

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

MANDAT

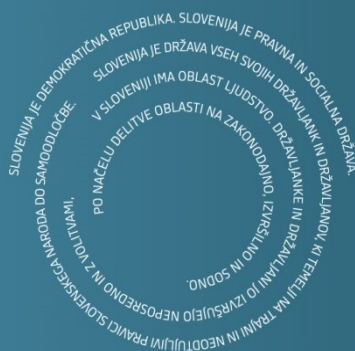
VII

IZREDNA
SEJA

9

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 9. IZREDNA SEJA

(19. in 20. februar 2015)

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 9. izredna seja (19. in 20. februar 2015)

ISSN 2385-9490

Pripravi: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, dr. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2016

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 9. IZREDNE SEJE

1. točka dnevnega reda: PREDLOG REBALANSA PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2015 (Rb2015), EPA 321-VII
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O INTERVENTNIH UKREPIH ZA URAVNOTEŽENJE JAVNIH FINANC OBČIN (ZIUUJFO), NUJNI POSTOPEK, EPA 324-VII
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA ORGANE DRŽAVNE UPRAVE, PRAVOSODNE ORGANE, JAVNE ZAVODE, JAVNE GOSPODARSKE ZAVODE, JAVNE AGENCIJE IN JAVNE SKLADE ZA LETO 2015 (OdRSPODU15-1), EPA 325-VII
4. točka dnevnega reda: PREDLOGI ODLOKOV O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA DRUGE DRŽAVNE ORGANE ZA LETO 2015: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA URAD PREDSEDNIKA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2015 (OdRSPUP15), EPA 326-VII, PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM RAČUNSKEGA SODIŠČA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2015 (OdRSPRacS15-1), EPA 327-VII IN PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2015 (OdRSPUS15-1), EPA 328-VII
5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2014 IN 2015 (ZIPRS1415-D), NUJNI POSTOPEK, EPA 323-VII

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	11
1. točka dnevnega reda: PREDLOG REBALANSA PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2015 (Rb2015), EPA 321-VII	11
DR. MIROSLAV CERAR	11
DR. DUŠAN MRAMOR	12
URŠKA BAN	14
UROŠ PRIKL	15
MATJAŽ HAN	17
LUKA MESEC	18
JOŽEF HORVAT	20
MAG. ALENKA BRATUŠEK	22
DR. LÁSZLÓ GÖNCZ	23
DR. SIMONA KUSTEC LIPICER	23
MAG. MARKO POGAČNIK	25
JERNEJ VRTOVEC	27
ANDREJA KATIČ	28
SUZANA LEP ŠIMENKO	29
FRANC JURŠA	31
NADA BRINOVŠEK	32
DR. FRANC KRIŽANIČ	33
LUKA MESEC	35
LJUDMILA NOVAK	35
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	36
MAG. MATEJA VRANIČAR	38
MARINKA LEVIČAR	40
PRIMOŽ HAINZ	41
PRIMOŽ HAINZ	41
FRANC LAJ	42
UROŠ PRIKL	43
MATJAŽ HAN	43
MAG. JANA JENKO	44
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	45
JELKA GODEC	46
MATJAŽ NEMEC	47
TOMAŽ GANTAR	48
VOJKA ŠERGAN	49
ANJA BAH ŽIBERT	50
URŠKA BAN	50
ANJA BAH ŽIBERT	52
MAG. ANŽE LOGAR	52
JOŽEF HORVAT	53
FRANC JURŠA	54
JOŽEF HORVAT	54
ZVONKO LAH	54
MARIJAN POJBIČ	55
MARIJA BAČIČ	56
MAG. MILOŠ BIZJAK	57
MAG. MATEJA VRANIČAR	57
IGOR ZORČIČ	59
MARUŠA ŠKOPAC	59
BOJAN PODKRAJŠEK	60
VIOLETA TOMIČ	60
IVAN ŠKODNIK	61
SIMON ZAJC	62

ANDREJ ČUŠ	62
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	63
MARKO FERLUGA	64
TILEN BOŽIČ	65
MARJAN DOLINŠEK	66
ŽAN MAHNIČ	66
BOJAN PODKRAJŠEK	68
MIHA KORDIŠ	68
DR. FRANC TRČEK	69
JOŽE TANKO	70
MAG. MATEJA VRANIČAR	71
JOŽE TANKO	72
ANJA BAH ŽIBERT	73
MAG. BRANKO GRIMS	73
DANIJEL KRIVEC	74
MARIJA BAČIČ	74
DR. LÁSZLÓ GÖNCZ	74
ANJA BAH ŽIBERT	75
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	75
TILEN BOŽIČ	76
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	76
SUZANA LEP ŠIMENKO	77
SUZANA LEP ŠIMENKO	77
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	77
JELKA GODEC	78
JOŽEF HORVAT	78
DR. ANJA KOPAČ MRAK	78
MIHA KORDIŠ	79
DR. ANJA KOPAČ MRAK	79
MIHA KORDIŠ	79
DR. ANJA KOPAČ MRAK	80
VIOLETA TOMIČ	80
DR. ANJA KOPAČ MRAK	80
MATJAŽ HAN	80
ANDREJ ČUŠ	81
VIOLETA TOMIČ	81
JOŽEF HORVAT	81
MIHA KORDIŠ	82
DR. FRANC KRIŽANIČ	82
MIHA KORDIŠ	82
DR. PETER MAČEK	82
MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK	83
JELKA GODEC	83
PETER VILFAN	84
DR. PETER MAČEK	85
PETER VILFAN	85
ANDREJ ČUŠ	85
ŽAN MAHNIČ	86
MIHA KORDIŠ	86

5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2014 IN 2015 (ZIPRS1415-D), NUJNI POSTOPEK, EPA 323-VII.....	86
--	----

MAG. MATEJA VRANIČAR	86
TILEN BOŽIČ	87
DR. FRANC KRIŽANIČ	88

LUKA MESEC.....	89
JOŽEF HORVAT.....	89
JOŽEF HORVAT.....	90
JOŽEF HORVAT.....	90
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER.....	90
TILEN BOŽIČ.....	90
MAG. MARKO POGAČNIK.....	91
FRANC JURŠA.....	92
FRANC JURŠA.....	92
FRANC JURŠA.....	92
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER.....	93
MATJAŽ HAN.....	93
JERNEJ VRTOVEC.....	93
LUKA MESEC.....	93
MAG. MATEJA VRANIČAR.....	94
LUKA MESEC.....	94
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ.....	94
UROŠ PRIKL.....	95
MARJANA KOTNIK POROPAT.....	96
MAG. MATEJA VRANIČAR.....	97
JERNEJ VRTOVEC.....	98
JOŽEF HORVAT.....	98
ANJA BAH ŽIBERT.....	100
UROŠ PRIKL.....	100
IVAN HRŠAK.....	101
JERNEJ VRTOVEC.....	102
MAG. ANŽE LOGAR.....	102
MAG. MATEJA VRANIČAR.....	103
UROŠ PRIKL.....	103
MAG. ANŽE LOGAR.....	104
UROŠ PRIKL.....	104
MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ.....	104
MATJAŽ NEMEC.....	104
DR. FRANC KRIŽANIČ.....	105
JERNEJ VRTOVEC.....	105
MAG. MATEJA VRANIČAR.....	105
TILEN BOŽIČ.....	106
TOMAŽ GANTAR.....	107
MATJAŽ NEMEC.....	108
ANJA BAH ŽIBERT.....	108
 5. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE.....	 108
 LUKA MESEC.....	 108
MAG. MATEJA VRANIČAR.....	109
 2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O INTERVENTNIH UKREPIH ZA URAVNOTEŽENJE JAVNIH FINANC OBČIN (ZIUUJFO), NUJNI POSTOPEK, EPA 324-VII.....	 109
 MAG. RENATA ZATLER.....	 109
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER.....	110
ERIKA DEKLEVA.....	111
MIHA KORDIŠ.....	111
JERNEJ VRTOVEC.....	112
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER.....	113
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ.....	114
ZVONKO LAH.....	114

BENEDIKT KOPMAJER.....	115
ANDREJA KATIČ	116
ANITA KOLEŠA.....	117
ZVONKO LAH.....	117
ERIKA DEKLEVA	118
ERIKA DEKLEVA	118
DR. FRANC TRČEK	118
ANITA KOLEŠA.....	120
BORIS KOPRIVNIKAR.....	120
JOŽEF HORVAT	121
MATJAŽ HAN	122
ERIKA DEKLEVA	123
ANDREJA KATIČ	124
FRANC LAJ	124
JANJA SLUGA	125
ZVONKO LAH.....	125
DR. FRANC TRČEK	126
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER.....	127
ZVONKO LAH.....	128
ZVONKO LAH.....	128
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER.....	128
BORIS KOPRIVNIKAR.....	128
PRIMOŽ HAINZ.....	129
BORIS KOPRIVNIKAR.....	130
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER.....	130
DR. FRANC TRČEK	131
JOŽE TANKO	131
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER.....	131
JOŽE TANKO	132
BORIS KOPRIVNIKAR.....	132
JOŽE TANKO	133
BORIS KOPRIVNIKAR.....	133
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER.....	133
DR. DRAGAN MATIČ	133
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER.....	134
MAG. MATEJ TONIN.....	134
PRIMOŽ HAINZ.....	134
BORIS KOPRIVNIKAR.....	135
JANJA SLUGA	135

3. točka dnevnega reda: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA ORGANE DRŽAVNE UPRAVE, PRAVOSODNE ORGANE, JAVNE ZAVODE, JAVNE GOSPODARSKE ZAVODE, JAVNE AGENCIJE IN JAVNE SKLADE ZA LETO 2015 (OdRSPODU15-1), EPA 325-VII.....	135
--	-----

MAG. RENATA ZATLER.....	135
RENATA ZATLER	135
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	136
JANJA SLUGA	136
NADA BRINOVŠEK.....	136
MAG. JANA JENKO	137
MAG. BOJANA MURŠIČ.....	137

4. točka dnevnega reda: PREDLOGI ODLOKOV O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA DRUGE DRŽAVNE ORGANE ZA LETO 2015: PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA URAD PREDSEDNIKA REPUBLIKE SLOVENIJE	
---	--

ZA LETO 2015 (OdRSPUP15), EPA 326-VII, PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM RAČUNSKEGA SODIŠČA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2015 (OdRSPRacS15-1), EPA 327-VII IN PREDLOG ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2015 (OdRSPUS15-1), EPA 328-VII	138
MAG. RENATA ZATLER	138
RENATA ZATLER	138
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	139
NADA BRINOVŠEK	139
JANJA SLUGA	139
2. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	140
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	140
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	140
JANJA SLUGA	141
DR. FRANC TRČEK	141
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	141
MIHA KORDIŠ	141
ANDREJA KATIČ	142
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	142
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	142
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	142
3. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	142
JANJA SLUGA	142
PRIMOŽ HAINZ	143
PRIMOŽ HAINZ	143
4. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	143
JANJA SLUGA	143
1. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	144
DR. SIMONA KUSTEC LIPICER	144
1. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	144
FRANC JURŠA	144
1. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	144
FRANC JURŠA	144
DR. SIMONA KUSTEC LIPICER	144
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	145
DR. FRANC TRČEK	145
MAG. LILIJANA KOZLOVIČ	145
DR. FRANC TRČEK	145
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	145
JOŽEF HORVAT	145
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	146
DR. FRANC TRČEK	146
MATJAŽ HAN	147
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	147

DR. FRANC TRČEK	148
DR. FRANC TRČEK	148
MARIJAN POJBIČ	149
ANDREJ ČUŠ	149
JELKA GODEC	150
BOJAN PODKRAJŠEK	150
FRANC BREZNIK	150
JOŽEF HORVAT	150
MARIJAN POJBIČ	151
ŽAN MAHNIČ	151
JOŽEF HORVAT	152
UROŠ PRIKL	152
DR. FRANC TRČEK	153
IRENA GROŠELJ KOŠNIK	153
ANDREJA KATIČ	153
JOŽEF HORVAT	153
MATJAŽ HAN	154
MARIJAN POJBIČ	154
FRANC BREZNIK	154
FRANC BREZNIK	154
UROŠ PRIKL	155
DR. FRANC TRČEK	155
MIHA KORDIŠ	156
VIOLETA TOMIČ	156
DR. FRANC TRČEK	156
MATJAŽ HANŽEK	156
ANDREJ ČUŠ	157
JOŽEF HORVAT	157
BRANKO ZORMAN	158
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	158
VIOLETA TOMIČ	158
JOŽEF HORVAT	158
JOŽEF HORVAT	159
FRANC BREZNIK	159
ZVONKO LAH	159
MARIJAN POJBIČ	159
BOJAN PODKRAJŠEK	160
DR. FRANC TRČEK	160
SUZANA LEP ŠIMENKO	160
JERNEJ VRTOVEC	160
MIHA KORDIŠ	161
ANDREJ ČUŠ	161
ANDREJ ČUŠ	161
VIOLETA TOMIČ	162
JERNEJ VRTOVEC	162
BRANKO ZORMAN	162
MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK	162
JOŽEF HORVAT	163
IRENA KOTNIK	163
JERNEJ VRTOVEC	163
MIHA KORDIŠ	163
IRENA KOTNIK	164
DR. FRANC TRČEK	164
MIHA KORDIŠ	164
PETER VILFAN	164
IRENA KOTNIK	165
JELKA GODEC	165
PETER VILFAN	166

ANDREJ ČUŠ	166
JOŽEF HORVAT	166
MIHA KORDIŠ	167
DR. FRANC TRČEK	167
ŽAN MAHNIČ	167
ŽAN MAHNIČ	167
JELKA GODEC	167
JERNEJ VRTOVEC	168
ANDREJ ČUŠ	168
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	168
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	168
BOJAN POGAČAR	169

1. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE 169

BOJAN POGAČAR	169
URŠKA BAN	169
URŠKA BAN	169
MAG. MARKO POGAČNIK	170
JOŽEF HORVAT	170
DR. SIMONA KUSTEC LIPICER	170
UROŠ PRIKL	170
LUKA MESEC	171
MATJAŽ HAN	171
MARIJAN POJBIČ	172
DR. FRANC TRČEK	172
JERNEJ VRTOVEC	172
ZVONKO LAH	173
IGOR ZORČIČ	173
FRANC BREZNIK	173
ANDREJ ČUŠ	173
DR. FRANC KRIŽANIČ	174
MARJANA KOTNIK POROPAT	174
MIHA KORDIŠ	174

5. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE 175

LUKA MESEC	175
------------------	-----

Državni zbor VII. mandat

9. izredna seja 19. in 20. februar 2015

Predsedujoči: dr. Milan Brglez.....predsednik Državnega zbora
Andreja Katič.....podpredsednica Državnega zbora
Primož Hainz.....podpredsednik Državnega zbora

Seja se je začela 19. februarja 2015 ob 9.05.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam 9. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega odstavka 58. člena in drugega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščam vas, da je umrl gospod Janez Komljanec, poslanec Državnega zbora v letih 2002–2004. Njegov spomin bomo počastili z minuto molka.

/ minuta molka/

Obveščam sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Iva Dimic od 17.30 dalje, gospa Erika Dekleva od 16. ure dalje, gospa Tanja Cink od 19. ure dalje, gospod Tomaž Lisec, gospod Ljubo Žnidar, dr. Matej T. Vatovec, gospod Janez Janša in gospod Igor Zorčič do 12. ure.

Na sejo sem vabil predstavnike Vlade. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na glasovanje o **določitvi dnevnega reda**.

Zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem. Prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Glasujemo. Navzočih je 64 poslank in poslancev, za je glasovalo 63, proti 1.

(Za je glasovalo 63.) (Proti 1.)

Ugotavljam, da je dnevni red 9. izredne seje Državnega zbora določen.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA – PREDLOG REBALANSA PRORAČUNA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2015**.

Predlog rebalansa proračuna je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Za predstavitev predloga rebalansa proračuna za leto 2015 dajem najprej besedo predsedniku Vlade dr. Miru Cerarju.

DR. MIROSLAV CERAR: Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovani poslanke in poslanci!

Vlada je v relativno kratkem času pripravila in Državnemu zboru v obravnavo in

sprejetje predlagala zdaj že drugi predlog rebalansa proračuna. V novembru je Državni zbor obravnaval in sprejel rebalans proračuna za leto 2014, konec januarja 2015 pa mu je Vlada predložila še predlog rebalansa proračuna za leto 2015. Vsa ta intenziteta na področju priprav rebalansov proračunov izraža resen namen Vlade in Državnega zbora, da zdaj in v bodoče poskrbimo za vzdržne javne finance in tako izpolnimo eno od pomembnih predpostavk za uspešen finančni, gospodarski in nenazadnje socialni razvoj družbe. Naj ob tem spomnim, da smo od septembra do danes poleg ukrepov za javnofinančno konsolidacijo pripravili že tudi več sprememb zakonov, se aktivno lotili nekaterih sanacijskih ukrepov v zvezi z lanskoletnimi poplavami, se uspešno pogajali in dogovarjali s predstavniki različnih družbenih sfer in skupin ter nenazadnje s socialnimi partnerji sklenili socialni sporazum. Seveda pa je vse to šele začetek, kajti pred nami so številni izzivi in naloge. V zadnjem času smo priča okrevanju slovenskega gospodarstva. Po izstopu iz recesije pričakujemo oceno, da je rast za leto 2014 krepko preseglo 2 % BDP. Znižuje se brezposelnost, ki je v novembru 2014 znašala 9,6 %. Trend zniževanja pa se pričakuje tudi v prihodnje. Delež izvoza, ki je glavni dejavnik gospodarske rasti, ostaja še naprej visok. Kljub trenutni spodbudnim napovedim gospodarske rasti in boljšim kazalnikom na trgu dela pa je ekonomski in socialni položaj v državi še vedno izjemno zahteven. Sicer optimistično napoved gospodarske rasti še ne pomeni, da imamo v Sloveniji zagotovljeno dolgotrajno in gospodarsko rast, zato so potrebni nadaljnji ukrepi na različnih področjih. Predvsem pa so potrebni pravi ukrepi na področju javnih financ. Z nadaljnjim, čezmernim primanjkljajem dolgoročne in stabilne gospodarske rasti, ki nam lahko zagotovi kakovostno raven socialne države, ne bomo dosegli. Javne finance so tako sedaj v središču pozornosti in nas silijo v odločno ukrepanje. Le dolgoročno vzdržne javne finance nam lahko ob nadaljnji politični stabilnosti, učinkoviti pravni državi ter nenazadnje stabilnemu in ustrezno aktivnemu bančnemu

sektorju zagotovijo trden temelj za stabilno gospodarsko rast.

Slovenija je kot članica EU in predvsem kot članica Evropske monetarne unije zavezana k spoštovanju skupnih pravil in omejitev. Osnovne usmeritve nam skupaj z cilji podaja že skupna strategija za rast in delovna mesta z nazivom Strategija Evropa 2020. V ta okvir je postavljen tudi proces evropskega semestra ekonomskega upravljanja, ki je bil izpostavljen kot cikel usklajevanja gospodarskih in fiskalnih politik v Evropski uniji. Države članice morajo na podlagi tega cikla uskladiti svoje proračunske in gospodarske politike s cilji in pravili dogovorjenimi na ravni Evropske unije. V sklopu evropskega semestra mora Slovenija upoštevati tudi priporočila Sveta EU glede ukrepov in reform na področju javnih financ, bančništva, trga dela, upravljanja podjetij, poslovnega okolja ter širše za preprečevanje makroekonomskih neravnovesij. Na področju upravljanja podjetij, procesa razdolževanja in prestrukturiranja tečeta vzporedno, pri čemer je treba nadaljevati s procesom izboljšanja upravljanja s kapitalskimi naložbami države ter s povečevanjem njihove učinkovitosti, vključno s premišljeno privatizacijo. Vlada ob tem načrtuje nadaljnje ukrepe za dvig konkurenčnosti, za zmanjšanje administrativnih ovir in za izboljšanje učinkovitosti javnega sektorja. Slovenija je od novembra 2009 v postopku čezmernega primanjkljaja, kar pomeni, da mora voditi fiskalno politiko tako, da bo zagotovila trajno in vzdržno znižanje primanjkljaja sektorja države pod 3 % BDP v letu 2015. Nujna je namreč dolgoročno razvojno usmerjena politika javnih financ z jasno omejitvijo javno finančnih odhodkov. Pomembno je načrtovanje in opredeljevanje ciljev. Zavedati se moramo, da srednjeročno in dolgoročno ne smemo in ne moremo trošiti več kot ustvarimo.

Vlada in Državni zbor sta že s sprejemom in uresničitvijo rebalansa državnega proračuna za leto 2014 naredila prvi korak v pravo smer, saj smo po predhodni oceni dosegli načrtovani primanjkljaj sektorja država v višini 3,4 % BDP brez upoštevanje enkratnih ukrepov. S predlogom rebalansa državnega proračuna za leto 2015 želimo v tej smeri odgovorno in odločno nadaljevati in doseči cilj, h kateremu smo se zavezali v Programu stabilnosti za leto 2014, ter, kot rečeno, znižati primanjkljaj sektorja država pod 3 % BDP. S spremenjeno strukturo predlaganega rebalansa proračuna Vlada namreč sledi dvema ključnima ciljema: prvič, spodbujanju gospodarske rasti, in drugič, povečevanju zaposlenosti. Tema ciljema sledi tudi z vsemi drugimi sistemskimi rešitvami in ukrepi, s tem pa se ustvarjajo pogoji, da se lahko za naslednje leto po daljšem času zopet predvideva določeno usklajevanje pokojnin in socialnih transferjev. Temu smo se zavezale tudi koalicijske stranke v svojem sporazumu. Spremenjene okoliščine tako v makroekonomskem okolju kot tudi zaradi sprememb zakonodaje so prispevale k nujnosti

priprave predloga rebalansa. To smo sprejeli kot izziv in kot pomembno priložnost ter državni proračun usmerili izrazito investicijsko, kar bo prispevalo k nadaljnji rasti. K temu bodo močno pripomogla tudi preostala evropska sredstva, ki so še na voljo Sloveniji iz pretekle finančne perspektive. V največji možni meri smo se izognili radikalnim posegom v posamezne dele sistema, saj z restriktivnostjo fiskalne politike ne želimo povzročati manjšega povpraševanja ali potrošnje. Poiskali in sprejeli smo različne sektorske in horizontalne ukrepe tako na strani prihodkov kot odhodkov, ki so skupno vzdržni za vse strani. To nam je uspelo tudi sicer skozi dolgotrajna in za vse strani naporna pogajanja, ki pa so na podlagi konstruktivnega in odprtega dialoga ter skupnega napa pripeljala do pomembnih kompromisov in do mnogih dobrih rešitev. Kompromise smo morali sprejemati vsi. Za dosežen dogovor o končnem predlogu rebalansa proračuna so pomembne deleže znižanja sredstev na svojih področjih prispevali tudi vsi ministri oziroma ministrstva. Kljub temu bomo v tem letu realizirali mnoge investicijske projekte. Med drugim bomo investirali v dokončanje urgentnih centrov po Sloveniji, investirali v izgradnjo določenih odsekov železniške proge, izboljšali sistem vodooskrbe v nekaterih krajih po Sloveniji, za poplavno varnost bomo namenili dobrih 80 milijonov evrov in med drugim bomo vzpostavili tudi državni računalniški oblak, s čimer želimo na dolgi rok prihraniti pri sredstvih, ki so namenjena za državni informacijski sistem, če navedem zgolj nekatere zadeve.

Spoštovane poslanke in poslanci! Če hočemo dokončno in dolgoročno iziti iz krize, se moramo na še vedno nestabilne razmere odzvati čim bolj enotni, povezani in gospodarsko močni. Sam verjamem, da smo na pravi poti ter da je pomemben del te poti tudi predlagani rebalans proračuna za leto 2015. Naj ponovno poudarim, da je ta rebalans nujen, pri čemer je pripravljen z namenom doseganja sprejetih zavez ob hkratni spodbuditvi gospodarstva in zaposlenosti. Ob tem ne pozabimo, da ne gre le za naše lastne zaveze evropskemu, torej našemu pravnemu redu, kajti konsolidacija javnih financ in zaustavitev nadaljnje zadolževanja sta bistvena, prvenstvena za normalno in uspešno upravljanje lastne države. To pa je naša ključna zaveza državljanom in državljanom ter bodočim generacijam. Hvala za vašo pozornost.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Za predstavitev predloga rebalansa proračuna za leto 2015 dajem besedo še ministru za finance dr. Dušanu Mramorju.

DR. DUŠAN MRAMOR: Spoštovani poslanke in poslanci!

Pred vami je predlog rebalansa proračuna za leto 2015. Gre za sedmo leto po začetku krize in moram reči, po vseh rebalansih

in proračunih, ki sem jih v svojem življenju sprejemal oziroma se z njimi utrudil, je ta bil daleč najtežji. Takoj potem, ko je Vlada začela svoj mandat, se pravi, v septembru lanskega leta, smo začeli s pripravami na ta rebalans, trajalo je torej skoraj pet mesecev. Vmes so bila zelo trda, težka pogajanja. In moramo razumeti, da je verjetno ta eden najtežjih rebalansov, kar jih bomo sprejemali, ker pač pričakujemo, da smo na dnu in da od tu naprej bomo pač imeli gospodarski rast in da bo kriza za nami. Tudi ta proračun sledi temu cilju.

Vlada Republike Slovenije s tem predlogom nadaljuje politiko uravnoteženja javnih financ, kot je bilo že poudarjeno v govoru premierja. Prav tako Vlada želi s tem dokumentom nadaljevati pot do stabilne in vzdržne gospodarske rasti. Posebej bi rad poudaril, da brez gospodarske rasti ni mogoče doseči uravnoteženja javnih financ, vsaj ne vzdržnega. Trije poglavni cilji so sledeni v tem dokumentu. Prvi cilj je 100 % črpanje evropskih sredstev za staro finančno perspektivo 2007–2013. Drugi cilj je znižanje primanjkljaja sektorja države pod 3 % BDP po standardih ESA v letu 2015, s čimer se je Vlada zavezala v Programu stabilnosti za leto 2014, in pa maksimalna javnofinančna podpora rasti bruto domačega proizvoda, torej, maksimalna usmeritev v investicije in materialne stroške.

Rebalans proračuna za leto 2015 je bil nujno potreben, najprej zato, ker so projekcije prihodkov v sprejetem proračunu temeljile na makroekonomskih izhodiščih iz jesenske napovedi Umarja iz leta 2013. Kot veste, se je v letu 2013 napovedovalo bistveno drugačno stanje, kot je stanje danes, ne samo pri projekcijah Umarja, ampak tudi vseh mednarodnih institucij. Ta izhodišča so seveda sedaj bistveno spremenjena. Pri napovedovanju prihodkov ob pripravi predloga rebalansa proračuna za leto 2015 smo upoštevali predhodno realizacijo za leto 2014 ter ta novelirana makroekonomska iz Umarjeve zimske napovedi gospodarskih gibanj, ki za leto 2015 napoveduje 2% gospodarski rast, vendar hkrati znižuje napoved glede rasti cen. To bi rad še posebej poudaril, ker bo rast cen izjemno nizka, je praktična rast samo realna rast, seveda je pa proračun narejen na nominalni osnovi. Poleg tega so na gibanja javnofinančnih ciljev vplivale tudi spremenjene okoliščine in dejavniki nekaterih večjih skupin prihodkov in odhodkov. Glavna odstopanja izhajajo iz izpada prihodkov iz naslova davka na nepremičnine, nenačrtovanih izdatkov za obresti za zadolževanje, izvršeno po uveljavitvi proračuna 2015, pre nizko načrtovan tekoči transfer v ZPIZ zaradi sprejetja novega Zakona o Slovenskem državnem holdingu spomladi 2014, ki je uvedel spremembe pri financiranju rednih izdatkov pokojninske blagajne s strani Kada, ter sprememb okoliščin v zvezi s črpanjem EU sredstev. Načrtovan primanjkljaj proračuna za leto 2015 v sprejetem proračunu je bil 2,4 %

bruto domačega proizvoda, vendar bi te spremembe, ki sem jih navedel in nekatere druge, ker nismo sprejemali strukturnih sprememb, ampak smo sprejemali samočasne spremembe proračuna, privedle do 5 % primanjkljaja, če bi imeli tako imenovan spontani scenarij. Torej je bilo nujno treba uvesti ukrepe, ki so ta 5% primanjkljaj pripeljali pod 3 % bruto domačega proizvoda. Če tako gledamo, recimo, samo izpad davka na nepremičnine in povečanje obresti, prispevata za približno 1 odstotno točko dodatnega primanjkljaja. Zato so bili potrebni vsi ti ukrepi, ki jih je omenil že premier, v obdobju do 31. 12. sprejetje zakonov, sprejetje raznih sprememb tudi drugih predpisov, da bi lahko v letu 2015 se držali teh pravil Pakta stabilnosti in rasti in prvič po začetku krize imeli primanjkljaj nižji od 3 % bruto domačega proizvoda.

Dovolite mi, da vam na kratko predstavim konkretne ocene prihodkov in odhodkov.

V predlogu rebalansa proračuna za leto 2015 je skupaj načrtovanih 8 milijard 562 milijonov evrov prihodkov, kar je za 64 milijonov evrov manj kot v sprejetem proračunu za leto 2015. Največji izpad se ocenjuje na strani davčnih prihodkov, kar je seveda posledica neuveljavitve zakona o davku na nepremičnine, vendar je Vlada sprejela več horizontalnih in sektorskih ukrepov, ki bodo ta izpad omilili: najprej ohranitev četrtega dohodninskega razreda, potem zvišanje stopnje davka na finančne storitve, zvišanje stopnje davka na zavarovalne posle, povišanje okoljskih dajatev zaradi emisij CO₂, povečanje učinkovitosti pobiranja javnih dajatev, spremembe v sistemu študentskega dela in druge ukrepe. Del teh ukrepov se samo podaljšuje iz prejšnjega obdobja, del nadomešča nekatere, ki ne veljajo več. V predlogu rebalansa proračuna torej načrtujemo 6 milijard 870 milijonov evrov davčnih prihodkov, kar je kljub vsemu za približno 300 milijonov evrov več, kot je bilo tovrstnih prihodkov realiziranih v letu 2014, to je pa glede na 2014 578 milijonov evrov nedavčnih prihodkov in 40,7 milijonov evrov kapitalskih prihodkov, donacij in transfernih prihodkov. Načrtujemo tudi milijardo 72 milijonov evrov prejetih sredstev iz proračuna EU. Predlog rebalansa določa odhodke, se pravi stran odhodkov, v skupni višini 9 milijard 947 milijonov evrov, kar je za 461 milijonov evrov več kot v sprejetem proračunu in 292 milijonov evrov, kot je znašala realizacija v letu 2014. Predlog rebalansa je na odhodkovni strani, kot že omenjeno, usmerjen v zagotavljanje zakonskih obveznosti in v 100 % črpanje EU sredstev, zato je najvišje povečanje odhodkov predvideno prav na porabi EU sredstev in pripadajoče slovenske udeležbe.

V zvezi z integralnimi odhodki je treba poudariti, da se ti znižujejo za 50 milijonov evrov glede na realizacijo 2014, kar utemeljujemo z ukrepi, ki jih je Vlada Republike Slovenije na seji že 22.

oktobra potrdila z namenom, da se zagotovi skupno znižanje odhodkov na drugih področjih. Nekaj od teh ukrepov, da naštejemo: centralizacija javnih naročil, centralizacija državne informatike, ukrepi za znižanje stroškov dela, ukrepi s področja sofinanciranja občin, racionalizacija na gospodarskih javnih službah, nadomestitev nekaterih nepovratnih subvencij v povratno ter drugi sektorski ukrepi po resornih ministrstvih.

Razrez odhodkovne strani pokaže, da je od skupnih 9,9 milijard evrov odhodkov, poraba EU sredstev 1 milijardo 308 milijonov, s slovensko udeležbo 229 milijonov evrov, torej kar 15,5 % odhodkovne strani povezane s črpanjem EU sredstev, saj je leto 2015 zadnje, ko lahko še črpamo sredstva iz prejšnje finančne perspektive 2007–2013.

Programska klasifikacija, ki je pomembna, kaže, da se v primerjavi s porabo preteklega leta, se pravi glede na leto 2014, bistveno več sredstev v rebalansu namenja za intervencije programe in obveznosti, kar za 134 % več, varovanju okolja in za okoljsko infrastrukturo za 67 % več ter za zdravstveno varstvo 23 %. Ob tem naj poudarim, da je rebalans 2015 usmerjen izrazito investicijsko, kot sem že omenil, saj se v primerjavi s porabo leta 2014 nakup in gradnja osnovnih sredstev povišuje za 41 % in investicijski transferji za 30 %, torej investicijski odhodki skupaj približno za 30 %.

Naj naštejemo nekaj večjih investicijskih projektov, ki jih še ni omenil premier. Recimo s področja železniškega prometa obnova železniške proge Divača–Koper, rekonstrukcija proge Pragersko–Hodoš. To so relativno visoki izdatki 100 milijonov 57 milijonov. Nadgradnja odseka železniške proge Slovenska Bistrica–Pragersko in tako naprej. S področja cest obvoznica Škofja Loka, nacionalni program avtocest. S področja vodooskrbe in čiščenja odpadnih voda so projekti predvideni na porečju Soče, Zgornje Save, Mure, Ljubljani in tako naprej. Na področju informacijske družbe, večji projekti: vzpostavitev državnega računalniškega oblaka, izgradnja centralne informacijske infrastrukture, vzpostavitev optične povezanosti za zavode s področja izobraževanja in raziskava in, recimo, še nekateri ostali večji projekti, ki jih poznamo: Center za smučarske teke Planica, Gimnastični center Ljubljana. S tem dokazujemo, da predlog rebalansa proračuna za 2015 dejansko sledi cilju povečanje investicij in kot vemo, povečanje investicij deluje multiplikativno na rast BDP, zato tudi takšno prestrukturiranje proračuna.

Med ostalimi odhodki naj posebej izpostavim še obresti, ki bodo kljub nominalno višjemu stanju dolga kot v preteklem letu, zaradi nizkih obrestnih mer leta 2015 in seveda zaradi znižanja relativnih obrestnih mer Slovenije glede na druge države, zaradi zopet ponovnega dobrega dostopa do finančnih trgov, bodo te obresti nižje za 35 milijonov kot v letu 2014.

Nominalno nižji bodo tudi stroški dela v skladu z dogovorom s sindikati, subvencije bodo nižje, zaradi preusmeritve v povratna sredstva. Rahlo se znižuje obseg sredstev namenjen transferom posameznikom in gospodinjstvom, vendar razlog znižanja ni v zmanjšanju pravic do socialnih transferjev, temveč posledica zmanjšanja števila upravičencev do starševskih nadomestil ter denarnih nadomestil za brezposelnost, zaradi gospodarske rasti in boljše zaposlenosti.

Če preidem na področje primanjkljaja. Predlog rebalansa 2015 predvideva primanjkljaj državnega proračuna po denarnem toku. Po denarnem toku tudi delamo proračun v Sloveniji v višini milijardo 385 milijonov evrov kar znaša 3,62 % BDP. Po popravku na obračunski tok predvsem del EU sredstev, ki jih bo Evropska komisija zadržala do prejema končnega poročila o učinkovitosti črpanja EU sredstev za obdobje 2007–2013, in ob upoštevanju pričakovanih saldov drugih enot sektorja države pričakujemo, da bo primanjkljaj sektorja država po metodologiji ESA, ki je obračunska metodologija, v letu 2015 pod 3 % BDP. Po domače povedano, mi bomo založili sredstva za to, da jih dobimo povrnjene kasneje od Evropske komisije. Ta založitev teh sredstev pa povečuje deficit, primanjkljaj po denarnem toku v primerjavi s primanjkljajem po obračunski metodologiji, ki jo uporablja Evropa za merjenje, ali ustrezamo pravilom pakta stabilnosti in rasti in fiskalnega pakta.

Spoštovani, dovolite mi, da še enkrat poudarim. Predlog rebalansa sicer povečujejo odhodke glede na sprejeti proračun za leto 2015, vendar se kljub temu znižujejo sredstva na marsikateremu področju. Ob tem zagotovo ne moremo biti vsi zadovoljni, saj je vsak od nas nekaj prispeval k racionalizaciji na svojem področju, vendar sprejem rebalansa proračuna za leto 2015 pomeni nadaljnji korak k cilju uravnoteženje javnih financ. Prav tako je rebalans v 2015 izrazito investicijsko usmerjen, kar bo prispevalo k spodbuditi gospodarske rasti in k vzdržnim javnim financam na dolgi rok. Slovenija je na poti konsolidacije javnih financ v preteklosti že izvedla nekatere ukrepe, vendar so za zagotovitev dolgoročne in vzdržne rasti potrebni dodatni ukrepi ter dosledno izvajanje letih, tukaj bi posebej poudaril mantro, ki se v Evropski uniji izpostavlja, in to je strukturne reforme.

Upošteva vse navedeno predlagam Državnemu zboru, da predlog rebalansa sprejme. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog rebalansa proračuna je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici gospe Urški Ban.

URŠKA BAN (PS SMC): Hvala za besedo. Pozdravljeni vsi prisotni!

Odbor za finance in monetarno politiko je na 19. nujni seji 17. 2. 2015 kot matično delovno telo obravnaval Predlog rebalansa proračuna Republike Slovenije za leto 2015, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Odboru so bila posredovana mnenja zainteresiranih delovnih teles, ki so se seznanila s predlogom rebalansa in niso sprejela svojih amandmajev ter mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance, ki predlog rebalansa podpira. V poslovniškem roku so kvalificirani predlagatelji vložili 41 amandmajev. Seji odbora so prisostvovali predstavnice in predstavniki Ministrstva za finance, Vlade, predstavniki Umarja ter Sindikata vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture ter Sindikat policistov.

Uvodno obrazložitev predloženega rebalansa je podala državna sekretarka Ministrstva za finance, ki je natančno predstavila vzroke predložitve rebalansa za leto 2015. Ob tem je predstavila ocene prihodkov in odhodkov v predlogu rebalansa proračuna za leto 2015, kjer Vlada načrtuje 8 milijard 562 milijonov evrov prihodkov. Na strani odhodkov državnega proračuna je predvidenih odhodkov v skupni višini 9 milijard 947 milijonov evrov, kar pomeni za 461,8 milijonov evrov več odhodkov kot v sprejetem proračunu in za 292 milijonov več, kot je znašala realizacija v letu 2014. V predlogu rebalansa proračuna je v primerjavi s porabo preteklega leta bistveno več sredstev namenjenih za intervencijske programe in obveznosti za varovanje okolja in okoljsko infrastrukturo, za lokalno samoupravo ter zdravstveno varstvo. Predlog rebalansa je usmerjen investicijsko, saj se v primerjavi s porabo leta 2014 nakup in gradnja osnovnih sredstev zvišuje za 41 %, investicijski transferji pa za 20 %. Pretežni del tega povečanja gre na račun investicij, ki so vezane na črpanje evropskih sredstev. Omenjena struktura prihodkov in odhodkov državnega proračuna pomeni, da predlog rebalansa predvideva primanjkljaj državnega proračuna po denarnem toku v višini 1 milijarde 385 milijonov evrov, kar znaša 3,62 % BDP. Vlada tako ocenjuje, da bo skupni deficit sektorja države po ESA metodologiji v letu 2015 po 3 % BDP oziroma natančneje 2,89 %. Ocena Vlade je, da je glede na dane okoliščine predlagani rebalans primeren in predstavlja kvalitetno osnovo za izvršitev proračuna oziroma za javno financiranje v letu 2015. Direktor Urada za makroekonomske analize in razvoj je v nadaljevanju na kratko predstavil splošno gospodarsko sliko za leto 2014 ter povedal, da predlog rebalansa temelji na pričakovanih gospodarskih gibanjih, ki so jih na Umarju pripravili decembra lani. V razpravi ob predloženem rebalansu so nekateri člani odbora poudarili, da je predlog rebalansa proračuna za leto 2015 nerealen, da ni usklajen s fiskalnim pravilom, zapisanim v Ustavi, ter da ni razvojno naravnan. Premalo naporov je bilo narejeno na prihodkovni strani. Prav tako naj bi bil oblikovan

na napačnih prioritetah, zato tudi ni socialno naravnan. Nekateri so menili, da gre le za konec razvojnega cikla prejšnje vlade, ter izpostavili kot problematično predvsem premalo predvidenih sredstev za Ministrstvo za notranje zadeve ter Ministrstvo za zdravje. Posebej so izpostavili predvsem problematiko 11 nedokončanih kohezijskih projektov v povezavi z občinami, ki imajo težave zaradi negotovosti glede pričakovanih odločb. Izpostavljena je bila tudi problematika financiranja učne pomoči otrokom s posebnimi potrebami in problematika nezadostnih sredstev za delovanje policije ter ob tem vprašanje zagotavljanja varnosti ljudi in premoženja. Nasprotno so nekateri člani menili, da rebalans proračuna sledi javnofinančnim ciljem, in sicer odpravlja presežni primanjkljaj na vzdržen način, postopno znižuje strukturni primanjkljaj sektorja država ter s tem omogoča dolgoročno vzdržnost javnih financ. Zato menijo, da je primeren za sprejem tak, kot je predlagan. Odbor se je opredelil tudi do vloženih amandmajev in je podprl amandma poslanskih skupin koalicije.

Po razpravi je odbor sprejel sklep, da odbor za finance in monetarno politiko podpira predlog rebalansa proračuna Republike Slovenije za leto 2015. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanka skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanj gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Spoštovani predsednik, predsednik Vlade, ministri, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi! Res je, da so se okoliščine in se okoliščine zelo hitro spreminjajo, zato je pred nami rebalans proračuna za leto 2015, ki je bil pred dvema letoma sprejet v nekih drugih temeljih, v nekih drugih okoliščinah. Gospodarsko okolje je vse manj spodbudno in vse bolj neprijazno, včasih celo mačehovsko, posebno do najbolj občutljivih in najbolj ranljivih ciljnih skupin. To je pač dejstvo, na žalost, dejstvo, katerega ne gre zanikati in v okviru katerega je izjemno težko proizvesti kaj ustvarjalnega. Celotno obdržati kontinuiteto doseženega, nivo obstoječih pravic in nekaterih ugodnosti, je zelo težko zagotavljati. In ravno zaradi slednjega v Poslanski skupini Desus priznavamo, da so vsi tisti, ki so bili vključeni v pripravo tega rebalansa, morali biti zelo previdni in odgovorni pri svojem delu. Priznam, gre za zelo odgovorno nalogo, končni rezultati pa naj bi imeli čim manj hudih, bolečih posledic za vse udeležence, ter naj bi čim bolj povečali pozitivne učinke in prinesli neko dodano vrednost. Vsi pripravljalci naj bi imeli en cilj, oblikovati proračun, ki bo realen in hkrati tudi nuditi zadovoljstvo na vseh področjih. Pripraviti takšen proračun, ki bo zadovoljil vsa pričakovanja pristojnih ministrstev, hkrati pa zadovoljil tudi ali pa predvsem najširšo javnost, je izjemno težko delo. Poraja se mi vprašanje, ali

je glede na vse predstavljene argumente na posameznih odborih in pa v vsej medijski odmevnosti možno takšen proračun sploh ustrezno oblikovati in ga pripraviti. Sprašujem vas, ali gre proračun že v domeno nadrealnega. V lastnem prepričanju menim, da čudeža v takšnih pogojih skorajda ni mogoče izpeljati – iz nič narediti ogromno – zelo težko ali pa nikakor. In kaj bi pravzaprav bil danes čudež? Verjetno dejstvo, da se javnofinančni primanjkljaj države čez noč prepolovi ali pa ga sploh ne bi bilo več, da beležimo nadpovprečno gospodarsko rast, da povečujemo prihodke države, ki bodo zadovoljili čisto vse zahteve, in da drzno znižamo odhodke države, še posebno na določenih segmentih, kot je, recimo, področje javnih naročil, informatike in tako dalje in tako naprej. Hkrati pa si zastavimo pogoj, da se sploh ne bomo več zadolževali. Ja, ja, to bi bil čudež. Čudeži pa se danes in tukaj ne dogajajo, zato ostanimo v realnem svetu. Proračun je kompromis med praktično neomejeni željami, potrebami in vedno limitiranimi finančnimi sredstvi. Vedno je bilo tako in vedno bo tako. Proračun je zelo realno prikazan v obliki števil, ki jih bo treba realizirati v praksi, s konkretnimi dejanji, s konkretnimi ukrepi.

V Poslanski skupini Desus največ napora namenjamo tistim najranljivejšim ciljnim skupinam. A veste, zahtevati dostojno življenje naših upokojencev, ni nobena floskula, tudi ni kar tako neka izjava. Pri pravici do dostojnega življenja gre za osnovno človekovo pravico, in to pravico vsakega posameznika. Nekoliko evrov več na mesec pri današnjih pokojninah se v času naraščajoče revščine še kako pozna. Pokojnine so v vseh teh letih glede na rast plač in višanje, predvsem višanje stroškov življenja, že drastično padle. Danes imamo namreč že več kot polovico upokojencev, ki prejemajo pokojnino, ki je nižja od 593 evrov, to pa vsi veste, da je tisti prag, ki predstavlja tveganje revščine. Povprečna mesečna pokojnina pa znaša 563,85 evra. In ta trend zniževanja je treba zaustaviti in zaustavljamo ga. Dobili smo jasna zagotovila predsednika Vlade, da bomo pristopili k valorizaciji, torej usklajevanju pokojnin, seveda ob predpostavki, da bo podatek za leto 2014 takšen, da se bruto družbeni proizvod zvišal več kot 2,5 %. Naredili bomo to, ta ukrep, naredili bomo to dejanje. To je tudi predpogoj, da podpremo ta rebalans proračuna, realizacijo pa zamaknili v leto 2016, zavedajoč se težkega položaja ali oteženega položaja v tej državi.

V Poslanski skupini Desus smo prav tako zelo pozorni na tisti del proračuna, ki zagotavlja pravice iz naslova izplačevanja transferjev brezposelnim, socialno ogroženim, invalidom in še bi lahko našteval. Prav tako menim, da je nemoteno izplačevanje dajatev iz naslova starševskega varstva, otroških dodatkov in drugih prejemkov, predpogoj za zadovoljstvo, napredek in blaginjo naših državljanov in državljanek.

Z veseljem ugotavljamo, da so sredstva za zagotavljanje pravic iz teh naslovov nezmanjšana. Še več, na področju sociale je zagotovljenih še nekoliko več sredstev, kot je znašala realizacija v letu 2014. Iskreno povedano, osebno bom izjemno zadovoljen, če teh sredstev ne bo treba v celoti realizirati, saj bo to pomenilo, da so ljudje dobili službe, da se je njihov položaj izboljšal in da smo na pravi poti. Vse dokler pa bodo ljudje upravičeni do teh sredstev in jih bodo še kako potrebovali, pa jih bo ta država brez izjeme tudi zagotavljala. Nobena pravica, nobena zakonska in že priznana pravica ne bo postavljena pod vprašaj, in to je ena izmed ključnih poant tega proračuna, ki me tudi ali prav iz tega razloga navdaja z optimizmom. Ob vsem povedanem, kolegice in kolegi, in nenazadnje ali pa prav zato, ker bo ob seveda nemotenem izplačevanju pokojnin prostor tudi za dodatno izplačevanje regresa upokojencem z najnižjimi pokojninami in ker smo s strani predsednika Vlade dobili jasna, eksplicitna in nedvoumna zagotovila, da se bodo pokojnine po dolgem času ponovno uskladile, gledam na predlagan proračun z optimizmom.

V Poslanski skupini Desus se zelo dobro zavedamo, da kljub temu ne smemo izgubiti stika z realnostjo. Realnost pa je ne glede na to, ali nam je všeč ali pa nemara ne, takšna, da je stvari treba izpeljati do konca, se pravi, sprejeti rebalans proračuna, 100 % udejanjiti nedvoumna in jasno dana zagotovila ter nadaljevati z zastavljenimi projekti. Že večkrat je bilo omenjeno, da je letošnji proračun zelo investicijsko oblikovan. Ravno investicije so tiste, ki jim predlagan rebalans namenja pomemben delež sredstev, kar je prav tako z moje strani, z naše strani treba pozdraviti.

Kakor sem že povedal na seji odbora, je do proračuna treba biti tudi kritičen, saj gre za najbolj pomemben akt v državi. Kritike pa izhajajo nedvomno tudi iz tega, da ne glede, koliko sredstev namenimo posameznemu resorju, bi bilo smiselno zagotavljati še več, evro, dva več bi si želel verjetno vsak minister, da bi dosegel svoje zastavljene cilje. Pa vendar, v Poslanski skupini Desus ne oporekamo, da dodatna sredstva pomenijo tudi pospešeno realizacijo zastavljenih nalog. In če sem odkrit, se objektivna slika proračuna počasi, a vidno izboljšuje iz več razlogov. Pokazatelj gospodarstva kažejo napredek, kot je denimo zunanjetrgovinski presežek, gospodarska rast, nezaposlenost se počasi, pa vendarle zmanjšuje, večja se delež investicij, kar je bilo že povedano in še bi lahko našteval. In ravno dobri gospodarski pogoji so temelj za izplačevanje vseh vrst pravic, kot že povedano, tudi in predvsem za usklajevanje pokojnin po dolgem času, zagotavljanje pravic posameznikom in gospodinjstvom, spodbud gospodarstvu, z eno besedo, temelj za napredek države in blaginjo, kar je bistveno za njene prebivalce. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Matjaž Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa, spoštovani predsednik. Predsednik Vlade, ministrski zbor, spoštovane kolegice in kolegi!

Na začetku lep pozdrav in naj povem, da bo Poslanska skupina Socialnih demokratov dokument, ki je najpomembnejši, to pa je rebalans proračuna, sprejela.

V okoliščinah obravnave predloga rebalansa proračuna za leto 2015 bi nas, spoštovani, moral prevevati neki zmerni optimizem. Prvič po nastopu javnofinančne krize imamo namreč oprijemljivo upanje, da se končuje obdobje nekega varčevalnega stampega, vsiljeno s strani političnih elit, očitno stisnjenih v primežu tako imenovanih finančnih trgov. Po letih padanja gospodarske aktivnosti se namreč razmere že drugo leto zapored izboljšujejo, kazalci pa pričajo, da se Slovenija utrjuje v povprečju držav članic Evropske unije. Če so bili naši obeti za leto 2015 še jeseni 2013 nezadostni in krepko pod povprečjem euroobmočja, danes povprečje po ocenah Evropske komisije presegamo. Bruto družbeni proizvod naj bi se povečal za 1,8 %, po oceni Urada za makroekonomske analize in razvoj pa celo za 2 %, medtem ko naj bi druge države euroobmočja beležile skromnejšo rast, to pa je cirka 1,3 %. Socialni demokrati kot posebej spodbudno spremljamo napoved, da bo rasti bruto družbenemu proizvodu sledilo tudi nadaljnje zniževanje brezposelnosti oseb. Rast družbene proizvodnje bo v prihodnje še naprej temeljila na izvozu, na potrošnji gospodinjstev, ki se je lani povečala prvič po letu 2010, in pa seveda po investicijah zasebnega sektorja, pri čemer je treba poudariti, da bo prispevek javnega investiranja zaradi izteka finančne perspektive Evropske unije nekoliko skromnejši. Za Slovenijo, v izvoz usmerjeno državo, je pomembna ocena evropske komisije, da evropska integracija od leta 2007 še ni bila v tako dobrem stanju. Ob tem veseli izboljšanje napovedi rasti v Nemčiji kot naši najpomembnejši zunajtrgovinski partnerici. Skromno rast naj bi v prihajajočem obdobju še pognali kvantitativno sproščanje – to poznate, to je ta Draghijev sistem – in pa investicijski načrt ter padec cene nafte. Zdi se, da ima Evropska unija četudi žal nekoliko pozno, a vendarle prvič vizijo gospodarskega in socialnega okrevanja, utemeljeno na oprijemljivih predpostavkah.

V okviru omenjenih izhodišč je Vlada pripravila predlog rebalansa proračuna za leto 2015, ki znesek postavk iz konca 2013 prilagaja realnemu izboljšanemu stanju. Ne glede na to pa v okoliščinah, obremenjenih zlasti z odplačilom javnega dolga in danih zavez Bruslju, Vlada vztraja pri javnofinančni vzdržnosti, kar se posledično odraža tudi pri nadaljnji omejitvi trošenja na nekaterih področjih. Poslanska skupina Socialnih demokratov pozdravlja tisti del

predloga rebalansa, ki ohranja dosežen standard socialne države ter izraža skrb za socialno najšibkejši del družbe. Med spodbudna sporočila predloga rebalansa štejemo zlasti zmanjševanje števila upravičencev do socialnih transferjev kot posledica očitnega izboljšanja gospodarskega okolja. Zadovoljni smo tudi z dvigom povečanja za investicije 41 %, to pomeni, da lahko končno pričakujemo tudi razpletanje klobčiča, v katerega se je zapletla investicija na Debelem Rtiču. Po 13-letnih prizadevanjih se bo v letu 2015 tam začela gradnja novega centra za spodbujanje, usposabljanje, delo in varstvo.

Ne glede na usodo nekaterih vloženih amandmajev k predlogu rebalansa pa pričakujemo, da bo Vlada z notranjimi prerazporeditvami zagotovila sredstva, ki so potrebna za izvajanje zakonskih nalog ali pa za preprečitev težko popravljivih posledic. Zlasti žongliranje, spoštovani, med ministrstvi v zvezi z zagotavljanjem sredstev za plačilo učne pomoči Socialni demokrati ocenjujemo kot nespodobno ali neodgovorno ravnanje, ki ga je Vlada dolžna preseči. Podobno bi lahko povzeli v opredelitvi do problematike vzdrževanja idrijskega rudnika. Zaobiti ne smemo niti opozoril, ki jih na Državni zbor naslavlja deležniki na področju izobraževanja in znanosti ter lokalnih skupnosti. Zdi se, da odmerjena sredstva zadoščajo le še za hibernacijo sistema znanstveno-raziskovalne dejavnosti, kar je v nasprotju z deklariranim ciljem "postati na znanju temelječa družba". Na robu, nekatere pa že čez, so tudi slovenske občine, ki so pomembno prispevale k okrevanju gospodarstva. Prvi korak k normalizaciji je čimprejšnje oblikovanje ukrepov, ki bodo v skladu s sklenjenim dogovorom med Vlado in občinami slednje razbremenile za skoraj 23 milijonov evrov.

V Poslanski skupini Socialnih demokratov ob razpravi predloga rebalansa, ki poravnava nekatere račune iz naslova sanacij bančnega sistema, ne moremo mimo aktualnega dogajanja. Današnja razprava o predlogu rebalansa poteka namreč v ozračju sumničavosti in vsesplošnega nezaupanja. Razlog za to so okoliščine, ki jim do zdaj nismo bili priča. Socialni demokrati smo prepričani, da so sumi, povezani z delovanjem Banke Slovenije v času orkestriranega obleganja države v letu 2013, zgolj sramežljiv piš, ki lahko vodi v razkajanje sicer zelo goste megle. Enoten politični odziv na za zdaj zgolj sume o nepravilnosti vzbuja upanje o iskrenih, upam, o iskrenih namenih razčistiti umazanijo, ki se je prilepila na sanacijo našega bančnega sistema. A količina izlite frustracije kaže, da se za odločenostjo skriva zadrega precejšnjega dela politične javnosti, ki se je v jutru po bančnem razvratu zbudila s težkim moralnim mačkom. Generali po bitki, ki so včerajšnja opozorila z umetno sproženo doktrino šoka pospremili s posmehom in jih označevali z demagogijo, se danes bleščijo v soju medijskih žarometov. V

Poslanski skupini Socialnih demokratov upamo, da tempo zavzetosti in odkritosti v prihajajočih etapah ne bo pojenjal.

Spoštovani in spoštovane! Slovenija se vendarle izvija iz primeža krize, pri čemer si želimo, da bi to čim prej občutili tudi naši državljani in naše državljanke. A žal smo pred novo težko nalogo vsi skupaj. Povrniti zaupanje med nas vse. To je mogoče doseči le z jasno opredelitostjo odgovornosti tistih, ki so v času vsesplošnega odrekanja skrbno kovali svoje vojne dobičke. Takrat se ne bo več mogoče zadovoljiti s skrivanjem za krilo institucij ali organov, ampak bo treba poseči, spoštovani, po priimkih in imenih.

Na koncu naj povem, naj na tej poti do svetilnika 21. stoletja ne pregorijo vse žarnice v njem in naj nam od druge Švice ne ostane zgolj glavobol od najetih posojil v frankih. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Spoštovani gospod predsednik, hvala za besedo. Spoštovani gospod premier, spoštovana ministrska ekipa, spoštovani kolege in kolegi!

Proračun in rebalans, ki sta pred nami, temeljita na politiki zategovanja pasov. Na politiki, za katero po treh letih tudi Evropski komisiji postaja jasno, da je ta politika zgrešena, zato je nedavno napovedala fleksibilno uporabo Maastrichtskih pravi in zato ni ukrepala proti Franciji, ki je jasno povedala, da vsaj do leta 2017 ne bo znižala javnega primanjkljaja pod 3 %. V tem času je Evropska centralna banka končno napovedala tudi odkupovanje državnih obveznic, kar bi morala narediti že leta 2010, tako kot sta to naredili ameriška in japonska centralna banka. Slovenska vlada pa v teh časih nima niti toliko poguma, da bi si za proračunski cilj zadala 3 %, torej Maastrichtski kriterij. Spet smo bolj papeški od papeža in slovenska vlada hoče imeti primanjkljaj 2,89 %. S tem se je odpovedala 36 milijonov evrov, ki bi jih lahko uporabila za razvoj in socialne zadeve, ampak vlada bo raje mirno gledala, kako se stopnja revščine in materialne prikrajšanosti naraščajo, kot da bi se v Bruslju postavila za svoje državljane. Slovenija se danes lahko zadolži ceneje kot Italija ali Španija, obrestne mere so na zgodovinsko rekordno nizkih stopnjah. Evropska komisija je ob tem napovedala, da bo državam pogledala skozi prste pri javnih izdatkih za investicije. Pogumna vlada bi torej v teh razmerah morala v dogovoru z Evropsko komisijo predlagati razvojen in socialen proračun. V njem bi lahko bil primanjkljaj tudi na 3 %, če bi šli izdatki za prave namene, torej za investicije in razvoj. Vlada Mira Cerarja pa nam v teh časih ponuja reciklažo varčevalnega proračuna prejšnje vlade, ki je nastal v bistveno drugačnih časih. Ta proračun je bil pripravljen v času, ko je bila Slovenija žrtev špekulativnega

napada na finančnih trgih, v času, ko se je povsod špekuliralo, kdo bo naslednja žrtev trojke. Danes pa so okoliščine popolnoma drugačne. Če je leta 2012 BDP padel za 2,8 % in leta 2013 še za dodaten odstotek in so donosi na obveznice v teh letih dosegli 7 %, so danes naši ljudje in gospodarstvo dosegli 2,5 % gospodarsko rast, kar je ena od najvišjih stopenj v evrskem območju. Naše gospodarstvo, naši prebivalci in naša država torej skupaj ustvarijo več kot porabijo. Mi imamo že od leta 2009 proračunski presežek. Leta 2013 je bil naš presežek v menjavi s tujino 2 milijardi in 100 milijonov evrov. V letu 2014, ko pridejo končni izračuni, bomo to številko še presegli. Torej ustvarimo več kot porabimo. Glavno vprašanje, ki si bi ga morala zastaviti vlada, pa je, kako je ta produkt porazdeljen med prebivalstvo.

Spoštovani, makroekonomske razmere v Sloveniji in politične razmere v Evropi so se radikalno spremenile. In lahko bi se še bolj, če bi minister Mramor nedavno na pogajanjih Evroskupine z Grčijo, ki si prizadeva za konec varčevanja in nov investicijski cikel v Evropi, ta prizadevanja podprl, ne pa da jih je kratovidno potolkel. A vseeno, nobenega izgovora ni več za vztrajanje pri varčevalnem proračunu. Državljeni te države si tak proračun zaslužijo in ga potrebujejo. Kako do njega? Za socialen in razvojen proračun je najprej potrebna pravična porazdelitev bremen na strani prihodkov. Proračun in rebalans, ki sta pred nami, spet temeljita na nepravični davčni politiki. Vlada znižuje primanjkljaj samo z rezanjem izdatkov in pravic, nič pa ni naredila na strani prihodkov. Na strani prihodkov imamo rezerve, ki jih vlade nočejo izkoristiti, saj bi s tem posegle v privilegije kapitala in najpremožnejših. To kažejo tudi podatki, ki jih Eurostat izdela vsako leto in z njimi primerja davčne politike evropskih držav. Iz te analize je razvidno, kjer so rezerve. Prvič, pogosto poslušamo, da imamo v Sloveniji najvišje davke. To ne drži. Slovenija je po deležu davčnih prihodkov v BDP pod povprečjem Evropske unije, pri nas zberemo 35,7 % davkov, v EU je povprečje 39,4 % davkov. Da ne govorimo o razvitih državah članicah v Evropski uniji, ki jih zberejo še več. Sklep tega je, da naše vlade preprosto ne zberejo dovolj davkov in prispevkov za normalno delovanje sodobne države. Drugič, pogosto poslušamo, da imamo v Sloveniji nekakšno uravnilovko. Tudi to ni res. Od leta 2006 naprej se znižujejo davčne stopnje za premožne, izjema je le uvedba 50 % dohodninskega razreda, in od istega leta, torej 2006 naprej, se je po drugi strani dvakrat dvignila stopnja DDV. Po trošarinah smo v evropskem vrhu in imamo torej nadpovprečen delež posrednih davkov, pri nas je takih skoraj 39 %, v Evropski uniji 34,5, torej davkov, ki so socialno najmanj pravični, hkrati pa so najbogatejšim kapital podpovprečno obdavčeni. Tretjič, Slovenija ima najmanjšo davčno osnovo za davke na kapitalske prihodke med vsemi članicami Evropske unije. Slovenija je po deležu

davka od kapitala in dohodkov na kapital v celotnih davčnih prihodkih na predzadnjem mestu v Evropski uniji. V povprečni članici namreč iz tega naslova davkov na kapital zberejo 21 % davčnih prihodkov, v Sloveniji samo 10. Lani je vlada, citiram osnutek rebalansa, reci in piši, zbrala 1,9 milijona davkov od premoženja. Kar precej je torej soli v nedavnem članku Barbare Hren v Dnevniku, ki je dvignil toliko prahu, ker je postavil tezo, da Slovenija za premožni kapital postaja davčna oaza.

Kaj bi torej morali storiti? V Sloveniji lahko do razvojnega in socialnega proračuna pridemo samo na dva načina – z dodatnim zadolževanjem ali s pravično davčno reformo. V Združeni levici seveda trdimo, da je prava pot do socialnega in razvojnega proračuna, pravična davčna reforma, ki bo vsebovala naslednje rešitve. Prvič, višje davke za kapital. Kot sem povedal, so v Sloveniji davki za kapital med najnižjimi v Evropi. Drugič, skupno progresivno obdavčitev vseh dohodkov fizičnih oseb, ne samo dohodkov od dela, temveč tudi dohodkov od kapitala in premoženja, tudi ti morajo biti zajeti v progresivno lestvico, in Bajukovo reformo iz 2006, ki jih je ločila in uvedla cedularno obdavčitev obresti dividend in drugih dohodkov, je treba odpraviti. Tretjič, socialno pravičen davek na nepremičnine, ki bi temeljil na dejanski vrednosti nepremičnin in ki bo dodatno obdavčil veleposesti in luksuzne nepremičnine, tudi nepremičnine in luksuzne posesti verskih skupnosti. Četrto, treba je uvesti poseben davek na premoženje veliki vednosti. Petič, treba je onemogočiti odtok denarja v davčne oaze. Če se tega ne da, vsaj uzakoniti obvezni davčni odtegljaj finančnih transakcij v te države, vemo, katere so.

Samo s pravičnim povečanjem davkom bomo lahko prišli do razvojnega, investicijskega in socialnega proračuna, ki ne bo temeljil na stalnem zadolževanju. Druge poti ni. Slovenija rabi proračun, v katerem bodo prioriteta ljudje in razvoj. Predlog proračuna, ki ga imamo pred seboj, pa se giblje v okvirih, ki so napačni. Narejen je z umetno mejo 3 %, izhaja iz davčne politike, ki noče pobrati davkov od lastnikov kapitala in najbogatejših, ampak tudi znotraj teh napačnih okvirov vlada ni dobro določila prioritete glede na potrebe. Prioritete so tukaj določene po inerciji ali pa glede na to, koliko moči ima posamezni koalicijski partner. Prioritete proračuna in rebalansa bi po mnenju Združene levice morale biti tri. Prvič, zdravje, drugič, dostojno življenje, in tretjič, razvoj tako vsakega posameznika kot razvoj družbe in gospodarstva. Če si pri vsaki ustavim za trenutke.

Prvič. Zdravje. Delež sredstev, ki jih v Sloveniji namenjamo za zdravstvo, je nizek in pada. V letu 2013 je padel na 8,8 % BDP. Dodaten problem pa je, da imamo zelo nizek delež javnih izdatkov za zdravje. Po Eurostatu javni izdatki za zdravje v Sloveniji znašajo 7 % BDP, po oceni Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije

pa samo 6,5 %. Če želimo, da bodo naši prebivalci imeli tako zdravstveno oskrbo, ki bo primerljiva z razvitim svetom, je treba povečati proračunske izdatke za zdravje in končno ukiniti dopolnilno zdravstveno zavarovanje. V Avstriji se iz javnih sredstev za zdravje namenja 2 % več kot pri nas, torej 8,5 % BDP, pri čemer ima Avstrija dvakrat višji BDP kot Slovenija. Taki politiki bi morala slediti tudi naša država.

Drugič. Socialno varstvo. Po mnenju Združene levice bi moralo biti socialno varstvo ena od prioritet. Zagotoviti bi moralo dostojno življenje vsem. Po deležu izdatkov za socialo smo spet podpovprečni. Pri nas ti izdatki znašajo 18,9 %, v celotni Evropski uniji 20 % in v Avstriji 21,4 %. Ta proračun je sestavljen tako, da denarna socialna pomoč znaša dve tretjini življenjskih stroškov, izračunanih pred šestimi leti. Torej ne samo, da ta proračun ne omogoča ljudem na socialnem robu dostojnega življenja, vprašanje je, ali ljudem, ki so odvisni od socialne pomoči, sploh omogoča fizično preživetje.

Tretjič. Razvoj. O kakšnem razvoju sploh lahko govorimo, če je raziskavam in razvoju v gospodarskem resorju namenjenih 10 milijonov evrov. Izdatki za republiške in Zoisove štipendije se znižujejo za 30 milijonov z nekimi neprepričljivimi obljubami, da bo vlada neke dobila še 10 milijonov. Štipendije se bodo v tem letu znižale kar za tretjino. Sredstva za raziskovalne projekte so bistveno prenizka, investicij kronično primanjkuje. Vlada očitno pozablja na razvoj.

Kje so torej rezerve? Kot sem že omenil, bi bilo največ rezerv v pravični obdavčitvi, rezerve pa so tudi v prerazporeditvi izdatkov glede na družbene potrebe. Izpostavil bom samo en primer, ker nimam veliko časa, in sicer obrambo. Vprašati se moramo, ali si lahko privoščimo obrambni sistem, ki ni več primeren za obrambo države, ampak samo še za izvajanje vojaških operacij v tujini. To ni samo ocena Združene levice, ampak jo potrjuje tudi doktrina vojaške strategije – Vojaške strateške rezerve Republike Slovenije iz leta 2012, citiram: "Slovenski vojski njene miroljubne zmogljivosti omogočajo uspešno sodelovanje v mednarodnih operacijah in misijah Nata, EU in OZN, vendar pa so v obstoječem obsegu le delno primerne in premajhne za zagotavljanje celovite obrambe nacionalnega ozemlja." Od kdaj je normalno, da ima država, ki ni vojaško ogrožena, na enega vojaka rezerve sedem vojakov stalne sestave? Vam bom takoj odgovoril. To je normalno, odkar nas je naš politični razred včlanil v zvezo Nato. Velikokrat se govori, da imamo zelo nizke izdatke za obrambo, ampak pogledajte, leta 2012 smo imeli za obrambo 1,1 % BDP, Avstrija ga, recimo, namenja 0,7 %. Zakaj? Ker je nevtralna država z vojsko, ki temelji na rezervni sestavi, ker si ne dovoljujejo tako zgrešenih nakupov orožja, kot je, recimo, modernizacija tankov T-55S, ki smo jih drago modernizirali, da zdaj stojijo konzervirani v nekem skladišču. Kako torej racionalno zagotoviti nacionalno obrambo?

Izhajati je treba iz ugotovitev, da, prvič, Slovenija ni vojaško ogrožena, in drugič, da imamo v ustavi zapisano, da se bo zavzemala za politiko miru in nenasilja. Torej, ni nobenega razloga, da Slovenija ostaja članica zveze Nato. Za Slovenijo je primeren neblokovski položaj, lahko pa tudi nevtralnost po zgledu Avstrije ali Finske. Zato je treba trenutno drago vojsko profesionalcev spremeniti v vojsko, ki bo temeljila na rezervistih. To lahko naredimo organsko, brez kakršnihkoli odpuščanj, zgolj s tem, da se ne nadomešča pripadnikov, ki zapustijo stalno sestavo. Po podatkih MORS je Slovensko vojsko v zadnjih 10 letih zapustilo 3 tisoč 400 pripadnikov, 998 se jih je upokojilo, ostalih 2 tisoč 400 pa je odšlo zaradi sporazumnih prenehanj delovnega razmerja in poteka pogodb za določen čas. Torej toliko približno, kot šteje stalna sestava Slovenske vojske, 7 tisoč 200 vojakov jo je v zadnjih 10 letih zapustilo. To pomeni, da lahko Slovenija v 10 letih brez odpuščanj in brez zmanjševanja pravic zmanjša stalno sestavo in jo nadomesti z rezervno sestavo, ki bo 3- do 4-krat cenejša. S tem po eni strani omogočimo velike prihranke, po drugi strani pa obveznost razpršimo med prebivalstvo in zagotovimo učinkovitejšo obrambo nacionalnega ozemlja, če bo ta kdaj potrebna. Dodatni prihranki nastanejo, če bomo "rodovno sestavo in opremljenost vojske prilagodili samoobrambni sposobnosti slovenskega ozemlja", če citiram doktrino strateške vojaške rezerve, namesto da jo stalno prilagajamo potrebam Nata in ambicijam častnikov. Kot rečeno, s takimi ukrepi bi za obrambo porabili 3- do 4-krat manj denarja, kot ga zdaj.

Naj počasi preidem k sklepu. Slovenija še vedno ostaja ujetnica dveh razvojnih paradig, ki peljeta v slepo ulico. Desna alternativa je neoliberalizem. Po njej naj bi se znižali davki in državni izdatki, uvedli bi večinski volilni sistem in drugo republiko, torej okrepili politično oblast, da bi ta zdržala proti zmanjševanju socialnih in delavskih pravic, ki so odpihnile zadnje vlade. Alternativa, ki jo ponuja tako imenovana sredina in leva sredina, zadnje tri vlade, pa je neoliberalizem s človeškim obrazom. Ta na področju javnih financ pomeni blažje fiskalno pravilo, nekoliko manj rezov v plače in nekoliko manj rezov v socialne pravice. Ampak, ko bomo čez štiri leta pogledali okrog sebe, bomo videli, da nas je gospod Cerar z ekipo počasi, a vztrajno pripeljal v isto drugo republiko, po tistem znanem načelu, da žaba, če jo vržeš v vrelo vodo, skoči iz lonca, če vodo počasi segrevaš, pa tega ne opazi in se skuha. Dejanska alternativa, ki jo zagovarjamo mi, levica, je pravična davčna reforma, socialno in razvojno naravnana proračun. Tega pa v tem proračunu ni, zato ga, na žalost, ne moremo podpreti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije –

krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovani ministrski zbor, spoštovane kolegice in kolegi!

Nova Slovenija – krščanski demokrati smo politiki, ki tudi če smo v opoziciji, znamo dobre zadeve pohvaliti, smo pa seveda tudi ostri in kritični, za tiste zadeve, ko vemo, da vladna politika ne gre v pravo smer, da torej ne dela v dobro državljanov in državljanek te države.

Na začetku naj povem in moram pozdraviti izjemne napore ministra za finance dr. Dušana Mramorja, da je uspel pravzaprav skupaj spraviti ta rebalans ob mnogih skušnjavah in apetitih, ki se pojavljajo seveda tudi v vladnih krogih, v koaliciji, ker pač beležimo, hvala bogu, minimalno, zelo krhko gospodarsko rast v letu 2014. Na tem mestu želim uvodom tudi pozdraviti reakcijo oziroma nastop ministra Dušana Mramorja v Bruslju, ko je bilo govora o Grčiji. In moram pozdraviti, da se je ostro in dosledno zavzel za slovenske davkoplačevalce. Tukaj želimo povedati samo tri stvari. Prvič, Grčija je naša prijateljska država, drugič, do Grčije je bila Slovenija solidarna, je solidarna in bo solidarna, in tretjič, še vedno velja Čisti računi, dobri prijatelji. Zato Nova Slovenija zahteva, da Grčija vrne takrat, ko bo lahko v skladu z dogovori, slovenskim davkoplačevalcem vsak cent naše pomoči, seveda tudi z obrestmi vred. In še nekaj, ko govorimo o konsolidiranih javnih financ, o uravnoteženem proračunu države, želimo krščanski demokrati povedati, da je potreben pogoj za konsolidirane javne finance za uravnotežen proračun konsolidirana koalicija, konsolidirana vladajoča garnitura v Državnem zboru.

Kot rečeno, ob minimalni gospodarski rasti v lanskem letu se že pojavljajo razni apetiti, skušnjave, kako bi pa zdaj dejansko si to vrednost razdelili. Na Odboru za finance smo bili priča sceni, ko smo se poslanci Nove Slovenije dokončno odločili, da bomo v zakonu o fiskalnem pravilu zahtevali za leta gospodarske rasti, za konjunktura leta zapis švicarske formule. Verjamem, da bo minister tej naši zahtevi sledi, sam je na lastni koži občutil, kaj se lahko zgodi, če tega ne bo v zakonu o fiskalnem pravilu, in treba je ukrepati čim prej, mislim, da se rok za amandmaje izteka.

Nadaljujem, poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanski demokrati smo že ob sprejemanju proračunov za leti 2014 in 2015, bilo je v novembru 2013, opozorili, da sta oba proračuna, tako za leti 2014 in 2015 nepopolna, nedodelana, nerealna in predvsem nerazvojno naravnana ter da bo sledil njun popravek. In nismo se zmotili. Konec lanskega leta smo že popravljali proračun za lansko leto, pravzaprav je šlo samo za usklajitev že porabljenih sredstev z načrtovanimi in je bil po vsebini pravzaprav to zaključni račun za leto

2014. Sedaj pa popravljamo še proračun za letošnje leto. Rebalans letošnjega proračuna je z vidika nas, krščanskih demokratov, status quo na področju javnih financ in je torej samo začasen politični model za preživetje te koalicije v letu 2015.

Zakaj je naše stališče takšno? Predlog rebalansa letošnjega proračuna ni razvojno naravnan. Rebalans za spodbujanje gospodarstva ne namenja ustreznih sredstev. Skrbi nas, da sedanja vlada do danes ni predstavila niti enega ukrepa, ki bi spodbujal gospodarstvo oziroma ga davčno ali administrativno razbremenil. Že sprejeti ukrepi, torej zakoni, učinkujejo prav nasprotno. Prihajajo še novi, ki bodo prav tako na gospodarstvu imeli negativne učinke, na primer uvedba davčnih blagajn. Vemo pa, kolegice in kolegi, da se nova vrednost, da se dodana vrednost ustvarja izključno v gospodarstvu. Očitno se odrekamo tudi družbi znanja, saj zmanjšujemo sredstva za raziskave in razvoj. Proračun slovenske znanosti je bil v zadnjih petih letih zmanjšan za skupaj preko 25 % v primerjavi s sredstvi, ki smo jih za znanost namenjali pred petimi leti. Verjetno se vsi skupaj zavedamo, da je treba vlagati mnogo več v znanstvene aplikativne raziskave in razvoj, saj brez tega ne bo razvoja naše države. Seveda pa je treba spodbujati tudi implementacijo ali slovensko prenos tega znanja v gospodarstvo in pri iskanju načina, kako to storiti, slediti preprosto dobrim praksam drugih držav, kot sta na primer Finska in Irska. Z rebalansom proračuna se trend zmanjševanja sredstev za raziskave in razvoj še naprej nadaljuje. Krščanski demokrati opozarjamo, da je ta trend treba nemudoma spremeniti, ga obrniti navzgor. Z novelo Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015, se zmanjšujejo sredstva za investicije v občinah, kar bo s seboj prineslo nov gospodarski zastoj v državi, zlasti na področju gradbeništva. Vsi pravimo, da so h gospodarski rasti v letu 2014 pripomogle tudi županske volitve v lanskem letu, ampak nikakor pa tega ne upoštevamo, da bi dejansko občinam, kjer se res vsak evro dvakrat obrne preden se potroši, da bi občinam zaupali po načelu subsidiarnosti, da bi jim zaupali, če jim že zaupamo več nalog, jih obremenjujemo z več nalogami, da bi jim zaupali tudi več denarja iz proračuna Republike Slovenije. Poleg tega na tem mestu opozarjamo poslanci Nove Slovenije – krščanski demokrati, da je sprememba povprečnine v 8. členu novele Zakona o izvrševanju proračunov za leti 2014 in 2015 v neskladju z Zakonom o financiranju občin. Ampak o tem najbrž kaj več kasneje.

Sedanja vladna koalicija z rebalansom proračuna za letošnje leto sporoča Sloveniji, da ni pripravljena izvajati prepotrebnih reform. V primerjavi z veljavnim proračunom se z rebalansom sedanjega proračuna zvišujejo odhodki za skoraj pol milijarde evrov, prihodki se zmanjšujejo za približno 64 milijonov. Primanjkljaj v proračunu ostaja sicer v okvirih

Maastrichtskih kriterijev, torej pod 3 % BDP ali točno 2,89 % BDP. Ali kaj, če se samo nekaj zgodi, če se recimo zruši kakšen kohezijski projekt, potem to takoj pomeni, da bomo prebili Maastrichtski kriterij 3 % in sprožijo se ustrezni mehanizmi, ki jih poznamo in so neprijetni za državo, sprožijo se kazni, ki so še bolj neprijetne za državo. Javnofinančni primanjkljaj se še vedno pokriva z novimi zadolževanji namesto s sistemskimi ukrepi. V odhodkih narašča delež obresti, nominalni znesek obresti v letošnjem proračunu že presega milijardo evrov, kar je skoraj ena desetina odhodkovne strani proračuna Republike Slovenije. Za zagotavljanje varnosti državljanov in premoženja ne namenjamo potrebnih sredstev. Opazujemo, kolegice in kolegi, kaj se dogaja na evropskem vzhodu, kaj se dogaja z nevarnostmi, ki pretijo Evropi z južne strani in s strani različnih terorističnih organizacij, in preprosto ne razumemo, da vlade to ne zbudi, da bi varnosti, ki je več dimenzionalna, namenili več sredstev. Ne vemo, kaj se ta trenutek pravzaprav dogaja. Ali vlagamo v izobraževanja za, na primer, kibernetiko varnost naših državljanov in državljanov. Glede na občutljivo varnostno situacijo v Evropi in svetu je potrebno okrepljeno preventivno delovanje policije tudi pri nas. Seveda potrebuje policija za svoje delo ustrezno število usposobljenega kadra, ustrezno opremo, vozila in ostalo. S stalnim zmanjševanjem sredstev za te namene v preteklih nekaj letih smo zmanjšali število zaposlenih v policiji. Ker ni bilo novih nabav opreme in vozil, je treba zagotoviti sredstva tudi za te namene. Opozarjamo, na Odboru za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je bila v decembru lani obravnavana problematika delovanja policije in zagotavljanje sredstev zanje. Ti sklepi so za Vlado zavezujoči, ki jih je odbor na omenjeni seji sprejel, in bi morali biti v celoti upoštevani pri pripravi predloga rebalansa proračuna za letošnje leto. Teh sklepov pa Vlada ni upoštevala oziroma jih ni upoštevala v celoti. To dejstvo, kolegice in kolegi, odpira vprašanje samih temeljev obstoja parlamentarne demokracije pri nas. Mi imamo kar nekaj sklepov, nekaj primerov sklepov sprejetih na različnih odborih in vlada jih preprosto ignorira, da bi vsaj vlada dala neko utemeljitev, zakaj niso morda uresničljivi ali kako drugače, ampak očitno je pri nas problem, imamo problem ali ima vlada problem z razumevanje parlamentarne demokracije. In to ni dobro. Rebalans letošnjega proračuna prinaša zmanjševanje sredstev za socialne transfere, skupno za dobrih 130 milijonov evrov. Znižujejo se sredstva za denarna nadomestila brezposelnim, za državne štipendije in tudi za štipendije za nadarjene. Znižujejo se sredstva za prehrano študentov, dijakov in učencev. Kar pa je najbolj zaskrbljujoče, kolegice in kolegi, pa se za dobrih 36 milijonov evrov znižujejo tudi sredstva za družinske prejemke in starševska nadomestila. Tu se pravzaprav kaže tudi nek nov odnos do

neke nove družinske politike te koalicije, kar nas močno močno skrbi in čemur ostro ostro nasprotujemo. Med družinske prejemke spada tudi otroški dodatek, z otroškim dodatkom se zasleduje cilj izenačevanja možnosti družine za preživljanja, vzgojo in izobraževanje otrok. Upravičenost in višina otroškega dodatka je vezana na premoženjski status družine. Ob splošni socialni sliki v naši državi je otroški dodatek pogosto edini ali pomemben prejemek družine za preživljanje otrok. Stopnja revščine se v Sloveniji drastično povečuje. Država je dolžna sprejeti ukrepe, da revščini ne bodo izpostavljeni otroci, kot najranljivejša skupina ljudi. Torej je treba ne tem področju sprejeti ukrepe, ki bodo zaščitili otroke. Prav otroški dodatek je pomemben vzvod za odpravljanje materialne prikrajšanosti. Razen tega se Slovenija sooča s padcem rodnosti, ki je močno povezan seveda tudi s socialno sliko slovenskih družin. Številni pari, zlasti tisti, kjer je en od partnerjev nezaposlen, se ne odločajo za povečanje družine oziroma za dodatnega otroka zaradi materialnih razmer v družini. Nova Slovenija – krščanski demokrati smo zato z amandmajem predlagali povečanje sredstev na podprogramu "Družinski prejemki in starševska nadomestila". Poleg zmanjšanja materialne prikrajšanosti otrok bodo višji otroški dodatki pripomogli tudi k boljši demografski sliki v Sloveniji, ki je sicer tudi evropski problem.

Gospa in gospodje, Nova Slovenija – krščanski demokrati smo pričakovali v tem rebalansu proračuna Republike Slovenije za letošnje leto, da bo iz rebalansa izžarevala neka nova ekonomska politika te koalicije. Pa smo zelo razočarani. Mi potrebujemo, to najbrž vemo vsi, mi potrebujemo novo ekonomsko politiko v državi, mi potrebujemo nov poslovni model v naši državi. Tega pa ne bo, tega preprosto ne bo brez nujnih strukturnih reform, ki jih ni na obzoru, kot sem povedal, ta koalicija se je očitno odločila, da ne bo posegla v strukturne reforme, da jih ne bo izvajala. Novega poslovnega modela in nove ekonomske politike ne bo brez zniževanja davčnih obremenitev gospodarstva, ne bo brez poenostavljenih postopkov, poenostavitve postopkov in odprave birokratskih ovir za gospodarstvo in investitorje in seveda tudi ne bo novega gospodarskega modela, nove ekonomske politike brez internacionalizacije slovenskega gospodarstva. Slovenija je še vedno skorajda hermetično zaprta za tuje investitorje. In to ni dobro.

Krščanski demokrati poudarjamo, da nujno potrebujemo nov razvojno naravnani model ekonomske politike, ki pa ga danes obravnavani predlog rebalansa proračuna Republike Slovenije za leto 2015 na žalost ne prinaša. Zato ga poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanski demokrati ne bomo podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Zavezništvo, zanjo mag. Alenka Bratušek.

MAG. ALENKA BRATUŠEK (PS ZaAB):

Spoštovani predsednik, gospe in gospodje!

V Zavezništvu poleg tega, da smo razočarani, smo tudi zaskrbljeni. Rebalans za leto 2015 bi naj bil prvi resni dokument vlade Mira Cerarja. Ko smo imeli pred sabo rebalans za leto 2014, nas je minister za finance ne prepričeval ali pa povedal, da je to na nek način ugotovitev dejanskega stanja. Rebalans za leto 2014 je bil sprejet 18. Novembra. Ne vem, če lahko verjamete, ampak pri ugotovitvi dejanskega stanja se je vlada zmotila za 320 milijonov evrov, 170 na odhodkih in 150 na prihodkih. Za en mesec. Pravzaprav so razpolagali z realizacijo za 10 mesecev in se zmotili za 320 milijonov evrov. Kakšno pa pravzaprav je res bilo dejansko stanje ob prevzemu vlade? 3 % gospodarska rast, obresti na naše zadolževanje približno 1,4 % in primanjkljaj 1,2 milijardi evrov. Obljube, ki smo jih takrat poslušali, so bile, da bo proračun za leto 2015 izražal smer razvoja, ki ga bo peljala nova vlada Mira Cerarja. Izkazoval naj bi razvojni potencial naše države in nadaljeval tudi postopno konsolidacijo javnih financ.

Kaj pa dejansko vidimo iz dokumenta, ki ga imamo pred seboj? Primanjkljaj državnega proračuna se povečuje, in to kar za 200 milijonov evrov. Povečujejo se tudi odhodki državnega proračuna, pa kljub temu ni zagotovljenih sredstev za vse zakonske obveznosti. Primanjkljaj, minus, je tako rekoč na vseh ministrstvih. Ministri in državni sekretarji so nas pozivali, praktično na vseh odborih, da predlagamo dopolnila, ki bi jim zagotovila več denarja, da bi sploh lahko izpolnili vse zakonske obveznosti. Jaz mislim, da je to narobe svet. Da morajo, ne da morajo, da vaši ministri in državni sekretarji prosijo na odborih, da zagotavljamo več sredstev, kot jim jih je dodelila vlada.

Posebej bom na tem mestu seveda izpostavila samo nekaj problematičnih delov tega rebalansa, ker za vse preprosto ne bo časa. Policija, manjka ji sredstev za polovico leta. Manjka ji sredstev za najnujnejše investicije, osebna vozila, ki so stara, osebno opremo, varnostno opremo policistov. Spoštovana ministrica, jaz vas občudujem, da ste sploh pripravljeni ali da si še upate biti ministrica, odgovorna za policijo.

Cestna infrastruktura, v tako imenovanem načrtu razvojnih programov imamo 660 projektov. 660 projektov – to se sliši zelo lepo. Ne boste verjeli, da je samo 79 projektov takšnih, ki imajo v letu 2015 vrednost večjo kot nič, 79. Se pravi 581 projektov je takšnih, ki imajo vrednost v letu 2015 nič. 36 projektov od teh 79 ima vrednost manj kot tisoč evrov. Jaz upam, da veste, kaj se na cestni infrastrukturi da narediti s tisoč evri. Zmagovalec tega seznama je pa projekt, ki je vreden 49 evrov, projekt, ki je

vreden 49 evrov na področju cestne infrastrukture.

Šolstvo. Pomoč otrokom s posebnimi potrebami – po besedah ministrice manjkajo 4 milijoni. Ampak nas niste slišali in uslišali, da bi z amandmajem zagotovili dodatna, potrebna sredstva za zagotavljanje zakonskih nalog. Investicije. Resnično, res je, načrtovana sredstva se povečujejo za 30 % oziroma 350 milijonov evrov. Ampak ta del naj bi izkazoval razvojnost proračuna, ki je pred nami, ampak napaka ob načrtovanju za leto 2014, pa smo ga sprejemali tik pred koncem leta ta rebalans, je bila 100 milijonov evrov. 100 milijonov evrov je realizacija nižja, kot je bil plan 18. novembra. Se pravi, kako lahko verjamemo, da boste investicije, ki jih zdaj resnično načrtujete v višjem obsegu, realizirali, če se v letu 2014 zmotite za 100 milijonov, in to en mesec pred koncem leta – 8 % je to. Zato težko verjamemo in ne verjamemo, da je proračun razvojno naravnan.

Kot sem že rekla, obljubljali ste, da bo rebalans za 2015 izkazoval smer razvoja, ki ga bo peljala vaša vlada. Obljubljali ste razvojni preobrati. Pravzaprav ni niti enega novega projekta, ki bi se v letu 2015 začel, tako rekoč vsi se zaključujejo, se pravi je leto 2015 leto zaključevanja projektov prejšnjih vlad. Zato nikakor ne moremo govoriti o razvojnem preobratu, ampak je naša ocena, da s tem rebalansom na žalost končujete razvojni preobrat prejšnje vlade. Rebalans za leto 2015, ki je pred nami, je za Zavezništvo veliko razočaranje. Gospod Cerar je od velikih obljub in upanja, ki ga je dajal ljudem, me skrbi, da bo na koncu z razgradnjo policije ubil tudi tisto edino predvolilno obljubo, to je pravna država. In če uporabim frazo, ki smo jo vsaj na Odboru za finance velikokrat slišali: V Zavezništvu bomo budno spremljali vse, kar se dogaja na policiji, šolstvu, zdravstvu, kulturi in še kje in v primeru kršenja zakonodaje zahtevali odgovornost. Me pa skrbi, gospod Mramor, da vas za leto 2016 čaka še bistveno bistveno težje delo, kot ste ga imeli z letom 2015. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti, zanjo dr. László Göncz.

DR. LÁSZLÓ GÖNCZ (PS IMNS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovani ministrski zbor! Kolegice in kolegi!

Glede na okoliščine, v kakršnih se nahajamo, ni nobeno presenečenje, da je treba sprejeti rebalans proračuna tudi za leto 2015. Zavedamo se, da je bil prvotni proračun za omenjeno leto sprejet že pred dobrim letom in pol v drugačnih, zelo labilnih javnofinančnih okoliščinah. Medtem se je marsikaj spremenilo, žal določene zadeve tudi na slabše. rese je, da zadnje analize, intenzitete gospodarske rasti kažejo bistveno ugodnejše rezultate od tistih na koncu leta 2013. Dejstvo pa je tudi, da smo zavezani k izpolnjevanju pogojev, ki jih prinašajo obveznosti

tako imenovanega zlatega fiskalnega pravila, in kot smo tudi slišali, je vlada to postavila za prioriteto izhodišče.

V naši poslanski skupini ocenjujemo, da je vlada s predlaganim rebalansom uspešno pripravila kompromisno rešitev, kar pa seveda pomeni, da je večina resorjev lahko samo delno zadovoljna. O tem, kje so oziroma bodo največje težave, verjetno ni enoznačnega stališča, vendar so se v pestrih proračunskih razpravah na delovnih telesih Državnega zbora pokazala področja, kjer se predvidevajo največji problemi, to so predvsem nekaterih programi izobraževanja in znanstvenoraziskovalnega dela, manjkajoča sredstva za delovanje policije, težave se kažejo na področju vzdrževanja cest ter druge infrastrukture, premajhno število razvojno naravnanih programov, vsaj po nekaterih, financiranje občin in lahko bi našteval še naprej. Žal so v predlogu zmanjšana tudi sredstva na postavki za Slovence, ki živijo izven meja Slovenije. Pri tem slednjem količinski dejavniki, po moji oceni, ne bi smeli biti odločilni, ker je navidežno privarčevana vsota lahko prej strateška napaka kot izraz splošne solidarnosti do zatečenega javnofinančnega stanja.

Kljub omenjenim težavam, še enkrat ponavljam, da v naši poslanski skupini, da je predlog rebalansa glede na dane okoliščine sprejemljiv. Verjamem, da si vsi želimo, da bo proračun v predlaganem okviru tudi zdržen do konca leta. Upamo, da je bila vlada pri pripravi dovolj pozorna na vzdržnost socialnih in drugih sistemov v naši družbi in da je predvidela optimalne rešitve v primeru morebitnih dodatnih težav brez novega rebalansa. Rebalans proračuna za 2015 v delu, ki se nanaša na ohranjanje in razvoj ter delovanje organizacij in ustanov avtohtone narodne skupnosti, s predlaganim amandmajem koalicijskih strank, ki odpravlja prikradeno napako tehnične narave, ohranja na višini realizacije za leto 2014. To pomeni, da vlada spoštuje dogovor, ki smo ga sklenili, za kar se tudi ob tej priliki zahvaljujem. Pri tem poudarjam, da na tem področju rezerv ni, ker so se sredstva v zadnjih letih konstantno zmanjševala. Če ob tem opozorimo na ogromen osip pripadnikov narodnih skupnosti v zadnjih letih in desetletjih ter poslabšanje ravni narodne identitete in uveljavitve madžarskega in italijanskega jezika na zakonsko določeni območji ter težave Romske skupnosti kot tudi zelo šepajoče izvajanje sicer formalno dobre zakonodaje skorajda na vseh področjih, upam, da se vsi zavedamo, o čem govorim. Naj še enkrat poudarim. Rebalansa proračuna za 2014 bova podprla.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina SMC, zanjo dr. Simona Kustec Lipicer.

DR. SIMONA KUSTEC LIPICER (PS SMC): Spoštovani predsednik! Spoštovani ministrski zbor! Cenjeni kolegice in kolegi!

Državni proračun predstavlja finančno hrbtenico vsake države in je temeljni instrument izvajanja njene makroekonomske politike. Zdrav proračun je uravnotežen med odhodkovno in prihodkovno stranjo in prvenstveno odgovarja trendom socialno-gospodarskih in ne koledarskih ciklov. Makroekonomska stabilnost in uravnotežen proračun s stabilnimi javnimi financami se kaže skozi manjšanje obrestnih mer, povečevanje prihrankov in investicij ter ustvarjanjem trgovinskih presežkov. Na takšnih osnovah je možno zagotavljati nadalje pospeševati tako za raznolike družbene skupine pravičen in uravnotežen socialni kot tudi gospodarski razvoj. Vsi navedeni pogledi v primeru razumevanja državnega proračuna v Republiki Sloveniji že kar nekaj ciklov, bodisi koledarskih bodisi gospodarskih pa tudi političnih, ne držijo vode. Z drugimi besedami, ne odgovarjajo potrebam in pričakovanjem zdrave in stabilne državne finančne podpore za javne interese raznorodnih družbenih in gospodarskih skupin v državi. Tudi danes obravnavani rebalans proračuna za leto 2015 v sebi ne nosi moči čudežne paličice, ki bi lahko hipno odpravila dosežanje proračunske podobnosti in kondicijo naše države. Obravnavani rebalans ni primarni rezultat javnofinančne vizije vodilne stranke aktualne vlade, saj je pripravljen na že potrjenih osnovah pretekle vlade. Vendar smo v Poslanski skupini SMC soglasni z vlado, da je v danih razmerah ta rebalans rezultat najboljšega možnega kompromisa.

Našo podporo rebalansu dajemo iz dveh večjih sklopov razlogov, kjer se eden nanaša na vlogo in odgovornost demokratično izvoljene oblasti do ljudstva, drugi pa na vsebinsko programsko vizijo tega osrednjega finančno-političnega dokumenta države. V Poslanski skupini SMC verjamemo, da s posegom v obliki rebalansa v sicer že v novembru leta 2013 sprejeti proračun za leto 2015 z odgovornim, polno zavezujočim, predvsem pa pravočasnim odgovorom države na spreminjajoče se domače in v tej povezavi tudi mednarodne makroekonomske razmere ponovno strokovno in politično osmisliujemo uravnoteženje in stabilizacijo javnih financ države, posledično s tem pa nadalje tudi razvojne priložnosti in spodbudno socialno-gospodarsko okolje. Nadalje v Poslanski skupini SMC sprejetje rebalansa proračuna podpiramo tudi zato, ker je rezultat tako znotraj vladnega kot tudi rezultat širokega družbenega dialoga podpisanega dogovora Vlade s ključnimi deležniki. V tem okviru velja ponovno izpostaviti uspešno sklenjene sporazume s socialnimi partnerji in občinami na domači ravni ter pozitivne in podpirne odzive pristojnih institucij Evropske unije, katere polnopravna članica z vsemi svojimi pravicami in obveznostmi je naša država. Priprava in sprejemanje rebalansa proračuna pa ne nazadnje odražajo tudi znaki stabilizacije in normalizacije razmer v naši državi. V turbulentnih zadnjih letih na dogodke, na katere smo v prevladujočem delu imeli vpliv

sami, deloma pa je nanje vplivala tudi širša globalna finančna kriza, so se okoliščine in pogoji za nemoteno uresničevanje zastavljenih družbenih in gospodarskih ciljev naše države bistveno spreminjali, na slabše. Danes ni čas in tudi ne prostor, pa končno tudi ne potreba, da bi se spuščali v razpravo o političnih, pravnih, socialnih in vrednotno-moralnih zavorah nemotenega in v prihodnji razvoj osredotočenega delovanja naše države, ampak bolj v finančno-programske vsebine in usmeritve samega dokumenta. Čeprav pa to nikakor ne izključuje velike teže odgovornosti, ki jo imajo za nastale javnofinančne razmere tudi prvo omenjeni razlogi. Vsebinsko gledano, predlagani rebalans proračuna za leto 2015 zasleduje načela vzdržne in podpirne socialne države, gospodarske rasti in daje še prav posebno težo investicijskemu potencialu. Natančen vpogled v spremembe proračunskih virov med prvotno sprejetim proračunom in rebalansom na temeljnih stebrih sistema kaže na nespremenjene ali celo deloma povišane finančne vrednosti. Na primer, to kažejo podatki na programih pokojninskega varstva, izobraževanja in športa, prometa in prometne infrastrukture, varovanja okolja in okoljske infrastrukture, servisiranja javnega dolga in ob upoštevanju nižje stopnje brezposelnosti ter s tem potrebe po državnih transferjih posameznikom in gospodinjstvom tudi na postavkah za socialno varnost. Programska klasifikacija proračuna tudi pokaže, da se v primerjavi s porabo preteklega leta bistveno več sredstev v rebalansu namenja za zdravstveno varstvo, za intervencijske programe in obveznosti varovanja okolja in infrastrukturo in tudi za področje lokalne samouprave.

Prav tako nadalje podoben odhodkovni razrez pokaže, da je Vlada z ukrepi za zniževanje porabe na integralnem delu proračuna uspela doseči napredek s tem, da je oblikovala vrsto ukrepov, ki delujejo horizontalno, torej na vse proračunske uporabnike. Tu velja izpostaviti predvsem centralizacijo javnih naročil in državne informatike ter vzpostavitev IT oblaka, centralizacijo upravljanja državnega premoženja, ukrepe za znižanje stroškov dela v javnem sektorju, ukrepe s področja sofinanciranja občin, spremembe v sistemu študentskega dela, racionalizacijo na gospodarskih javnih službah ter nadomestitev nekaterih nepovratnih subvencij v povratna sredstva. Drugi, prav tako pomembni, pa so ukrepi, ki delujejo sektorsko, torej po posameznih ministrstvih, kjer imajo ministrstva sama možnost na podlagi podanih finančnih okvirjev sprejeti določene ukrepe, ki bodisi notranje prerazdeljujejo ali pa idealno znižujejo stroške njihovega delovanja.

Prav posebej pa je treba na tem mestu izpostaviti še kategorijo investicijskih odhodkov državnega proračuna. Po eni strani je bilo rebalans treba pripraviti tudi zaradi prvotno

nepredvidenih izpadov prihodkov iz naslovov davka na nepremičnine, nenačrtovanih izdatkov za obresti za zadolževanje, prenizko načrtovanega tekočega transferja v ZIPZ zaradi sprejema novele Zakona o SDH, ki je mimogrede bil sprejet spomladi 2014 pot taktirko iste vlade, ki je sprejemala tudi originalni proračun za 2015. Po drugi strani pa, ko govorimo o tem delu, je bila ta sprememba v zvezi z rebalansom povezana tudi z že omenjenimi prvotnimi spremenjenimi okoliščinami črpanja EU sredstev. Zakaj je to zelo pomembno? Zaradi tega, ker bodo prav ta omogočila bistveno višjo možnost za javne investicije. Te po rebalansu proračuna za leto 2015 glede na leto 2014 naraščajo za 30 % ali skoraj 357 milijonov evrov. To v letu 2015 predstavlja 5,5 % bruto družbenega proizvoda, kar je najvišji delež v zadnjih letih in je za približno 3 % nad povprečjem javnih investicij v evroobmočju ter območju Evropske unije. Pri tem velja posebej izpostaviti logično povezana pričakovanja, ki jih bodo s tem prinesli pozitivni učinki investicij na gospodarsko rast, zaposlenost in s tem socialno varnost, predvsem pa na vsesplošno prihodno razvojno naravnost države, v okviru katere bodo pomembno vlogo z najvišjo možno stopnjo javne odgovornosti morali opraviti tudi procesi, povezani s strateškim upravljanjem z državnim premoženjem, ter premišljeno in gospodarno izvedeno prodajo nestrategijskih naložb države.

Na tem mestu in v luči izpostavljenega velja omeniti tudi zadnje napovedi gospodarskih gibanj za Slovenijo, ki predvidevajo, da bo realna gospodarska rast na ravni 25 bruto družbenega proizvoda, in da se bo še naprej zmanjševala stopnja brezposelnosti, ki je bila konec meseca januarja 2015 za 4,3 % nižja kot pred letom dni in se je v letošnjem letu zmanjšala na 9,5 %, kar je tudi opazno nižje od povprečne 11,2 % stopnje brezposelnosti v državah evroobmočja.

In končno. Predlog rebalansa predvideva, da bo predviden primanjkljaj širšega sektorja države po metodologiji ESA znašal še sprejemljivih in javnofinančno vzdržnih 2,89 % bruto družbenega proizvoda.

V Poslanski skupini SMC ocenjujemo, da cilji javnofinančne politike, izhajajoč iz predlaganega rebalansa, sledijo tako zvežam do naših državljanek in državljanov kot zahtevam in priporočilom Evropskega sveta in zavezam programa stabilnosti 2014 kot tudi osnutku proračunskega načrta za leto 2015. Rebalans je bil pripravljen v času in razmerah, ko se država še vedno sooča z velikim deficitom in posledicami svetovne gospodarske krize, ki so bile tako razsežne, da so realno grozile, da bo prišlo do dokončnega uničenja slovenskega socialnega in ekonomskega modela, do uničenja družbene kohezije in tudi dokončnega nezaupanja ljudi, da so politične institucije in procesi slovenske države sploh še zmožni nadaljevati načrtano pot samostojne države. V

Poslanski skupini SMC verjamemo, da v danih okoliščinah predloženi rebalans odgovarja pričakovanjem in potrebam po varovanju socialnih in ekonomskih interesov ljudi, ki v teh težkih trenutkih podpora in zaupanje v državo in njene storitve še prav posebej potrebujejo. Podobno velja tudi v odnosu države do podjetij oziroma spodbujanju zdravih javnih in nikakor ne več parcialnih in sprevrženih podjetniških interesov in praks. Od države se upravičeno pričakuje, da bo ponudila oporo za prehod iz krize in pogoje zdrave konkurenčnosti, od česar bodo končno pod enakimi pogoji in spodbudami imeli spet korist tudi ljudje, kar se bo odrazilo dalje v predvidljivosti njihovih zaposlitvenih možnosti ter socialne varnosti.

V Poslanski skupini SMC ponovno izpostavljamo, da rebalans proračuna za leto 2015 razumemo kot nujno in vsekakor nepriljubljeno dejanje, ki ga moramo, podobno kot so to v dialogu z vlado že storili ključni socialni in lokalni deležniki te države, odgovorno potrditi, če želimo sanirati posledice nizov nedomišljenih in neuspešnih preteklih praks delovanja države in upravljanja z javnimi financami. Šele na tak način bomo lahko zagotovili preoblikovane okvirje rehabilitiranega sistema, na podlagi katerih bo možno v prihajajočih obdobjih zgraditi zdrave, sveže, predvsem pa v dobrobit prihodnjega družbenega in gospodarskega razvoja oprete temelje stabilnega in spodbujevalnega javnofinančnega sistema in v tej povezavi celovitega razvojnega modela države, ki ji bodo njeni ljudje lahko zopet povrnili ta hip upravičeno zapravljen temeljno zaupanje v njeno poslanstvo in obstoj. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, spoštovani ministrski zbor, kolegice, kolegi!

Uvodoma je treba povedati, da je za Poslansko skupino SDS rebalans proračuna za leto 2015 eno veliko razočaranje. Zakaj je razočaranje? Predvsem če se spomnimo besed predsednika vlade Mira Cerarja pred nekaj meseci in predvsem tudi zagovarjanja vseh koalicijskih partneric, da bo rebalans proračuna 2015 pokazatelj dela vlade Mira Cerarja. Pričakovali smo bistveno več. Iz predloga rebalansa za leto 2015 je jasno razvidno, da se bo nadaljevala politika prejšnjih vlad, in sicer politika zadolževanja in politika novih davčnih obremenitev. Veliko smo poslušali, kakšni ukrepi se pripravljajo s strani sedanje vlade, vendar je za to predpogoj sprejem rebalansa 2015. Proračun je najpomembnejši dokument za državo in seveda tudi za davkoplačevalce. Pomemben je tudi za socialo, pomemben je za gospodarstvo. Iz samega dokumenta je jasno razvidno, kaj se bo dogajalo v tekočem letu. In iz

tega proračuna ni razviden niti en ukrep, ki bi pripomogel k sanaciji gospodarskega stanja v Sloveniji, ni razviden niti ukrep, ki bi Slovenijo popeljal proti razdolževanju, ampak še več, ponovno je iz dokumentov razvidno, da se bo zadolževanje slovenske države še vedno nadaljevalo.

V Slovenski demokratični stranki smo prepričani, da predlagani rebalans proračuna za leto 2015 ni razvojno naravnani, ni protikrizno naravnani. Prepričani pa smo tudi, da je predlagani rebalans za leto 2015 prikazan na nerealnih prihodkih in nerealnih odhodkih. Prepričani smo, da je tako določen del na prihodkovni strani precenjen, na odhodkovni strani je pa podcenjen. Predvsem je zaskrbljujoč za Slovensko demokratično stranko ta rebalans proračuna za leto 2015, kajti treba je poudariti, da ta rebalans za leto 2015, spoštovani minister za finance dr. Mramor, je bil narejen na bistveno boljše makroekonomske predpostavke kot osnovni dokument proračuna za leto 2015 oktobra 2013. In kaj smo iz tega proračuna sedaj dobili? Dobili smo višji primanjkljaj, kot ga je predvideval proračun za leto 2015, ki je bil narejen v oktobru 2013 in je bil narejen na bistveno slabših makroekonomskih predpostavkah. Makroekonomske predpostavke v Sloveniji so boljše, mi dobimo pa na mizo dokument, ki izkazuje višji primanjkljaj. In po denarnem toku bo ta primanjkljaj višji kot 3 odstotne točke, 3,62 %. Seveda zagovarjamo tukaj, poslušali smo argumente, da je treba gledati proračun tudi po obračunskem toku in da smo tu padli pod maastrichtske kriterije 3 %, 2,89 %. Vendar, spoštovani minister za finance, pri tem je Slovenska demokratična stranka na odborih, predvsem na matičnem delovnem telesu, Odbor za finance in monetarno politiko, jasno zastavila vprašanje, da obstaja velika verjetnost, da bo treba obveznosti SID banke vključiti v zadolževanje Slovenije. Kaj se bo zgodilo potem in kakšen primanjkljaj lahko pričakujemo? Po eni strani se v Slovenski demokratični stranki sprašujemo, ali je ta proračun narejen tudi v skladu z ustavo glede na fiskalno pravilo, ki je bilo sprejeto. Nekega konkretnega odgovora s strani Ministrstva za finance nismo dobili. V Slovenski demokratični stranki smo pa prepričani v stališče, da ni v skladu z ustavo. Ta rebalans proračuna – smo v Slovenski demokratični stranki prepričani –, da je velik udarec tudi v smeri socialne države, v smeri zdravstva, v smeri šolstva in da bi lahko ta rebalans proračuna poimenovali tudi ena gasilska akcija vlade Mira Cerarja in da ohranja zadevo status quo. Ta rebalans proračuna je bil narejen zato, ker mora biti. Številke so bile zmetane skupaj in v Slovenski demokratični stranki smo prepričani, da ne prihodkovna ne odhodkovna stran proračuna nista realni.

Kaj nas v Slovenski demokratični stranki še bolj skrbi? Neusklajenost koalicije in vlade. Mislim, da se je to zgodilo prvič v zgodovini neke koalicije, da dve koalicijski stranki prideta pet

minut pred 12 na odbor in da zahtevata amandma, ki ima možnost podreti kompleten proračun. Spoštovani minister za finance, v Slovenski demokratični stranki smo prepričani, da je precej stvari v tej koaliciji neusklajenih in da so to lahko drastične posledice tako za državljanke kot državljane Republike Slovenije, predvsem pa za gospodarstvo.

Če bi podrobneje pogledali številke v samem proračunu in izpostavili, časa je premalo, vse, ampak predvsem tiste, ki najbolj bodejo v oči. Na prihodkovni strani vlada in Ministrstvo za finance pričakujeta kar 120 milijonov več iz naslova pobrane dohodnine. Saj mi vemo, da je to nerealna postavka. Druga stran, ki nas skrbi, so trošarine. V Slovenski demokratični stranki smo prepričani, da tako prejšnja kot sedanja vlada ne vodi ustrezne trošarinske politike. In da se trošarinska politika ponovno vodi v breme državljanek in državljanov Republike Slovenije, v breme gospodarstva. Vlada pa v tem proračunu pričakuje 50 milijonov višje prihodke iz naslova trošarin, actis, kot je bila realizacija v letu 2014. To jasno nakazuje smer in pot te vlade, da bo ponovno obremenjevala tudi v nadaljevanju državljanke in državljane Republike Slovenije in pa samo gospodarstvo. Ta številka ni realna. Katere trošarine boste v letu 2015 dvigovali? Ali so to naftni derivati, ali so to tobačni izdelki, ali je to alkohol? Po razvidnih podatkih je družba Petrol samo v letošnjem letu, v januarju, imela v primerjavi z januarjem 2014 izpad prihodka več kot 6 % na prodajni strani naftnih derivatov, in to izključno zaradi politike, ki jo je izvajala tako prejšnja vlada kot sedanja vlada.

Veliko je bilo govora o privatizaciji državnih podjetij. Koalicija je na privatizaciji neusklajena. In da je neusklajena, se vidi tudi iz postavk v proračunu iz naslova dividend. Vlada Mira Cerarja pričakuje kar 50 milijonov višje prihodke iz naslova dividend v primerjavi s proračunom za leto 2015. Spoštovani ministrski zbor, spoštovani minister za finance, v Slovenski demokratični stranki se sprašujemo: Katera državna podjetja bodo talec vlade Mira Cerarja? Katera državna podjetja bodo talci izplačevanja dobička za polnjene proračuna? Ali bo to Elektrogospodarstvo ali bo to Telekom? In to je še en dokaz, da v primeru, da bo država vztrajala v podjetjih, dobro stoječih, da bodo ta podjetja s polnjenem proračuna izčrpavali, jih konkurenčno osiromašili in da bodo nenazadnje tudi danes dobro stoječa podjetja v primeru, če se ne bo našlo za njih ustreznega strateškega partnerja, če ne na kratek rok pa na srednji rok potrebna dokapitalizacije.

Odhodkovna stran proračuna – prepričani smo, da so izraženi prenizki odhodki iz naslova transferja nezaposlenosti. V primerjavi s proračunom 2015 so tukaj predvideni odhodki manjši kar za 70 milijonov evrov. 70 milijonov evrov. Mi smo prepričani, da je ta številka nerealna, kajti ta številka ne sovпада s tem, kaj se dogaja na področju zaposlovanja oziroma rasti padca nezaposlenosti. Po drugi strani pa

seveda pričakujete višje odhodke iz naslova socialne varnosti. In te zadeve nam pa v Slovenski demokratični stranki niso najbolj jasne. Na eni strani zmanjševanje transferjev nezaposlenosti, na drugi strani pa pričakujete višje prihodke za socialno varnost. Zakaj? Tudi s te strani nekega konkretnega odgovora nismo dobili.

Usklajevanje pokojnin pri rasti več kot 2,5 % bruto domačega proizvoda. Kaj bo vlada oziroma ta koalicija naredila na tem področju?

Zastavili smo vprašanje, kaj je z varčevalci Ljubljanske banke Zagreb in pa Ljubljanske banke Sarajevo. Vemo, da tukaj je odločba Sodišča za človekove pravice v Strasbourgu jasna in ni nekega zagotovila, da bo obveznosti iz tega naslova treba začeti izplačevati že v letu 2015. In če dodamo k temu še obveznosti SID banke in če se te zadeve vključijo zraven, jaz mislim, da bomo kmalu morali v Državnem zboru sprejemati rebalans na rebalans tega proračuna in da bo primanjkljaj bistveno bistveno višji, kot je sedaj.

Javnofinančni primanjkljaj ni realen in ni pravilno prikazan. V to smo v Slovenski demokratični stranki prepričani. Iz tega rebalansa se ne vidi niti enega ukrepa, ki bi šel v pozitivno smer za gospodarstvo, niti enega pozitivnega ukrepa, ki bi zagotavljali boljše javno zdravstvo, ki vidimo, da je na psu, ki bi zagotavljal boljše standarde javnega šolstva in pa seveda tudi ne zagotavlja, bi rekel, nekega usklajevanja pokojnine.

Ob vsem tem povedanem je Slovenska demokratična stranka na matičnem Odboru za finance in monetarno politiko delovala državotvorno in poskušala vsaj z nekaterimi predlogi amandmaja ta rebalans po določenih segmentih popraviti. Vendar, žal, koalicijski glasovalni stroj je deloval in ni bi sprejet niti eden amandma Slovenske demokratične stranke.

Seveda bi pa ob zaključku stališča Slovenske demokratične stranke moral izpostaviti nekatere besede, ki so bile izrečene s strani predstavnikov Ministrstva za finance, da je to dejansko tudi realna slika najpomembnejšega dokumenta za državo, ki se ga sprejema, in sicer pozitivni element tega proračuna je, da so vsi enako nezadovoljni. Spoštovana državna sekretarka, jaz mislim, da smo pa zdaj res prišli na dno, ko ocenjujete, da edini pozitivni element tega proračuna je, da smo vsi enako zadovoljni. Jaz sem prepričan, da si slovenske državljanke in državljani ne želijo takšne vlade, ki si za uspeh postavlja to, da smo v državi vsi nezadovoljni. Slovenska država ne potrebuje take vlade in ne potrebuje take koalicije. Tudi v nadaljevanju je bilo jasno izraženo, če se bodo med letom pojavile težave v določenih proračunskih postavkah, bomo naredili v skladu z veljavno zakonodajo, to pomeni, da bomo predlagali nov rebalans. Še enkrat poudarjamo. Predlagani rebalans je neustrezen, ni razvojno naravnano, ni protikrizno naravnano, niso realno prikazani ne prihodki ne odhodki in niti

javnofinančni primanjkljaj, v Slovenski demokratični stranki smo prepričani, da ni pravilno prikazan.

Vse to so dovolj trdni argumenti, da predlagani rebalans v Poslanski skupini Slovenske demokratične stranke ne bo doživel podpore. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanske skupine. Prehajamo na razpravo o posameznih delih predloga rebalansa. Kot posamezne dele štejemo, prvič, splošni del predloga rebalansa in, drugič, posebni del predloga rebalansa in, tretjič, načrt razvojnih programov. Prehajamo na razpravo splošnega dela predloga rebalansa. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Hvala lepa. Besedo dajem gospodu Jerneju Vrtovcu. Prosim.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegi in kolegice! Spoštovana državna sekretarka! Ministrski zbor!

Kje vidim osebno problem pri rebalansu proračuna, ki ga predlagate? Veliko je bilo že očitkov, ki smo jih skozi predstavitev stališč poslanskih skupin slišali, da rebalans ni razvojno naravnano. Seveda, ta očitek zelo drži. Spodbude gospodarstvu in podjetništvu – v predlaganem rebalansu proračuna jih ni. Ta trenutek je naša država, naš BDP, naša gospodarska aktivnost izključno odvisna od naših izvoznikov ne od nas samih, ne od našega samega dela, ampak od naših pridnih podjetnikov in gospodarstvenikov, ki pa jim v bistvu zmanjšujete postavko. 153 milijonov evrov manj za podjetništvo in konkurenčnost je v rebalansu proračuna. Pa se vprašajte, ali je to odgovorno do tistih, ki ustvarjajo gospodarsko rast.

Nadalje, kar me je predvsem zmotilo, je to, da se povečuje odhodkovna stran in je že blizu te magične meje 10 milijard evrov. V času konjunktуре, se spomnim, ko je vlado vodil gospod, sedaj že pokojni, dr. Andrej Bajuk, niti približno nismo prišli do takšnih odhodkov. In predvsem boleče je, da kljub temu, da imamo v ustavi zapisano fiskalno pravilo in še več, da sprejemamo tudi izvedbeni zakon o fiskalnem pravilu, se povečuje primanjkljaj za 200 milijonov evrov. Ne vem, kako boste naslednje leto, ko bo izvedbeni Zakon o fiskalnem pravilu tudi že sprejet. Če bo šlo tako naprej, kako boste naslednje leto sploh sprejeli proračun. Ampak tudi glede odhodkovne strani, povečuje se za pol milijarde. Pravite, da zaradi evropskih sredstev, zaradi izvedbe teh evropskih sredstev in tako naprej, ampak to je račun brez krčmarja še za enkrat. To je še račun brez krčmarja.

Nadalje bi dejal, da proračun ni varnostno naravnano. Spomnim se, na Odboru za notranje zadeve smo sprejeli sklep, da se bodo povečala sredstva za slovensko policijo. In se res povečajo, ampak za 7 milijonov evrov, mnogo premalo, kot smo takrat na odboru

predvidevali. In se dajmo vprašati glede na situacijo, ki je v Evropi, glede na vse teroristične grožnje, ki so v Evropi, se dajmo vprašati, ali živimo v varni državi ali damo dovolj sredstev za našo varnost. Kako je s policijo? V kakšnih razmerah dela policija? In gospa ministrica, od vas smo lahko upravičeno pričakovali, da boste tukaj privili tistega, ki razpolaga s sredstvi. Se bi oglasili, da se bi postavili kot branik slovenski policiji, pa ne zaradi policajev kot takih, ampak zaradi naše varnosti. In da proračun ni varnostno naravnani kaže tudi postavka, da se zmanjšujejo sredstva, pozor, zmanjšujejo se sredstva za vzdrževanje cestne infrastrukture – seveda, cestna infrastruktura ima veliko povezavo z varnostjo – za 3,8 milijonov evrov. Pa pogledajte, po kakšni cestah se vozijo Slovenke in Slovenci v primerjavi s tujimi državami. Nekje sem prebral, da recimo tuji proizvajalci avtomobilov, ki izvažajo avtomobile v Slovenijo, razmišljajo o tem, da bi zmanjšali garancije zaradi naše slabe cestne infrastrukture. S tem seveda so povezane tudi prometne nesreče in posledično poškodbe ljudi in tudi smrtne žrtve.

Nadalje, problematika same občine. Danes sprejememo tudi tako imenovani ZUJF oziroma jutri bomo to obravnavali za občine. Ponovno se zmanjšujejo sredstva, kar je neodgovorno. Zakaj je neodgovorno? Zaradi tega, ker veste, država je na občine že pred časom preložila določene zakonske obveznosti. In kako naj občine s temi minimalnimi sredstvi, ki jih mi še bolj režemo, skrbijo, da se bodo te zakonske obveznosti uresničevale. Kako naj naredijo in urejajo infrastrukturo, kanalizacijo, vodovode in tako naprej, če pa se jim reže? One ne morejo več skrbeti, ker so podhranjene. Ne morejo več skrbeti za zakonske obveznosti, ki jim jih je država naložila. Naj omenim tudi nove takse za občanke in občane, za različna uporabna dovoljenja, ki se bodo uvajala. To bomo jutri sprejemali, ampak to je povezano s tem rebalansom proračuna. In ne smemo se do občin tako mačehovsko obnašati. Veste, pojdite vi pogledati te najmanjše slovenske občine, kako so razvojni naravnane. In če bi bila naša država tako marljiva in pridna pri pridobivanju evropskih kohezijskih sredstev, kot so naše majhne slovenske občine v vzhodnem delu te države, potem bi bilo v tej državi življenje bolj kakovostno. Kjerkoli greste v majhno slovensko občino, dam primer občine v Prekmurju, najmanjša občina – Velika Polana, na vsakem koraku vidite tablo, da je nekaj zgrajeno z evropskimi sredstvi. In tej občini je danes država tista, ki ji jemlje, ki jemlje razvoj.

Dejali ste in s tem se najbolj hvalite, tudi jaz bom pohvalil investicije. To je ponovno račun brez krčmarja. Omenili ste železnice, posodobitev prog. Potem pa se spomnite, da mi gremo v drugi tir za pridobivanje evropskih sredstev brez finančne konstrukcije. O tem smo že, gospod minister, razpravljali. Saj niste v celoti vi krivi, ampak to so računi brez krčmarja.

Za konec naj poudarim, da glede na makroekonomske kazalce, ki so se nedvomno izboljšali v času priprave rebalansa proračuna napram obdobju, ko je bil ta proračun prvotno pripravljen, se pravi pod prejšnjo vlado, niste skušali tega proračuna uravnotežiti in iti v skladu s tem, kar imamo zapisano v ustavi – uravnotežen proračun. Letos ste ta proračun, spoštovani gospod minister in državna sekretarka, še nekako uskladili s koalicijskimi partnerji. Bojim pa se naslednjega obdobja. Kajti, že letos so bili apetiti vaših koalicijskih partnerjev izjemni. Po tem, da se bodo pokojnine usklajevale, če bomo zaznali več kot 2,5 % gospodarsko rast, se samo sprašujem, kaj bo naslednje leto, kako boste lahko ta proračun uskladili. Če ga boste imeli seveda možnost. Ampak težave ne boste imeli z opozicijo, težave boste imeli najprej z lastnimi partnerji, kot ste jih imeli že zdaj, ko so dejansko na odbor prinesli svoje amandmaje. In boljše kot bo gospodarska aktivnost, večji bodo apetiti, da se bodo bombončki delili. Zaradi tega trdim, fiskalno pravilo naj bo v ustavi zapisano tudi za čas gospodarske rasti, konjunktura. To dobronamerno, spoštovana koalicija. Ne upoštevajte samo tega, da bomo imeli fiskalno pravilo za čas suhih krav, ampak imejmo fiskalno pravilo tudi za čas debelih krav, da bomo imeli to varovalko pred skušnjavami.

Jaz bom glasoval proti predlaganemu rebalansu proračuna predvsem iz razloga, kot sem uvodoma dejal, vanj ni vključenih razvojnih komponent. Gospodarstvo ta trenutek dela po svojih zmožnostih. Predvsem na račun izvoznikov beležimo pozitivne gospodarske trende, na račun iznajdljivosti naših podjetnikov, ne pa na račun tega, ker smo jim mi, parlament, vlada, izboljšali pogoje za poslovanje. Najlepša hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Andreja Katič.

ANDREJA KATIČ (PS SD): Lep pozdrav, spoštovani podpredsednik. Spoštovani predstavniki Vlade in ministrstva!

Verjetno danes ni nobeden zadovoljen s pripravljenim rebalansom, zaradi tega, ker je pač stanje v državi takšno, kot je. In tudi na obrazih ministrov in njihovih sodelavcev ni nekega optimističnega nasmeška. Pa vendar pričakujemo, da bo proračun za leto 2016 drugačen. In v bistvu glede na realno stanje, v kakršnem smo, nam nekako ne preostane drugega, kot da zaupamo Vladi in ministrom, da so le dogovorili tisto najboljše, kar so uspeli dogovoriti zato, da bodo imeli dovolj sredstev za izvajanje njihovih nalog, predvsem pa, da bodo tudi znotraj tega reševali probleme, ki se bodo postavili tekom leta.

Zlasti pa bi rada opozorila na naslednje. Kar se tiče sredstev za občine, vlada je dosegla sporazum z občinami, vendar tu še

enkrat poudarjamo, da se je treba tega dogovora tudi držati in da bodo vlada ter posamezna ministrstva res naredila vse, da bodo poiskali ukrepe, ki bodo zmanjšali obremenitev občin, da bodo ti ukrepi tudi prinesli rešitev za zastavljene cilje in se bodo na ta način tudi sredstva za občine, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog, nekako znižala ali pa bo v nasprotnem primeru vlada potem poiskala rešitve in zagotovila sredstva občinami, ki so potrebna za njihovo delovanje. Saj nenazadnje, ne glede na to, kaj mi tu govorimo, občine so tiste, ki se vsak dan na terenu najbolj neposredno srečujejo s konkretnimi problemi ljudi. In ne glede na to, da beležimo gospodarsko rast, da se brezposelnost zmanjšuje, občani še vedno v veliki meri potrebujejo pomoč in te gospodarske rasti na svojih plečih še ne čutijo.

Rada bi opozorila še na nekaj drugega. Ne glede na to, da govorimo samo, kam bomo vlagali sredstva, je treba narediti še več, kar vlada tudi obljublja na tem, da bomo spremenili sisteme tudi strateške, ne samo, recimo, centralizacijo javnih naročil, ampak da bomo pristopili tudi k spremembam javnih naročil, da bomo naredili še več na debirokratizaciji države, da bomo poenostavili postopke, ker krajši, hitrejši, učinkovitejši postopki so tudi cenejši. Da bomo naredili vse za spodbujanje naložb. Da bomo naredili vse tiste potrebne spremembe na področju graditve objektov, ki bodo omogočile vlaganje gospodarstva in tudi hitrejši zagon nove gospodarske rasti. Da bomo pristopili k celotni zdravstveni reformi, da bomo pristopili tudi k sočasni spremembi oziroma pripravi strategije razvoja tako državne uprave kot tudi lokalne samouprave. Da bomo naredili še več, da bodo inšpekcije na terenu učinkovite, da ne bomo povečevali davkov, ampak da bomo z obstoječimi davki, z obstoječimi ukrepi pobrali tisto, kar država lahko in mora pobrati. In da bomo naredili še več glede preprečevanja dela na črno.

Kljub vsemu pa bi rada pohvalila določene majhne uspehe. Na preteklih sejah smo razpravljali tudi o programi glasbenega izobraževanja in lahko smo veseli, da se višina sredstev za ta namen ni zmanjšala, celo nekoliko se je povečala. V glasbeno izobraževanje v Sloveniji je vključenih preko 24 tisoč otrok in mislim, da je to spodbudno za naše otroke, mlade in tudi za slovensko tradicijo na tem področju.

Kar se tiče rebalansa na področju sociale. Res je, da smo priče znižanju nadomestil za brezposelnost, ampak zaradi tega, ker se napoveduje še nadaljnje zmanjšanje brezposelnosti, kar je spodbudno, da toliko sredstev ne bo potrebnih. Socialni demokrati zagovarjamo, da se spodbudijo in izvedejo vsi ukrepi za nova delovna mesta, za ohranjanje obstoječih delovnih mest, toda dokler imamo ljudi, ki potrebujejo pomoč, jim je treba to pomoč tudi zagotoviti. Zadovoljni smo tudi, da se

je iz začetnega zmanjšanja sredstev za javna dela le našel konsenz, da se je za javna dela razporedilo in zagotovilo več sredstev, da so zagotovljena tudi sredstva za usposabljanje na delovnem mestu, da so zagotovljena sredstva za subvencioniranje zaposlitev, predvsem za iskalce prvih zaposlitev, in tako naprej.

Na koncu bi rada poudarila še to, da je treba čim prej – in naj to ne bo samo projekt Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, pač pa celotne Vlade, da se začnejo čim prej, če ne takoj črpati sredstva iz novega operativnega programa za obdobje 2014-2020, kjer so predvidena sredstva tudi za subvencioniranje pripravništev. Vendar mora biti to res na vseh področjih prioriteta delovanja Vlade.

Na koncu pa samo še nekaj. Ko gledamo sredstva, ki so namenjena za infrastrukturo, zlasti za prometno infrastrukturo, je pravzaprav nesprejemljivo, da se v Sloveniji vozimo po takšnih cestah. Zato pričakujemo, da se bo država temeljito lotila tega, na kakšen način se temu strateško izogniti, da bomo v letu 2016 videli bistveno drugačen proračun, kot je letos. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Suzana Lep Šimenko.
Izvolite.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoči. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, spoštovana ministrska ekipa!

Pred nami je rebalans proračuna za leto 2015. Proračun, od katerega sem glede na napovedi pri sprejemanju rebalansa za leto 2014 verjela besedam, da bo razvojno naravnavanj, ampak danes lahko rečem le to, da je ta rebalans proračuna eno zares veliko razočaranje. Razočaranje zato, ker ni ne razvojen, ni ne investicijski in predvsem zato, ker ne nakazuje na nobeno za Slovenijo nujno reformo – ne na področju zdravstva, ne na področju šolstva in prav nič v smeri razbremenitve gospodarstva. Je zgolj nadaljevanje obstoječega stanja, kar pomeni, da se lahko zgodi, da bomo zelo kmalu imeli novi rebalans za leto 2015.

Skrbi me tudi dejstvo, da predpostavke, na katerih temelji ta proračun, niso realne, kar seveda ocenjujem kot zelo rizično in naj poudarim nekatere. Ta rebalans temelji na oceni gospodarske rasti iz zimske napovedi Umarja, ki ocenjuje, da bo gospodarska rast v letošnjem letu 2 % BDP. Skrbi me, kaj bo, če ocenjene gospodarske rasti ne dosežemo. Če vemo, da je bila v letu 2014 gospodarska rast zaradi povečanega izvoza, vemo, da se za letošnje leto našim številnim partnericam napoveduje minimalna gospodarska rast ali celo stagnacija, potem vemo, da je gospodarska rast v letu 2014

bila posledica infrastrukturnih projektov občin, kar je posledica na eni strani tako lokalnih volitev na drugi strani pa zaključka finančne perspektive 2007–2013. Izjemno me skrbi, kaj se bo zgodilo, če črpanje evropskih sredstev iz stare finančne perspektive, ki se v letošnjem letu zaključuje, ne bo 100 %. Letos namreč planiramo rekordno število črpanja, in sicer v višini 1 milijarde evrov. V letošnjem letu moramo počrpati 1 milijardo evrov. Kar hitro se lahko zgodi, da bo pri katerem od projektov spodletelo, če že zdaj vemo, da je nekaj od teh kritičnih, pa naj omenim mogoče samo ta pomurski vodov. Če eden od teh projektov pade, pomeni to takoj manj prihodkov v proračun. In seveda, kar me je zmotilo tudi danes tukaj – ta proračun je narejen na predpostavki, da se situacija na trgu dela izboljšuje. Dragi moji, pa se res? Konec leta 2014 je brezposelnost padla. Kaj se je zgodilo že v januarju 2015? Število brezposelnih je naraslo na 124 tisoč 300. Na novo se je januarja na zavodu prijavilo 13 tisoč 840 brezposelnih oseb. Na tej predpostavki temelji naš rebalans proračuna in mi v tem rebalansu zmanjšujemo obseg denarnih nadomestil za brezposelne. Znižanje glede na proračun 2015 v višini 68 milijonov, glede na realizacijo v letu 2014 pa 28 milijonov. Glede na predpostavke, na katerih temelji ta proračun, bo zasledovanje cilja v primanjkljaju v višini manj kot 3 % bruto domačega proizvoda izjemno težko, saj je maneverski prostor, ki ga imamo do teh 3 %, tako rekoč minimalen. Izpostavljena so bila tudi težka pogajanja s sindikati. Jaz osebno jih ocenjujem kot zelo slaba pogajanja. Vzeli ste tam, ker vzeti ne bi smeli. Vzeli ste občinam, za katere vsi vemo, da so bile v letu 2014 gonilo razvoja v Sloveniji. In več kot očitno iz tega lahko izhajam, da so prav občine tiste, ki so imele najslabše pogajalce. In tukaj tudi težko razumem, zakaj je bilo s strani teh pogajalcev tako veselje po pogajanjih. Znižanje povprečnin je katastrofa za občine, je katastrofa za male občine. Generalno je to zelo slabo za naš regionalni razvoj, je zelo slabo v smeri decentralizacije Slovenije, kar neprestano tudi poudarjamo. Vse občine bodo zaradi tega morale delati rebalans v proračunu. Nihče se ne vpraša, da tudi to nekaj stane, kakorkoli, sejnine svetnikov niso zastoj. Ob tem pa številne občine sprašujejo, kako bodo končale že začete projekte. To bo velik problem predvsem v manjših občinah. Pri njih je 100 tisoč evrov velik denar. Konec določenih projektov bi moral biti v letu 2015. Kaj bodo naredile te občine? Kolikor je slišati na terenu, s temi pogajanjmi župani niso bili zadovoljni, vsaj v tistem našem štajerskem, ptujskem koncu zagotovo ne. Tudi same obrazložitve predloga rebalansa so zelo slabe, skope, neambiciozne, kažejo to, kar že vemo, da ni nobene razvojne naravnosti. Kazalniki so zelo birokratski. Merijo neko število projektov, noben od teh kazalnikov ne meri dejansko rezultata, kaj je bilo s tem pa narejenega dobro, na primer za gospodarstvo. Marsikje manjkajo podatki za leto

2015, cilji so zelo neambiciozni, marsikje dosti nižje kot so bili postavljeni za leto 2008. Pa kaj se bomo res v letu 2015 s tem zadovoljili? In potem govorimo o neki razvojni usmerjenosti, ne, zagotovo je v tem proračunu ni.

Pa če se še malo ustavim pri Ministrstvu za gospodarski razvoj, glede na proračun 2015 mu s tem rebalansom jemljemo 200 milijonov. Drži, prišlo je do reorganizacije, imamo novo službo za razvoj in kohezijo, ampak kakorkoli zmanjšanje sredstev je večje, kot je bilo, in gre spet na račun lokalne samouprave, na račun regionalnega razvoja in na račun področja podjetništva in konkurenčnosti. Spet zmanjšujemo tam, kjer ne bi smeli.

Sama osebno tudi ocenjujem, da smo premalo dodali področju investicij in pa seveda promocije Slovenije turizmu, več o tem potem v nadaljevanju.

Glede na samo razpravo na matičnem Odboru za finance pa je bilo še razbrati število nepravilnosti in veliko negotovosti. Za 11 kohezijskih projektov, ki se nanašajo na oskrbo s pitno vodo in čiščenje odpadnih voda, kjer gre za 34 občin in je vrednost več kot 200 milijonov, nismo izvedeli, kje so sredstva v proračunu 2015 za 5 projektov, pa smo ogromno že govorili v tem Državnem zboru o teh projektih. Niso zagotovljena sredstva za že zaznana problemska območja, kot je na primer Maribor z okolico in Pokolpje pa še kje. In tukaj se vprašam, kaj pa vsa ostala območja malo izven Ljubljane, malo stran od Ljubljane, ki so tudi zelo problematična. Kako bo z njimi? Ali bomo našli kakšna sredstva za njihov razvoj? Mogoče res ta območja ne dosegajo brezposelnosti 17 %. Zakaj ne dosegajo? Zaradi tega, ker so se ljudje že davno nazaj odselili iz teh območij v bližine mest, tja, kjer imajo delovna mesta. Ampak ali je to naš cilj? Ali si mi ne želimo, da imamo Slovenijo enakomerno razvojno usmerjeno? Glede na to, kar se dogaja tukaj, verjamem, da ne. Če se še samo spomnim na to, kako se operativni program sprejema in da imamo za kohezijo enotna sredstva ne pa ločeno na vzhodni in zahodni del, kljub temu da je vzhodni del Slovenije bistveno slabše razvit od zahodnega.

Na odboru se je pokazalo še nekaj, da je dejansko tudi vprašljivo financiranje učne pomoči, o kateri je bilo napisanega veliko. Izpostavljena je bila tudi policija s strani policijskega sindikata – nimajo dovolj sredstev za opravljanje temeljnih policijskih nalog: ni denarja za nujne sanacije zgradb, vozila naj bi bila v povprečju stara 9 let, ni denarja za menjavo vozil, vzdržujejo se stara, resnično verjamem, da je marsikdaj vzdrževanje tega bistveno dražje, kot nakup novih vozil, ampak denarja za to nimamo, niti za tista čisto nujna investicijska dela. In ob izpostavitvi vseh teh kritičnih tematik smo kot odgovor s strani ministra za finance prejeli to, da bodo vsa ta kritična področja budno spremljali in jih reševali sproti. Kaj to pomeni? Vsaj še en rebalans. In

kaj s tem proračunom dobimo? Povečanje proračunskega primanjkljaja za več kot 500 milijonov evrov na skoraj 1,4 milijarde evrov, v višini 2,89 % bruto domačega proizvoda. To poudarjam zato, ker smo resnično blizu te meje 3 %. In pa še enkrat, za obresti bomo tudi v letu 2015 namenili več kot eno milijardo, skoraj milijardo 100. Resnično zastrašujoče za Slovenijo. In ta proračun bi moral biti drugačne naravnane. Moral bi biti razvojno naravnane. Ravno zaradi tega, ker ni razvojno naravnane, ni nobene reforme v njem predvidene, tega rebalansa zagotovo ne morem podpreti.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo dajem gospodu Francu Jurši.
Izvolite.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo. Gospod podpredsednik, lep pozdrav ministrski ekipi oziroma predstavnikom Vlade, tudi vam cenjeni kolegice in kolegi!

Jaz bom mogoče začel z enim dejstvom okrog tega, kako se zavedamo v naši poslanski skupini, naši stranki, v kakšni situaciji je država. In seveda govoriti o in primerjati situacijo izpred let debelih krav, v tem trenutku bi bilo zelo neodgovorno. Razumemo pa tudi ljudi, ki v tej državi živijo in to živijo na pragu revščine. Moram sam na začetku povedati, da naša poslanska skupina ima kot vsaka stranka, ki sedi v parlamentu pa tudi izvenparlamentarne stranke, nekako izdelan svoj program in ima seveda nekatera vitalna vprašanja. Za našo stranko in našo poslansko skupino so vitalna vprašanja usklajevanje pokojnin, regres ali pa draginjski dodatek, če želite, da dobijo upokojenci za kurjenje, za nakup drv, da lahko preživijo, in seveda tudi neodvisen demografski sklad, ki ga moramo ustanoviti po zakonodaji in seveda tudi dogovorjeno v koalicijski pogodbi v letošnjem letu.

Če preidem na situacijo zavedanja, kakšna situacija je, moram povedati, da v Sloveniji na pragu revščine živi v letošnjem letu že 61 % vseh upokojujencev, in da je ta prag revščine na 593 evrih. Povprečna pokojnina pa je slabih 564 evrov. Zato seveda mi v naši stranki, v naši poslanski skupini vztrajamo na nekaterih dejstvih. To je koalicijska pogodba, v kateri smo zapisali, kdaj bomo usklajevali pokojnine. Pa da bi vam in tudi ministru za finance povedal, da usklajevanje pokojnin ni dvig pokojnin, ampak da je usklajevanje pokojnin usklajevanje z rastjo plač in z rastjo življenjskih stroškov. To zadevo morajo vsi tisti, ki so diskutirali na matičnem delovnem telesu pa tudi na drugih organih, razumeti. Demokratična stranka upokojujencev ne izsiljuje povišanja pokojnin, od leta 2010 dejansko v tem segmentu ni bilo usklajevanj. Ni bilo celovitih usklajevanj. So bila delna usklajevanja. Zadnja leta pa seveda z interventnimi ukrepi sprejemamo zamrznitev pokojnin. S to zadevo se enostavno

in preprosto ne moremo strinjati, saj smo mi v našo skupno koalicijsko pogodbo tudi to zapisali, če pride do gospodarske rasti 2,5 %, da bomo takrat usklajevali tudi pokojnine. Nekdo je danes rekel, da smo prišli na Odbor za finance, monetarno politiko z amandmajem v zadnjem trenutku. To lahko govori tisti, ki ni sodeloval v koalicijskih usklajevanjih. Nismo prišli v zadnjem trenutku. Mi smo vse jasno glasno in naprej tudi predstavili. Seveda mogoče tam, kjer nismo toliko bili dosegljivi za javnost. Tudi v javnih izjavah so naši predstavniki z menoj na čelu govorili o tem, da bomo vložili amandma na ZIPRS. Pa da bi nekomu ugodil spomin, ta amandma ni pri amandma in ni tovrsten amandma, ki smo ga že v preteklosti tudi v nekaterih sestavah drugih vlad sprejemali. Mene je zelo skrbelo takrat, ko je predsednica matičnega delovnega telesa, koalicijska kolegica, celo hotela prepričati matično delovno telo, da o tej zadevi ne bi glasovali. Po posredovanju kolegice iz opozicije in prošnji našega poslanskega kolega se je potem njeno srce omehčalo in je dala to na glasovanje. Moram opozoriti, predsednica, v prihodnosti tega ne smete na tak način več počenjati.

Ker sem govoril o usklajevanju pokojnin, vam moram povedati, da nismo razmišljali o tem, kako bomo banke napolnili. Smo kar z lopatami milijarde metali v te banke. Ko pa govorimo o malem človeku, človeku, ki je vse svoje življenje plačeval v pokojninsko blagajno, pa bi danes na koncu koncev mogel na kolenih prositi, ali bo dobil zaslužen pokojnino ali ne. Z ustavo, z zakoni je to določeno. Mi se bomo morali tega zavedati, da je država sestavljena iz dveh in toliko državljanov in da za 600 tisoč, večinah teh, moramo na nek način poskrbeti. V naši stranki se za to zavzemamo. Imamo ogromno klincev. In veste kaj na koncu naredim, povprašam državljanke ali državljana, koga pa ste vi volili. Pa veste, da mi dostikrat povedo katerokoli stranko izmed nas, ki sedimo v parlamentu. Sem rekla: "Ali ste poklicali v to stranko in vprašali, zakaj nimamo usklajevanja pokojnin?" "Ne, ker se vi za to zavzimate." "Ja, mi se zavzemamo, vi pa nas morate pri teh zadevah tudi podpirati." Zakaj je moja razprava v tej smeri? Predvsem zaradi tega tudi, ker je bila obljuba predsednika Vlade in ministra za finance, da bo javno, glasno in nedvoumno tukaj za to govornico povedal, da se bomo začeli pogovarjati, takoj ko bodo znani rezultati gospodarske rasti, o možnosti usklajevanja pokojnin. Mi v naši stranki, saj smo demokratična stranka, smo se pripravljene pogovarjati in usklajevati. Moramo najti ustrezno rešitev. Vas vse skupaj pa še enkrat pozivam, o tej zadevi razmislite, kaj pomeni rast in kaj pomeni usklajevanje. To sta dve besedi z različnim zaključkom.

Še nekaj bi želel povedati. Mene je blazno zaskrbelo, ko sem poslušal razpravo na matičnem delovnem telesu, ko nekdo pove približno takole, kako funkcionira naš pokojninski

sistem. Moja pokojnina ne bo odvisna od tega, koliko sem jaz plačeval in koliko let bom plačeval. Od česa pa bi naj potem bila odvisna pokojnina? A ne od teh faktorjev? Res je, da smo v zgodovini te države in prejšnje nekatere pokojnine podarili po nekem drugem ključu. Tako so se takrat vlade odločile. So delile po nekem drugem ključu. Ampak ti, ki plačujemo že 40 let v pokojninsko blagajno, res pričakujemo, in so vsi tisti, ki so že v pokoju, pričakujejo, da bodo dobili za tisto, kar so vplačali, za dostojno življenje ne pa za luksuz. No, če govorimo o tem, niso pa se spraševali takrat, ko smo pokrivali Zvon 1 in pa Zvon 2 – to je žlahtno konservativna politika z liberalnih gospodarskim pridihom. Pričakujem od kolegov s tiste strani, da takih izjav, nerazmišljenih, ne bi v prihodnosti več dajali.

Kako bom jaz glasoval na koncu te razpravi o predlogu rebalansa proračuna za letošnje leto in o Zakonu o izvrševanju proračuna je odvisno od tega, kakšna zagotovila bom dobil od predstavnikov Vlade danes tukaj na tej seji Državnega zbora. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo dajem gospe Nadi Brinovšek.

NADA BRINOVŠEK (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoči.

Zdaj sem imela občutek, da je gospod Jurša tukaj na naši strani, se pravi na strani opozicije.

Najprej bom komentirala izjavo predsednika Vlade, ki jo je podal pred enimi 14i dnevi na novinarski konferenci v zvezi z pripravo rebalansa proračuna za leto 2015. Rekel je takole: "Gradimo pozitivno zgodbo, ki jo Slovenija potrebuje. Omogočili bomo gospodarsko rast in s tem zaposlovanje pa tudi uresničitev številnih projektov." Moram reči, da se sprašujem, ali je res imel predsednik Vlade v mislih rebalans proračuna, ko je izrekel te besede. Sprašujem se tudi, ali bomo res s tem, ko bomo v letu 2015 potrošili skoraj 1,4 milijarde več kot pa ustvarimo in ustvarili za 170 milijonov več primanjkljaja, ali bomo s tem gradili pozitivno zgodbo. Jaz v tem, žal, ne vidim prav nič pozitivnega.

Proračun za 2015 je nam vsem znano, da bi moral biti uravnotežen glede na ustavni zakon o fiskalnem pravilu, pa ni. Ob tem se mi poraja vprašanje, kako bo usklajen oziroma uravnotežen rebalans oziroma proračun, če pa ni uravnotežen oziroma usklajena naša koalicija, kot smo lahko malo prej tudi videli. V torek se je na Odboru za finance pokazala ta usklajenost, saj sta Desus in SD predlagala svoje amandmaje, stranka Mira Cerarja svoje amandmaje. In jaz mislim, da se je začela ta usklajenost rahlo tudi krhati.

Če grem zdaj na sam rebalans proračuna za leto 2015. Ustavila se bom pri načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države, se pravi pri razpolaganju in pridobivanju premoženja. Če

primerjam te prihodke od prodaje osnovnih sredstev in zemljišč, je v proračunu planirano 24 milijonov, v načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem pa je predvidena prodaja 117,4 milijona. Tu mi nekaj ne gre skupaj. Prav tako je pa tudi odstopanje na odhodkovni strani. In če primerjam tu samo postavko Nakup osebnih avtomobilov, je v proračunu za to namenjenih 8,8 milijona, v načrtu ravnanja pa je za nakup osebnih avtomobilov predvideno 10,5 milijonov. Sedaj me v zvezi s tem zanima, ali je odlok o načrtu z ravnanjem s stvarnim premoženjem, ki ga bomo sprejemali jutri, nek obvezujoč akt ali pa je to le nek spisec želja in pa potreb proračunskih uporabnikov.

Če pa grem na posamezne proračunske porabnike, pa bi lahko podala neko ključno ugotovitev, da gre v tem proračunu izključno za varčevanje na najranljivejših skupinah. Tu imam v mislih proračunske postavke, ki so se kar precej znižale. To je področje dela, družine in sociale, spodbude za zaposlovanje, varstvo brezposelnih oseb, dolgotrajna oskrba. Tu gre za zmanjšanje cirka 75 milijonov.

Na področju izobraževanja vemo, da je še vedno v zraku financiranje učne pomoči. In žal smo tudi na torkovi seji v naši stranki podali amandma, da se v ta namen v proračun nameni dodatno 4 milijone, ampak žal je bil ta naš amandma zavrnjen. Potem se pa čudimo, da število rojstev otrok pada. Podatki kažejo, da se je v letu 2010 rodilo 22 tisoč 343 otrok, 2013 pa le 21 tisoč 111 otrok. Torej tisoč 200 otrok manj. Jaz sem prepričana, da če bi imeli mladi službo, stanovanje in če bi lahko plačevali svoje položnice, bi tudi število rojstev ne upadlo tako drastično.

Na Odboru za finance smo bili v torek tudi s strani predsednika Sindikatov policije opozorjeni, da je z letošnjim rebalansom proračuna policiji odvzeto kar 14 milijonov glede na realizacijo proračuna 2014 in da jim za letošnje delovanje za njihovo redno dejavnost zmanjka kar 34 milijonov. Tu gre predvsem za njihovo delovanje in pa za tisto predpisano opremo, ki jo potrebujejo, se pravi uniforme, zaščitna oprema, da pa o avtomobilih sploh ne govorimo. In če se tu spet ustavim pri načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem, ima policija za leto 2015 načrtovan nakup 15 vozil, ponavljam, 15 vozil, pa vsi vemo, kakšen je avtopark policije, iztrošen. Ministrstvo za okolje in prostor ima v načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem nakup 14 vozil in Ministrstvo za finance kar 45 vozil. Zdaj pa razumi, če moreš, jaz namreč tega ne razumem.

Državna sekretarka Ministrstva za finance je na torkovi seji Odbora za finance dejala, da bo Vlada področje policije "budno spremljala in po potrebi za normalno delovanje sredstva v proračunu za leto 2015 tudi zagotovila." Tu se sprašujem, zakaj ta sredstva niso že zagotovljena s tem rebalansom. Na te razmere je opozarjal že policijski sindikat v

preteklem letu in na to temo smo imeli tudi izredno sejo. Na torkovi seji je bil z naše strani vložen amandma za dodatna sredstva na področju policije, vendar je bil tudi ta naš amandma zavrnjen.

No, dobro, da je vsaj nekaj več sredstev namenjenih na področju zdravstva, kjer že vseskozi ugotavljamo, da je nujna in potrebna reforma, predvsem na področju zakonodaje, pogojev in opreme. Vendar moram tudi tu reči, da ne razumem ravnanja koalicijskih partnerjev, ki so na nujni seji Odbora za zdravstvo podprli sklep, da se urgentni center na Ptuj uvrsti v mrežo urgentnih centrov, medtem ko pa na torkovi seji Odbora za finance niso podprli našega amandmaja, da se v proračunu za ta namen nameni dodaten milijon evrov.

Zdaj se bom ustavila še pri občinah. Pri občinah bo država letos privarčevala 60 milijonov. S tem, da je tako kruto posegla v povprečnino in jo omenila na 525 evrov oziroma jo bo v drugi polovici leta zmanjšala na 500,83 evra, in s tem, ko je zmanjšala investicijski transfer po 21. členu Zakona o financiranju občin z 2 na 1 %, mislim, da je tu država drastično posegla v avtonomijo lokalne samouprave. Povprečnina se že od leta 2010 ne usklajuje z vladno uredbo o metodologiji. Po tej metodologiji bi morala biti povprečnina v letošnjem letu 662 evrov. Povprečnina pa se je glede na leto 2014 znižala za 4,7 %. Čudi me tudi, kot smo že slišali v razpravi, da sta predsednika tako imenovanega SOS in ZOS izjavila, da sta zelo zadovoljna s pogajanjem s predstavniki Vlade, medtem ko pa pisma občin oziroma njihovih županov, ki izražajo svoje nezadovoljstvo s temi pogajanjem, kar dežujejo na naše naslove. In tu bi rada rekla tudi, da nehamo že enkrat govoriti, da je občin preveč in da se je število zaposlenih v občinah povečalo. Mislim, da ravno na področju malih občin lahko vidimo, da je šel razvoj periferije zelo navzgor. Vedeti moramo, da tudi na periferiji živijo naši državljani, naši državljani ne živijo samo v centrih in mestih. V zvezi s tem me je začudila tudi izjava predstavnice ministrstva na seji Odbora za notranje zadeve, ki je dejala, da so preverili vse proračune slovenskih občin in da ni nikjer težav s financiranjem in plačevanjem zapadlih obveznosti ter da je treba preveriti število zaposlenih. Tu moram reči, da nimam besed. In potem se ne čudim, da prihaja Vlada s takšnimi predlogi za rebalans proračuna. Pri vsem tem se mi še kako zanimivo, da se pa nihče ne vpraša, koliko stroškov je nastalo s tem, ko smo na začetku tega mandata ustanovili kar tri nova ministrstva, koliko javnih uslužbencev se je zaposlilo, kakšni so materialni stroški in pa stroški dela, kakšni so njihovi učinki. Kar 11 milijonov bomo v letošnjem letu oziroma v proračunu namenili samo za informacijsko opremo Ministrstva za javno upravo.

Če povzamem. Dolg države in pa obresti se večajo. Povečuje se primanjkljaj, povečujejo se davki, imamo neučinkovit finančni

sistem, ne znamo zajezi tako imenovane sive oziroma črne ekonomije, ni pravih ukrepov za zagon gospodarstva, življenjski standard pada. Padamo na vseh lestvicah konkurenčnosti. Podjetja odhajajo v tujino in z njimi tudi naši otroci, predsednik Vlade pa na tem gradi pozitivno zgodbo, gospodarsko rast in zagon investicij. Jaz se žal s tem ne moremo strinjati. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo dajem dr. Francu Križaniču.

Izvolite.

DR. FRANC KRIŽANIČ (PS SD): Hvala lepa, predsedujoči. Predstavniki vlade! Spoštovani visoki zbor!

Pred nami je rebalans proračun za leto 2015 v razmerah, ki kažejo na dinamično gospodarsko rast, na zdravih osnovah, na presežku v zunanje trgovinski menjavi, ki je stabilen, dosega 5 % do 6 % bruto domačega produkta, je diverzificiran tako po panogah, se pravi razporejen, razpršen, izvoz narašča po različnih panogah in različnih območjih. Imamo še rezervo na pospešitvi domačega sektorja, tistega, ki pretežno doma prodaja, in sicer ta je v tem, da bi vendarle vzpostavili neko normalno delovanje našega bančnega sistema, predvsem kar je bilo tja vloženega. Diskusija o tem bo tekla sicer kasneje, vendar spremenjen poslovni model, spremenjeni kriteriji, bolj partnersko spremljanje dolžnikov v gospodarstvu, rečejo jim tudi nefinančnih družbah, bi bistveno pospešili gospodarsko rast v nekem krajšem obdobju v Sloveniji in omogočili tudi izboljšanje javnofinančnih razmer. Obeti na trgu so za razliko od tega, kar je nekaj prejšnjih kolegov in kolegic govorilo, dobri. ECB je začela s tako imenovanim kvantitativnih sproščanjem, to bo pripeljalo ne samo v Slovenijo do olajšanja, ker tu bančni sistem ničesar naprej ne izpusti, če se izrazim malo v prispodobi, ampak v naših partnerjih pa zanesljivo. Imamo Junkerjev načrt dodatne pospešitve gospodarske rasti, po domače mu lahko rečemo Marshallov plan. Tečaj evra je upadel, to bo bistveno izboljšalo položaj ne samo na drugih trgih, na našem domačem, tem 500 milijonskem trgu, ker bomo bolj konkurenčni. Rastejo tudi partnerstva gospodarstva v Evropski uniji, ZDA, Kitajska, Indija. Imamo sicer težave v Rusiji, to nas bo do neke mere prizadelo, ampak ker smo dovolj razpršeni, bomo to nekako prestali. Indikatorji to potrjujejo, industrijska proizvodnja oziroma dejansko dohodek v industriji je bil decembra 10 % višji kot decembra predlani, to je tudi zaradi dneva več, ampak to kaže, da je dinamika rasti visoka. Zaposlenost – sicer se število delovno aktivnih zmanjšuje sezonsko, brezposelnost se sezonsko povečuje, ampak če primerjamo na leto, prej smo imeli decembra 8 tisoč 600 delovnih mest več ali 1,1 % več, kot je bilo leto prej. To je tudi eden od signalov, da se

gospodarska rast ne umirja, ostaja sorazmerno visoka. Medletna primerjava se iz meseca v mesec izboljšuje. Na tej osnovi si lahko obetamo prejšnje prilive, kot jih je vlada napovedala, kot pa slabše in tukaj ne moremo biti kakšni pesimisti. To pa daje nekaj manevrskega prostora vladi, da bo lahko razporejala proračunska sredstva.

Če grem zdaj na rebalans proračuna, potem je treba reči, da je izrazito keynesijansko zastavljen, to bi potrdil uvod prof. dr. Dušana Mramorja. Prispeval bo verjetno do 1,6 %, malo manj kot 2 % rasti bruto domačega produkta bo izviralo samo iz te fiskalne ekspanze, ki je načrtovana, če bo izvedena in če jo bomo začeli izvajati v prvi polovici leta. To pa je tveganje, če ne, se bo ta učinek prenesel šele na naslednje leto. To je prvič po začetku krize, da bo tak vpliv domačega povpraševanja, ker prej se je seveda javnofinančni primanjkljaj povečal, ampak se je pretežno zato, ker so padli javnofinančni prilivi ob tisti nesrečni davčni reformi iz 2007 in potem še ponovljeno v precej manjšem obsegu v začetku 2012.

Problema tega rebalansa sta dva. Eno je zagotavljanje normalne družbene reprodukcije. Nekaj o tem je bilo že povedano. Seveda imamo mi podсистeme, od katerih je odvisno delovanje naše družbe in od česar je odvisen tudi izvoz v končni fazi, in ti sistemi so s tako napetim proračunom ogroženi. En tak je šolstvo. Samo v visokem šolstvu je za 20 milijonov padlo napram letu 2014. Ne vem, kako bo to možno pokriti ob uvajanju te bolonjske reforme. Potem videli smo dodatno učno pomoč, beseda bi lahko tekla tudi o financiranju interesnih dejavnosti na šolah. Potem je velik problem varnosti. Pri policiji smo si dali spisati, kakšna so proračunska sredstva, ki zagotavljajo njeno normalno delovanje. V obdobju socialdemokratske Vlade, koalicijske sicer, vendar smo imeli mi večino, je policija dobila letno okrog 336 milijonov. Zdaj po tem proračunu bo pa samo še 279. To je 17 % upad. Vendar – in tukaj je pa ta vendar pomemben – ti, ki se najbolj razburjate, razburjate se sicer upravičeno, ste k tem upadu malo prispevali. Leta 2012 so se namreč ta sredstva zmanjšala za 27 milijonov. Zdaj pa vijejo roke tisti, ki so za to nekako takrat to načrtovali, zdaj pa vsaj nadaljujejo tradicijo. Se pravi, ta ZUJF je tukaj naredil precejšnjo škodo. Potem drugi, ki vijejo roke, so pa zmanjšali za 11 milijonov v letu 2013 in 2014. Tako da bi rekel, ja, tukaj bo treba popraviti in tukaj je državna sekretarka rekla, da bo treba prerazporejati. Prerazporejati bo treba začeti že v prvi polovici leta in tudi v približno takem obsegu, kot ga je zaznal sindikat policistov, da bo sploh normalno deloval ta podsystem, ki pa je nujen, da delujejo tudi vsi ostali podsystemi, ne si delati utvar. Podobno velja tudi za vojaško obrambo. Plenilski instinkt je star verjetno toliko kot človek in moraš imeti določeno obrambo, dase ta instinkt poleže. Čeprav seveda zdaj napad na Slovenijo teče na drugi ravni, o tej stvari bomo govorili tudi

drugače. Zanikati tega napada pa ... ni pametno, da se to zanika. Če je že prilika in čas, je v obdobju napada na Belgijo v prvi svetovni vojni njihov kralj Albert II rekel, država, ki se brani, ne more propasti. Se pravi, na področju normalnega delovanja podsystemov in družbene reprodukcije bodo potrebna velika prelivanja, morda tudi rebalans in mi bomo ta prelivanja podpirali in podprli bomo tudi rebalans, saj smo vladna stranka.

Končal bi s tem, da ta rebalans kaže veliko pomanjkanje pri spodbujanju družbe znanja. O tem je bilo že več besede tudi pri mojih kolekih, ki so že prišli na vrsto. Slovenija je na razvoju temelječe gospodarstvo. 2,6 % investicij bruto domačega produkta namenjamo investicijam v raziskave in razvoj. Država je to začela intenzivno voditi zlasti z nastopom socialdemokratske vlade. Takrat smo dvignili državni delež tega na 0,8 %, malo manj, zdaj, po tem proračunu 2015, bo pa padlo nazaj tja, kjer je bilo 2008, 0,5 % bo, še leta 2013 je bilo 0,6 %. Se pravi, državna sredstva za to padajo. In v proračunu, poglejte kaj imate, v enem od teh gradiv piše, bom dobesedno prebral, ker je zanimivo. Pri proračunu za znanost. "Zaradi občutnega znižanja sredstev za znanstveno-raziskovalno dejavnost od leta 2012 dalje je temu prilagojena cilja vrednost kazalnikov." Se pravi, celo kazalnike so morali prilagoditi sredstvom, če ne, bi znanost izgledala tako neučinkovita, da bi na koncu rekla, saj tega se sploh ne splača več podpirati.

Kaj nas lahko tukaj rešuje, ker nek optimizem vendarle bi moral biti. Rešuje nas, da smo v nekem zaletu, da ta zalet pri spodbujanju uvajanja novih tehnologij, znanosti, znanstvenoraziskovalnega dela v celotnem prepletu izvajamo pretežno z evropskimi sredstvi in da v projektu pametne specializacije vendarle lahko pričakujemo, da se bodo ta sredstva plasirala naprej, tako v gospodarstvo kot v laboratorije in inštitute. Vendarle na koncu celoten učinek ne bo bistveno zmanjšal tistega, ki pa je ključen, to je blizu 3 % bruto domačega produkta namenjenega za raziskave in razvoj na makroekonomski ravni.

Skratka, če strnem. Obeti niso slabi. Proračun je zatekel neko stanje, ki je posledica nepremišljenih davčnih reform 2007 in 2012, zato imamo sorazmerno nizko raven pobranih javnofinančnih prihodkov v bruto domačem produktu, prenizko za tako družbo na postindustrijski fazi razvoja. Tu bodo neki popravki potrebni. Po drugi strani pa se bodo prilivi konjunktorno brez dvoma povečali in vlada bo imela, po mojem pričakovanju, možnost prilivanja, morda celo rebalansa, da bo zagotovila normalno delovanje družbene reprodukcije in zopet pogoje razvojne politike, ki bodo ustvarjali pogoje, da nadaljujemo kot družba znanja, gradimo svojo konkurenčnost in si zagotavljamo tako ekonomsko kot vso ostalo varnost. In v tem Socialni demokrati pričakujemo potem tudi, da bodo od te rasti imeli koristi vsi

ljudje, ne samo tisti, ki so gospodarsko najuspešnejši. V tem smislu tudi podpiramo postopno uvajanje prilagajanja pokojnin, socialnih pomoči, otroških dodatkov, zlasti šesti razred je treba zelo hitro popraviti, da se prepreči revščina v naši državi.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.
Besedo ima gospod Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala lepa za besedo. Moja obravnava splošnega dela proračuna bo šla skozi tri stališča, ki smo jih v uvodnih predstavitvah slišali s strani predstavnikov vladne koalicije.

Najprej, Simona Kustec Lipicer je v stališču Stranke Mira Cerarja rekla, da proračun, ki ga imamo pred seboj, ni rezultat nekega javnofinančnega premisleka, vizije te vlade ali koalicije, ampak je narejen na osnovi prejšnje. Res je, in točno to je naša kritika. Ta proračun ni narejen na podlagi nekega strateškega razmisleka, na podlagi vprašanja, kaj Slovenija v tem trenutku potrebuje, ampak gre za reciklažo proračuna, ki je nastal dve leti nazaj v bistveno drugačnih okoliščinah, kot jih imamo danes. Če smo takrat imeli paniko na finančnih trgih, spraševali smo se, če bo trojka prišla v Slovenijo, v letu 2014 in 2015 beležimo gospodarsko rast. Politično stanje v Evropi se spreminja in to je veter v jadra, ki bi ga morala zajeti tudi Slovenija, pa ga s tem proračunom ne. Nasprotno, nadaljujejo se vse zgrešene politike od prejšnjih let. Če pogledamo prihodkovno stran proračuna, vidimo, da je vlada pozabila na bogate. Če pogledam odhodkovno stran, vidimo, da je pozabila na revne. Če dam mogoče samo en plastičen primer, v Združeni levici smo že pred štirimi meseci predlagali že pri obravnavi rebalansa proračuna za 2014, da bi bilo treba nekoliko višje obdavčiti najbogatejše skupine prebivalstva, s čimer bi, z dohodninsko stopnjo, ki smo jo mi predlagali, dobili v proračun dodatnih 30 milijonov evrov. Na odhodkovni strani bi to, recimo, pomenilo, da v letošnjem letu ne bi bilo treba manjšati štipendij. Štipendije se bodo zmanjšale za 30 milijonov evrov oziroma drugače rečeno za tretjino. Torej vsakemu štipendistu bo ta vlada, zato ker ni hotela malo višje obdavčiti najbogatejših, ki se jim to ne bi poznalo, bo raje vsakemu štipendistu odškrtnila tretjino njegovega prihodka, kar pomeni, recimo, če ima nekdo 200 evrov štipendije, jo bo zdaj prejimali 135. To so posledice te politike, ki jo imamo pred seboj v proračunu.

Če grem še malo na odhodkovno stran, ko sem rekel, da je vlada pozabila na revne, tu vidimo, da se transferji nezaposlenim nižajo za 93 milijonov evrov. Tudi podobno, mislim, da za okoli 30 %, če sem prav preračunal. Tu je že res, da se je nezaposlenost v zadnjem času v Sloveniji nekoliko zmanjšala, ampak dejstvo pa je, da je še vedno minimum oziroma pomoč, ki jo

nezaposleni prejema, znaša 350 evrov bruto oziroma 270 evrov neto. Na tem mestu sprašujem vladno koalicijo, kdo lahko preživi z 270 evri letno, da še dodatno nižate to postavko? To je nezaslišano. Mislim, da bi se tukaj vlada morala resno vprašati, ali so te številke vzdržne in kako lahko nekdo v Sloveniji živi z dvema tretjinama minimuma življenjskih stroškov, naračunanih pred šestimi leti.

To so dejstva, ki jih vidimo pač v tem predlogu proračuna. Vse skupaj pa mislim, tukaj prehajam na naslednjo trditev Dušana Mramorja, izvira iz logike, da bo vlada zagnala oziroma spodbudila gospodarsko rast s tem, da bo rezala socialo in prihranke iz socialne preusmerjala v investicije. To je spet zmotno. Že Bogomir Kovač je zadnjič zelo jasno pokazal, da te tako imenovane fiskalne nevtralne investicije, kjer pač iz ene postavke proračuna nekaj vzamemo in preusmerimo v investicije, to nima pač pozitivnega učinka, sploh pa ne kratkoročnega. Namreč če odhodki za socialo povečujejo potrošnjo in s tem spodbujajo gospodarsko rast – danes jo investicije, v katere zdaj vlada preusmerja denar –, jo spodbudijo šele na srednji rok, hkrati so pa njihovi učinki bistveno nižji, kot če bi država za investicije vzela od najbogatejših s strani luksuza in tako naprej. Se pravi, s strani neproduktivnih prihrankov in neproduktivne potrošnje. Zdaj pa jemlje ravno najrevnejšim, torej tistim, ki največ sproti trošijo, in bo s tem v bistvu še na kratek rok zavrla domačo potrošnjo.

In pa tretje, premier Miro Cerar je v uvodnem nagovoru zopet ponovil predpostavko, da je država gospodinjstvo. Na to v Združeni levici opozarjamo že od volitev, že nekaj let, država ni gospodinjstvo. In če se lahko kaj naučimo v zadnjih šestih letih krize, je ravno to, če se gospodinjstvu zmanjšajo prihodki, seveda ta mora varčevati, če se državi zmanjšajo prihodki, pa ravno mora povečati potrošnjo zato, da zopet zažene gospodarstvo. In zato ker Slovenija in Evropa tega nista počeli zadnjih šest let, smo 8 % BDP izgubili v primerjavi ZDA, ki se oklepajo drugačnih politik. V Evropski komisiji in evropskih centrih se tega že zavedajo, vprašanje pa je, kdaj bo ta veter prišel tudi do Slovenije. V Združeni levici seveda upamo, da čim prej. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.
Besedo ima gospa Ljudmila Novak.
Izvolite.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): Spoštovani, lepo pozdravljeni!

Proračun oziroma rebalans je tako kot prekratka odeja, če jo potegnemo proti vratu, nas zebe v noge, če pokrijemo noge, nas zebe v vrat. Torej je pomembno, kako se skrijemo in kako udobno, čim bolj udobno namestimo pod to prekratko odejo. Vendar številke so vedno odsev pravih ali napačnih ukrepov. Torej številke ne nastanejo kar same od sebe, ampak so odvisne od tega,

ali smo predlagali dobre ukrepe, ali smo zmanjšali na primernem koncu porabo, ali smo naredili vse, da smo lahko spodbujali rast gospodarstva in s tem tudi nove prihodke. Včasih se kar čudim, ko poslušam nekatere govorce iz nekaterih strank, konkretno gospoda Juršo iz Desusa, ker sem imela občutek, kot da smo mi, opozicija, pripravljali ta rebalans proračuna in da smo mi tako trdosrčni, da nismo za zvišanje pokojnin. Ja, dostojne pokojnine morajo imeti vsi tisti, ki so v pokoju, ampak te pokojnine so odsev ukrepov, ki so bili sprejeti v preteklosti. Kolikor vem, je bil Desus v vladi se od leta 1996 z izjemo pol leta, torej ste predlagali premalo takšnih ukrepov, ki bi spodbujali rast gospodarstva, zaposlovanje in s tem tudi boljše pokojnine. Ko je gospod govoril tudi o trdosrčnosti, da se srce pri tem ni omeščalo, jaz moram ugotoviti, da se srce koalicije niti enkrat ni omeščalo, ko je opozicija vložila 40 dopolnil. Niti enkrat. Jaz pravim, da je tukaj tudi pomanjkanje čustvene inteligence, ker če želimo, da smo vsi vključeni, potem bi bilo prav, če bi vsaj kakšno dopolnilo opozicije bilo sprejeto in upoštevano, ker mislim, da v glavnem nismo imeli velikih zahtev. Vsaj kakšno, ampak srce se niti enkrat ni omeščalo. Medtem pa je nerazumljivo – koalicija, ki se nenehno usklajuje, pride na sejo z nekimi amandmaji, ki pa so popolnoma neusklajeni, pa ste imeli čas za to. Opozicija nima časa, da bi se z vami usklajevala, da bi bili naši amandmaji. Razumem, da so ta dopolnila bila samo hitra reklama, nič drugega.

No, če rečem, kaj se mi zdi vendarle pozitivno pri tem rebalansu. Zagotovo prizadevanje, da bi bil primanjkljaj pod 3 % BDP. Seveda trošimo lahko takrat, kadar imamo denar; kadar ga pa nimamo, je pa prav, da zmanjšamo našo porabo, vendar na katerem mestu – tudi to je stvar trezne, pametne odločitve. In samo ustanovitev nekega demografskega sklada ne bo zadoščala za rešitev naših problemov. Prav zaradi spremenjene demografske slike bomo imeli čedalje večje probleme na področju zdravstva. Že sedaj dolge čakalne vrste, že sedaj pacienti na hodnikih, neplačane nadure, premalo zaposlenih in podobno, ampak nikjer ne slišim, ne vidim, da bi bila kje na vidiku zdravstvena reforma. Moram reči, da so zdravniki zelo zaskrbljeni. Zelo zaskrbljeni! Nobene zdravstvene reforme na vidiku. To so spet tisti ukrepi, ki bodo odločali o naslednjih proračunih, ali jih bomo pravočasno izvedli, kdaj jih bomo izvedli in kako. Začudila sem se ob ugotovitvi, da bomo s tem rebalansom proračuna spodbujali gospodarsko rast. Kje pa so tisti ukrepi? Hvala bogu, da je v gospodarstvu nekaj podjetij, ki pridno delajo, izvažajo in zaradi tega je tudi gospodarska rast in tudi zaradi črpanja evropskih sredstev. Še vedno pa ne vidim tistih ukrepov, ki bi dejansko vplivali na to, da bi bila nižja brezposelnost in višja gospodarska rast zaradi pravih ukrepov. Eden izmed pravih

ukrepov za višjo gospodarsko rast je zagotovo tudi znanost. In tudi tukaj se srce koalicije ni omeščalo, ko smo govorili o tem, da se je od leta 2008 proračun za znanost zmanjšal za 25 %. Na tem področju delajo visoko kvalificirani kadri, doktorji, nekateri večkratni doktorji, pa nimajo za osnovno plačo. Sodelujejo v ne vem kolikih projektih, da nekako pridobijo osnovno plačo. In tudi tukaj se srce ni prav nič omeščalo in ogrelo. Po drugi strani pa vemo, da mladi, izobraženi kadri, doktorji znanosti gredo tja, kjer je znanost cenjena, ker vedo, da bodo samo na ta način lahko konkurirali v svetu z novimi znanji, z novimi produkti. Znanost je še kako pomembna in naši mladi odhajajo tja, kjer je pač znanost cenjena in spoštovana, kjer v tem vidijo tudi gibalno razvoja.

Menim, da imamo v Sloveniji na področju ukrepov še veliko rezerv. Ena izmed takih je gotovo ta, da bi zmanjšali birokracijo, kot je bilo obljubljeno občinam. No, ne vem, če bodo ravno ti ukrepi dejansko prinesli veliko prihrankov, si pa želim, ker vedno znova na terenu slišim, kako dolgo čakajo na različni dovoljenja, da ne govorim o gradbenih dovoljenjih, koliko let traja sprejemanje prostorskih načrtov; in s tem stojijo investicije, s tem se ne more širiti proizvodnja. Vsak dan slišimo – od Akrapoviča, Boscarola, pivovarne onstran meje itd. Slovenija torej ima razvojne potenciale – od turizma, kmetijstva in dopolnilnih dejavnosti, gospodarstva. Z zmanjšanjem raznih birokratskih ovir imamo potenciale. Potrebni so pravi ukrepi in potem verjamem, da bo ta proračunska odeja enkrat vsaj približno prava.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala.

Besedo ima mag. Andrej Šircelj.

Izvolite.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani podpredsednik Državnega zbora. Spoštovani ministri, državni sekretarji, ministrice, državne sekretarke; kolegi in kolegice, lepo pozdravljeni!

Danes govorimo o proračunu za leto 2015. To je za mene prvi dokument, ki ga je ta nova vlada vsebinsko proučila, naj bi ga vsebinsko proučila, tudi naj bi ga kvalitetno pripravila in pokazala s tem proračunom neko smer razvoja slovenske države. Ne glede na to, da govorimo o rebalansu, o popravku proračuna za leto 2015, lahko rečemo, da smo na začetku leta in da bi morala biti smer razvoja in cilj postavljena ter jasna. In jasne bi morale biti poti, kako priti do tega cilja. Vendar, žal, temu ni tako. Žal je to nadaljevanje nekega prejšnjega proračuna prejšnje vlade. Ta vlada seveda ni pokazala ničesar. Ni pokazala prioritete, ni pokazala niti ukrepov niti poti, kako zmanjšati javnofinančni primanjkljaj in kako zmanjšati zadolženost državljanek in državljanov. Tisto nevidno zadolženost državljanek in državljanov, za katero mi rečemo, da je to javni dolg, ampak ta javni dolg bodo morali odplačati državljanke in

državljeni. Mislim, da ta proračun tudi ni v skladu z Ustavo. Mi imamo danes v Ustavi zapisan Zakon o fiskalnem pravilu, mi imamo napisano fiskalno pravilo. Zakon o fiskalnem pravilu pa je dejansko v prvem branju; z ambicijo, da gre naprej. Ta proračun bi že moral biti usklajen s fiskalnim pravilom, ki je v Ustavi, kjer govorimo tudi o letu 2015. O tem tudi v samem dokumentu niti besedice o tem, kdaj bo fiskalno pravilo dejansko uveljavljeno z zakonom. Mi vemo, da naj bi se to zgodilo čim prej, ker smo tudi v Slovenski demokratski stranki podprli prvo obravnavo Zakona o fiskalnem pravilu. Vendar to ne pomeni bianko menice za naprej. Vprašanje pa je dejansko časovnega okvira, kdaj se bo to zgodilo. Pričakujemo, da se bo to zgodilo zelo hitro, se pravi nadaljnje obravnave Zakona o fiskalnem pravilu v Državnem zboru – ne v koaliciji. V koaliciji je stvar koalicije, mene zanima v Državnem zboru. Tukaj bi bilo treba narediti neki dodatni napor, da bo tudi ta proračun na nek način verodostojen; če bodo v Zakonu o fiskalnem pravilu neke prehodne določbe, ki bodo določale, v kakšnem časovnem okviru bo proračun dejansko takšen, da ne bo kršena Ustava. Če govorimo o prioritetah tega proračuna, potem lahko ugotovimo, da teh prioritet dejansko ni. Sicer na eni strani govorimo o povečanju oziroma bolj vlada govori o povečanju sredstev za investicije na zelo nizko osnovo, po mojem mnenju, iz leta 2014, zato pride to povečanje na približno 40 %; in še to izključno na podlagi projektov iz Evropske unije. Jaz sem vesel teh projektov, jaz sem vesel tega, da se vsaj na ta način v državi investira; vendar nekih drugih investicij niti na državni ravni niti na lokalni ravni dejansko ni, ni v proračunu. Mi se danes lahko pogovarjamo in slišimo veliko stvari o drugem tiru in tako naprej. Drugi tir, bom rekel, tehnične podlage so pripravljene že najmanj 10 let. Že najmanj 10 let in v bistvu smo vedno na začetku, tudi zaradi tega, ker so tu določeni interesi, kaj se bo dejansko zgodilo. Skratka, tu ni nekega razvoja, ni prikazanega nekega cilja na področju investicij; vse skupaj gre bolj stihijsko naprej. Zaskrbljujoče v tem proračunu je, da je notranje vladno neusklajen. Neusklajen je med posameznimi ministrstvi. In mislim, da posamezne ministrice in ministri v tem trenutku stiskajo zobe, ker na njihovem področju ni zagotovljenega dovolj denarja. Seveda ne bom govoril o vseh tistih področjih, kjer si želijo ministrice in ministri resornih organov več denarja; govoril bom pa o nekaj področjih, ki so ključna za varnost ljudi, za perspektivo ljudi in za to, da se bodo ljudje v tej državi počutili dovolj varne in bodo imeli perspektivo. Eno izmed področij, ki je neusklajeno, tudi z Odborom Državnega zbora za izobraževanje, je področje zagotavljanja zadostnih sredstev za šolanje, za tako imenovano učno pomoč. Z drugimi besedami to pomeni, da v tem letu ne bo zagotovljenega denarja, da bodo imeli otroci šolo v naravi, da bodo lahko hodili v glasbene šole; oziroma prispevek staršev se bo tu znatno

povečal, tudi do petkrat ali šestkrat. In to je neusklajeno s pozivom Odbora za izobraževanje, da se nameni 4 milijone tega denarja za šolstvo. Tega ni. In tudi amandma – prebral sem odgovor Vlade na ta amandma – je negativen. Kar z drugimi besedami pomeni, koalicija je tu močna, ne glede na to, da je interes ministrice, ki to resorno področje pokriva, popolnoma drugačen. In tudi njej je bilo na odboru zagotovljeno več denarja. Ta amandma bom povezal še z enim amandmajem, in sicer amandmajem, ki se nanaša ravno tako na šolstvo oziroma na mladino. In to je amandma, da se zagotovi 500 tisoč evrov za mlade. Mladi se običajno oziroma praviloma šolajo, kar pomeni, da gre tu za povezavo, in sicer, da se sofinancira program mladinskih organizacij, mladinskih centrov, skratka mladine – 500 tisoč. In odgovor vlade je tudi tu negativen, z obrazložitvijo, ker bi ta sredstva vzeli iz naslova protokolarnih dogodkov – Urad Vlade RS za komuniciranje in Generalni sekretariat Vlade RS, ki sredstva namenjata za financiranje JGZ Brdo, ta sredstva so načrtovana skladno s predvidenimi aktivnostmi Javnega gospodarskega zavoda Brdo. Še enkrat sem šel pogledat znanstveno delo moje kolegice Alenke Bratušek, ki je iz te tematike magistrirala – JGZ Brdo. Ugotovil sem, da ta javni gospodarski zavod – in tudi ona o tem piše – pridobiva sredstva tudi na tržen način. Kar z drugimi besedami pomeni, da svoje storitve – gostinske, hotelske, namestitvene in tako naprej – prodaja na trgu. In cene, ki so prikazane v tem magistrskem delu, so znatno nižje, kot so cene v drugih lokalih, v drugih gostinskih obratih. In ne vidim nobenega razloga, da se ne bi 500 tisoč iz protokola Javnega gospodarskega zavoda Brdo namenilo mladim. Vendar vlada in koalicija pravi – ne. Ne, protokol na Brdu mora delovati, cene morajo biti takšne, kakršne so – so nizke. Poglejte si, kakšne so cene tam v primerjavi z nekimi drugimi gostinskimi lokali, v primerjavi z namestitvami. Ampak, kdo bo tam užival na Brdu? Kdo? Včasih ima nogometna reprezentanca tam priprave, večinoma so pa tam ministri, predsedniki in tako naprej. Brdo potem pošlje račun na Generalni sekretariat Vlade in je to seveda zelo nizek strošek, manjši strošek, kot če bi šli na primer v Hotel Union. Oprostite, gospe in gospodje, gre za princip. Koga podpirate? Mlade ali protokol? Ali mlade ali reprezentanco ministrom, predsednikom in vsem nam, če želite. Tukaj gre za princip, tukaj ne gre za 500 tisoč evrov. Tukaj gre za vizijo in strategijo, če želite. Ta amandma simbolično predstavlja vizijo in strategijo vlade Mira Cerarja. Simbolično. Oprostite, amandma je v razpravi, imate možnost, da to spremenite. Imate možnost, pogledajte si magistrska dela, znanstvena dela o tem, pogledajte si in videli boste, da je to možno, kolegice Alenke Bratušek. V zvezi s tem je treba povedati, da ta proračun mladim ne daje perspektive. Ne samo, da mladim ne daje zaposlitev, ne samo to, da na

drugih področjih, ki so pomembna za mlade, ni nobenih sprememb. Ne, v bistvu se jim tukaj še jemlje. In potem se bomo spraševali in govorili tukaj, na tem mestu o mladih, zakaj gredo v tujino, zakaj se šolajo tukaj in gredo v tujino, zakaj živijo na obrobju družbe, zakaj niso vpeti v družbena dogajanja?! Mladi ne hodijo na Brdo in na protokolarne objekte. Brdo ima dolgo zgodovino. Od kralja Aleksandra naprej, Broza in tako naprej. Vsi predsedniki so se tam slikali, jedli, pili, spali. Mislim, da Brdo ne rabi 500 tisoč dodatnega denarja, ampak jih pa potrebujejo mladi. Simbolično gledano, tukaj enostavno spodbude mladim ne da. In potem je jamrarija o tem, da mladi nimajo perspektive v tej državi in da se nič ne da narediti. Potem se vprašamo pri proračunu, ali smo jim željni, ali ste željni namenjati dodaten denar in podpreti ta amandma, ki ga predlaga Slovenska demokratska stranka. Za 500 tisoč evrov ne bo padel proračun, ne bo se zgodilo nič v Bruslju, ne bo se zgodilo na IMF, ne bo večji primanjkljaj in ne bo večja zadolženost.

Naslednje področje, ki je pomembno tukaj, je varnost. Jaz sem se že na Odboru za finance vprašal, kaj se mora v tej državi na varnostnem področju slabega zgoditi, da bo policija dobila 4 milijone več za popravilo strehe, za nakup novih gum, da bodo lahko opravljali temeljna dela s področja varnosti. Nisem dobil odgovora. Če se kaj zgodi na področju varnosti, kaj negativnega, kar se danes dogaja v Evropi, kar se danes dogaja na Danskem, kar se dogaja v Parizu, bog ne daj, da se kaj takega zgodi, ali da nastane kakršnakoli druga naravna nesreča, potem se bo to zagotovilo s prerazporeditvami. Ampak to je netransparentno, gospe in gospodje, to je pač gašenje požara. S tega zornega kota mislim, da bi bilo treba, tudi zaradi tega, kar je povedal sindikat policistov, da bi bilo treba ta amandma, ki govori o 4 milijonih za policijo, za delovanje policije, da opravljajo temeljne naloge, podpreti. Nujno, ker s tem sprejemate, koalicija, tudi odgovornost za to. Po drugi strani je še tretje področje, o katerem bi rad sedaj spregovoril. To je povezano z varnostjo, to je cestna infrastruktura. Na eni strani ni zadosti denarja za policijo, na drugi strani ni zadosti denarja za to, da bi ljudje potovali in se vozili po varnih cestah, varnih mostovih in imeli varne pločnike, varne prehode za pešce. Smo v takšnem stanju, da na nekaterih področjih države dejansko obstaja obup. In tudi za to ni dodatnega denarja v tej koaliciji in v tej vladi, ker vlada tudi teh amandmajev ne podpira. Mene poleg tega, da je ta proračun notranje neusklajen med posameznimi ministri in ministricami, skrbi tudi to za delovanje te vlade, da je neusklajen med koalicijskimi parterji. Kar ste se dogovorili, ste se dogovorili. Tu bi prosil predstavnike Desusa, kolege iz Desusa, da ne gledajo nas, ko govorijo o povečanju pokojnin. Zmenite se med seboj. Imeli ste amandma, ki je bil pač zavrnjen na Odboru za finance in monetarno politiko s strani vaših koalicijskih partnerjev. Vi pravite, da je

treba povečati pokojnine; uskladiti pokojnine, se opravičujem. To ni povečanje, ampak ta uskladitev ne pomeni manjše pokojnine, ampak verjetno večje pokojnine, tako razumem, v absolutnem znesku, za ljudi. Uskladiti, se opravičujem, uskladiti pokojnine. In tu se je treba zmeniti, jaz samo opozarjam, prvič, na ustavno fiskalno pravilo; in drugič, na to, da je verjetno treba usklajevati – to bolj govorim vladi kot Desusu – tudi ostale dohodke prebivalstva v javnem sektorju. Jaz vem, da imate vi to napisano v koalicijskem sporazumu, zato se boste vi borili, da se bo spoštoval, med seboj. Ne gledati takrat opozicije, zmenite se med seboj. Govorim o makroekonomskih učinkih na to in na pravičnost, da verjetno je treba dati tudi mladim. Verjetno obstaja medgeneracijska solidarnost, obstaja medgeneracijska solidarnost, ki je obojestranska, verjetno. Lahko jo razumemo kot obojestransko solidarnost, starejši mladim in mladi starejšim. Vsaj jaz jo tako razumem. Enkrat smo vsi mladi, enkrat smo vsi stari, nekako tako to gre. In vsi smo solidarni večno, eden z drugim. Prav je tako, nimam nič proti. Ampak naredite tisto, kar ste se dejansko dogovorili. In malo nam je slabo poslušati vašo neusklajenost. Vzemite si 45 minut odmora, pa se pojdite zmeniti. Mislim, da je prav, da se zmenite, če ste koalicija; in da se zmenite tudi z vlado. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Za besedo je prosila državna sekretarka mag. Mateja Vraničar.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa za besedo.

Dovolite mi, da se odzovem na nekaj razprav v prvem krogu debate v splošni razpravi glede rebalansa proračuna. Ta rebalans proračuna, tako kot vsak rebalans proračuna ali izhodiščni proračun, je pripravljen na podlagi makroekonomskih ocen, ki jih pripravijo za to pristojne uradne institucije države. Vedno je v skladu z zakonom treba upoštevati zadnjo javno objavljeno napoved makroekonomskih kazalcev in v skladu s tem izhodiščem tudi ta rebalans proračuna temelji na zimski napovedi Urada za makroekonomske analize in razvoj – Umar, ki za letošnje leto državi napoveduje 2-odstotno gospodarsko rast. Res je, to je ocena, ampak ocene tudi drugih institucij so dokaj podobne. Evropska komisija na primer v svoji zimski napovedi Sloveniji napoveduje 1,8-odstotno gospodarsko rast za letošnje leto. Še nekaj je dejstvo. Ob vseh teh ocenah so se Umarjeve ocene izkazale kot tiste, pri katerih je razkorak med dejansko realizacijo, ki jo gledamo glede na uradne podatke, ki jih da Statistični urad, in oceno najmanjši. Zaradi tega ocenjujemo, da so izhodišča, na katerih temelji predlog rebalansa proračuna, stvarna in dejansko uresničljiva v letošnjem letu, kar se tiče gospodarske rasti in zmanjševanja števila nezaposlenih oziroma rasti

zaposlenosti v državi. Prav tako je za pripravo rebalansa, kot je minister omenil že uvodoma, zelo pomembna tudi ocena Umarja glede gibanja inflacije v letošnjem letu.

Ključna spodbuda gospodarski rasti mora biti stabilni javnofinančni okvir in taka javnofinančna konsolidacija, ki ne bo onemogočila rasti potrošnje; in v to je usmerjen tudi rebalans proračuna. Če grem nekoliko v podrobnosti glede posameznih vprašanj. Najprej na prihodkovni strani. Ocene glede rasti dohodnine v letošnjem letu so posledica ocen dejanskih prihodkov v letu 2014. Podlaga je ocena rasti zaposlenosti in napoved glede gibanja višine plač v zasebnem in javnem sektorju. Tudi na področju trošarin je ključno upoštevanje, da se je trend zmanjševanja prodaje količin trošarinskih izdelkov v drugi polovici lanskega leta umiril in lahko računamo na stabilno trošenje oziroma na stabilno porabo oziroma celo na določen porast porabe glede na predvideno gospodarsko rast, predvsem na področju porabe energentov. Na področju dividend pričakujemo v letošnjem letu prihodke v približno enakem obsegu, kot so bili realizirani v lanskem letu, in ocenjujemo, da je ta ocena realna. Na odhodkovni strani pa tudi nekaj poudarkov. Najprej – kaj je z varčevalci Ljubljanske banke v Bosni in na Hrvaškem? V letošnjem letu smo v skladu s sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice dolžni pripraviti zakonske podlage za izplačilo teh odškodnin. Priprava zakonskih podlag je v teku. Narejene so bile tudi okvirne ocene, koliko tovrstnih izplačil lahko pričakujemo, vendar so ta izplačila odvisna od poteka konkretnih postopkov, ki bodo določeni z zakonom. Zaradi tega v letošnjem letu ni pričakovati velikih izplačil, računano po denarnem toku, in za ta izplačila so sredstva zagotovljena v okviru Sklada za nasledstvo. V naslednjih letih bo temu treba posvetiti več pozornosti. Glede ocene odhodkov iz tega naslova po obračunskem toku pa so bili odhodki evidentirani že v letu 2014 med tako imenovanimi enkratnimi dogodki oziroma enkratnimi finančnimi učinki. Zaradi tega iz tega naslova v letošnjem letu ne pričakujemo negativnih popravkov pri preračunu deficitu po denarnem toku v deficit po obračunskem principu.

Odhodki za občine. Dejstvo je, da smo se v pogajanjih z občinami dogovorili za znižanje povprečnine, ki zagotavlja občinam sredstva za izvajanje njihovih zakonskih obveznosti. Dejstvo je, da smo se dogovorili za znižanje investicijskega transfera na podlagi 21. člena Zakona o financiranju občin iz 22 milijonov na 11 milijonov sredstev. Vendar smo se hkrati dogovorili tudi za izvedbo ukrepov, ki bodo znižali stroške občin; in prvi set teh ukrepov imate na mizi že danes oziroma ga boste obravnavali jutri. Gre za set ukrepov, ki so vključeni v interventni zakon. Za druge ukrepe, za katere smo se strinjali skupaj z občinami, da potrebujemo nekaj več časa, je dogovorjeno, da

jih uveljavimo do 30. 6. Z vidika rebalansa proračuna in z vidika opozoril glede investicijskega cikla v občinah pa je treba opozoriti, da je s tem rebalansom proračuna za občine zagotovljenih 487 milijonov investicijskih transferov; ne samo 11 milijonov na podlagi 21. člena Zakona o financiranju občin, ampak 487 milijonov. Lanska realizacija je bila 410 milijonov. Večina teh investicijskih sredstev gre na račun zaključevanja stare finančne perspektive, kjer občine predvsem v kohezijskih projektih nosijo veliko težo; ampak vendarle, to so sredstva, ki so občinam zagotovljena za njihove investicijske aktivnosti. Postavljeno je bilo vprašanje glede enajstih projektov kohezijske politike, ki so neuspešno kandidirali na porabo sredstev iz stare kohezije in za katere je dogovorjeno v sodelovanju z občinami, da se bodo prednostno obravnavali pri izvedbi nove finančne perspektive. Za sedem od teh projektov so izpolnjeni formalni pogoji, da se bodo lahko začeli izvajati oziroma da bi se že lahko začeli izvajati; sredstva zanje pa bodo zagotovljena takoj, ko bodo zaključene še formalnosti glede črpanja evropskih sredstev nove finančne perspektive. Za štiri projekte je treba pridobiti še mnenje evropskih institucij zaradi njihovega vpliva na okolje. Sredstva, ki so potrebna za to, da bi se lahko v letošnjem letu izvedlo, kar je potrebno v zvezi s temi projekti, so zagotovljena pri Službi Vlade za in razvoj evropski kohezijsko politiko, na podprogramu Upravljanje z vodami in podprogramu Upravljanje s podnebnimi spremembami; v skupni višini 24 milijonov evrov. Res je to manj, kot pa znaša vrednost teh enajstih projektov, ampak to so tista sredstva, ki so potrebna, da se v letošnjem letu izvajanje projektov začne, saj gre pri vseh enajstih projektih za take aktivnosti, ki jih ni mogoče izpeljati v enem koledarskem letu. Obseg obresti, ki jih moramo plačati v letošnjem letu, ni odraz trenutnih postopkov zadolževanja, ampak je odraz vsega dosedanjega zadolževanja. Te obresti znašajo za približno 40 milijonov manj, kot je bilo potrebnih plačil obresti v lanskem letu. To znižanje gre na račun tega, da je bilo nekaj dolgov z višjimi obrestnimi merami odplačanih v lanskem letu oziroma v letošnjem letu; in je refinanciranje mogoče zagotoviti po nižjih obrestnih merah.

V zvezi s socialnimi transferji naj opozorim, da je obseg socialnih transferjev primerljiv z realizacijo v letu 2014. Res je, da je ocenjena poraba na teh področjih v rebalansu proračuna znatno nižja, kot pa je v sprejetem proračunu, vendar ne smemo pozabiti, da spremenjene ekonomske razmere močno vplivajo na odhodke iz tega naslova. Kot je bilo v uvodu s strani več razpravljavcev poudarjeno, to znižanje ni na račun zniževanja ali kakršnegakoli dodatnega omejevanja pravic do socialnih transferjev; ampak je posledica spremenjenih razmer, zaradi tega tudi prerazporeditve med posameznimi vrstami transferjev. V zvezi s sredstvi za štipendiranje. Žal, gospoda Mesca ni

z nami, ampak verjamem, da posluša. Ko je razpravljal, je ocenjeval porabo izključno na porabi integralnih sredstev, kjer je predvidenih dobrih 50 milijonov sredstev za štipendije. Ni pa upošteval, da je zraven zagotovljenih še 37,4 milijonov evrov v proračunskem skladu za štipendiranje. Res je na področju integralnih sredstev v letošnjem letu predvidenih manj sredstev z rebalansom, kot pa so bila v sprejetem proračunu; vendar moramo hkrati upoštevati realizacijo teh odhodkov v letu 2014, ki so znašali 45,5 milijonov na strani integralnih sredstev. Predvidena pa je bila višja poraba iz proračunskega sklada, kot je v letošnjem letu. Zaradi tega v letošnjem letu dodajamo več sredstev iz integralnih sredstev, glede na realizacijo v letu 2014. V zvezi z opozorili glede fiskalnega pravila oziroma skladnosti tega rebalansa proračuna z Ustavo. Ocena vlade je, da je ta predlog rebalansa skladen z ustavnim fiskalnim pravilom, in tudi zelo resno jemljemo zavezo v zvezi s potrditvijo fiskalnega pravila v prvem branju na januarski seji Državnega zbora. Zaradi tega tudi sami usmerjamo pozornost oziroma velike napore v to, da se pripravijo amandmaji pravočasno, da se bo lahko Zakon o fiskalnem pravilu obravnaval na marčni seji Državnega zbora.

Še podatek v zvezi z investicijami. Omenjeno je bilo, da se investicije sicer res povečujejo, ampak da je osnova majhna. Še enkrat poudarjam, da je bilo v letu 2014 za področje investicij in investicijskih transferjev namenjenih za milijardo 100 milijonov evrov proračunskih sredstev vseh vrst, namenskih, integralnih in evropskih, kar je predstavljalo 11,4 % celotnih proračunskih odhodkov. V letošnjem letu namenimo za investicije milijardo 550 milijonov evrov, kar predstavlja 15,6 % celotnega državnega proračuna. V zvezi z izdatki za mlade, ki so bili omenjeni, naj omenim, da bi lahko, kot številna druga področja, ki so bila v razpravi omenjena, če bi javnofinančne možnosti dopuščale, na vsakem področju dodajali dodatna sredstva. Tako pa je treba najti neko ravnovesje med tem, kaj bi bilo zaželeno, in tem, kaj bi bilo možno. Naj samo poudarim, da je imel Urad za mlade v lanskem letu odhodkov za milijon 809 milijonov. V letošnjem letu povečujemo njihove odhodke, sicer malenkostno, ampak vendarle, na milijon 826 milijonov. Ob tem pa se je treba seveda zavedati, da to niso edini izdatki, ki se za to področje namenijo. Recimo samo v okviru istega programa se na področju Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport namenja 31 milijonov evrov. Toliko v tem krogu. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Ker se je lista izčrpala, sprašujem, želi še kdo razpravljati. Začenjamo s prijavo. Besedo ima gospa Marinka Levičar. Izvolite.

MARINKA LEVIČAR (PS DeSUS): Spoštovana podpredsednica, spoštovani predstavniki vlade, kolegi in kolegice, lepo pozdravljeni!

Meni je povsem jasno, da je s predlogom rebalansa proračuna za leto 2015 dosežen osnovni cilj in da so bili zato potrebni precej veliki kompromisi na raznih nivojih. Če izpostavim nekatera ministrstva, mislim, da se nekaterim ministrstvom vzame preveč. Na primer Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve, samo kot primer navajam. Nekaterim pa se daje preveč, na primer Ministrstvu za obrambo. Strinjam se s tem, da bo to ministrstvo dobilo skoraj 7 milijonov evrov več denarja za zaščito in reševanje, ker je to nujno potrebno; pa vendar naj bi to ministrstvo dobilo tudi okoli 11 milijonov evrov za nakupe vojaških terenskih vozil, protiklepnih raket in brezpilotnih avionov. Kaj bomo imeli od tega državljan, se sprašujem, ko Ministrstvu za delo v primerjavi s sprejetim proračunom znižujemo sredstva za okoli 130 milijonov? Za brezposelne za okoli 23 milijonov – z utemeljitvijo, da bo število upravičencev manjše. To je še vprašljivo. Jaz se bojim, kaj bo, če se število upravičencev res ne bo zniževalo. Glede zniževanja sredstev za štipendije in za prehrano za dijake ter študente je gospa že povedala, tako da tega ne bi ponovno opozarjala. Šla bi naprej. Rebalans proračuna ne omogoča, da se bodo letos lahko valorizirale pokojnine, čeprav je v koalicijskih sporazumu določeno, da se bodo uskladile, če bo BDP višji od 2,5 % – in verjetno bo. Žal mi je, da varčujemo tudi pri upokojencih, čeprav je povprečna pokojnina v Sloveniji, kot je že povedal naš vodja poslanske skupine, 563 evrov, kar je na robu revščine. Gospa prvakinja NSi je opozorila v svoji razpravi, da je bil ta naš aneks k temu, da se bi pokojnine usklajevale, neka hitra reklama, s katero smo želeli narediti reklamo za svojo stranko. Mislim, da se pri tem gospa Novakova bistveno moti. Mi smo resnično želeli, resnično želeli, da se zagotovi s tem rebalansom tudi uskladitev pokojnin, če bo rast višja kot 2,5 %. Ker v prejšnjih pogajanjih s koalicijo tega nismo uspeli, nam ni preostalo drugega, daleč od tega, da bi bila to za nas reklama.

V rebalansu je v poglavju Ministrstvo za finance zapisano, da bo za pokojninsko varstvo namenjenih 100 milijonov evrov več. Gre za obveznosti države do ZPIZ, ki jih je sprejela zaradi znižanja prispevnih stopenj delodajalcev že davnega leta 1998, ko so se skoraj prepolovile obveznosti oziroma prispevna stopnja delodajalcev za prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje; pa za izplačilo delov pokojnin, priznanih pod posebnimi pogoji, in za razliko med prihodki, ki jih ustvari ZPIZ s prispevki, in primanjkljajem. Torej, da se na ta način zagotovijo, izravnava med prihodki in odhodki ZPIZ, kar pomeni, da bo s tem zagotovljeno nemoteno izplačevanje pokojnin in vseh drugih dajatev, ki jih izplačuje pokojninski zavod. To se mi zdi v redu in bi

prosila gospo državno sekretarko, da bi potrdila, ali imam prav ali ne, da je zagotovljeno s tem nemoteno in v rokih izplačilo vseh prejemkov, ki jih zagotavlja pokojninski zakon in država s tem zakonom.

Predstavniki Vlade in ministrstev so poudarili, da je rebalans usmerjen v nadaljnje dvigovanje gospodarstva, v večjo gospodarsko rast in s tem število zaposlenih. To me veseli, ob tem pa se sprašujem, kako je Ministrstvo za infrastrukturo naredilo izbor investicij v železniško infrastrukturo. Sama namreč prihajam iz območja Kočevja in tam nikakor ne morejo priti do tega, da bi se izgradilo 20 kilometrov manjkajoče železniške proge od Ribnice do Kočevja; ob tem, da je narejena že vsa dokumentacija, da se na delo vsak dan v Ljubljano in nazaj vozi okoli 2 tisoč ljudi; da ne govorim o stroških, o nevarnostih vseh, ki so na cesti. Poleg tega pa tudi je treba poudariti, da je območje kočevskega sedaj eno izmed socialno najbolj ogroženih območij, da je stopnja brezposelnosti najvišja, ker je propadla vsa lesna industrija, predelovalna industrija. Z izgradnjo te železniške proge, z dokončanjem izgradnje bi vplivali na večjo gospodarsko rast in večje število zaposlenosti na tem območju. Toliko, kolikor sem želela sedaj prispevati k tej razpravi. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Besedo ima gospod Primož Hainz. Izvolite.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Hvala lepa, gospa podpredsednica. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi! Mislim, da je ta rebalans proračuna Republike Slovenije, kot so nekateri rekli, ne protikrizno, nerazvojno; vendar mislim, da je ta vendar bolj nastrojen ali pripravljen nekako protikrizno, vendar je razvojno malo manj. Razen v tem kontekstu, če bi letos prebrodili to krizo, potem bi bil ta proračun definitivno bolj, v nekem smislu, razvojen, če sem prav tudi razumel ministra. Te dni, ko razpravljamo o tem, ne bi hvalili ta proračun, ampak razpravljamo ves čas o tem, kje bi se dalo prištediti oziroma kje denarja ni. Jaz sem član tudi nekaterih odborov oziroma kolikor poslušam – seveda štedimo pri otrocih pri pouku, pomoč otrokom, štedimo pri pokojninah, kjer je cela vrsta pripomb, pa ne bom ponavljal te naše argumentacije. / oglašanje iz dvorane/ Prav, prihraniti. Potem na javnem zdravstvu, veste, v kakšnih težavah so medicinske sestre, kakšnih težavah je intenzivni oddelek ljubljanskega kliničnega centra. Tudi tam nekako ne moremo urediti zadeve. Potem prihranjamo na kulturi. Včeraj smo imeli razpravo okoli Slovenskega znanstvenega inštituta na Dunaju. /oglašanje iz dvorane/ Jaz bi lepo prosil, gospa podpredsednica, saj imam močan glas, ampak me pa moti klepetanje kolegov.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Prosim, da izkažemo spoštovanje do svojih kolegov in jim damo priložnost, da povedo svoje, in da samo mirni. Hvala.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Včeraj smo izvedeli oziroma vemo že nekaj časa, ampak včeraj je bila ta razprava, da smo pred leti, da je slovenska univerza ukinila Knafljev dom na Dunaju, kar ni krivda vlade, ampak vendar se je to zgodilo v navezi s Slovenskim znanstvenim inštitutom. Potem ima težave Slovenski kulturno-informacijski center na Dunaju; da smo prodali oziroma se je prodala slovenska knjigarna v Trstu, slovenska knjigarna na Opčinah. Vse skupaj govorimo o tej kulturi, ki ni samo doma, ki je tudi v krizi, ampak o kulturi kot slovenski kulturni prostor v celoti – do koder Slovenci segamo in živimo. Potem je premalo denarja za znanost. Premalo denarja je za policiste. Policijski sindikat je seveda reagiral, ampak v tem trenutku je pač bil zavrnjen, ampak dejstvo je, da glede na varnost bi vendar tudi policisti zaslužili več. In v takem kontekstu, če lahko rečem, sem nek večer prižgal teletekst doma in vidim razpis Ministrstva za obrambo, javni natečaj za razpis 300 vozil in brezpilotna letala. Potem sem pisal predsedniku Vlade pismo, ki je nekako ostalo s strani predsednika, kar je tudi na nek način skoraj razumljivo, brez odziva; ampak minister za obrambo je pa javno odgovarjal. Moram reči, da pri brezpilotnih letalih ni nobenega dvoma. Mislim, da je to sredstvo agresije, da mi doma teh letal ne rabimo. Izgovor, da je to za neke vrste obrambo, oziroma oprostite, za naravne nesreče – to seveda ni res. Za naravne nesreče v Sloveniji bi mi potrebovali kakšen helikopter več, opremljen helikopter. Samo slik situacije iz zraka mi ne rabimo v primeru resnične pomoči ob naravnih nesrečah. Drugo pa je problem vprašanja vozil. Tristo – sem rekel, približno. Gre za 272 plus 40 vozil. Tu pa jaz verjamem Ministrstvu za obrambo, da ta vozila absolutno rabijo. In potem je sledilo opozorilo oziroma pojasnilo, da bomo ta vozila kupovali postopno, da bodo prodali stara vozila. Pred nekaj dnevi smo izvedeli, da bodo prodali tudi orožje, ki ga ne rabimo. Mislim, da je to prav, in na tej točki moram reči, da je pojasnilo prišlo malce prepozno, kar se mene tiče. Mislim, da je to edino prav, ne vidim pravega razloga, zakaj so ta vozila in zakaj je to orožje že toliko časa na skladiščih. Tanki, ki so bili omenjeni in ki so resnično veliko stali, tam tanki niso bili omenjeni, ampak tudi to bomo počasi, upam, izvedeli. Me je pa presenetila možnost, da bi se sredstva za obrambo izognila maastrichtskih kriterijev. Tu pa mislim, da ni pravi način. Mi smo rekli, da vsa štednja, ki jo delamo, ves proračun, ki ga delamo, gre za to, da ga uokvirimo v 3 %; ne zaradi Evrope, če tako rečem, ampak zaradi nas samih, ker je neka minimalna štednja začetna osnova za – se spet opravičujem temu izrazu, da ne bo šel kdo ven – minimalna osnova za to, da smo potem v

naslednji fazi lahko tudi bolj ustvarjalni pri gospodarskih investicijah. Mislim, da so vsa sredstva Ministrstva za obrambo tudi sredstva države oziroma državljanov oziroma stvar proračuna Republike Slovenije in ne morejo biti izven tega konteksta. Zato bi morala biti vsa sredstva, tudi vojaška, biti prodana in nakupovana z javnimi naročili. Se pravi, če gre za 200, 300 avtomobilov, potem bi morali dati tiste avtomobile, kar jih še vlada sicer potrebuje, na skupno naročilo in bo to potem ceneje. Po principu, poudarjam, skupaj in po principu javnih naročil. Potem se postavlja tudi vprašanje, zakaj Ministrstvo za obrambo ne prodaja praznih stanovanj, ki jih ima. Jaz se ne spuščam v številke, nisem tega preverjal, ampak vsi mi trdijo, da so, da je na obrambi še nekaj vojašnic, ki so brez vojaške funkcije, pa jih pravzaprav Ministrstvo za obrambo nekako zadržuje pri sebi. Tudi ta problem poznamo. Konkretno poznam problem na Vrhnikih, kjer je minister enkrat celo obljubil, da bo poskušal ta problem rešiti, pred nekaj meseci. Vem, da bo. To je pa zdaj glavni argument za vse skupaj – mi smo zavezniki Nata in tudi to razumem. Če bi tukaj bil minister, bi mu čestital oziroma čestital Vojski, ker je dobila Center odličnosti za gorsko bojevanje v Poljčah. To je vojašnica blizu Bohinjske Bele. Ta center naj bi bil sedaj na Poljčah. To je velik uspeh, tukaj vidim vlogo vojske, ker je to pač strokovna zadeva, ker je prilagojena slovenskim razmeram, ker so slovenski gorniki ter planinci izjemno dobri. Mislim, da je to pomembna poteza s strani Nata in predvsem s strani kvalitetne Slovenske vojske. Vem pa sicer, da vojska ni edina, kjer se da prihraniti; da je tudi še vrsta področij, kjer bi se dalo manj napraviti, privarčevati. Tukaj vem, da se je recimo Ministrstvo za šolstvo postavilo na stališče, pa mislim, da je tudi sicer, da nihče od redno zaposlenih ne bo izgubil službe. To se pravi, da tam odpuščanj ne bo. To je nek ukrep, ki je tudi socialno naravnan; s stališča Desusa zelo pomembna postavka. Ampak tudi v zdravstvu, ki sem ga prej omenjal kot problem, če beremo Računsko sodišče oziroma poročila Računskega sodišča, vidimo, da se tudi tam da prihraniti, torej manj napraviti. Javna naročila, jih še nismo uveljavili. Dopusti, ki gredo v brezštevilnost, to sicer poznamo, smo vedeli že prej, ampak zdaj imamo celo nekatere podatke. Tudi pri občinah, ker nekateri zaradi volilne baze na veliko govorite vsak o svoji občini, ampak moram pa povedati, če berete poročila Računskega sodišča, potem so nekatere stvari v občinah tudi na meji, da ne rečem preko meje legalnosti, da ne bom rekel legitimnosti. Skratka, možno je, lahko bi še našteval in povedal, kje bi lahko ta država bila cenejša. Zdaj ne bom šel daleč, ampak bom ostal doma, torej v Državnem zboru, moram pa povedati. Pred nekaj leti si je izmislila služba Državnega zbora, da mora imeti Državni svet svojo računalniško mrežo, da zaradi varnosti pomembnih dokumentov Državnega zbora ne smejo brati državni svetniki.

In potem je moral Državni svet organizirati svojo računalniško mrežo v isti hiši – in seveda to stane. Takrat je Državni zbor potrdil tisti proračun, da ne bo pomote. Hočem reči, mnogo je stvari, kjer bi se dalo drugače ravnati, bolje ravnati in ceneje ravnati.

Naj nekako končam. Še enkrat poudarjam, ta proračun je vendarle bolj protikrizno naravnan kot razvojno, ampak vendar. Imam pa občutek, da je ta proračun veliko bolj pomemben pri investiranju v stene, v nek material; bistveno manj, se mi zdi, pa je namenjen za ljudi. Na tej točki imam do njega tudi nekatere pripombe, ne glede na to, seveda sem v koaliciji in bomo na koncu glasovali, kot se bomo dogovorili. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Besedo ima gospod Franc Laj, izvolite.

FRANC LAJ (PS SMC): Spoštovana predsedujoča, hvala za besedo. Spoštovani ministrski zbor, kolegice in kolegi!

Ja, ogromno je bilo izrečenega, proračun je takšen, drugačen, nekaj je bilo pozitivnega tudi povedanega, vendar smatram, da premalo. Zakaj? Zato, ker ne vem, ali je bil sploh kdaj obravnavan v tem državnem zboru proračun, ki bi bil idealen. Tudi ta ni idealen, daleč od tega. Da bi lahko bil idealen, bi ta hlebec kruha moral biti neprimerno večji, da bi lahko zadovoljil vse te potrebe, ki so bile iznesene. Ampak zavedati se moramo, da bi bilo treba za večji hlebec kruha že prej storiti marsikaj, da bi lahko pripravili in spekli takšnega, kot imamo mi trenutne potrebe. Vseeno želim nekako osvetliti ta proračun s tega zornega kota, da je vlada vložila kljub vsem tem izrečenim kritikam ogromno naporov, saj je po mojih informacijah morala izvesti 57 ukrepov, horizontalnih in sektorskih, poleg tega še mnogo drugih usklajevanj, da je lahko prinesla sem in nam dala na mizo to, kar je. Vsekakor bi pa še dodatno v prid temu predlogu rebalansa proračuna povedal, da v vsakem primeru sledi javnofinančnim ciljem in s tem pošiljamo dobro, pozitivno sporočilo našim partnerjem, finančnim trgov in trgu celotne Evropske unije, od katerega smo izredno odvisni. Vsekakor ima pozitivne učinke tudi na gospodarsko rast. Ugotovili smo, da se investicijska sredstva povečujejo v povprečju za 30 %, kar se bo normalno pozitivno izkazalo tudi na gospodarski rasti. Postavlja se vprašanje, ali je ta proračun realen, vzdržljiv. Rekel bom tako – vzdržljiv je toliko, kolikor bo vzdržna gospodarska rast. Če gospodarska rast ne bo vzdržna, bo hitro padel ta proračun v to fazo, da ga bo treba ponovno spreminjati, to je jasno. Želel bi izreči še to, da to, kar imamo, pač imamo. In da bi lahko bili v prihodnje bolj zadovoljni pri obravnavi te proračunske problematike, je vsekakor potrebno, da na nek način danes in jutri s to zgodbo zaključimo in damo Vladi možnost, da se posveti tistim aktivnostim in nalogam, ki bodo

pripeljale do tega, da bo naslednja obravnava novega proračunskega obdobja nekoliko lažja oziroma nekoliko ugodnejša. Tudi sam bom takrat bolj zadovoljen kot danes, ker pričakujem, da se bodo uresničile tudi moje želje, da bom lahko del te zgodbe in tudi del tistega, ki bo lahko podprl programski proračun, ki bo neprimerno bolj transparenten do vseh porabnikov, do vseh generacij. Mislim, da je to naš cilj. Hvala.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.
Besedo ima gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Najlepša hvala, podpredsednica. Kolegice in kolegi, lep pozdrav še enkrat!

Proračun oziroma rebalans proračuna je pred nami, je takšen, kot je. Moja skromna ocena je, da ni idealen, je verjetno daleč od idealnega. Kako bi pa idealen bil, če je pod presingom limite 3-odstotnega deficita. Verjamem in želim si, da pa je optimalen v danih razmerah, v prostoru in času. Velika večina ljudi smo zelo občutljivi predvsem na tiste socialne kategorije, ki so zelo ranljive in potrebne proračunskih sredstev v obliki najrazličnejših transferjev. Jaz verjamem po razpravah, ki so bile na odborih vodene, da se socialni položaj tistih najbolj ranljivih ciljnih skupin tudi na račun varčevalnih ukrepov pri pripravi rebalansa ne bo zmanjšal. Upoštevanji so bili, upoštevana je bila med drugim tudi realizacija v lanskem letu, predvidevanja v tekočem letu in ocena vseh drugih makroekonomskih gabaritov. Je pa tudi dejstvo, če so pravice z zakonom in z Ustavo določene, da jih ne gre izigravati. Vendarle mi dovolite, da se še tudi jaz malo dotaknem pokojnin. Jaz bi bil zelo vesel, da bi bil tukaj prisoten minister za finance, ki ga te pokojnine, valorizacija očitno zelo motijo. V tem trenutku ne vidim ne njega, ne državne sekretarke; vidim samo enega predstavnika Ministrstva za finance, ki pač drži stražo tega ministrstva. Mene žalosti, da nismo na Odboru za finance sprejeli predloga amandmaja Desusa, ki ga je med drugim sopolagala in tudi zagovarjala poslanska skupina naših koalicijskih partnerjev – Socialni demokrati, za kar se jim iskreno zahvaljujem. Mi je zelo žal, da tega amandmaja nismo spravili skozi odbor, ampak vendarle – poiskali smo rešitev. Na tem mestu danes, v tej hiši pa želim jasna in enoznačna zagotovila bodisi predsednika Vlade, najrajši bi videl to od njega, bodisi ministra za finance. Da, zdaj pa dobro poslušajte – če bodo podatki o rasti bruto družbenega produkta za lansko višji od 2,5 %, da se valorizacija pokojnin opravi letos, letos, po znani formuli, sama realizacija izplačila, torej tistega dela, ki se valorizira, pa se izvede v januarju 2016. Če bomo to jasno in nedvoumno zagotovili dobili; se opravičujem, ampak to, kar je predsednik Vlade povedal, sicer se je dotaknil tudi valorizacij in med drugi povedal: "S tem se ustvarjajo tudi pogoji, da se lahko za naslednje

leto po daljšem času zopet predvideva določeno usklajevanje pokojnin in socialnih transferjev." To pač ni to! Jaz si iskreno želim in tudi mi v stranki Desus si iskreno želimo, da bi bila gospodarska rast tudi v tem letu čez 2,5 % in bi bila valorizacija tudi v naslednjem letu in tako dalje. Ampak vendarle, gremo korak po koraku. Mi se zavedamo težkega finančnega položaja, smo pripravljeni na določene kompromise; ne pa na kompromise za vsako ceno in ne na kompromise na račun najranljivejših ciljnih skupin, med drugim tudi upokojujencev. Tukaj se moramo razumeti in ker je bil takšen dogovor med koalicijski partnerji, ne vidim tukaj nobenih težav, da tega ne bi tudi udeležili. Posledično bo tudi 10 glasov poslancev Desusa za rebalans proračuna. Sicer – hvala lepa.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.
Besedo ima gospod Matjaž Hanžek, izvolite.

MATJAŽ HANŽEK (PS ZL): Hvala lepa.

Pred nekaj meseci sem v tem državnem zboru rekel – človekove pravice ne morejo čakati na rast, na 2,5-odstotno rast bruto domačega proizvoda. Svet Evrope je pred 14 dnevi sprejel resolucijo, ki se glasi nekako tako: proračunski rezi ne smejo biti slepi za človekove pravice in diskriminacijo ali neenakost ter opozoril države, da ne smejo bremena krize prenašati na najranljivejše skupine; in to tiste krize, ki je le-ti niso zakuhali. Ampak zdaj smo tam. 2,5-odstotna gospodarska rast je, vlada se ne drži niti tega, kar je obljubila upokojujencem. Enako so bile vezane socialne pomoči in vse ostalo na 2,5-odstotno rast. Do sem smo prišli in ostanemo spet pri skopuštvi, ki bi bolj natančneje imenoval besedo "austerity"; varčevanje jaz razumem kaj drugega kot le-to. Tudi nekajkrat je bilo rečeno, da lahko porabimo le tisto, kar ustvarimo. Fino, ja – to je res. Ampak povejte to tistim, ki so 70 milijard v zadnjih 20 letih iz Slovenije odnesli v davčne oaze, da naj tisti vrnejo ta denar, ne pa ravno ljudje, ki dobivajo 270 evrov na mesec po izračunih, se pravi dve tretjini tistega, kar je bil izračun najnižjih življenjskih stroškov leta 2009 in ostalo. Neprestano se govori, kako pazite vi, ki imate že blazno velike dohodke, ki dobivate 200 ali 300 evrov, zdaj ste pa tako požrešni, ker bi radi še 5 evrov zraven dobili. Grozljivo je to poslušati neprestano. Dajte malo razmisliti, kaj to pomeni – lahko porabimo samo tisto, kar ustvarimo. In to kar naprej razlagati ljudem, ki so brez službe, ki so v službi, pa plače ne dobivajo pol leta ali pa še več, ki otrok ne morejo šolati in tako naprej. Majčkeno je to že neokusno metati naprej. Ali pa, krasno, če bomo to naredili, da bomo še malo stisnili tiste, ki nimajo, bomo finančnim trgov pokazali, kako smo dobri. Oprostite, dajmo enkrat pokazati ljudem, da ta oblast tudi zna kaj narediti. Ne samo kazati finančnim trgov in reči, da je 3 % tista meja, pa zdravo; čeprav Francija reče – ne bomo, poživžga se; mi bomo

pa to naredili zato, ker moramo Francozom vračati denar in tako naprej. In to so zgodbe, ki se neprestano ponavljajo v tem državnem zboru, in je mene malo strah tega. Da bom pa še malo konkreten, žal moram ponavljati nekaj od tega, kar je bilo že desetkrat povedano, ampak se tako nobenega ne prime. Gre še vedno naprej, amandmaji bodo padli, čeprav tukaj, v državnem zboru so nekatere stvari povedane že petkrat, desetkrat; ampak jih bom še enajstič, šestič ali petnajstič vsem na kratko povedal.

V Združeni levici se absolutno ne strinjamo, da je Ministrstvo za delo, družino in tako naprej izgubilo 130 milijonov. Izračuni so spet nekje na temelju bivše porabe ter vsega ostalega. Neprestano govorimo o prestrukturiranju slovenskega gospodarstva. Dajmo govoriti tudi o prestrukturiranju slovenske revščine, pa recimo glejte, 130 milijonov je manj, dajmo spremeniti in povečajmo tiste dohodke, za katere smo pred nekaj leti rekli, da jih bomo zamrznili in jih bomo povečali, ko bo gospodarska rast 2,5 odstotka. Neprestano hočemo zadovoljiti zahteve nekih imaginarnih finančnih trgov, obljub svojim državljanom pa ne držimo. Omenjena 2,5 % je bila že davno postavljena obljuba, ki se je vsako leto ponavljala. Zdaj, ko pa smo prišli do nje – pa ne. Ampak 3 odstotke, ki jih je nekdo nekoč nekemu rekel, tiste se bomo pa za vsak, naj stane kolikor hoče, šparati pa moramo. Mislim, da bi iz tega denarja, 130 milijonov, lahko dvignili socialne pomoči. Že takrat, ko so jih izračunali pred šestimi leti, so bile zagotavljane absolutno premajhne. Zdaj pa šest let – še dalje?! Enako nadomestila za brezposelnost, sredstva za brezposelne se znižujejo za 93 milijonov. Morda je res, da bo manj brezposelnih, bomo imeli pa več dolgotrajnih, na delu socialnih pomoči. V Združeni levici smo že prej omenjali še ostale stvari, ki bi jih morali dodatno financirati – družinske prejemke, štipendije. In če je manj povpraševanja, štipendije so lahko večje, lahko drugačni cenzus, več otrok, spodbude in tako naprej, če govorimo. Se strinjam, eden izmed kolegov je rekel, da pri investicijah v glavnem investiramo v zidove. Res je, v zidove po eni strani, po drugi strani pa govorimo neprestano o makroekonomiji, o mikročloveku pa komaj kaj slišim, predvsem z vladne strani. Naj čaka, da bo enkrat makroekonomija rekla, da ima sedaj dovolj denarja, sedaj pa se lahko tudi človeku posvetimo. In glede na moje dolgoletno delo pri načrtovanju, verjemite mi, da temu ne verjamem, da ne glede, kakšen bo bruto domači proizvod, bo vedno varčevanje. Če vas opozorim na različna gibanja v naših vladah, ko je bila velika gospodarska rast, so rekli, sedaj moramo znižati socialne pomoči in več dati bogatim, da bodo nova delovna mesta. Socialnih pomoči pa ne potrebujemo, ker bo tako ali tako gospodarska rast vse odpravila. Prišla je kriza ter s tem, da smo morali varčevati, ker je pač treba bilo varčevati, ker ni denarja. Sedaj je gospodarska rast spet začela, ampak je treba varčevati, ker

smo navajeni na varčevanje; ali kaj. Se malo čudim pri vseh teh kolobocijah in opravičilih, zakaj je treba še naprej varčevati. Tu bi jaz končal in rekel, da je ideologijo Robina Hooda očitno zamenjala ideologija Superhika. Tisti, ki je bral kdaj Alana Forda, bo vedel; če pa ne, je pa to krasna literatura, ki jo mora vsakdo prebrati. Namesto jemlji bogatim – daj revežem, je Superhik uvedel novo filozofijo, revežev je veliko več, boš lahko več nabral in daj bogatim. Tako približno mi sedaj delamo.

Če zaključim. Prepričan sem, če upoštevamo tudi množico ekonomskih analiz, to varčevanje austerit ni ekonomska nuja, ampak je ideologija. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Besedo ima mag. Jana Jenko.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala za besedo. Vsem skupaj prav lep pozdrav! Sprejemanje rebalansa proračuna in tudi samega proračuna je vedno zelo težavno, sploh v kriznih časih. Vsi bi radi vse, ampak denarja ni. In potem smo pri popuščanjih in dogovarjanjih. Veseli me, da je na postavki za investicije povečan znesek, saj res rabimo zagon gospodarstva in investicij, da bodo imeli ljudje delo, da se bo brezposelnost zmanjšala. Ne veseli me pa, da je postavka povečana na obrambi za 6 milijonov. V teh časih, ko vsi zatiskamo pas, je res nekako presenetljivo, da se tam povečuje za nekatere potrebe, ki mogoče niso res najbolj potrebne. Moram pa priznati, da bom imela jutri, ko bomo glasovali o tem rebalansu in o ZIPro, zelo velike težave, kako naj glasujem. V predstavitvi gospoda Mramorja in premierja Cerarja nisem dobila tiste potrditve, ki jo želim slišati – usklajevanje pokojnin. Tukaj imam izpisan koalicijski sporazum, določbo 4. poglavja, podpoglavje 4.19, ki določa, da se v primeru več kot 2,5-procentne gospodarski rasti v preteklem letu pokojnine usklajujejo v skladu s 106. členom Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Tukaj tudi piše, da se bodo v proračunu zagotovila dodatna sredstva za letni dodatek za upokojence – 40 milijonov. V Desusu smo zelo popustljivi, teh 40 milijonov smo prepolovili na 19 milijonov za usklajevanje letnega dodatka. Usklajevanje pokojnin se ni zgodilo že od leta 2010 in pokojnine realno padajo oziroma so padle iz 70, 72 % na 58 % plače. To je izrazito upadanje in tukaj pričakujem, pred mojim glasovanjem, trdno zagotovilo, ne samo kot je premier Cerar rekel, da predvideva usklajevanje. Mi smo pripravljeni popustiti, da se to usklajevanje prenese v proračun za leto 2016, takoj na začetku, v januarju. In da on samo predvideva usklajevanje, to mi ni dovolj. Ni mi pogodu, da se temu predvidevanju ni pridružil tudi minister Mramor, kajti on ima škarje in platno v rokah v velikem delu pri oblikovanju proračuna. Pred dvema dnevoma sem pozno ponoči, okrog polnoči gledala Odbor za finance – sprejemanje

rebalansa proračuna. Ko je prišel na odbor minister Mramor, je izrazil veliko začudenje nad našim amandmajem po zahtevi o usklajevanju pokojnin. Nekako sem ga s kavča gledala prav čudno, kako; saj smo vedno opozarjali, že nekaj mesecev, da pričakujemo v primeru 2,5-procentne rasti gospodarstva tudi usklajevanje pokojnin. To smo napovedali tudi na koalicijskem vrhu, on pa izrazi začudenje. Tukaj mi nekaj res ni šlo; dobro, demenca, staramo se. Demenca je res velik problem v Sloveniji, ampak ne vem, da se takšno začudenje izrazi, to mi res ni bilo.

In glede na to, da dokapitaliziramo banke, da ni zagotovljena odgovornost članov nadzornih svetov, direktorjev uprav v državnih podjetjih za odgovornost, da podjetja propadajo, da je podjetja treba dokapitalizirati, toliko časa jaz ne bom zadovoljna z neusklajevanjem pokojnin. Tam mečemo res milijone, brez da bi nas kdorkoli kaj vprašal. Ampak vlada je sklenila. Ko sem poslušala razpravo doma, pozno, okoli pol polnoči je bilo, je nekdo od poslancev rekel, da pokojnina ne bo odvisna od tega, koliko let in koliko denarja bo plačeval. S tem bi se mogoče celo strinjala, ker je pokojninska blagajna prazna. Prazna pa je zato, ker so se sredstva iz pokojninske blagajne namenjala za gradnjo avtocest in nekatere močno preplačane infrastrukture. Kar spomnimo se Vegrada, SCT in ostalih, odgovorni pa imajo vikend zapor. To meni nikakor ni všeč in pričakujem od sodstva, da temu ustrezno, koliko kakšen zafura, po domače rečeno, podjetje, temu ustrezno odgovarja. Ti odprti oddelki za prestajanje kazni mi niti pod razno niso všeč. Bi pa se dotaknila še majhno gospoda Šircija, ki je imel zelo veliko povedati za amandma Desusa k ZIPRS. Poglejte, nekako smo pričakovali, tukaj je pa tudi opozicija stisnila rep med noge. Mislim, da je samo Združena levica je podprla naš amandma, ostala opozicija je bila proti, pa tako veliko vam je mar za upokoјence in najnižje pokojnine oziroma prag revščine. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo ima gospod Jani Möderndorfer, izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj!

Danes sprejemamo proračun oziroma rebalans, ki ga ne zavidam nobeni vladi, niti tej vladi. Priznam, če bi prejšnja vlada, v kateri koaliciji sem bil, bila tudi letos, bi verjetno imeli podoben problem – problem, kako narediti rebalans 2015, da bo bil užiten in zgledal kolikor toliko spodobno; kajti lepo zagotovo ne zgleda, v nobenem primeru. Ampak tisto, kar je bolj pomembno, pa je in mi je bilo všeč, da je kolegica Ljudmila Novak omenila primerjavo s prekratko odejo. Ne glede na to, koliko imaš dolgo odejo, si jo na koncu vedno narediš prekratko. Če imaš preveč denarja, ga več trošiš in na koncu je vedno nekaj kratkega. Je pa prav,

da rečemo, kakšne so prerazporeditve oziroma kako si nekdo predstavlja proračun. Ta proračun oziroma rebalans, predlog, ki je bil pripravljen, ima za moj pomen samo eno resno pomanjkljivost. Več prihodkov je planiranih, za več kot 200 milijonov, ampak še manj denarja bomo imeli kot prej. To dvojje mi nekako ne gre skupaj. Vse povsod se samo cvili in joka. Strinjam se tudi s kolegom, ki pravi, da bo končno treba narediti prioritete. V tej državi nimamo poguma, da rečemo nekaterim projektom – stop. In rečemo – ne bo jih več, ampak jih nekako kar umetno iz leta v leto, to velja za vse vlade, podaljšujemo, ker se bojimo pritiskov tistih, pritiskov tretjih. Čakam predsednika ministrskega zbora, ki se bo prvi ojunail in bo rekel enim projektom – konec je, v moji vladi teh projektov ne bo. In zagotovo bi se potem našlo kar nekaj denarja za tisto, pri čemer imamo danes resen problem. In večji ko bo javni dolg, prej se bo to moralo zgoditi.

Sedaj tisto, kar je pomembno v tem rebalansu. Moram reči, da sem zelo pozorno poslušal cenjeno gospo državno sekretarko, ki je na vseh proračunih, teče od nje vse povsod samo zato, da se spelje takšno sejo lahko skozi, z vsem spoštovanjem. Zmotilo me je predvsem eno; in to je 11 okoljskih projektov, pa ne zato, ker bi kaj narobe rekla, daleč od tega. Vse, kar je povedala, je prav. Ni pa prav predvsem to, ker državna sekretarka mora govoriti eno, ampak vemo, da je za te okoljske projekte odgovoren nekdo drug; nek drug minister. In lansko leto sem bil decembra na seji odbora, kjer smo poslušali, da bodo sklepi za teh 11 okoljskih projektov podpisani konec decembra. To je ključni problem. Sedaj slišimo, da ne bo več tega, ampak da bo meseca junija. Veste, ko prvič prigrizneš svojo lastno obljubo, ti nihče več ne verjame, da bo tudi junija. In če bo res junija in če bo res teh 24 famoznih milijonov, ki je rezerviranih za tisti del, ki naj bi obveljal v letošnjem ciklu, me zanima, kdo je tisti, ki bo meritor, ki bo obračal prst znotraj, da bo rekel, ta ja, ta toliko, ta toliko; če pa vemo, kako se na podlagi sklepov potem tudi sredstva dodeljujejo. Ali to pomeni napoved novega rebalansa že v mesecu juliju? Ne vem. Jaz imam ta problem pri teh 11 okoljskih projektih. Županom, mislim, da je treba naglas in zelo jasno povedati, kaj se bo res zgodilo, ker mislim, da se jih vleče že predolgo časa za nos in bo tukaj treba postaviti eno ločnico. Drugo, kar se mi zdi zelo pomembno, pa je v tem proračunu še posebej zato, ker se je vlada odločila, da bo vrnila nazaj skupaj okolje in prostor pod eno ministrstvo, da si moramo priznati, da nobena vlada do sedaj ni naredila kaj dosti na prostoru niti na okolju. To je sektor, ki je najbolj zanemarjen, noben o njem noče govoriti. Govorimo samo takrat, ko je treba kaj zidati oziroma kadar nam zmanjka denarja oziroma nam ga kar kronično primanjkuje, ko je treba nekaj zgraditi. Govorim o cestah, govorim o mostovih, govorim o prostoru, govorim o okolju; skratka, mi smo država, ki je zaščiten

vsepoprek. Spomnim se izjave Kopača pred leti, ko je rekel, da ne ve, kaj je v Lipici bolj spomeniško zaščiteno, ko je trava pokošena ali ko trava raste. Tako daleč smo prišli s tem problemom. In kje je zdaj problem? Problem je, da smo včeraj na odboru poslušali glede problematike Lipice ministra za kmetijstvo, ki si je oddahnil, ko se je znebil problematičnega dela, ampak s tem se ni zgodilo nič. Zgodilo se je to, da so šli ljudje pod drugo ministrico, ne vem pa, če je sledil tudi denar; še posebej ko govorimo o infrastrukturi, ko govorimo o okolju in prostoru skupaj, da vas ne bodo številke zavedele, ko boste gledali, koliko je dejansko tja šlo denarja. In se mi smili ministrica, ker bo na koncu leta prav razočarana, ko bo videla, s čem se bo soočala. In v tem proračunu je več kot jasno, da se ne bo zgodilo nič. In tukaj je eden od tistih korakov, o katerih sem govoril na začetku. Kje so te prednosti? Kje bo treba presekati in enim stvarjem reči – ne, konec je, ne bomo več tega počeli; in drugim stvarjem reči – tukaj pa je prioriteta in tukaj damo maksimalno denarja.

Tisto, kar je zame še pomembno, je to, da se je v tem rebalansu proračuna več ali manj izkazalo, da bomo imeli resen problem na področju zdravja. Resen problem na področju zdravja. Zdaj vidim amandma okoli urgentnega centra Ptuj, mislim, da niti 3 milijone ni potrebno, jaz mislim, da je tam dovolj milijon in pol do dva, da bi se lahko prišlo do tega urgentnega centra. Ampak to je samo ena faza, majhen košček znotraj problematike zdravstva. Problem je, da si ne priznamo, da bo treba v proračunu zelo jasno – če še enkrat povem tisto, kar zelo radi slišimo ali bom rekel razumemo – dokapitalizirati na novo finance znotraj proračuna; in to za področje zdravja. Ne bo šlo drugače, ker vse te filozofije in pravljice, koliko je to denarja pokradenega, koliko je rezerv, sklicevati se na Računsko sodišče, na dopuste, lepo vas prosim, to je premalo. Mi zadnjih 10 let na področju zdravja nismo zelo jasno predvideli, koliko denarja je treba na novo dati, če hočemo takšno javno zdravje ohraniti. Prihranki – eden od mojih predhodnikov je govoril, da je še veliko rezerv. Ja, že, samo te rezerve je treba narediti z reorganizacijo, z reformo. Denar pa s tem ne bo prišel. In to je čez 5, 10 let, nič prej. In zato se mi zdi nujno potrebno, da se tukaj dejansko naredijo ti premiki. Toliko za enkrat, več pa bom ob samih amandmajih, kjer pa so čisto konkretni predlogi. Hvala.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Besedo ima gospa Jelka Godec, izvolite.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala. Lep pozdrav!

Glede na povedano s strani premierja in finančnega ministra in glede na to, kaj smo poslušali na odborih, ko smo obravnavali rebalans, in tudi na uradne statistike, se mi danes zdi, kot da živimo v dveh svetovih ali vsaj

vzporednih svetovih. Premier je jasno in glasno povedal z velikim zadovoljstvom, da končno beležimo gospodarsko rast, da končno beležimo padec brezposelnosti; ampak ko pogledamo statistiko, vidimo, da je brezposelnost narasla z novembra na december 2013 za 3,5 %, da je v januarju še narasla za dodatnih 3 % in da imamo zdaj 124 tisoč in še nekaj brezposelnih. Povečanje z decembra na januar za 4 tisoč 400 brezposelnih in največ v vzhodni regiji, največ v Pomurju. Kar je pa bolj zaskrbljujoče, je pa to, da se je zmanjšalo tudi število delovno aktivnih oseb v mesecu dni za 6 tisoč 800 oseb. In tako veselo govoriti, da beležimo zmanjšanje brezposelnosti, pa tudi če je to sezonska variacija, mislim, da je pri zdajšnji situaciji skorajda nemogoče tako govoriti. V vseh razpravah s strani vlade je vidno, da je glavni pri vsem skupaj finančni minister, kar je čisto lepo in prav, vendar bi bilo mogoče bolje, da sta glavna pri oblikovanju rebalansa in potem proračunov finančni in gospodarski minister. Potem mogoče ne bi bilo takšnih problemov, kot jih imajo ostali ministri na področju šolstva, sociale, kmetijstva in tako naprej; ko bi tudi beseda gospodarskega ministra kaj veljala v naši državi. Tako pa potem ministri recimo na Odboru za šolstvo dobesedno prosijo za amandmaje in prosijo za podporo članov Odbora za izobraževanje, da jim namenimo nekaj dodatnih sredstev, da bodo lahko pokrili tisto, kar pač želijo pokriti. Vemo, da govorimo o učni pomoči, pa o tem malo kasneje. Zakaj ni šef gospodarski minister, je vprašanje; ampak minus, ki se kaže na gospodarskem ministrstvu, je dovolj velik razlog, da v to dvomimo, torej da nima veliko besede. Imel je nekaj besede pri dvigu proračunske postavke na področju razvoja turizma za 2 milijona 800, kar je razumljivo, saj gospod Počivalšek prihaja tudi s tega področja in si je izbral vsaj nekaj nekaj povečanja. Drugače pa, da zmanjšujemo na lokalni samoupravi, torej finančna sredstva občinam, to je bilo že povedano, da vsak evro, ki ga dobi občina, veliko bolje obrne kot država. Enako je, če gremo nižje – vsak evro, ki ga dobi krajevna skupnost, ga veliko bolje obrne oziroma oplemeniti kot sama občina. In ko smo zmanjšali finančna sredstva občinam, smo zmanjšali s tem tudi posredno finančna sredstva osnovnim šolam. Zdaj so osnovne šole udarjene z dveh strani. Najprej s strani Ministrstva za šolstvo, ki ne misli več financirati učne pomoči, šole v naravi in tako naprej; po drugi strani pa osnovne šole že dobivajo tudi pisma, sklepe občin, da zaradi zmanjšane glavarine ne bodo več financirali določenih programov, ne bodo več financirali šole v naravi. S tem varčevanjem oziroma s temi znižanji v rebalansu proračuna povzročimo škodo z dveh strani. Hkrati potem govorimo, da je rebalans razvojno naravnan. Mislim, da sem se že iz strani, ko sem bila občinska svetnica, navadila, da kadar je zmanjšanje na gospodarstvu, infrastrukturi in tako naprej, potem govorimo o razvojnih rebalansih. Ne vem, kako potem imenujemo tiste

rebalanse, kjer se vidi pozitivna slika. Tudi minister za infrastrukturo prosi za amandmaje. Pravi, da denarja ni, da ni nobene strategije, da ni nobenega projektnega dela, ampak se bo s tem denarjem, ki je namenjen za infrastrukturo, poravnalo oziroma izvedlo samo še tiste projekte, ki so trenutno v fazi, torej rekonstrukcije cest. Za naprej pa je vprašljiva zadeva, kar močno vprašljiva in da naj pač damo amandmaje, če želimo kakšno cesto državnega pomena rekonstruirati. Kar se pa tiče šolstva, Ministrstva za šolstvo in Ministrstva za delo, kjer se prav tako zmanjšujejo sredstva, pa bi rekla tole. Tudi v tem času, pred obravnavo rebalansa smo na Odboru za šolstvu oziroma za izobraževanje, pa potem na Odboru za delo in spet še enkrat na Odboru za šolstvo obravnavali različne problematike, od ukinjanja učne pomoči, do problematike mladih, do stopnje revščine. Na vseh odborih so bili sprejeti sklepi, ki jih je podala koalicija, da se naj zagotovijo sredstva za učno pomoč in za vse varčevalne ukrepe, ki jih bo izvajalo Ministrstvo za šolstvo, da se namenijo dodatna sredstva za mladino, za reševanje stanovanjske politike in da naj se upoštevajo priporočila Unicefa in tako naprej glede stopnje revščine in vključevanje politike oziroma izboljšane politike na tem področju. Vsi ti sklepi so bili pesek v oči. Ko pa je bilo treba konkretno podpreti amandma, da se zagotovijo dodatna sredstva za izvajanje osnovnošolskih programov, pa je koalicija ta amandma Odbora za šolstvo ostro zavrnila z razlogom, da ni usklajen z vlado in da ni uravnotežen. Argumenti, ki seveda ne stojijo. Zakaj po tem sprejemajo in predlagajo sklepe, da nalagajo vladi in ministrstvu, da naj poišče sredstva? Ker jih pa ni poiskala, je pa pač odbor dal predlog, da se naj ta sredstva omogočijo z amandmajem. Na Odboru za delo in izobraževanje, torej na dveh odborih smo obravnavali tudi vpliv recesije na socialni položaj v Sloveniji 2013–2014. Slovenija se po podatkih Unicefa uvršča na 39 mesto od 41 po kazalniku možnosti za učenje in razvoj otrok. Torej zelo nizko, pa vendar še vedno kljub vsem tem opozorilom, da naj vlada le postavi mladino in otroke v središče izvajanja politike, dali so celo priporočila, kaj se naj stori na tem področju, se Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport zmanjšujejo sredstva na področju pomoči šolajočim. Hkrati pa se tudi, kot smo že ugotavljali danes, zmanjšujejo sredstva na področju Ministrstva za delo – za socialno varnost in družinske prejemke. Zanimivo je bilo, da so nam na Odboru za izobraževanje rekli, da se pomoč šolajočim zmanjšuje za 2 milijona zato, ker je prejšnja vlada narobe načrtovala, da je tako slabo načrtovala prehrano oziroma višino, koliko je bilo potrebno za prehrano študentov, dijakov in učencev, da je zdaj pač takšna razlika – za 2 milijona. Mogoče bi lahko kljub temu pa le imelo ministrstvo možnost, da spremeni kriterije za subvencionirano prehrano, da se kriteriji prilagodijo oziroma zmanjšajo; kajti če vemo, da

je toliko otrok, ki živi pod pragom revščine, da se jim omogoči dodatno subvencioniranje prehrane. No, zato pa seveda niso pristali. Hkrati tudi v rebalansu ni nikjer videti, kdaj in kako bo uveden dualni sistem oziroma finančna sredstva za dualni sistem. Moram reči, da ta rebalans iz več razlogov ne bom podprla; tudi zato, ker se mi ne zdi ravno razvojno naravnano, ker ne upošteva nekih priporočil, ki smo jih dobili s strani vladnih in nevladnih organizacij, ker v bistvu zanika vse tisto, kar je koalicija sprejemala na odborih, in ker tudi ni nekih konkretnih ukrepov za dvig gospodarstva, da bomo potem lahko tudi zagotavljali sredstva za raziskovalno dejavnost. Za vse tiste, ki mogoče verjamete v horoskope, danes se začne leto koze. Verjamem, da bo za to vlado to leto vsekakor dobro leto, ker piše, da naj bi končno v tem letu po kitajskem horoskopu, torej leto koze, končno ugledali luč na koncu tunela; in da se bodo iz te recesije, ki že dolgo traja, razvile tudi tiste države, ki so v globoki gospodarski krizi. Mogoče bomo iz lanskega leta, ko smo bili na konju, po kitajskem horoskopu, letos prišli na kozo; pa v pozitivnem smislu. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo ima gospod Matjaž Nemec, izvolite.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Hvala, predsedujoča, za besedo.

Slovenija je kljub padcu BDP, interventnim zakonom in varčevalnim ukrepom, v celoti gledano, z izrazitim povečanjem ciljnosti transferjev in opustitvijo univerzalnega pristopa uspela zaščititi najbolj ranljive skupine, ker je sistem socialne zaščite v času krize dovolj uspešno deloval kot vlažilec. Ta prebrana izjava se bo najverjetneje zdela zelo kontroverzna, še posebej ko pogledamo kazalce. V letu 2013 je bilo 14,5 % prebivalcev pod pragom revščine, kar pomeni 290 tisoč ljudi. S poudarkom, če ne bi v dohodek šteli socialnih transferjev, bi bila ta stopnja tveganja revščine bistveno višja, govorimo o 25 %; zato sem najprej prebral pozitivni del, potem negativnega, da si na nek način ustvarimo sliko, kje smo. Ob sprejemanju proračuna nikdar v Sloveniji, od vse svoje zgodovine, še nismo bili zadovoljni in enotni v tem, niti v letu 2007, ko smo beležili najvišjo rast gospodarske rasti; kaj pa šele letos, ko na nek način šele prihajamo ali pa vsaj na nek način dajemo vtis, da prihajamo iz krize. Veliko je govora v današnji razpravi o najranljivejših skupinah, veliko govorimo o upokojencih, ker je pravilno. Dovolite mi, da se bom kot najmlajši poslanec Socialnih demokratov dotaknil še ene zelo ranljive skupine, za katero nismo našli odgovorov in bo treba v prihodnje veliko opozarjati in se bistveno bolj zavzeti. Govorim predvsem o tistih, ki se jih je kriza najbolj dotaknila. Govorim o mladih družinah, govorim o otrocih, govorim o starših samohranilcih. Naj vam samo povem, da se je od leta 2008 do

2012 ravno v tej ranljivi skupini najbolj spustil preživetveni prag. Po nekaterih podatkih smo imeli v tem obdobju okoli 7 tisoč otrok, ki so spadali v to kategorijo, se pravi pod prag revščine. Jaz bi si želel, da bomo v prihodnje znali ne samo kot vlada, kot koalicija, predvsem kot politika se osredotočiti tudi na ta zelo pomemben element naše družbe.

Nekajkrat je bilo danes izrečeno, da kot koalicija nismo enotni. Jaz bi želel, da v času razprave tudi v prihodnje nismo enotni, ker pozdravljam raznolikost, tako je tudi prav. Tu nagovarjam svoje koalicijske kolege, ker nihče od nas namreč ne zahteva, da smo enaki. Od nas se zahteva, da smo enotni takrat, ko je treba. V tej razpravi je pa dovoljeno vse. Jutri, ko bomo glasovali, je pomembno, da vsi glasujemo enako in da stojimo za tem. Popolnoma razumem, da nihče od nas ni zadovoljen s tem, kar imamo na mizi, tudi opozicija nas nenehno o tem opozarja; ampak je povsem normalno glede na okoliščine, v katere smo se spravili sami oziroma neki zunanji vplivi. Izpostavil bi še namero Socialnih demokratov, ki je sicer bolj v fazi želja in iskanju rešitev, da bi v prihodnje znali razmišljati tudi v smeri odpisa dolga najšibkejšim. Upam, da bomo nekoč tudi našli soglasje in podpirali prizadevanja, da se pomaga najšibkejšim. Ko se nanašam na dialog s koalicijo, bi kolega Hainza, kolega iz Desusa, kolega iz koalicije, v enem delu dopolnil, ko se je dotaknil proračuna Ministrstva za obrambo. V zadnjem obdobju petih let, to je dokazljivo, se dejansko zmanjšuje proračun, ki je namenjen za obrambo. Tokratni je sicer višji, ampak to gre pripisovati trem pomembnim elementom. To je prenos financiranja veteranskih organizacij iz Ministrstva za delo na Ministrstvo za obrambo. To je prvi in zelo pomemben. Druga dva sta pa zelo pomembna za naše ljudi. Gre za sredstva, ki prihajajo iz evropskega sklada oziroma iz Solidarnostnega sklada Evropske unije kot povračilo škode, ki je nastala v lanskoletni ujmi, govorim o žledu. In drugi del, ki je ravno tako pomemben, gre za evropska sredstva, ki prihajajo iz projekta kriznega upravljanja. Iz teh naslovov se je povečal proračun obrambe, kar je zelo dobro. Omenjena je bila tudi tema, in tu se moram odzvati, glede želje po nakupu dronov, to so brezpilotna letala. Tu gre za neko zavezo, ki smo jo nekoč bili dali Natu, ki ni omenjena v proračunu za leto 2015. Tu je treba biti precizen, da ne bomo zavajali javnosti, v kolikor bo pa v naslednjih letih, je pa stvar vseh nas. V zdajšnjem, o čemer smo danes tukaj in se pogovarjamo, ni zavzet ta del. Dotaknili smo se tudi racionalizacije voznega parka. Osebnost, kolikor sem seznanjen z dejstvom, obžalujem, da do tega ni prišlo že prej. Zakaj? Ker od teh 500 oziroma približno 500, 600, 400 vozil, govorim o povprečju 10 let, ki imajo okoli 250 tisoč kilometrov. Gre za nek postopek racionalizacije, ko se bo večji del prodajal skupaj, kot je bilo rečeno, z ostalimi nepremičninami in premičninami, da se nakupi

nova. Tu ne gre zato, da dajemo obrambi nekaj, kar bi lahko dali socialni, šolstvu, mladim, starejšim, komerkoli že. Gre za to, da gre za del integralnega proračuna, ki je namenjen Ministrstvu za obrambo. In znotraj tega obrambno ministrstvo deluje kot pameten gospodar.

Jaz bi želel in verjamem, da bo razprava še dolga, da bomo skupaj le našli neko soglasje pri tem proračunu; in ne dvomim, da bo temu tako. Dopuščam pa vse različne interpretacije, kar se mi zdi povsem legitimno, predvsem s strani opozicije. Kot že rečeno, ne pričakujem pa, da bomo v koaliciji enaki; želim pa, da smo enotni. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.
Besedo ima gospod Tomaž Gantar.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Dejstvo je, da je ta rebalans usmerjen v skrb za javne finance oziroma za zmanjšanje primanjkljaja pod 3 %. In dejstvo je, da temu sledijo tudi določene posledice. Glede na opozorila je tudi moje vprašanje podobno, kot je bilo že enkrat danes izpostavljeno – ali smo res naredili v nekem trenutku dovolj, da moramo ravno v kratek rok vključiti vse rešitve, da pridemo do tega silnega zmanjšanja primanjkljaja? Ne vem, ali smo bili dovolj dobri pogajalci; dejstvo je, da bomo imeli zaradi tega veliko problemov. Pa naj ne izpade to kot nekaj, da se Desus ne bi zavedal, da dolgoročno ne moremo porabiti več, kot ustvarimo. To je pač jasno in to je razumljivo tudi nam. Po drugi strani je cena doseganja zmanjšanja primanjkljaja na kratek rok visoka. O tem nedvomno govorijo številna opozorila, ki se pojavljajo. Ceno plačujejo mladi, ceno plačujejo upokojeanci, ceno plačuje javni sektor, vsi, ki so v to vključeni. In dejstvo je, da Slovenija že kar nekaj let intenzivno varčuje. To varčevanje poteka po mojem mnenju popolnoma zgrešeno; na linearen način, zmanjševanje, tako imenovano striženje, kot nekateri radi rečejo, kar nas je pripeljalo do tega, da smo praktično na dobri poti v kolaps javnih sistemov – ne samo zdravstvenega, tudi ostalih. In s tem praktično nihče ni zadovoljen. Tudi podatki OECD o sredstvih, ki jih namenjamo v te sisteme, v primerjavi z BDP, govorijo v prid temu, da namenjamo relativno veliko. Učinek pa je na koncu relativno slab; kar kaže na to, da so spremembe potrebne, in to na malo drugačen način, kot se ga lotevamo. Verjamem, da bomo ta rebalans, pa tudi to, kar je predlagano, preživeli. Mogoče bo potrebna tu in tam kakšna korekcija, kjer se bo izkazalo, da je bilo vzeto več, kot nek sistem zmore, ampak to bo šlo. Bolj me skrbi dejstvo, da vse to temelji na nekih predpostavkah, da nam bo šlo od zdaj naprej bolje; boljša in večja gospodarska rast; in da imamo zelo malo oprijemljivih osnov, da lahko to

pričakujemo. Gospodarstva, s katerimi sodelujemo, na primer nemško, so na tem, da se lahko ohlajajo. Vemo, da je kriza Rusije, Ukrajine še vedno aktualna in zelo hitro lahko zamaje tudi našo gospodarsko uspešnost. Na drugi strani nismo naredili še praktično ničesar, da bi izboljšali poslovno okolje, da bi tudi naše gospodarstvo bolje in lažje zadihalo. Praktično ni bilo narejenega ničesar. Sanirali smo banke, ki slabo kreditirajo podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev za kredite. Tuji investitorji se nas izogibajo v širokem loku, ker smo pač neprijazni, ker imamo še vedno pretiran birokratski sistem, ker je država pravna za ene malo bolj, za druge malo manj, ker je še vedno korupcija močno prisotna in ker drugih ukrepov ni bilo sprejetih. Ukrepov, ki bi večali gospodarsko rast, da bi lahko rekli, da smo jih izpeljali in povečali zaposlovanje, praktično ni. In na drugi strani tudi ni reform, pa ne reform zato, ker to zahteva od nas Bruselj, ampak enostavno zato, ker se je izkazalo, da do zdaj samo linearno rezanje javne sisteme uničuje; temveč je treba vpeljati tudi spremembe. V tem delu sem še posebej skeptičen do tega, kar počne tudi vlada. Govorimo o strategijah. Strategije so same po sebi seveda fine, če jih imaš. Zelo lepo bi jih bilo imeti, ko prevzemaš oblast in vodenje države. Drugače pa strategije kot takšne ne odgovorijo na nobeno pomembno vprašanje, ne rešijo nobenega problema. Na koncu je treba verjetno sprejeti odločitve in prevzeti neko politično odgovornost. Sajenje rožic v tem kontekstu ne velja. In še enkrat, če lahko razumem na eni strani to težnjo po zmanjševanju primanjkljaja, pa na drugi strani težko razumem, da ni vseh teh ukrepov, ki bi vodili v to protiutež na drugi strani, k izboljševanju gospodarstva in k spremembam v javnem sektorju, ki jih pač potrebujemo. Verjamem, da je to edina pot k zaposlovanju, k pravi gospodarski rasti in takrat, sem tudi prepričan, da ne bo več problema, kot smo ga mi, v nevednicah, sprožili s predlogom, da usklajujemo pokojnine. Lepo vas prosim – 30, 35 milijonov za usklajevanje ob gospodarski rasti, za usklajevanje, ki je bilo dogovorjeno, ki je bilo podpisano in ki se ga danes na veliko problematizira. Celo še dodatno, nisem pričakoval nekorektnih odzivov ali napačnih interpretacij celo s strani finančnega ministra gospoda Mramorja. Mislim, da to ni način in pot k dobremu sodelovanju, da speljemo tudi bolj zahtevne projekte, ki so pred nami.

Mogoče za konec. Ameriški ekonomist in nobelovec Joseph Stiglitz je v svoji knjigi Cena neenakosti zapisal, da gospodarski in politični sistem, ki ne koristi večini državljanov, ampak samo peščici, enostavno ne more preživeti. In jaz verjamem, da se ni motil. Hvala.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo ima gospa Vojka Šergan, izvolite.

VOJKA ŠERGAN (PS SMC): Hvala za besedo, gospa predsednica. Spoštovani gospod minister, spoštovani predstavniki ministrstev, kolegice in kolegi!

Rebalans proračuna je bil nujen. S tem se vsi strinjamo. Čeprav so številne dileme in pomisleki, ali je tak proračun v redu, pa vendar je iz njega razvidno, da se dosega tri zastavljene cilje, kot so 100-procentno črpanje kohezijskih sredstev za obdobje 2007–2013, primanjkljaj sektorja država se bo znižal pod 3 % BDP, maksimalno, seveda v okviru možnosti, je usmerjen v investicije in materialne stroške. Če ne bi ukrepali, bi pri spontanem načrtovanju proračuna imeli 5-procentni BDP primanjkljaj. Vsi pa vemo, da bi bilo to in bi pomenilo za Slovenijo slabo. Posledično slabo za vsakega prebivalca te naše ljube Slovenije, ki vsak po svoje, pa vendar želimo dobro. V primeru večjega primanjkljaja ne bi mogli črpati EU sredstev, cena obveznic bi se zvišala, obresti bi bile visoke, ne bi bilo kreditov, velik vpliv bi imel ta prevelik BDP na refinanciranje dolga, bila bi negativna gospodarska rast. In moram reči, da ne razumem, zakaj resnično nekateri vztrajate in vlečete vsak na svoj konec, ko vlagate amandmaje; in zahtevate vsak na področju, ki mu je najbližji, več sredstev. Na drugi strani pa nimate predlogov oziroma so ti nerealni, saj so zadaj zakonsko določene obveznosti, ki jih je treba izvrševati. Kje torej po vzeti, kajti vsak misli samo na ozke posamezne interese določenih skupin. Če je višina denarja omejena, potem lahko prerazporejaš sredstva tako, da neke vzameš in daš drugam. Na posameznih ministrstvih so imeli ministri sami možnost, da so sami notranje prerazdeljevali in zniževali stroške delovanja na svojih področjih, kjer so pač menili, da je to potrebno. Seveda je imel vsak minister pri tem svoj pogled na to, kako bodo sredstva razporejena, kar je normalno in logično.

V Poslanski skupini SMC podpiramo sprejem rebalansa proračuna, ker verjamemo, da je naravnan tako, da zasleduje načela vzdržne in podpirne socialne države, gospodarske rasti in daje posebno mesto investicijskemu potencialu, kar bo spodbudilo med drugim tudi gradbeni sektor, saj bodo sredstva namenjena za energetske prenove stavb. In bo to, kot gradbeni sektor, ki je bil tudi v preteklosti močan, nekako v tem segmentu okrevati. V primerjavi s porabo preteklega leta pa bistveno več sredstev v rebalansu namenjamo za zdravstveno varstvo, varovanje okolja, infrastrukturo, lokalno samoupravo in druge investicijske programe. Skratka, najprej mislimo na dobro državo kot celoto, nato da delamo dobro za vso Slovenijo. V Poslanski skupini SMC razumemo, da je rebalans proračuna za leto 2015 nujno, čeprav nepriljubljeno dejanje, ki ga moramo odgovorno potrditi, če hočemo sanirati posledice, celo vrsto neuspešnih preteklih praks delovanja države in upravljanja z javnimi financami. In verjamemo, da smo pristali na dnu, od katerega se moramo v letošnjem letu tudi nekako odbiti, da bo

proračun v letu 2016 boljši. Verjamem, da se bo to zgodilo, če bomo letošnji proračun potrdili, ker je tudi tako naravnan. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo ima gospa Anja Bah Žibert, izvolite.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa za besedo, predsedujoča.

No, tudi jaz bi bila vesela, če bi lahko uvodoma pozdravila ministrski zbor, ampak žal tega v dvorani ni. Toliko o odnosu o tako pomembni materiji, ki jo danes sprejemamo – rebalans proračuna. Žal boste državni sekretarji tisti, ki boste morali to poslušati in na nek način, upam, uspešno prenesli naprej. Javnofinancijsna odgovornost je vsekakor v največji meri odgovornost koalicije. Vi ste tisti, ki boste na koncu to potrdili; ampak ravno zato, ker je ta največja odgovornost ravno na vas, bi bilo dobro, da bi poslušali vse argumente in tudi razprave, ki govorijo o pomanjkljivosti tega rebalansa. Oprostite, sama sem kar nekoliko zaskrbljena na tem, da niti koalicijsko vse skupaj ni usklajeno. Če danes poslušamo pingpong med ministrstvom oziroma ministri in posameznimi poslanskimi skupinami, ki tvorijo to koalicijo, se človek res vpraša, na kakšen način je ta materija sploh nastajala. Na številnih matičnih odborih je bilo večkrat povedano, da je proračun nerealen. Glede na izkušnje s črpanjem evropskih sredstev, ki jih imamo, se moramo dejansko vprašati, ali ta vaša postavka res drži oziroma ali se lahko zanašamo na njo. Naj spomnim samo na 11 okoljskih projektov in težav občin, ki so nastale zaradi zastoja in kjer so občine pripravile že vse potrebno za izvajanje. Nimamo tudi še fiskalnega zakona in ob tem, ko poslušam, da je treba stopiti skupaj in da naj ne zagovarjamo nekih ozko interesnih skupin, se resno sprašujem, to je prej govorila tudi kolegica, ali je več potrebnih sredstev na strani za delovanje policije ozki interes. Se vam zdi to ozki interes? Se vam zdi več sredstev za nemoten izobraževalni sistem ozki interes? Se vam zdijo okoljski projekti, infrastruktura ozki interes? Če je temu tako, potem dejansko ne moremo priti skupaj.

Jaz sem prepričana, glede na vse razprave in tudi na to, kaj ta rebalans prinaša, da se bomo po sprejemu tega rebalansa še intenzivneje spopadali z zatohlim gospodarskim oziroma poslovnim okoljem, s številnimi brezposelnimi, begu državljanov, predvsem mladih, v tujino, ker doma ne bodo imeli možnosti o nevzdržni socialni stiski. Kot sem povedala že na enem matičnem odboru, se mi zdi velik problem tega proračuna prioriteta. Rebalans je na nek način pripravljen zelo stihijsko po sistemu – tisti minister, ki je bil bolj glasen in je bolj udaril po mizi, tisti je dobil več. In če pogledamo na drugi strani, ali sploh veste, koliko denarja gre za različne agencije, urade, sklade komisij in zavodov. Mi lahko, spoštovani

ministrski zbor na daljavo odgovorite, kaj pravzaprav počnejo in koliko jih je. Ali veste, da je tukaj zaposlenih več tisoč uslužbencev?! Sprašujem vas, kaj menite, ali bi raje državljani imeli varno državo ali številne agencije? Mimogrede, po nekaterih podatkih naj bi obstajalo samo okoli 200 nekih medresorskih komisij in skupin – 200. Če samo porabijo za svinčnike, papir in za tisti prostor, ki ga uporabljajo, pa veste, kje smo. In kaj za to dobijo državljani? Pet tisoč evrov bo ta proračun porabljen za vsakega državljan, pet tisoč evrov, spoštovani. In kaj bodo državljani za to dobili? Manj sredstev za delovanje policije. Tukaj ste spet govorili o nekih prioritetah. Naj vam samo navedem sklep Odbora za notranje zadeve. Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo nasprotuje ukrepom, ki bi še dodatno zniževali pravice zaposlenih in poslabšali učinkovitost delovanja policije. To je eden od sklepov, ki jih je odbor sprejel na eni seji nazaj. In s čim se spopadamo danes? Zopet s katastrofalnim stanjem, takrat je državni sekretar povedal, da do polovice leta, potem pa sredstev praktično več ni. Na drugi strani, oprostite, pa smo slišali ministra za javno upravo, ki bo nadgrajeval e-upravljanje, infrastrukturo na tem področju v smislu novih programskih oprem. Govoril je o tako imenovanem oblaku in jaz se resno sprašujem, o katerem oblaku je govoril. Ali o informacijskem ali morda o tem, ko je minister za pravosodje povedal, da praktično nimajo računalnikov in jih bodo dobili od sodišč. Verjetno bo ta oblak nastal zaradi dima, ker bo vse skupaj vzel vrag. To so prioritete in res je, nekako ne želim biti dolga, bom pa še razpravljala pri posameznih amandmajih.

Naj zaključim samo z nekaterimi mislimi posameznih državljanov, ki so se name obrnili, ko smo napovedali razpravo o rebalansu. Pravijo, da naj vas spomnim na vaše mnogokrat izrečene besede o etiki in morali ter da se danes ponovno kaže, da nimate nobenega namena ravnati tako. Kajti, če bi, potem ne bi siromašili osnovnih dejavnosti. Državljeni pravijo, da jih je strah in da med drugim v državi vlada negotovost. Naj se poišče ukraden denar v bankah in se vrne nazaj. Prav tako pravijo, če namerava vlada varčevati na varnosti, potem tej vladi za državljane ni mar. In naj zaključim samo z enim od teh, ki je povedal, mene je zgrozilo, ampak v tem je veliko resnice. Vlada na področju policije nadaljuje z vstajniško politiko. Tokrat granitne točke vanje meče ona sama. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo ima gospa Urška Ban, izvolite.

URŠKA BAN (PS SMC): Hvala lepa, predsedujoča, za besedo.

Kljub danes že veliko povedanega na temo rebalansa proračuna za leto 2015 bi tudi sama podala nekaj svojih stališč oziroma

ugotovitev. Pomembno se mi zdi kljub vsem že danes povedanim kritikam izpostaviti, da ta proračun zagotavlja pokrivanje vseh zakonskih obveznosti, ki smo jih dolžni izpolnjevati državljanom, institucijam in vsem drugim uporabnikom javnih sredstev. In drugič, zagotovljeno je 100-procentno črpanje EU sredstev. Ko danes poslušam tole debato, se mi zdi, da bi v situaciji, kakršni smo, morali prav ta trenutek zagotoviti čisto vse, kar v preteklosti ali ni bilo potrebno, ali ni bilo denarja, ali je bilo zanemarjeno. Kar pretekla leta ni bilo narejeno, bi moralo biti prav danes vse v proračunu oziroma rebalansu proračuna za leto 2015. In naj tukaj še povem, danes se ne pogovarjamo o novem proračunu za leto 2015, ampak zgolj o popravku proračuna, ki je bil sprejet že leta 2013. Pa vendar oba cilja, ki sem jih prej povedala, pokrivanje vseh zakonskih obveznosti ter tudi 100-procentno črpanje evropskih sredstev sta pomembna in bosta uresničena kljub temu, da se integralna sredstva proračuna znižujejo za 50 milijonov evrov; in kljub dejstvu, da smo morali na nekaterih integralnih postavkah povečati porabo – povečati sredstva za plačila obresti ter za plačila dodatnih sredstev za pokojninsko blagajno. Pa kljub temu to pomeni, da je proračun na integralnih postavkah zastavljen dovolj varčevalno, da sledimo cilju primanjkljaja sektorja država, ki ne bo višji od 3 %, oziroma natančno je predviden 2,89 %. Na drugi strani pa se povišujejo sredstva za investicije, ki bodo multiplikativno vplivale na prihodnjo gospodarsko rast. Iz tega izhaja, da je dejstvo, da je bil na odhodkovni strani dosežen določen napor, da so se integralna sredstva v proračunu znižala, kar je rezultat vrste ukrepov, ki so ja učinkovali prav verjetno na vse proračunske uporabnike. Zato se danes pogovarjamo o tem, da so morala ministrstva oziroma resorji pripraviti svoje finančne načrte v skladu z razrezom sredstev oziroma z razpoložljivim obsegom proračunskih sredstev. Je manjši, kot je bil predviden z rebalansom 2015, kar pomeni, da je bilo znotraj posameznih resorjev treba najti rezerve, se morda odpovedati realizaciji kakšnega programa, projekta; vendar je bila ta presoja prepuščena strokovni oceni posameznih ministrstev. Večkrat je bilo danes izpostavljeno dejstvo, da na teh postavkah ni dovolj planiranih sredstev in da jih bo na nekaterih zmanjkalo že v prvi polovici leta. Odgovor vlade je bil, da to ne drži in da so, še enkrat poudarjam, vse zakonske obveznosti pokrite. Pa moramo kljub vsemu vedeti, da se danes pogovarjamo o proračunu kot aktu, ki je nek načrt in predstavlja okvir za izvajanje programov znotraj proračunskih uporabnikov. Vemo, kaj so temeljne naloge proračuna. Prvič, da uresničuje proračun v okvirih in za namene, za katere je bil sprejet. Drugič, da se proračunska sredstva in uresničevanje proračuna prilagajajo spremenjenim ali fiskalnim okoliščinam ali čemu drugemu; se pravi pravočasno ukrepanje in uresničevanje v

proračunu zastavljenih družbenih in gospodarskih ciljev. In v skladu s tem drugim, drugo nalogo proračuna, če se bodo tekom leta, tekom izvrševanja proračuna posamezne postavke povečevale hitreje, kot je to predvideno s tem rebalansom, oziroma bo na določeni postavki premalo sredstev, ima vlada v skladu z osnovno nalogo priprave proračuna, v skladu z Zakonom o javnih financah in v skladu z ZIPRS pravno podlago, da določena sredstva prerazporedi oziroma razporedi na te postavke, kjer bo pač poraba hitrejša. Ker tako, kot zdaj zgolj ocenjujemo, da bo neke sredstev zmanjkalo, se pa verjetno čisto vse proračunske postavke ne bodo v celoti realizirale zaradi različnih razlogov. Prerazporejanje sredstev je možnost in se vedno med izvrševanjem proračuna te možnosti tudi poslužuje, sicer se drugače proračuna ne da izvajati. In nikoli se ne da pripraviti proračuna, ki bi tudi dejansko odrazil dejansko realizacijo, da bi bil proračun enak realizaciji. Kot sem že rekla, načrtovano povišanje, govorimo o višjih odhodkih, kot so bili predvideni z rebalansom oziroma s preteklim letom. Višji odhodki v predlogu proračuna niso povezani, kot sem tudi že rekla, z integralno potrošnjo, ampak se odhodki povečujejo na postavkah investiciji. Vemo, da bo velik del aktualnih evropskih projektov v Sloveniji iz obdobja prejšnje evropske perspektive padel v leto 2015. Verjamem, da so tukaj službe Ministrstva za finance ob novem predlogu proračuna poračunale vso višino potrebnih premostitvenih sredstev glede na projekte, ki se zaključujejo, in jih bo naša država morala zagotoviti v letu 2015 za izvajanje teh omenjenih projektov in zaprtje finančne perspektive. Pomembno je, da je tekoča izvedba financiranja teh kohezijskih projektov pač terjala določeno krčenje državne potrošnje na drugih postavkah, kot sem tudi že rekla, pa kljub temu so v rebalansu korektno obravnavane vse družbene skupine na primerljiv način, ko gre za omejitve pri odhodkih, ki so vezane na državne javne finance. In če zagotovimo pas na različnih področjih, mislim, da je prav, da ga zagotovimo na vseh področjih vsaj primerljivo. Prav tako se ob zniževanju državne potrošnje na tem integralnem delu ni posegalo v tiste kategorije socialnih transferov, ki jih prijemajo ljudje z dna družbene lestvice. Ob tem je treba poudariti, da se bodo pa tudi v času izvajanja evropskih projektov socialni transferi gotovo do neke mere tudi zniževali, in sicer zavoljo nekoliko višje zaposlenosti v sektorjih, ki bodo deležni teh vlaganj. Upam in želi pa si, da bo tudi vlada, kljub znižanju integralnih sredstev, ohranila primerno raven svojih storitev, kakovost svojih storitev, ki jih trenutno ponuja, saj bi se s tem tudi dolgoročno dvignila učinkovitost enote ponujene storitve državljanom, kar bi bil prav gotovo korak v smeri cenejše države tudi v prihodnje.

Za konec še o primanjkljaju na kratko. Strinjam se s trditvami, da je rebalans proračuna

zastavljen zelo na tesno, saj je teh 2,9 oziroma natančno 2,89 % primanjkljaja tik pod zgornjo dovoljeno mejo zadolževanja, ki je še skladna z zavezami do programa Evropske komisije za odpravo makroekonomskih neravnovesij, v katerem je Slovenija. Ob tem pa velja poudariti, da je Slovenija podpisnica mednarodne pogodbe o krepitvi proračunske discipline, ki postavlja zgornjo mejo zadolževanja državnega proračuna na 0,5 % bruto domačega proizvoda, in da je prekomerno zadolževanje države omejeno tudi s fiskalnim pravilom. Mejo 0,5 % BDP namreč predvideva tudi izvedbeni zakon, ki ga imamo v postopku in obravnavamo v Državnem zboru. Ta zakon, ki ga obravnavamo, je nekako sestavljen iz dveh delov. Eden se nanaša na sistemski del, ki velja od tistega trenutka, ko bomo prišli do uravnoteženja proračuna, in ima tudi prehodne določbe oziroma prehodne rešitve. V zadnjem delu zakona, kjer je zapisano, da se mora v času prilagajanja temu uravnoteženemu proračunu fiskalna politika voditi na način, da se približujemo srednjeročnemu fiskalnemu cilju z dinamiko oziroma na način, kot je določeno z evropskimi pravili oziroma kakor smo prevzeli zavezo v okviru evropskih pravil. Tukaj je predvsem pomembna vzdržna javnofinančna oziroma fiskalna politika.

Menim in po naši oceni ta predlog rebalansa to obveznost, ki izhaja iz fiskalnega pravila in evropskih zavez, tudi spoštuje in upošteva. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Želite repliko?

Izvolite, gospa Anja Bah Žibert.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa.

Vsekakor cenim razpravo spoštovane kolegice Urške Ban, pa vendar. V njej je omenila, da so ministrstva zagotovila, da sredstva bodo. Sedaj vam bom prebrala samo en del, kaj smo slišali na Odboru za notranje zadeve. Predstavnik ministrstva je opozoril, da so razmere tako težke, da bo policija zelo težko nadaljevala z izvajanjem svojih zakonskih pristojnosti in da bo tekom leta prišlo do težav pri izvajanju vseh obveznih nalog. Če bi brali magnetogram, bi bilo to slišati drugače, kajti to je samo mnenje takrat, ko gre za zapis. Ampak že tukaj vam lahko povem, da temu ni tako. In denarja za izvajanje vseh nujnih zadev v skladu z zakonom ni zadosti. To ni res, kar ste izjavili.

PODPREDSIEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

To ni bila replika, bilo je vaše nestrinjanje s povedanim.

Besedo ima gospod mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Predsedujoča, hvala za besedo.

Najprej nekaj v kontekstu te razprave. Vladajoča koalicija je na čelu te države že skoraj pol leta. Če je to pri razpravi o rebalansu proračuna 2014

še lahko bil nek argument – češ, šele prišli smo, nimamo še vseh informacij, vlada se posluževala tega argumenta –, se sedaj po pol leta tega argumenta pač ne more več posluževati. Kot poslancu opozicije je zame skrajno nesprejemljivo, da danes v današnji razpravi ne sedi kreator tega proračuna, torej minister za finance. Kakšen vtis daje državljanom in državljanom, ko predlaga finančno hrbtenico, po kateri naj bi država živel in preživel v letu 2015?! Pri razpravi o rebalansu 2014 so koalicijski poslanci nam, opozicijskim, razlagali – počakajte na rebalans 2015, kajti rebalans 2015 bo pa tisti, ki bo nam, vsem Slovencem prinesel preboj, novo paradigmo, strukturne reforme in tako naprej. Danes pa imamo rebalans, kakršen je. Imamo rebalans, ki ne upošteva niti koalicijske pogodbe. Koalicijska pogodba v delu, ki govori o javnih financah, predvideva programski proračun. Ta proračun, oprostite, ni programski. Predvideva dohodninsko lestvico, s katero boste spremenili dohodninske razrede tako, da boste razbremenili visoko kvalificirano delovno silo. Ni res, v letu 2014 ste sprejeli dohodninsko lestvico, ki najbolj pridne, kot jih imenuje minister Mramor, ki ga danes ni tukaj, dodatno obdavči – 50 %. In naprej, zavezali ste se v koalicijski pogodbi, da ne boste dvigali obstoječih davkov. Ni res. V letu 2014, ki so tudi podlaga za prihodkovno stran tega rebalansa, ste dvignili davke na zavarovalniške in bančne storitve, študentom ste namesto 100 evrov pustili 85 evrov in dvignili ste, kot sem omenil, dohodninsko stopnjo. Kršite pa tudi določilo koalicijske pogodbe. Namreč, zapisali ste: Socialni transferji ostanejo na enaki ravni kot so, vse dokler ne bo dosežena 2,5-odstotna gospodarska rast. 2,5-odstotna gospodarska rast bo dosežena, vi pa socialnih transferjev niste samo pustili na isti ravni; čeprav bi jih skladno s koalicijsko pogodbo morali dvigniti, ste jih celo znižali. Socialna varnost – 27 milijonov manj. Družinski prejemki in starševska nadomestila – 36 milijonov evrov manj. Kršite koalicijsko pogodbo, hkrati pa razlagate o tem, kako boste Sloveniji prinesli nov kisik. Z zanimanjem sem prisluhnil predsedniku Vlade, ko je predstavljal pogajanja o tem novem rebalansu proračuna, ko je govoril, do kakšne intenzitete pri pripravi finančnega dokumenta je prišlo. Naštel je nekaj sprememb zakona, ampak saj veste, hudič je v podrobnostih, te spremembe, s katerimi se je hvalil gospod premier, so zgolj tiste, ki povišujejo davke; ne tiste, ki ustvarjajo bolj konkurenčno okolje. Povedal pa je tudi, da ste se uspešno pogajali s socialnimi partnerji in sklenili dober sporazum, vendar tvorci tega rebalansa te izjave demantirate v samem dokumentu. Zapisali ste, da izplen ni bil takšen in da je razlog teh povečanj sredstev v nižjem učinku dogovorjenih ukrepov za leto 2015. Premier se hvali, finančno ministrstvo pa prizna, da ste se slabo pogajali. Premier je govoril tudi o nekem odločnem

ukrepanju, ampak dovolite mi, da o tem spregovorim rahlo kasneje. Pravite, da je proračun izrazito investicijski, hkrati pa občinam jemljete 60 milijonov denarja. Govorite, da ste se uskladili z občinami, združenji. Sam sem govoril z ducat župani, ki se ne strinjajo z dogovorom, ki pričakujejo, da bodo imeli še manj denarja, da bodo investicije še bolj stale in da popolnoma nič več ne zaupajo svojim stanovskim društvom oziroma vodstvom teh društev, ki so dala podpis za ta sporazum, ki gre izključno na breme občin. Niste se uspeli dogovoriti s Štrukljem, pa ste vzeli občinam. Zelo enostavno.

Predsednik Vlade je tudi zelo smelo izjavil, da smo se izognili s tem rebalansom proračuna radikalnim posegom. Spoštovani, ne se hecati. Tisti, ki ste prisluhnili razpravi na Odboru za finance, zagotovo veste, da ta izjava predsednika Vlade ne drži. Predstavniki sindikata je dejal, da bi policija za nemoteno delo potrebovala najmanj dodatnih 34 milijonov evrov, kar je meja, pod katero bo za osnovno delovanje policije treba sprejemati dodatne rebalanse tekom leta. In pozor – s sprejetjem predlaganega rebalansa proračuna bo v vsakem primeru v drugi polovici leta sledil rebalans ali sprememba zakonodaje, ki bo določene naloge policije prenesla na zasebne varnostne subjekte, ki bodo potem te storitve ponujali v komercialni obliki na trgu. Socialdemokratski blok, SMC, koalicija, tisti, ki se tako branite proti opoziciji oziroma proti privatizaciji gospodarstva, po mnenju sindikalnih predstavnikov s strani policije s tem rebalansom proračuna privatizirate varnost oziroma silite prenos določenih varnostnih ukrepov na trg. Zdaj naj mi nekdo razloži logiko v takšnem razumevanju tega proračuna oziroma draptiranju takega proračuna. Govorite že o tem, kako je s šolstvom in kako je ta rebalans proračuna razvojno naravnani. Na Odboru za finance je državni sekretar Maček z Ministrstvu za šolstvo dejal s temi besedami, da "bo treba to leto nekako preživeti". Govorite o letu, ki bo dal zagon, zdaj pa resor, ki naj bi dal tisto vsebinsko podlago, ki naj bi investirali v mladino, ki bo potem razvijala našo državo, pa pravi, "bo treba to leto nekako preživeti". Naprej; pravite, da ste dali naporna pogajanja in da ste dobili dobro rešitev. Dobra rešitev ni takšna, s katero se vsi ne strinjajo; ampak je dobra rešitev takšna, ki bo dala nek zagon za naprej in bo državi omogočila, da normalno deluje za naprej. Če je ta rebalans dobra rešitev, na katero premier Miro Cerar osredišči prihodnost Slovenije, me še bolj skrbi, kot me je skrbelo pri inavguraciji v parlamentu v začetku septembra. In ko je gospod Mramor potožil, da se je zelo utrudil pri razpravi o rebalansu, pri usklajevanju, da so bila pogajanja težka, trda, da so trajala skoraj pet mesecev. Primerjajte izjave gospoda Mramorja oktobra, ko je nastopil svojo funkcijo, in dejanski rebalans. Oktobra je zelo smelo in suvereno povedal, da bo rebalans 2015 rigorozen, da bo vlada omejila plače javnega sektorja in da bo

javno porabo omejila za 754 milijonov evrov. In rezultat – izdatkov je več za 460 milijonov evrov. Minister Mramor je šel za pogajalsko mizo, sledila so pet mesecev težka pogajanja s ciljem, da privarčuje 754 milijonov evrov; prišel je pa nazaj z večjimi stroški 460 milijonov evrov. In če je minister Mramor dejal, da smo na dnu, to so njegove besede, nam je potem, ko smo na dnu, pozor, postregel s proračunom, ki ima rekordno porabo – 10 milijard evrov. Preglejte proračune kriznih let. Leto 2009 – 9,3 milijard, prvo krizno leto. Leto 2010 – 9,3 milijard. Leto 2011 – 9,5 milijard. Leto 2012, prvič v zgodovini, ko se je javna poraba zmanjšala – 9 milijard. Leta 2013 – 9,3 milijard. In potem 2014, ko je nastopila vlada Alenke Bratušek in je ta mandat potem nadaljevala vlada Mira Cerarja – najprej plan 9,6; nato pod vlado Mira Cerarja skok – 9,8. V letu 2015 en ščepec manj kot 10 milijard. Ob tem, da smo se v letu 2014 zadolžili, da je dolg narasel za 4 milijarde evrov. Veste, koliko je to?! To je 2 tisoč evrov na prebivalca oziroma 137 evrov na mesec na prebivalca. Država se je zadolžila brez strukturnih reform, za vsakega od nas pa odplačuje nek avto srednjega razreda; s tem, da mi državljani tega avta srednjega razreda nimamo; imamo samo dolgove. In ne govoriti, da je ta proračun razvojno usmerjen. Ta proračun je ustvarjanje in vzdrževanje statusa quo in nadaljevanje ustaljene prakse. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo ima gospod Jožef Horvat, izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospa podpredsednica. Spoštovani predstavnice in predstavniki Vlade, spoštovani kolege in kolegi!

Gotovo je vsaka poslanska skupina v tem državnem zboru sposobna, da naredi oziroma izvede tako imenovani udar na proračun, če smem uporabiti besede finančnega ministra dr. Dušana Mramorja v noči, ko se je pustni torek prevešal v pepelnično sredo. Nova Slovenija ni te sorte, kljub temu da bi morda to lahko uprizorili, ker smo v opoziciji. Pripravili smo zgolj dva amandmajčiča. Nista bila sprejeta, čeprav tej koaliciji res polagam na srce, da bi morda bilo dobro zaradi boljšega vzdušja, da se kdaj pa kdaj v kakšnem rebalansu ali kakšnem proračunu le sprejme tudi kakšen amandmajčič na proračun ali rebalans od koalicije. To prakso mi poznamo iz vlade, ki smo jo sestavljali v mandatu 2004–2008. Takrat sem se tudi sam znotraj koalicijskih partnerjev dogovoril, da smo podprli amandma takrat opozicijske LDS. Danes so sadovi že znani, proti koncu gre izgradnja podvoza pod železniško progo v Murski Soboti. Mi se zavzemamo za upokoјence, mlade, družine, za vse, ki v tej državi živijo. In če se zavzemamo za vse to, za boljšo blaginjo, za boljše funkcioniranje vseh družbenih sistemov in podsistemov, je ta trenutek ključno, da izboljšamo našo gospodarsko situacijo. In za

gospodarsko rast preprosto moramo razumeti naslednje: gospodarske rasti ne bomo mogli dosegati na enakih temeljih kot v predkriznem obdobju. Odpraviti moramo strukturne pomanjkljivosti v gospodarstvu, ki jih je razkrilo obdobje recesije. Celovitost svežnja politik, komplementarnost ukrepov in hitrost njihovega uresničevanja bodo določali, kako hitro bomo lahko ponovno vzpostavili vzdržno gospodarsko rast, ki mora temeljiti na novem investicijskem zagonu gospodarstva, z lastniškim in ne dolžniškim financiranjem. In kaj so ključne prednostne naloge za ponovno oživitev gospodarstva? Mi smo jih že zapisali v našem programu. Prvič, učinkovitost zakonodaje in pravosodnega sistema; drugič, razdolžitev in prestrukturiranje podjetij; tretjič, izboljšanje bilanc bank in vzpostavitev bolj vzdržnih temeljev za finančno stabilnost; in četrtič, okrepitev dolgoročne vzdržnosti javnih financ. Pa še bi lahko našteval in razpravljal o nujnih ukrepih, ki pa jih, žal, očitno tudi v tem letu, v letu 2015 ne bo s strani vlade. Kako mi vidimo, da povečali penzije, da bi dali vsaj kakšen krajcar, kot se reče, tistim, ki nimajo ničesar, da bi izboljšali financiranje šolstva, raziskav. Če ne bomo družba znanja, ne bo nič z našim razvojem. Kako mi to vidimo? Vidimo tako, da uporabimo tudi evropske instrumente, ki so na razpolago; zdaj konkretno govorim za zaposlovanje mladih.

Včeraj ali predvčerajšnjim sem v enem od slovenskih časopisov prebral naslednje, pa bi morda moral prebrati na spletni strani Ministrstva za delo – "Ne manj, brezposelnih mladih je več, za pripravnštvo pa ne dobivajo plačila". Vlada je 30. januarja lani – vlada je zdaj sicer druga, ministrica je pa ista – vlada je pred dobrim letom sprejela izvedbeni načrt programa Jamstvo za mlade. Ta je predvidel, da bodo v letu 2014 in 2015 mladim do 29. leta v 4 mesecih po prijavi med brezposelne ponudili zaposlitev, usposabljanje ali izobraževanje. A pričakovanih optimističnih rezultatov ni videti, predstavniki mladih pa so, milo rečeno, nezadovoljni z uresničevanjem vladnih obljub. Novinar se sprašuje, kam je šlo 153 milijonov evrov, s katerimi se je Vlada hvalila, da jih bo namenila izvajanju sheme. Kako je mogoče, da je danes več brezposelnih mladih, kot jih je bilo pred pripravljanjem Jamstva za mlade. Številke so naslednje: marec 2013 – brezposelnih mladih 27 tisoč 645, januar letos – brezposelnih mladih je kar za 3 tisoč 187 več. In nikomur se nič ne zgodi. In ko bomo zaposlili te mlade in ko bomo zaposlili 24 tisoč brezposelnih staršev, 24 tisoč je namreč družin, kjer sta dva starša brezposelna; ko bomo vse to zaposlili, bodo boljše penzije, za katere si v Novi Sloveniji še kako prizadevamo, in bodo bolje funkcionirali vsi ostali družbeni podsistemi. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo ima gospod Zvonko Lah. /
oglašanje iz dvorane/

Izvolite, replika, gospod Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

Ker imam zelo malo časa, bom samo rekel, da kolega Horvat mora znati ločevati, kaj je usklajevanje in kaj je dvigovanje.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Postopkovno, gospod Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik.

Jaz vem, da se moj zelo spoštovani rojak zelo zavzema za pokojnine. Gotovo ni razumel moje razprave na Odboru za finance. Res je, da tega, kar midva vplačujeva v pokojninsko blagajno, ne bova dobila nazaj, kolega Franc. V bistvu gre pri nas za solidarnostni sistem in to dvakratni solidarnostni sistem. Enkrat znotraj pokojninske blagajne, drugič solidarnostni – in je prav, da je solidarnostni –, pa to, da damo približno milijardo in pol zadnja leta iz proračuna v pokojninsko blagajno. Jaz bi si želel, da iz proračuna ne damo nič, da bo pokojninska blagajna vzdržna. Zato je treba danes pričeti z novo pokojninsko reformo. / oglašanje iz dvorane/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Nič ne bo s proceduralnimi, kar naprej, ker to sploh ni bilo proceduralno. Zaradi tega, gospod Horvat, vam moram izreči opomin, ker to ni bilo proceduralno, ampak je bila izraba proceduralnega za repliko na repliko, česar pa ne bom dopustil. Bomo šli naprej.

Zdaj ima besedo gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa za besedo, predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Tudi jaz bi, čeprav nisem strokovnjak za finance, pa vseeno ni treba šteti dlje kot do 10, da razumemo naš proračun in težave. Naša poraba je malo manj kot 10 milijard, prihodki pa milijardo 400, skoraj manj. Poleg tega pa moramo iz proračuna nakazati skoraj milijardo 600 v pokojninsko blagajno. Milijardo, dobro milijardo je obresti za nazaj, za tiste dolgove, ki smo jih že ustvarili, milijardo 100 približno za socialo. Do sedaj smo zadolžili že približno vsakega Slovenca, tudi tistega, ki se rodi, za 14 tisoč evrov. Letos se bo treba zadolžiti še nadaljnje 4 milijarde, da pokrijemo proračunski primanjkljaj in dolgove za nazaj. To je še nadaljnjih 2 tisoč evrov po prebivalcu. In koliko vemo, tudi naslednjih kar nekaj let je približno toliko – od 2 milijardi 300 do 2 milijardi in pol, vsako leto je treba vračati. In verjetno proračunski primanjkljaj tudi ne bo tako hitro izginil, da si bo vsako leto potrebno nadaljnjih, kar precej let, po 4 milijarde še sposoditi. Jaz bi bil še vedno pesimističen, če bi bil presežek toliko, kot je primanjkljaj. Če bi bil presežek milijardo 400, pa se moramo 4 milijarde vsako leto zadolžiti, bi trajalo precej let,

da bi dohiteli, da bi bila nula. Zdaj pa imamo obratno. Toliko smo govorili o pokojnini, jaz bi zelo rad videl, da bi imeli Slovenci boljše pokojnine, ampak moramo tudi pogledati to, da gre pri večini tistih novih delovnih mest, ki se pri nas ustvarijo, za minimalne plače; večina je minimalnih plač. Gospe in gospodje, te minimalne plače so neto pod 500 evrov, povprečna pokojnina je pa čez 500 evrov, 562 je povprečna pokojnina. Minimalna plača, če računamo neto brez dodatkov za prevoz, malico, na leta, je pa 497 evrov. Ne vem, kaj je bolj pošteno. Poleg tega imamo še socialno politiko tako, da tisti, ki nima nič, nič ne dela, nima službe in ima tri otroke, dobi več socialne podpore, kot bi dobil plače, če bi hodil v službo, pa bi bil tam v nižjih razredih. Kakšna je tukaj stimulacija, da bodo ljudje delali? Nimam nič proti, smo socialna država in moramo vsakemu državljanu zagotoviti neko človeku dostojno življenje, vendar ne kar povprek. Lahko bi rekli tudi, da se za 800 evrov vsako leto mora država zadolžiti po prebivalcu, da iz proračuna nakažemo v pokojninski sklad – 800 evrov na leto po prebivalcu.

Vsi se vedno ukvarjamo samo s tem, kako bomo delili denar, ki ga je čedalje manj. Zelo malo se ukvarjamo pa s tem, kako bomo več ustvarili. Ko sem gledal normativni program vlade za letošnje leto, katere zakone bo vlada sprejela, tudi iz tega je razvidno, po sprejemanju, da bo kaj malega strojeno v tem letu. Zato apeliram na vse, da bi to pospešili maksimalno tam, da bi naše gospodarstvo, ki je prezadolženo, se ukvarja s problemi z bankami, plačilno nedisciplino, kup administrativnih ovir ima, da bi to nekako odpravili čim prej, da bi gospodarstvo lahko zadihalo. Za tuje investitorje nismo zanimivi, smo hermetično zaprta država. Češka ima do sedaj petkrat več tujih vlaganj kot Slovenija. Imamo zelo draga stavbna zemljišča, da dobi investitor, predvsem tuj, gradbeno dovoljenje, traja kar nekaj let; kar je nezaslišano. In ni svetla prihodnost tudi v tem vidiku.

V Sloveniji imamo 700 zakonov in približno 19 tisoč podzakonskih aktov. Mislim, da je tukaj problem največji, da smo se tako ogradili s temi pravnimi akti, da ne moremo nikamor. Uradniki živijo kot bubreg v loju, ker so zaščiteni z vsemi temi podzakonskimi akti. Nikamor ne pridemo; če ne bomo tukaj presekali, ne bomo prišli nikamor. Apeliram na vlado, da na tem področju ni potreben denar; potrebna je vizija, strategija ter tisto, kar naj bi moški imeli v hlačah. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Marija Bačič. Se opravičujem. Besedo ima gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik. Ne vem, zakaj ste me hoteli preskočiti, mogoče se vam je to zgodilo čisto po naključju, mogoče pa tudi ne.

Spoštovani kolegice in kolegi, spoštovani predstavniki Vlade, prepričan sem,

da v tem državnem zboru na strani vlade ter na strani koalicije in opozicije ne sedi nihče, ki se ne bi strinjal s tem, da si želimo boljše, kvalitetnejšo socialo, da si želimo višjih pokojnin, ker se zavedamo, da tri četrť upokojencev živi na robu revščine, da si želimo višjih plač zaposlenih, predvsem ko govorimo o minimalnih plačah, in da si želimo zmanjšanja brezposelnosti in izboljšanje stanja v tej državi. Danes je bilo izjemno veliko besed povedanih na te teme, ampak jaz sem posebej razočaran in žalosten, ker je poleg tega rebalansa malokdo povedal tisto, kar je ključno in kar je treba storiti, če hočemo slediti temu, o čemer sem zdaj govoril. Predsednik Vlade gospod Cerar je med drugim dejal, naštel je dva pomembna cilja, in sicer prvi je spodbujanje gospodarske rasti in drugi je zmanjšanje brezposelnosti in povečanje zaposlenosti. Da, res je in gospod predsednik Vlade je to resnično zelo lepo povedal. Vendar če bi ta koalicija in ta vlada želeli slediti tema dvema ciljema, bi bilo nujno potrebno, da bi poleg tega rebalansa, ki ste ga pripeljali v državni zbor, pripeljali zraven tudi ustrezne ukrepe, ki bi zagotavljali, da lahko sledite tema dvema ciljema, o katerih je danes tukaj govoril predsednik Vlade gospod Miro Cerar. In jaz kot opozicijski poslanec vam bom naštel vsaj štiri ukrepe, ki bi morali biti del tega paketa skupaj s tem rebalansom, če bi želeli slediti tem ciljem, ki jih je danes našteval vaš predsednik Vlade. In sicer prvič, če želimo obuditi gospodarsko rast – znižanje davkov in prispevkov. Drugič, zmanjšanje administrativnih ovir, predvsem na področju prostora in sprememb, na temu področju govorim. Tretjič, sprememba delovnopravne zakonodaje. In četrtič, financiranje –lastniško in dolžniško. Če bi spoštovani gospod predsednik Vlade in ta vlada in ta koalicija resnično mislila priti do teh ciljev, bi bili ti ukrepi, o katerih sem sedaj govoril, naštel sem samo nekatere, del današnje razprave tukaj. In potem bi vsi, ki danes tukaj v državnem zboru sedimo – vlada, koalicija in opozicija – bili najbolj zadovoljni, ker bi se zavedali, da tokrat pa res ne govorimo na pamet, ampak v resnici želimo priti do tistih ključnih ciljev, ki so zmanjšanje brezposelnosti in povečanje zaposlenosti. In sami veste, če tega ne bomo storili v tej državi, se mi lahko pogovarjamo še sto ur in ne vem, koliko koalicij se lahko še tukaj zamenja, ne bomo prišli do zelenih ciljev. Brez tega, da bodo ljudje imeli službo in plačo ter da bodo gospodarstveniki, podjetniki in obrtniki lahko zaposlovali, in to na takšen način, da bodo lahko tudi konkurenčni v tej evropski zgodbi, v kateri živimo, nimamo nobenih možnosti. Ne moremo deliti, mi še kako želimo povišati pokojnine, o tem, kar sem prej govoril, še kako povišati socialne pomoči in tako dalje; če ne bomo ustvarili. In jaz vedno znova in znova poskušam to koalicijo, to vlado ter vse, ki sedimo v Državnem zboru, prepričati, da je edina pot do rešitve v tem, o čemer sem sedaj

govoril. Spoštovani kolegice in kolegi, to je zelo pomemben del, o katerem sem zdaj govoril.

In na koncu bom omeli še eno stvar – Državni zbor, ta vlada bi lahko marsikatero stvar, marsikateremu ministrstvu namenila bistveno več denarja, kot je sedaj namenjeno, za reševanje skupne problematike, ki v tej državi je, če bi ustrezni organi, pravosodna veja oblasti odreagirala v skladu s pogoji, ki jih imajo v zakonskih podlagah. In bi tiste posameznike in tisto ozko skupino, velikanske pokvarjene mafije, ki je zlorabila to državo, pokradla to državo, pripeljali ne samo pred sodišče in odvzeli kompletno premoženje in jo vrnili nazaj v proračun. Pripeljali denar iz teh ... Jasni so tokovi, vsi tisti, ki imajo vpogled v te stvari, vedo, kako je potekal denar iz te države v oaze. In enkrat za vekomaj zaključimo to temo in naredimo, da cel ta državni zbor stopimo skupaj ne glede na to, kdo je v kakšni stranki, da te hudičeve barabe spravimo v zapore in jim vzamemo tisto, kar ni njihovo. Ne samo njim, tudi ozkim družinskim članom. Kot zadnje čase ugotavljam, imajo prepisano na vse možne variante in imajo premoženje. Država oziroma vsi organi imajo podlago v zakonodaji, ki jo je ta Državni zbor sprejel, da lahko to naredi. Nič se ni doslej naredilo, nič. In mi potem gledamo, ali bomo enemu lahko dali socialno pomoč, ali mu je ne bomo mogli dati. Neverjetno, sramotno je, sramotno! In jaz sem žalosten in razočaran, da tega ne razume večina v tem državnem zboru, da moramo to v najkrajšem možnem času resnično storiti, ker si to vsi želimo. Vsi vemo in v ozadju je 30 milijard in več denarja, ki je pokradenega in speljanega iz naše države. In danes se z lahkoto sprehajajo po naši slovenski zemlji lopovi, ki so tukaj narisani na tem časopisu. To si preberite. In ko boste še to prebrali, vam mora iti na bruhanje. In enkrat moramo narediti temu konec. To ni smešno, gospa Vraničar. Je pa žalostno. In vi bi se morala zadnja smejati. Verjemite mi, ker ste soodgovorni za to, da je do teh, ne bom rekel, da ste vi ... No, se opravičujem, ne bom vas obsodil. Ne bom tega rekel, to bi bilo napačno. Hotel sem povedati to, da so tisti, ki so na določenih pozicijah in ki so imeli možnosti in imajo možnost na to vplivati, niso naredili tistega, kar bi morali, da bi enkrat v tej državi prišlo do enega reda. In da ne bo samo vedno na strani tistih, ki trpijo, ubogi navadni človek; oni, velikanski lopovi pa se smeji v brk, se delajo norca, prihajajo z velikimi, ne vem kakšnimi aktovkami in nosijo iz ene strani na drugo stran polne aktovke – ali je to zdravstvo, ali je to, da ne bom rekel, infrastruktura in tako dalje. Zato s tem zaključujem. Če bomo na tem področju enkrat koalicija in opozicija stopili skupaj, v opoziciji imate vse glasove za te stvari, bomo prišli tudi do točke, kjer bomo lahko to državo pripeljali enkrat v smer, o kateri je danes govoril predsednik te vlade Miro Cerar, o teh dveh ciljeh. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Marija Bačič.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Skoraj z gotovostjo bi lahko trdila, da proračun Republike Slovenije še ni zadovoljil vseh proračunskih porabnikov in tistih, ki so vezani na proračunska sredstva. Ne v obdobju debelih krav, še manj sedaj, ko se že nekaj let spopadamo s finančno in gospodarsko krizo. Sredstev ni dovolj – ne za naše otroke, ne za starejše, ne za brezposelne. Najhujše je tudi to, da se čedalje več zaposlenih srečuje z revščino. Srednji sloj zaposlenih se zmanjšuje, na drugi strani pa se skupinica ljudi z mnogo denarja na neznanih računih spretno izogiba vseh odgovornosti. Res, da nas najbolj skrbi stopnja tveganja revščine pri otrocih, saj država v času gospodarske krize ni sprejela dodatnih ukrepov, ki bi zaščitili populacijo otrok. Slabša se tudi položaj srednjega sloja, ki večinoma ni upravičen do socialnih transferjev, zato se njihov položaj slabša in praktično srednji sloj izginja. Vse več je zaposlenih revnih. Položaj zaposlenih ali samozaposlenih, ki prejemajo nizke ali neredne dohodke ter malenkostno presežejo cenzuse za pridobitev prejemkov iz javnih sredstev in uveljavljanje subvencij, se poslabšuje. Slovenija je kljub padcu BDP uspela zaščititi najbolj ranljive skupine, vendar s socialnimi transferi revščine ni mogoče zmanjšati. Možno je le blažiti njene posledice in ljudem omogočiti preživetje. Zato je nujno potrebno ohraniti in krepiti dosežen standard socialne države, a vedno znova ugotavljamo, da se vse varčevanje izvaja na plečih naših ljudi, ki smo jim pas zategnili do te mere, da ne morejo več dihati. A če pogledamo s pozitivne strani – gospodarska rast se krepi. Kažejo se pozitivni učinki ukrepov in skrajni čas je, da jih občutijo tudi naši ljudje; ne le banke – tudi in predvsem ljudje.

V letu 2016 pričakujemo podporo in veliko mero razumevanja vseh deležnikov, ko bodo na mizi ukrepi v zvezi s socialnimi transferi, družinami in posamezniki, ki jih bo treba uskladiti z napovedano gospodarsko rastjo. Če gospodarska rast ne bo zadostna, bomo vztrajali, da se vse zaveze, ki jih ima država do socialno šibkejših, izvajajo z dodatnim zagotavljanjem denarja. Socialni demokrati smo stranka, ki razumemo stisko ljudi, zato bomo vso našo pozornost namenili socialnemu položaju naših ljudi. Seveda ta ne bo mogoč, če ne bo sodelovanja vseh strani – finančnega ministrstva, občin, podjetij ter tudi in predvsem bank. Prav slednje je nujno vključiti v ta projekt. Če smo jih davkoplačevalci pred kratkim reševali z milijardami finančnih injekcij in tako pomagali bankirjem, je sedaj čas, da bankirji ponudijo roko najšibkejšim. Veseli pa nas, da je v rebalansu zagotovljenih dodatnih 8 milijonov evrov za javna dela, 8 milijonov evrov je predvidenih za

usposabljanje na delovnem mestu, zagotovljena so sredstva za subvencioniranje zaposlitve in za iskalce prve zaposlitve, za katere sta v letu 2015 načrtovana programa Iz faksa takoj praksa in javno povabilo Delovni preizkus za mlade. Prizadevanja bodo šla v smeri, da bi čim prej pričeli črpati sredstva novega operativnega programa za obdobje 2014–2020. Najbolj pa me veseli, da so zagotovljena sredstva za začetek gradnje na Debelem rtiču, ki naj bi bil dokončan leta 2016; in materinski dom v Ljubljani. Obetajo se tudi širitve za varstveno-delovne centre, sicer za 70 mest, kar je še vedno veliko premalo glede na čakalno vrsto in potrebe, a kljub temu je zelo pomembno. Res ni rešitev situacije, je pa korak bližje.

Kljub manjšanju sredstev je pomembno, da ohranimo status, ki ga imamo, da ne posegamo v zakonsko zagotovljene pravice ljudem. To ta rebalans zagotavlja, zato ga tudi podpiram. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima državni sekretar na Ministrstvu za obrambo mag. Miloš Bizjak.

MAG. MILOŠ BIZJAK: Spoštovani predsednik, hvala za besedo. Spoštovani poslanke in poslanci!

V dosedanjih razpravah je bilo v zvezi z Ministrstvom za obrambo izrečenih nekaj netočnosti, ki bi lahko privedle do napačnega razumevanja tematike, zato mi dovolite, ker je tudi moja dolžnost, da na te netočnosti opozorim. Seveda pa bi poleg tega želel nekatere trditve dopolniti oziroma jih pojasniti. Najprej bi bilo treba nekaj reči o nominalnem znesku proračuna Ministrstva za obrambo. Res je, nominalni znesek rebalansa tega proračuna je za 6,3 milijonov večji od načrtovanega proračuna za leto 2015. Vendar je istočasno treba opozoriti, kako je prišlo do tega zvišanja. Vsekakor velik del pridobimo s povišanjem namenskih sredstev. Na Ministrstvu za obrambo smo se odločili, da racionaliziramo poslovanje, da gremo v dezinvesticijo na področju orožja, na področju nepremičnin in velik del teh sredstev pridobimo z dezinvestiranjem in racionalizacijo. Drugi vir sredstev, ki nam je prispeval k povečanju proračuna, je že v današnjih razpravah omenjen – solidarnostni sklad Evropske unije, do katerega smo upravičeni zaradi škode, ki nam jo je povzročil žled lanske leto. To je samo transfer in gre do državljanov oziroma tudi do lokalnih skupnosti. In tretji vir, ki je prispeval k povečanju nominalnega zneska, to je pa evropski projekt Kriznega upravljanja, kjer smo se prijavili in dobili tudi ta projekt. Ko govorimo o povečanju, govorimo o namenskih sredstvih in ne o integralnih sredstvih. Seveda pa je treba imeti v vidu tudi gibanje obrambnih izdatkov. Mi smo sestavni del zveze Nato in tam je pomembna tudi višina obrambnih izdatkov, ki jih namenjamo za obrambo. Moram povedati in to vsi dobro veste, da so obrambni izdatki od

leta 2010 do danes zelo hitro in v veliki količini padali. Moram povedati, da so bili obrambni izdatki leta 2010 – 1,6 % bruto domačega proizvoda. Potem so se že leta 2013 znižali za mejo 1,05 %. Lansko leto smo komajda dosegli procent in v letu 2015, ki je opredeljen s tem rebalansom, bomo padli pod procent, na 0,97 % obrambnih izdatkov v bruto domačem proizvodu. To je tudi naša težava, ko komuniciramo s našimi partnerji v zavezništvu. Sami dobro veste, da v zavezništvu velja zaveza, da namenjamo približno 2 % bruto domačega proizvoda za obrambne izdatke, vendar se zavedamo, da takega procenta verjetno še nekaj let ne bomo dosegli. Zato kljub temu, da ugotavljate, da se je nominalni znesek proračuna povečal, moramo na drugi strani tudi ugotoviti, da se je delež obrambnih izdatkov v bruto domačem proizvodu zmanjšal na problematično raven 0,97 %. V tem trenutku moram jasno povedati, da brezpilotna letala niso predmet nabave v letu 2015, niti niso za to zagotovljena sredstva v rebalansu, ki ga sprejemate, in niso niti sestavni del načrta razpolaganja s stvarnim premoženjem, katerega boste obravnavali jutri. Brezpilotna letala so opredeljena v Načrtu razvojnih programov, ki jih je sprejela prejšnja vlada v letu 2013. Po tistih načrtih naj se bi dobavljala v letu 2016–2017. Kako bo z nabavo tovrstnih letal, v tem trenutku ne ve nihče. Seveda so odvisna od proračunskih sredstev in tudi od prioritete, ki jih bomo določili. Do sedaj niso bili izvedeni v zvezi s samo nabavo nikakršni postopki in tudi razpisa še ni bilo objavljenega.

Nekaj besed bi še povedal v zvezi z vozili. Res je, na Ministrstvu za obrambo imamo tisoč 540 vozil, povprečna starost teh vozil je 14 let ter povprečno prevoženih 150 tisoč kilometrov. Z načrtom zamenjave vozil smo načrtovali zamenjavo 272 vozil, vendar to ne pomeni samo zamenjati ta vozila, to pomeni tudi dezinvestirati. Mi bomo s tem vozni park zmanjšali za celih 20 %, tako da bomo stroške za nabavo teh vozil krili iz sredstev, ki bi jih sicer namenjali za servisiranje in popravilo starih vozil, ki bi jih namenjali za gorivo za stara vozila ter tudi od same odprodaje. O tem smo obvestili tudi Odbor Državnega zbora za obrambo, ki se je s tovrstnim programom tudi strinjal. Z našo zamenjavo vozil bomo dosegli racionalizacijo in tudi posodobitev, zmanjšali bomo stroške. Poudariti gre, da se bo s to potezo zmanjšalo in ne povečalo število vozil v uporabi, tudi izkoristek bo večji. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za finance mag. Mateja Vraničar.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa, gospod predsednik, za besedo.

Dovolite mi, da se odzovem na nekatere izjave oziroma odgovorim na nekatera vprašanja, ki so bila postavljena v tem krogu

razprave. Najprej vprašanje, ki je bilo zastavljeno, ali so zagotovljena sredstva za vsa izplačila iz pokojninske blagajne. Odgovorim lahko pritrdilno. Za izplačila iz pokojninske blagajne je pomembno v prvi vrsti vprašanje prihodkov pokojninske blagajne iz naslova pobranih prispevkov. Ugotovimo lahko, da se krepí obseg pobranih prispevkov za pokojninsko in zdravstveno blagajno, kar je posledica boljših gospodarskih razmer in tudi posameznih ukrepov, ki zagotavljajo obema blagajnama dodatne prihodke. Poleg tega je z državnim proračunom zagotovljen transfer v višini milijarde in pol, kar je sicer 72 milijonov manj kot v lanskem letu; ampak še vedno 52 milijonov več, kot pa je v sprejetem proračunu. Po ocenah, ki smo jih pripravili skupaj s predstavniki Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ocenjujemo, da bomo lahko s tem transferjem pokrili vse obveznosti do upokojencev oziroma do prejemnikov drugih izplačil iz pokojninske blagajne. Naj še enkrat poudarim, da znižanje sredstev pri proračunskem uporabniku Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti za 130 milijonov ne pomeni znižanja glede na realizacijo leta 2014, ampak pomeni znižanje glede na ocene potrebnih odhodkov, kakršne smo v novembru 2013 ocenjevali za leto 2015. In kot sem omenila že v svojem prvem nastopu, prav ekonomske razmere narekujejo manjše transferje na področju sociale, zaradi tega se ob nespremenjenih zakonskih podlagah spreminjajo ocene o potrebnih sredstvih.

Postavljenih je bilo več vprašanj v zvezi z možnostjo usklajevanja pokojnin. Naj še enkrat preberem del uvodnega govora predsednika v zvezi s tem; ne z namenom, da si delam utvare, da lahko moja izjava nadomesti izjavo predsednika ali finančnega ministra, ampak zato, da tak pomemben del razprave ne ostane neodgovorjen. Takole je bilo rečeno: "S spremenjeno strukturo predlaganega rebalansa proračuna Vlada namreč sledi dvema ključnima ciljema, prvič, spodbujanju gospodarske rasti in, drugič, povečanju zaposlenosti. Tema ciljema sledi tudi z vsemi drugimi sistemskimi rešitvami in ukrepi, s tem pa se ustvarjajo pogoji, da se lahko za naslednje leto po daljšem času spet predvideva določeno usklajevanje pokojnin in socialnih transferjev. Temu smo se zavezale tudi koalicijske stranke v svojem sporazumu."

Naslednja tema, že prvič sem jo omenjala, pa jo bom še enkrat, 11 projektov, za katere so občine kandidirale za evropska sredstva. Gre za projekte, za katere je bilo mogoče pričakovati, da se bodo lahko financirali iz evropskih sredstev stare perspektive v primeru in samo v primeru, da se tisti projekti, ki so dobili odločbe o dodelitvi evropskih sredstev stare perspektive, ne bi izvedli v predvideni višini ali se sploh ne bi izvedli. Gre torej za projekte, ki niso nikdar imeli zagotovljenih evropskih sredstev, ampak so bili v neke vrste čakalni vrsti za morebitno porabo sredstev, ki bi ostajala. Ker

je bilo dodeljenih pravic porabe za črpanje stare finančne perspektive več, kot pa je dodeljenih sredstev iz evropskega proračuna, je bila z občinami, ki so udeležene v teh 11 projektih, dogovorjena shema, da bodo te projekti dobili prednost pri črpanju evropskih sredstev nove kohezije oziroma novega finančnega okvira. Da pa dejansko lahko pride do črpanja evropskih sredstev nove finančne kohezije, pa morajo biti izpolnjeni nekateri formalni pogoji. Prvi pogoj je izpolnjen, to pomeni, da je podpisan operativni program. Drugi pogoj je, da se pripravijo izvedbena pravila, in ta so v zaključni fazi medresorskega usklajevanja. Nadalje, moramo dobiti potrditve s strani Evropske komisije za organe, ki bodo skrbeli za izvajanje porabe sredstev nove finančne perspektive. Realno je pričakovati, da bodo prve pogodbe lahko podpisane nekje sredi letošnjega leta. Do takrat torej ne morejo biti projekti poimensko imenovani oziroma navedeni v rebalansu proračuna, ampak so lahko opredeljeni kot evidenčni projekti v skupnem znesku. In kot sem omenila prej, so sredstva za ta namen načrtovana v dveh podprogramih – upravljanje z vodami in upravljanje oziroma ukrepanje na področju podnebnih sprememb.

V zvezi z bojznijo, da ne bomo uspeli počrpati vseh evropskih sredstev stare perspektive, naj še enkrat ponovim, da je z ukrepom tako imenovanih presežnih pravic porabe dejansko dodeljenih pravic porabe za večjo vrednost projektov, kot pa je vrednost celotne ovojnice oziroma celotnega obsega sredstev, ki jih lahko pričakujemo iz evropskega proračuna. In to je običajen način načrtovanja, da lahko ob zaključku črpanja takoj nadomesti morebitni izpad z novimi projekti. Vsi ti projekti se razvijajo, se izvršujejo in morajo biti dokončani do konca letošnjega leta, da bi lahko bili upravičeni do poplačila iz evropskih sredstev. V to so usmerjeni tudi številni naši naporí. Nadalje je bilo izpostavljeno, koliko sredstev se namenja za razne agencije in medresorske delovne skupine. Sredstva transferov v proračune oziroma transferov iz državnega proračuna v javne agencije so se iz nivoja 137 milijonov evrov v letu 2007 zmanjšali na 29 milijonov v letošnjem letu; skratka drastično znižanje transferov v razne agencije. Drugo. Medresorske skupine – če se ukvarjamo s številnimi medresorskimi projekti, kako lahko pričakujemo, da bomo te medresorske projekte izpeljali, ne da bi se tudi organizirali na ta način. Vendar te medresorske delovne skupine nimajo lastnih zaposlenih ljudi, ampak v njih sodelujejo javni uslužbenci. Navedenih je bilo cela vrsta ciljev, citirana je bila koalicijska pogodba, ampak verjamem, da vsi vemo, da je koalicijska pogodba sklenjena za 4 leta; ne pa za pripravo celotnega proračunskega dokumenta. V zvezi z dvigom davkov in spremembo dohodninske lestvice – gre za ukrepe, ki omogočajo ohranitev davčnih prihodkov na nivoju, kakršen je bil dosežen že v lanskem letu; in gre za podaljšanje

nekaterih ukrepov, ki so veljali že do zdaj. V zvezi z navedbami, da znižujemo socialne transfere, naj še enkrat poudarim, da ne gre za nikakršno zniževanje individualnih pravic iz tega naslova, ampak gre za maso sredstev, ki jo potrebujemo za izvajanje zakonskih obveznosti na tem področju. Zaradi vseh ukrepov, ki so bili danes že večkrat omenjeni, je ocenjeni obseg te porabe v letošnjem letu drugačen.

Omenjena so bila številna pogajanja oziroma sporazumi. Naj opozorim, da je socialni sporazum nekaj povsem drugega kot sporazum s sindikati, zato ni primerno, da se ta zadeva povezuje ali meša. V zvezi z ukrepi, ki naj ne bi bili izvedeni v letošnjem letu, za pripravo proračuna je treba pripraviti ukrepe ne na sprejeti proračun ali na realizacijo preteklega leta; ukrepe je treba pripraviti na spontani scenarij. Glede na spontani scenarij, ja, ocenjevali smo, da bi bilo primerno, da dosežemo 754 prihrankov; ampak to je bila začetna pogajalska pozicija. Dejansko smo z ukrepi na prihodkovni in odhodkovni strani realizirali za 668, skoraj 669 milijonov evrov ukrepov oziroma sprememb; na prihodkovni strani za dobrih 100 milijonov, ostalo na odhodkovni strani. Tudi zniževanje davkov, odprava administrativnih ovir, presoja, ali lahko naredimo sistem povračila neupravičeno pridobljenega premoženja oziroma nezakonito pridobljenega premoženja bolj učinkovit oziroma sploh operativen – tudi vse to so naloge, ki se jim vlada posveča. Vendar je nemogoče v nekaj mesecih pripraviti ukrepe, katerih učinke bi bilo mogoče zaznati že v letošnjem letu. Zagotovo pa so to naloge, ki jim je treba posvetiti celo letošnje leto. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima gospod Igor Zorčič.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Hvala za besedo. Spoštovani kolegice in kolegi!

Po večurni razpravi ugotavljam, da pravzaprav nihče ni zadovoljen s tem proračunom; in to me nekako navdaja z nekakšnim optimizmom. Seveda bi si želel, da bi bili vsi zadovoljni, ampak za kaj takega bi morali imeti bistveno več prihodkov, milijarde več prihodkov. Ker bomo v prihodnjem letu porabili več, kot bomo zaslužili, je pa ta okoliščina, da so vsi nezadovoljni s tem proračunom, odraz tega, da se vsem nekako enako jemlje. V tem delu ocenjujem, da je proračun, recimo temu, pravičen. Nihče ne molči, ker bi bil zelo zadovoljen, vsak ima pripombe, niso zadovoljne politične stranke, niso zadovoljni ministri. Vsak si želi več v svoji denarnici, želi si več finančne osnove za realizacijo svojih projektov. Vendarle glede na to zatečeno stanje, v katerem smo, glede na ta ogromen finančni dolg je proračun takšen, kot je, zame zelo sprejemljiv. Si pa želim, da bi bilo v naslednjih letih bistveno bolje in da preidemo nekoč do takšnega proračuna,

ko bomo vsi že v startu zadovoljni in bo denarja na vsakem od resorjev več kot dovolj. Proračun ocenjujem, da je enako pravičen do vseh prebivalcev, ne bi se rad izrazil v nekakšnih slojih; do tistih, ki nimajo zaposlitev, pa do tistih, ki imajo zaposlitev, pa celo do tistih, ki so v samostojni gospodarski pobudi, ki sami opravljajo svojo dejavnost. Za vsakega bo ta proračun prinesel toliko ali pa ga vsaj ne bo prikrajšal, da si tega proračuna leta 2015 ne bo zapomnil po ničemer slabem v primerjavi s prejšnjimi proračuni. Vsekakor pa upam, da si ga bo zapomnil po boljši gospodarski rasti in po večji možnosti zaposlovanja, kar je tudi eden od ciljev tega proračuna, kot smo pravkar slišali predstavnico Ministrstva za finance.

Kar s tiče investicij v infrastrukturo, me veseli, da je proračun, recimo temu, tudi razvojno naravnano ali investicijsko. Ta dva izraza namreč tudi v temu delu precej sovpadata. Veliko denarja je, preko 800 milijonov evrov, namenjeno prometu. S tem smo lahko zadovoljni, vsekakor še nekateri niso zadovoljni, ker pričakujejo, danes smo slišali tudi, železnico od Kočevja do Ribnice, želimo si drugi tir, želimo si tretjo razvojno os. Za vse to v letošnjem proračunu ne bo denarja, vsekakor ga bo pa dovolj za obnovo železnic. Seveda bi si ga želeli tudi nekoliko več pri obnovi cest. Upam, da bo to financiranje rešeno v tem letu ali pa z naslednjim proračunom. Kritike tega proračuna kažejo na to, da je proračun uravnotežen. Če bi vprašali stranke s politične leve, bi rekle, da je še premalo investicijski, če bi vprašali stranke s politične desnice, bi rekle, pravijo, da se je zapravlja več, kot se je v času Bajukove vlade. Prav ta sredina je tista prava, ki jo moramo ubrati v letu 2015. Verjamem, da bo to prineslo tudi določene rezultate. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Maruša Škopac.

MARUŠA ŠKOPAC (PS SMC): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Danes govorimo o rebalansu proračuna za leto 2015. Z njim ni nihče v celoti zadovoljen, to je dejstvo. Vsi ministri, brez izjeme, bi hoteli več sredstev za pokrivanje potreb resorjev, za katere so odgovorni. Takšna je žal realnost trenutnega stanja, v katerem se nahaja naša država. Vendar smo v stranki SMC prepričani, da je rebalans odraz trdega dela vlade k boljšemu jutri. Rebalans, ki je pred nami, je, kot je že povedal predsednik Vlade, zasledoval dva cilja, in sicer spodbujanje gospodarske rasti in povečanje zaposlenosti. Navkljub vsem kritikam, ki jih poslušamo, vztrajamo na stališču, da je rebalans investicijsko usmerjen in naravnano. Naj še enkrat poudarim, kar je danes že bilo slišano; sredstva, namenjena investicijam, se z rebalansom povečujejo za skoraj 357 milijonov evrov, kar je za 30 % več kot v letu 2014. V letu 2015 bo država 5,5 % bruto družbenega proizvoda namenila za javne investicije, kar je

krepmo nad povprečjem v euroobmočju in Evropski uniji. Podroben pregled proračuna pokaže, da se v primerjavi s porabo preteklega leta v rebalansu bistveno več sredstev namenja za intervencijske programe in obveznosti, ta sredstva se povečujejo za 134 %. Za varovanje okolja in okoljsko infrastrukturo se sredstva povečujejo za 67 %, za lokalno samoupravo se sredstva povečujejo za 60 % in tudi za zdravstveno varstvo, kjer se sredstva povečujejo za 23 %.

V rebalansu proračuna 2015 so predvideni večji investicijski projekti na naslednjih področjih: na področju železniškega prometa za skupaj 471 milijonov evrov. Na področju cest in avtocest skupaj 29,5 milijonov evrov. Na področju vodooskrbe in čiščenja odpadnih voda skupaj 152 milijonov evrov, na področju poplavne varnosti se bo namenilo 82,8 milijonov evrov, na področju zdravstva bodo v letu 2015 končani vsi urgentni centri, poleg tega se bo investiralo v UKC Maribor, za kar je v rebalansu zagotovljenih 52,5 milijonov evrov. Na področju informacijske infrastrukture bo izvedenih nekaj večjih projektov v skupni višini 50,5 milijonov evrov. S tem zadnjim vlada Mira Cerarja zasleduje svoje zaveze, dane v koalicijski pogodbi, o centralizaciji državnega informacijskega sistema, ki bo dolgoročno pripomogel k znižanju stroškov, ki jih država danes temu namenja. S tem, ko vlada 82,8 milijonov sredstev namenja prepotrebni urejanju poplavne varnosti, tudi dokazujemo, da so bili vsi amandmaji, vloženi ob sprejemanju rebalansa 2014, nepotrebni in utemeljeno zavrnjeni ter da je vlada držala dano besedo in zagotovila obljubljen sredstva. V razpravi bivše predsednice vlade so bile izrecno izpostavljene posamezne zelo nizke postavke proračuna, še posebej tista, na kateri je samo 48,98 evrov. Naj vam odgovorim, gospa Bratušek, gre za izvršena plačila za inženirja in za konzultacijske storitve za delo, opravljeno v letu 2014, pri čemer je prejemnik pretežnega dela sredstev podjetje v državni lasti, in sicer DRI upravljanje investicij, d. o. o.

V preteklih razpravah nam je bilo tudi očitano, da je rebalans proračuna veliko razočaranje in da v njem ni nobenih novih investicij. Res je, gre pretežno za nadaljevanje investicij v teku ali pa investicij, ki so že znane in za mnoge od njih pretekle vlade niso našle sredstev, saj bi bile v nasprotnem primeru že dokončane. Seveda ne more nova vlada v roku pol leta, od kar je na oblasti, začeti z velikimi novimi projekti, ki terjajo čas za izvedbo. Od projektiranja do pridobitev vseh dovoljenj in začetka izvedbe pač ne more miniti samo pol leta. To vemo vsi. Na tej točki pa je treba poudariti, da je vlada Mira Cerarja takoj po svojem nastopu v Bruselj pravočasno poslala operativni program za izvajanje evropske kohezijske politike, ki je bil 16. decembra tudi potrjen. Zakaj to omenjam? Ker je ta dokument osnova za vse nove projekte, ki bodo nedvomno

vključeni v proračun za leto 2016, priprave katerih pa se bodo začele že v tekočem letu. Ti projekti pa bodo dejansko odraz dela vlade Mira Cerarja. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Violeta Tomić.
Postopkovno, gospod Podkrajšek.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Hvala za besedo. Spoštovani predsednik Državnega zbora, kolegice in kolegi!

Seveda vse spoštovanje do moje predhodnice, danes se pogovarjamo o najbolj pomembnem dokumentu v tem letu, in jaz upam, da imamo na mizah vsi iste dokumente. Ko smo poslušali cenjeno poslanko SMC, se mi zdi, da govorimo o različnih dokumentih. Zato bi prosil, da preverimo, ali imamo res vsi iste dokumente, kar se tiče rebalansa proračuna za leto 2015, ali ima mogoče že kdo za 2016. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Proceduralno je bilo namenjeno meni in o njem naj jaz odločim. Mislim, da je šlo za zlorabo proceduralnega, in to za nekaj, kar je, nekaj, kar ta postopkovnik sploh ne pozna, to je odgovor na predhodno razpravo. Zaradi tega vas opominjam.

Nadaljujemo z razpravo. Besedo ima Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo, gospod predsednik.

O proračunu smo slišali že marsikatero kritiko. Slišali smo, da je neinvesticijski, nesocialen in brez strategije. To seveda drži, čeprav v rebalansu vseeno lahko vidimo nekakšno strategijo oziroma vsaj usmeritev, to pa so varčevalni ukrepi, ki uničujejo ključne družbene podсистeme, šolstvo in zdravstvo, spodbujanje privatizacije in krpanje lukenj za preživetje koalicije. To je usmeritev te vlade, ki pa ni nič drugačna kot usmeritev vseh prejšnjih vlad od začetka krize: zategovanje pasu, počasi, luknjo za luknjo. Seveda je Slovenija znotraj Evropskih omejitev, a politične razmere v Evropski uniji se spreminjajo. Po izjavah sodeč je finančni minister Mramor eden tistih, ki te spremembe najbolj glasno ustavlja. Evropska komisija je napovedala, da se bodo pravila pakta o stabilnosti uporabljala fleksibilno. To velja predvsem za izdatke za investicije. Zato bi lahko vlada pripravila bolj pogumen, socialno in investicijsko naravnani proračun. Vztrajanje pri 2,89-odstotnem primanjkljaju je nečloveško in nesprejemljivo. Gospodarstvo še ni zadosti okrevalo, da bi si lahko privoščili izpad javnih izdatkov. Po drugi strani pa vlada ni storila ničesar na strani prihodkov v proračun. Tu pa ni nobenih evropskih omejitev. Potrebujemo pravično davčno reformo, ki bo obremenila najbogatejše, ne pa tiste najrevnejše. Zaradi davčnih reform v preteklosti vsako leto zmanjka na stotine milijonov evrov. Po davkih na kapital

in dohodke od kapitala smo Slovenci na predzadnjem mestu med članicami Unije. Naši prihodki iz tega naslova so za polovico nižji, kot je povprečje Evropske unije. Imamo pa izjemno visoke posredne davke, DDV, trošarine, ki nesorazmerno obremenjujejo tiste najmanj premožne in tudi realni sektor. Če pa pogledamo na porabo sredstev, ki so na voljo, vidimo, kako nespametno in celo škodljivo, saj na nekaterih mestih porablja proračunski denar. Predstavnik Vlade je prej govoril o problematični ravni izdatkov za obrambo, vendar nedopustno in neokusno se nam zdi, da v času, ko zmanjkuje medicinskih sester, ko se krčijo sredstva za učno pomoč in krčijo sredstva za štipendije, ko mnogo ministrov in ministric priznava, da ne bo dovolj sredstev za ohranjanje zdajšnje ravni, kaj šele za izboljšave, Ministrstvo za obrambo načrtuje celo vrsto stroškov za delovanje v zvezi Nata. Med drugim, citiram, "... bomo sofinancirali izgradnjo novega sedeža Nata". Vauuu!?!? Res smo frajerji!

No, če gremo do kulture. Kot kulturna delavka se moram ustaviti tudi pri proračunu za kulturo. Tokratni proračun za kulturo bo po rebalansu nominalno najnižji od leta 2006. Varčevalni ukrepi v kulturi so stalnica in se vlečejo še iz časov izpred krize. Poudariti moram, da zmanjševanje proračunskih sredstev siromaši delovanje kulturnih akterjev, za kulturne delavce pa ustvarja vse slabše pogoje dela. Kako naj torej kultura opravlja svoje naloge, ko pa diha na škrge? Spet se reže, in to dobrih 2,8 milijonov, predvsem živi kulturi torej pri postavitvi Umetnostni program, kar pomeni plače v javnih zavodih, programi javnih zavodov, projektni in programski razpisi. Ministrstvo sicer v dodatnih pojasnilih pravi, da zateguje pas le do te točke, ki še omogoča nemoteno delovanje na področju kulture. Že že, ampak to področje stagnira in celo nazaduje. To vemo vsi, ki smo ali smo bili udeleženi na tem področju. Pravijo, da lačen ptiček lepše poje in tudi človeka lahko ohranjamo pri življenju samo ob vodi in kruhu, ampak to nikakor ni zdrav perspektiven in ustvarjalen človek.

Pri kmetijstvu, če naj samo omenim včerajšnjo sejo o Kobilarni Lipica, ki je simptomatično pokazala, kako koalicija postopa s svojo večino. Naš predlog seveda ni bil izglasovan naj vlada nemudoma sprejme ukrepe za rešitev tega problema, saj bi ga morali sprejeti že leta 2013, ampak je koalicija s svojo večino izglasovala svoj predlog, da strategijo naredi minister šele eno leto po poročilu SDH. Lepo vas prosim, zaposleni bodo že danes na ulici, vlada pa si dovoli odloge pri reševanju težav. Prav tako je bil preglasovan naš predlog o odpisu dolga najšibkejšim.

Ampak naj se vrnem h kmetijstvu. Vsi vemo, da so podnebne spremembe, ampak sofinanciranje zavarovalnih premij za zavarovanje pridelkov in živali se zmanjšuje za 70 %, za 3 milijone evrov. Tudi tu se kaže pomanjkanje strategije. Ogromno je pri nas pridelave, ki ni prilagojena

podnebnim in hidrološkim pogojem. Znano je, da je veliko nasadov koruze na neprimernih peščenih tleh, kljub temu da imamo v Pomurju stalne suše. Notorično smo znani kot država, kjer je padavin dovolj, ni pa namakalnih sistemov in drugih ukrepov, s katerimi bi to vodo izkoristili za namakanje. Program prilagajanja podnebnim spremembam v kmetijstvu je premalo ambiciozen. Okoljsko ministrstvo ima program s podobnim imenom, ampak tisti program ni namenjen kmetijstvu, ampak energetiki in rabi energije. Za kmetijstvo je na voljo 1,6 milijona, pa še ta sredstva niso usmerjena v bistvene dolgoročne ukrepe. Trenutno se vse to porabi za subvencioniranje zavarovanja pridelka in živali. To je sicer dober ukrep, ampak nobena zavarovalnica ne bo zgradila namakalnega sistema protitočne obrambe, nobena ne bo usmerila kmetov v proizvodnjo, ki bi bila prilagojena našim potrebam.

Razvojni vidik je v proračunu popolnoma zanemarjen. Obstaja podprogram Prestrukturiranje in prenova kmetijske proizvodnje, a to ime je v bistvu zavajajoče, saj gre le za to, da se s finančnimi sredstvi ohranja status quo. V ta namen je zagotovljenih samo dober milijon evrov sredstev. Tako kot pri prilagajanju podnebnim spremembam ni pravih programov. Kmetom je treba pomagati pri modernizaciji proizvodnje, pri spremembi kultur in tehnik pridelave, pri organiziranju zadrug za večjo prehransko samooskrbo. Le tako bomo sistematično začeli reševati vprašanja, ki zadevajo vse nas. In še za konec naj povem: bistvo ekonomije ni denar, bistvo ekonomije so dobrine, do katerih imajo pravico vsi ljudje. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima, gospod Ivan Škodnik.

IVAN ŠKODNIK (PS SMC): Hvala za besedo, gospod predsednik. Predstavniki Vlade, spoštovani kolegice in kolegi poslanci!

Veliko je bilo govora danes tako z ene in druge strani. Seveda pa še vedno govorimo samo o rebalansu, ne o proračunu. Zavedati se moramo, da je proračun pripravljala druga vlada, ki je bila pred nami. In zavedati se moramo tudi, da smo še vedno v krizi in da je ta rebalans nekako naravnan krizno bolj kot pa razvojno, tudi to moramo vedeti. Za neko veliko razvojno potezo, ki bi zahtevala več denarja, žal v tem trenutku nimamo. Mislim, da je to vsem jasno. Tudi ko ste nekako gledali proti naši poslanski skupini, ste govorili, za koliko denarja se je država zadolžila, kot da smo mi krivi. Mi pravzaprav o tem ne govorimo za nazaj, mislim pa, da tisti, ki ste v tem državnem zboru dalj časa, to bolj veste in ste o tem bolj seznanjeni. Ampak ne bomo o tem. Kadar govorimo o proračunu, rečemo, da je zdrav proračun tisti, ki je uravnotežen med odhodkovno in prihodkovno

stranjo in prvenstveno odgovarja trendom socialno-gospodarskih in ne koledarskih ciklov. V Poslanski skupini Mira Cerarja podpiramo vlado, saj je ta rebalans v daljnih razmerah najboljši možen kompromis. Priprava in sprejemanje rebalansa proračuna pa ne nazadnje odraža tudi znake stabilizacije in normalizacije razmer v naši državi. Nekatere stvari se že kažejo pozitivno, tudi iz Evrope bonitetne ocene rastejo, obrestne mere padajo. Vsebinsko gledano predlagani rebalans proračuna za leto 2015 zasleduje načela vzdržne in podporne socialne države, gospodarske rasti in daje še prav posebno težo investicijskemu potencialu. Črpanje evropskih sredstev bo omogočilo bistveno višjo možnost za javne investicije. Te po rebalansu proračuna za leto 2015 glede na leto 2014 naraščajo za 30 % ali je skoraj 357 milijonov evrov. To v letu 2015 predstavlja 5,5 % BDP, kar je najvišji delež v zadnjih letih in je za približno 3 % nad povprečjem javnih investicij v evroobmočju in Evropski uniji. Zato v Poslanski skupini Mira Cerarja vztrajamo, da v danih okoliščinah predloženi rebalans odgovarja pričakovanjem in potrebam po varovanju socialnih in ekonomskih interesov ljudi, ki v teh težkih trenutkih podpora in zaupanje v državo in njene storitve še posebej potrebujejo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Simon Zajc.

SIMON ZAJC (PS SMC): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj!

Rebalans proračuna oziroma ponovno uravnoteženje proračuna. Danes gledamo ta proračun vsak s svojega zornega kota, malo glede na to, od kod prihajaš, da se boš prikupil občini, malo glede na to, kaj si prej počel, ker tisto področje poznaš, malo glede na to, komu bi rad bil všečen, mogoče mladim, mogoče upokojencem, mogoče bolnim, mogoče kar vsem. To bi bilo najbolje. In vsem tem, da se ne bomo narobe razumeli, bi tudi mi radi dali več denarja seveda. Ampak ta vlada in ta koalicija je tista, ki mora vzeti ta proračun in ga uravnotežiti, tako kot sama misli, da je najbolje, in za to prevzeti odgovornost. In to je ta rebalans, ki ga imamo danes na mizi. Seveda so kritike nanj, nihče z njim ni popolnoma zadovoljen. Ena od kritik je, da rebalans ni investicijsko naravnan, čeprav glede na leto 2014 zvišujemo investicije za 30 %. Če bi jih še bolj dvignili, bi bil še bolj investicijsko naravnan, ampak mi hočemo, da je tudi socialno naravnan. Treba je najti en balans. Potem je bila kritika, ali je 2,89-odstoten primanjkljaj ustrezen. Bilo je mnenje, da bi bilo bolje, če bi ga postavili točno na 3 %, ker bi s tem minimalno oziroma najmanj kar se da dušili gospodarstvo. Potem je bilo drugo mnenje, da bi bilo boljše, če bi ga, ne vem, dali na 2,5, da imamo malo prostora, če gre kaj narobe. In obe mnenji sta pravilni. Mi se s tem strinjamo, zato smo ga dali na 2,89. Postavili smo ga tako, da

se čim manj duši gospodarsko rast, pa da je še vedno nekaj prostora, če gre kaj narobe. Če gre pa kaj hudo narobe, pa tega nihče ne more predvideti.

Očitano nam je bilo, da nobenega amandmaja nismo sprejeli. Kot sem rekel, odgovornost za ta proračun, ta rebalans prevzema vlada in ta koalicija. In mi mislimo, da tako kot je sestavljen, da je optimalen.

Pogledal sem si nekatere amandmaje in eden od amandmajev pravi, da bi bilo treba dati lokalni skupnosti 3 dodatne milijone. Kar se strinjam, lokalne skupnosti potrebujejo te 3 milijone, vzeli pa bi ga zunanjemu ministrstvu, in sicer iz zunanje diplomacije. Zdaj pa spet vprašanje, ali je to prav ali ni prav, ko vsi vemo, da našo gospodarsko rast, to je bilo danes večkrat povedano, dviguje izvoz, naša podjetja, ki izvažajo. Ta podjetja potrebujejo diplomacijo, gospodarsko diplomacijo. Ali je zdaj prav, da njim zdaj vzamemo v teh časih? Ne vem, po našem mnenju mogoče ta trenutek ni primeren, da bi vzeli zunanji diplomaciji 3 milijone.

Velikokrat se v tem parlamentu tudi uporablja naša koalicijska pogodba, tudi s strani opozicije. Kdaj tudi za to, da se jo malo zlorabi. Recimo, če izpostavim en današnji primer, izpostavilo se je, da ne upoštevamo, da se ne držimo naše koalicijske pogodbe, ker zmanjšujemo socialne pravice. Zmanjšujemo pa jih zato, ker je na nekaterih socialnih postavkah manj denarja. Ampak to ni res. Socialnih pravic mi ne zmanjšujemo. Manj denarja je zato, ker je pač manj brezposelnih. Mislim, da je 4 tisoč 300 v povprečju na mesec manj, kot je bilo planirano. Zato ker je manj rojstev, na žalost, ne pa zato, ker bi zmanjševali socialne pravice.

Potem rečeno je bilo, da bomo dali več za obresti. Čeprav ne bomo dali, leta 2014 smo dali 1,082 milijarde, v letu 2015 bomo dali 1,045 milijarde, in to zaradi tega, ker so obresti padle za nas. Te obresti so padle zaradi tega, zaradi česar smo velikokrat kritizirani, zaradi naše kredibilnosti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Gospod predsednik, hvala za besedo. Spoštovane kolegice in kolegi! Ko sem danes poslušal razpravo poslanskih kolegov in kolegic predvsem iz Stranke Mira Cerarja, sem dobil občutek, da je v tej državi vse v redu. Ampak vsi tukaj vemo, da ni vse v redu. Zato seveda predlagam, da si nehamo metati pesek v oči, ampak aktivno pristopimo k reševanju problemov, ki so lahko rečemo že v Sloveniji prisotni tradicionalno. Nove standarde in etična merila pa je vladajoča Stranka Mira Cerarja pokazala že na Odboru za finance, ko je brez razmisleka, z enim zamahom roke zavrnila vse predloge amandmajev opozicijskih strank. Pokazali ste veliko mero integritete in novih političnih standardov. In če bo šlo tako naprej, potem res ne vem, kje bomo pristali.

Ko malo gledam razdelke po ministrstvih in realizacijo infrastrukturnih projektov v Sloveniji v tem letu in pa to seveda, kar nas čaka v prihodnje, si sam rečem, hvala bogu, da smo v Evropski uniji, ker če ne bi bili, bi imeli danes vso infrastrukturo nekje na ravni srednjega veka. In potem pa delaj in živi v taki državi, pravim. Ti problemi so prisotni že 25 let, pa se vsak teden pogovarjamo o tem, ampak premakne se pa ne nič. Zato mislim, da bo treba začeti malo manj govoriti, pa več delati. Na podlagi predloga rebalansa proračuna za leto 2015 pa sam tudi ugotavljam, da se predvsem nadaljuje politika zadolževanja, ki je izrazito neprijazna do mlade generacije in do rodov, ki prihajajo, in pa nove davčne obremenitve. Zdaj ne bom sploh govoril o napovedi predsednika vlade, ki pravi, da bo z letom 2016 začel veljati tudi nepremičninski davek. Mislim, da bo treba tudi v tej državi malo spremeniti razmišljanje in nehati gledati na privatno pobudo in privatni sektor kot kriminalce. S takšnim obnašanjem in takšno politiko, kot jo izvajamo zadnjih nekaj let, da tolčemo samo po tistih, ki ustvarjajo dodano vrednost in zaposlujejo, ne bo rešitve, ne bo blaginje in ne bo novih delovnih mest v Sloveniji. Tako se lahko tudi na tem mestu vprašamo, kdo bo zaposloval, če ne gospodarstvo. Vsi se strinjamo, da je javni sektor tista panoga ali pa subjekt, ki bo težko dodatno zaposloval. In dajmo malo prosim spremeniti filozofijo in začeti podpirati tudi tiste, ki ustvarjajo dodano vrednost. Sam sem tudi član Odbora za kulturo, že prej je gospa Tomić opozorila, resor za kulturo bo dobil, če gledamo nominalni delež sredstev v zadnjih desetih letih, najmanj v zadnjih desetih letih. In zato se tudi jaz danes sam sprašujem, kje so kritike, protesti, neodobravanje strokovne javnosti, ko pa se vsi spomnimo, kaj je bilo samo takrat, ko smo se odločili, da prisparamo eno ministrsko plačo in damo to raje za kulturo. Tudi nimamo, vsaka palica ima dva konca. Ko sem poslušal razpravo gospe Maruše Škopac, sem bil zelo zadovoljen, ker je sama povedala, da bodo v tem letu zaključene gradnje vseh urgentnih centrov. In potem sem nekako pomirjen, ker smo tudi dobili zagotovilo po tej strani, da bo v letošnjem letu končan tudi urgentni center Ptuj. Tako sem si to razlagal in verjetno vsak, ki malo logično razmišlja. Ko smo v Poslanski skupini SDS vložili amandma, kjer namenjamo 3 milijone evrov za urgentni center na Ptuj, je vlada zavrnila naš predlog amandmaja, češ, da je dovolj finančnih sredstev že v proračunu za leto 2015. Potem pa na odboru slišimo, da urgentni center Ptuj v letošnjem letu ni predviden, ker ni sredstev. Zdaj pa dajte se malo prosim uskladiti, ker ali nas imate za norca ali pa niste brihtni.

Če nadaljujem. izsiljevanje mlade generacije. Do tega ni prišlo kar čez noč, ampak je to samo reakcija na medgeneracijsko neusklajeno politiko. S tem rebalansom proračuna, ko spet se zadolžujemo, imamo rebalans proračuna, ko eno milijardo evrov

damo za obresti. Jaz ne vem, kako bomo mi mlade zadržali doma. Res ne vem. Ker zaradi teh obresti, žal jih je vse več, ker se zadolžujemo še kar naprej, bo močno obremenjen naš vsakdan: višji bodo davki, slabše bo okolje za osamosvajanje, za gospodarstvo, podjetništvo. Pa dobro, mogoče pa je važno, da zdaj samo teh pet let zvozimo, pa se naj potem mlada generacija s tem ukvarja. Ampak to je pa neodgovorno.

Dovolite, sam bom še razpravljajal potem pri obrazložitvi amandmajev, od imenovanja pa do danes vlada Mira Cerarja ni storila kaj dosti. Res je, da je pripravila en rebalans proračuna za leto 2014, ki je bil po mojem bolj seznanitvene narave, saj se je proračunsko leto zaključilo, in pa rebalans proračuna za leto 2015. Opozicija, pa tudi marsikateri poslanec koalicije pa imo počasi na matičnih delovnih telesih tudi dovolj sklepov, ko se seznanjamo, analiziramo, predlagamo, priporočamo. Spoštovani, izvoljeni ste bili, da vladate, ne pa, da se seznanjate. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Lilijana Kozlovič.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Hvala, predsedujoči.

Poteka predvsem razprava o splošnem delu proračuna oziroma rebalansa proračuna in vsi se moramo zavedati, da je naš cilj uravnotežiti naše finance in da dosežemo zastavljeni cilj, da je torej naš primanjkljaj pod 3 %. Pomeni, da lahko porabimo toliko, kolikor ustvarimo oziroma 3 % manj. In sigurno je umetnost uravnotežiti to, kar pravzaprav ustvarimo, in to, kar moramo porabiti. Ampak danes pretežno govorimo samo o tem, kako se jemlje, zelo malo pa govorimo o tem, da se rebalans rebalansira med letom tudi s tem, ko se izvajajo ukrepi, ki bodo določenim organom in organizacijam omogočili, da bodo tudi na odhodkovni strani lahko prihranili in bodo tako morda določena sredstva zadostovala.

En tak primer, ki je bil danes tudi omenjen, da samo jemljemo, je na področju lokalne samouprave. Združenje občin se je zavedalo situacije in pa Skupnost občin, čeprav morda vsaka od občin, mala ali pa neka večja, ni zadovoljna, ampak tega smo nekako že vajeni, če se nekomu jemlje, da običajno ni zadovoljen, se zavedajo, da ni dovolj sredstev v proračunu, da si država preprosto iz dohodnine ni nabrala dovolj sredstev za povprečnino in so se strinjali z vlado, da se sprejme Zakon za uravnoteženje javnih financ. In ta zakon je lep primer pozitivnih ukrepov, čeprav ga bomo verjetno spet jutri trgali in raztrgali, ampak v 11 zakonov posega in omogoča, da se bodo lahko stroški občinam znižali. In seveda je predviden še tretji ukrep, kjer bodo še večji lahko prihranki na področju občin.

Naj se dotaknem še drugega segmenta, ki je bil danes tako velikokrat uporabljen in mislim, da

tudi nepravilno tolmačen. Nanaša se pa na policijo, na sredstva za policijo. Razumemo stanje, kakršno je v policiji, in smo na odboru resnično sprejeli 7 sklepov. Gospod Horvat je rekel, da se jih ne držimo in da s tem rušimo tudi temelje demokracije. Kolegica iz opozicije pa je kasneje prav tako rekla, da v bistvu smo danes naredili s tem rebalansom vse, da poslabšamo položaj policije. Ampak vseeno naj malo spomnim, da smo sprejeli dva sklepa, ki sta relevantna na ta proračun. Res se je eden od teh nanašal na to, da se ne smejo poslabšati ukrepi v policiji, in mislim, da se ni storilo nič, da bi se poslabšali. Ravno nasprotno. S sindikati je bil takrat dosežen dogovor, da se ne posega v plačo javnih uslužbencev in tudi ne policistov. Takrat je bil odobren tudi projekt oziroma njegovo nadaljevanje Projekt varovanja ljudi in premoženja, v vrednosti 8 milijonov. To ni kar tako. Bil je odobren. Prav tako smo podprli spremembo uslužbenske zakonodaje, ki naj bi izboljšala položaj tudi policistov, ker vemo, da ta zakonodaja terja spremembo, in to se bo dogajalo med letom.

Drugi tak relevanten ukrep, ki se nanaša na proračun, je bil, da z ustreznimi ukrepi zagotovimo zadostno materialno in kadrovsko stanje policije. S strani opozicije je bil predlagan amandma – ker pravite, da nikoli ne sprejmemo nobenega, takrat smo sprejeli kar nekaj tudi opozicijskih predlogov – nekako so razmišljali, ali bi dali 300 ali 250 ali 200, ampak na koncu so se odločili, da predlagajo 250 zaposlitev. Naj povem, da bo v letošnjem letu realiziranih 150, to se ve zdaj, ta trenutek, lahko da jih bo do konca leta v policiji še več. Izpolnili smo dva temelja. Za policijo lahko rečemo, da se materialni položaj policistov z vidika njihovih pravic iz plače ni poslabšal, in tudi kar se tiče zaposlovanja, so doseženi napredki. Ostaja pa morda na področju materialnih pogojev, se pravi, materialnih stroškov, ampak tudi tu, če pogledamo, je bilo v letu 2013 planiranih 280 milijonov, z rebalansom se je ta sredstva dvignilo na 292 milijonov. Za leto 2015, pa jih ni planirala ta vlada, je bilo planiranih 271 milijonov in sedaj je dvignjeno na 278 milijonov. Policija je torej dobila dodatna sredstva. Zavedamo se, da ne zadoščajo, da potrebujejo 300 milijonov, ampak dobili smo zagotovili državnih sekretarjev, tudi na seji odbora, in verjamemo, da se bo to tudi uresničilo, da se bodo s temi ukrepi, pozitivnimi, lahko odhodki tudi na strani policije znižali in bodo lahko določena sredstva prihranili. Poleg tega pa je državni sekretar z Ministrstva za finance zagotovil, da se s pooblastili, ki jih imajo in ki jih je tudi prej kolegica povedala in jih dajeta Zakon o javnih financah ter Zakon o izvrševanju proračuna, med letom lahko določena sredstva prerazporedijo. Jaz verjamem, da se Vlada zaveda in bo storila vse, da bo varnost premoženja in življenja ljudi zagotovljena na taki ravni, kot mora biti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Marko Ferluga.

MARKO FERLUGA (PS SMC): Hvala za besedo. Pozdrav predstavnikom Vlade in našim kolegom!

Torej bodimo enkrat realni! S tem rebalansom proračuna, jasno, da nobeden ni zadovoljen, nobeden ne bo zadovoljen. Ampak jaz ne bom gledal za nazaj, kaj so prejšnje vlade delale in podobno. Mi smo dobili zatečeno stanje, stanje ni rožnato, ve se, koliko je financ, ve se, kje se kakšen denar lahko dobi. Je pa dejstvo, da je ta rebalans nek kompromis med željami, realnostjo in dejanskimi zmožnostmi, ki jih ima ta naša država. Nimamo naftnih vrelcev – mogoče je bil v Lendavi kakšen vrelc, če ga bodo našli, ne vem, nimamo rudnikov diamantov, tako da moramo živeti na tem, kar imamo, kar lahko proizvedemo. Želje vseh smo že slišali. Kolegi so omenili zelo veliko želja, preko amandmajev, preko vseh ostalih zadev, kjer so razne lokalne skupnosti, občinski sveti, upokojenci, razne interesne skupnosti izražale svoja mnenja, da bi preko amandmajev nekako svoje želje razširili in povečali. Ampak mi se moramo vprašati enostavno stvar – zdaj smo zadolženi za 28 milijard, recimo, okej, če so vse te želje in potrebe tako velike, se pa zadolžimo še za dodatnih 28, pa smo rešili problem! Vendar potem ne govoriti, da po eni strani moramo imeti vzdržne javne finance, po drugi strani pa imeti neke take želje, da živimo v nekih standardih, ki si jih ne moremo privoščiti. Mi moramo danes realno pogledati, kakšno je naše stanje. Gospodarstvo je komaj zdaj začelo korak za korakom celiti rane, poskuša narediti nek korak naprej. In tu vidim jaz ta rebalans kot neko stabilizacijsko točko, da bo lahko finančno in gospodarsko situacijo uravnala in da potem lahko na nekem normalnem temelju začnemo graditi naprej in gledati ostale zadeve. Če bomo pa iskali same negativnosti, zakaj se tega ne vzame, zakaj se onega ne, jaz verjamem v to, da je ta vlada prevzela svojo odgovornost, mi jo kot opozicija podpiramo in bomo za njo stali, ampak jaz verjamem v to, da ima vlada takšno pamet in takšno znanje, da bo jasno opredelila, kaj so njeni primarni cilji in da bodo jasno povedali tudi, kaj želijo s tem narediti. Ker drugače tukaj ne bomo zmogli narediti več nobenega koraka naprej. To je pa zanimivo, ker vsako postavko, ki je bila dana v temu rebalansu proračuna, je možno pogledati z negativne plati in pozitivne plati. Tako kot je rekel tudi prijatelj Zajc, ki je rekel, da pač vsak ima nek svoj vidik. Jaz verjamem, da ima ta vlada svojo vizijo, da ministri vedo, kaj delajo in dejansko morajo živeti s tem proračunom, ki jim je bil dan. Na drugačen način se to ne da, razen da se bomo na novo zadolževali, kar pa ni smisel, ker si želimo nekako stabilizirati javne finance, hočemo biti nekako finančno vzdržni, hočemo biti pod temi 3 %, da bomo začeli biti verodostojni tudi v Evropi in v finančnih institucijah v svetu, da bomo

potem lahko normalno začeli delovati in da bomo začeli počasi, zelo počasi zniževati naš dolg, ki ni majhen.

Jaz mislim, da je ta rebalans zagotovo treba podpreti in na tem bo delala vsa opozicija. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Tilen Božič.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Jaz bi se v svojem naslavljanju nekako osredotočil na kar nekaj izjav, ki so bile prej tukaj podane, tako da bi začel na začetku. Zdi se mi nekoliko paradoksalno, da tisti, ki so bili dolga leta tukaj, se potem nekako retorično sprašujejo, kaj je botrovalo temu, da smo danes tukaj, kjer smo. Od SMC pričakovati takšen odgovor, mi smo se glede tega kar dobro, mislim resno v to spustili, tudi imamo neke odgovore na to, ampak mislim, da bomo tudi na te odgovorili v skladu s tem, kar je tudi v proračunu, mislim, da tudi delno na to odgovarjamo, vsekakor pa smo težko prvi poklicani, da bi odgovarjali za zadnjih petindvajset let.

Na moji levi se dostikrat zgodi, da se ves čas govori o tem, da je premalo za šolstvo, da je premalo za policijo, da je premalo za številne, recimo socialne transferje in tako naprej. Po drugi strani pa, ko gledamo na politiko, se pravi, če govorimo o neki vitki državi, ki že v svoji osnovi predvideva nižje davke, kar pomeni manjše davčne prihodke, iz manjših davčnih prihodkov pa tudi manjše servisiranje in manjši obseg naše države. To pomeni, če bi to načelo zasledovali, bi to pomenilo, da bi si dejansko lahko privoščili in danes nudili državljanom in državljanke bistveno manj.

Tako na eni strani zagovarjati to, da je treba bistveno znižati davke, znižati davčne prihodke, na drugi strani pa se nekako jeziti ali pa celo zgražati nad tem, kako malo nekam namenimo in da bi v bistvu morali nameniti več, mislim, da to nekako skupaj ne sodi.

Prej je bilo tudi omenjeno, da se bo v letošnjem letu večina teh projektov predvsem zaključevala. Dejstvo je, da se z letošnjim letom zaključuje evropska perspektiva, ki je trajala 2007–2013, in je logično, da se večina projektov letos zaključuje, dosti denarja je tudi še ostalo, ga bo treba počrpati, in v tem času se veliko dela na tem, da dejansko bo ta denar tudi počrpan, kar je tudi razvidno iz števil v proračunu, ki predvidevajo 30-odstotno povečanje investicij.

Potem tudi to domnevno razhajanje v koaliciji. Jaz mislim, da glede na to, kako smo k vsemu skupaj pristopili in da smo v demokraciji, glede vseh stvari se pogovarjamo, tudi se mi zdi glede na stališča, ki jih naša koalicijska stranka Desus zavzema, da je to z njihove strani nekako legitimno. Je pa tudi res, da glede na dane razmere, je to izjemno težko. Če pogledamo eno Slovenijo, ki ima dva milijona prebivalcev, približno 30 % je upokojencev. Se pravi 30 %.

Ostalih 70 % niso zaposleni, tukaj so tudi mladi, so otroci, so brezposelni in vsi ostali. Kar pomeni, da kadar se pogovarjamo o eni določeni skupini, je treba dejansko vzeti v obzir vse, da ne bi na račun ene skupine bili drugi bistveno bolj prizadeti, kot si lahko v tem trenutku privoščimo. Tu gre bolj v smeri vprašanja, kaj se je dejansko v zadnjih letih naredilo, da ima ena Slovenija relativno tako veliko upokojencev. Tu gre za običajne, za starostne, govorimo, tiste, ki so dopolnili, se pravi preko dela, govorimo tudi o tistih, ki so morda invalidsko upokojeni. Kaj je s temi standardi? Kaj je z našo pokojninsko zakonodajo, ki je dejansko pripeljala do tega, da smo tako izdatno obremenili proračun? Omenjeno je bilo tudi, recimo, da je pokojninska blagajna v letih presežkov izdatno pripomogla h gradnji infrastrukturnih projektov. Vseeno je treba povedati, da ne glede na to, da je to res, velja za dosti let nazaj. Vsaj v zadnjih desetih letih se je konstantno iz proračuna, se pravi iz drugih virov, ne iz prispevkov za pokojninsko varstvo, preneslo preko milijarde, v predhodnem in letošnjem letu pa preko milijarde in pol v pokojninsko blagajno, zato da se lahko tako velik obseg pravic vzdržuje naprej.

Če gremo naprej, omenjene so bile agencije, zakaj jih ne ukinjamo. Zadeva je sorazmerno kompleksna. V toliko in toliko letih se je ustanovilo toliko in toliko agencij. Treba je priznati, da si tudi v SMC izjemno razbijamo glavo, kako to težavo rešiti. V zelo kratkem roku ali v nekaj mesecih se tega ne da. Treba je pripraviti rešitve in to terja svoj čas. Omenjeno je bilo tudi, da imamo nižje cilje, kot so bili leta 2008. Težko komentiram, mislim, da so cilji nekako višji. Je pa res, da je bil BDP v letu 2008 še vedno nekoliko višji, kot smo ga imeli v 2014, verjetno pa tudi kot bo v 2015. Iz tega razloga ne moremo kar tako pavšalno reči, zakaj so nižji cilji. Treba je pogledati, kakšna je bila situacija takrat. Mi smo še vedno na višku, sicer se je drugod že začejala recesija, vendar pri nas tega še nismo čutili. Tudi banke smo dokapitalizirali oziroma sanirali sorazmerno pozno. In tukaj ne bi rad špekuliral, koliko manj denarja bi dejansko lahko za to potrošili, koliko manj bi iz tega naslova plačali obresti, ki so sedaj že preko milijarde in se nam zažirajo v vse ostale porabnike, gredo na račun šolstva, na račun policije, na račun socialnih transferjev konec koncev, ker bi v tem času sigurno potrebovali več socialnih transferjev oziroma drugačne socialne transferje, pa jih v tem trenutku še nismo sposobni zagotoviti.

Omenjeno je bilo tudi rezanje sociale, premikanje denarja v neke investicije in tako naprej, da ne more obroditi sadov. Jaz bi vseeno rekel, da Slovenija ni Grčija. Grčija ima 200-odstotni dolg v BDP. Če pogledamo zelo poenostavljeno, oni sedaj špekulirajo, da bi morda kar to odpisali, pa se na nek način drugače pogodili. Relativno plačujejo bistveno manj obresti, kot jih plačujemo mi, na manjši dolg. Jaz mislim, da z vidika verodostojnosti neke

države, če si nekaj sposodiš in si to tudi porabil, je logično, da boš to nekega dne, če si se seveda zavezal, in to večkrat obljubil, tudi vrnil. Morebitno njihovo nevračilo bi pomenilo za Slovenijo dodatne obveznosti za vsa tista posojila, ki jih je preko 200 milijonov evrov, za vse tiste garancije, ki smo jih dali. Mislim, da je tako spogledovanje s tem, da bi Slovenija na tak način pristopila, neprimerno.

Če bi pogledali stanje javnih financ danes, bi najbrž v tej dvorani morali biti vsi vsaj v treh plašjih oblečeni. Minusa imamo za 30 milijard. Kot je bilo rečeno prej, več kot za eno milijardo je obresti. Te se bodo tudi zniževale. Srečo imamo, da so se na podlagi ukrepov znižale obrestne mere na državne obveznice. Ker se bodo posojila oziroma dane obveznosti nadomeščale z novimi, se bo tudi relativna obrestna mera zniževala, kar pomeni, da se nam bo manevrski prostor za potrošnjo na drugih področjih v tem in potem kasnejših letih nekoliko razširil. V teh časih se je po mojem mnenju naredilo, kar se je dalo. Tudi ta fiskalni napor s 3,4 % primanjkljaja, da gremo sedaj na 2,9 %, je bila zaveza, ki jo v SMC nekako promoviramo in računamo na to, da bo dosežena. Ne glede na to pa ohranimo ta tako imenovani kenezijanski pristop. Se pravi, nek investicijski zagon s 30-odstotnim rastom investicij, kjer je to možno. Možno je predvsem na ravni teh evropskih sredstev. Pa da ne bo pomote, to niso evropska sredstva, ki nam bi bila dana. To so tista sredstva, ki jih dejansko Republika Slovenija plača, in pravijo, da ko jih vplača, jih potem tudi črpa,

Na račun sociale, kar je bilo rečenega, da se določene zadeve nižajo in tako naprej. To je še vedno treba reči, da tisto, kar bo treba, se bo tudi izplačalo. Če se bo morda nekje med letom izkazalo, da je tega denarja premalo, se bo šlo v nujne prerazporeditve na tak način, da se bodo vsa ta izplačila zagotovila, da ljudem dejansko ne bo ogroženo življenje. Dejstvo je, da ta proračun je plan. In življenje na papirju ali pa življenje v realnosti se pač razlikuje. In v okviru tega tudi verjamem, da bo vlada naredila vse, da tam, kjer bo morda ugotovljeno, da je vseeno bilo premalo pogače odrezane, da jo bo dopolnila s transferji od tam, kjer se bodo tudi med letom ugotovile dodatne možne rezerve. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima gospod Marjan Dolinšek.

MARJAN DOLINŠEK (PS SMC): Hvala, gospod predsednik za besedo.

Veliko je bilo že danes slišane glede rebalansa. Jaz bi si želel osredotočiti bolj na eno področje, in sicer na del proračuna, ki zadeva obrambno področje. Zakaj? Iz preprostega razloga, ker mislim, da je prav, da nekatere stvari pojasnim bolj natančno, ker očitno, kot je bilo slišati tudi od nekaterih razpravljavcev do

zdaj, da na obrambi so ne vem kakšni veliki denarji in neka zvišanja. Jaz pa moram zato stvari obrazložiti. Želel bi na začetku reči, da je bilo v sprejetem proračunu za leto 2015 332 milijonov, sprememba 6 milijonov 300, kar pomeni predlog rebalansa 338 milijonov. Od tega gre postavka Podpora nevladnim organizacijam, prej je to bilo na Ministrstvu za delo, s 1. 1. 2015 je to padlo na Ministrstvo za obrambo, gre za znesek 754 tisoč evrov. Potem Varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami je bil prvotno sprejet proračun 26 milijonov 800, zvišalo se je za 6,9 milijonov na 33 milijonov 700. Potem Delovanje sistema za zaščito, reševanje in pomoč je bilo prej 12 milijonov 400, zvišuje se za 6 milijonov 700 na 19 milijonov. Vemo, kako je bilo lansko leto in zadnja leta z naravnimi katastrofami v naši državi. Pozablja se, ker ko je mimo, se hitro pozabi, ko pa nas doleti neka naravna nesreča, pa vsi terjamo od države, da mora dati svoje, da mora nuditi pomoč, sanirati itn. Treba je ločiti – eno je vojska, drugo uprava oziroma civilna zaščita in reševanje. Moram reči, da na postavki Generalštab Slovenske vojske, konkretno Upravljanje, izobraževanje in oskrba kadrov, se je znižalo za milijon 200, znižalo se je tudi Operativno delovanje in pripravljenost Slovenske vojske za milijon 600 oziroma tam se je za milijon 200, tukaj za milijon 600. Želim povedati, da moramo realno na stvari gledati. V petih letih se je proračun na obrambi znižal za 40 %. Nad tem se je treba zamisliti. Na katerem ministrstvo se je še toliko znižalo? Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Žan Mahnič.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Gospe in gospodje državni sekretarji, kolegice in kolegi!

Iz dozdajšnje razprave lahko potegnem črto, da praktično nihče o tem rebalansu proračuna ne govori v superlativih. Pa vendar, če že ostali govorimo odkrito, imamo pa tukaj eno od koalicijskih strank, ki pa danes razpravlja s figo v žepu. In to je Desus. Kritizirajo rebalans proračuna, kritizirajo, kaj vse se dogaja v zvezi s pokojninami, kar je seveda dober piar. Če mislijo resno, potem danes ta rebalans proračuna ne bo potrjen, ker bodo glasovali proti. Če ne mislijo resno, potem bodo podprli in še naprej nadaljevali s to obliko. Meni je resnično žal za Stranko Mira Cerarja, takšne koalicijske partnerje ste si zbrali in s takšnimi koalicijskimi partnerji, ki to usodo Slovenije krojijo že kakšnih 25 let, meni je žal, ampak kakšnega hudega napredka v tej državi ne boste naredili.

Stalno poslušam, da je že 61 % upokojencev na pragu revščine, ob tem se ne pove, da so gospodje in gospe iz Desusa od leta 1997 z izjemo Bajukove vlade stalno v vladi, to se pravi, da so posledično oni krivi, da je 61 % slovenskih upokojencev pod revščino, da je povprečna pokojnina 570 evrov in tako naprej. Moja stara

mama je celotno delovno dobo oddelala za trakom v podjetju Alpina Žiri, ima 503 evre neto pokojnine, če se ne motim, ne pritožuje se. Rekla je, da z veseljem da še 10 ali 20 evrov stran, samo da se mladi ne bi več odseljevali in da bi imeli neko perspektivo v tej državi.

Naslednje stvar. Če bi hotel govoriti kot tipični opozicijski poslanec, bi pa na tej postavki razpravljaj drugače, ampak ne bom. Proračun Republike Slovenije za obrambo je prenizek. Proračun za obrambo je prenizek. Jaz sem bil pretekli vikend v Bruslju na zasedanju Parlamentarne skupščine Nato. Vsaka tretja beseda je bila budžet, budžet in še enkrat budžet. Konec leta jeseni 2014 je bil Nato Summit v Walesu. Tam so se države zavezale, da bodo obrambni proračuni do leta 2020 šli na 2-odstotni točki BDP in znotraj obrambnega proračuna bo šlo 20 % finančnih sredstev za investicije. Pridem v soboto na zasedanje, mi dajo list in dam glavo dol. Slovenija na samem repu, kar se tiče investicij v obrambo. Točno 3 %. Na samem repu s 3 % za investicije. 76 % na primer gre za plače. Kakor sem bil seznanjen, kakor so mi povedali, sta se, če tako lahko rečem, na konzultacijah pri generalnem sekretarju Nata gospodu Stoltenbergu sta se predsednik vlade Miro Cerar in obrambni minister gospod Veber zavezala, da se obrambni proračun ne bo znižal, da bo ostal vsaj na isti ravni, kot je bil preteklo leto. In spet, z 0,97 % BDP na 0,96 %. Ja, na podlagi veljavnega proračuna za leto 2015 se zvišuje za 6 milijonov, ampak se pa na podlagi proračuna realizacije za leto 2014 znižuje za 5 milijonov. To se pravi, mi znižujemo obrambni proračun za 5 milijonov. Zdaj pa se vprašajmo še eno drugo stvar. V kakšnih okoliščinah mi znižujemo obrambni proračun? V kakšnih okoliščinah mi znižujemo 24 milijonov evrov policiji? Če se ne motim, bi za delovanje, gospod Šefic me bo verjetno popravil, če ne bo držalo, policija potrebovala 34 milijonov evrov. Sedaj so celo v javnosti debate, da bomo pa mogoče morali neke vidike varnosti celo privatizirati. Ne vem, ali bomo šli tako daleč. Če se vrnem – v kakšnih okoliščinah nižamo obrambni proračun? Imamo Irak, imamo Sirijo, torej Islamska država, imamo Boko Haram v Nigeriji, imamo Libijo. Islamska država, kjer dnevno padajo glave, kjer dnevno kamenjajo ljudi, kjer jih žive sežigajo in kjer so napovedali, ravno danes je bilo objavljeno, da v naslednjih mesecih bo Islamska država poskrbela za to, da bo 500 tisoč beguncev prišlo iz Libije in ostalih držav v Evropo, da bodo zatresli varnost Evrope. Balte skrbi, Poljake skrbi, Italijane močno, močno skrbi, kaj se dogaja, ker med temi begunci se vračajo nazaj borci v Islamski državi. Baltske države zvišujejo proračune, ostale NATO države zvišujejo proračune, Kitajska se oborožuje, Rusija se oborožuje, je dvignila obrambni proračun za 20 %, napadla je suvereno državo Ukrajino, tudi to je grožnja, vse države se oborožujejo, mi pa se razorožujemo, nižamo obrambni proračun in se

pogovarjamo o tem, ali bomo istospolnim dali pravico do posvojitve otrok ali ne. Res kvalitetna in učinkovita obrambna politika. Ampak pač vsak po svojih zmožnostih oziroma vsak po tem, kar mu je prioriteta. Očitno varnost v naši državi še zdaleč ni prioriteta in sodeč po tem, kaj poslušam predvsem iz Desusa, kakšen je obrambni proračun in kaj se vse kupuje, investicijsko in pa predvsem, kar se tiče tehnologije, je slovenska vojska daleč zadaj. Edina stvar, ki bi lahko nekako dvignila, je bila Patria, pa še ta zadeva je morala propasti samo zato, da so lahko Janeza Janšo pač oblatili in ga poslali v zapor. Še tista stvar, za katero so v Natu rekli, da to pa je res projekt, ki ga slovenska vojska potrebuje, in glede katerega je bila stroka kolikor toliko enotna, še to je šlo v franže, po domače rečeno.

In zdaj pri teh 338 milijonih, kolikor je namenjeno za obrambo, smo še daleč od tistih 2 % BDP. To na trenutni BDP pomeni približno 700 milijonov evrov. Glejte, ko drugič hodite na Nato Summit, ne hodite s figo v žepu, povejte: "Glejte, fantje, punce, mi se tega ne gremo več, mi ne bomo dali 2 %, mi ne bomo dali 20 % za investicijo." Ne pa, da hodimo potem gor pa nas grdo gledajo, češ, kaj se pa vi Slovenci greste. Če predsednik Vlade nekaj obljubi, je treba to spoštovati. Ajde, če obljubi slovenskemu ljudstvu, itak pozabijo v dveh mesecih. Ampak Stoltenberg pa ne bo pozabil. In res komaj čakam pogovor med gospodom Cerarjem in gospodom Vebrom, ko bosta šla k njim. Ko bo rekel: "Glejta fanta, to sta meni obljubila, proračun je pa tak." Ne gre to, ne gre.

Kar se tiče infrastrukture, je isto. Tukaj poslušam, kako je investicijsko naravnan ta proračun, ampak kar se tiče vzdrževanja in gradnje cest, pa gre 30 milijonov evrov dol. Tistih 17 mostov očitno ostaja zaprtih. Če bo pri dveh most, jaz sem se pogovarjal z direktorjem Direkcije Republike Slovenije za ceste, potrebovali bi okrog 190 milijonov za nujna dela. To, kar imajo, bo za pokrpanje tistih lukenj. Nekateri pravijo, da kmalu ne bo za elektriko pri semaforjih in tako naprej. Ampak to je pač ta investicijska naravnost te vlade in te koalicije. Da ne govorimo o tem, da 45 milijonov evrov znižujete podjetništvu in pa konkurenčnosti in pa znotraj tega 3 milijone, kar sem pa zelo presenečen, glede na to, da je bil gospod Počivalšek direktor Term Olimje v Podčetrtku, ki je šolski primer, kako se je pa treba iti turizem v Sloveniji, sem mislil, da bo pač turizem malo bolj zacvetel, tudi sam je to rekel, zdaj pa 3 milijone dol.

Veliko je bilo že rečeno glede Ministrstva za izobraževanje in pa učne pomoči. Jaz ne vem, ali smo mi še parlamentarna demokracija, Odbor za izobraževanja sprejme, da je naložil vladi oziroma ministrici, da zagotovi 4 milijone za dodatno učno pomoč. Vlada ta sklep povozi, koalicija glasuje tam okrog 20. januarja tako, zadnjič na odboru drugače. Očitno se ni ti tega več ne držimo, kar se tukaj v

parlamentu sprejme. Bomo imeli amandmaje, ampak v 9,8 približno milijarde v proračunu je problem prestaviti nekaj milijonov. Dajmo potem reči, naj vlada sprejme proračun, brezveze mi tukaj ta dan zapravljamo, da debatiramo, da preperečujemo prepričane, pa naj tisti proračun velja. Saj amandma itak ne bo noben sprejet. Ampak zmotilo me je pa to, kar je na začetku rekla dr. Lipicerjeva, da ta proračun kaže na to, nekako v tem smislu je rekla, da se ne bodo nikomur zamerili in da bo približno enako prerazporejeno.

Naj samo zaključim. Jaz upam, da se boste po tem začeli ravnati, če boste hoteli to Slovenijo kam potegniti. Naj zaključim z besedami bivše britanske premierke Margaret Thatcher, ki je nekoč dejala: "Če se boste trudili, da boste sklepali kompromise vedno in pa povsod, boste mogoče priljubljeni, dosegli pa ne boste ničesar."

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Bojan Podkrajšek.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Hvala, spoštovani predsednik, za besedo.

Kot sem že prej omenil, skozi ves dan se pogovarjamo o tem najpomembnejšem dokumentu za leto 2015. Mogoče sem sam tudi malo žalosten, da ni danes z nami gospoda ministra, seveda vso spoštovanje do gospe sekretarke. Sam se zavedam, da je bilo v ta dokument, ki je dosti debel, vloženo veliko truda. Danes smo slišali, pa nisem čisto prepričan od koga ali od predsednika vlade ali od spoštovanega ministra, da smo na dnu. Jaz mislim, da smo na dnu ene jame, vsi skupaj, ko se pogovarjamo o financah za to leto. Konec je tistih lepih besed, ki smo jih mogoče dajali pred petimi meseci. To se je danes tudi čutilo v tej dvorani, da se bomo kmalu srečali z realnostjo, kakšno je stanje v tej državi, to hočemo ali nečemo.

Da je ta dokument pripravljen, moje mnenje kot nestrokovnjaka za finance je, da je ta dokument nestabilen. Zakaj to govorim? Prvič to govorim zato, ker se mi zdi, da ministri, ki so del te vlade, se verjetno niso dobro izpogajali z ministrom za finance oziroma s predsednikom vlade ali pa jim minister oziroma predsednik vlade ni prisluhnil. Naj povem samo en primer, da ne bom zahajal na vsa področja, gre za področje policije. 5 mesecev, ko sem poslanec, poslušam težave policije na vseh področjih, in jaz trdno upam, da ministrica, ki vodi ta pomemben resor, pozna njihove težave. Tu se mi poraja vprašanje, ali ne pozna njihovih težav ali pa minister dejansko ni poslušal, kaj to področje potrebuje v tem letu. Področje gospodarstva, šolstva, sociale. Jaz tudi trdim, da bomo zelo neuspešni, ko bomo črpali evropska sredstva, kajti nimamo zagotovljenih dovolj svojih sredstev. Naj izpostavim železniški tir, o katerem veliko govorimo že šest mesecev. Ko je imel minister hearing, je takrat govoril, da je to

projekt, ki je zelo daleč, potem smo se postopoma začeli o njem pogovarjati, v zadnjih 14 dneh pa smo vsi skupaj poslušali na odborih, da je ta projekt dejstvo, da bomo v ta projekt šli, da ga bomo prijavi, da bomo lahko črpali evropska sredstva, ampak denar, ki bi naj bil zagotovljen od nekega strateškega partnerja, je pa po mojem mnenju v megli. Zato se mi zdi, da je ta stvar zelo nestabilna in trdim, da je ta dokument nestabilen.

Ko sem govoril, da je bilo prav gotovo veliko truda vloženega v ta dokument, spoštovane poslanke in poslanci, slišali smo danes tudi, da je ta rebalans proračuna za leto 2015 naravnano tako, da bi naj bili vsi skupaj enako nezadovoljni. S tem se jaz prav gotovo ne morem strinjati. Nezadovoljni so prav gotovo tisti, ki imajo že vrsto let težave, ki vsak mesec dobijo manj in živijo v vedno večjih težavah. Zadovoljni pa bodo prav gotovo jutri, ko bo ta rebalans sprejet, tisti, ki že vrsto let dobivajo sredstva iz državnega proračuna, v raznih agencijah, sredstva, ki so prav gotovo nepoštena, ki bi morala biti namenjena komu drugemu, socialni, šolstvu, pokojninam pa še komu. Spoštovane poslanke in poslanci, dokler ne bomo zašli na tisto področje pa tam stvari "poštimali", bomo imeli vsak mesec večje težave v tem državnem zboru, vedno večje težave bo imel seveda gospod minister s sekretarko na čelu.

Zato sam tega rebalansa jutri prav gotovo ne morem podpreti, bi pa apeliral na koalicijo, ki je po mojem mnenju danes malo razglašena, da bi jutri upoštevala in izglasovala tudi amandmaje, ki jih bomo danes predstavili. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala za besedo.

Sam sem nekoliko omejen s časom, zato se bom dotaknil samo enega področja, in sicer področja izobraževanja. Rebalans na področju Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport uteleša geslo Vsi so isti. To geslo še kako poznamo iz vseslovenskih vstaj, pa bi lahko rekli, da precej brez zadržka velja še danes. Zakaj? Priča smo namreč istim politikom, kot smo jih že vajeni, tako na področju izobraževanja kot na področju celotnega proračuna. In tudi temu področju namenjena sredstva lovijo 3-odstotni proračunski primanjkljaj, ki ga ne opravičuje nikakršna logika, še celo gospodarska logika ne, ampak zgolj in samo politični diktat Bruslja, Berlina in njunega podaljška, ki je Vlada Republike Slovenije. Kolikor bi temu sploh lahko še rekli vlada. Namreč ministrske funkcije obstajajo na papirju, ampak v resnici, v praksi imamo pa opravka zgolj in samo z neke vrste kolonialno upravo oziroma kolonialnih upravnikov, ki delajo vse, samo v korist lastnega ljudstva ne. Posledice vsega tega bodo precej daljnosežne, zelo

škodljive – na področju visokega izobraževanja mogoče celo nepopravljive.

Ampak tudi če odmislimo dolgoročne posledice zategovanja pasu univerze, ki pelje v njen kolaps, rebalans proračuna ne pije vode niti na kratke proge. Jasno je, in to je večkrat potrdila tudi sama ministrica, da v proračunu na področju izobraževanja manjka vsaj petindvajset milijonov evrov. Glede na to, da se vlada kot pijanec plota oklepa kontraproduktivnih kriterijev precej cinično poimenovanega evropskega Pakta za stabilnost in razvoj, lahko pričakujemo od kod bodo ta sredstva prišla. V praksi smo to že videli, to so novi in novi rezi. Kratko bo seveda potegnil dostop do izobrazbe za vse in kvaliteta javnega izobraževanja, ki je tik pred tem, da se zruši, in na to tudi opozarjajo zaposleni v vertikalni javnega izobraževanja. In ni državljana, razen nemara tistih, ki so najbogatejši, ki tega ne bi občutil. Učenci, dijaki – njim se krni tista osnovna pravica, temelj, ideja, ki podpira izobraževanje kot javno dobro, kot pravico, to je krojenje svoje lastne življenjske poti, zasledovanje neke sreče v življenju. Študenti, njihove družine, nad njimi tako visijo šolnine, lahko smo se soočili z nekimi izhodišči za pripravo novega zakona o visokem šolstvu ta teden, nekaj dni nazaj. Močno so razburkala javnost, in to upravičeno. Kar v teh izhodiščih zasledimo, je precej neposredna vojna napoved prav vsemu, kar je v našem izobraževanju še ostalo dobrega. Kako je pa s tistimi najšibkejšimi, pa tako vemo. Po štipendijski blagajni se pleni, sredstva za učno pomoč pa so – sklepi odbora ali ne sklepi odbora, ukinjena. Pod črto je seveda na izgubi celotna družba. Tudi če pristanemo na nesmiselne in kontraproduktivne politike zategovanja pasu, je naravnost samomorilsko kleščanje po družbenem podsystemu, ki je tisti bistveni temelj kakršnekoli razvojne perspektive. Tudi njenega najpomembnejšega dela – gospodarske suverenosti.

Če gremo dalje, na rez v višini 7 milijonov in pol evrov v raziskovalne programe in projekte, prav tako izraža neko kolonialno brezperspektivnost. Temu primerno lahko takoj vidimo, da je zabloda na tem področju dvojna in je globoka. Prvič, sredstva se zmanjšujejo in kot tudi na še katerem drugem področju velja, za manj denarja je manj muzike. Ampak bodite pozorni, tukaj imamo opravka vendarle z vlaganji v raziskovanje, in manjša vlaganja v raziskovanje pomenijo zmanjšane kapacitete razvoja. In osiromašen razvoj lahko vodi samo v siromašno prihodnost. In dodatno skoraj 3-milijonsko krčenje sredstev za mlade raziskovalce in še vedno neurejeno področje sofinanciranja doktorskega študija prav tako niso ravno zanemarljivi udarci.

Drugič, tista sredstva, ki pa vendarle ostajajo, se z ogromno lopato lučajo kot subvencije gospodarstvu, se pravi, v jamo nekih zasebnih dobičkov. Ne raziskavam v splošno družbeno korist ali za zvišanje produktivnosti

dela, ki so šele lahko temelj nekega razvojnega preboja. Ne. Milijoni in milijoni gredo v aplikativne raziskave po meri interesov posameznih kapitalistov, njihovih kratkoročnih dobičkov in za promocijo konkurenčnosti oziroma konkurenčnosti. Kje je tukaj javni interes, malo ironično, glede na to, da govorimo o področju izobraževanja, ki naj bi iskalo stvari. Ta javni interes ostaja globoko globoko skrit. Da bi ta denar namenili namesto posameznim kapitalistom temeljnim raziskavam v službi celotne družbe, iz katerih bi potem lahko zasebniki črpali sredstva za svoje ambicije in udejstvovanje na trgu, na to ne pomisli nihče. Vsaj nihče v naši vladi ne. Ampak to nas v resnici niti ne bi smelo presenetiti. Zakaj? Že na področju gospodarstva smo lahko videli, da našim kolonialnim upravnikom, ki jih poznamo kot Vlada Republike Slovenije, ne nazadnje na kraj pameti ne pade krojenje suverenega gospodarstva, ki bi bilo pripravljeno ali zmožno na financiranje lastnih aplikativnih raziskav, ki ne potrebujejo injekcij javnega denarja.

Tovariši in tovarišice! Tako vsestransko zgrešenih politik, ki peljejo naravnost v prepad, je praktično nemogoče sanirati, sploh skozi instrument amandmiranja, v tem primeru amandmiranja proračuna. Ampak vseeno, v Združeni levici želimo in predlagamo, da se vsaj na eni točki ne pogreznemo popolnoma oziroma to vsaj poskusimo in namenimo dodatnih 3 milijone sredstev za štipendije. Če že vlado žene k vragu vse po spisku, je najmanj, kar lahko stori koalicija, to, da vsaj nekoliko zaščiti socialno ogrožene in nadarjene študente, s tem da podpre naš amandma. Rebalansa seveda ne bomo podprli oziroma ga ne bom podprl.

Hvala za besedo. Upam, da danes oziroma mogoče jutri pride na vrsto še področje zdravstva in še česa drugega, ampak v tem trenutku, žal, za to nimam časa. Hvala.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Je še kakšna želja po razpravi? Prosim, če se prijavite.

Izvolite, dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči. Spoštovani zbor!

Ogromno je bilo že povedano. Začel bom z neko novico, ki sem jo dobil danes zjutraj. Zjutraj se je specialni enoti policije crknil, pardon, se je pokvarilo oklepno vozilo na Trojanah. Upam, da so fantje šli vsaj na krofe. To je neka zadeva, če smo malo bolj resni, na katero se opozarja, s katero smo se ukvarjali. Sam sem tudi iniciral neko debato. Policija je varčevala. So neke realne potrebe. Vemo, v kakšnem stanju je oprema. In očitno je tej koaliciji v interesu ali vsaj glavninskemu delu, da se bo zgodila privatizacija tega sektorja.

Zame proračun ni zgolj "hrbtenica izvajanja makroekonomske politike", če citiram kolegico Simono, zame je proračun v bistvu

tektonika v arhitekturi države ali družbe, se bom vrnil potem k temu. Govora je bilo o marsičem. Resorni minister je rekel, da je ta proračun izrazito infrastrukturno in investicijsko naravnani. Jaz zelo rad težim s strategijo pametne specializacije, da me ima gospod Počivalšek gotovo že poln kufer. In če berem ta proračun, pa glejte, sem ga res detajlno prebiral, metodologijo od spodaj, od zadaj, spredaj in tako naprej. Jaz tu tega ne vidim. Jaz tu vidim kvečjemu, in s tem se strinjajo tudi naši strokovci, nek razvoj v nerazvitost. V tem proračunu ne vidim nekega preboja. Lahko bi šel po nekih posameznih ministrstvih, pa so že kolegice in kolegi pred menoj to omenjali. Lahko omenim samo neko zadevo, ki me kot prostorskega sociologa zelo zadene, stanovanjska politika je ena od petih prioritete resornega ministrstva, sprejemali bomo nacionalni stanovanjski program. Ministrstvo, ki ima budget, če pravilno gledam, čez pol milijarde, bo o prostorskem planiranju in stanovanjski dejavnosti namenilo milijon, upravljanju s prostorom pa 0,0006 %. Samo en lep primer. Nek drug primer, ta proračun je tudi blazno nametan. Še vedno imamo to fevdalizacijo ministrstev. Recimo, sem šel gledat postavko Civilna družba, ki jo najdemo skoraj na polovici, na eni tretjini ministrstev. Zakaj je to pomembno? Ker je zame civilna družba dejansko neka četrta veja oblasti, saj so mediji lastniško v nekem ne pretirano dobrem stanju.

Ker mi zmanjkuje časa bom citiral iz knjige Tektonika v arhitekturi, nek znan tekst Framptona, takole gre: "Toda gradnja ostaja po svojem značaju na bistveni način tektonska, ne stenografska in lahko bi rekli, da je najprej predvsem dejanje konstrukcije, ne diskurza, zasnovan na površini, volumnu in tlorisu," če naj citiram Corbusierove tri opomine gospodom arhitektom, ker Bane ve, o čem govorim, "tako lahko trdimo, da je gradnja po svojem značaju ontološka / nerazumljivo/ in da je grajena forma prisotnost, ne nekaj, kar bi zastopalo tisto odsotno." S terminologijo Martina Heideggra, tako Frampton, bi jo lahko mislili kot stvar, ne kot znak.

Ta proračun zame še znak ni, kaj šele neka stvar novega preboja. In ta nova politika, o kateri je bilo tako govora pred in okoli volitev, je žal zgolj stara politika z novo pričesko by Mič styling. In to se žal izraža tudi v tem proračunu in kot takega ga ne morem podpreti. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Izvolite, gospod Tanko. A je še več razpravljalcev?

JOŽE TANKO (PS SDS): Ne vem. Hvala lepa za besedo. Zdaj vodite sejo, kaj pa vem, dali ste mi besedo.

Poglejte, kar zadeva pripravo tega proračuna in predvsem predstavljena stališča vlade in tudi razprave koalicijskih poslancev

vodijo do nekaterih ugotovitev. Prvo, kar je, se najbrž prvič zgodilo, da ta rebalans ni projekt koalicije, ker so tako divergentna stališča poslanskih skupin koalicije glede tega proračuna, kot bi moral biti. Ena izmed koalicijskih strank je v bistvu naredila s svojimi stališči in tudi predlogi diverzijo na proračun. In jaz mislim, da že iz tega uvoda in stališč poslanskih skupin koalicije sledi, da ta proračun ne more biti optimalen, ker stvari niso postavljene tako, da bi v celoti stale in bi imele podporo koalicije.

Druga ugotovitev, ki sledi iz tega, je to, da ima ta koalicija neznanske težave z gospodarsko rastjo. Gospodarska rast je višja, kot je bila prvotno pri proračunu načrtovana. Primanjkljaj pa je prav tako višji. Tako da stvari, ki so podlaga za ta proračun, enostavno ne gredo skupaj. Ne more se zgoditi, da pri višji gospodarski rasti dobimo nižje prihodke, da pri višji gospodarski rasti dobimo tudi večji primanjkljaj, če se koalicija, vlada obnaša in ravna racionalno in se poskuša prilagoditi razmeram, v katerih smo. Glejte, govorite o tem, da je bistveno več denarja za investicije. Jaz mislim, da je v uvodu gospa Alenka Bratušek naštel stotine investicijskih postavk, pri katerih je vrednost enaka nič. In še nekaj 10 postavk, pri katerih je vrednost med 49 evrov in 10 tisoč evrov. In kapitalnih investicijskih postavk je samo nekaj. Iz tehnologije priprave proračuna se vidi, da ne gre za neka konsistentna ravnanja in, da mnoge stvari ne držijo. Recimo, jaz, ki sem že dolgo v državnem zboru, mislim, da bo to 15. proračun, katerega obravnavamo v državnem zboru, približno ravno toliko je bilo rebalansov v tem času, in še približno toliko zaključnih računov, poznam, kako se te investicije zidajo, kako se dinamično odvijajo, katere postavke so v državnem proračunu samo zato, da so poslanci potešeni, ker so tam napisane. Realnost je pa povsem drugačna. Jaz poznam iz tega proračuna nekaj primerov, ko so investicije dokončane do 90 %. Tudi cestni odseki. 90% enega daljšega odseka, ki se gradi, je končanega, za 10 % tega, ker gre za nekaj 200, 300, 400 metrov, pa že petič premikamo po proračunu te postavke. Se vam zdi, da je pristop racionalen, da na tak način puščamo desetine postavk v proračunu nedokončanih? Govorim za cestne odseke, govorim za športne objekte, kulturne projekte, govorim za katerokoli zadevo v tem proračunu. Vsak logičen kmet ali delavec, kdorkoli bi najprej poskrbel, da bi se stavbe zaključile in dale v uporabo. Tako pa imamo že pet ali več let nekatere stvari, ki so nedokončane, nedovršeno proizvodnjo. Si predstavljate kogarkoli v gospodarstvu, da bi si privoščil, da bi imel nedokončane proizvodnje za ne vem koliko milijard evrov, tako kot je v tem proračunu. Seštejte postavke, pri katerih manjka toliko, da bi bil ves sistem zaprt in dokončan in bi se tudi uporabljal in v primerjavi s tistim, kar je treba še dodati, da se to naredi. Boste videli, veliko več je

nedovršene proizvodnje v bistvu, kot se vidi iz tega proračuna in kot ste morda nekateri sposobni to zaznati. Lahko naštejemo cel kup odsekov, sam jih poznam, na mojem območju so in tako naprej.

Mislim, da je treba še nekaj stvari povedati. Odločili ste se, da s tem proračunom bistveno posežete v občinske proračune na obeh postavkah, na primerni porabi in na tistem delu sofinanciranja. Obrazložitev pri ZUJF-u občin je nekorektna. Tam piše, da bodo pozitivni učinki za občine mislim da 17 milijonov. Samo iz naslova glavarine bo samo v letošnjem letu izpada pri financiranju občin oziroma te primerne porabe, kakorkoli temu rečemo, približno 40 milijonov evrov. 20 evrov na prebivalca, krat prebivalci in lahko izračunate, koliko to pride. Da ne rečem, da bo celo manj sredstev na postavki za sofinanciranje. Bistveno manj, prepolovi se, če ne celo več. S tem, ko boste vi odrezali občine, boste odrezali pravzaprav glavni investicijski del v tej državi. Občine so glavni investitor. Nihče v tej državi skoraj ne investira več kot občine. Če se bodo zmanjšala prosta sredstva občin, tisti del, ki je namenjen investicijam, potem jih tudi ne bo za lastno udeležbo, za kandidiranje za evropske projekte za naprej. Dolgoročen problem. In kar se mi zdi še poseben problem, mislim, da županom ni nihče povedal, med tistimi, ki so se pogajali, da ni to enoletno rezanje stroškov. Če bi vi zmanjšali stroške občinam za eno poslovno leto, bi to naredili v Zakonu o izvrševanju proračuna. ZUJF občin pomeni trajnejše zmanjšanje sredstev za občine. Zato ste šli v ta poseben zakon. To pomeni, da bodo naslednji proračuni občin prizadeti in da bo tudi bistveno manj možnosti, da bodo občine črpale evropska sredstva. To bo eden izmed večjih problemov.

Iz tega proračuna ni nikjer razvidno tisto, kar naj bi pospeševalo to gospodarsko rast. Ni zaznati ene postavke za pospeševanje gospodarske rasti. Vlada se zelo rada pohvali, kako je rasla gospodarska rast, kako se je dvignila, kakšne pozitivne učinke prinaša. To je govorila tudi prejšnja vlada Alenke Bratušek. Vendar ko smo vprašali, kateri ukrep je tisti, ki je povzročil gospodarsko rast, na to vprašanje ni bilo odgovora. Tudi zdaj sprašujem, kateri so tisti ukrepi, ki jih je sprejela vlada v pol leta, ki so dvignili gospodarsko rast. So to priporočila GRECO, ki gredo v zakonodajo, sodno zakonodajo? So to postopki razreševanja Janeza Janše? So to kakšni drugi zakoni s tega področja? Ali pa imate zadaj kakšne konkretne ukrepe, ki so povzročili to?

Danes je bilo v razpravi večkrat omenjeno, da bo treba narediti še nekaj na dodatnem zajemanju davkov, in to je bilo tako v razpravah nekaterih vladnih funkcionarjev, kakor tudi nekaterih poslanskih skupin. Pri nas obdavčevati državljane je po svoje problem. Mislim, da so v Avstriji do 17 tisoč evrov dohodnine vsi oproščeni, pri nas je to pa že zgornji srednji razred. Obdavčitev, ki je visoka

tam približno 27 %. Jaz se ne bi rad primerjal s Karakasom, pa z nekaterimi drugimi eksotičnimi državami, kjer vojska deli WC papir. Rad bi se primerjal s sosedi, z Avstriji. Če že povzemamo prakse, potem povzemajmo prakse, ki veljajo v Berlinu, ki veljajo v Bruslju, ki veljajo na Dunaju. Tam so tisti, ki imajo standard, ki živijo, ki so srečni, da imajo državo. Pri nas pa ste mnogi koalicijski poslanci in celo državna sekretarka povedali, da s tem proračunom ni nihče zadovoljen. Si predstavljate? Tako pomemben projekt vlade, kot je proračun, in se vlada pohvali in koalicija s tem, da z njim ni nihče zadovoljen. Zakaj pa imamo potem državo, zakaj pa imamo vlado? Jaz mislim, da bi morala priti vlada s proračunom, s katerim bi bila velika večina zadovoljna. Ne, da se hvalite s tem, da ni nihče zadovoljen z njim in je zato dober. Proračun bi bil dober, če bi se z njim lahko pohvalili: na visokem šolstvu, v študentski populaciji, pri mladinskih projektih, na investicijah, socialni, v zdravstvu in kjerkoli drugje. Takrat bi rekli, da je proračun dober in da je vlada primerno odreagirala. Tako pa imamo na eni strani veliko gospodarsko rast, na drugi pa še večji primanjkljaj, kot je gospodarska rast. In ta proračun je v enem delu tudi posledica, ker se plačuje minulo delo ali pa slabo minulo delo pretekle vlade in preteklih vlad, ki niso na področju usklajevanja z razmerami naredile popolnoma nič. Ker se je vse delalo, vse stvari so se urejale izključno z zadolževanjem in vzdrževanjem primanjkljaja. To je problem tega proračuna in teh zadev. Zanimivo je, da se ne zgodi popolnoma nič. Nihče ni zadovoljen, ne visoko šolstvo, ne sindikati, ne združena levica, pa ni nobenih protestov, ni obroča okoli Državnega zbora, ni stavk na glavni cesti pred Državnim zborom, ne pred Vlado, ne nikjer. Zanimivo! Nihče ni zadovoljen in nihče ne protestira. In se hvalimo ali pa govorite o tem, da ste uspeli umiriti ulico in razmere v državi. Neverjetno! Ubili ste državo v bistvu s tem proračunom in s svojimi dosedanjimi ravnanji. In ta vlada in prejšnja vlada in tako naprej. Ljudje so obupali. Od normalne vlade bi pričakoval, da pripravlja rešitve, ki pomenijo preboj, ki pomenijo zadovoljstvo, ki pomenijo razvoj, ne pa hvaljenje s tem, da s proračunom ni nihče zadovoljen. To je pristop, ki je značilen tipično za revolucionarne države. Tudi tam ni nihče zadovoljen. V razvitih državah se proračuni, ne vem, odnos do države, do mnogih projektov meri s tem zadovoljstvom do države in do proračunov, ki jih imajo. Pri nas je merilo nezadovoljstvo. In če so vsi nezadovoljni, potem je to vse v redu. Bravo! Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa mag. Mateja Vraničar, državna sekretarka Ministrstva za finance.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa.

Še enkrat želim osvetliti pogovore oziroma dogovore z občinami in odgovoriti na vprašanje v zvezi s tem, kaj ta proračun pomeni za gospodarsko rast. Kar se tiče pogovorov z občinami in Zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje njihovih javnih financ, moram poudariti še enkrat, da je šlo za dolgotrajna pogajanja, ki so rezultirala v več setih ukrepov. Zakon, s katerim bi znižali stroške delovanja občin na področju izvajanja zakonskih obveznosti občin, so zahtevala združenja občin. Že leta 2012 je bil prvi tak poskus, ki ni bil dokončan. Pa potem leta 2013 in 2014 še enkrat. Pa tudi ni bil dokončan. Zdaj je bila zbrana volja in dorečeni so bili ukrepi, prvi set ukrepov do te mere, da smo lahko predložili predlog zakona, usklajen z občinami, tudi Državnemu zboru v potrditev. Ali ga boste sprejeli ali ne, se boste odločili jutri po razpravi. Gre za to, da se občinam trajno ukinajo določeni stroški ali znižajo določeni stroški za izvajanje njihovih nalog. To je bila zahteva občin. Ravno tako je zahteva občin, da s tem procesom nadaljujemo. Zato smo dogovorjeni, da bomo do konca junija sprejeli dodatne ukrepe za znižanje stroškov dela občin, ki bodo spet trajne in ne enoletne narave. Na tej podlagi bo mogoče v bistvu tudi približati dejanske stroške, pod katerimi občine delajo, in pa višino povprečnine, ki jo za izvajanje teh nalog dobijo. Vendar je to je samo en del nalog, ki ga občine opravljajo, drugi del je investicijski. In za ta investicijski del občine zagotavljajo sredstva s pobiranjem nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, s transferom iz državnega proračuna na podlagi 21. člena Zakona o financiranju občin, ki je v letu 2014 znesel 22 milijonov, od tega se del plača v letošnjem letu, del se je lani. Za letošnje leto pa smo se dogovorili, da bodo iz tega naslova dobili 11 milijonov, preostanek pa bomo vzeli v obzir v pogajanjih naslednje leto. Ampak poleg tega občinam v letošnjem letu zagotavljamo še več kot 470 milijonov evrov dodatnih investicijskih transferov. Prej sem že v eni od svojih intervencij omenila, da občine letos dobijo iz državnega proračuna 487 milijonov investicijskih transferov v celoti, od tega 11 milijonov na podlagi Zakona o financiranju občin, 11. člena, drugo na ostalih podlagah. Večina je evropskih sredstev, en del pa tudi drugih transferov, ki jih zagotavljajo posamezna ministrstva.

Pogoje za gospodarsko rast s proračunom je mogoče zagotavljati na dva načina, ali s splošno usmeritvijo proračuna ali pa s specifičnimi ukrepi. Trdim, da je splošna naravnost proračuna s tem, ko zagotavlja več sredstev za investicije in investicijske transfere, v splošnem naravnana v to, da podkrepi oziroma da podpre nadaljevanje gospodarske rasti v okviru možnosti, ki jih daje javnofinančna situacija.

Nazadnje še, tolikokrat je bila danes že omenjena ta moja izjava, da smo vsi enako nezadovoljni s tem proračunom, da jo moram komentirati in jo moram postaviti v kontekst. Ne

gre za to, da je splošno zadovoljstvo merjeno po tem, koliko smo nezadovoljni s proračunom. Ampak to, da vsi na nek način enako negativno komentirajo proračun, kaže na to, da smo bili do vseh proračunskih uporabnikov enako strogi, ko smo odmerjali možne pravice porabe. Če bi en proračunski uporabnik bil zadovoljen, drugi pa ne, pomeni, da smo favorizirali enega proračunskega uporabnika v primerjavi z drugimi. In to bi bilo slabo. Hvala lepa.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Izvolite, gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Spoštovana državna sekretarka! Z občinami niso bila speljana popolnoma nobena pogajanja. Vi ste se dobili z nekaj predstavniki Združenja občin, z občinami pa postopki niso bili speljani. Mislim, da boste imeli v tem delu še relativno velike probleme. Kajti na način, kot je bilo to pripravljeno, je najbrž težko zagotoviti, da so ti ukrepi za vse občine sorazmerni. Morda so za tiste, ki so se pogajali, nekoliko boljši pogoji, in se bodo pokazali potem pri izvrševanju proračuna.

Druga stvar, ki je, je pa očitno, da je v tej državi t. i. socialni mir samo takrat, kadar je primanjkljaj prignan na limit. Če primanjkljaj ne bi bil na limitu, na minus cca 3 %, potem bi se najbrž še vedno dogajali morda kakšni protesti. Je pa problem v tem, da očitno posamezne stvari, ki so v tem proračunu, niso skladne. In tudi kar zadeva pripravo proračuna, je v proračunu velik problem. Mi smo se s projekti občin, s tistimi 11 projekti ukvarjali tri leta. In v treh letih kljub temu da so imele vsa potrebna gradbena dovoljenja in tako naprej, jih ni bilo možno umestiti v državni proračun in tudi izdati odločbe, da bi se investicije začele. Zdaj najbrž pod istimi pogoji bo to kar na enkrat možno. Zdaj pa sprašujem tudi vlado, kako bo intervenirala v tem primeru. Najbrž pri teh 11 projektih, ki zadevajo kohezijo, se ne bo nič bistvenega spremenilo. Praktično nič. Pogodbe so, odkupi so, služnosti so, gradbena dovoljenja so, izvajalci so izbrani že dve leti, pa se ni dogodilo nič. Zdaj bodo najbrž zadeve sproščene, in to bo pri isti administraciji, ki je to zaustavila, in naj bo to velik napredek pri tej vladi.

Problem je v tem, da se kaže, ko gledamo te proračune in ravnanja, da prihaja do nekih čudnih odločitev, do nekompletnih investicij, da se investicije ne zaključujejo ali pa zavestno namensko ustavljajo, sredstva propadajo se ne izkoristijo, potem pa se to na nek drug način uvršča v neke druge proračune in variante. Samo na to, kako ste pristopili do občin, pa je zagotovo, da bo prišlo do zmanjševanja, dolgoročno gledano do zmanjševanja črpanja evropskih sredstev, ker bo padla tudi lastna udeležba ali sposobnost občin za lastno udeležbo pri kandidiranjih na projekte. In to bo dolgoročno velik problem.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Vidim, da je še želja po razpravi. Dajte se, prosim, prijaviti. Se opravičujem, dobro, potem pa je na vrsti gospod Branko Grims. Izvolite, gospa Anja Bah Žibert.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa, predsedujoči.

Spoštovana državna sekretarka, zdaj ne vem, ali zavestno zavajate ali pa si niste pogledali, kaj se je dogajalo na seji matičnega odbora, kjer smo obravnavali t. i. Zakon o ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin. Tam je bilo marsikaj videti in slišati, da je nedorečenega. In če grem še dlje, smo pred dnevom dobili tudi dopis s strani skupnosti občin, da naj se vključi t. i. sprememba 30. člena, ko govori o zavarovanju, ki je bila usklajena, dogovorjena, ampak očitno s strani vlade zavestno vržena ven. Tukaj je dopis. In prosim ne zavajajte ne tega državnega zbora, ko itak stvari poznamo, smo jih spremljali, smo sodelovali, ampak predvsem javnosti. Stvari niso bile dorečene oziroma se niso izpeljale tako, kot je bilo obljubljeno. Da o pripombah posameznih občin niti ne govorim.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo. Vsem prav lep pozdrav.

Akti, ki so pred nami, naj bi omogočali hitrejši razvoj, kot je bilo rečeno v uvodu, pa v napovedi. Če bi želeli dejansko vsaj ohraniti to, kar v Sloveniji imamo, bi morali Slovenijo najprej vzpostaviti v tistem okviru, da bi bili za podjetnike vsaj tako zanimivi, kot je sosednja Avstrija. Kajti to in vse ostalo, o čemer se danes govori, temelji na nekih številkah, ki pravzaprav nimajo neke realne osnove. Dokler se dogaja tisto, kar je za Slovenijo dolgoročno najbolj usodno, da se najbolj produktiven del prebivalstva seli v sosednjo državo, kot najbolj produktiven del prebivalstva mislim mlade uspešne podjetnike in vse ostale mlade družine, ki zdajle na Gorenjskem, na Koroškem, na Štajerskem, povsod je že prisoten ta proces, v velikem številu prehajajo preko meje, in dokler se ta proces ne ustavi, je vse drugo bob ob steno. Zato bi moral biti princip, kako bi te stvari izdelali, čisto drugačen. Morali bi narediti pravni okvir, da bi bila za podjetništvo Slovenija vsaj tako zanimiva, kot je sosednja država. Če je vlada to sposobna narediti. In vse ostalo bi bilo treba temu podrediti, pa seveda upoštevati še načelo dobrega gospodarja, da ne smeš izstavljanj računa ne samo prvemu naslednjemu rodu, ampak še nekim naslednjim rodovom, kar sicer tranzicijski levičarji tako radi počenjate. In zato smo tam, kjer smo. Taki predlogi, kot so sedaj tukaj na mizi, seveda nič od tega ne

prinašajo. Zato tukaj ni razvojni – ne proračun, ne zakon, ne nič. Ampak bo samo nadaljevanje sedanjega stanja. In kar je še huje, to, kar je sedaj pred nami, je samo uvod v tisto, kar bo šele reševalo morda en del te situacije, o kateri govorim, pa še to samo na nominalni ravni. In bo prišlo nekje verjetno na vrsto jeseni, kajti še enkrat bomo imeli rebalans. To, kar je sedaj, je veliko premalo in prepozno, da bi stvari kakorkoli v resnici spreminjalo. In to vsi, ki to danes razlagate, od predsednika vlade do poslank in poslancev sami zelo dobro veste. To, kar se je spogajalo, je tako no, en lep izraz za to je kravja kupčija, recimo, kar se je zgodilo z občinami. Ne vem, enkrat bo tako, potem bo pa tako, v resnici pa vsi, ki so prišli s pogajanj, ker sem z ljudmi govoril, ki so bili tam neposredno udeleženi, sploh nihče ne verjame, da bo v resnici tako, kot so se formalno dogovorili. Čemu potem to vse skupaj služi? Vtisu, da se nekaj dela. To je tako kot tisti vic o nekem zelo znanem predstavniku tranzicijske levice, ki stoji rad na vlaku pa se gunca, čeprav je vlak parkiran na postaji, zato da se dela vtis, da se naprej pelje. Ena zelo zanimiva stvar se je pojavila v Sloveniji. Ta popoln molk. Ko ni nobenih protestov več, nihče nič ne navrže, nihče nič ne vrže, nihče celo nič več glasno ne izreče. Človek bi rekel, da bi morali že malo poizvedbo dati, kam so izginili sindikati, da se jim ni kaj hudega zgodilo ali pa vsem ostalim, ki bi morali sedaj na ves glas razgrajati. Pa se seveda to ne zgodi. Nekoč so pa vpili, ko so metali vse po ulicah, da oni že vedo, kaj vlada pripravlja, čeprav nič od tistega tista vlada takrat ni pripravila. Danes, ko so pa stvari tisočkrat hujše v praksi, kot so oni že vedeli, da vlada pripravlja, tista takratna, pa nihče nič ne naredi. Veste, to potem malo spominja na tisto znano anekdoto iz Arabije, tam neke okoli leta tisoč, ko je takratni diktator Omar vprašal, kaj pravijo ljudje, ko so dvignili davke, so rekli: "Protestirajo." "Ooo," je rekel, "bomo še dvignili davke." Ko drugič navije davke, pa pride vprašat: "Kaj je sedaj?" Pravijo: "Množica besni." On pravi: "Bomo še dvignili davke." Potem so pa v tretjo prišli, pa so rekli: "Sedaj je pa samo še tišina." "Uuu," je rekel, "sedaj moramo pa takoj znižati davke." Ker takrat, ko ljudje utihnejo, takrat se po navadi ljudje šele v resnici ukvarjajo z realnimi težavami in takrat se potem stvari premaknejo z mrtve točke. In vse kaže, da na tem smo. Ampak očitno se nad tem nihče ne zamisli. Predvsem pa bi se morali zamisliti nad tistim, kar sem povedal na začetku. Priče smo enemu procesu, ki je bolj uničujoč celo od samega zadolževanja. To je selitev tistega, kar je v najbolj pozitivnem pomenu nacionalna elita, v sosednje države. Podjetja se selijo, uspešni podjetniki se selijo, mlade družine se selijo. In če hočeš to ustaviti, je treba narediti okvir za podjetništvo, za boljši razvoj, kot ga ima sosednja primerljiva država. Nič od tega niste storili, zaradi tega so predlogi aktov, ki so danes pred nami, neprimerni, neustrezni, prepozni in

veliko premalo. In to velja za vse od prvega do zadnjega.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Še kakšna želja po razpravi? Ne. Ker nihče več ne želi razpravljati, zaključujem razpravo. Glasovanje o splošnem delu predloga rebalansa bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili jutri, 11. 2., v okviru glasovanj.

Prehajamo na obravnavo posebnega dela predloga rebalansa. Želi kdo razpravljati? Ne. Potem zaključujem razpravo.

Prehajamo na razpravo o vloženih amandmajih, ki jo bomo opravili na podlagi pregleda vloženih amandmajev z dne 18. 2. 2015. Prehajamo na proračunskega uporabnika 1537, Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, in na razpravo o vloženem amandmaju pri tem proračunskem porabniku. V razpravo dajem podprogram Podpora Slovincem v zamejstvu in po svetu ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želi kdo razpravljati?

Izvolite, gospod Danijel Krivec.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovani predsedujoči.

Na nek način me čudi, da v koaliciji ni posluha, da bi se ta amandma, ki je predlagan, podprl. Predvsem zato, ker gre za naše ljudi v zamejstvu in po svetu, za katere se je proračun v zadnjih letih v veliki meri rapidno zmanjševal od leta 2013 na 2014 z zadnjim rebalansom za skoraj 20 % in s tem ponovnim rezom iz predvidenega proračuna 2015 v rebalansu 2015 še za 9 %, kar pomeni 30 % v dveh letih. Čudi me pa predvsem zato, ker na drugi strani dajete amandma, da uradu Vlade Republike Slovenije za narodnosti, se pravi za narodnosti, ki opravljajo neko svoje poslanstvo v naši državi, pa vračate postavko na izhodiščno vrednost, ki je bila predvidena v proračunu 2015. V obrazložitvi napišete, da je šlo za tehnično napako in da odpravljate s tem amandmajem tehnično napako. Glede na to, da gre za tehnično napako, predlagam, da tudi v primeru naših ljudi po svetu in v zamejstvu spoznate, da ste napravili tehnično napako, ki jo odpravite s tem, da podprete ta amandma, ki smo ga vložili.

Jaz si ne predstavljam, da postavljamo v neenakopraven položaj ljudi, ki živijo kot narodnosti v naši državi, gre jasno za madžarsko in italijansko skupnost deloma tudi za romske ljudi, in na drugi strani naše ljudi, ki živijo v zamejstvu in po svetu. Delamo praktično eno veliko razliko med tema dvema postavkama. Zato prosim vse, da ob glasovanju vseeno razmislite, ali je za teh nekaj desetink procenta, ki ne vplivajo na ta proračun, ki se povečuje za 500 milijonov, vredno narediti tako nesrečno tehnično pomanjkljivost. In bi prosil, da tehnično pomanjkljivost tudi v primeru naših zamejcev popravimo.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Še želja po razpravi? Ne. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 1540, Urad Vlade Republike Slovenije za narodnosti, in razpravo o vloženem amandmaju pri tem proračunskem porabniku. V razpravo dajem podprogram Podpora manjšinam ter amandma poslanskih skupin SMC, Desus in SD. Želi kdo razpravljati? Izvolite, gospa Marija Bačič.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala za besedo.

Socialni demokrati podpiramo predlagani amandma, s katerim se narodnim skupnostim vračajo sredstva za njihovo nemoteno delovanje. Gre za znesek 228 tisoč 743 evrov. Naj spomnim, da so temeljne določbe o varstvu italijanske, madžarske narodne skupnosti ter romske skupnosti zapisane v ustavi Republike Slovenije in v ratificiranih mednarodnih pravnih aktih. V podprogramu se torej zagotavlja sofinanciranje delovanja programov krovnih organizacij italijanske in madžarske narodne skupnosti ter romske skupnosti v Sloveniji. Sredstva Urada za narodnosti ostajajo enaka, medtem ko se Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu precej manjšajo. Predvideno zmanjšanje je za 8,8 %. Socialni demokrati pozivamo Vlado, da se zaveže, da bo naredila vse, da bodo Slovenci v zamejstvu zaradi zmanjšanih sredstev čim manj prizadeti. Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu pa predlagamo, da začasno izvaja najnujnejše programe, predvsem programe na področju kulture, ki so bistveni za ohranjanje identitete. Pričakujemo, da se bo situacija kmalu spremenila in bodo v naslednjem proračunu ponovno zagotovljena dodatna sredstva za učinkovito delovanje Slovencev v zamejstvu in po svetu.

Istočasno, če sem že pri besedi, bi prosila, da podobno bi lahko povzeli v opredelitvi do problematike vzdrževanja idrijskega rudnika, kjer smo želeli vložiti amandma, vendar smo dobili zagotovilo s strani Ministrstva za gospodarstvo, da bodo to oni na svojem področju na ministrstvu uredili. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Še kakšna želja po razpravi? Da.

Izvolite, dr. László Göncz.

DR. LÁSZLÓ GÖNCZ (PS IMNS): Hvala lepa za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Naj še enkrat poudarim tisto, kar sem že v stališču poslanske skupine povedal. V primeru podpore italijanski, madžarski ter romski skupnosti gre za dejavnosti, ki so bile dogovorjene že v fazi priprave koalicijske pogodbe, in gre za dejavnosti, ki so v celoti potrebne za tako in tako že zelo minimalizirano

delovanje vseh omenjenih skupnosti. Se je pa dejansko zgodila napaka pri pripravi predloga proračuna, kar sta tako ministrstvo kot tudi koalicija spoznala in zato tudi pripravila amandma. Nisem se namenoma oglasil pri prejšnjem amandmaju, čeprav sem jaz v svojem uvodu oziroma stališču povedal, da zelo obžalujem, da ni podpore tudi prejšnjemu amandmaju, vendar ne zato, ker bom rekel našemu amandmaju gre podpora, ampak ker bi bilo zelo prav, da se dejavnost Slovencev v zamejstvu in pa po svetu res postavi v tako luč, da omogoča ohranjanje, obstoj in razvoj, torej iz čisto vsebinskih razlogov, ne pa na osnovi nekih reciprocit, ki nikakor, bom rekel, niso nikoli transparentne in morda tudi najbolj optimalne.

Jaz bom ta amandma podprl. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ne. Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 1714 Policija in na razpravo o vloženih amandmajih dvema podprogramoma pri tem proračunskemu uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram Javni red in splošna varnost ljudi in premoženja ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke in amandma Poslanske skupine Zaveznitstva Alenke Bratušek. Želi kdo razpravljati?

Izvolite, gospa Anja Bah Žibert.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Prej sem že povedala, koliko pride na posameznega državljana na odhodkovni strani proračuna. Za štiričlansko družino znaša to več kot 20 tisoč evrov. Jaz upam, da se zavedate, kaj pomeni podaljševanje reakcijskega časa glede ukrepov policije, glede na to, da so podatki znani, da je nasilja v družini vedno več. In če na drugi strani gledamo, da predlagamo, da se vzame za neko nadgradnjo informacijskih sistemov, ker sploh še računalnikov nimajo nekatera ministrstva, potem res ne morem razumeti, zakaj tega amandmaja ne morete podpreti. To je žalostno in je sramotno.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Jani Möderndorfer, izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB): Hvala lepa.

Smo pri tej nesrečni policiji, ki ne vemo, ali je naša ali ni naša, kaj bomo z njo počeli. Predvsem pa nesrečna zaradi tega, ker imam občutek, da ministri in ministrice v resornih področjih bi še kaj naredili, pa bi se še borili, ampak hudo je, ko pride minister za finance, preseka in reče: dosti debate.

Prej smo slišali državno sekretarko, ki je povedala naslednji stavek: Pri vseh enako.

Lepo vas prosim, jaz sem prej govoril, da ne more biti pri vseh enako. Ne more. Preprosto ne more. In dokler je pri vseh enako, prihaja do neumnosti. In hvala bogu, imamo Državni zbor, ki lahko kakšno stvar tudi popravi predvsem zaradi tega, ker Ministrstvo za finance zasleduje samo en cilj: samo prihodki pa odhodki pa, saj veste, ti nesrečni 3 %, ki so vmes. Vse ostalo jih ne zanima. Ministri resornih področij imajo pa resen problem. In pri policiji, ne da ima sedaj ministrica problem, sedaj imajo problem že vodje, šefi policije, in ne nazadnje imajo problem sami policisti, ki so v resnici v neki točki, da ne vedo več, ali naj sploh še verjamejo v to državo, ki jim ne da niti osnovnih pogojev.

Ključni problem, ki je nastal je nastal predvsem zaradi tega, dolga leta se je več ali manj, to smo na odborih že vse sklenili in se pogovarjali in ugotavljali, pa vendar je treba ponoviti, leta in leta v resnici niso proutno vzdrževali in niso dajali dovolj sredstev za neko vzdrževanje, da bi lahko na koncu imeli samo neko investicijsko vzdrževanje. Niti ne da ni bilo investicij, niti investicijskega vzdrževanja ni bilo zadovoljivega. Poglejte, jaz Ljubljano poznam, ne vem, kako je drugje, ampak ko sem šel v tretjo nadstropje na Trdinovo na kriminalistični oddelek, sem ugotovil, da nimajo niti enega stola enakega drugemu. Zato ker je to vse navlečeno od vsepovsod in je prav bedno pogledati, ker ne veš čisto dobro, kako to izgleda. Ko sem se usedel tja, ko me je povabila ena kriminalistka, je moral iti drugi ven, ker je bil moteč faktor, ker se nisva več mogla niti pogovarjati. Skratka, gre za to, da se leta in leta enostavno ne naredi tisto, kar bi se v resnici moralo narediti. To, kar je danes kolega Trček povedal, da je dobil informacijo, da se je na Trojanah zopet pokvaril en avto, to ni nič posebnega. Tega smo že vsi navajeni. Še malo, pa se bo zgodilo tako kot v filmih, veste, tisti, ki vozi 140 kilometrov na uro, ga policija več ne sledi, ker itak nima dosti hitrih avtomobilov, da bi lahko to vse skupaj polovila. Banaliziram, ampak namenoma to počnem, ker enostavno nismo dovolj zreli, da se odločimo in naredimo neko črto in rečemo, da je to pač preprosto dovolj. Poglejte, v neki postaji policijski imajo nove prostore, drugi pa že leta in leta enostavno ne dajemo dovolj denarja, ker rečemo, da bo to drugo leto, da bo to drugo leto, da bo to drugo in naslednje. In tako ostane 10 let. Potem pa še enkrat slišimo državno sekretarko, da mora biti rez upravičen na vseh resorjih enako.

Poglejte, pri masi proračuna, kakršna je, s predlogom, ki smo ga podali, in je več ali manj tudi zelo jasen, ker ne moremo tako pavšalno reči, da milijonček, dva, trije bodo dovolj, ampak preprosto izhajamo iz tistih dejstev, ki so jih navedli sami, koliko v resnici denarja jim manjka, zato da bodo lahko sploh prišli do osnove, da normalno delujejo.

Tisto, kar je še bolj pomembno je to, da danes berem na spletnih straneh dnevnoinformativnih medijev, kjer v resnici

ministrica sama pove, da v resnici ne more več zdržati tega plafona delovanja s tem minusom. Preprosto ne more. Vendar, kolega Božič je tam prej govoril, sem ga slišal, ko je rekel, da saj vemo, da proračun ni ustrezen za vse, ampak da bomo pa potem preko leta videli, kje se to da oziroma kje se da "poflikati" pa bomo malo prerazporejali. Lepo vas prosim, prerazporejati se ne da kar tako iz ene postavke na drugo postavko! V resnici je treba že vnaprej vedeti in določiti, kajti eno od osnovnih pravil za tistega, ki dela proračun, je, da zna pravilno planirati. Če ve, da je nekje usodno, ker gre za državotvorno ministrstvo, ker gre za varnost Slovencev, ker gre za v bistvu eno od tistih dejavnosti, ki v resnici mora na vsak način funkcionirati vsaj navzven ne sto, ampak tisočprocentno, potem je več kot jasno, da je ta sredstva treba zagotoviti.

Vlada se sploh ne ukvarja z vprašanjem, zakaj ne dati policiji toliko denarja, ampak razlagajo, zakaj ne odvzeti tam, iz tistih predlaganih postavk. To je najbolj hecno pri celi zgodbi pri teh amandmajih. Dam primer. Seveda je normalno, da poslanci ne moremo predlagati, da se poveča za toliko in toliko proračun, ker je za to odgovorna vlada in zato je tudi dinamika amandmiranja postavljena tako, da iz ene postavke postavljaš na drugo. In to je tisto, kar sem na začetku govoril. Dokler se vlada ne bo odločila in rekla, da so nekje določene prioritete in da je tam treba zagotoviti dovolj sredstev, je to tako. Ne pa da dobimo odgovore v sami obrazložitvi Vlade, da je za financiranje EU že vnaprej določeno – zanimivo, za njih je, za policijo ne sme biti – in pa servisiranja dolga iz teh dveh postavk. Lepo vas prosim, vsa leta do zdaj vsi amandmaji, ki so šli skozi, so šli iz treh, štirih istih postavk. In zanimivo, država ni propadla, EU nas ni kregal, vse je zgodilo in na koncu je stvar bila urejena. Je pa res, da je več ali manj tudi minister na koncu fino poskrbel, ko več ali manj, tri, štiri mesece pred koncem realizacije proračuna zaklene proračun in v resnici ministri moledujejo in prosijo, da bi še kakšno stvar izvedli. Samo tukaj moram povedati naslednje, to mene več ne zanima, to je stvar ministrov, ali so dovolj uspešno in hitro znotraj tekočega leta opravili svojo nalogo za tisto, kar so zahtevali, da znotraj proračuna porabijo.

Poglejte, ta primer, da smo imeli rebalans lansko leto pred koncem, potem pa je rebalans bil sprejet in je bilo porabljenih samo 30 % od rebalansa – ja, jaz sem mislil, da je šlo za zaključek, da so samo še pokljukali, katere račune bodo poplačali. Več ali manj se tukaj govori o tem, na kakšen način se to troši. Mi v vsakem primeru predlagamo in ponujamo možnost glede na to, da vlada od tega ne more odstopiti, in jo po svoje tudi razumem, in brezveze je tukaj blefirati, da bo vlada rekla: "Ja, ja, seveda smo vam hvaležni za ta amandma." Lahko pa to korekcijo naredite poslanci. Vsi skupaj lahko to korekcijo naredimo. In še celo

zakonita je. Včasih so v vladi celo veseli, da jo naredite, ker znotraj sistema hierarhije tega ne morejo narediti. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospo Tilen Božič, osem sekund.
Replika, osem sekund.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala.

Bi samo opozoril na to, da so možnosti nekaterih prerazporeditev. Mislim pa, da tudi v času vladanja ZaAB, ko je bil blokiran proračun že na začetku leta, se je to dosti bolj vehementno izvajalo. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ne. Se zahvaljujem in zaključujem razpravo.

V razpravo dajem še podprogram Kriminalistična dejavnost ter amandma Poslanske skupine Zavezništvo Alenke Bratušek. Želi kdo razpravljati? Ne. Zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2030, Ministrstvo za pravosodje, in razpravo o vloženem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Alternativno reševanje sodnih sporov, podporne dejavnosti ter amandma Poslanske skupine Zavezništvo Alenke Bratušek. Želi kdo razpravljati? Gospod, Jani Möderndorfer, izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):

Ena od temeljnih zadev, ki izgleda sodstvu ne paše ali pa ne vem komurkoli že, jaz ne bom iskal krivca, je, da mediacije v resnici, kakor jih vsi propagirajo, kakor jih vsi in nek način jemljejo kot neko tehniko, ki zmanjšuje vrsto tožb na sodišču in dve stranki se lahko dosti hitreje in na bistveno drugačen način in s prišparanim denarjem v resnici se tudi v sodstvu lahko stvari uredijo, jih v bistvu kar naprej in kar naprej iz proračuna mečemo ven. In to se mi zdi svojevrsten paradoks. Pred desetimi leti so bila sredstva rezervirana oziroma v proračun dana, danes pa celo samo sodišče te mediacije v resnici negira, kot da se bojimo, da v resnici na vsak način hočemo imeti več tožb oziroma da se vse ureja samo še na sodišču.

Zato predlagam, da s takšno rešitvijo rešimo problem in da mediacijo vrnemo nazaj.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Želi še kdo razpravljati? Ne. Zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2030, Ministrstvo za pravosodje, in razpravo o vloženem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Alternativno reševanje sodnih sporov, podporne dejavnosti ter amandma Poslanske skupine Zavezništvo Alenke

Bratušek. Se opravičujem. Želi kdo razpravljati? Ne. Ja, to je že bilo. Se opravičujem. Prehajamo na proračunskega uporabnika 2130, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, in razpravo o vloženih amandmajih štirim podprogramom pri tem proračunskem uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram Lokalna razvojna infrastruktura ter amandma Poslanske skupine Zavezništvo Alenke Bratušek in amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želi kdo razpravljati? Izvolite, Suzana, gospa Suzana Lep Šimenko.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoči.

Občinam v tem rebalansu jemljemo večkrat. Jemljemo jim z znižanjem povprečnin in jemljemo jim z zmanjšanjem obsega sredstev za investicije. Zmanjšujemo sredstva ravno občinam, ki so dejansko edino gonilo razvoja v Sloveniji. Zaradi teh predlaganih sprememb bodo imele predvsem majhne občine velike težave pri financiranju že začelih projektov, projektov, ki so v teku in katerih zaključek se načrtuje v letu 2015. Gre za investicijske projekte, ki za občane pomenijo pomembno dodano vrednost kvalitete njihovega življenja na podeželju.

Ravno zaradi tega smo v Slovenski demokratiški stranki predlagali ta amandma, da se za manjše občine namenijo neka sredstva, ki jim bodo omogočala, da dokončajo že začete projekte. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ne. Potem zaključujem razpravo. V razpravo dajem podprogram Regionalni razvoj ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želite razpravo? Izvolite, gospa Suzana Lep Šimenko.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za besedo.

S predlaganim amandmajem predlagamo povečanje sredstev za spodbujanje razvoja problemskih obmejnih območij in zmanjšanje odstopanja njihove razvitosti od slovenskega povprečja. Razvoj se v Sloveniji vedno bolj seli v večja mestna središča, zato oddaljeni predeli v razvoju zaostajajo tako z vidika infrastrukture, zaraščanja kmetijskih zemljišč in tudi z vidika ponudbe delovnih mest v kraju bivanja prebivalcev. Bom kot primer izpostavila Haloze, in sicer situacija v Halozah je, gledano z vidika poseljenosti in obdelanosti kmetijskih zemljišč, vse bolj kritična. Pa Haloze niso edino kritično območje v Sloveniji.

S predlaganim amandmajem želimo zagotoviti dodatna sredstva za razvoj problemskih obmejnih območij.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravo? Ne. Potem zaključujem razpravo.

V razpravo dajem podprogram Spodbujanje začetnih in novih investicij ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želite razpravljati? Ne. Potem zaključujem razpravo.

V razpravo dajem še podprogram Učinkovito trženje in promocija Slovenije ter amandma Poslanske skupine Zavezništvo Alenke Bratušek in Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želite razpravo?

Gospod Jani Möderndorfer, izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):

Vi veste, da imamo v proceduri zakon, ki je vložen s strani Poslanske skupine Zavezništvo. Na odboru je bil tudi sprejet sklep o podpori in gre v resnici naprej v nadaljnjo razpravo. To pomeni, da obstaja velika verjetnost, ker se je tako izrazil tudi minister in tudi koalicija, da bo STO izločen iz Spirita in bo deloval samostojno. Sedaj imamo pa en resen problem. Pred seboj imamo proračun, rebalans, in če se vse besede bile zelo iskrene tako s strani ministra kot s strani koalicije, imamo problem, da sredstev za tisto, za kar jo bomo izločili, v resnici nimajo. STO ne bo imel dovolj sredstev. Če gremo pogledat, je ta STO imel v preteklosti, ker zelo hitro lahko poslušam očitek, češ, da ko smo bili v vladi, tega denarja ni bilo toliko, sedaj pa kar naenkrat amandmiramo. Ni res. Leta 2013, ko smo sestavili vlado, smo tudi z amandmajem v višini 3 milijonov morali dejansko vrniti nazaj na to isto postavko znotraj Spirita za STO, za promocijo. In s tem smo omogočili, da je lahko STO vsaj tiste osnovne stvari počel, ki jih počne, ker s temi sredstvi dejansko razen to, da bo že za plače in za svoje stroške v resnici porabil več kot polovico. Vi pa veste, da je minister napovedal na odboru, da ena večjih stvari, ki se bo zgodila v letošnjem letu, je Expo. Samo za Expo rabi najmanj 2 milijona, če hoče vresnici STO svoje narediti. Sedaj pa bismo vsega tega. Jaz vem, da matematika gre po tej liniji, tako kot je rekla državna sekretarka, MF, da je pač preprosto treba vsem enako odvzeti. Ampak pogledajte – turizem. Turizem je eden tistih, ki nam po nesreči podari 12 % BDP v Republiki Sloveniji. Če pa mi kaj naredimo še za promocijo, bo pa še kaj več BDP v tej državi. In to je pa res neposreden ukrep, s katerim ti narediš en korak izboljšave. In če vam je 3 milijone premalo za to, da bi lahko potem 45 tisoč zaposlenih v turizmu v slovenskem prostoru lahko upgradalo tisto, kar že danes počnejo, in z DDV odvedli nazaj v proračun toliko več milijonov, potem jaz več ne razumem, kaj je neposredno ustvarjanje pogojev za to, da bodo lahko nekateri drugi delali. In to je primarna naloga vlade, da to naredi. Zato vas prosim na tem mestu, da do jutri, ker jutri bomo

o tem glasovali, resno razmislite in se pogovorite. Jaz vem, če boste danes ministra vprašali, mora biti tiho in ne sme nič povedati. Ker je logično, tudi ne pričakujem, da bo rekel, "veste, rabim nujno ta denar, Möderndorfer ima prav". Ne, tega mi ne bo rekel. Ampak dajte vsaj v koaliciji razumeti, da je ta amandma res v bistvu neposreden vložek v dodano vrednost, ki jo mi lahko dobimo nazaj skozi tisto, kar gre. Expo je nekaj, kjer se sprehodi 20 milijonov ljudi, ki jih zanima samo turizem. Samo turizem. In če bomo mi samo en promil izkoristili od tega Expa, smo mi naredili za slovenski prostor ogromno, z DDV-jem, proračunom in ostalim. Zato resno razmislite ali je več vredno, da bo obdržala vaša čast in drugačnost, ker vi ste drugačni od vseh vlad do sedaj, ali boste dali 3 milijone za nekaj, kar boste že čez en mesec glasovali za to, da STO začne delati. In če hoče delati, mora delati takoj. 18 ljudi bo prišlo takoj v STO, nič se ni treba na novo organizirati pa ugotavljati, kdo so celo leto in se sestavljati, ampak morajo samo še izvajati naloge in to promocijo. In to znajo. Pa še kakšnega več bodo zaposlili, ker jih imajo itak premalo.

Torej resno razmislite o tem predlogu. Ne gre za noben blef, ne gre za nobeno promocijo. Vam dovolim, da vložite svoj amandma, se strinjam, podpišite se, pa recite 3 milijone, če bo to potem kaj lažje. Samo dajte 3 milijone na to postavko. V imenu turizma vas prosim in v imenu DDV, ki bo prišel nazaj v proračun, ker bo to edina konkretna neposredna spodbuda s strani Republike Slovenije. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ne. Potem zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2330, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, in razpravo o vloženi amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Obnova, nega, varstvo gozdov ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želite razpravljati? Ne. Potem zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2431, Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo, in razpravo o vloženi amandmaji, z dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest ter pet amandmajev Poslanske skupine Zavezništvo Alenke Bratušek in osem amandmajev Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želite razpravljati? Da.

Izvolite, gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala.

V Slovenski demokratični stranki vlagamo amandma za povečanje na podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja cest, in sicer se nameni 200 tisoč evrov

za rekonstrukcijo ceste Dole–Ponikva–Dolga Gora. Gre za cesto, ki je bila leta 2008 uvrščena v proračun Republike Slovenije in je po projektu SENSOR za leto 2014 najslabše ocenjena, na črnem seznamu cest. Treba je pa poudariti tudi to, da je ta cesta obvozna cesta v primeru zaprtja avtoceste Celje–Maribor in je bila uničena tudi v času izgradnje železniške proge in pa avtoceste. Skupna vrednost celotne investicije je 21 milijonov. Z amandmajem pa želimo doseči samo to, da se začne končno rekonstrukcija ceste po šestih letih. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ne. Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem podprogram Investicijska dejavnost na železniški infrastrukturi ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Boste razpravljali? Ne. Zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2550, Ministrstvo za okolje in prostor, in na razpravo o vloženi amandmaji k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram Rudniki in sanacija rudarske škode ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Boste razpravljali? Ne. Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem še podprogram Upravljanja z vodami ter podprograma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Bi kdo razpravljal? Ne. Zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2611, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, in na razpravo o vloženi amandmaji k trem programom pri tem proračunskem uporabniku. Najprej dajem v razpravo podprogram Družinski prejemki in starševska nadomestila ter amandma Poslanske skupine Nove Slovenije.

Izvolite, gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod podpredsednik.

Na žalost imam zelo malo časa. Nova Slovenija – krščanski demokrati predlagamo in prosimo za podporo za povečanje postavke Družinski prejemki in starševska nadomestila za 10 milijonov evrov. Gre za otroški dodatek in verjamem, da danes nima nihče tako trdega srca, da ne bi tega amandmaja podprl.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Za razpravo se je prijavila dr. Anja Kopač Mrak, ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Ker je tako občutljiva tema in se verjetno res vsi strinjamo, da če ne bi bilo dovolj sredstev na otroških

dodatkih, bi bilo to neodgovorno s strani vlade, zato vam zagotavljam, da je na proračunski postavki 3556 zagotovljeno toliko sredstev, kot je bilo ocena realizacije 2014, je pa malce manj, približno 3 milijone manj, kot je bilo v sprejetem proračunu 2015. Glede na to, da se za otroški dodatek pomembno upošteva dohodek družine, ni tukaj pričakovati več sredstev. Podobno je tudi na drugih postavkah znotraj tega, torej družinskih prejemkih in starševskih nadomestilih. Zagotavljam vse pravice in nikakor ne bi pristali na proračun, če ne bi bila zagotovljena sredstva, ki so potrebna za izplačilo temeljnih družinskih prejemkov.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Ne. Potem zaključujem razpravo.

V razpravo dajem podprogram Štipendije ter amandma Poslanske skupine Združene levice. Želi kdo razpravljati? Da. Izvolite, gospod Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala.

Pri tem amandmaju gre za prvega od naših razvojnih amandmajev. Omenil sem ga že v svoji prejšnji razpravi. Namesto razvoja v nerazvitost, ki ga propagira, izvaja aktualna vlada, v Združeni levici predlagamo preusmeritev v štipendije, z drugim amandmajem, ki pride kasneje, še v raziskovanje. Zakaj štipendije? Štipendije so ključne za zagotavljanje dostopa do izobraževanja za vse prebivalke in prebivalce ter posledično za družbeni in ekonomski razvoj. Visoko izobraženi državljani so nujni, če hočemo oblikovati razvojni model, ki bo temeljil na produktivnosti dela, ne pa na posrednem in neposrednem zmanjševanju stroškov delovne sile. Dodatno so štipendije pomemben socialni korektiv pri dijakih in študentih, hkrati pa zmanjšujejo selekcijo študentov na podlagi materialnih sredstev. To je rastoč problem v izobraževanju. So garant večje socialne mobilnosti, pravičnosti. Ministrstvo ocenjuje, da se bodo potrebe po štipendijah zmanjšale – to težko prepriča kogarkoli – saj se v izobraževalnem sistemu vse bolj jasno revščina, vidi se neenakost. Niti ni treba preveč globoko brskati za kaj takšnega. V vsakem primeru si ob gospodarskem okrevanju, ki smo ga deležni, ki ga vlada napoveduje, štipendiranje zasluži vsaj malo višja sredstva, sploh ker že desetletja v splošnem nazaduje.

V Združeni levici predlagamo povečanje za 3 milijone, lahko rečem za bore 3 milijone, pa vendar. Na drugi strani pa več kot 15 milijonov evrov mečemo za spodbujanje tujih neposrednih investicij. Od tega je 6 milijonov namenjenih za ofenzivno trženje Slovenije kot "lokacije za foreign direct investment" z informativnimi izobraževalnimi in promocijskimi aktivnostmi. To slednje je bilo citat. Kaj je tu problem? Problem je, da je to ne samo nesmotrno, je tudi škodljivo.

Za tem se skriva reklamiranje privatizacije in sklepanje spornih povezav s tako imenovanimi kobilicami. Poznamo jih opisno kot tuje finančne sklade in velika monopolna podjetja, ki želijo s privatizacijo slovenskega državnega premoženja skovati enostavne in hitre dobičke. Večina dejavnosti v tem podprogramu pa ima tako ali tako zanemarljive učinke glede na zadane cilje, ker se z njimi ne bo povečala stopnja tako imenovanih greenfield investicij, ampak samo kobiličarski brownfield, prevzem slovenskih podjetij. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Anja Kopač Mrak, izvolite.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Hvala za besedo.

Hvala Združeni levici za skrb. Jaz se vsekakor strinjam, da so štipendije pomemben del razvojne politike. Je pa glede na stopnjo prebivalstva s terciarno izobrazbo v Sloveniji morda to težko povezati s samimi štipendijami in utemeljevati potrebo po štipendiji zaradi stopnje razvitosti in izobraževanja, ker v Sloveniji smo glede na to morda že kar med tistimi najbolj razvitimi državami. Nikakor pa to ni plod tega, da imamo zelo dobro ali pa zelo veliko denarja namenjenega za štipendijsko politiko. Ampak ne glede na to, sredstva v proračunu, ki ga imate pred seboj, so glede na integralna sredstva, ki so bila v lanskem letu zagotovljena, višja za 3 milijone 700, malce več, poleg tega pa je treba upoštevati tudi sredstva, ki se iztekajo iz koncesijskih dajatev iz študentskega dela, torej se vodijo pod drugo proračunsko postavko, pod namenskim sredstvi. Tam je predvidenih še dodatnih 24 milijonov, skoraj 25 milijonov, tako da v tem trenutku ocenjujemo, da so sredstva v zadostni meri za pravice, ki so v tem trenutku zakonsko določene. Lahko bi se sicer pogovarjali o tem, da bi lahko imeli drugačno zakonodajo na tem področju, ampak proračun sprejemamo na podlagi trenutno določenih zakonskih pravic in ne moremo imeti želja, kaj bi želeli v politiki. Če bomo sprejeli zakonske spremembe na tem področju, če bi potrebovali dodatna sredstva, bi to morali storiti takrat, ko se bo to naredilo. Takrat je treba tudi, ko pripravljamo zakon, predvideti od kod in kako bomo financirali. V tem trenutku pa imamo dovolj sredstev za pravice, ki se predvidevajo in so z zakonom opredeljene v naši državi. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Da.

Izvolite, gospod Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala.

Saj bi se odzval z trditvijo, da je verjetno to, da zdaj pa še nimamo nekega zakonskega okvira, zato štipendij pa res ne moremo dvigniti, ker ni neke zakonodajne podlage, najslabši izgovor, kar sem ga kadarkoli

slišal, zato da neko takšno pomembno stvar, kot so štipendije, povečamo, ampak žal sem se s tem soočil v zadnjih pol leta v tem državnemu zboru že velikokrat.

Bom samo rekel, da če bi bila tukaj volja, da popravimo stanje na področju štipendijske politike, potem bi to lahko tudi storili, pa čeprav naknadno, in danes oziroma jutri ta sredstva pač namenili za študente, ki jih potrebujemo. To je to, hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Izvolite, gospa ministrica.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Da vas potolažim. Pripravlja se politika za deficitarne štipendije. In na tem področju, tako kot je bilo z Zakonom o štipendiranju predvideno, tudi spremembe.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa. Če ni več razprave, zaključujem razpravo.

V razpravo dajem podprogram Varstvo duševno in telesno prizadetih ter amandma Poslanske skupine Združene levice. Bo kdo razpravljaj? Da.

Gospa Violeta Tomić, izvolite.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo.

V Združeni levici predlagamo povečanje sredstev za varstvo oseb z motnjo v telesnem in duševnem razvoju. Povečanje je po našem mnenju potrebno, ker ta sredstva že tri leta stagnirajo. Gospodarska rast je letos dosegla 2,5 %, napovedi za leti 2015 in 2016 so ugodne. Na Odboru za finance je kolega iz Desusa opozoril, da je rebalans proračuna glede na oceno ministrstva, koliko bo izplačil nadomestil za invalidnosti in dodatkov za tujo nego in pomoč. Ampak iz tega programa se financirajo tudi nekatere ustanove, ki izvajajo varstvo oseb z motnjo v telesnem in duševnem razvoju. Del teh ustanov je zasebnih, del pa je v lasti Republike Slovenije.

V Združeni levici pričakujemo, da se jim omogoči razvoj, ne pa da se že nekaj let ohranja krizno financiranje. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Je še želja po razpravi?

Gospa ministrica, izvolite.

DR. ANJA KOPAČ MRAK: Varstveno-delovni centri so že dlje časa bolj problematični izvajalci v okviru našega ministrstva, zato smo letos zagotovili prvič po dolgih petih letih širitve mest. Za 70 novih uporabnikov v varstveno-delovne centre smo s prerazporeditvijo zagotovili, tako da se trudimo. Je pa glede na realno stanje, tako kot je, jaz bi si verjetno tukaj želela več denarja, smo pa zagotovili začetek nujne investicije na Debelem Rtiču. In tudi tukaj smo zagotovili 20-odstotno povečanje mest v varstveno-delovnih centrih.

Tako da začetek je, predvsem v prihodnjih proračunih pa bo treba temu tudi skrb nameniti, da bo bolje. Je pa to ena bolj ranljivih populacij.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Je še želja za razpravo? Ne. Zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2613, Inšpektorat Republike Slovenije za delo, in razpravo o vložnem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Urejanje in nadzor na področju dela ter amandma Poslanske skupine Združene levice.

Gospod Hanžek, izvolite.

MATJAŽ HANŽEK (PS ZL): Hvala lepa.

V Združeni levici predlagamo, da se zagotovi pol milijona dodatnih sredstev za Inšpektorat za delo. S tem bi poslali jasen signal, da država ne bo tolerirala kršitev delavskih pravic in predpisov o zdravju in varstvu pri delu. Ta ukrep ne bi imel samo simboličnega učinka, ampak bi omogočil, da se vsaj za 10 % poveča število delovnih inšpektorjev. Razmere na tem področju so nemogoče, število kršitev se povečuje, število inšpektorjev zmanjšuje. Leta 2011 je bilo 88 delovnih inšpektorjev, leta 2013 samo še 80. Teh 80 inšpektorjev nadzoruje skoraj 200 tisoč gospodarskih subjektov, torej z 10-odstotnim povečanjem bi prišli na to, kar smo imeli leta 2011. Sredstva se glede na prvotni proračun na ta račun vseeno celo zmanjšujejo.

Še pojasnilo glede tega, od kod ta sredstva. Sredstva se zmanjšajo na tistem delu proračuna Ministrstva za obrambo, ki ne vpliva na obrambno sposobnost države. V obrazložitvi proračuna je navedeno, da se iz tega podprograma financirajo obiski tujih delegacij v Sloveniji, potovanje slovenskih delegacij v tujino, načrtovanje obrambnega sodelovanja in tako naprej. Glede na leto 2014 se ta sredstva povečujejo za 1,1 milijon na 7 milijonov 200 tisoč evrov. Tudi po sprejetju tega amandmaja bi se ta sredstva za mednarodno obrambno sodelovanje, glede na leto 2014, povečala za dobrih 600 tisoč evrov.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Je kakšna razprava? Ne. Zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2711, Ministrstvo za zdravje, in razpravo o vložnih amandmajih pri tem proračunskem uporabniku.

V razpravo dajem podprogram Investicijska vlaganja na sekundarni in terciarni ravni ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke in amandma Poslanske skupine Združene levice.

Gospod Čuš, izvolite.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo. Dober večer, kolegice in kolegi!

Kot je že gospod Hainz povedal, v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke predlagamo, da vzamemo en del sredstev državi za prostorske in druge pogoje za delo državnih organov, torej obnove pisarn, in da vzamemo del sredstev za upravljanje stanovanj, počitniških enot in garaž ter 3 milijone evrov namenimo za izgradnjo urgentnega centra na Ptuj.

Kot vsi veste, je prejšnji teden potekala seja Odbora za zdravstvo, kjer smo tudi glasovali o tem, da se vključi urgentni center Ptuj v mrežo urgentnih centrov. Sicer je v tej mreži vključen že vse od leta 2003, tako da ne vem, zakaj se vlada in ministrstvo zadnjih nekaj let spreneveda. Gre pa tudi za to, da je del koalicije prepoznal potrebo lokalnega okolja spodnjega Podravja. Na Splošno bolnišnico Ptuj je navezanih preko 120 tisoč Slovencev. Glede na to, da je v Mestni občini Ptuj bil urgentni center Ptuj obljubljen že vse od začetka leta 2003, leta 2011 se je takratni minister dr. Marušič še dodatno zavezal, da bo na Ptuj zgrajen urgentni center, zdaj ne vem, zakaj takšno sprenevedanje. Sami sledimo sklepu Odbora za zdravstvo, ki je bil sprejet s 15 glasovi za, torej soglasno, da se urgentni center Ptuj vključi v mrežo urgentnih centrov, strošek investicije znaša okrog 3 milijone evrov. Bi pa seveda tudi rad povedal, da imam danes tukaj v roki pisma podpore 17 županov občin spodnjega Podravja, od župana Mestne občine Ptuj Mirana Senčarja, župana občine Dornava Rajka Janžekoviča, župana Markovcev Milana Gabrovca, župana občine Destnik Vladimirja Vindiša, župana občine Gorišnica Jožefa Kokota, županje občine Sv. Andraž v Slovenskih goricah Darje Vudler, gospoda Alojza Kavčiča, župana Juršinc, gospoda Alojza Benka, župana občine Trnovska vas, gospoda Antona Butolena, župana občine Žetale, gospoda Antona Leskovarja, župana občine Kidričevo, župana občine Podlehnik gospoda Marka Mavčiča, dr. Darinke Fakin, županje občine Majšperk, župana občine Videm gospoda Friderika Bračiča, gospoda Mirana Vuka, župana Zavrča, gospoda Alojza Soka, župana občine Ormož, gospoda Jurija Borka, župana Središča ob Dravi ter gospoda Janeza Jurgeca, župana občine Cirkulane. Prebivalstvo spodnjega Podravja se je kljub različnim političnim ali pa ideološkim stališčem in političnim opredelitvam združilo in prepoznalo potrebo spodnjega Podravja po organizaciji urgentnega centra v Mestni občini Ptuj. S tem sledimo sklepom Odbora za zdravstvo, ki so bili sprejeti soglasno, in mislim, da si vsi želimo, da povečamo sredstva za vlaganje in razvoj zdravstvene dejavnosti v Republiki Sloveniji.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa, gospod Andrej Čuš. Še kakšna razprava? Da.

Izvolite, gospa Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo.

V Združeni levici predlagamo, da se z amandmajem zagotovijo sredstva za Oddelek za invalidno mladino pri Splošni bolnišnici Nova Gorica, Stara Gora. To je edina ustanova za zdravljenje in nego najhujše telesno in duševno prizadetih, ki potrebujejo 24-urno nego na dan. Problem je, da so otroci nameščeni v 50 let starih nekakšnih paviljonih. To so v resnici barake iz azbestnih plošč, in dobro veste, kako nevarne so za zdravje. Lahko ste videli to tudi v enem prispevku na televiziji. V podprogramu 170301 so sicer zagotovljena sredstva za izgradnjo urgentnih centrov, med drugim tudi v Splošni bolnišnici Nova Gorica. Ni pa sredstev za gradnjo Stare Gore. Načrti so po zagotovilih vodstva bolnišnice že zdavnaj pripravljeni. Ustanovljeno je bilo tudi društvo, ki zbira donatorska sredstva. To je star dolg države, ki bi ga morali izpolniti vsaj zdaj, ko so se gospodarske razmere rahlo izboljšale. Sredstva pa se zmanjšujejo na tistem delu proračuna Ministrstva za obrambo, ki ne vpliva na obrambno sposobnost države. Ta podprogram Članstvo v mednarodnih organizacijah predvideva prioriteto vzdrževanje sredstev enot, ko so predvidene za delovanje v mednarodnih operacijah in v Natovih odzivnih silah. Med drugim gre za sredstva za sofinanciranje izgradnje nove sedeža Nata. Vlaganja v lokalno infrastrukturo letos niso predvidena. Po rebalansu je zato namenjeno 7 in pol milijonov evrov, leta 2014 po rebalansu samo 5,6 milijonov evrov. Realno gledano se z našim predlogom sredstva zmanjšajo samo za 600 tisoč evrov.

Dileme med sedežem Nata in bolnišnico na Stari Gori najbrž ne bi smelo biti. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Še kakšna razprava na tej postavki. Ne. Zaključujem razpravo.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 3330, Ministrstvo za izobraževanje znanost in šport, in razpravo o vloženih amandmajih k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku.

Najprej dajem v razpravo podprogram Raziskovalni programi in projekti ter amandma Poslanske skupine Nove Slovenije in amandma Poslanske skupine Združene leve.

Gospod Jožef Horvat, izvolite.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod podpredsednik. Kolegice in kolegi!

S tem amandmajem želimo mi v Novi Sloveniji narediti en majhen korak na poti v družbo znanja. Gre za postavko Raziskovalni programi in projekti, gre za raziskave, ki bi naj svojo aplikabilnost našle v gospodarstvu. Trend padanja vlaganja v znanje je v zadnjih šestih letih dramatičen. Od leta 2008 do danes smo kar

za 25 % zmanjšali sredstva za raziskovalne programe in projekte. In ta podprogram predstavlja financiranje znanstveno-raziskovalnega dela, ki je ključno za družbeni, izobraževalni, tehnološki in gospodarski razvoj v naši državi. Z zniževanjem sredstev za te namene smo okrnili možnosti zlasti gospodarskega razvoja Slovenije, ki je v zadnjih letih močno zaostal v primerjavi s primerljivimi državami v Evropi. Resnično prosimo za podporo temu amandmaju, če se seveda poslanke in poslanci predvsem večine koalicije zavedate, da želimo biti v Sloveniji družba znanja. Mi nimamo naftnih vrelcev, mi nimamo nekih velikih rudnikov, naravnih bogastev, razen za enkrat, hvala bogu, zelene narave. Imamo pa pridne, pametne ljudi, in mislim, da je potrebno, da se narod zaveda svoje glave. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati?
Izvolite, gospod Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala.

Mi v Združenih levici raziskovalnim programom in projektom namenimo dodatna 2 milijona in pol evrov. Brez spodbujanja znanosti in raziskovanja ni razvoja. To je menda jasno vsakomur kot beli dan oziroma vsakomur, razen vladajoči koaliciji in njeni vladi. Sredstva za raziskovalne programe in projekte se zmanjšujejo za dobrih 7 milijonov in pol. Raziskovalni projekti tako v bazičnem kot aplikativnem raziskovanju so pogoj za oblikovanje razvoja, ki bo temeljil na produktivnosti dela, ne pa na posrednem in neposrednem zmanjševanju stroškov delovne sile. Poleg tega je raziskovanje pomembno ne samo iz ozkih gospodarskih razlogov, ampak tudi iz gledišča družbenega napredka, saj prinaša nove znanstvene dosežke in išče inovativne rešitve za družbene potrebe, kot so to na primer potrebe, ki zadevajo zdravstvo, vse bolj pereči postajajo okoljske potrebe.

Povečanje sredstev za raziskovalne projekte in programe bi vsaj delno prispevalo tudi k zadržanju najbolj izobraženih in najbolj kreativnih posameznikov, ki se, kot vemo, vse pogosteje odločajo za iskanje nekih kariernih možnosti v tujini oziroma kar za prosto selitev iz Slovenije. Kot smo predlagali pri štipendijah oziroma še vedno predlagamo, predlagamo tudi tukaj, da se tudi pri tej točki jemlje iz sredstev, ki so namenjena za promocijske dejavnosti za tuje investicije. Iz razvojnega stališča so take politike pot na svetovno periferijo. Neka idejna podstat tega so privatizacija, zmanjševanje davkov, deregulacija in liberalizacija. In smo zelo trdno na stališču, da je treba namesto v privatizacijo raje vlagati v razvoj in v ljudi. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Franc Križanič, izvolite.

DR. FRANC KRIŽANIČ (PS SD): Spoštovani predsedujoči, visoki zbor!

Rad bi dopolnil diskusijo gospoda Jožefa Horvata. Pahorjeva vlada je sredstva, namenjena Agenciji za raziskovalno dejavnost povečala, tako da so še leta 2011 dosegala 180 milijonov in se sedaj spuščajo na 130 milijonov. Zdrs je bil zelo hiter in globok, vendar se je začel leta 2012.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Še kakšna razprava?
Gospod Miha Kordiš, izvolite.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Še en splošen dodatek, kar se tiče upravičenosti in pomena razvoja in raziskovanja.

Radi se primerjamo z Nemčijo, pa radi se primerjamo z Avstrijo oziroma s kapitalizmom, ki vlada v Nemčiji in Avstriji. In temu rečemo pravi kapitalizem. Rad bi izpostavil, da tudi pri nas vlada ravno tako pravi kapitalizem, kot vlada na primer v Avstriji in v Nemčiji, ampak se je treba zavedati, da ima kapitalizem po svoji nujni notranji strukturni logiki dva obraza. Pozna metropole in pozna periferijo. In da ne postanemo popolna periferija, namreč zdaj smo na poti v to periferijo, drsimo vanjo, je nujno treba vlagati v razvoj in v raziskave. To sem želel dodati. Razvojna perspektiva namreč, ki jo vidimo v tem proračunu, ki jo vidimo pri tem, da se krčijo sredstva za raziskovanje, je pa taka, ki nas ne bo niti približno pripeljala do Nemčije, kot jo poznamo danes, kot sinonim neke gospodarske uspešnosti, učinkovitosti, ampak bližje kakšni Afriki na drugi strani Mediterana. Tega pa si menda nihče od nas ne želi.

Zato je naš amandma dvojno učinkovit in zadane dve pravi poanti. Prva je ta, da dodaja sredstva raziskovanju in razvoju. Druga pa je ta, da jemlje ta sredstva programu, ki promovira med drugim tudi privatizacijo. Začel sem to intervencijo z nemškim razvojem, z avstrijskim razvojem, naj jo tudi zaključim s tem. Nemčija se ni razvila na način, da je sprivatizirala vse po spisku, še manj, da bi ta privatizacija potekala kot neka navadna garažna razprodaja. Razvila se je zato, ker je močno posegala v tržno dinamiko, razvila se je zato, ker je vzdrževala javna podjetja in razvila se je tudi zato, ker so ta podjetja poznala kar široko delavsko participacijo. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Dr. Peter Maček, državni sekretar, izvolite.

DR. PETER MAČEK: Spoštovane poslanke in poslanci, hvala lepa vsem za tole podporo, kolegom iz opozicije pa ... Mogoče bi tole dodal, da v dani situaciji je treba reči, da se tudi koalicijski poslanci oziroma v vladi zavedamo, da je znanost posebej prizadeta. Ampak kot je

že opozicijski poslanec gospod Anže Logar rekel, bom ponovil, in me je pravilno citiral, da tudi znanost bo morala preživeti ta proračun oziroma leto 2015. Vendar pa hkrati opozarjam na to, da bi v letih, ki prihajajo, 2016, 2017 in tako naprej, da bi dejansko poskušali narediti nek preobrat na tem področju. Res je, posebej ko gre za znanost v Republiki Sloveniji, se je ta od leta 2008 krčila. Mi se oddaljujemo od barcelonskih ciljev, skratka ciljev, ki jih nekako narekuje tudi Evropska unija.

Jaz upam, da se bomo še srečali v takih prilikah in da bo potem tudi širša soglasna podpora. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Je še želja po kakšni razpravi? Ne. Se zahvaljujem in zaključujem razpravo.

V razpravo dajem podprogram Izvajanje osnovnošolskih programov ter amandma Poslanske skupine Zavezništvo Alenke Bratušek in amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želi kdo razpravljati?

Mag. Mirjam Bon Klanjšček, izvolite.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS ZaAB): Hvala lepa. Spoštovani!

Naša poslanska skupina je vložila amandma, ki naj pri uporabniku Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport poveča podprogram Izvajanje osnovnošolskih programov, in sicer za 4 milijone evrov, v ta namen pa naj se za isti znesek zmanjša podprogram Plačilo prispevkov v Evropsko unijo pri uporabniku Ministrstva za finance. Ta naš amandma sledi sklepu, ki smo ga soglasno, poudarjam soglasno, sprejeli na seji Odbora za izobraževanje, znanost, šport in mladino 20. januarja letos, ko smo obravnavali problematiko varčevanja v šolstvu.

Poudariti želim, da so ta soglasno sprejeti sklep predlagali – pozor! – koalicijski partnerji. Glasil pa se je: "Odbor za izobraževanje, znanost, šport in mladino poziva Vlado Republike Slovenije in Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, da zagotovita sredstva za financiranje učne pomoči in drugih predvidenih varčevalnih ukrepov." Žal pa je pri obravnavi rebalansa proračuna za leto 2015 na Odboru za izobraževanje tri tedne kasneje, točno 11. februarja letos, prišlo do preobrata. Gospa ministrica je namreč povedala, da bo v tem letu zmanjkalo sredstev za financiranje učne pomoči, šole v naravi in interesnih dejavnosti v višini 4 milijonov evrov in pozvala, citiram: "Mislim, da simbolična gesta, ki bi dodelila sredstva, zato da bi ministrstvo lahko odpravilo tiste ukrepe, ki so upravičeno v javnosti doživeli najbolj negativen odziv, to je učna pomoč, to je selektivno financiranje šole v naravi in tudi nekoliko manjše financiranje interesnih dejavnosti, bilo primerno za amandmiranje. V primeru, da se bo odbor odločil, da sledi sklepu prejšnje seje, mislim, da je to nekaj, kar lahko

pozitivno vpliva na dodelitev sredstev za to področje." Konec citata. Poglejte, redko se zgodi, da ministrica sama kliče na pomoč za sredstva, kot se je v tem primeru zgodilo. Res je, da so se sredstva za osnovno šolstvo povečala za 17 milijonov evrov glede na sprejeti proračun 2015 – vemo, da smo ga sprejemali leta 2013 – a poudariti moram, da so se sredstva zmanjšala za celih 7 milijonov evrov glede na sprejeti rebalans proračuna konec lanskega leta, torej za leto 2014. Žalosti pa me, da ste koalicijski partnerji na Odboru za izobraževanje soglasno glasovali proti amandmaju, ki bi povečal sredstva v ta namen. In prav tako me žalosti, resnično žalost, da je bil ta naš današnji amandma na Odboru za finance s strani koalicije soglasno zavrnjen. Oprostite, spoštovane kolegice in kolegi, vse se neha, ko se pogovarjamo o otrocih. In tu se konča pamet, razum, če tega amandmaja ne sprejmemo. V koga pa bomo vlagali, če ne v otroke? Zato bi rada spoštovani gospe ministrici, ki je sedaj ni med nami, povedala sledeče. Mi smo sledili vašemu pozivu in vložili amandma. Vse, kar morate narediti, pa je, da razložite koaliciji, da podpre ta amandma. Še je čas.

In na koncu, ker upanje umre zadnje, se tudi sama ponovno obračam na vas, drage kolegice in kolegi, in vas v imenu otrok lepo prosim, da se omehča vaše srce in ta amandma podprete. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospa Jelka Godec, izvolite.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala.

Tudi v Slovenski demokratski stranki smo vložili enak amandma. Tudi na Odboru za izobraževanje, znanost, šport in mladino smo botrovali temu, da je prišel takšen amandma tudi na glasovanje. In kot je predsedujoča odbora gospa Bon Klanjšček povedala, je v bistvu najbolj smešno oziroma najbolj tragično to, da je koalicija mesec dni prej predlagala, da se najdejo sredstva za področje učne pomoči, šole v naravi, interesnih dejavnosti in tako naprej, potem pa je soglasno glasovala proti temu amandmaju, ki bi omogočal dodatna sredstva, češ, ministrica se bo v tednu dni le potrudila in našla denar znotraj rebalansa za to področje. In glej ga zlomka, danes beremo v medijih, ob tretji uri in še nekaj, objavo, da se bo našel denar za plačilo učne pomoči in subvencioniranje šole v naravi. Sicer v rebalansu tega denarja ni, vendar se bo našel. Sedaj pa – od kod ga bomo pa potegnili, če ne iz rebalansa? In potem beremo, da ga bomo dobili na finančnem ministrstvu. Ali bomo imeli rebalans čez en teden, da bomo lahko zagotovili učno pomoč? Izjave so neverjetne, ker potem ministrica izjavlja, da vse zakonske obveznosti bodo pokrite. Seveda bodo, ampak učna pomoč pa ni zakonska obveza, ker v ZOFVI nikjer to ni zapisano. Na to smo že opozarjali, da je problem tega, da učna

pomoč ni definirana v ZOFVI in ni zakonska obveza, in se lahko ognemo temu in lahko govorimo, da vse zakonske obveze bomo poravnali, vendar učne pomoči pa ne bomo. In kot je prej kolegica povedala, je ministrica dobesedno prosila za takšen amandma, za to pomoč. In glede na to, da vsi vemo, da drugače te učne pomoči ne bo, ne bo krita, smo jo v bistvu uslišali. In v vseh javnih pozivih in pismih, od učiteljev, ravnateljev, Sviza in tako naprej, ministrica odgovarja enako: krili bomo zakonske obveznosti. Nikjer ne pove, da bo krila učno pomoč in subvencioniranje šole v naravi. So pa naenkrat ugotovili, da ta učna pomoč in pa tudi šola v naravi, da to področje spada v okvir dogovora med socialnimi partnerji in ministrstvom oziroma vlado. Naenkrat. Danes so to ugotovili. In je treba to pokriti. Ampak jaz sprašujem sedaj koalicijo oziroma sedaj bi morala vprašati predlagatelja rebalansa – kje boste ta denar vzeli? Potem so ti amandmaji brezpredmetni, če zagotavljate štiri milijone. Drugače pa jaz verjamem, da pri vsem tem pingpongu s to učno pomočjo in s tem denarjem, glede na to, da je koalicija sama predlagala, da se naj denar zagotovi, da boste ta amandma podprli. Drugače pa prosim, povejte odkrito, kje boste denar našli. Ministrica pravi, ga ni v rebalansu na postavki Ministrstva za šolstvo, vzeli ga bomo nekje drugje. Kje?

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Gospod Peter Vilfan, izvolite.

PETER VILFAN (PS ZaAB): Hvala za besedo.

Jaz bom rekel takole, jaz preprosto ne želim ali pa nočem verjeti, da se jutri lahko zgodi, da ta amandma ne bi dobil podpore v tem parlamentu. Ne morem verjeti in nočem verjeti, da bomo ponovno prizadeli tiste najšibkejše, tiste, ki so dejansko na tem obrobju, tisti, ki si sami ne morejo pomagati, tisti, ki so seveda odvisni od tega, v kolikšni meri smo mi pripravljeni, da jim pomagamo, da jim gremo naproti in da jim morda tudi s takšnimi ukrepi, kot je ta dodatna učna pomoč oziroma dodatna strokovna pomoč, omogočimo, da bodo nekega dne lahko, da rečem takole, normalno živeli.

Jaz sem bil šokiran že ob tisti izjavi ministrice, ko je napovedala, da bo treba v šolskem sistemu prihraniti toliko in toliko denarja in je med prvimi ukrepi navedla odvzem teh štirih milijonov – štirih milijonov otrokom s posebnimi potrebami ali otrokom z odločbami za to dodatno strokovno pomoč, za subvencioniranje šole v naravi in nekaterih drugih aktivnosti. Saj nisem bil edini. Šokirana je bila tudi širša in strokovna javnost, učitelji, sindikati in tudi predvsem starši pa skrbniki teh otrok.

Zdaj pa še nekaj o teh dveh sejah Odbora za izobraževanje. Na prvi seji, tako kot smo že slišali, je bil soglasno sprejet sklep, da se vlado pozove, da se ta sredstva vsekakor najdejo in zagotovijo. Potem je prišla pa ta druga

proračunska seja, na kateri je, tako kot je bilo že povedano, sama ministrica pravzaprav na nek način prosila odbor, da pripravi in vložijo ta amandma, bo ona lahko s tem amandmajem lažje zagovarjala to, da se ta sredstva zagotovijo, tako na Vladi, verjetno na Odboru za finance in tako naprej. In ko je odbor ta amandma končno vložil, ga na veliko presenečenje potem poslanci koalicije gladko zavrnejo. Jaz bom celo nekoliko bolj oster, pa bom rekel, da lahko razmišljam tudi v tej smeri, da je ministrica verjetno zelo dobro vedela, kako bodo glasovali njeni poslanski kolegi. In če temu je tako, če je ona vedela, je bil to samo en takšen nastop za javnost in potem je to, oprostite, eno čisto navadno zavrženo dejanje. Ampak jaz res upam, da temu ni tako in da nimam prav, ampak moral sem to povedati.

Zdaj pa nekaj o glasovanju. Jutri bomo glasovali o tem amandmaju in odvisno bo vse od koalicijskih poslancev, predvsem od poslancev največji poslanke skupine, poslancev SMC. Jaz verjamem, da imate že določene dogovore, zaveze v koaliciji, v poslanski skupini, z Vlado, z vašim predsednikom, kako boste jutri glasovali. Ampak rad bi vam povedal, da to ni nujno zavezujoče.

Vam bom povedal na svojem primeru. In primer je prav tako vezan na otroke s posebnimi potrebami. Leta 2012 sem jaz na Odboru za izobraževanje sprožil zahtevo oziroma pobudo, da začne Zakon o otrocih s posebnimi potrebami veljati, zakon ki je bil sprejet že leta 2010, pa še vedno seveda ni bil uveljavljen. Takrat sem bil na odboru gladko zavrnjen, z utemeljitvijo, da še niso pripravljene vse zakonske, finančne, pravne in druge podlage in seveda je zadeva ostala takšna, kot je. In potem je prišlo leto 2013. Takrat sem bil pa tudi jaz v koaliciji, bil sem koalicijski poslanec in sem že na prvem koalicijskem usklajevanju, na katerem sem bil, ponovno sprožil to pobudo. In na veliko presenečenje, sem bil prav tako zavrnjen. Z isto obrazložitvijo, da te iste strokovne podlage, pravne, finančne, še vedno niso pripravljene. Takrat nisem popustil, vztrajal sem, rekel sem, da želim, da se o tem še naprej pogovarjamo in smo imeli čez kakšen teden novo koalicijsko usklajevanje. In takrat sem dobil, verjeli ali ne, v roke en papir od ministrstva, na katerem je na vrhu pisalo približno takole: "Vse negativne posledice za državo, ki jih boste povzročili s svojim vztrajanjem, da ta zakon začne veljati". Mislim, to je sprevrženo. Jaz tega ne razumem. Jaz bom kriv, ki sem vztrajal, da nekaj, kar je bilo že pred tremi, štirimi leti sprejeto tukaj v Državnemu zboru, začne veljati. Ampak zakaj to govorim? Potem sem dobil čez nekaj dni samo kratko sporočilo: "Obveščamo vas, da bo zakon s 1. 1. začel veljati." Hočem povedati tole, to moje vztrajanje in nasprotovanje tako koaliciji, poslanski skupni, vladi, kakorkoli že rečemo, ni imelo dejansko nobenih posledic. Nihče me ni

gledal postrani, nihče ni bil užaljen, nihče ni bil jezen. Zakaj? Zato, ker sem imel prav.

In seveda, spoštovane kolegice in kolegi, če boste jutri glasovali za ta amandma, boste tudi vi imeli prav. Nihče vam ne bo mogel ničesar očitati in vam tudi ne sme očitati, ker je osnovna pravica, podprta tudi z ustavo, vsakega poslanca, da glasuje po svoji vesti, da glasuje tako kot on meni, da je prav. In še enkrat, prav je, da jutri ta amandma podpremo. Jaz sem malo naiven in pričakujem, da bomo jutri ta amandma glede na vse povedano danes tukaj podprli soglasno in da bomo pokazali, da v tej naši Sloveniji tako imenovana socialna, sočutna, solidarna in humana država še vedno obstaja in živi.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati?

Izvolite, gospod državni sekretar dr. Peter Maček.

DR. PETER MAČEK: Hvala lepa za besedo.

Učna pomoč je izjemno občutljiva tema in se posebej na ministrstvu zavedamo občutljivosti. Ministrstvo zagotavlja tudi v imenu ministrice, da bomo naredili vse, da se ta učna pomoč ne zmanjša oziroma da nihče ne bo prikrajšan. Glede tega, kako se bo to naredilo, smo v dogovorih, so tudi dogovori znotraj Vlade, tako da mislim, da te, ene najbolj ranljivih skupin, sigurno ne bomo zanemarili. Še enkrat bi opozoril na to, da je ministrstvo, ko je načrtovalo proračun znotraj limitov, posebej posvetilo pozornost socialni dimenziji, se pravi ne odpuščati, ne krniti človeškega kapitala, vključno z otroki, učenci in tako naprej. Tako da se tega zavedamo, in posledica tega je bilo izjemno krčenje na investicijah, skratka tam, kjer se ta socialni del ne okrne. Je pa to, še enkrat, priložnost in poziv, da se v prihodnjih proračunih dejansko zagotovi izobraževanju in znanosti primerna sredstva, ker vsi vemo in tudi vi veste zelo dobro, da je vlaganje v izobraževanje in znanost eno od področij, ki se na daljši rok najbolj obrestuje, tudi v ekonomskem smislu. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati?

Gospod Peter Vilfan, izvolite.

PETER VILFAN (PS ZaAB): Hvala za besedo.

Saj bom kratek. To, kar je zdaj gospod Maček povedal, je vse lepo in morda tudi vse drži, ampak vse to, kar je on zdaj povedal, kar si oni želijo, kar bodo naredili, kar bodo poskusili, kar je v njihovi moči in kar ni v njihovi moči, lahko rešimo s tem, da jutri potrdimo ta amandma in imamo to zgodbo zaključeno ter imajo ti otroci zagotovljeno dodatno učno pomoč oziroma dodatno strokovno pomoč, v šolo v naravi pa bodo lahko hodili tudi tisti otroci, ki si

tega sicer ne bi mogli privoščiti. Prav tako se bodo lahko ukvarjali z nekaterimi drugimi aktivnostmi tisti otroci, ki se sicer ne bi mogli. Zato še enkrat pravim: zakaj bi čakali, zakaj bi vas lovili in držali za besedo, če pa jutri lahko to zgodbo zaključimo in bomo vsi zadovoljni.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati?

Zaključujem razpravo. Obveščam vas, da je bil umaknjen amandma Poslanske skupine Združene levice k podprogramu Prehrana študentov, dijakov in učencev.

Prehajamo še na proračunskega uporabnika 3331, Urad Republike Slovenije za mladino in razpravo o vloženem amandmaju pri tem proračunskem uporabniku. V razpravo dajem podprogram Programi za mlade ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

Želi kdo razpravljati?

Gospod Andrej Čuš, izvolite.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala lepa. Dober večer vsem še enkrat!

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke predlagamo, da se povečajo sredstva institucij v Uradu za mladino v višini 500 tisoč evrov in se temu sorazmerno zmanjšajo sredstva Generalnemu sekretariatu Vlade za izvedbo protokolarnih dogodkov. Danes je imel odlično predstavitev ali pa obrazložitev našega predloga tudi že gospod Andrej Šircelj, in mislim, da je takrat povedal vse, ampak dovolite, da tudi sam obrazložim svoj glas oziroma za kaj se sploh gre. V bistvu imamo v osnovi vprašanje, ali bomo dali ista sredstva ali pa več za kaviar, za jastoge, za penine ali se bomo mogoče malo odpovedali luksuzu vseh nas, vlad, gostov, in namenili kaj za sofinanciranje mladinskega dela v Republiki Sloveniji. Verjetno vas veliko sploh ne ve, kakšno je mladinsko organiziranje ali pa ta organiziranost pri nas v Sloveniji, ampak glede na to, da Mladinski svet Slovenije sestavljajo vse nacionalne mladinske organizacije, politični podmladki, skavtska združenja, taborniška in tako naprej, vsi ugotavljamo, da smo pred letom in pol v Državnem zboru sprejeli Resolucijo o Nacionalnem programu za mladino. To je približno tak špeh papirja, ampak ob sprejetju te resolucije nismo opredelili finančnih stroškov. Pričakujemo, da bomo pomagali reševati problematiko mladih, oblikovati politiko, ki bo preprečevala politiko mladih, potem pa smo tako škrti, da za to ne bi namenili niti enega evra.

Problematika mladih po našem prepričanju ni ne leva ne desna, ampak je problematika nas vseh, naše prihodnosti, zato bi bilo povsem razumljivo, da takšen amandma potrdimo. S tem bomo lahko dali večjo podporo za oblikovanje stanovanjske politike mladih, politik na področju izobraževanja, politik na področju štipendiranja, zdravja, v končni fazi pa

tudi informiranja mladih, saj vsi ugotavljamo, da informiranje mladih dandanes zelo peša. Morali bomo iskati tudi v tem okviru neke nove inovativne načine, kako informirati mlade, ozaveščati o aktualnem dogajanju v družbi in v končni fazi, da se bo vse več mladih vključevalo v družbeno življenje. Na zadnjih volitvah je bil narejen en premik naprej, veliko mladih obrazov. Mislim, da je prav, da mlada generacija stopi skupaj in bolj aktivno pristopimo k reševanju problematike mladih. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

K besedi se je prijavil gospod Žan Mahnič.

Izvolite.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala, podpredsednica. Kolegice in kolegi!

S kolegom Čušem sva pripravila ta amandma v sodelovanju s podmladkom SDS, s Slovensko demokratsko mladino, predvsem zaradi tega, ker sva prebrala v koaliciji, da piše, za kaj vse se bo koalicija zavzemala – za dostopnejše vrtce, vavčerski sistem, stanovanjske zadruge, ugodne kredite, kadrovske štipendije, beleženje delovnih izkušenj in karierni inkubator. Ker v pol leta temu še nismo bili priča, verjamem, da koalicija želi vsaj nekaj dati mladim oziroma da želi dati vsaj en znak, da bodo na področju mladinske politike vendarle premaknili zadevo z mrtve točke v eno smer. Zaradi tega verjamem, da bodo teh 500 tisoč evrov vendarle omogočili. Vzeli smo protokolarnim dejavnostim, bilo je govora o Brdu. Jaz vem, da je veliko politikov tam hodilo loviti medvede, jelene in kaj jaz vem kaj še vse. 100-kilogramskega medveda lahko greste že za 15 tisoč evrov loviti, recimo na Hrvaško, ne za 500 tisoč evrov, tako da verjamem, da tukaj lahko pričakujete. Dajte pozitiven znak mladim in podprite ta naš amandma. 500 tisoč evrov ... / izklop mikrofona/

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? K razpravi se je prijavil gospod Miha Kordiš.

Izvolite.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala za besedo.

Naj kar takoj uvodoma povem, da zelo toplo pozdravljam in podpiram amandma, ki sta ga vložila kolega Mahnič in kolega Čuš. Sam sem namreč mnogo časa preživel v mladinskih organizacijah kot prostovoljec, kot organizator in tako naprej, in lahko iz prve roke zatrdim, da te mladinske organizacije mnogo prispevajo k oblikovanju mladih ljudi. Dajejo jim nove horizonte, nova znanja, in to skozi nek proces, ki je tvoren ne samo za mladinski sektor, ampak prispeva k utripu delovanja v lokalnih skupnostih, pa ne nazadnje tudi na širši nacionalni ravni. Ta humus, ki ga mladinske organizacije na tak način ustvarjajo, lahko tudi

izrabijo, lahko iz njega črpajo in ga prelijejo na raven politike, na nacionalni ravni kot sogovornik z državo.

Tako da, še enkrat, pozdravljam, podpiram. Imate moj glas. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. Glasovanje o amandmajih in o posebnem delu predloga rebalansa bomo skladno s časovnim potekom seje zbora opravili jutri, 20. 2. 2015, v okviru glasovanj.

Prehajamo na obravnavo načrta razvojnih programov.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. Glasovanje o načrtu razvojnih programov bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili jutri, 20. 2. 2015, v okviru glasovanj.

Prehajamo na razpravo o predlogu rebalansa v celoti.

Želi kdo razpravljati? Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. Glasovanje o predlogu rebalansa v celoti bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili jutri, 20. 2. 2015, v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **5. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IZVRŠEVANJU PRORAČUNOV REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETI 2014 IN 2015.**

Predlog zakona je v obravnavo zbora predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, gospe sekretarki Vraničar.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Spoštovana gospa podpredsednica, spoštovani gospe poslanke in gospodje poslanci!

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije običajno spremlja rebalans proračuna države in določa rešitve, ki so nujne za nemoteno izvrševanje proračuna. Veljavni zakon o izvrševanju proračuna je bil sprejet v letu 2013 skupaj s trenutno še veljavnim proračunom za leto 2015. Večkrat je bil zakon spremenjen, tokrat pa predlagamo naslednje spremembe, povezane s predloženim rebalansom. Predlagamo spremembo 12. člena veljavnega zakona, ki omogoča, da se brez predložitve dodatnega rebalansa država v tekočem letu dodatno zadolži za obveznosti na politiki pokojninskega varstva in na politiki servisiranja javnega dolga. Ocenjujemo, da so ocene porabe na teh dveh politikah z rebalansom proračuna dokaj natančne in da takega dodatnega varovala ne potrebujemo, s tem pa tudi zmanjšujemo možnost, da bi prekoračili ciljno mejo deficita z dodatnim zadolževanjem. Nadalje predlagamo

dopolnitev 20. člena, ki je povezan z začetkom črpanja evropskih sredstev nove finančne perspektive, in sicer omogočamo službi vlade za kohezijsko politiko in razvoj, da samostojno prerazporeja sredstva za to črpanje.

Nadalje omejujemo možnosti pri sklepanju večletnih pogodb na način, da nam ne omejujejo možnosti proračunskega načrtovanja za naslednja leta s tem, da se prehitro prevzema prevelik obseg obveznosti. Nadalje predlagamo spremembo 34. člena zakona, in sicer na način, da se lahko med letom odprejo integralne proračunske postavke, kadar je to potrebno zaradi vračila neporabljenih ali neupravičeno porabljenih prejetih namenskih sredstev iz evropskega proračuna ali drugih mednarodnih finančnih mehanizmov. Nadalje s predlogom 6. člena širimo možnosti upravljavca enotnega zakladniškega računa države, da vodi ustrezno naložbeno politiko glede nalaganja prostih denarnih sredstev. S predlagano spremembo bomo upravljavcu omogočili, da lahko prosta denarna sredstva naloži tudi v hranilnice in državne zakladnice držav Evropske monetarne unije ter v nakupe zakladnih menic teh držav pod določenimi pogoji. V skladu z rebalansom je treba v 7. členu prilagoditi obseg maksimalnega možnega zadolževanja države v letošnjem letu.

Z 8., 9. in 10. členom pa se določajo pravila transferov iz državnega proračuna v občinske proračune. V 8. členu se tako določa višina povprečnine za letošnje leto, skladno z dogovorom z reprezentativnimi občinskimi združenji. Nadalje se določa, da se od 1. januarja 2015 dalje občinam zagotavlja dohodnina in finančna izravnava do višine primerne porabe. Z 10. členom pa se določa višina investicijskega transfera iz 21. člena Zakona o financiranju občin. Z dopolnjenim zakonom se dodatno predlaga še, da se občinam dopusti možnost dodatnega zadolževanja za sofinanciranje evropskih kohezijskih projektov, kar je prav tako bila ena od zahtev, ki so jo občine postavljale tekom pogovorov o višini povprečnine letošnjega leta. Upošteva se navedeno vsebino predlagamo, da Državni zbor predlog zakona tako v drugi kot v tretji obravnavi podpre. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za finance in monetarno politiko kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo podpredsedniku gospodu Tilnu Božiču.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Spoštovani, dober večer!

Poročilo Odbora za finance in monetarno politiko kot matičnega delovnega telesa v primeru Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 s seje z dne 17. 2. 2015 je razmeroma obsežno, zato ga bom v

nadaljevanju le smiselno povzel. Odboru je bilo v okviru gradiva za sejo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, mnenje Komisije Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance, ki je predlog zakona podprla, mnenje Komisije Državnega zbora za nadzor javnih financ kot zainteresiranega delovnega telesa. K predlogu novele je bilo vloženih več amandmajev, in sicer poslanskih skupin: NSi k 8. in 10. členu, Združene leve k 1. členu, SDS k 6. in 7. členu, koalicijskih poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 1., 3., 6. in 9. členu in prvopodpisanega gospoda Jurše in ostalih poslancev Desus in SD k 1. členu in za novi 10.a člen.

Na seji je bil na pobudo predstavnic ZPS in Vlade podan tudi predlog amandmaja na amandmaje k 9. členu. Na seji so prisostvovali predstavnica Zakonodajno-pravne službe, predstavniki Ministrstva za finance in v zaključku obravnave tudi minister za finance dr. Dušan Mramor. Po uvodni dopolnilni obrazložitvi novo predlaganih rešitev s strani sekretarke Ministrstva za finance je predstavnica Zakonodajno-pravne službe pojasnila, da so z amandmaji koalicijskih poslanskih skupin pripombe iz pisnega mnenja v pretežni meri ustrezno upoštevane. V razpravi, v okviru odločanja o členih in vloženih amandmajih, so predstavniki poslanskih skupin, ki so vložili amandmaje k posameznim členom, v imenu predlagateljev podali vsebinske predstavitev sprememb. Razprava se je osredotočala na 1., 3., 6., 7., 8., 9. in 10. ter novo predlagani 10.a člen.

Če na kratko povzamem razprave. K 1. členu in možnosti zadolževanja za poplačilo dolgov in izplačevanje pokojnin je Poslanska skupina Združene leve predlagala črtanje, saj se po njihovem mnenju s tem neposredno ogroža izplačilo pokojnin. Poslanski skupini Desus in Socialni demokrati sta predlagali manj omejujočo prilagoditev določbe. Predstavnica Vlade je pojasnila, da se s predlogom Vlade ne zmanjšujejo možnosti za izplačilo pokojnin, ki se zagotavljajo s prihodki pokojninske blagajne, iz naslova prispevkov, drugih prihodkov pokojninske blagajne oziroma iz transfera iz državnega proračuna v pokojninsko blagajno. Glede 6. člena o nalaganju prostih sredstev v hranilnice je Poslanska skupina SDS izrazila nasprotovanje nalaganju prostih sredstev v hranilnice in predlagala črtanje. Po njihovem mnenju so namreč naložbe v hranilnice bolj tvegane od bančnih naložb.

Predstavniki koalicijskih strank smo poudarili optimizacijo razpolaganja s sredstvi, stroški in morda nekoliko višjih donosov. Predstavniki Vlade je pojasnil, da gre v primeru hranilnic glede na kapitalsko ustreznost in naložbene politike za primerljivo tveganje in bi bila izločitev hranilnic neprimerna. V zvezi s 7. členom, to je glede možnosti dodatnega zadolževanja države, je Poslanska skupina SDS poudarila, da določilo povečuje možnost

zadolževanja, ki predstavlja skupen dolg. Predstavnica Vlade je navedbe zavrnila z razlago, da gre za možni in ne dejanski obseg zadolževanja ter postregla s podatki o obsegu predfinanciranja in tekočega zadolževanja. Glede 8. člena, ki določa povprečnino za občine, je Poslanska skupina NSi opozorila, da je po njihovem mnenju to nedopustno, saj poseganje v višino povprečnin navzdol lahko ogrozi izvajanje nalog občin in tistega, kar je že predpisano z Zakonom o financiranju občin.

K 9. členu glede možnosti dodatnega zadolževanja občin je predstavnica Zakonodajno-pravne službe izrazila pomisleke glede nejasnega načina in postopka za dodelitev soglasij pristojnega ministrstva k dodatnemu zadolževanju občin in tako sprožila razpravo o možnosti predložitve amandmaja na amandma, ki bi to pomanjkljivost odpravil. Glede 10. člena in zniževanja sredstev investicij občin je Poslanska skupina NSi izrazila stališče, da znižanje sredstev investicij občinam ni sprejemljivo. Vlada je to zavrnila z razlago, da je to usklajeno s predstavniki občin. Zanimiv je bil tudi predlagani 10.a člen, s katerim je bilo predlagano usklajevanje pokojnin. Minister za finance je takšnemu amandmaju ostro nasprotoval.

Naj zaključim s sklepnim. Odbor je obravnaval amandmaje koalicijskih poslanskih skupin. Amandmaje k 1., 3., 6. in 9. členu je sprejel, ostale amandmaje pa zavrnil. Prav tako je odbor ob koncu glasoval še o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Hvala.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo dr. Franc Križanič.

DR. FRANC KRIŽANIČ (PS SD): Spoštovana predsedujoča, predstavniki Vlade, spoštovani visoki zbor!

Predlog novele Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 vsebuje nekatere nujne rešitve, ki bodo omogočile tekoče in nemoteno izvrševanje rebalansa proračuna Republike Slovenije v letu 2015. Spomnimo, da le-ta zasleduje med drugim tudi cilj zmanjšanja proračunskega primanjkljaja pod maastrichtsko mejo 3 %. Poleg ukrepov na prihodkovni strani, ki so bili v večini sprejeti konec lanskega leta, je Vlada v pogajanjih dosegla nekaj pomembnih dogovorov, ki bodo skrčili postavke odhodkovne strani proračuna. Tako je Vlada najprej konec lanskega decembra s sindikati sklenila dogovor o ukrepih, težak več kot 300 milijonov evrov. Za takojšen javnofinančni učinek je privolila v sprostitev napredovanj ter začetek pogajanj o odpravi plačnih anomalij, spremembah plačnega sistema ter politiki plač v javnem sektorju.

Predlagana novela zakona o izvrševanju proračuna med drugim uzakonja še vsebino enega trdega oreha, ki ga je Vlada

razrešila oziroma strla v pogajanjih, tokrat s predstavniki lokalnih skupnosti. Tako bomo jutri na glasovanju uzakonili rešitve iz vsebine dogovora med Vlado in združenji občin glede povprečnine in zaježitve investicijskih transferjev. Povprečnina bo tako do 30. junija znašala 525 evrov, od 1. julija do konca leta pa 500,83 evra. Finančni učinek ukrepa je okoli 40 milijonov evrov, skupaj z odstotnim znižanjem za investicije in odpravo solidarnostne izravnave pa je odhodkovna stran proračuna lažja za okoli 60 milijonov evrov. Takšna je razbremenitev. Ob tem opozarjamo, da mora Vlada v skladu s sprejetim dogovorom do konca junija pripraviti in zagotoviti sprejetje sistemskih ukrepov za znižanje stroškov občin na letni ravni v višini skoraj 23 milijonov evrov. To je zdaj za Vlado nov trd oreh, ki ga bo treba ponovno streti.

Pomemben del predloga novele je tudi zvišanje meje zadolževanja države za približno 1,3 milijarde evrov. V zvezi s tem opozarjamo, da gre za dvojni učinek. Slovenija je izjemno likvidna. Predstavniki Vlade so nas seznanili, da imamo 4 milijarde in pol likvidnih sredstev, ki jih lahko država porabi praktično v vsakem trenutku ali pa v doglednem roku, če bi bilo treba financirati kakršenkoli ukrep. To je pa seveda posledica velike finančne krize, potem pa špekulativnega napada v letih 2012 in 2013. Ta varnost se celo nekoliko povečuje s tem dodatnim zadolževanjem, so nam pa predstavniki Vlade zagotovili, da s temi sredstvi gospodarijo na način, ki je dodatno prispeval k znižanju obrestne mere oziroma znižanju donosa na slovenske obveznice. S tem nas kažejo v luči, v kakršni bi nas morali kazati že prej, se pravi kot izvozno orientirano, uspešno, industrijsko razvito gospodarstvo.

Gremo na naslednjo temo. Treba je odpreti zavezo, ki je ne dajemo samo finančnim trgov, ampak tudi našim ljudem. Med njimi je sprostitev določenih pravic, ko gospodarska rast preseže določeno mejo, praviloma je to 2,5 % rasti bruto domačega produkta. Če se bo izkazalo, da je ta v minulem letu res bila nad omenjenim, se bodo pokojnine postopoma uskladile, kot to določa Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, temu pa bo v prihodnjem letu sledilo zviševanje državnih štipendij in otroških dodatkov, starševsko nadomestilo, dodatek za veliko družino in drugi socialni transferi. V Poslanski skupini Socialnih demokratov pričakujemo, da bo Vlada v primerih, ki kažejo, da z načrtovanimi sredstvi ne bo mogoče izpolniti zakonskih obveznosti, sredstva zagotovila z notranjimi prerazporeditvami. V Poslanski skupini Socialnih demokratov v zvezi z zakonom o izvrševanju proračunov opozarjamo na posledice zahtevanega zmanjševanja števila zaposlenih v javnem sektorju za 1 %. Pavšalna neselektivna politika krčenja javnega sektorja se namreč odraža v podhranjenosti določenih delov sistema in je škodljiva za razvoj ter zapira prostor zaposlitve za mlade.

Predlog novele zakona o izvrševanju proračunov za leti 2014 in 2015 bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov podprli. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Stališče Poslanske skupine Združene levice bo predstavil Luka Mešec.

LUKA MEŠEC (PS ZL): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj!

V tem zakonu so določene tri stvari. Prvič, povečanje najvišje dovoljene stopnje zadolžitve. Drugič, omejitve investicij in proračunov občin. In tretjič, prioritete fiskalne politike. K 1. točki. Povečanje zadolžitve je smiselno in upravičeno, ker leta 2013 ni bilo mogoče predvideti dodatnih izdatkov za obresti in podobno za leto 2015. Drugič, omejitvam investicij in proračunov občin nasprotujemo. Nasprotujemo linearnemu zniževanju investicij občin za 1 %, in sicer iz dveh razlogov. Prvič, tako zniževanje škodi gospodarski rasti in povečuje brezposelnost. Drugič, ne pristajamo na to, da se varčuje pri investicijah in delovnih mestih v Sloveniji, hkrati pa država financira, recimo, gradnjo novega sedeža Nata. Tretjič, s tem preidemo k tretjemu vprašanju, vprašanju prioritete. Spreminja se namreč 12. člen Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015.

Ta člen med drugim določa, da se obveznosti iz naslova pokojninskega varstva poravnajo tudi, če na ustreznih postavkah zanje ni zagotovljenih sredstev. Drugi odstavek 12. člena omogoča, da se obveznosti za pokojninsko varstvo v skrajnem primeru poravnajo z dodatnim zadolževanjem države. Predlog spremembe pa to možnost izrecno izključuje. S tem je potencialno ogroženo izplačilo pokojnin. Posledica tega bi bila zmanjšanje socialnih pravic in povečanje tveganja revščine pri upokojencih. In to tveganje je realno. Tako v rebalansu proračuna za leto 2014 kot v rebalansu proračuna za leto 2015 je bilo treba povečati sredstva za izplačilo pokojnin, in sicer obakrat za več kot sto milijonov evrov. Kaj če se tudi leta 2015 zgodi nekaj nepredvidljivega in se bo treba dodatno zadolžiti za izplačilo pokojnin? Bodo letos upokojenci ob pokojnine?

Še enkrat na tem mestu ponavljam, da je makroekonomski položaj Slovenije v tem trenutku dober. Če bo Vlada poskrbela, seveda ob ugodnih gospodarskih trendih, še za prihodke od davkov na kapital in premoženje, ni nobene bojazni, da bi se bilo treba dodatno zadolževati. Ampak Vlada tega v tem rebalansu ne načrtuje. Če se zgodi kakšen izreden dogodek, bodo pokojnine neposredno ogrožene. In če bo sprejeta ta novela, ne bo možno dodatno zadolževanje, da bi jih izplačali, s tem pa se ne bo kršil samo Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ampak tudi 2. člen Ustave Republike Slovenije, ki določa, da je

Slovenija socialna država. Minister Mramor se v tej točki vede tako, kot se je leta 2012 obnašal njegov predhodnik dr. Šušteršič, ki je z ZUJF gladko kršil ustavne pravice 26 tisoč upokojencev. Takrat so upokojenci in Zakonodajno-pravna služba opozarjali, da njegova odločitev ni pravična in da je v nasprotju z ustavo. Ampak on je preprosto rekel Ni problema, bo že Ustavno sodišče presodilo; če bo treba, bomo pa plačali odškodnino. Je to tudi nova etična politika vlade dr. Mira Cerarja? Mene to bolj spominja na dobri stari neoliberalizem – varčevanje za vsako ceno, važno, da mi znižamo primanjkljaj, potem pa naj se z odškodninami ukvarja kdo drug.

Tak način delovanja je nesprejemljiv, zato smo v Združeni levici na to vložili amandma. In če je vladna koalicija kaj do upokojencev in socialne države, pričakujemo, da bo spremembo podprla. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Stališče Poslanske skupine Nove Slovenije bo predstavil gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospa podpredsednica. Spoštovana državna sekretarka, spoštovani kolegi in kolegice!

Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov danes obravnavanih sprememb in dopolnitev Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 ne bomo podprli. Naj naštejemo ključne razloge. Prvič, danes obravnavana novela Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 spet zvišuje mejo dopustnega zadolževanja v letošnjem letu s sedanjih 2,7 milijarde evrov na skoraj 4 milijarde evrov. Nova Slovenija – krščanski demokrati nasprotujemo dodatnemu zadolževanju. Nova zadolževanja prinesejo s seboj ne le zviševanje javnega dolga, pač pa tudi vedno višje zneske v proračunu za plačilo obresti. Ta delež že presega 10 % vseh proračunskih odhodkov. Delež razpoložljivih sredstev za zagotavljanje javnega šolstva, zdravstva in drugih javnih storitev se posledično v proračunu zmanjšuje. Sedanja vlada očitno samo nadaljuje politiko predhodne vlade, in takšne politike krščanski demokrati ne podpiramo.

Drugič, z obravnavano novelo Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 Vlada močno posega v financiranje občin. Znižuje se višina povprečnine. V prvi polovici ostaja sicer enaka, kot je določena sedaj, v drugi polovici leta 2015 pa se znižuje, in sicer s sedanjih 525 evrov na 500,83 evra. Izhodišče za določitev takšne višine povprečnine je po obrazložitvi Vlade dosežen dogovor med Vlado in reprezentativnimi združenji občin, Združenje občin Slovenije in Skupnost občin Slovenije. Dejstvo pa je, da nobena občina in noben župan ni zadovoljen. Tako določena povprečnina je v

nasprotju z veljavnim 12. členom Zakona o financiranju občin, ki predpisuje način izračunavanja višine povprečnine. Izračun višine sredstev opravi ministrstvo, pristojno za finance, na podlagi podatkov iz preteklih štirih let ob upoštevanju inflacije. Takšen izračun v predlogu zakona ni predstavljen. Nedvomno pa bi pokazal, da bi se morala višina povprečnine zvišati in ne znižati. Občine na podlagi različnih zakonov konstantno pridobivajo dodatne pristojnosti, dodatne naloge, po drugi strani pa se višina povprečnine že nekaj let niža, kar pomeni, da občine svojih nalog, določenih z zakoni, preprosto ne bodo mogle več izvrševati.

Že zdaj številne občine z razpoložljivimi sredstvi komaj, komaj pokrivajo izdatke in stroške, ki jim jih nalaga zakonodaja. Še dodatno zniževanje sredstev za te namene pa pomeni de facto ukinjanje občin, zlasti manjših, saj zaradi predlaganega zniževanja sredstev ne bodo zmogle izvrševati zakonsko določenih pristojnosti in zakonsko določenih nalog. Z zniževanjem sredstev smo, kot rečeno, priča de facto ukinjanju občin. Komaj smo se izognili ukinjanju občin de iure po ministru Gregorju Virantu. Vse občine so bile ustanovljene na podlagi izglasovane referendumske odločitve občanov posamične občine in tak način ukinjanja pomeni tudi de facto poseg v referendumsko izraženo voljo. Naj ob tem tudi povem, da takega dogovorjenega znižanja povprečnine župani občin ne podpirajo. V Novi Sloveniji smo na matično delovno telo vložili amandma, s katerim bi ohranili dosedanje višino povprečnine, vendar vladajoča koalicija našega amandmaja ni izglasovala.

In tretjič, znižuje se višina sredstev iz državnega proračuna za financiranje investicij z 2 % na 1 %. Iz sredstev za financiranje občin se financira tudi lokalna javna infrastruktura. Zaradi pomanjkljivega vzdrževanja in številnih naravnih nesreč, plazov, poplav, žledu so številne občinske ceste poškodovane do te mere, da je resno ogrožena varnost njihove uporabe. Dotrajani so tudi številni mostovi, ki so jih zaradi varnosti udeležencev v prometu že morali zapreti. Zniževanje sredstev za te namene bo povzročilo dodatno poslabšanje stanja lokalne javne infrastrukture. Naj zaključim. Nova Slovenija – krščanski demokrati smo z amandmajem, ki smo ga vložili na matično delovno telo, predlagali črtanje tega znižanja. Seveda vladna koalicija našega predloga ni podprla. To pomeni dodaten negativen ukrep tudi za gospodarstvo. Zaradi zniževanja sredstev za te namene bodo zastale načrtovane investicije, zlasti ...

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ:
Prosim, da počasi končate.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): ... gradbeništvo pa bo po začetnih znakih okrevanja zopet nazadovalo.

Kot že uvodoma rečeno, poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije ...

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ:
Prosim, če končate.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): ... za leti 2014 in 2015 ne bomo podprli.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.
Prosim razpravljavce, da se držijo časa, ki jim je na razpolago.

Stališče Poslanske skupine Zavezništva Alenke Bratušek bo predstavil gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):
Zakon o izvrševanju proračuna Slovenije ali tako imenovani ZIPRS, kot ga radi imenujemo, je zakon, ki je bil v zadnjih 3, 4 letih največkrat zlorabljen, saj smo v tem zakonu našli vse vrste možnosti stranskih produktov, ki smo jih tlačili samo zato, da bi lahko uveljavili politično voljo. Upamo si trditi, vsaj po tistem, kar je pred nami, da je to pot malce drugače. Pa vendar nas je zmedla ena sama zadeva. Ne bom vam razlagal, kaj je ZIPRS, ker smo slišali moje predhodnike. Vsi so ponovili vse, kar se je dalo o ZIPRS, kaj je notri. Tisto, kar je pa bolj pomembno, pa je, da je Vlada prišla s sprejeto novelo in istočasno povedala, tako se je vsaj prebralo v medijih, da je z lokalno skupnostjo glede povprečnine več ali manj vse dogovorjeno in usklajeno. Na odboru in na vseh pogovarjanjih, ki so v parlamentarni proceduri, pa smo bili soočeni z nekimi drugimi dejstvi. Če smo na eni strani poslušali vladne predstavnike, kako je vse urejeno in usklajeno glede povprečnine in investicijskih transferjev, smo lahko na drugi strani slišali, da to pomeni začetek konca in da lokalne skupnosti ne bodo mogle več izvajati svojih nalog. Ne bi rad delil pravice, kdo ima prav in kdo ne, zagotovo pa je malce nerodno, če Vlada trdi eno, na odboru pa se pokaže nekaj popolnoma drugega. Zato je težko reči, da z lahkoto sprejmemo takšno novelo zakona, ki je odraz tudi samega proračuna, saj je eno z drugim povezano.

Do konca razprave se bomo v Zavezništvu odločili, kaj bomo naredili oziroma ali bomo podprli ta predlog ali ne. Hvala.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.
Stališče Poslanske skupine Stranke Mira Cerarja bo predstavil gospod Tilen Božič.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Ponovno pozdravljeni!
V skladu z veljavno prakso je danes poleg rebalansa proračuna za leto 2015 pred nami tudi novela Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015. Gre za tehnični zakon, ki operacionalizira

nekatero ukrepe, zastavljene v rebalansu proračuna za leto 2015. Naj navedem nekatere ključne poudarke novele. Predvideno je prenehanje veljave določbe, ki je dopuščala dodatno zadolževanje za namene pokrivanja obveznosti iz naslova pokojninskega varstva, saj je bilo na podlagi novih projekcij ugotovljeno in nato tudi z odmerjenimi sredstvi zagotovljeno, da ukrep v obstoječi obliki ni več potreben. Če bi kljub skrbnemu načrtovanju vseeno prišlo do nepredvidenih razhajanj tekom leta, pa še vedno ostaja odprta pot za reševanje preko prerazporeditev ali, le v skrajnem primeru, rebalansa. Sprememba zakona odraža tudi posodobljeni način dodeljevanja kohezijskih sredstev v obdobju 2014–2020. Z letom 2015 se namreč sredstva ne dodeljujejo več le na podlagi grobega idejnega razreza, temveč morajo biti sredstva pred razporeditvijo utemeljena s konkretnimi projekti.

Iz navedenega razloga se upravnemu organu za področje kohezijske politike širijo pristojnosti na način, ki dovoljuje kasnejše prerazporejanje, in sicer med postavkami slovenske udeležbe in med postavkami namenskih sredstev Evropske unije. V novelo so umeščene tudi rešitve, dogovorjene v tesnem sodelovanju Vlade z reprezentativnimi združenji občin, s Skupnostjo občin Slovenije in Združenjem občin Slovenije. Del rešitev smo dodatno oziroma bolje uredili še z amandmaji, ki jih je že podprl Odbor za finance in monetarno politiko. Bistvene spremembe so: uzakonitev povprečnine za leto 2015, ki se določa v višini 525 evrov oziroma tik nad 500 evri za drugo polovico leta 2015; znižanje obsega sredstev za investicije občin z 2 % na 1 %; in ukrep, ki zadnje navedenega omili, to je zagotavljanje denarja za investicijske projekte občin z možnostjo dodatne zadolžitve do višine 750 tisoč evrov za posamično občino, vendar ne več kot 10 milijonov evrov v skupnem znesku za vse občine. Taktnost pri določanju teh zneskov je bila nujna, saj tudi zadolženost občin prispeva k ugotavljanju skupne zadolženosti in posredno primanjkljaja, ki ga moramo v teh časih imeti stalno na očeh.

Novost predstavlja tudi širitev nabora možnosti za plasiranje presežnih sredstev občin, saj bi lahko odslej presežke deponirale tudi pri hranilnicah. Gre za finančne družbe, ki sodelujejo na operacijah odprtega trga Evrosistema, so posebej regulirane in licencirane za poslovanje ter pod stalnim nadzorom centralne banke. Iz navedenih razlogov v SMC ne vidimo razloga, da bi se jih v konkretnem primeru obravnavalo drugače kot poslovne banke. V dosedanjih razpravah v okviru proračuna se je že omenjalo urejanje možnosti zadolževanja države v domnevno previsokem znesku. Določitev obsega dopustnega zadolževanja države v okviru tega zakona dosledno sledi primanjkljajem bilance odhodkov, A, bilance finančnih terjatev in naložb, B, in bilance financiranja, C. Poleg tega

upoštevata tudi obseg izvršenega predfinanciranja in tekočega zadolževanja. Znesek torej predstavlja zgolj uskladitev z rebalansom proračuna za leto 2015, ki ga sprejemamo. V Poslanski skupini SMC smo mnenja, da je novela ob upoštevanju koalicijsko usklajenih amandmajev, ki so bili že podprti tudi na Odboru za finance in monetarno politiko, pripravljena v skladu z našimi pričakovanji.

Zaradi tega člani Poslanske skupine SMC novelo Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 podpiramo. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):

Spoštovana predsedujoča, hvala za dano besedo. Spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Uvodoma je treba povedati, da v Poslanski skupini SDS predloga zakona o izvrševanju proračunov ne bomo podprli. Ne bomo ga podprli iz več razlogov. Iz predloga tega zakona jasno izhaja, da vlada Mira Cerarja nadaljuje politiko prejšnje vlade. Kot prvo zlorablja ta zakon, da umešča notri tisto, kar se s samim proračunom ne da uskladiti. Drugič, vlada Mira Cerarja nadaljuje politiko zadolževanja. Predlog zakona predvideva povečanje zadolževanja države Republike Slovenije na 3,9 milijarde evrov v letošnjem letu, povečanje za 1,3 milijarde evrov, in namesto da bi imeli politiko razdolževanja, imamo politiko zadolževanja. Predlog zakona o izvrševanju proračunov predvideva tudi, da bi sedaj država lahko nalagala prosta denarna sredstva tudi v hranilnice. Ta določba je v nasprotju z Zakonom o javnih financah. Zakon o javnih financah namreč predvideva, da država prosta denarna sredstva lahko nalaga samo v banke. Ocenjujemo, da vlada Mira Cerarja s tem dodatno ogroža tveganje, kajti njihov argument, da bodo sedaj hranilnice tudi imele možnost, da se nalaga sredstva, in da ponujajo bistveno višjo obrestno mero kot ostale banke – s tem se posledično povečuje tudi tveganje.

V Slovenski demokratski stranki bi radi samo spomnili na poteze prejšnje vlade, ko je vlada na veliko polnila račune Factor banke le nekaj mesecev pred tem, ko je bila uvedena nadzorovana likvidacija. Po drugi strani pa vlada Mira Cerarja ne razumemo. Treba je spomniti, da smo na račun davkoplačevalcev sanirali bančni sistem z več kot 5 milijardami evrov davkoplačevalskega denarja. Sedaj pa vlada Mira Cerarja odpira možnost, da se bodo denarna sredstva nalagala v privatne hranilnice. V privatne hranilnice. Namesto da bi vzdrževali sistem bank, ki jih imamo sedaj v stoddotni lasti, povečevali njihovo kapitalsko ustreznost, se je vlada Mira Cerarja odločila, da gre mimo

določbe Zakona o javnih financah in da bo dopustila financiranje privatnih hranilnic. Večja napaka, ki jo vidimo pri predlogu tega zakona s strani vlade Mira Cerarja in koalicije SD in Desus, je tudi zmanjšanje sredstev za občine. Vlada Mira Cerarja in koalicija SD in Desus jemljejo sredstva občinam, zmanjšujejo povprečnino. Občine so največji investitor v državi Republike Slovenije. S tem boste posledično občinam odvzeli prepotrebna sredstva za investicije.

V Slovenski demokratični stranki smo prepričani, da bo imel ta ukrep negativen učinek na bruto domači proizvod. Občine ne bodo imele denarja za investicije in bruto domači proizvod se bo posledično tudi zmanjševal. Potem verjetno sledi tudi predlog, da se bo država ponovno zadolževala. Preveč negativnih stvari je v tem predlogu zakona o izvrševanju proračunov. To pomeni, da se politika zadolževanja vlade Mira Cerarja in koalicije SD in Desus nadaljuje. Predvideva se povečanje zadolževanja za 1,3 milijarde evrov, omogočalo se bo nalaganje denarnih sredstev v privatne hranilnice, namesto da bi po 5-milijardni sanaciji bančnega sistema povečevali kapitalsko ustreznost te banke, in zmanjševanje proračuna, povprečnin za občine bo imelo hudo negativno posledico za bruto domači proizvod Slovenije.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Stališče Poslanske skupine
Demokratske stranke upokojencev Slovenije bo predstavil gospod Franc Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani vsi prisotni!

Na voljo imam premalo časa, da bi v stališču povzel razpravo, ki se je odvijala znotraj naše poslanske skupine po torkovi seji odbora za finance, se pravi matičnega delovnega telesa. Zato se bom osredotočil le na dve ključni vsebinski zadevi, prioritetni za našo stranko ter tudi za našo poslansko skupino. Naj uvodoma poudarim, da bi morala biti skrb za socialno varnost skrb vseh tukaj prisotnih. Vendar kot kaže na žalost ni. Moram pa tudi biti korekten in omeniti Socialne demokrate in Združeno levico, ki so nam in upokojencem prisluhnili. Prva zadeva je naše prizadevanje po ohranitvi varovalnega mehanizma za pokojninski sistem v okviru 1. člena novele, za skrajni primer, če se zgodi, da denarja za pokojnine pri pokojninski blagajni zmanjka. Pa ne trdimo, da se bo to zgodilo. Predlagali smo le, da se to varovalko ohrani. Posamezne skupine temu niso prisluhnile. Naša druga ključna zahteva je usklajevanje pokojnin v primeru več kot 2,5-odstotne gospodarske rasti. Tu nas je ponovno, spomnim, največji koalicijski partner na nek način zavrnil in ni šel na našo stran. Enostavno ni spoštoval koalicijske pogodbe, ki smo jo podpisali ob oblikovanju vlade Mira Cerarja.

Pokojnine se niso usklajevale od leta 2010. Koliko znašajo, vsi vemo. Ali se

zavedamo, kako je živeti s pokojnino 200, 300, 400 evrov? Bi bili sposobni? Mislim, da ne. Tudi vi, dragi kolega in kolegi iz Nove Slovenije, ki ste na odboru zavrnili naša prizadevanja – moram priznati, da ste nas močno razočarali oziroma presenetili. Tako zavzeto vedno proglašate, da se še kako borite za starejše. Vaš kolega Vrtovec pa je ob razpravi o rebalansu našo zahtevo po usklajevanju pokojnin označil kot naš izjemen apetit. Naš apetit? Ja, upokojenci bi imeli apetit še po čem drugem, ne samo, na primer, po zelju in krompirju, če bi le lahko. Verjemite mi, tudi njim bi dišala pečenka, a si je marsikateri ne more privoščiti. Nisem pričakoval, da boste usklajevanju pokojnin nasprotovali, res ne. Bodite odkriti in obrazložite svojim volivcem vaše spogledovanje z neoliberalnimi načeli, ob tem da na stare obubožane ljudi pozabljate. Povejte jim to pred nedeljskim kosilom.

In na koncu moram pokazati prst tudi na spoštovanega ministra gospoda Mramorja, ki bi danes verjetno moral sedeti z nami v Državnem zboru, saj obravnavamo najzahtevnejši dokument države v letošnjem letu. Gospod minister – bom uporabil blag izraz –, kako si drznete govoriti, da se v rebalansu povišujejo pokojnine, namenoma pa pozabljate ob tem povedati, da je to šlo le na račun višjega števila upokojencev?! Nihče od upokojencev ni dobil niti centa višje pokojnine! Takšnega zavajanja v Poslanski skupini Desus ne dopuščamo. Naš amandma glede usklajevanja pokojnin, če bi bil sprejet, pa bi pomenil, da upokojenec prejme povprečno okrog 10 evrov in ne več. Nekateri bi rekli, da je to smešno nizek znesek. Res je! Mi se lahko odpovemo tem 10 evrom, za marsikoga pa je to izjemnega pomena. Pečenka poleg zelja in krompirja, za zdravila pa že zmanjka. In gospod minister, to, da naš amandma pomeni udar na proračun v zadnjem trenutku, pa res ne drži. Mi smo te zadeve pravočasno najavili in vam lahko tudi tisti, ki so to slišali, to jasno in glasno povedo. Glede na to, da mi zmanjkuje časa – imel sem še opozorila za predsednika Vlade –, upam, da bo predsednik tekom te razprave proračuna dal tudi nekatere ...

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ:
Prosim, če zaključite.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): ... odgovore, ki jih od njega pričakujemo. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ:
Opozarjam, da ste zlorabili stališče poslanske skupine za polemiziranje. Upam, da se to v prihodnje ne bo več dogajalo.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih.

Izvolite, proceduralno.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Gospa podpredsednica, zlorabe morate znati

ocenjevati. Nekaj kilometrine boste še rabili, ko boste to dejansko dali skozi, pa boste vedeli dajati tudi korektne in poštene ocene.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala za to opozorilo.

Proceduralno še gospod Jani Möderndorfer, izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB): Hvala lepa, podpredsednica.

Glejte, jaz se tukaj strinjam z gospodom Juršo. Namreč, neobičajno in nenavadno je, da se opozarja, kako kdo predstavlja stališče poslanske skupine. Parlamentarna praksa, kar se tega tiče, je jasna. Se je pa res v tem državnem zboru že nekajkrat poskušalo vmes celo polemizirati nazaj iz klopi. Za to imamo razpravo in takrat je čas, da se to lahko vse opravi. Zato je bilo to do kolega pozicije Jurše krivično, kar ste naredili, podpredsednica.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Proceduralno še gospod Han, izvolite.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa.

Tudi jaz znam braniti članico Socialnih demokratov, in je nekorektno, gospod Jani Möderndorfer, da greste v bran gospodu Jurši, ker je nepotrebno, ker moramo eno stvar vedeti – da poslovnik razlaga predsedujoči. Gospod Jurša je nagovarjal glede stališča Nove Slovenije in je gospa podpredsednica pravilno odreagirala. In je treba biti včasih ne samo politik, tudi gentleman.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Jaz predlagam, da počasi zaključimo s tem. Ali lahko zaključimo?

Proceduralno še gospod Jernej Vrtovec, izvolite.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi, predsedujoča!

Gospod Jurša, v parlamentu ste že dolgo časa, ampak preberite si še enkrat poslovnik. Z govorniškega pulta polemizirati s poslancem v skladu s poslovnikom ne morete. In veste, kaj vam povem glede na vašo razpravo? Od leta 1996 ste v vladi, in vse od tedaj, odkar ste v vladi, pokojnine padajo. Leta 2008 ste dejali Tisoč evrov pokojnine za slehernega slovenskega upokojenca, je rekel vaš predsednik – pa jih ni! Pa jih ni! Nadaljujem pa v razpravi. Hvala.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Predlagam, da preidemo zdaj k razpravi. Zaključujem to razpravo.

Zdaj imamo v razpravi 1. člen ter amandma Poslanske skupine Združene levice. Želi kdo razpravljati?

Prosim, da se prijavite. Začenjamo s prijavo. Besedo ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Spoštovana gospa podpredsednica, hvala za besedo.

Kot sem že predstavil v stališču poslanske skupine, smo k zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 vložili amandma k 1. členu, in sicer 1. člen se črta. In bom na kratko obrazložil, zakaj. V Združeni levici smo predlagali ta amandma iz dveh razlogov. S sprejetjem amandmaja bi po eni strani državljanom dali signal, da je pokojninsko varstvo prioriteta te države. Drugi razlog pa je objektivni. Tako kot vsi predhodni zakoni tudi Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 v 12. členu določa, da se obveznosti iz naslova pokojninskega varstva poravnajo brezpogojno, tudi če na ustreznih postavkah pravic porabe zanj niso zagotovljene. Drugi odstavek 12. člena omogoča, da se obveznosti za pokojninsko varstvo v skrajnem primeru poravnajo tudi z dodatnim zadolževanjem države. Predlagana sprememba, torej ta 1. člen, ki bi ga mi črtali, pa to možnost izrecno izključuje. Posledica tega bi lahko bila, da v primeru izrednih dogodkov pokojnine ne bi bile v celoti izplačane.

Vlada nam je na ta amandma že odgovorila, in sicer da varovalka ne bi bila potrebna, saj Vlada meni, da so odhodki za pokojninsko varstvo načrtovani realno. Nas ta odgovor ni prepričal, in sicer iz preprostega razloga: taisto finančno ministrstvo leta 2013 ni znalo realno oceniti odhodkov za pokojninsko varstvo ne za leto 2015 ne za leto 2014. V letu 2015 je bila razlika med načrtom in rebalansom za kar 337 milijonov evrov, v letu 2015 pa je bila napaka 100 milijonov evrov. Poleg tega nas ni prepričalo pojasnilo v obrazložitvi splošnega dela proračunov. Tam ministrstvo navaja, da je prišlo do napačne ocene zaradi uveljavitve Zakona o SDH. Zaradi Zakona o SDH naj bi Kad nakazal manj sredstev v pokojninsko blagajno, ker leta 2014 ni bilo uskladitve pokojnin, pa tudi leta 2015 je ne bo. Torej, če ni uskladitve pokojnin, ni dodatnih izdatkov. Ali pač? Ampak vse lahko razčistimo z enim samim podatkom: pred letom 2014 je Kad nakazoval pokojninski blagajni okoli 50 milijonov evrov letno, ministrstvo pa je pri oceni proračunskih odhodkov za pokojnine za leto 2014 kiksnilo za 337 milijonov evrov, torej za 6,5-krat več, v letu 2015 pa za 100 milijonov evrov. Takšni izgovori, da naj bi bilo to zaradi ustanovitve SDH, so torej blef.

Če potegnem črto pod vsem skupaj, ministrstvo pravi Ukinitiv možnosti dodatne zadolžitve za pokojnine ne bo zmanjšala možnosti za izplačilo pokojnin iz proračuna oziroma za transfer v pokojninsko blagajno. Oprostite, ali je bila potem ta določba v zakonih 10 let zaradi lepšega? Združena levica predlaga, da se ta varovalka ohrani. Varovalka mora ostati, saj če se ministrstvo zmoti pri načrtovanju ali če pride do nepredvidenih odhodkov, mora

biti izplačilo pokojnin zagotovljeno. In v prejšnjih dveh letih se je pokazalo, da takšno varovalko krvavo potrebujemo, saj je leta 2014 napaka znašala 337 milijonov evrov, v rebalansu proračuna za leto 2015 pa 100 milijonov. In nimamo nikakršnega zagotovila, da naj bi bili tokrat odhodki za pokojnine res ocenjeni realno. Niso nič bolj realno, kot so bili leta 2013. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

K besedi se je prijavila državna sekretarka mag. Mateja Vraničar.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa.

Ta obrazložitev amandmaja je nekoliko nenavadna. Najprej kar se tiče ogroženosti izplačila pokojnin in primerjav spremembe zakona o izvrševanju proračuna z ZUJF iz leta 2012. Naj opozorim, da je bila ta določba vnesena v zakon o izvrševanju proračuna prav leta 2012, ker je bilo negotovo, ali so sredstva, ki so bila takrat določena za transfer iz državnega proračuna v pokojninsko blagajno, načrtovana ustrezno ali ne. In zakaj ta negotovost? Zaradi tega, ker je bilo v tem istem letu določeno, da bo Kad poleg 50 milijonov rednega transfera za usklajevanje pokojnin, ki naj bi bil prvenstveno namenjen za usklajevanje pokojnin, v pokojninsko blagajno transferiral še 140 milijonov sredstev iz naslova privatizacije državnega premoženja. Ta privatizacija se v letu 2013 ni zgodila. Zato tega transfera iz Kada v pokojninsko blagajno ni bilo. Torej ni razlog za spremembo oziroma za drugačno realizacijo transfera iz državnega proračuna v pokojninsko blagajno v netočnosti načrtovanja, ampak v tem, da se to, kar je bilo v letu 2012 predvideno za leto 2013, ni zgodilo.

Enako se tudi v letu 2014 ni zgodilo, da bi Kad imel prihodke iz naslova prodaje državnega premoženja, ki bi jih transferiral v pokojninsko blagajno. V začetku leta 2014 se je zgodila še sprememba Zakona o SDH, ki je to določbo ukinila in s tem pokojninsko blagajno prikrajšala za transfer iz Kada za 190 milijonov. In ta manjkajoči transfer je bilo treba v letu 2014 tudi s pomočjo rebalansa uskladiti s potrebami, ki jih je pokojninska blagajna imela. In letošnja sprememba v rebalansu ni 100 milijonov, gospod Mesec, ampak 52 milijonov, če želimo biti natančni. Tako kot lanskoletna ni bila 300 in še nekaj, ampak je bila nekaj čez 100 milijonov. Zakaj razlika? Zaradi tega, kar sem pojasnila že ob obravnavi rebalansa – ker so se prihodki pokojninske blagajne iz naslova prispevkov zaradi boljših ekonomskih razmer izboljšali glede na tiste, ki so bili pričakovani, in je zaradi tega del tega izpada 190 milijonov pokrila pokojninska blagajna sama z boljšim izplenom iz naslova prispevkov. Državni proračun pa mora v letošnjem letu pokriti dodatnih 52 milijonov. In tu ne gre za napako pri načrtovanju, ampak gre za upoštevanje okoliščin in sprememb predpisov, ki

so se zgodile po tem, ko je bil predlog proračuna že uveljavljen.

In naj še enkrat povem, da ta določba nima nikakršne povezave z individualnimi pravicami upokojencev in drugih prejemnikov sredstev iz pokojninske blagajne. Njihove pravice ostajajo nespremenjene in plačilo zanje ostaja zagotovljeno. Gre samo za vprašanje, ali daste Vladi pooblastilo, da kar sama nekaj naredi, in to pooblastilo v okviru prerazporeditev tako ali tako ima, ali pa od Vlade zahtevate, da če ne more s prerazporeditvami teh sredstev zagotoviti, da jih zagotovi z rebalansom proračuna in da pride to povedati v Državni zbor. Naša ocena je, da smo z rebalansom načrtovali transfer v pokojninsko blagajno ustrezno in da ga bomo lahko izvršili v predlagani višini v skladu z rebalansom, ki bo jutri, upam da, potrjen. Če temu ne bi bilo tako, smo sami sebe zavezali, da pridemo ponovno pred Državni zbor in da povemo, zakaj smo napačno planirali ta sredstva. Izplačilo pokojnin ali ustavnost izplačil pokojnin ni pa v ničemer ogrožena.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Replika, Luka Mesec, izvolite.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala.

Opozoril bi na nekaj neujemanj števil. Rekli ste, da je v letošnjem rebalansu, če prav razumem, razlika 52 milijonov, ampak pod postavko 21 Pokojninsko varstvo jasno piše, da je 100 milijonov. Druga zadeva. Glede 337-milijonske razlike v letu 2014 pravite, da je do tega prišlo, ker zaradi izpada načrtovane privatizacije ni bilo iz SDH izplačanih 140 milijonov evrov sredstev v pokojninsko blagajno. Tudi če to drži, je še vedno razlika tukaj 197-milijonska. Še zmeraj ne pridemo na ničlo. Zanima me, kaj nam garantira, da je proračun letos realno načrtovan, in kakšna je razlika, recimo, z načrti iz leta 2013, ki naj bi zagotavljala, da se bo letos tako realiziralo, kot ste predvideli. Namreč, tudi če imate letos prihodke iz privatizacije notri, ni nobene garancije, da se bo letos zgodila, če se v letu 2014 ni.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo ima mag. Andrej Šircelj.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovani državna sekretarka, državni sekretar, kolegi in kolegice!

Ko bom govoril o 1. členu, tako kot je v parlamentarni navadi že 20 let, bom govoril tudi o celotnem zakonu, nič o drugih zadevah, kar ta zakon določa, ker ta zakon določa marsikaj. Določa tisto, kar ni določeno v drugih zakonih, in ima nekaj določb, ki se nanašajo tudi na 1. člen, povezovalno pa je to povezano s 7. členom. Prvo, kar je, 7. člen povečuje zadolževanje. Povečuje zadolževanje z 2 milijard 600 možne zadolžitve v letu 2015 na 3 milijarde 900. To je

približno milijardo 300 razlike, če vzamemo še ostale številke. In tu se dejansko vprašamo, zakaj. Zakaj, če v 1. členu zakon tudi določa, da se ni treba za pokojninsko in invalidsko zavarovanje več zadolževati, kot tukaj dejansko piše? Ne govorim o amandmaju, govorim o 1. členu. Gospe in gospodje, ta igra, ki se jo tukaj gremo, je nevarna. Povečevanje zadolževanja, če zdaj uporabim druge besede, z 80 % bruto družbenega proizvoda na 81, 82 % bruto družbenega proizvoda, s tem da sploh še ni jasno, če je celotni javni sektor vključen v metodologijo zadolževanja, metodologijo ESA 95 – tukaj je vprašljiva SID banka, tukaj je vprašljiv Dars. Vsebinsko so to državna podjetja, ki so tudi zadolžena, kakorkoli že. Tudi dolgove Darsa bo na koncu morala plačati država, ker jamči za nekatere te dolgove, jamči ne glede na to, ali je to v tej metodologiji ali v oni metodologiji. Čisto vseeno, plačali bodo naši otroci in vnuki, in tukaj gre za velike številke.

Jaz se bojim, da je ta številka, če zdaj vse to skupaj damo, blizu 100 % bruto družbenega proizvoda. Pa naj bo 90, bruto družbeni proizvod je tisto, kar celotna država ustvari v enem letu. To je približno 35, 36 milijard. To, da Vlada k temu zakonu ni predložila tudi programa razdolževanja, ki bo šel v smeri, da bomo v prihodnosti plačevali vedno manj anuitet in vedno manj obresti in da se bo povprečna obrestna mera, ki jo dejansko plačujemo, zniževala – ta igra je nevarna igra. Mi seveda lahko tukaj govorimo in lahko tudi gledamo neke mednarodne statistike, pa boste rekli Ja, Italija je zadolžena 130 % bruto družbenega proizvoda, Grčija je zadolžena še več kot 130 % bruto družbenega proizvoda. Za Grčijo ne bom govoril, ker je posebna tema, za Italijo pa lahko povem, da je 80 % tega dolga internega oziroma država vrača podjetjem, finančnim institucijam, ki imajo sedež v Italiji. Ta denar ostaja v Italiji, se investira v Italiji in tako naprej. Slovenski dolg v večini plačujemo preko Atlantika, plačujemo družbam, ki imajo sedež, vsaj uradni sedež, v Združenih državah Amerike. Kje je njihov dejanski sedež, bog ve; mogoče nekje v veselju ali nikjer. Ali pa, kot ljudje rečete, v davčnih oazah. Kakorkoli že, saj je vseeno. Ampak to, da Vlada ne predlaga poleg zakona o izvrševanju proračuna, ki je nek dokument, kjer imate notri od zadolžitve do občin, do računov enotnega zakladniškega računa, ali jih lahko hranilnice imajo ali ne, ali bo Vlada nalagala v te računa ali ne ...

Skratka, vse, kar ni v drugih zakonih, je vedno v tem zakonu. Za to ni kriva ta vlada, to je bilo že vseskozi. Ampak imamo zelo pomembne določbe, na katere bi rad opozoril. Mi smo dali amandma, zato da se zaustavi to, zato da se zaustavi zadolževanje, ker tudi ni potrebno. Država ima, je bilo na odboru povedano, na računu 4 milijarde in pol denarja, 4 milijarde in pol, ki ga ima na različnih računih po bankah. Zdaj ga bo imela še v hranilnicah, imela ga bo v drugih bankah, kjerkoli že. Po neki tehniki to

poteka, kje ta ves denar leži. Glede na višino obrestnih mer danes v Evropi lahko rečemo, da bo verjetno neobrestovan. Ampak s tem denarjem se nič ne dogaja. Jaz verjamem, da je likvidnost velika. Potem imamo še veliko likvidnost bank, ki tega denarja itak ne potrebujejo, ker smo jih ravnokar dokapitalizirali in imajo ogromno likvidnost, ne vedo, kaj s tem denarjem. Mi bomo pa še povečali, še zadolžili se bomo, pa ta denar bomo zdaj še nekam dali. Ne vem, kam ga bomo dali. Vem, da je ta znesek, 3 milijarde 900, za kolikor se lahko zadolžimo v letu 2015 oziroma se Vlada lahko zadolži, rezultat tistega, kar se je dogajalo v prejšnjem dokumentu, to je v proračunu. Tukaj gre samo za tehniko, ampak zdaj govorim o tem.

Predlagam in mislim, da bi moral Državni zbor tudi odgovorno sprejeti nek sklep in bi naročil, naložil Vladi, da pripravi projekt, program razdolževanja te države. Kajti tako ne gre več naprej. Ne govorim zdaj samo o tej dodatni milijardi. Govorim o 30 milijardah. Gospe in gospodje, tega ni. Država bo še vedno potrošila eno milijardo 300 več, kot bo imela prihodkov, in za eno milijardo 300 se bo lahko zadolžila več, kot se je zadolžila v letu 2014. Mi smo dali tukaj amandma in predlagamo, da ga podprete in da dejansko tudi na neki simbolni ravni zaustavimo to politiko zadolževanja, da to prekinemo in rečemo, da bo treba živeti od tistega, kar dejansko ustvarimo. Tako da je to en vidik tega zakona. Drugi vidik je, da je treba dejansko sprostiti tiste investicije, ki se danes izvajajo, ki jih izvajajo občine. Z zelo veliko skepsa sprejemam to, da bodo občine dobile manj denarja. Občine so danes edini generator investiranja. Če pogledate projekte, ki jih izvajajo občine, tudi z evropskimi sredstvi, so občine tiste, ki investirajo največ. In jaz nimam nič proti temu. Samo naj ne bo potem Vlada, centralna vlada, ljubosumna na občine in ne reče, da še to malo zmanjšajmo, ker ni nobene potrebe za to in ker sredstva dejansko tukaj obstajajo. Od teh sredstev, milijardo 300, kolikor se jih namenja za investiranje, je velika večina evropskih sredstev in velika večina teh sredstev se uporablja v občinah. Zaradi tega jaz v splošnem delu enostavno opozarjam na to, da je treba zadolževanje zaustaviti, ne samo zaradi nas, tudi zaradi prihodnjih rodov. Apeliram oziroma pozivam kolege in kolegice, da to naredimo tudi s podporo amandmaja k 7. členu. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Še vedno smo pri razpravi k 1. členu. Besedo ima gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsedujoča. Kolegice in kolegi!

Jaz bi si želel zdajle razpravljati o ZIPro kot izvedbenem dokumentu, izvedbenem predpisu, pa na žalost že kar nekaj časa temu več ni tako. Jaz bi si tudi želel v tem trenutku, da je v tej dvorani prisoten minister za finance, če že ne predsednik Vlade. Minister za finance

zato, ker zdajle sprejemamo rebalans, in če je moje vedenje točno, je proračun oziroma rebalans najpomembnejši akt, ki se sprejema v tej hiši, pa na žalost ministra ni tukaj. To me zelo žalosti. Pa da se vrnem na vsebino ZIPro. Sprememba 1. člena tudi mene navdaja s kar malo žalosti, ko se spomnim na tisto nočno sejo odbora za finance, ko so bili naši amandmaji, amandmaji Desusa predlagani. Ob tej priložnosti se še enkrat zahvaljujem socialnemu bloku, Socialnim demokratom in Združeni levici, da so nas tukaj podprli. Vendar ni bilo izglasovano. Jaz ne bom vztrajal in Desus tukaj ne bo vztrajal, na spremembi 1. člena. Vendarle vidimo tukaj dodatno varovalko ob tem, kar je spoštovana gospa državna sekretarka povedala, ob prerazporeditvah, čeprav ne vem, zakaj toliko prerazporeditev. Ali je res tako slabo pripravljena zadeva, da se samo sklicujem na prerazporeditve. Eventualno rebalans – upam, da ne bomo postali svetovni prvaki v rebalansih.

Vem, da je pokojnina, izplačevanje pokojnine ustavna pravica in da bo vsem upokojemcem zagotovljeno nemoteno izplačevanje pokojnin. Tako da tukaj ne bomo vztrajali. Želeli smo eno dodatno varovalko, ki pa je ne bi, prepričan sem, izkoristili resnično do tistega trenutka, ko bi to postalo potrebno, nujno. Takrat pa seveda. Ampak okej, gremo skozi, gremo mimo tega. Valorizacija, to pa ja. Valorizacija pa ja. Pa ne toliko zato, ker v programu Desusa piše, da se bodo pokojnine usklajevale. To ni toliko bistveno. Morda je bolj bistveno zato, ker v koalicijskem sporazumu piše, da bomo pod določenimi pogoji, ki jih bom potem povedal še enkrat eksplicitno, usklajevali pokojnine. Še bolj bistveno pa usklajevanje zato, ker želimo zaustaviti realno padanje pokojnin, na kar je prej kolega Vrtovec opozoril, in to želimo zdaj in v tem trenutku ustaviti. Predvsem zato je bistveno usklajevanje pokojnin, ker ne želimo, da upokojemci životarijo, kot je prej kolega Jurša povedal, z 200, 300, 400 evri pokojnine. 400 evri pokojnine, pa tudi manj. Na podlagi 40-letnega plačevanja v pokojninsko blagajno si ne morejo, kot je kolega Jurša plastično povedal, privoščiti pečenke. To je sramota za to državo in ne nazadnje tudi opomin vsem vam, ki ne podpirate tega, da se pokojnine realno zvišajo in realno več ne padajo.

Spoštovani! To ni noben udar na proračun. To je pomoč upokojemcem. To je lahko udar na upokojemce, to je lahko udar, če tega ne sprejmemo, na pravno, na socialno državo. Tega pa si v stranki Desus, pa verjamem, da je še katera stranka v tem državnem zboru in bi si želel, da vsi ne želimo in tega ne bomo dopustili. Sedaj pa zelo na kratko rezime vsega, kaj si pri tej zgodbi želimo. Želimo si zelo malo. To, kar smo že eksplicitno zapisali, to, kar smo večkrat povedali, kar je povedal moj predsednik Erjavec na vrhu koalicije, to, kar je moj Jurša povedal v parlamentu, in to, kar sem jaz povedal na odboru za finance. Želimo si to, da se pokojnine uskladijo in smo tudi pripravljeni

na nek kompromis, ker se zavedamo, da je vendarle finančna situacija takšna, kot je, in ne prenese vseh naših želja in vseh naših potreb. Želimo si jasno zagotovilo vrha Vlade, predsednika Vlade, da se v primeru, da bo uradni podatek o rasti bruto družbenega produkta za lansko leto višji kot 2,5 %, skladno z obstoječo zakonodajo in zapisanim v koalicijskem sporazumu pokojnine za letošnje leto uskladijo.

Kot rečeno, smo pa pripravljeni tudi na kompromis, da se sama realizacija navedenega izvede, torej da se zadeva prolongira v januar 2016, kar ne bo bremenilo tega proračuna in bo lahko deficit ostal na 2,8936 ... Ne vem, koliko decimal je še tukaj. Samo to si želimo in hočemo jasna zagotovila. Že zjutraj sem povedal, da rebalans proračuna, takšen, kot je, ni idealen, v teh razmerah ne more biti idealen, vsi niso z njim zadovoljni, vendarle pa je ena dobra osnova za to, da nadaljujemo pot, nadaljujemo pot pravne in socialne, predvsem pa pravične države. In če bo to, kar sem prebral zelo počasi in zelo natančno, toliko malo z naše strani zahtevanega, spoštovano oziroma če bo nam – pa ne nam tukaj, poslancem Desusa, pa še koga, ampak recimo upokojemcem, ki so pod socialnim dnom – zagotovljeno, da bomo dobili jasno in eksplicitno razlago, potem ni razloga, da ne bi podprli vseh dokumentov, ki bodo jutri na klopi. Sicer pa, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi, spoštovana Vlada in prvi med ministri, imamo resne pomisleke. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo ima gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovane in spoštovani!

Desus je v želji, da se ohrani varovalka glede mehanizma za pokojninski sistem v okviru 1. člena novele, predlagal amandma. To smo storili predvsem zato, da bi za primer, če bi v pokojninski blagajni zmanjkalo denarja, vseeno lahko zagotovili izplačevanje pokojnin. Pa ne bom trdila, da bi se to res zgodilo, ampak to smo želeli kot varovalko, da se vgradi. Izkoriščam možnost, da pri tem členu razpravljam tudi malo širše, ker je 1. člen Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015. Pa bom rekla tako: res je, tudi jaz razumem, da je država v težavah, da je zaradi pomanjkanja finančnih sredstev manj denarja za izvajanje vseh programov, ki jih mora zagotavljati proračun. Tako primanjkuje denarja za socialne transfere, za zdravstvo, za šolstvo in za vse druge zadeve; ne bom zdaj tukaj na široko naštevala.

Zato je bilo sestavljanje tega proračuna, je danes rekel spoštovani minister za finance gospod Mramor, najtežje. Razumem, da je pomembno, da zato srednjeročno in dolgoročno, ker smo pač v krizi, ne smemo

trošiti preko tistega, kar ustvarimo. Menim pa tudi, da je zelo pomembno, o tem tudi dosti razpravljamo tako v tem državnem zboru kot na odborih, da vrnemo zaupanje državljanov v pravno državo. Pa bom rekla tako: nikoli več se ne sme zgoditi, da v času vsesplošnega odrekanja nekateri kopičijo dobičke, in to na račun delavcev, ki jim ne izplačujejo plač, ki jim ne vplačujejo prispevkov in drugih obveznosti. In nikoli več se ne bi smelo zgoditi, da brez velikih razprav in brez slabe vesti saniramo banke, tisti, ki so zakrivali nelikvidnost bank, pa še do danes niso odgovarjali za svoje ravnanje, vsaj v pretežni meri ne. Tudi vseh, ki so si neupravičeno prilastili družbeno premoženje, in tistih, ki so preko programiranih stečajev prišli do premoženja in to premoženje potem poskrili v davčnih oazah, še nismo odkrili in jih nismo spravili pred sodišče.

Res je, da preiskovalni organi delujejo pospešeno, vendar državljani pričakujejo, da bi se te ljudi našlo, jih postavilo pred sodišče hitreje, in menijo, da gre to vse prepočasi. Rekla bom še to: na drugi strani pa zagotujemo pasove pri najbolj prizadetih ljudeh, pri najbolj ranljivih skupinah državljanov, tako tistih brezposelnih, ki so izgubili službe, kot tistih, ki ne dobijo službe, ter tistih mladih, ki živijo v brezupju, ker tudi nimajo nobene možnosti za zaposlitev. Poglejte, tudi upokojenci, o tem je bilo danes dosti govora v tem državnem zboru, so zelo ranljiva skupina prebivalstva. Bil je povedan tudi podatek, da veliko število upokojencev živi v revščini, da prejemajo zelo nizko pokojnino in da je potrebno, da za to nekdo poskrbi. To, da ljudje živijo pod pragom revščine, da tisti, ki so vse življenje delali, vplačevali pokojnine, potem ne dobijo dostojne višine pokojnine, ki bi jim zagotavljala osnovno preživetje, je, milo rečeno, neprimerno. Zato bom tudi jaz rekla, tako kot je Franc Jurša prej vprašal, ali bi bili sposobni mi vsi, ki smo danes v tem državnem zboru, preživeti s 300 ali pa 400 evri na mesec. To je zelo hudo, in jaz vem, da ne bi znala preživeti s 300 evri na mesec.

V Desusu se bomo o tem, kako bomo glasovali, opredelili jutri, ker pač naš amandma na matičnem odboru ni bil podprt. Jutri pa zato, ker pričakujemo, kot je že gospod Prikl pred menoj povedal, da bo jutri ta vlada dala zagotovilo, da bo v primeru, ko bo družbeni proizvod za leto 2014 znašal 2,5 % in več, poskrbela za usklajevanje pokojnin, da bo ta vlada takrat dala navodila, da ŽPIZ obračuna usklajevanje pokojnin. Vemo, da zdaj v proračunu nimamo zagotovljenih sredstev za to, zato smo pripravljeni tudi sprejeti to, da se izplačilo odloži na januar prihodnjega leta. Torej, kot sem rekla, odločili se bomo jutri, apeliram pa na vse vas, da razumete, da ti ljudje res živijo v težavah in da ni primerno, da na tak način ravnamo s skupino ljudi, ki so pravzaprav zgradili vse to, kar danes imamo v tej državi. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Prosim spoštovane kolegice in kolege za mir v dvorani – malce smo se razgovorili – in da pustimo razpravljalcem, da razpravljamo.

Preden ponovno omogočim prijavo k razpravi, dajem besedo še predstavnici Vlade, državni sekretarki mag. Mateji Vraničar.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa.

Še enkrat bi rada pojasnila razliko v podatkih, ki sem jih sama navajala, v primerjavi s podatki, ki jih je navajal gospod Mesec. Gospod Mesec je navajal podatke o izdatkih na politiki pokojninsko varstvo, in ta podatek ne zajema samo transferja v pokojninsko blagajno Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ampak tudi druge izdatke za pokojninsko varstvo, ki niso neposredno povezani s temi transferji. Imamo posebne režime za poplačilo določenih zaostalih obveznosti do obrtnikov, ki so imeli do leta 1982 poseben režim pokojninskega varstva in tako naprej. Sama sem pa navajala transfere v javne zavode s področja socialnega varstva, in od tod razlika med vašim in med mojim podatkom. Še enkrat pa poudarjam, da je v sprejetem proračunu za leto 2015 in v sprejetem finančnem načrtu pokojninske blagajne za leto 2015 bilo predvideno, da bo družba Kad prispevala transfer v pokojninsko blagajno v višini 50 milijonov v primeru morebitne uskladitve in 140 milijonov iz naslova privatizacije. Ker je bil spomladi 2014 Zakon o Slovenskem državnem holdingu spremenjen na način, da tega transfera iz naslova privatizacije ni več predvidel, ni mogoče računati na ta transfer in razliko od tega transfera mora pokriti dodaten transfer iz državnega proračuna, za katerega pa smo glede na boljše prihodke od prispevkov za pokojninsko varstvo ocenili, da ga ne bo treba pokriti v celoti, ampak samo v določenem delu.

V zvezi z ostalimi splošnimi razpravami bi želela opozoriti na to, da določba, ki govori o zadolževanju, govori o maksimalnem možnem obsegu zadolževanja in ne govori o tem, da se bo država dejansko za ta znesek v celoti morala zadolžiti, omogoča pa ta znesek, da se aktivno pristopi k politiki upravljanja z javnim dolgom in daje širše možnosti za to, da se dosežejo tudi ugodnejši pogoji tako za zadolževanje na eni strani kot tudi za poplačila obstoječega dolga na drugi strani. V zvezi s programom razdolževanja naj opozorim, da se v mora skladu z Zakonom o javnih financah nemudoma po tem, ko je sprejet rebalans proračuna, pripraviti tako imenovani program financiranja državnega proračuna, in to je pravzaprav tudi – sicer bi na eni strani nekdo zagovarjal, da je predvsem program zadolževanja, ampak je tudi program razdolževanja v tem programu financiranja zajet.

In še v zvezi s položajem SID banke. Ta je v tem trenutku resda še negotov. Konec lanskega leta se je evropski statistični urad odločil, da pregleda, ali bi celotno družbo SID ali

del njenih operacij morali vključiti v sektor država, vendar ta vključitev ali izključitev nima neposrednega vpliva ne na rebalans državnega proračuna ne na določbo zakona o izvrševanju proračuna glede zadolževanja, saj se ta nanaša na zadolževanje državnega proračuna, SID pa je samostojna družba, ki se samostojno zadolžuje. In trditev, da bo tako ali tako država morala plačati njegove dolgove zaradi tega, ker v določeni meri garantira za poplačilo dolgov SID, pomeni pravzaprav nezaupnico družbi SID, saj vemo, da garant vstopi v poplačilo garantiranega dolga samo v primeru, če temeljni dolжник svoje obveznosti ne zmore. Glede na trenutno stanje ocenjujemo, da temu ni tako. Zaradi tega bi morebitna vključitev SID banke v sektor država vplivala na splošen obseg oziroma višino javnega dolga oziroma dolga sektorja države kot celote, ne bi pa vplivala ne na sredstva, ki jih v državnem proračunu namenjamo za servisiranje javnega dolga, ne na obseg zadolževanja državnega proračuna. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegi in kolegice!

Jaz predlaganega amandmaja Združene leveice žal ne bom podprl, kajti že iz same obrazložitve izhaja. Veste, izplačevanje pokojnin je lahko ogroženo z marsičem, v prvi vrsti pa z nespametno politiko, ki se jo lahko vodi. In tukaj se je treba zavedati, da so bili upokojenci v Sloveniji s strani politike že večkrat opeharjeni. Kdaj so bili opeharjeni na račun velikih obljub dotične stranke, sem že prej dejal, pa se mi zdi nesmiselno ponavljati. In bojim se, da res prihajajo nove volitve, ko začne ta dotična stranka govoriti o pokojninah. In glede na to, da ta dotična stranka in poslanci te stranke govorijo, da ministra ni tukaj, da je zgolj državna sekretarka, naj ga jaz v bran vzamem in prosim, predsedujoča, razmislite, draga koalicija, ali ne bi vzeli ure odmora, pa pokličite ministra, da vam pride obrazložiti, kaj je s pokojninami. Jaz si kot predstavnik mlajše generacije politikov želim, da je pokojnina v tej državi še naprej pravica, ki izhaja iz dela. In da so te le najvišje, da so te le najvišje. Ampak pokojnine ne bodo visoke, če ne bomo vzporedno delali na pozitivnih gospodarskih gibanjih. Gospodarstvo in pokojnine gredo z roko v roki, mimo tega pač ne gre.

V Novi Sloveniji nas označujete za takšne in drugačne. V Novi Sloveniji smo bili vedno branik upokojencev, zaradi tega ker se zavzemamo za stabilno, trdno in dobro delujoče gospodarstvo. Ampak to gospodarstvo ne bo takšno, kot izhaja iz predlaganega zakona o izvrševanju proračunov. Kajti kaj vsebuje? Vsebuje dodatno zadolževanje. Omogoča, dopušča pot dodatnemu zadolževanju. In tukaj

je ta ključen problem. Danes smo zadolženi za približno 80 % bruto domačega proizvoda. Pa saj nismo zadolženi samo mi, ki tukaj sedimo. Tukaj so zadolženi naši otroci. In zgolj za obresti plačujemo več kot milijardo 100 milijonov evrov. Jaz razumem, da je glede na makroekonomske kazalce, ki so ta trenutek, slast po dodatnem zadolževanju, tako imenovanem zadolževanju na zalogo, kajti imamo nizke obresti, in da se je ta slast zelo povečala. Ampak veste, to je zgolj in samo skušnjava, napačna poteza pa bo, če se bo Slovenija res zadolžila na skoraj 4 milijarde evrov s sedanjih 2,7 milijarde evrov. Kajti če ne bi imelo Ministrstvo za finance takih računov, takih domislic, potem tega ne bi predlagalo v predlog zakona. Tisti, ki ste braniki socialne politike oziroma govorite, da ste braniki, hkrati zavirate tudi privatizacijo, ampak eno pomembno dejstvo: s privatizacijo ne izgubljam suverenosti, kot trdite. Izgubljam pa jo z dodatnim zadolževanjem. In to predlaga ta zakon o izvrševanju proračunov.

Zaradi tega tudi celotnega zakona jaz osebno ne bom podprl. Tega člena pa, spoštovana Združena levica, res ne, ker je popolnoma nesmiseln ta vaš amandma. Še enkrat poudarjam, kot predstavniku mlajše generacije politikov mi ni vseeno, kaj se dogaja in kakšne so pokojnine zaslužnih ljudi, ki so, kot ste dejali uvodoma, zgradili to državo. Ampak tega ne le govorim. In ne govorim, da bodo pokojnine tisoč evrov, ampak s pozitivno gospodarsko politiko morda nekoč bodo. Torej, besede so premalo, treba je tudi kaj narediti. Predsedujoča, za konec pa še to: pogovorite se v koaliciji, da pride minister potem sem, kajti kot kaže, ste že zdaj pri tem proračunu kar hudo razklani, pa seveda to ni v interesu te države. Povabite ministra končno, kajne.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Najlepša hvala za besedo, spoštovana gospa podpredsednica. Spoštovana državna sekretarka s sodelavci, dragi kolegi in kolegice!

V nekaterih prejšnjih razpravah je bilo čutiti, kot da Nova Slovenija zavira usklajevanje, povečanje in povečevanje pokojnin, pa temu ni tako. Nekateri imajo izgleda slab spomin, pa ga bom zaradi tega majčkeno osvežil. Bili smo v koaliciji, seveda tudi skupaj z Desusom, v mandatu 2004–2008. Iz naših poslanskih oziroma strankarskih vrst je prihajal minister za finance dr. Bajuk in minister, pristojen za pokojnine, mag. Janez Drobnič. Leta 2005 smo sprejeli zakon, pokojnine uskladili in izračunali, da je Ropova vlada, v kateri je sedela tudi stranka, ki zagovarja penzije in penzioniste – in hvala bogu, da imamo takšno stranko –, to stranko in predvsem slovenske upokojence, ne toliko stranko, vlekla za nos. Mislim, da so bili v štirih letih opeharjeni za dve penziji in pol. Mi

smo to popravili, takratna koalicija, da si ne bom v imenu stranke lastil tega dosežka.

Gospe in gospodje, ugotavljamo in samo ugotavljamo, da nam zmanjkuje denarja za šolstvo. Ampak kaj pa naredimo? Ali se bomo še vedno zavzemali za to, da bo vsak šolski zid naredil državni proračun? Vsako steno? Da bo vsako kredo kupil državni proračun? V redu, če je večina za to, potem bo še kar naprej zmanjkovalo denarja za šolstvo in še kar naprej ne bomo zadovoljni z rezultati, s kadri, ki nam jih šolski sistem daje. Zmanjkuje denarja za zdravstvo. Se strinjamo? Izgleda, da se. Zakaj? Tudi odgovore poznamo. Govori se tudi o neki zdravstveni mafiji, ki da močno služi z zdravili, z investicijami in tako naprej. Ali mi kaj naredimo za to? Nič ne naredimo, nič. Mislim, da tudi napačno razumemo, kaj je pravzaprav javno zdravstvo. Nič ne naredimo! Rajši se pogovarjamo o evtanaziji kot pa o zdravljenju, o krajših čakalnih vrstah in tako naprej. Nimamo nobene strategije!

Govorimo tudi, kar je boleče, o nizkih penzijah. Ne, ljudje ne morejo preživeti s 400 evri. Kako šele tisti, ki ne dobijo nič, ker jim je tista vlada, v kateri sta bili tudi dve stranki iz sedanje koalicije, vzela tako imenovane državne penzije in ne dobijo danes nič. Tudi o teh se enkrat moramo pogovarjati, dragi kolegice in kolegi. Kaj potrebujemo? Potrebujemo nekaj, kar bo bolj intenzivno polnilo pokojninsko in zdravstveno blagajno ter državni proračun. Kdaj se bomo usedli in se bomo o teh zadevah pogovarjali? Brez zveze so stotine ur razprav glede proračuna, brez zveze. Vlada ima strokovne kadre, naredi razrez pogače, ve se, kako velika je, in to, česa ne naredi. Saj je res, pravzaprav ne moremo kakšnih variacij imeti na temo predloga proračuna oziroma danes rebalansa, kar nam je Vlada prinesla v parlament. Brez zveze so stotine ur razprav! Rajši se usedimo in se zmenimo, kaj je strategija razvoja Slovenije, kaj bomo naredili, da bomo te podsisteme, o katerih sem govoril, enkrat za vselej naredili vzdržne, da bo vzdržna zdravstvena blagajna, da bo vzdržna, če hočete, šolska blagajna – prav posebne nimamo –, in da bo seveda vzdržna, za božjo voljo, tudi pokojninska blagajna in da bodo penzije visoke.

Tudi jaz, če bog da, da bom doživel, bi rad enkrat imel neko dostojno penzijo, pa moji otroci in tako naprej. Ampak nič, preprosto nič se ne naredi. To je problem, ki mene osebno res žuli, in se opravičujem za morda nekoliko čustven nastop. Tudi država ima nekatera podjetja. Kaj se dogaja? Sedaj slišimo, da se bo DUTB glava odrezala, da pridejo drugi ljudje in tako naprej. To je spet neka turbulenca, neka motnja, in ne vem, če bo sploh iz tega kaj nastalo. Očitno so zadaj spet neki lobiji, ki imajo apetite po premoženju, ki se ga da morda poceni kupiti od DUTB. V regiji, iz katere prihajam, je državno podjetje v stoodstotni državni lasti, Nafta Lendava, v katerem delavci že nekaj mesecev nimajo plače. Direktor menda

dobi plačo od SDH, ne vem, kako. V Lendavi ga baje že dolgo ni bilo, delavci plač ne dobijo, firma ne gre v stečaj, ne morejo na zavod.

Poglejte, kakšna je to država?! Kakšna je to država?! Da ne govorim, če smo že pri finančah in obravnavamo to problematiko, država je slab plačnik. Imamo kohezijske projekte, občine izvajajo, peljejo projekte, država ne plačuje izvajalcem in župan mora celo protizakonito priti do nekega premostitvenega kredita. Ali je to red?! Ni! O tem se moramo pogovarjati. In težko pristajam na razlago Vlade, da se povprečnine znižajo v drugi polovici letošnjega leta, ker je pač takšen dogovor z Združenjem občin Slovenije in s Skupnostjo občin Slovenije. Ja, okej, recimo, da je ta dogovor bil, ampak noben župan ni zadovoljen. In komaj je bil ta dogovor sklenjen, že nam Skupnost občin Slovenije pošilja dopis, da je bil, kot pravijo, podtaknjen 46.a člen. Sami ga boste prebrali, ne bom sedaj jaz imel tukaj bralnih vaj. In kot sem povedal, v Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 določitev povprečnine ni v skladu z Zakonom o financiranju občin. Preberite si 12. člen. Delno sem ga že citiral v predstavitvi naše poslanske skupine. Mi ocenjujemo, da je določba o povprečnini v neskladju z 12. členom Zakona o financiranju občin.

Da ne govorim, kolegice in kolegi, o mednarodni listini, o Evropski listini lokalne samouprave, ki jo je tudi Republika Slovenija podpisala. Poglejte si 9. člen, ki govori o finančnih virih lokalne oblasti in med drugim tudi pravi: "Za zaščito finančno šibkejših lokalnih skupnosti je treba uvesti postopke za finančno izravnavo ali druge ustrezne ukrepe za popravilo učinkov neenake porazdelitve možnih finančnih virov in finančnega bremena, ki ga nosijo. Taki poskusi ali ukrepi ne smejo zmanjševati svobode odločanja lokalnih oblasti na področju njihovih nalog." Tako pravi Evropska listina lokalne samouprave, ki jo je ratificirala tudi Republika Slovenija oziroma Državni zbor. Nekako se mi zdi, da je edino desna politična hemisfera tista, ki zagovarja sistem lokalne skupnosti, ki zagovarja občine. Vsi bi kar nekako pavšalno, brez vseh analiz občine zmanjševali, jim znižali financiranje, po drugi strani in v isti sapi pa vsi govorimo, da je gospodarska rast v lanskem letu tudi na račun projektov, ki se izvajajo na lokalni ravni ali pa, če hočete, tudi na račun lanskega letnega županskih volitev. Da bi le bile vsako leto! Da bi le bile vsako leto. Zelo težko razumem, da je po 20 letih lokalne samouprave veliko apetitov, ki bi želeli enostavno razgradnjo tega sistema lokalne samouprave, na nivoju katerega teče od 70 do 80 % vseh javnih investicij. In tam nimamo TEŠ 6 in podobnih barabij. Že se zgodi kakšna. Ne dajem roke v ogenj za vsak projekt, že se zgodi, ampak mislim, da res velja, da se vsak evro prej dvakrat obrne, preden se investira.

Zaključujem. Ne bi želel podžigati. Zgolj en utrinek, ena misel za pojasnilo, ker nas

nekateri označujejo za liberalce. En izlet v filozofijo iz gimnazijskih let, pa samo en odstavek preberem, kaj je pravzaprav liberalizem. Naj pojasnim, da klasični liberalizem izhaja iz krščanstva. V 18. stoletju, ko se klasični liberalizem začne pojavljati, se je razumevanje svobode usedlo na humus krščanskih vrednot, na humus krščanskega pogleda na svet, ki pa je pogled, ki izhaja iz kardinalnih vrednot, to so razumnost, zmernost, pravičnost in srčnost. To so vrednote, ki človeka držijo v takšnem okviru, da je konstruktiven do sveta, do bližnjih in do sebe. Se pravi, da svobode ne zlorablja, ampak svobodo na pravi način odgovorno uporablja, da gradi in ustvarja. Zato je klasični liberalizem prinesel veliko dobrega družbi, predvsem na ekonomskem področju. Se opravičujem za to lekcijsko, ampak očitno je včasih tudi potrebno. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Nadaljujemo z razpravo k 1. členu. Besedo ima gospa Anja Bah Žibert.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Dober večer vsem skupaj!

Tudi jaz bi bila zelo vesela, če bi lahko podprla amandma, ki ga predlagata dve stranki. Ena je vsaj tukaj, da svoja stališča zagovarja, drugih niti v dvorani ni več. Toliko o resnosti do amandmajev. Pa vendar, poglejte, pravica do pokojnine. Ali je ta morda kaj bolj drugačna od pravice do dela oziroma do plače tistih, ki pošteno delajo in plač ne dobijo? Ali je ta bistveno drugačna od pravice šoloobveznih otrok, kar je v ustavi, pa dejansko starši nimajo za osnovna sredstva, da bi v šole hodili? Veste, res bi si želela, da so te pokojnine večje in da ni zaradi tega njihova socialna stiska še večja, ampak problem je tudi druge. Ne nazadnje, spoštovani kolegi iz Desusa, ne mi zameriti, ampak včasih imam občutek, da ste bolj kot neka interesna skupina, ker včasih preveč ozko zagovarjate posamezne dele, ampak prav je tako. Vendar pa, poglejte, če bi dejansko bilo res vse to, kar govorite, ali niste vi ena tistih strank, ki je praktično sedela v vseh koalicijah? In kaj je od teh pokojnin?

Danes smo zopet na tisti točki, ko govorimo o usklajevanju, o tem, da v državi ni denarja za pokojnine. Ali ne razmišljate o tem, da v državi ni niti toliko denarja, da tisti, ki so danes mlajša generacija, pokojnin sploh ne bodo več imeli? Tako kaže. To nam grozi in to je problem. In ne nazadnje, zelo bi bila vesela, da tako goreče zagovarjate pokojnine tudi takrat, ko govorimo o privilegiranih pokojninah, kjer bi pa lahko nekaj vzeli, pa dali kam drugam. To so neke dvoličnosti, ampak še vedno, kot rečeno, zelo bi bila vesela, da bi lahko podprla ta amandma, pa ne samo ta amandma, tudi zakon, a žal je stanje v državi takšno, kot je. Vi se lahko smejete, ampak, gospod Jurša, prav je, da vas opozorim tudi na nekatere druge pomembne zadeve v tem zakonu, glede na to, da ste nekoč sedeli na

županski funkciji. Dejstvo je, da povprečnine, ki jih zdaj znižuje Vlada, ogrožajo investicije v občinah. Marsikatera občina ne bo imela več za investicije in normalno delovanje. Govorim tudi o problemu sorazmernosti, glede na zakonske določbe, ki jih mora občina izpolnjevati. To je problem in na to nas opozarjajo občine same. Res je tudi, da je bil nekako dosežen dogovor med Vlado in obema združenjema občin, ampak, spoštovani, tam notri je bilo dogovorjeno tudi naslednje. V primeru, da Vlada ne bo zagotovila teh 22,8 milijona pri tako imenovanih varčevalnih ukrepih, bo sredstva poiskala drugje. To je bila zaveza, vendar te zaveze v tem predlogu zakona ne vidimo. Zakaj ni, na primer, v prehodnih določbah tega v zakonu? To ste enostavno pozabili. Gre samo za obljubo, ali boste to dejansko realizirali. Potem, da ste občine dobesedno peljali žejne čez vodo, kaže tudi zavarovanje brezposelnih oseb. Tudi to jim je bilo obljubljeno, ko je bil sprejet dogovor, da bo v ukrepih, pa tega ni. In zato danes prihajajo številna pisma in opozorila občin, da dejansko ne bodo več sposobne preživeti.

Skratka, jaz tega amandmaja ne morem podpreti, pa ne zato, ker si ne bi želela višjih pokojnin. Nasprotno, želim si, da bi se uresničila obljuba predsednika vaše stranke, ko je govoril o tisoč evrih pokojnine. Zelo bi si želela, a žal zaenkrat glede na stanje v državi, tudi z vašo odgovornostjo, spoštovani Desus, ki ste praktično ves čas v vladi, to ni mogoče. To enostavno ni mogoče. In res upam, da boste tako goreče kot danes zagovarjate svoj amandma – in še enkrat, z vsem spoštovanjem, prav je, da se zavzimate za upokoјence – podprli tudi ostale amandmaje, kjer smo se drugi goreče zavzemali za druge družbene skupine, kot so otroci, kot so prepotrebne investicije, kot je policija in tako naprej, in da ne bomo delili stvari na podlagi tega, kaj je tisti ozki politični interes. Skratka, veliko sreče pri sprejemanju tega zakona glede na koalicijo, ki je dejansko daleč od uglašnega orkestra. Vsak malo po svoje.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Ste želeli repliko? Gospod Uroš Prikl, izvolite.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsedujoča.

Nisem se mislil oglašati, ampak me je vseeno malo zbudilo in bi želel zelo na kratko spoštovani simpatični kolegici Anji vendarle replicirati. Ne, goreče ne zavzemamo stališča, goreče ne zagovarjamo amandmaja, ker ga nimamo oziroma ga nismo vložili. Goreče pa smo zagovarjali in želeli spraviti skozi amandmaja na delovnem telesu, pa nam na žalost razen socialnega bloka ni nihče prisluhnil in niso šli skozi ti amandmaji. Seveda je Desus bil v mnogih koalicijah, tudi v koaliciji z SDS, pa na žalost nismo dosegli vseh želja, ki smo si jih takrat zastavili. Danes pa želimo ustaviti trend

padanja pokojnin, samo zaustaviti želimo trend padanja, ohraniti realno vrednost pokojnin, pa v tem državnem zboru zaenkrat še nismo ne iz koalicije ne iz opozicije dobili zagotovila, da bomo lahko to dosegli. Tega ne delamo zaradi sebe, to delamo zaradi 600 tisoč upokojencev. Več kot polovica le-teh živi na robu ali pa pod robom socialne izključenosti. Kolega Vrtovec, to je vse prej kot smešno.

Da smo interesna skupina – mi smo politična stranka, resna politična stranka, ki se zaveda svoje odgovornosti, ki se zaveda svojih obljub in se zaveda svojega poslanstva. Verjamem, da je pri vas prav tako, in če je, spoštovani kolegice in kolegi, če je temu tako, dajte podpreti naše ideje, dajte imeti v mislih, da mnogi ljudje živijo pod ali pa na robu socialnega minimuma. Samo še to, potem bom pa zaključil. Ne zdi se mi pa korektno, ko primerjamo posamezne skupine prebivalstva, upokojence z zaposlenimi, ki dobivajo nizke plače, s socialno ogroženimi in tako dalje. Veste, na vsaki točki skušamo najbolj ranljivim ciljnim skupinam pomagati. Mislim, da smo dosti ukrepov že naredili, dosti jih še bomo, da bomo omogočili nove zaposlitve, da bomo omogočili, da ljudje dobivajo več, kot je tista minimalna plača in tako dalje. Ampak tukaj, lepo vas prosim, pa pokojnine menda ja niso konkurenca, menda ja niso konkurenca. Če damo dobre pokojnine, pa ne morejo biti primerljive plači, lepo vas prosim. Pokojnine so zaslužen prejemek, pokojnine so ne nazadnje ustavna pravica. In realno padajo. Danes za pokojnino dobiš nekaj, čez leto, dve pa polovico tega. Dajmo to zaustaviti. Mislim, da mi čas še ni potekel. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Ivan Hršak.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovana državna sekretarka s sodelavko, spoštovani kolegice in kolegi!

Žal v dvorani ne vidim ministra Mramorja, ki bi po mojem mnenju tukaj moral biti, saj bo njemu namenjen kar velik del moje razprave. Meni je sicer kristalno jasno, da je sprejetje letošnjega rebalansa in ZIPRS zelo pomembno, bi rekel najtežje do sedaj in da smo prisiljeni doseči primanjkljaj, ki bo manjši od 3 %. Da bomo dejansko dosegli ta cilj, se bo moral marsikdo na svojem področju čemu odreči. Na žalost drugače ne gre. Pa vendar se do tega cilja pride tudi na način, da se spoštuje prej jasno zapisane zaveze v koalicijski pogodbi. Da, na morebitno redno uskladitev pokojnin mislim, v primeru rasti več kot 2,5 % bruto družbenega proizvoda v lanskem letu. Moramo vedeti, da so ljudje 40 let vplačevali za svojo pokojnino, da bodo imeli dostojno pokojnino. Kolikšna je bila dejanska rast bruto družbenega proizvoda v lanskem letu, ta trenutek še ne vemo, to bo znano nekje konec marca.

Kot kaže, v Vladi in še posebej na Ministrstvu za finance razsaja demenca. Dnevno pozabljajo na svoje zaveze, in ko jih poslanke in poslanci Desusa spomnimo nanje, izvedo nekaj novega. To je tipično za demenco. Zato ni korektno, da minister Mramor že vnaprej pravi, ko še sploh ni znan podatek o rasti bruto družbenega proizvoda, da je morebitna uskladitev pokojnin z rastjo plač in življenjskih stroškov udar na proračun v zadnjem trenutku. To je sprenevedanje, gospod minister Mramor. To je bilo zapisano že lansko leto v koalicijski pogodbi. Je pa vaša izjava resnično udar, pravzaprav diverzija na našo koalicijsko pogodbo, ki se je ne spoštuje. Na začetku mandata sem nekje slišal, da ste, gospod Mramor, rekli oziroma izjavili, da ne poznate koalicijske pogodbe in da vas baje niti ne zanima, kaj v njej piše. Če je to res, je to zelo zaskrbljujoče, tudi za ostala dva koalicijska partnerja. Ko ste Grke pred dnevi spomnili oziroma pozvali, da morajo spoštovati in izpolniti svoje dane zaveze, se z vami popolnoma strinjam. Ampak to isto velja tudi za vas. Če boste vztrajali pri svojem, potem to pomeni, da 10 glasov Poslanske skupine Desus očitno ne rabite za sprejetje rebalansa proračuna in za sprejetje ZIPRS. Prav, potem tudi jaz oziroma moji kolegi in kolegice nimamo več obveze, da to koalicijsko pogodbo spoštujemo.

V tem trenutku je veliko vprašanje, kako bom glasoval jutri. Če do konca te razprave danes oziroma vsaj do jutri pred glasovanjem ne bom dobil trdnih zagotovil s strani predstavnikov Vlade, da se bo našel način za uskladitev pokojnin ... Sredstva bi bila tako ali tako nakazana iz Kada. Načeloma to ne bi smelo bremeniti proračuna, čeprav se prikazuje tudi drugače. Druga ustrezna rešitev bi bila, da se ta uskladitev izvede po novem letu. To bi bremenilo proračun v letu 2016 in bi to elegantno speljali. To se pravi, če ne bo nakazana takšna oziroma drugačna ustrezna rešitev, uskladitev pokojnin, potem res ne vem, na katero tipko bom jutri pritisnil. Če bom glede tega slučajno pritisnil na tipko proti, glede na vnaprej napovedano, ne bom imel slabe vesti. Sedaj bi pa še nekaj povedal glede na izrečene neupravičene očitke s strani opozicijskih kolegice in kolega prej. Desusu je bilo očitano, da smo bili v skoraj vseh prejšnjih vladah koalicijski partnerji in da smo zaradi tega sokrivi. Moramo pa se zavedati, da je Desus imel svojo težo v tistih koalicijah glede na število poslancev, ki je bilo majhno.

Tu moram jasno povedati, da smo imeli omejen vpliv, sorazmeren glede na to število, in da imajo največje breme, največjo odgovornost največje koalicijske stranke. Prav vse do sedaj so vedno kazale, čeprav danes govorijo drugače, kako znižati pokojnine in kako ukiniti letni regres za upokojence. Seveda je ta ideja pri vseh prišla zaradi tega, ker je upokojencev zdaj že preko 600 tisoč in je to velika masa, in je najbolj osnoven način, najbolj enostaven način,

kako te zadeve urediti. Edini naš močan argument v teh vladah je bil, da smo bili nekako jeziček na tehtnici in da smo na osnovi tega lahko blažili uničujoče predloge za upokojence. Če ne bi bilo Desusa, če ne bi bilo Desusovega nenehnega, vztrajnega nasprotovanja tem predlogom – tu mislim na SDS, ki danes govori čisto drugače, čeprav smo prej slišali, kako se za upokojence sedaj zavzemajo. Tudi NSi ima veliko glede tega povedati. Pa sta bila tu SLS, Pozitivna Slovenija. Tudi z njimi smo imeli to neugodno izkušnjo. Tudi pri ZaAB, saj je minister Čufer na ameriški trgovinski zbornici kar v angleškem jeziku povedal, da bo treba znižati pokojnine, da mogoče ja ne bi tega slišali.

Skratka, če Desusa ne bi bilo ... / oglašanje iz dvorane/ Ne se smejeti. Če Desusa ne bi bilo in če ne bi deloval tako, kot je, bi danes naše pokojnine, pokojnine naših upokojencev bile na nivoju balkanskih. K sreči je tu Desus. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Replika, Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi!

Tokrat smo bili v Poslanski skupini Nove Slovenije omenjeni, zaradi tega repliciram. Ko govorite, kako ste zagotovili, da so pokojnine takšne, kot so, in kakšno nemoč ste imeli v preteklosti, ker ste bili majhna poslanska skupina in tako naprej. Ampak kljub temu ste vedno bili jeziček na tehtnici, in spomnim se, ko je vlado sestavljal Borut Pahor leta 2008, da vam je ponujal Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, pa ga niste sprejeli, tega ministrstva. Takrat pa ne odgovornosti sprejeti. Vedno ste bili jeziček na tehtnici in pogojevali, češ če tega ne bo, gremo mi ven iz koalicije. Z vsem spoštovanjem, ampak, še enkrat poudarjam, pokojnine bomo dvignili le tako, da bomo delali pozitivne gospodarske trende. Z izsiljevanjem ne bo šlo. Ta razprava in ta polemika, ki je med nami in vami, je dobronamerna, verjemite, in me zavezuje k temu, da se bom, spoštovani predstavniki Ministrstva za finance, kot poslanec tega državnega zbora še bolj boril, da bo tudi za čas konjunktуре in pozitivne gospodarske rasti tako imenovana zaveza v izvedbenem zakonu o fiskalnem pravilu. Kajti sicer bomo prišli do tega, o čemer vi govorite. Ko bomo imeli gospodarsko rast, bomo delili bombončke, bomo delili bombončke. Pravite, da ne veste, kako boste jutri glasovali, pa vam pomagam pri odločitvi, zaradi tega ker politiko spremljam že približno 15 let, 10 let profesionalno kot piarovec. Povem vam, da boste glasovali za. Vam napovedujem, zaradi tega ker boste taktizirali do konca. In če ne bo tako, vas peljem na pijačo, prijatelji. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: To ni bila replika. Replika se običajno začne s tem, da

poveste, kaj je bilo pri vas narobe razumljeno, in se od tam naprej starta, bi se pa lahko namesto tega znova prijavili in v bistvu na ta način replicirali.

Prosim? Proceduralno? Replika na tisto, kar naj bi bila replika, pa ni replika, ni možno. Dajte se prijaviti pri naslednjem, pa boste povedali tisto, kar imate. Enako uporabljate svoj čas za repliko ali pa za razpravo.

Besedo dajem mag. Anžetu Logarju.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala, predsednik.

Zaključek izvajanja kolega Hršaka je bil že zelo predvolilno obarvan. Ne vem, ali je bila to napoved jutrišnjega glasovanja ali pa je bilo to del taktike, ki jo je kolega Vrtovec, mislim da, kar pravilno izpostavil. Si pa glede tega dovolim še eno besedo. Dopuščamo možnost, da če Desusa ne bi bilo v vseh dosedanjih vladah, bi bile pokojnine vendarle višje, ker bi bil tudi standard drugačen. Zdaj pa kar se tiče same razprave. Dovolite mi, da na začetku samo en tak simbolni okvir povem. Danes, ko govorimo o pokojninah slovenskih upokojencev, spoštovanega ministra za finance ni tukaj. Jutri, ko bodo v Bruslju govorili o pokojninah Grkov, bo verjetno minister za finance tam sedel. Toliko o spoštovanju današnje razprave v Državnem zboru. Zdaj pa kar se tiče samega ZIPro. Državna sekretarka je v uvodu dejala, da ZIPro predstavlja rešitve, ki so nujne za nemoteno izvrševanje proračuna. In v teh rešitvah, ki so nujne za nemoteno izvrševanje proračuna, dviguje postavko zadolževanja v tujini oziroma zadolževanja proračuna z 2,7 milijarde na 4 milijarde. To je nujno za delovanje države v proračunu, ki naj bi bil razvojen, ki naj bi v letu 2015 prinesel nek nov zagon in ki bi obrnil ta trend, ki ga imamo pred sabo. Naj spomnim na to, da je ta vlada šest mesecev na oblasti. Pet mesecev se je minister za finance, ki ga danes ni tukaj, pogajal. Ampak danes koalicija, ki naj bi predstavila ta proračun, ki naj bi predstavila ZIPro, kot vidimo, ni usklajena.

Pozorno sem prisluhnil obema predstavnikoma, gospodu Hršaku in gospodu Jurši, glede amandmaja Združene levice. Več pametnih stvari sta povedala. Med drugim je gospod Hršak rekel, da gre v primeru ZIPro za udar na koalicijsko pogodbo. To drži, drži. Vlada s tem rebalansom proračuna in z ZIPro izvaja udar na koalicijsko pogodbo, ki jo je sama podpisala. Gospod Jurša je v uvodu pri prejšnji razpravi govoril o tem, da jim pišejo upokojenci o tem, kako jih stiska in kako ne bo zviševanja pokojnin in usklajevanja pokojnin – ja, tako, ne bo usklajevanja pokojnin –, in zato danes postavljajo svoje glasove pod vprašaj. Ampak potem se oglasi poslanka gospa Poropat in reče, da danes sicer še ne vedo, kako bodo glasovali, ampak jutri pa upajo, da bodo tako naredili. Če je današnja razprava stvar vaše pogajalske pozicije, potem se ne samo znotraj

koalicije, tudi znotraj lastne stranke uskladite, da boste dosegli to, kar želite uskladiti. In če boste potem po danes povedanem in po zelo kvalitetni razpravi kolega Gantarja, ki mislim, da je izpostavil prave zadeve, podprli ta slab proračun, nerazvojno naravnani proračun, proračun, ki zagotavlja, razvija in vzpostavlja status quo še v letu 2015, potem boste enostavno glasovali proti vašim poslancem. Zato bo res zanimivo spremljati, kako boste glasovali na jutrišnjem glasovanju. Ker nekaj je pa res: vsi razen treh koalicijskih strank zavračamo ZIPro in zavračamo rebalans proračuna. Torej, če Desus stoji za besedami, ki jih je danes izrekel, bosta jutri ta dva dokumenta padla. Drugače je pa to danes samo predstava za javnost. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za finance mag. Mateja Vraničar.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa za besedo.

Večkrat je bila v teh zadnjih razpravah in skozi cel dan omenjena beseda spoštovanje. Jaz bi si želela, da bi ta standard veljal tudi za ministra, pa čeprav je danes odsoten. Ne zaradi tega, ker bi gledal v zrak in ne bi vedel, kaj početi sam s sabo, ampak zaradi tega, ker ima veliko obveznosti. Katere, na katerih področjih, zagotovo veste vsaj tako dobro kot jaz. In če ga v tem trenutku tukaj ni z nami, je to zagotovo zaradi tega, ker mora urediti še kakšno drugo zadevo, zato da bo lahko izpolnil tisto, kar je zagotovil tudi temu državnemu zboru pred nastopom svoje funkcije, in sicer da bo z javnofinančno politiko omogočil, da gre ta država nazaj na pot stabilnega gospodarskega razvoja oziroma ponovne rasti. V zvezi z razpravami, ki so bile ob tem 1. členu in so se nanašale na občine oziroma na financiranje občin in na dogovor z občinami, pa naslednje. Dogovor z občinami glede povprečnine v letu 2015 je bil sklenjen. Sklenjen je bil z dvema reprezentativnima združenjema, ki imata pooblastilo, da zastopata interese občin v pogovorih z državo. V pogovorih je sodelovalo tudi Združenje mestnih občin Slovenije, vendar ker po zakonu nima statusa reprezentativnosti, z njimi dogovor pač ni bil podpisan. Res je, da dogovor vsebuje določbe, ki niso vključene v zakon. Ampak zakaj niso vključene v zakon? Zaradi tega, ker niso zakonska materija.

V zakon je vključeno to, kar je zakonska materija. Zaveza države, da bo zagotovila ukrepe za znižanje stroškov dela občin do 30. 6. v višini 22,8 milijona, pa je zaveza, ki je podpisana z vseh treh strani in zaradi tega za nas enako zavezujoča, kot bi bila, če bi jo uvrstili v zakon. Če bi jo poskušali uvrstiti v zakon, bi dobili pripombo Zakonodajno-pravne službe, da gre za materijo, ki ne sodi v zakon. Zaradi tega je v zakon niti nismo dajali. Očitek, da z občinami nismo dogovorili omejitve sredstev nad primerno porabo oziroma omejitev

tako imenovane solidarnostne izravnave v letošnjem letu, ne drži. To je bilo občinam sporočeno, vendar smo skupaj ugotovili, da to ni rešitev, v zvezi s katero bi glede na veljavno zakonodajo lahko oziroma mogli sklepali dogovore. Zaradi tega ta rešitev ni vključena v dogovor, v pogovorih pa so bile občine ves čas seznanjene, da je to sestavni del rešitev, ki jih bomo v zakonu o izvrševanju proračuna predlagali. In s tem, s konkretno določbo so bili seznanjeni zadnji dan, preden je prišlo do podpisa dogovora. Vzporedno s pogajanjem o dogovoru glede povprečnine so tekli pogovori o ukrepih za znižanje stroškov dela občin. In rezultat teh pogovorov je bil zakon, ki ga boste obravnavali jutri. Res je, da sama nisem ves čas sodelovala v teh razpravah. Zaradi tega ne vem, ali mogoče obstajajo še kje kakšna odprta vprašanja, ampak dejstvo je, da so v zakon vključene tiste rešitve, glede katerih je bilo doseženo soglasje. Seznam, kaj pa gre v predlog zakona, pa je bil tudi dogovorjen z občinami, kot je z občinami tudi dogovorjenih 20 področij, na katerih bomo delali do 30. 6. in iskali dodatne prihranke. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sprašujem, če želi še kdo razpravljati o 1. členu in amandmaju. Prosim za prijavo. Besedo ima gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa.

Tokrat resnično zelo kratko. Jaz sem povedal, da bi pričakoval, da je minister tukaj prisoten. Menda to lahko pričakujem, ko se sprejema najpomembnejši akt v Državnem zboru, to je proračun oziroma rebalans. Ampak okej. Kolega Vrtovec je rekel, da itak ve, da bomo poslanci Desusa glasovali za rebalans. Jaz si iskreno želim glasovati za ta rebalans, čeprav, kot sem že povedal, ni idealen, je pa optimalen v danih razmerah. Želim si glasovati za. Glasoval bom pa za takrat, ko bom dobil jamstvo, jasno, eksplicitno, nedvoumno, da bomo uskladili penzije za leto 2015 in to zadevo prolongirali z realizacijo uskladitve v januar 2016. Pa to je zelo enostavno. To je zelo malo, kar Desus kot garant za nemoteno izplačevanje penzij skozi vsa ta obdobja pričakuje.

Sedaj pa še nekaj. Trditev, da pokojnine napram plačam izgubljajo svojo realno vrednost, na žalost, dragi moji, drži. Mimogrede, če ne bi bilo Desusa, bi še bolj izgubljali. Zdaj, ko pa Desus želi ta trend zaustaviti, ko želi, da se te penzije po dolgih petih letih enkrat, pa ne za ne vem kakšen procent, za minimalni procent, uskladijo, in da se realna vrednost penzij, ki so v tem trenutku takšne, kot so, ohranja, pa ne dobimo podpore! Potem pa ne vem, kako naj to svoje poslanstvo, to svojo željo, da pokojnine ohranjajo svojo vrednost in da upokojenci živijo človeka dostojno življenje, udeležimo, če pa nimamo drugih mehanizmov kot pa samo to, da opozarjamo, da skušamo, da

predlagamo in da želimo čim širšo podporo. Potem pa jaz tega resnično ne razumem.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Replika? Prav. Replika, mag. Anže Logar.

MAG. ANŽE LOGAR (PS SDS): Hvala lepa, predsednik.

Repliciral bom samo kolegu Priklu v zvezi z zagotovitvijo o tem, da se bodo usklajevale pokojnine. Samo vprašanje glede tega. Kaj pa je močnejše zagotovilo, kot je koalicijska pogodba? Kaj je pa lahko trdnjše kot to, kar so polno opravljeni predsedniki treh koalicijskih strank s svojim podpisom zagotovili svojim volivkam in volivcem? Jaz močnejšega zagotovila kot tega ne vidim. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Jaz sem sicer zelo logičen človek, ne razumem pa pojasnila z vprašanjem. Tako da je to zloraba replike.

Prosim, da nadaljujemo s to zadevo, ne bom dal pa replike na repliko.

Proceduralno? Torej hočete zlorabiti proceduralno. Prav. Imate besedo za proceduralno, zaradi tega ker tega ne morem preprečiti.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Seveda nikakor ne želim zlorabiti, toda en postopek ali pa način je koalicijski sporazum, skozi katerega lahko pridemo do realizacij nekaterih idej. Pa vendarle ocenjujem, da bi morali glede na to, da bo podatek o rasti bruto družbenega produkta znan po tem, ko bo rebalans bodisi sprejet bodisi zavrnjen, in ZIPro posledično – o ZIPro se sedajle pogovarjamo. Zato ocenjujem, da ga bomo jutri – želim si, še enkrat – spravili pod streho. Ker bo pa še kasneje ta podatek znan, pa želim to garancijo, to zagotovilo Vlade. In to je to. Mi še naprej razumemo koalicijsko pogodbo kot nek močan moment in močno zagotovilo, da bo ta koalicija še naprej korektno in dobro peljala svoje poslanstvo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ja, kot sem predvideval, bo to zloraba proceduralnega. Moram vas opomniti zaradi tega, ker ste zlorabili proceduralno, da se držim tistega, kar je bilo prej.

Sedaj bi pa prosil, da se poskušamo držati tega, kar je tema. Govorimo o 1. členu in amandmaju k 1. členu ZIPro. Ker je 1. člen pisan relativno široko, je dopustna relativno široka razprava. Za razpravo z drugimi poslanci prosim, da namesto replik uporabljate, vsaj takrat, ko imate čas – itak ne morete replike drugače uporabiti, kot če imate še čas. Dajmo poskusiti to zadevo izpeljati še te pol ure, kot delamo danes, potem pa najverjetneje na ZIPro nadaljujemo jutri.

Besedo ima gospa Marija Antonija Kovačič.

MARIJA ANTONIJA KOVAČIČ (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Dober večer vsem!

Spoštovana gospa sekretarka, temeljito ste mi na usklajevalnem sestanku odgovorili na vse okoliščine, ki jih povzroči naša vložena želja po varnosti pokojnine. Ko pa slišim, da je amandma nesmiseln, ker je pokojninska blagajna polna, naj mi bo dovoljeno, da vprašam drugače. Zakaj je bila reakcija gospoda finančnega ministra v petek pozno zvečer tako burna? Kje pa boste vzeli 30 milijonov, je dejal. Taka izjava me zopet navdaja z dvomom, da ta varnost le ni taka varnost, kot nam zagotavljate. Naš amandma pa je le upokoјencu zagotovilo, da se Vlada zavezuje verjeti in doživeti realno usklajeno pokojnino, ker ni šala, da je med upokoјenci tveganje revščine najvišje v enočlanskih upokoјenskih gospodinjstvih in še posebej pri samih upokoјenkah, ki spadajo v skupino in ki si same ne morejo več pomagati. Vodja naše skupine rad reče Ali si še tu? Ali nimaš toplega doma? Ko pomislim na pravi pomen teh besed, se zgrozim, ker vem, koliko ljudi ta trenutek nima toplega doma. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Matjaž Nemec.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Hvala, gospod predsednik.

Ker je v politiki večkrat bolj modro in pametno biti tiho, sem se žal tokrat odločil za tisto bolj neumno varianto, se pravi da ne bom tiho. Namreč, že uro in pol poslušam vse, kar se tiče te točke dnevnega reda, in tukaj se bom dotaknil kolegov iz koalicije, predvsem intervencije Desusa, Demokratične stranke upokoјencev. V svoji prvi razpravi v popoldanskem času je bil moj odgovor na očitke, da nismo enotni, predvsem ta, da ni potrebno, da smo enaki, potrebno je pa, da smo enotni. V tej zgodbi te točke dnevnega reda sta vsaj dve stranki, tako Demokratična stranka upokoјencev kot Socialni demokrati. Mi smo na povabilo Demokratične stranke upokoјencev nemudoma pristopili na pomoč, ker se nam je zdelo pomembno podpreti eno šibkejših, ranljivih skupin. Ampak to ni edina, veste? Mi se zavedamo ne samo tega, da so pokojnine nizke, da je treba ohraniti nek status za najšibkejše, ampak še bolj kot to se zavedamo, da moramo ohraniti sploh možnost, da bom jaz, da bo moja generacija, da bodo generacije za menoj pokojnino sploh dobile.

Moj poziv koaliciji je takšen. Poglejte, meni se zdi pretiran odziv Desusa na to temo. Včeraj je bil odbor, žal ni šlo skozi. To vam govorim kot vaš soborec. Smo trije partnerji, jutri se bomo odločali. Zjutraj so bili predsedniki tukaj. Ne zdi se mi fer, da kot soborec izkoriščate to priložnost, da javnosti poveste, česa ni bilo moč narediti. V prejšnji točki so stranke iz opozicije predlagale vsaj 40 amandmajev in niso delovali tako užaljeno, kot

delujete vi v tem trenutku. Pa sem tudi jaz užaljen, ker stvar ne gre skozi. Pa mi verjemite, s cmokom v grlu bom jutri podpisal za. Ampak kot koalicijska stranka imamo določene odgovornosti, predvsem do državljanov. In če ne bomo mi držali skupaj, potem ne bo držal nihče v tej koaliciji skupaj. Tako da vas prosim, da nas poskušate razumeti, smo na isti barki, in da pripeljemo to barko do konca. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima dr. Franc Križanič.

DR. FRANC KRIŽANIČ (PS SD): Hvala lepa, predsednik. Visoki zbor!

Imam nekaj odzivov na dosedanje diskusije na temo ZIPro, in sicer problem prilagoditev pokojnin in drugih prispevkov oziroma drugih državnih transferjev prebivalstvu, zlasti tistemu z zelo nizkimi prihodki, obstaja. Od leta 2008 do 2014 so se nam v Sloveniji življenjski stroški dvignili za 9,4 %. Leta 2009 so bili še neki manjši popravki, kasneje ne. To je za tiste po drugem Gossenovem zakonu, rečemo ekonomisti, za tiste, ki imajo nizke dohodke, zelo hud udarec, precej večji kot za tiste, ki imajo povprečne, kaj šele za tiste, ki imajo nadpovprečne. Koalicijski vrh je že pred nekaj dnevi sklenil, da bo ta problem začel resno reševati, da bo pripravil cel model, na katerega se bo začelo usklajevati tako pokojnine kot druge socialne izdatke, tudi otroške dodatke in denarno socialno pomoč.

Drugo, kar bi želel povedati, je glede razprave v zvezi s tem, kako naj se država odziva. Na ekonomskem področju govorimo o liberalizmu v smislu vere v nevidno roko, se pravi, da se ravnotežje vzpostavlja pri polni zaposlenosti. O nevidni roki niso prvi govorili razsvetljenci, kamor lahko na nek način štejemo Adama Smitha, ampak že Hayek citira, da je o tem govoril Aristofan, in sicer v eni od svojih manj znanih komedij. Mislim, da se imenuje Ecclesiazusae. Rekel je, da zlo, hudoba vendarle dobi nek smisel zaradi višjega principa, ki deluje na ravni celotne družbe. Tako da je ta princip liberalizma v ekonomskem smislu precej starejši od razsvetljenskega.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi!

Še enkrat poudarjam, da tega amandmaja, ki ga je predlagala Združena levica, res ne bom podprl. Razloge, zakaj ne, sem že v prejšnjih razpravah povedal. Problem, ki ga pa vidim pri celotnem zakonu o izvrševanju proračunov, je pa, kot sem že dejal, zadolževanje, ki ga ta zakon omogoča, dodatno zadolževanje s sedanjih mogočih 2,7 milijarde evrov na 3,9 milijarde evrov. Zadolževanje na račun naših otrok. To je ta slast, ki smo jo videli

zaradi nizkih obresti. Zadolžujemo se na nek preskok. Se pravi, danes se zadolžujemo zaradi nekih stvari, ki bodo čez 10 let, recimo. Ampak to so lahko samo grenke skušnjave, grenke skušnjave. In drugi razlog, temeljni razlog, ki me tudi prepričuje, mene in mojo poslansko skupino, krščanske demokrate, da tega zakona o izvrševanju proračunov ne podprem, pa so občine, ta mačehovski odnos do slovenskih občin, do slovenskega podeželja. Ob tem naj navedem nekaj podatkov. Znižuje se obseg sredstev za investicije, ampak obenem ostajajo zakonske obveze občin enake. Se pravi, zmanjšujemo sredstva občinam, na drugi strani pa od njih pričakujemo, da delajo enako. Kako? Kako naj delajo isto, če nimajo toliko denarja? Kako naj občine še naprej urejajo lokalno infrastrukturo, kanalizacije, ceste, za katere vemo, v kakšnem stanju so? Ne nazadnje tukaj velja omeniti tudi 11 okoljskih projektov, ki so potrjeni projekti, v proračunu pa tega denarja ni.

Govorili ste, da je vse to, tudi kar se tiče nižje povprečnine za občine v drugem delu leta 2015, usklajeno s predstavniki županov. Glejte, saj vemo, kako je to usklajeno. Če bi bilo res usklajeno z vsemi župani, potem poslanke in poslanci, ki prihajamo iz različnih delov te države, ne bi prejeli dnevnih elektronskih sporočil, ki nas opozarjajo, da je to, kar predlagate, napačno in da naši župani ne bodo več mogli izpolnjevati zakonskih obveznosti. Poudarjam, občine, tiste najmanjše, glede katerih ste določene politične stranke že večkrat pokazale apetite, da jih bi ukinile, predstavljajo danes nek kontinuiran razvoj podeželja in ta trenutek v tej državi občine predstavljajo v bistvu edine investicije, ki se vršijo v državi. In to ne na račun davkoplačevalskega denarja. V večji meri je to denar Evropske unije, iz kohezijskih skladov. Zaradi tega si jaz nadvse želim, da imamo do občin in županov korekten odnos in da se zaradi tega, ker se bo s tem, če bomo sprejeli ta zakon o izvrševanju proračunov, tudi znižal standard na slovenskem podeželju – kajti, povem, župani ne bodo mogli izpolnjevati teh zakonskih obvez, ki se jim jih nalaga –, ZIPro ne podpre.

Jaz bom zaradi podeželja, zaradi ljudi glasoval proti. Torej, ta dva temeljna razloga, možnost novega zadolževanja in manjša sredstva slovenskim občinam, nas v Poslanski skupini Nove Slovenije prepričujeta v to, da bomo glasovali proti. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za finance mag. Mateja Vraničar.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Hvala lepa.

Se opravičujem, ker se bom spet ponavljala, ampak očitno govorimo že skoraj 13 ur, pa se ne slišimo. 11 kohezijskih projektov ima zagotovljena sredstva v višini 24 milijonov evrov na podprogramu upravljanje z vodami in upravljanje s podnebnimi spremembami. To je

celota sredstev, ki je namenjena za tovrstne programe, ki jim bodo ta sredstva porazdeljena na konkretne projekte, ko bo mogoče te pogodbe za projekte podpisati, in to trdim v bistvu že ves dan. Še enkrat naslednji podatek. V letu 2014 je bilo za investicije in investicijske transfere zagotovljenega vsega skupaj milijarda 100 milijonov evrov, od tega za občinske investicijske projekte 410 milijonov. V rebalansu letošnjega proračuna so številke milijarda 550 in 487 milijonov za občine. Torej ne drži podatek, da ne zagotavljamo sredstev za investicije v občinah. Še manj drži podatek, da so edino občine tiste, ki v tej državi investirajo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi na tej točki še kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Besedo ima gospod Tilen Božič.

TILEN BOŽIČ (PS SMC): Hvala za besedo.

Pretežni del te izčrpne razprave se je do zdaj nanašal predvsem na pokojnine, na drugi strani pa tudi na zadolževanje in nižanje sredstev občinam, pa še nekaterim drugim. Začel bi z delom, ki se tiče pokojnin. Ne bom nič polemiziral ali kaj takega, ampak bi zgolj navedel nekatere podatke, če ne zaradi drugega, zaradi tega, da si lažje ustvarimo sliko, koliko trenutno država v te namene daje. Dve zadevi se mi zdita tukaj pomembni. Prvič, kar se tiče fiskalnega okvira z vidika proračuna, da ostanemo notri. Glede tega smo se izjemno, mislim da, trudili vsi tukaj ter konec koncev tudi Vlada, ki je delala kar nekaj časa na tem. Drugi vidik, ki ga vidim, je solidarnost z drugimi družbenimi skupinami, glede na to, da je skozi proračun jasno, da so številne oziroma praktično vse družbene skupine utrpele oziroma občutile pritisk teškega stanja javnih financ. V tem trenutku mislim, da še ni trenutek, da bi se za določeno skupino pogovarjali o tem, da bi se jim odrezalo nekaj več. Mislim, da se je takrat, ko bodo za to primerni pogoji, treba pogovarjati o vseh, tudi o tistih, ki so se konec koncev odpovedali zvišanju plač in tako naprej.

To je zelo širok diapazon in tu bo treba biti zelo takten, previden, umirjen pri tem, zaradi tega ker sem vseeno na vse skupaj, kar se zdaj dogaja, tudi na to gospodarsko rast in te prve rezultate, ki delno prihajajo iz tega, kar je dejansko država uspela narediti znotraj konsolidacije javnih financ, spodbujanja investicij in tako naprej, delno pa prihajajo tudi od zunaj. Se pravi, gospodarske razmere v tujini se popravljajo, izvozniki se krepijo, in jaz na to gledam kot na nekakšno seme, ki ga imaš in ga seješ. Pojesti ga, preden ga posejem ali pa preden nekaj ven zraste, mislim, da ima lahko premočne negativne učinke na dolgi rok. Tukaj kolegi zagovarjajo usklajevanje pokojnin, kar se mi zdi glede na njihovo usmeritev in tudi zastopanje njihovih vrednot legitimno, si pa vsekakor ne želim, da bi na koncu vse skupaj

izpadlo, kar verjamem, da ni njihov namen, da bi se držalo vse ostale družbene skupine za talce.

Vseeno je potrebno, da grem zdaj k statistiki. Po zadnjih podatkih sem gledal, da je trenutno 612 tisoč upokojencev, zavarovancev je 830 tisoč. Se pravi, 830 tisoč ljudi prenaša oziroma zagotavlja sredstva za preostalih 612 tisoč upokojencev. Treba je povedati, da je bilo v letu 2014, če grem gledati, 14 % invalidskih upokojencev, kar pomeni, da je praktično vsak sedmi v Sloveniji invalidski upokojenec, kar se mi zdi do določene mere zanimivo, posebej tudi zato, ker glede na sredstva dobijo le 11 %, kar pomeni, da dobijo bistveno manj denarja. In zdaj se meni poraja vprašanje, kaj se je delalo v zadnjih 20, 25 letih, kako se je to podeljevalo. Če grem naprej. Iz proračuna je šlo v zadnjih desetih letih 14 milijard za pokojnine, govorim o transferjih. Preostalega denarja, ki je bil zbran v desetih letih s prispevki, je 32 milijard. Če gledamo zadnje leto, je bilo za pokojnine namenjenih 5 milijard evrov, to se pravi poleg transferja v višini milijarde in pol. Vseeno je treba povedati, da je to zelo velika malha, iz katere se jemlje, ampak dejstvo, ki sem ga prej navedel, da je upokojencev kar 612 tisoč, kar je praktično 30 % prebivalstva, nas je pripeljalo v eno težko situacijo, ker tudi če bi hoteli, je izjemno težko povečevati pokojnine na nek vzdržen način. Smo pač v nezavidljivem položaju. Tudi prej je bilo rečeno, da si za 40 let delovne dobe vsekakor vsak zasluži pokojnino.

Mislim, da je to dejstvo, ampak v povprečju, recimo, so tisti, ki so upokojeni, delali 37 let, tako da niso še ravno vsi pri 40. Imamo številne primere, tudi v preteklosti, ko so se nekateri predčasno upokojevali, tudi pred 50. letom. Jaz si tega ne upam niti sanjati. Verjamem, da se bom zato, da bomo odplačali te dolgove in bomo delali naprej, verjetno upokojil pri 70. letu, če sploh. Res je, da je bila, ko se je prvič vpeljal ta pay as you go sistem, se pravi sprotno kritje pri pokojninah, povprečna starost, ki jo je lahko nekdo doživel, približno tri leta pod tisto starostjo, ki je bila predvidena za pridobitev pokojnine. Ta sistem se je z nadgradnjo socialnega sistema toliko spremenil in toliko nadgradil, da si danes lahko dejansko privoščimo to, da nekdo, ki se upokoji, preživi potem še, dajmo reči, relativno kvalitetnih, vsaj tako bi si želeli, 20 let življenja. Poleg teh pokojnin, ki jih imamo, je treba vseeno povedati, da niso vse pokojnine tako nizke, kar me na nek način navdaja z žalostjo, zaradi tega ker to pomeni, da je pod tistim povprečjem zelo veliko tistih, ki dobijo izjemno nizke pokojnine, ampak so pa tudi številni, ki dobijo pokojnine tudi čez tisoč evrov, v nekaterih primerih sem gledal, da tudi čez tisoč 700 evrov. Tam je tudi treba malo razmišljati v smislu solidarnosti, se pravi solidarnosti tudi znotraj določene družbene strukture oziroma določene skupine prebivalstva, ali je morda tudi tam kaj prostora za solidarnost, ne vem.

Nadalje, kar se tiče solidarnosti mladih oziroma mlajše skupine prebivalstva, o katerih tolikokrat govorimo. Koliko denarja se mladim nameni? Izjemno malo. Po drugi strani mladi tudi vplačujejo, tudi v zdravstveni sistem, in tu gre tudi za solidarnost, prerazporejanja sredstev tistim, ki potrebujejo, od tistih, ki tega trenutno ne potrebujejo. In naprej, če gremo tudi na morda malo nerodne zadeve, ki sem jih jaz imel priložnost izkusiti, kako je najemati stanovanje od upokojenca v teh tržnih razmerah. Starejše prebivalstvo razpolaga z bistveno večjim premoženjem kot mlado prebivalstvo. Tudi tu prihaja do solidarnosti. Tukaj se ne bi rad kakorkoli protivil ali kaj takšnega, vendar je treba, ko se gleda, pogledati celo sliko, in kadar se rešuje tiste, ki res nimajo, se res osredotočiti na tiste, za katere to velja, in jim pomagati na vsak način. Bi pa rad izpostavil, da to ne velja za popolnoma vse. Se pravi, govorimo o usklajevanju, o neki malhi, ki je težka 5 milijard evrov.

Če grem še na drugo stran, glede tega zadolževanja in glede sproščanja investicij občin in tako naprej. Sočasno v istem stavku mislim, da je zelo težko govoriti o tem, da moramo po eni strani prenehati z zadolževanjem, uvesti švicarsko formulo konec koncev – švicarska formula bi v letošnjem proračunu pomenila več kot milijardo manj potrošenega denarja – in po drugi strani govoriti, češ dajte sprostiti investicije, dajte povečati investicije, dajte povečati socialne transferje, dajte več šolstvu, dajte več, ne vem, kamorkoli že. Obresti imamo milijardo in toliko, kar sem že večkrat povedal, in to se nam zajeda v živo meso te države. Pri tem, ko govorimo o popolnem blokiranju zadolževanja, sočasno v istem stavku mislim, da ne gre govoriti o tem, da je treba povsod povečati ali pri večini primerov povečati potrošnjo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Tomaž Gantar.

TOMAŽ GANTAR (PS DeSUS): Hvala lepa, gospod predsednik. Še enkrat dober večer vsem!

Najprej se bom delal, da te razprave nisem slišal, ker je bilo izrečenih toliko da ne rečem, česa, da je boljše, da ne komentiram, pa da ostanemo na nekem primernem nivoju. Pokojnine so si ljudje zaslužili, delali so vrsto let. To ni socialna kategorija, je vloženo delo, in mislim, da razprave na ta način problema ne rešujejo. Ampak nisem hotel replicirati na to stran. Še enkrat, državna sekretarka je omenila, da je glavni cilj tega rebalansa in tega, o čemer danes cel dan govorimo, spraviti ta primanjkljaj pod tisti ustrezen nivo. In še enkrat, tudi mi razumemo, da ne moreš dolgoročno porabiti več kot ustvariš. Ampak kljub vsemu in kljub temu, da zagovarjam reforme, ker to, kar se je delalo do danes, je bilo kontra produktivno in je privedlo do siromašenja vseh javnih sistemov in do vsega, o čemer smo že govorili, ampak je

enostavno pot napačna, koraki so napačni. Tako kot se pričakuje, da se bo nekdo najprej, ne vem, plazil, pa potem hodil, pa tekkel, smo tukaj najprej začeli vsem pobirati, ne da bi prej ustvarili pogoje, da to lahko počnemo. In tu vidim bistvo problema.

Omenili ste prej, kar je edino korektno, če se bo jutri obravnavalo, občinam se jemlje, pa hvala bogu se jih bo jutri očitno tudi z neko zakonodajo poskušalo razbremeniti. Ne vem, verjetno nisem dovolj tega spremljal in bomo videli. Tudi ne vem, če so s tem zadovoljni. Recimo, da se nekaj na tem dela. Ampak v vsem tem ostalem, kar smo vsem drugim jemali, nismo dali praktično nobene možnosti, da bodo lahko delali bolj racionalno in na način, da bo to učinkovito in da bo to nekako pilo vodo. Ampak to pa ne, to pa enostavno ni bilo pomembno. In zato je tudi moj pomislek na to, da je takšno hitenje z doseganjem nekega ciljnega primanjkljaja v tem trenutku škodljivo. In nisem jaz tisti, ki se je tega spomnil, ampak je dejansko tudi ta način varčevanja, kot se ga gremo mi tukaj, pa ne nazadnje tudi v Evropski skupnosti, za mnoge priznane ekonomiste silno sporen in ga primerjajo ... Danes sem že omenil nobelovca Stiglitz – tudi on je primerjal takšen način varčevanja z zdravljenjem, s srednjeveškim puščanjem krvi bolnim. In dejstvo je, da smo blizu temu. Se pravi, da je postopek zgrešen. Zdaj smo verjetno pri tem in poti nazaj ni več.

Se mi pa zdi še dodatno izprijeno izpodbijanje legitimnosti, ki jo zahtevamo. Navsezadnje je bilo, ko smo šli v koalicijo – za naše partnerje to velja –, jasno rečeno, kaj Desus hoče, in to je bilo tudi jasno podpisano. Zato tudi težko razumem kolega Nemca, ki pravi, češ zakaj je pa Desus užaljen, saj smo zavrnili en kup amandmajev, pa bomo tudi vašega. Ni isto. Podpisali smo koalicijsko pogodbo, v njej je sprejeta zaveza in točno piše, kaj se pričakuje. In z levo roko koalicijsko pogodbo danes kršimo, ne da bi se kdo usedel, vprašal, kaj lahko naredimo, kako bomo rešili, ampak je enostavno samoumevno, ker je Desus stopil že korak nazaj, ko se je govorilo o regresu in se je avtomatično zmanjšalo za polovico, pa na to nismo ponosni, verjemite, da ne. In sprejemamo verjetno tudi upravičene kritike in jih bomo sprejemali tudi, če bomo jutri državotvorni, da lahko rečem, ker je verjetno velika težava za Vlado, če proračun pade, in spet ne bomo v ponos tistim, ki jih zastopamo.

Istočasno prilivanje olja na ogenj na način, češ saj ste bili v toliko vladah – res smo bili, seveda smo bili, z bistveno manjšo težo, danes imamo pa nekoliko večjo. In je še toliko težje stopiti korak nazaj takrat, kadar smo prepričani, da imamo prav. Tukaj se ne borimo za tiste, ki imajo tisoč 500 ali pa tisoč 700 evrov penzije, ampak se borimo za tiste – in še enkrat, kolega, verjemite mi, ti so v veliki večini –, ki živijo pod pragom revščine. Ta odločitev je za nas težka, pa če vam je to všeč ali pa ne, ali pa prav ali ni prav. In tega smo se zavedali, ko smo

šli v to vlado. In zakaj bi bili danes presenečeni nad tem? Najmanj, kar je, bi pričakoval spoštljiv odnos ministra za finance, pa tudi predsednika Vlade, ko se pogovarjamo o pomembnem dokumentu, na katerem funkcionira ta koalicija. To je logično. Zakaj se kdo čudi? In v resnici, verjemite, se lahko zgodi to, kar je kolega Vrtovec napovedal – da bomo stisnili zobe, poslušali upravičene kritike in podprli rebalans proračuna, ampak tega jaz v tem trenutku ne vem in težko rečem. Ker ko poslušam določene razprave, me res ima, da bi že danes pritisnil na tipko proti. Tako da poskušajte mogoče gledati tudi malo s temi očmi, ko se razpravlja o tej problematiki. Tudi mi se zavedamo, da niso samo upokojenci tisti, ki težko živijo v tej državi, ampak so ti že velik delež oddelali in si danes z ničemer drugim ne morejo pomagati. Ne, nasprotno, veliko njih preživlja še tiste mlade, ki danes tudi službe ne dobijo in nimajo posla in živijo pri njih, jim nudijo streho, hrano in vse, kar sodi zraven. Zato se zanje borimo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Replika, gospod Nemec.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Hvala za besedo.

Gospod Gantar, seveda spoštujem vas, vaše besede, vaše kolege, vašo stranko, tako kot koalicijo in nas. Veste, vse vaše besede so več kot na mestu. Jaz sem hotel samo razširiti perspektivo, da ranljiva skupina ni samo ena, ampak jih je več. Tako kot se zavzemamo za upokojece, in za to, kot sem poudaril prej, se skupaj zavzemamo, bom jaz mogoče nekega jutra pričakoval, da vi pomagate pri preboju pri pravicah mlajših ali pa mater samohranilk in družine. Vse, kar sem jaz problematiziral, je samo način. Ker za razliko od celotnega dne pri tej akciji, ki smo jo začeli skupaj, mislim, da nimate sogovornika, kot ste tudi vi ugotovili. Zato sem tudi napeljal moj govor prej k temu, da imamo vsi šefe, da se dogovorijo znotraj koalicije. To je bila moja intervencija in to je bil namen moje intervencije. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ja, to je bila intervencija, ne pa replika.

Besedo ima gospa Anja Bah Žibert.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Spoštovani!

Najprej gospe sekretarki. To, da nečesa niste dali v zakon zato, ker bi potem dobili pripombo Zakonodajno-pravne službe, je pa res za lase privlečeno. Dajte pogledati, koliko pripomb da Zakonodajno-pravna služba, pa jih kratko malo povozite. Tako da v to ne prepričevati mene, še manj pa državljanov. Nekaj drugega bi tukaj izpostavila. Veste, na nek način se človek prav slabo počuti, ker moramo biti tukaj priča nekim koalicijskim usklajevanjem. Pet mesecev ste se usklajevali! Pet mesecev, zdaj imate pa tukaj koalicijski vrh! Malo več resnosti vsaj do državljanov, no. To je seja Državnega zbora, in človek bi pričakoval, da vsaj

pri nekih stvareh le pridete z nekimi enotnimi gradivi.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ura je dve minuti do desetih. / oglašanje iz dvorane/ Ne, ne gre za ničesar takšnega. Ampak glede na to, kako je bilo vse skupaj napovedano, bomo na tej točki prekinili in nadaljevali jutri.

Prekinjam to točko dnevnega reda in prekinjam tudi 9. izredno sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 10. uri.

(SEJA JE BILA PREKINJENA 19. FEBRUARJA 2015 OB 21.58 IN SE JE NADALJEVALA 20. FEBRUARJA 2015 OB 10.02.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam nadaljevanje 9. izredne seje Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: gospa Ljudmila Novak od 18. ure dalje, gospa Anja Bah Žibert, gospod Ljubo Žnidar, dr. Matej T. Vatrovec, gospod Janez Janša, gospod Tomaž Lisec, mag. Matej Tonin od 16.30 ure dalje in gospod Roberto Battelli.

Vse prisotne lepo pozdravljam!

Nadaljujemo s prekinjen 5. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 po nujnem postopku.

Nadaljujemo z razpravo k 1. členu ter amandmaju Poslanske skupine Združene levice. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo. Nič prijavljenih. Še enkrat se prijavimo, očitno niste dali notri ... Ni prijavljenih? Prav. Če ni prijavljenih ...

Besedo ima Luka Mesec, ker se je prej prijavil sam. Prosim.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Želel bi samo dodatno utemeljiti naš amandma k 1. členu, ki smo ga podali včeraj; in sicer bi še nekaj argumentov naštel, zakaj mislimo, da bi bilo treba ta amandma sprejeti.

Prvič, z našim amandmajem bi se ohranila varovalka za izplačilo pokojnin oziroma pokrivanje primanjkljaja pokojninske blagajne. V zakonu bi ostala simbolična zaveza, da ima pokojninsko varstvo prednost pred maastrichtskimi kriteriji, in mislimo, da je že to dosti tehten razlog, zakaj bi bilo treba ta amandma podpreti. Ob tem opozarjamo, da varovalka ni od včeraj, ker je bila popolnoma enaka določba vsebovana že v 9. členu Zakona o izvrševanju proračunov v letih 2004 in 2005, torej ni v zakonu od leta 2012, kot je včeraj navedla gospa sekretarka, ampak se je pojavljala že od leta 2004 in 2005 naprej in gre

za neko dolgoročno varovalko pokojninskega varstva.

Tretjič, mi trdimo, da odhodkov za pokojnine, torej postavke 21 v posebnem delu ni mogoče dovolj natančno načrtovati. Ne pravimo, da ni mogoče dovolj natančno načrtovati transferov v ZPIZ, ampak trdimo, da ni mogoče natančno načrtovati celotnih prihodkov na postavki 21. Drugi odstavek 12. člena ZIPRS namreč govori o skupnih izdatkih na postavki 21 za pokojninsko varstvo in ne samo o transferu o ZPIZ, kot je včeraj navedla sekretarka. Dejstvo je, da je bila razlika med načrtom proračuna in rebalansom na postavki 21 za leto 2014 337 milijonov, za leto 2015 pa 100 milijonov evrov. Razlika med oceno na postavki 21 je bila leta 2014 torej 26,4 % in na podlagi tega sklepamo, da obstaja tveganje, da bo sredstev za pokojninsko blagajno premalo.

Če bo varovalka, ki jo mi predlagamo, ostala, bo lahko Vlada v skrajnem primeru brez pompa izdala zakladne menice ali obveznice in rešila problem. Če te varovalke ne bo, pa bo potrebna novela zakona in to bo spet signal finančnim trgov, spekulantom in tako naprej, da lahko zahtevajo višji donos na slovenske državne obveznice in bomo spet pri problemu previsokih obrestnih mer, kot smo bili leta 2013. Zato je treba ohraniti varovalko za pokojninsko varstvo. Skratka, če mogoče sklep, ki ga je včeraj navedla sekretarka, obrnem na glavo – vi trdite, da je način sprejemanja dodatnih sredstev za pokojninsko varstvo bolj demokratičen, če varovalko odpravimo. Ker če varovalka ostane, potem se lahko o tem odloči Vlada, če varovalko odpravimo, se bo o tem odločal Državni zbor.

Zdaj, če pogledamo na to s stališča obrestnih mer in, recimo, pač neke politične krize v Sloveniji, ki jo lahko to povzroči, bi bilo v bistvu z našega pragmatičnega stališča bolje, da varovalka ostane in da to ostane v pristojnosti Vlade, da v primeru, če sredstev zmanjka, pač Vlada to potihoma opravi, kakor da se odpre zopet velika razprava o teh sredstvih in da tvegamo nastanek neke politične krize in posledičnega višanja donosa na slovenske obveznice.

To so v glavnem razlogi, zaradi katerih v Združeni levici še enkrat apeliramo, da to varovalko, ki jo imamo v zakonu že od leta 2004 in 2005 dalje, podpremo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima državna sekretarka na Ministrstvu za finance mag. Mateja Vraničar.

MAG. MATEJA VRANIČAR: Res gre v bistvu za to, ali o povečanju pravic porabe pri transferih v pokojninsko blagajno odloči Državni zbor ali odloči Vlada v okviru svojih pristojnosti. Če bo mogoče povečanje pravic porabe zagotoviti s prerazporeditvijo drugih prostih pravic porabe, v tem primeru seveda lahko Vlada v skladu z zakonom sama o zadevi odloči. Če je povečanje takšno, da takega povečanja ni mogoče zagotoviti s prerazporeditvami, potem je bila pač

ocena Vlade, da je primerno, da o tem odloča Državni zbor. Pravice porabe na tem segmentu se določajo toliko vnaprej, enako tudi na področju servisiranja javnega dolga, da je mogoče izpeljati v bistvu vse potrebne postopke za rebalans proračuna v tem izjemnem primeru. V primeru nekaterih drugih povišanj pravic porabe je treba odreagirati veliko hitreje, zaradi tega mogoče drugačen pristop; ampak kakorkoli že, odločitev je na Državnem zboru, koliko želite biti vključeni v te odločitve. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi še kdo razpravljati? Ne.

Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo in dajem v razpravo 6. člen ter amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati?

Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **2. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O INTERVENTNIH UKREPIH ZA URAVNOTEŽENJE JAVNIH FINANC OBČIN PO NUJNEM POSTOPKU.**

V zvezi s to točko sta bila v zakonodajni postopek vložena 2 predloga zakona, in sicer Predlog zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o lokalni samoupravi po skrajšanem postopku, katerega predlagatelj je skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Janijem Möderndorferjem, ter Predlog zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin po nujnem postopku, katerega predlagateljica je Vlada.

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je v razpravi o navedenih predlogih zakona odločil, da jih bo obravnaval v skladu s tretjim odstavkom 117. člena Poslovnika Državnega zbora. Hkrati je tudi sklenil, da bo nadaljnji postopek v skladu s 127. členom Poslovnika Državnega zbora vodil na podlagi predloga zakona, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada po nujnem postopku. V skladu s 4 odstavkom 117. člena Poslovnika dajem besedo predlagateljem obeh predlogov zakona za dopolnilno obrazložitev. Besedo dajem najprej predstavniku Vlade. mag. Renati Zatler, državni sekretarki na Ministrstvu za javno upravo.

MAG. RENATA ZATLER: Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Vlada predlaga sprejem Zakona o ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin, ki ga je sprejela na svoji seji dne 30. 1. 2015. Gre za zakon, ki spada v tako imenovani trojček zakonov, skupaj s Predlogom rebalansa proračuna in Predlogom zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračun Republika Slovenija za leto 2014 in 2015.

Predlog zakona vsebuje ukrepe za uravnoteženje javnih financ občin in je posredno ali neposredno povezan s prihranki občin na različnih področjih. Ukrepi, ki se realizirajo preko različnih sprememb zakonov, so bili predlagani s strani predstavnikov občin, ZOS, SOS in ZMOS. Vladni predstavniki smo se od novembra lanskega leta dalje s predstavniki občin pogajali o višini povprečnine za leto 2015 in hkrati za znižanje stroškov njihovega delovanja. V mesecu decembru smo skupaj s predstavniki različnih ministrskih resorjev oblikovali tako imenovane 3 pakete ukrepov. Prvi paket je bil že realiziran, drugi, še vedno interventni del ukrepov, je danes pred vami, tretji, ki posega v pripravo sistemskih rešitev, pa bo Vlada še pripravila in jih je treba realizirati do meseca junija letošnjega leta. Na podlagi sklepa Vlade, ki je bil sprejet 22. 1. 2015 so namreč ministrstva že dobila nalogo, da skupaj z občinami pripravijo akcijske načrte za realizacijo sistemskih ukrepov. Ta proces se je torej že pričel. Torej na podlagi večmesečnih pogajanj je bil z reprezentativnimi predstavniki občin ZOS in SOS dne 29. 1. 2015 podpisan sporazum o višini povprečnine. Višina povprečnine za prvo polovico leta 2015 ostaja v višini 525 evrov, tako kot je bilo že določeno za leto 2015 z Zakonom o izvrševanju proračuna. Za drugo polovico leta pa znaša višina dobrih 500 evrov. Sporazum hkrati Vlado zavezuje, da predlaga realizacijo drugega paketa ukrepov, tako imenovani zakon, ki je pred vami, in ta tretji paket sistemskih ukrepov. Spomnimo: s predlagano spremembo Zakona o izvrševanju proračuna se v primerjavi z letom 2014 občinam na letni ravni prihodki znižujejo za cirka 40 milijonov. Dodatno pa opozarjamo, da je ne glede na te spremembe občinam v letu 2015 še vedno zagotovljenih preko 400 milijonov finančnih sredstev za investicije, celo več kot v letu 2014.

Če se osredotočim na ta predlagani interventni zakon, ki je pred vami, je treba opozoriti, da predlagani ukrepi, ki so jih predlagale občine, prinašajo občinam različne učinke – vemo, da se med seboj razlikujejo. Nekatere so usmerjene v tako imenovano debirokratizacijo, drugi dajo možnost za direktne prihranke, tretji pa možnost za dodatne prihodke, na primer uvedba možnosti za pripisovanje občinske takse in uvedba upravne takse. Učinki bodo na občine bodisi v praksi zelo različni, vsekakor pa je od občine do občine v praksi odvisno, v kakšni meri bo uspela možnost, ki jih daje zakon, v praksi izkoristiti.

Predlog zakona s spremembami posega v paket zakonov, in sicer v Zakon o financiranju občin, Zakon o lokalni samoupravi, Zakon o zemljiški knjigi, Zakon o prostorskem načrtovanju, Zakon o ukrepih za odpravo posledic žleda in tako dalje.

Vlada je seznanjena z dopolnitvami oziroma spremembami zakona, z vloženimi amandmaji koalicijskih poslancev, ki so bila izvedena na matičnem odboru. Spremembe

sledijo priporočilom oziroma ugotovitvam Zakonodajno-pravne službe, zato jih Vlada podpira.

Na koncu še enkrat poudarjam, da so pogajanja z občinami oziroma predstavniki združenj potekale zelo konstruktivno, imeli smo približno deset sestankov. Verjamemo pa, da so interesi 212 občin v praksi različni. Vsi skupaj razumemo predlog zakona kot prvi uspešen korak v fazi reševanja problemov, ki jih občine v praksi imajo. Tovrstne aktivnosti za reševanje problematike so prejšnje vlade izvajale neuspešno, so pa kljub vsemu zniževale višino povprečnine zaradi znane javnofinančne krize.

Vlada torej predlaga, da, spoštovane poslanke in poslanci, zakon podprete. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo dajem predstavniku predlagatelja poslanskega predloga zakona gospodu Janiju Möderndorferju.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):

Dober dan vsem skupaj! Glede na dolgo včerajšnjo sejo seveda danes nadaljujemo.

Glede na to, da sam naslov zakona in to, da nastopamo v tej točki kot predlagatelj točke, katere v resnici nismo predlagatelj, saj je v skladu s poslovníkom Vlada v resnici povzela osnovni zakon in intenco, kar je bila naša želja poslanske skupine, to pa so spremembe Zakona o lokalni samoupravi, s katero smo želeli spremeniti predvsem dve stvari; eno je odpoklic župana in drugo tudi način trajanja mandata. In kar je bolj pomembno, je to, da si je Vlada v skladu s poslovníkom seveda lahko tudi privoščila, ker ji to zakonito tudi pripada.

Glede na to, da bomo danes govorili o vsem drugem, samo o tistem ne, kar smo mi predlagali, ker gre za tako imenovani hibrid, bom v tem delu povedal samo ta del, da seveda takoj, ko bo zakon sprejet, ga bo poslanska skupina ponovno vložila; isti zakon, z istimi predlogi in spremembami. Predvsem pa tukaj opozarjam na naslednjo zadevo, namreč, glede na to, da gre še za ostali paket zakonov, ki urejajo vprašanje možnosti predvsem z vidika, ali funkcionar, ki je pravnomočno obsojen, lahko kandidira, je prav, da povem, da smo se skupaj s koalicijskimi strankami dogovorili, da bomo sodelovali v tem paketu in skušali najti vse tiste pravne možnosti, predvsem pa podlago za to, da bodo takšni zakoni tudi lahko zakonsko ustrezali tako ustavi kot seveda ostali zakonodaji. Tukaj pričakujem veliko sodelovanje in predvsem tudi uspeh, da naredimo ta preboj.

Zato bom vse spremembe oziroma to, kar bo dejansko danes tema, to pa je sprememba desetih zakonov, razpravljaj šele v sami predstavitvi, ki sledi, in kasneje tudi v sami razpravi. Sem pa zadovoljen, da bomo lahko našli skupni jezik tudi na tej točki. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranje zadeve,

javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo članici gospe Eriki Dekleva.

ERIKA DEKLEVA (PS SMC): Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je na 12. nujni seji kot matično delovno telo obravnaval dva predloga zakonov, in sicer Predlog zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o lokalni samoupravi, skrajšani postopek, EPA 144-VII, ki ga je Državnemu zboru predložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Janijem Möderndorferjem, in pa Predlog zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin, nujni postopek, EPA 324-VII, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada.

Odbor je na podlagi tretjega odstavka 117. člena Poslovnika sprejel naslednji sklep, in sicer da bo po določbah poslovnika o nujnem postopku za sprejem zakona obravnaval Predlog zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o lokalni samoupravi, ki ga je vložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Janijem Möderndorferjem, in Predlog zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada.

V nadaljevanju je odbor na podlagi 127. člena Poslovnika sprejel naslednja sklepa: Dopolnjeni predlog zakona se pripravi na podlagi Predloga zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada. V predlog zakona, na podlagi katerega bo pripravljen dopolnjen predlog zakona, se ne vključi nobenega izmed členov iz Predloga zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o lokalni samoupravi, ki ga je Državnemu zboru predložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Janijem Möderndorferjem.

Glede na predhodno sprejete sklepe je odbor opravil drugo obravnavo Predloga zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin. Minister za javno upravo Boris Koprivnikar je kot predstavnik predlagatelja povedal, da je predlog zakona posledica dogovora med reprezentativnima združenjema občin in Vlado. Vsebuje ukrepe za uravnoteženje javnih financ občin, katerih namen je doseči prihranke občin na različnih področjih, zato posega v več področnih zakonov.

Predstavnik predlagatelja je povedal, da amandmaji koalicijskih poslanskih skupin v veliki meri upoštevajo pripombe Zakonodajno-pravne službe, pojasnil pa je tudi razloge za neupoštevanje nekaterih pripomb, in sicer k 3., 4., 6., 12. in 14. členu, ker te naj ne bi sledile ciljem predlagatelja.

Podpredsednik Skupnosti občin Slovenije Leo Kremžar je poudaril, da so združenja občin z Vlado dosegla dogovor, ki je sprejemljiv za obe strani. Pomemben rezultat pogajanj pa je tudi

zaveza, da se v bodoče vprašanje vira financiranja občin sistemsko uredi.

Predsednik Združenja občin Slovenije Robert Smrdelj je označil pogajanja med predstavniki občin in Vlado kot zelo intenzivna in koristna. Predlagane rešitve v predlogu zakona so kompromisne in ne sledijo v celoti predlogom občin, vendar pa hkrati predstavljajo dobro podlago za nadaljnje iskanje ukrepov v smeri racionalizacije in debirokratizacije sistema.

Predsednik Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Jernej Verbič je izpostavil, da komisija in interesna skupina lokalnih interesov predloga zakona ne podpirata, pozdravljata pa napore Vlade za iskanje rešitev za razbremenitev občinskih proračunov.

V razpravi so članice in člani odbora iz koalicijskih poslanskih skupin izrazili zadovoljstvo z doseženim dogovorom med Vlado in združenji občin, ki predstavlja kompromis, po katerem so združenja pristala na znižanje povprečnine ob hkratnem sorazmernem znižanju stroškov občin. Člani odbora iz opozicijskih poslanskih skupin so opozorili, da predlog zakona ni bil ustrezno usklajen, saj posamezne občine v svojih pisnih mnenjih opozarjajo na nekatere neustrezne rešitve. Opozorili so tudi na obsežno mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je opozorila, da je predlog zakona v nekaterih delih sporen z ustavnega in pravnosistemskega vidika.

Glede na potek obravnave obeh predlogov zakonov, ki urejata isto družbeno razmerje, in sprejete odločitve je odbor na podlagi drugega odstavka 128. člena Poslovnika sprejel še naslednji sklep: Predlog zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o lokalni samoupravi, ki ga je Državnemu zboru predložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim Janijem Möderndorferjem, ni primeren za nadaljnjo obravnavo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala za besedo.

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da predlog zakona obravnava po nujnem postopku, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države. S tem stavkom se prične besedilo Predloga zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin, občinskega ZUJF. Iz imena predloga in uvodnega besedila gre sklepati, da gre za ukrepe, ki so interventni, nujni in potrebni za uravnoteženje javnih financ. Poleg tega pa naj bi bili vsi usklajeni s predstavniki občin. Tisti, ki ste prebrali zakon, še bolj pa tisti, ki ste bili prisotni na seji odbora, ste najverjetneje zelo hitro ugotovili, da nič od navedenega ne drži. Prvič, ker predlog sploh ne govori o interventnih

ukrepih, zato mu je koalicija na odboru preprosto spremenila ime in iz njega odstranila besedilo interventnih. Drugič, ker ukrepi niso nujni, saj jih več kot polovica sploh nima s strani Vlade tako zelo zaželenih varčevalnih učinkov. Tretjič, ker brez korenitih sistemskih sprememb občine ne bodo delovale bolje. In četrtič, ker ukrepi sploh niso tako zelo usklajeni s predstavniki občin, kot je Vlada to vehementno zatrjevala.

Podobna praksa se kaže praktično že ves mandat pod pretvezo ideologije varčevanja, ki je sicer dokazano družbeno, socialno in finančno škodljivo, Vlada po nujnih in skrajšanih postopkih reže vse povprek: brez premisleka, brez vizije, brez sodelovanja javnosti. Prav tako se je pod to vlado uveljavila posebna praksa, in sicer zakone piše tako, da ima skoraj vsakič mnenje Zakonodajno-pravne službe vsaj toliko strani kot besedilo predloga zakona. Tokrat je mnenje dolgo deset strani in ravno toliko strani ima tudi besedilo zakona. Kar pa je še bolj zaskrbljujoče, je to, da iz tega mnenja skoraj vedno razberemo podoben zapis: "Opozarjamo, da je predlagana ureditev sporna tako z ustavnega kot tudi pravnosistemskega vidika." Koalicijo seveda takšna opozorila ne ganejo, saj glasovalni stroj potrdi vse, kar mu je preneseno na mizo, in tako bo verjetno tudi tokrat.

S predlogom v resnici ne več tako zelo interventnega zakona pa se je Vlada tokrat privoščila nekaj, kar je po našem mnenju preseglo vse meje. Na tiho in po nujnem postopku je seveda pod pretvezo nujno potrebnega varčevanja želela ukiniti demokratične volitve v četrtne krajevne in vaške skupnosti. Tako smo se na odboru znašli v dokaj ironični situaciji. Na isti seji smo namreč najprej obravnavali predlog zakona, s katerim bi se uvedel institut odpoklica župana, institut, s katerim bi ljudstvu, ki ima po ustavi še vedno oblast, omogočili, da to svojo demokratično oblast tudi udejanja. Vladni predlog, ki smo ga obravnavali takoj zatem, pa bi, kot že rečeno, demokratične in neposredne volitve kar ukiniti.

V Združeni levici smo seveda predlagali črtanje najbolj spornih členov, a to, da je koalicija našim opozorilom prisluhnila in rušenje demokracije preprečila, še ne pomeni, da se tega ne bo lotila še kdaj. Bojimo se namreč, da je za to vlado tudi demokracija predraga.

Vlada se je torej še enkrat lotila reševanja težav na napačen način. Že dlje časa je vsem jasno, da je potrebno šerifovanje, ki se odvija v nekaterih občinah, nujno preprečiti, ne pa mu še bolj na stežaj odpreti vrat. Pri pripravi sistemskih rešitev, ki jih je napovedal minister, pričakujemo, da bodo šle te ravno v nasprotno smer, in sicer v smer krepitve sodelovanja občanov pri upravljanju javnih zadev ter krepitvi pristojnosti krajevnih, vaških in četrtinskih skupnosti, ki bi morale opravljati tisti ključni nadzor nad delovanjem županov in občinskih svetov. Delovanje lokalne samouprave bi bilo torej treba spodbujati v luči večje demokratizacije in participacije prebivalcev, ne pa poskusiti ukiniti

še tistih nekaj možnosti za delovanje, ki jih sploh imajo.

V Združeni levici predloga zakona ne moremo podpreti, ker predlagane rešitve niso nujne, niso interventne in niso usklajene. Vse, kar so, so hitre, nepremišljene in neučinkovite. Vlada zakon najverjetneje predlaga le zato, da se ustvarja vtis, da nekaj dela. Zadnje čase pa se nam tako ali tako zdi, da druge vizije kot trdne zavezanosti k brezglavemu varčevanju ta vlada preprosto nima. Hvala za besedo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije - krščanskih demokratov, zanjo gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovani kolegice in kolegi, spoštovani predsednik!

Predlog zakona o ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin je ukrep, katerega osnovni cilj je, vsaj po obrazložitvi Vlade, konsolidacija javnih financ občin in državnega proračuna. Nadalje je, prav tako po obrazložitvi Vlade, predlog zakona rezultat sklenjenega dogovora med reprezentativnima združenima občin ZOS in SOS ter Vlado, ki bo pozitivno vplival na občinske proračune v skupni vrednosti 15 milijonov evrov.

Naj najprej poudarimo, da je do sklenjenega dogovora med Vlado in reprezentativnimi združenji občin večina članic teh združenj, torej občin in tudi mestnih občin, zadržanih ali ga celo ne podpirajo. Opozarjajo tudi, da so finančni učinki zakona, kot jih je ocenila Vlada, pretirani. Po mnenju večine občin predlagani zakon občinam, zlasti manjšim občinam, sploh ne bo prinesel občutnih prihrankov v občinskih proračunih. Predvsem pa so občine kritične do dogovora med ZOS in SOS na eni strani ter Vlado na drugi strani o znižanju višine povprečnine, o čemer smo govorili že včeraj ob obravnavi novele Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015. Posebno ta dogovor o znižanju povprečnine bo po oceni večine občin pomembno vplival na finančno poslovanje občin. Pravzaprav bo zlasti manjšim občinam kar onemogočal izvrševanje vseh nalog, ki so jim naložene z različnimi zakoni.

V Novi Sloveniji - krščanskih demokratih ugotavljamo, da predlog tega zakona prinaša nekatere ukrepe, ki bodo prispevale k zmanjšanju izdatkov občin. Med temi ukrepi bi izpostavil neodplačno ustanavljanje služnosti za gradnjo ali vzdrževanje gospodarske javne infrastrukture, torej poti, vodovodov, kanalizacij in tako naprej, na nepremičninah v lasti države oziroma občin. Nadalje bo pozitivne finančne učinke prinesla tudi sprememba Zakona o zemljiški knjigi, na podlagi katere bodo občine lahko samostojno vlagale zemljiškoknjižne predloge in samostojno zagotavljale pretvorbo zemljiškoknjižne listine v elektronsko obliko. V okviru predlaganega zakona so pa tudi ukrepi, ki

predstavljajo odpravo administrativnih in drugih ovir za lažje poslovanje občin, kot na primer določitev določene kvalifikacije večine članov agrarnih skupnosti in za ustanovitev služnostne pravice, za gradnjo gospodarske infrastrukture; torej zagotavlja se soglasje treh četrtin članov agrarne skupnosti glede na višino njihovega deleža in ne več soglasje vseh članov agrarnih skupnosti. Ampak poleg ukrepov, ki bodo finančno ali administrativno razbremenile občine pa se s predlogom tega zakona uvajajo dodatne obremenitve občanov in občanov. In tem ukrepom v Novi Sloveniji odločno nasprotujemo. Med temi ukrepi bi izpostavil uvajanje upravne takse za potrdila o namenski rabi zemljišča. Spoštovane poslanke in poslanci, to je nov davek, ki se imenuje v tem primeru taksa. Ne glede na to, kako se ta davek imenuje, mu v Novi Sloveniji odločno nasprotujemo, kajti vemo, da novi davki ne prispevajo k novi gospodarski rasti in blaginji državljanov in državljanov. Kljub vloženemu in sprejetemu amandmaju odbora smo prepričani, da bo ta ukrep obremenil številne lastnike nepremičnin, predvsem kmete, ki si prizadevajo za združevanje in zaokroževanje svoje posesti in nepremičnine menjujejo. Glede na razdrobljenost posesti v Sloveniji bi zanje prej pričakovali spodbude za združevanje zemljišč in ne dodatnih ovir.

Nasprotujemo tudi obdavčitvam oziroma uvajanju možnosti obdavčitve nepremičnin v lasti občin. To pomeni samo prelaganje denarja iz levega v desni žep in nepotrebno administrativno delo za proračunske uporabnike, saj v ničemer ne prinaša dodane vrednosti z javnofiskalnega vidika. Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije Predloga zakona o ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin torej ne bomo podprli iz vseh teh navedenih razlogov. Kajti, če bi Vlada želela dejansko zmanjšati izdatke občin, bi morala s tem predlogom zakona poseči tudi na področje vzgoje in izobraževanja. Izdatki iz občinskih proračunov za te namene so največji.

Torej, v Novi Sloveniji predlogu zakona nasprotujemo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Zavezništvo, zanjo gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB): Kar se tiče samega zakona, lahko rečem samo naslednje.

V resnici se je pokazalo, da imamo problem z reprezentativnostjo občin v Sloveniji. Če je na eni strani Skupnost občin Slovenije kot eno najstarejših združenj in takoj za njo Združenje občin Slovenije, imamo problem, da pa tretja predstavniška organizacija Združenje mestnih občin Slovenije, ki predstavlja pa več kot eno tretjino vsega prebivalstva v Sloveniji, še danes ni reprezentativna organizacija. V resnici se je Vlada pogovarjala z vsemi tremi, dogovor podpisala pa samo z dvema. Večkrat je bil

predlog, mislim da vsaj dvakrat, da se to isto združenje vključi kot reprezentativno in če kje, bi sedaj lahko v Zakonu o lokalni samoupravi, ki tudi določa reprezentativnost, bil predlog Vlade tudi v tem zakonu, da se ta zadeva uredi in popravi – pa tega predloga nimamo.

Problem pa je tudi to, da ko Vlada sporoči, da se je dogovorila z reprezentativnimi organizacijami, da je vse dogovorjeno, pridemo na odbor in na odboru ugotovimo, da ni dogovorjeno vse, kar se je Vlada dogovorila; še več, predstavniki teh interesnih skupnosti pridejo v svojevrstni paradoks. Tisto, kar so trdili, da je dogovorjeno, nam pišejo občine posebej, da se ne strinjajo s tem predlogom, in skratka pridemo v svojevrsten kaos, da v resnici ne vemo več, komu naj kaj verjamemo. Zato je seveda zakon sam kot tak v resnici na nek način težko sprejemljiv.

Drugi problem tega zakona pa je, da se je ta vlada poslužila nečesa, kar smo v preteklosti tako v pravniških krogih kot ne nazadnje tudi v parlamentarni praksi vedno obsojali, to pa je, da z enim zakonom spreminjamo več zakonov. Edini zakon, ki je večkrat to kršil v preteklosti je bil ZIPRS, kjer smo dva do tri zakona naenkrat spreminjali, potem je nastopil famozni ZUJF, ki je Janševa vlada predlagala, da več kot 40 zakonov spremenimo z enim zamahom in so imele katastrofalne posledice, katere čutimo še danes. In sedaj prihajamo z novim zakonom, kjer bomo spremenili 11 zakonov, in to interventno in v resnici to ni v redu.

Ni v redu zato, ker se spreminja marsikaj, s čimer se tisti, katerih se to vprašanje dotika, to pa so občine – v resnici spreminja brez njihovega soglasja. Je pa res, da – najmanj kar je – se v tem zakonu spreminjajo tudi stvari, za katere lahko rečem, da jih podpiramo. Eno zagotovo je, da je obstajal ta famozni nered, da smo imeli znotraj ene občine različne pravne subjektivitete; eni deli okrajev so imeli to, drugi pa tega niso imeli. Celotni predstavniki občine povedo sami, primer na Goriškem, kako v resnici je pet občin ne imelo znotraj ene občine pravne subjektivitete, ena občina sama pa je imela. V resnici to pomeni, da na nek način je ožji del občine se lahko celo zadolžil in spravil v nelagoden položaj edinega zakonitega predstavnika občine, to je župana, v situacijo, da je šel skupni dolg v dolg celotne občine in da je na nek način v resnici odgovarjal za nekaj, o čemer sploh nikoli ni odločal. Zato seveda podpiramo, če ne drugega vsaj ta del, da je treba to pravno subjektiviteto preprosto odstraniti oziroma kot neke vrste anomalijo, saj je več kot jasno, da znotraj ene občine ne more biti 6 krmarjev, ampak je lahko samo en; in to je zakoniti predstavnik in se ve, župan s svojimi organi, ki odločajo.

Sam zakon z amandmaji je v samem postopku naredil tudi nekaj sprememb, nekatere so bile sprejete, nekatere ne. Do konca razprave pa se

bomo v poslanski skupini odločili, ali bomo zakon podprli ali ne. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina SMC, zanjo mag. Lilijana Kozlovič.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Spoštovani predsednik, hvala za besedo! Spoštovani kolegi!

Predlog zakona, ki ga danes obravnavamo, spada v skupino treh dogovorjenih ukrepov med predstavniki Skupnosti občin Slovenije, Združenje občin Slovenije in Vlado. V prvega sodi dogovor o znižanju povprečnine za leto 2015, druga dva pa sta dogovor o znižanju stroškov na odhodkovni strani občin, kar naj bi uravnotežilo njihov proračun in zagotovilo nemoteno delo lokalne skupnosti. Struktura tega predloga je res podobna strukturi ZUJF iz leta 2012. Razlika pa je v tem, da ta prinaša pozitivne ukrepe za občine, torej občinam ne jemlje, ampak daje možnost racionalnejšega poslovanja. Res pa je, da bi morali ti ukrepi biti sprejeti že davno nazaj, kajti le tako bi se v času predvsem velikega investicijskega buma dosegli bistveno večji učinki.

Predlog zakona res posega v 11 zakonov in naj le nekatere od teh naštejemo. Torej s posegom v Zakon o financiranju občin bo omogočeno, da občine predpisujejo takso za dejavnosti, ki pomenijo posebno javno rabo površin, ki jih imajo v svoji lasti. Nadalje, poenostavi se bo postopek dodeljevanja dodatnih sredstev državnega proračuna za sofinanciranje občin in njihovih investicij. S posegom v Zakon o prostorskem načrtovanju in v Zakon o upravnih taksah se bo občinam omogočilo, da zaračunavajo takse za izdajo potrdil o namenski rabi. V tem primeru ne gre za davek, ampak gre za plačilo storitve za delo javnih uslužbencev.

Na odboru je bil sprejet predlog Združenja občin, da se ne bo za vsako parcelo računala taksa, ampak da se bo lahko do 10 parcel štelo za en zahtevek. Nadalje je tudi bil predlog spremembe Zakona o lokalni samoupravi. V javnosti se je govorilo, da skušamo ukiniti lokalno oziroma ožje dele in da skušamo posegati v same temelje demokracije in ustroj lokalne samouprave. Ne gre za ukinjanje ožjih delov. Predlog je bil, da se ukine njihova pravna subjektiviteta, kajti v SMC menimo, da je to dober ukrep iz različnih, predvsem administrativnih razlogov, ki jih je že gospod Moderndorfer predhodno povedal. Tukaj je bilo dano tudi soglasje Združenja občin, kasneje so pa to soglasje umaknili.

Eden od ukrepov je tudi možnost, da občine ustanovijo svojo občinsko ali medobčinsko pravobranilstvo namesto dragih odvetnikov. Seveda je to na strani občin, ali se bodo za to odločile. Prihranek bo tudi v tem, da bodo lahko poleg elektronskih vlaganj

zemljiškoknjižnih predlogov lahko vlagale tudi zasebne listine elektronskih, torej jih pretvorile in tudi hranile. In še vrsto teh pozitivnih ukrepov, ki bodo skupni finančni učinek za proračun pomenili in znašali 15 milijonov.

Še posebno nam je pa pomembno, da so ti ukrepi bili dogovorjeni in usklajeni z reprezentativnimi združenji občin, zavedamo pa se, da 213 občin v Sloveniji ne bo vedno zadovoljno s predlaganimi in vsemi ukrepi. V Sloveniji imamo zelo dobro razvito lokalno samoupravo, ki je eno od temeljev demokracije. Prav ta omogoča, da ljudje uresničujejo svoje najbolj osnovne in pomembne potrebe. Nobena organizacija, njena struktura in tudi proces delovanja pa ne more biti statičen. Prilagajati se morajo dejanskim razmeram in vsi se strinjamo, da je glede tega dejansko stanje in glede na dejansko stanje treba racionalizirati in bolje organizirati delovanje lokalne samouprave, kar bo nedvomno storjeno v naslednjih korakih, in ta zakon je eden od tistih, ki prispeva k dobremu namenu.

Poslanci SMC bomo zakon podprli in predlagamo, da to storite tudi ostali poslanci. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Spoštovani predsednik, spoštovani minister, kolegice in kolegi! Moje izvajanje bo malo drugačno kot od predhodnice, žal.

V Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke zakona ne moremo podpreti, še tistih nekaj dobrih rešitev zakona, ki jih predlog zakona prinaša, predvsem tu in tam olajšanje dela občinskih upravam, ima toliko napak, nedoslednosti, slabih rešitev, da vsi tisti, ki želimo občinam le dobro, ne moremo glasovati za ta zakon.

V uvodu zakona piše, da je ta zakon usklajen; verjetno med posameznimi ministri in državnimi sekretarji. Dejstvo je, da je Vlada po delnem dogovoru z Združenjem in Skupnostjo občin v parlament poslala verzijo, ki z njimi ni usklajena. Nedopustno in žalostno za to vlado visokih etičnih in moralnih vrednost, a očitno je to stalnica te vlade.

Zakon je tudi katastrofalno slabo vsebinsko in nomotehnično napisan. Šest strani besedila členov in ravno toliko strani mnenja Zakonodajno-pravne službe, ki pa opozarja na ustavno sporne rešitve, na nesistemske rešitve, na posledice zakona na druge zakone in tako dalje, pa ste Vlada in koalicijski poslanci vsaj eno tretjino vsebinskih pripomb povozili kot valjar. Samo kot primer, zakon uvaja institut občinskega pravobranilca, a ta bo z razliko od državnega pravobranilca, ki je funkcionar, le javni uslužbenec, posledično pa več zaposlenih v občinskih upravah, česar pa Vlada ne želi in pravi, da bodo izmed obstoječih pravnikov na

občinah nekomu dali to delo – kar enostavno. Očitno popolno neznanje predstavnikov Vlade oziroma nepoznavanje lokalne samouprave!

Najslabše pri zakonu pa je finančni blef. Vlada pravi, da bo privarčevanih okoli petnajst milijonov evrov – a ne znajo povedati, kako so prišli do teh izračunov. Morda bo res Ljubljana in nekaj večjih mestnih občin nekaj taks zaračunalo na področju oglaševanja; drugod, v manjših občinah pa ne bo nobenih prihrankov. Še več, zaradi instituta občinskega pravobranilca bo strošek za občine večji, ne manjši.

Ena ključnih zadev, zakaj v SDS ne bomo podprli zakona, pa je ukinitve pravne subjektivitete krajevnih, četrtnih ali vaških odborov ali skupnosti. Po koncu seje odbora smo se poslanci Slovenske demokratske stranke spraševali, koliko uradnikov na ministrstvu in koliko koalicijskih poslancev je kdaj delovalo v lokalni samoupravi. Predstavniki Vlade in koalicije so natrosili polno cvetk, žal pa poznavalce lokalne samouprave niso prepričali. Slika vam bo jasna po naslednjih lokalnih volitvah, že sedaj veliko županov ni imelo protikandidatov, pa tudi interesa za občinske svete ni bilo veliko.

Podobno smo tudi na odboru doživeli licitiranje brez vsebinskih argumentov glede potrdila o namenski rabi zemljišč. Država, Vlada je hotela občinam dati neko možnost, da zaračunavajo občanom, našim prebivalcem, ta potrdila, in to za vsako potrdilo 22,6 evrov. Primer ene občine je pokazal, da bi en zahtevek stal tisoč 330 evrov. Potem pa smo nekako razpravljali, kako bi to zagato rešili, ampak rešitve ni bilo prave.

Spoštovani, gre za zakon, ki je neusklajen z občinami, je vsebinsko katastrofalen in finančno ne prinese skoraj nikakršnega prihranka za občino / znak za konec razprave/, skupaj nižjo povprečnino in manj denarja za investicije, kar boste pa sprejeli z ZIPro, pa pomeni ali nepoznavanje delovanja lokalne samouprave ali pa – še slabše – želja po ukinjanju občin in tihi centralizaciji. Takšni politiki v SDS nasprotujemo. Dobili smo tudi včeraj dopis Skupnosti in Združenja občin, da – to bom pa moral povedati / znak za konec razprave/ potem v razpravi.

V Slovenski demokratski stranki smo pripravili dva vsebinska amandmaja, s katerima želimo vsaj delno odpraviti nesmisel tega zakona.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Benedikt Kopmajer.

BENEDIKT KOPMAJER (PS DeSUS): Spoštovani, predsednik, spoštovani minister, kolege in kolegi!

Kot smo že na odboru sklenili in v končnem tudi potrdili z amandmajem k naslovu predloga zakona, je danes govora o ukrepih za

uravnoteženje javnih financ občin. Ne gre za interventne ukrepe, ampak za trajne rešitve oziroma systemske ukrepe, s katerimi bomo skupaj z občinami poiskali možnosti za zmanjšanje stroškov občin. Ne glede na izraz, kako bomo ukrepe poimenovali, smo v Poslanski skupini Desus mnenja, da morajo lokalne skupnosti težiti k čim večji finančni neodvisnosti, predvsem pa finančni uravnoteženosti. Kajti fiskalno pravilo ne more biti zaveza, ki naj bi jo spoštovala samo država, ampak se morajo resnosti nadzora nad svojimi prihodki in odhodki zavedati tudi lokalne skupnosti. Zdi se nam prav, da tudi občine pristopijo k prevzemu bremena finančne krize in izkažejo odgovornost za prezadolženost, na katero se opozarja že dlje časa.

V Poslanski skupini Desus trdimo, da je v tem pogledu treba stopiti skupaj in podeliti odgovornost za nastalo situacijo. Eden od načinov je tudi uresničitev systemskih ukrepov na posameznih področjih zakonodajah.

Vprašanje, ki si ga je treba zastaviti, je tudi vprašanje razporeditve finančnega bremena na lokalni ravni. Že večkrat je bilo izpostavljeno, ali bodo finančni učinki sploh pravilno razporejeni med občinami. V Poslanski skupini Desus se zavedamo, da razlike izhajajo iz trenutne organizacijske strukture, v kateri že sedaj obstajajo neenakosti. Zato bi bilo v primeri neučinkovitosti predstavljenih rešitev dobro razmisliti tudi o reorganizaciji občin kot skrajnem ukrepu. Bolj smiselno pa se nam zdi, da se podprejo današnji predlogi kot bolj blag poseg, zlasti zaradi dejstva, da so bile občine vseskozi prisotne v procesu pogajanj in oblikovanju sporazuma. Vsaka stran se je pogajala po svojih najboljših močeh. Težko je presojati, kdo izmed soočenih je odnesel večji delež finančne pogače oziroma da določimo enega zmagovalca. Najbolj občutljiva tematika pogajanja je bila višina povprečnine, ki pa je del ZIPRS za leto 2015. Slednji ukrep bo imel tudi največje finančne učinke, rezultati pogajanj so danes na mizi in za dokončno realizacijo potrebujejo samo še našo podporo.

V Poslanski skupini Desus se v stališču ne bomo posebej opredeljevali do vsakega posameznega ukrepa, vendar pa napovedujemo, da bo predlog zakona v celoti deležen naše podpore. Hkrati opozarjamo tudi na dejstvo, da že več let obstajajo vse večje razlike med državnim in lokalnim proračunom. Nesorazmernost da vedeti, da je treba nekaj spremeniti. Podpora Poslanske skupine Desus predlogu zakona bo šla ravno v tej smeri, da bi nesorazmernosti pri reševanju finančnih dolgov pravično prerazporedili med državnim in lokalnimi proračuni. Naj se vsaka stran ravna po načelu dobrega gospodarja, ki zna skrbeti za izvajanje lastnih nalog in je skrbna pri načrtovanju osebnega proračuna. Po drugi strani pa moramo priznati, da je država več let prelagala naloge na občine, za kar pa ni zagotovila virov finančnih sredstev. Zato je nujno, da se lotimo celovite

sistemske preнове zakonodaje na področju financiranja občin s ciljem zagotavljanja avtonomnosti lokalnih skupnosti, ki bodo oblikovane tako, da bodo zadovoljile vse potrebe njihovih prebivalcev.

Prav je, da se občine financirajo skladno z obsegom svojih nalog in zagotovljenimi viri financiranja, pri tem pa se nikakor ne sme ogroziti vzdržanosti javnih financ. Še bolj smiselno je in nujno se nam zdi, da morajo razpoložljiva sredstva biti oblikovana na način, da se zagotovi nemoteno delovanje občin, zlasti z namenom, da bodo javne storitve na razpolago vsem občanom in občanom. Pri promociji občin, prijaznih do ljudi, ne sme biti razlik. Zadovoljstvo občanov in občanov obstaja torej edina prioriteta Poslanske skupine Desus, po kateri se bomo ravnali tudi takrat, ko se bomo lotili že napovedane sistemske preнове zakonodaje. Torej, poslanci Desusa bomo zakon podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov. Zanj gošpa Andreja Katič.

ANDREJA KATIČ (PS SD): Spoštovani predsednik, spoštovani kolegice in kolegi, spoštovani predstavniki Vlade!

Po dolgi in izčrpni včerajšnji razpravi o Predlogu rebalansa proračuna Republike Slovenije za leto 2015 in noveli Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leto 2014 in 2015 bo zagotovo tudi današnja razprava podobna. Kajti obravnavamo na matičnem delovnem telesu dopolnjen Predlog zakona o ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin, nekajkrat pa smo se tega področja dotaknili že včeraj. S tem predlogom zakona pravzaprav posegamo na eni strani v 11 veljavnih zakonov in na drugi strani v proračune 212 občin. Za proračune občin pa vemo, da so pripravljeni na podlagi mnogih zakonskih obveznosti in na podlagi potreb prebivalcev in prebivalcev v občinah in občine skušajo zadostiti v največji mogoči meri.

Obravnavani predlog zakona o uravnoteženju javnih financ občin je nastal po dolgotrajnih in napornih pogajanjih z dvema reprezentativnima združenjema – Skupnostjo občin Slovenije in Združenjem občin Slovenije – ter z Združenjem mestnih občin Slovenije na eni strani ter Vlado na drugi strani. Na matičnem delovnem telesu sta oba predstavnika zagotovila, da je dosežen in podpisan dogovor sprejemljiv za obe strani. Prav tako so se pogajalci zavezali k sodelovanju pri bodočem sistemskem urejanju financiranja občin tudi zato, ker je struktura občinskih proračunov občutno spremenila. Investicije se zmanjšujejo, zvišujejo pa se tekoči stroški občin. Kljub sprejetemu dogovoru Socialni demokrati ocenjujemo, da finale pogajanj šele prihaja. Po sprejetih občinskih proračunih in po skrbnem pregledu učinkov tega zakona bomo dejansko lahko ocenili njegovo vrednost. Višina

dogovorjene povprečnine za prvo polletje 2015 znaša 525 evrov, za drugo polovico pa se ta višina predvidoma zniža na 500,83 evra. Ali bo vzdržna višina povprečnine, ki je zapisana v zakonu o izvrševanju proračuna Republike Slovenije, bo pokazal čas. Prav tako bodo izračuni pokazali, v kakšni višini bodo občine še lahko izvajale investicijske projekte, kajti Socialni demokrati verjamemo, da si večina županov in župan prizadevati v dobrobit občanov in občanom.

Ko govorimo o investicijah in investicijskih ciklih, ne gre namreč spregledati dejstva, da so se v občinah v letih od leta 1994 pa do danes izvedli mnogi investicijski projekti. Prispevali so k izboljšanju bivalnega okolja. Mnogi projekti so bili financirani iz različnih evropskih skladov in perspektiv. Najprej smo bili do teh sredstev upravičeni kot država kandidatka, ki se pripravlja za vstop v Evropsko skupnost. Investicijski cikel s črpanjem evropskih sredstev se je nadaljeval tudi v finančni perspektivi 2007–2013. Mnogo občin, ne glede na njihovo velikost, je ta sredstva, ki jih je Evropa namenila za razvoj posameznih področij v državi članici, s pridom izkoristila. Na tej točki pa je prav, da se ustavimo in pogledamo naprej. Pred nami je nova finančna perspektiva 2014–2020. Slovenija v tem obdobju razpolaga s približno 3,255 milijarde evrov sredstev. Vendar je ključno vprašanje, ali imajo država in lokalne skupnosti pripravljene projekte, s katerimi bodo lahko uspešno kandidirale na razpisih. Država in lokalne skupnosti bi morale stremeti k uspešnemu pridobivanju teh sredstev, saj bodo pomembno pripomogle k lažšanju gospodarske krize v državi. Čeprav že tolikokrat povedano, pa vendar, evropska sredstva smo marsikdaj videli le kot B-plan, kot rezervni predal, iz katerega lahko tu in tam kaj dobimo. Temu v prid, žal, pričajo tudi podatki iz vseh preteklih let, ki se odklanjajo od optimalnega mogočega zneska evropskih sredstev, ki bi jih lahko počrpali, pa jih nismo znali, želeli ali zmogli. Teh izgovorov je konec. Upam, da nam je danes tu vsem jasno, da morajo biti evropska sredstva še kako v A-planu, če želimo gospodarsko okrevanje in nov investicijski cikel.

Spoštovani! Danes govorimo predvsem o ukrepih, povezanih s financiranjem občin in Socialni demokrati zaupamo reprezentativnim predstavnikom lokalne samouprave, da so se in se še bodo z Vlado dobro pogajali. Socialni demokrati pa menimo, da si bo politika morala začeti odgovarjati na vprašanje, kakšne občine želimo imeti v prihodnje, kako bomo razvijali lokalno samoupravo in na čem bo ta slonela. Na lokalni samoupravi smo največ v teh letih ... / znak za konec razprave/ ... na ustanavljanju občin, zvez. Z 62 občin leta 1993 smo na zadnjih lokalnih volitvah izvolili 212 županov in županov. Tako si ne moremo več zatiskati oči in pustiti, da je razvoj lokalne samouprave prepuščen sam sebi in ad hoc rešitvam.

Socialni demokrati bomo predlog zakona podprli, pričakujemo pa sistemske rešitve v soglasju z občinami. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo predstavitev stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih.

V razpravo dajem 5. člen ter amandma Poslanske skupine SDS. Želi kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima gospa Anita Koleča.

ANITA KOLEŠA (PS SMC): Lep pozdravljeni, gospod predsedujoči in seveda vse kolegice in kolegi!

Ko sem poslušala prejšnje razpravljavce, predvsem tu mislim na tiste, ki ste oporekali danemu soglasju občin k tej novi zakonu, se mi je zdelo, da nekako nismo sedeli na isti seji odbora. Namreč, na tej seji odbora so celo sami predstavniki oziroma dva predstavnika teh občin nekako prepričevala druge, da so se dogovorili in da so izjemno zadovoljni z dejstvom, da je ministrstvo stopilo bliže občinam in se z njimi začelo pogovarjati; in ne samo pogovarjati, tudi dogovarjati in tudi nekaj dogovoriti. Pravzaprav so celo omenili, da se je to zgodilo prvič in da si silno želijo, da se ta pogajanja oziroma ti pogovori nadaljujejo, ker bo samo to pripeljalo k tisti tretji fazi, ki jo je ministrstvo omenilo in bo pripeljalo do končnega ali do tega ustreznega dogovora. Ta dogovor pač resnično pomeni racionalizacijo lokalne uprave, tudi moramo to zadevo sprejeti v luči proračunskih predpisov.

Govorili smo oziroma slišali smo dilemo o reprezentativnosti. Seveda tudi mi smo na tem, da ta morda ni ustrezna, ampak minister se preprosto ne more pogovarjati z župani 213 občin. Zato je pač ta reprezentativnost trenutno takšna in pripeljala je do dogovora, ki je podpisan in drži. Res ne vidim, zakaj imamo tolikšno nezaupanje do predstavnikov teh občin. No, v zvezi z amandmajem, ki pa ga je vložila Slovenska demokratska stranka, pa bi rekla nekaj. Ta 5. člen, že prej je bilo rečeno, za kaj gre, pišejo, da en zahtevek obsega več posameznih zemljiških parcel, če so urejene z istim prostorskim aktom. Gre pač za to t. i. takso in ta imenovana taksa je pravzaprav tudi del dogovorov z občinami. Dogovor je bil, da se združijo te parcele in da se lahko na podlagi desetih teh parcel, ki se združijo, zaračuna ena taksa. Mislim, da če so se v občini zmenili za takšen dogovor, ne vidim razloga, da mi ta dogovor sedaj ne spoštujemo. Tudi mislim, da je prav, ta tisti, ki ima 10 parcel, ki ima, ne vem, toliko zemljišč, res ne vidim razloga, da ne bi imel še tistih nekaj evrov za to, da ne bi plačal te takse. Vendarle tudi ne gre za tako zelo velike denarje. To se mi zdi popolnoma nepotreben amandma.

Kar pa zadeva druge amandmaje, ti pa zadevajo tako imenovane ožje dele občin.

Moram reči, da smo bili vsaj v stranki SMC in – tudi nekateri drugi predstavniki strank – zelo naklonjeni temu, da se ukine ta prava subjektiviteta ožjih delov občin. Verjetno veste, za kaj gre. Tudi povedano je že bilo, da se je dogajalo, da je občina ohranjala neomejeno solidarno odgovornost do teh ožjih delov in da je lahko prišlo do silnih zlorab, ki so pomenile to, da je neka krajevna skupnost, da so neki krajevni funkcionarji morda zadolžili to krajevno skupnost, vaško skupnost, mestno skupnost; seveda, logično, občina pa je potem morala te zadeve sanirati. Čisto razumljivo mi je, da so marsikateri župani želeli to tako urediti in da so tudi na nek način pritiskali na ministrstvo, da se tudi to počasi uredi, ker ne vodi nikamor. Po drugi strani je pa veliko stanja na terenu takšnega, da zelo dobro delujejo, največkrat gre za krajevne skupnosti, ki sploh nimajo te subjektivitete, se pravi lastnih tekočih računov, zaposlenih itak ne, tako da so lahko zelo dober vzor v delovanju teh ožjih delov občin. Vendar je nekaj res, na to so nas opozorili tudi predstavniki občin na sami seji odbora, da tega dogovora niso sklenili.

Glede na to, da ga niso sklenili, se nam je zdelo prav, da je o tem ministrstvo še enkrat razmislilo. Tudi mi smo staknili glave, ker včasih smo pozvani, naj še kaj premislimo, in zato smo se dogovorili, da bomo podprli ta drugi amandma, o katerem pač na nek način se ta pravna subjektiviteta ožjih delov občin ohranja. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa, predsednik, za besedo.

Vseeno, poglejte, včeraj smo dobili dopis predsednika Združenja občin, predsednika Skupnosti občin, to se pravi po seji odbora pred današnjo sejo. Želel bi seznaniti tiste, ki niste prebrali te vsebine, in tiste, ki nas sedaj gledajo. Poziv za nasprotovanje spornim in neusklajenim določilom zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin.

"Spoštovane, spoštovani! Skupnost občin Slovenije in Združenje občin Slovenije z ogorčenjem ugotavlja, da je Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo na svoji seji, ki je bila v ponedeljek, 16. februarja 2015, z amandmajem spremenil z reprezentativnimi skupnostmi občin že usklajeni Predlog zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin. Skupnost občin Slovenije in Združenje občin Slovenije sta na številnih sestankih, na katerih so se v preteklem mesecu pregledovali, usklajevali predlogi členov, s katerimi naj bi se občinam v bodoče zmanjšale naloge in posledično stroški delovanja, nasprotovali spremembam 19. c člena Zakona o lokalni samoupravi, Uradni list številka 95/07, uradno prečiščeno besedilo tam do 40/12.

Pristojno ministrstvo je s predlagano dikcijo želelo ukiniti pravno subjektiviteto ožjih delov občin, čemur smo nasprotovali, saj bi bile posledice ukinitve težke in za številne občine finančno zelo obremenjujoče. Pa tudi, da v primeru predlaganih rešitev gre za grob in nedopusten poseg v avtonomijo lokalne samouprave, ki bi jo država morala ne samo varovati, temveč tudi nadgrajevati in spoštovati. Ko smo v preteklem letu skupnosti in ministrstva pričeli pogovore o nujnosti zmanjševanja obremenitev občin, tako birokratskih kot tistih pri pristojnostih, oboje pa naj bi se odrazilo na nižjih stroških občin, smo predstavnike občin večkrat opozorili, da smo imeli podobne pogovore že z nekaj vladami in da se dogovori med nami v preteklosti na vladni strani niso spoštovali. Večkrat nam je bilo povedano, da je sedanja Vlada Republike Slovenije odločena, da bo ravnala drugače in da skupaj postavljamo temelje za partnersko delovanje, gradimo medsebojno zaupanje, kjer ima dana beseda obligatorno vrednost in težo. Zato je z amandmaji, koalicijskimi, spremenjen že dogovorjen in medsebojno usklajen Predlog zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin na seji odbora v ponedeljek lahko samo dokaz, da dana besede tudi sedaj nima nobene resnične veljave.

Skupnost občin Slovenije, Združenje občin Slovenije bosta sicer uporabili vsa možna pravna sredstva za zaščito avtonomije lokalne samouprave, vprašanje pa seveda je, kako nadaljevati številne skupne naloge, ki nas čakajo v tem in naslednjih letih, ko eden izmed partnerjev že v prvi priložnosti naredi vse za to oziroma ko že ob prvi priložnosti naredi vse za to, da uveljavi svojo voljo mimo dogovorjenega in usklajenega. Zaupanje je namreč izjemno težko zgraditi. Z lahkoto pa ga je mogoče z enim samim dejanjem porušiti.

Poslanke in poslance pozivamo, da ne podprejo členov: 8. člen, 9. člen, 10. člen, 11. člen, 12. člen, 13. člen in 29. člen prehodnih in končnih določb Predloga zakona o interventnih ukrepih za uresničevanje javnih financ občin, ki na tako grob način posegajo v avtonomijo lokalne samouprave. S spoštovanjem, predsednik Združenja občin, predsednik Skupnosti občin."

Spoštovane kolegice in kolegi oziroma gospod minister! Ali je tudi to enostransko dejanje brez upoštevanja partnerstva? Mislim, da ne. Nekdo je delal s figo v žepu. Gospod minister, ko sem prebral, da pripravljate reformo javne uprave, ki naj bi bila vzgled za tudi druge evropske države, se potem sprašujem, kakšna bo. Ali bo taka, kot je bila od prejšnjega ministra Viranta, na tak podoben način – vse zrušiti, vse uničiti? Na tak način kar ad hoc sprejeti neke zakone in poseči v lokalno samoupravo, ki je v evropski skupnosti temelj pravne države, mislim, da ni prav. Skrbi me, nujno potrebujemo res korenite reforme javne uprave, ampak vsaj kar se tiče lokalne samouprave, bo treba drugačen posluš imeti za tako občutljivo tematiko. Večina

kohezijskih projektov, ki so sedaj v izvedbi ali pa še bodo v prihodnjih letih, so na plečih lokalnih skupnosti. Država ima bore malo projektov za črpanje teh evropskih sredstev, sploh iz nove finančne perspektive. Ti projekti niso samo za občane, so za državljane, za vse nas; za tiste osnovne dobrobiti, kot je vodovod, kanalizacije, ceste, od ravnanja z odpadki itn. S temi občinami je treba ravnati drugače. Kdor pozna delo predsednikov krajevnih skupnosti, kot volonterji delajo po desetletja brezplačno, se trudijo, žanjejo uspehe na svojih področjih in delajo za nas, tudi za državo.

Zato smo, da ta zakon res ne bo preveč prizadel, v Slovenski demokratični stranki pripravili dva vsebinska amandmaja, to je k 5. členu, kjer želimo predlog, ki je bil pač velikodušen s strani države, da občine lahko pobirajo takse kar tako, za vsako odločbo, za vsako zemljiško parcelo 22,6 evrov, kar je nesmisel. Tudi predhodnica, ko je govorila o tem, da če ima nekdo toliko parcel, da lahko plača tisto takso. Ne moremo kar tako, pavšalno! A veste, da imamo tudi solastnike, ki jih je po 100 na eni parceli. Vsak posebej mora dati vlogo, se pravi 22 krat 100, če hočejo urejevati neke zadeve.

Zato mislim, da bi ublažili ta del, da v dobrobiti občin ne nalagamo na občane to veliko breme, da dovolimo, da je ena odločba za vse zemljiške parcele pokrita z enim prostorskim aktom. To se pravi na nivoju ene občine ali če je sprejet podroben prostorski načrt, potem verjetno velja ta podrobni prostorski načrt, saj je tukaj napisano "s prostorskim aktom". K 8. členu bi pa kasneje.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima dr. Franc Trček.

Replika, gospa Erika Dekleva.

ERIKA DEKLEVA (PS SMC): Hvala za besedo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ne, ne. Pardon.

ERIKA DEKLEVA (PS SMC): Ne?

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Replika ne more biti, ker še niste razpravljali. Repliko ima lahko samo tisti, ki je že razpravljal. Tako bo kar imel besedo dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoči. Čestitam, da ste končno začeli uporabljati poslovnik malo bolj resno.

Po malo več kot šestih mesecih sem prvič na neprotokolarnem delu parlamentu s kravato. Zakaj? Ker se mi zdi tematika lokalne samouprave tako zelo pomembna. To je razlog za kravato.

Te zadeve poslušam in zdi se mi, da je to isto kot včeraj, ko smo se pogovarjali o proračunu. Očitno smo mi iz mavrične opozicije gledali nek drug dokument kot vi iz koalicije in

nekako se mi zdi, da iz koalicije, zlasti v stranki, ki bo spreminjala ime, ampak v kateri je najmočnejši lobi pravniški, verjetno ste tako prepričani sami vase, da niti ne berete zakonodajnopравnih zadev, ki jih pripravi naša služba. Mi imamo tu deset strani zakona, ki šari, in deset strani totalnega raztrganja tega predloga. Totalnega raztrganja. Lahko si to državljanke in državljani tudi preberejo.

Kot se dotikamo te debate, obstaja neka Evropska listina lokalne samouprave, ki je bila pri nas sprejeta že 1. 10. 1996 in je stopila v veljavo 20. 10. 1996. Verjetno ste malo že pozabili na to. Ne gre za dolgo listino, vsebinski del ima 11 členov. Prebral bom samo – ker se o teh finančnih govori – 9. člen, Finančni viri lokalnih oblasti, druga alineja: "Finančni viri lokalnih oblasti morajo biti v sorazmerju z nalogami, ki jih določa ustava in zakon." Gospoda ministra sem v poslanskem vprašanju povprašal, kaj bomo naredili z lokalno samoupravo. S tem nekim prvim takim delom odgovora se seveda strinjam. Nekaj navedb: Lokalna samouprava v Republiki Sloveniji potrebuje premislek o smernicah nadaljnjega razvoja ... Vlada pravi, da bo v letošnjem letu pripravila strategijo lokalne samouprave, da bo pristop celovit, da bo vključila številne deležnike in da bo dokument v skladu z Evropsko listino lokalne samouprave, ki predlog tega zakona ni. Strategija bo obravnavala 4 najpomembnejše pravnosistemske sestavine lokalne samouprave – skratka, funkcionalno, finančno, teritorialno, organizacijsko; sledila bo načelu subsidiarnosti ... Jaz sem nekako gospoda ministra tudi povprašal malo v luči te debate o povprečnini. Rekel sem, naredite ali dajte mi neko tabelico, v kateri bodo na eni strani vse obvezne naloge občin plus iz katerih zakonov izhajajo ter na drugi strani tudi, od kje naj bi jih financirali. Odgovor sem dobil, da naj si pogledam katalog pristojnosti občin, trikrat sem pravilno vtipkal ta url – error, ne najde mi tega! Zdaj upam, da vsaj ne bi rad bil žaljiv, gospod minister, ampak upam, da vsaj vi to tabelico imate pa jo nekako gledate.

Navezal bi se na tisti stari ZUJF, ta veliki ZUJF; zdi se mi, da sem to že omenjal v tej dvorani, ustavna sodnica Etelka Korpič Horvat je imela lep intervju, zdi se mi, da je bil v celo našem Večeru, v katerem je bila zelo kritična že do tistega ZUJF, ki pravi, da je to tako, da nekako prepiknemo nek pravni red, številne zakone in ustvarjamo še večjo pravno šlamastiko. Seveda kot družboslovec se lahko vprašam, komu to odgovarja. Ali pa če hočete – metafora. Veste, to je približno tako, hočete skuhati enolončnico pa odprete hladilnik, verjetno malo v glavi razmislite, kaj boste skupaj zmetali, verjetno kar ne prekucnete hladilnika v lonec pa malo zmešate pa nekaj dobite ven.

Kolega Lah, ki je bil župan, ki pozna tudi ta drugi del, je rekel, da je to "tu pa tam zakon", in jaz se tukaj strinjam. Kolegica Katič je rekla, da "ne več ad hoc rešitev". Ne vem, očitno

je SD bral nek drug zakon, ker to so neke nametane ad hoc rešitve, ki zdaj niso urgentno interventne, to se je nekako umaknilo, ki ne bodo – nehamo se slepiti – prinašale nekih blaznih finančnih prihrankov, mogoče na nekaterih mestih, kot je že kolega Lah opozorili, bodo malo olajšali delo občinski upravi. Ta zadeva tudi ni očitno, če uporabim izraz zgučana, ker dopis, ki je bil pred kratkim prebran... In še nekaj, esemcejevci so rekli, da so razmišljali, da bi ukinili pravno subjektiviteto teh najbolj mikro, najbolj osnovnih enot teritorialne organizacije demokracije. Pazite! In to pravi stranka, ki mi tuli od ustanovitve, skratka sedem, osem mesecev, o pravni državi. Se opravičujem, mislim, to je nevarno, veste. To je nevarno. Ne vem, ali se vi zavedate, kaj nekako govorite ... Moram v kontekst – Jani, glej, to sem se od tebe naučil, ne me prekinjati, prosim!

Tukaj seveda Združena levica – prihajam do amandmajev – podpira oba amandmaja SDS – vem, da bom zdaj spet dobil na Facebooku, da so nas pregoljufali in gor ali dol –, zaradi tega, ker sta dobra. Prvi zaradi tega ker nečesa ne omejujemo na število parcel, koliko bi jih kupčkali skupaj ali ne, in drugi zaradi tega, ker ne moremo kar mi povoziti neko zadevo, ki smo jo ratificirali. Drugače je pa brez zveze, drugače dajmo tudi nehati evropske direktive uvajati v slovenski pravni red. Bomo malo uvajali, kar nam paše, kar nam pa ne paše, nekako ne bomo uvajali.

Če malo prevedem neko besedo, ki je nisem avtorsko zaščitil, šerifovanje, na določenih občinah. Mogoče je to neka intenca te nove politike, katere lider je SMC, da bi z ukinitvijo teh subjektivitet to šerifovanje nadalje še omogočali. Združena levica je seveda za participativnost, ne le za participativni proračun in nekako se nam to zdi prehuda grožnja in neko nemišljenje, če se tako lahko izrazim.

Gospa z ministrstva je govorila o nekih občinskih in upravnih taksah; mislim, nehamo se slepiti, da bodo tukaj neki blazni denarji iz tega ven padli. Še na ravni mestnih občin, ali veste, nedotakljivi teflonski gospod Janković, ki ga tudi mediji nič ne smejo napadati, v začetku decembra rebalansira proračun občine za 20 %. Pazite, proračun občine je močnejši od proračuna vašega ministrstva brez tistega, kar je na SVRK. Zakaj? Ker pač nekih parcel ni prodal. Nehamo se slepiti glede tega.

Še vedno čakam in bom hotel dodatno obrazložitev svojega pisnega poslanskega vprašanja, še vedno čakam to tabelico, gospod minister, da jo vidim, ker se ne maram več tako, počez, malo preko palca pogovarjati. Upam, da to, kar ste mi v prvem delu vašega odgovora napisali: "Res drži, da bomo šli v nek resni premislek, kaj in kako z lokalno samoupravo ..." Ampak da ne boste potem rekli, da občine kar ukinimo. Veste, tudi ukiniti občin se ne da kar tako, kot si nekateri predstavljajo, ker obstajajo neke pravne uzance.

V tej šlamastiki od zakona je mogoče kakšno izhodišče dobro. Mi niti ne napadamo tako, recimo, občinsko pravobranilstvo kot idejo samo, kako je ta ideja izvedena, o tem bi se dalo nekako razpravljati. Mi živimo v neki pretirano centralizirani državi in neki tovrstni nedomišljeni zakoni to centralizacijo samo nekako še krepijo. Reklo se je, ne da se pogovarjati z 212 župani. 212 županov in županov imamo in to ni sedaj debata, ali se da ali pa se ne da. Nekdo je na tem resorju in mora to početi. Prosim vas lepo, malo razmišljajte, kaj nekako govorite. Tukaj se bom ustavil.

Ta dva predloga amandmaja bomo podprli. potem se bom pa še na kratko oglasil glede amandmaja, ki ga predlaga koalicija. Hvala za besedo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Hvala.

Besedo ima minister za javno upravo, gospod Boris Koprivnikar.

Replika gospa Anita Koleča.

ANITA KOLEŠA (PS SMC): Hvala lepa, gospod predsednik.

Rada bi se samo gospodu Trčku obrnila. Zelo cenim, da ste se za tak pomemben zakon tako lepo oblekli, smo se tudi mi spraševali, zakaj. Me veseli. Ampak bolj kot sem poslušala to vašo razpravo, manj sem razumela, kateri so tisti škodljivi posegi znotraj tega zakona za občine. Vse tisto, kar je v teh členih, je pravzaprav dogovor občin in so tudi nastali na ta način. Poleg tega ste govorili o neki šlamastiki, ki naj bi bila posledica pripomb naše pravne službe. Saj so amandmaji pokrili te zadeve, tako smo se tudi na odboru pogovarjali. Res je, tudi nam ni bila ta nujnost všeč in poseg v več aktov, ampak to smo se dogovorili, da je to pač pravi način. Mislim, da ta dogovor, ki ga je minister opravil z župani, pogovarjal se je tudi z drugimi župani, ampak na žalost v tem trenutku imamo dve reprezentativni skupnosti, ki imata vso podporo županov, da sta tudi podpisali ta dogovor.

Še enkrat. Mislim, da nima smisla, da se pripravimo o tretji zadevi, ki jo je izpostavil gospod Lah; tudi mi se strinjamo. Če pač občine niso enotne in niso soglasne okoli tega, ali želijo ohranjati to subjektiviteto ožjih delov občin, se tudi mi strinjamo. Prav. Čeprav pa res ne razumem, kako bi bili mi, ki smo za to, da to ukinjamo, bolj pristaši tega, da je več šerifov ... To mi pa nekako ni jasno, ampak prav v redu. Samo to.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Najprej, replike na repliko ni. Drugič, to ni bila replika, ampak je bila razprava zaradi tega, ker replika je dopustna takrat, ko nekdo napačno razume tvojo razpravo. Ni pa to odgovor na razpravo nekoga drugega. Za odgovor na razpravo nekoga drugega se bo treba pač še enkrat prijaviti za razpravo in glede na to, da imate čas in da je isti čas za repliko in za vse ostalo, je to

seveda mogoče narediti. Ne bom dopustil replike na repliko. Prosim? Ne, rekel sem ne more biti replike na repliko, ne more biti tudi replike na tisto, kar ni bila replika.

Tako bom dal zdaj končno besedo gospodu Borisu Koprivnikarju. Prosim.

BORIS KOPRIVNIKAR: Hvala, predsedujoči, za besedo. Spoštovani poslanci!

Pri tej razpravi, ki jo poslušam, sem malce v dvomih, kako naj se nanjo sploh odzovem, pa vendar bom poskušal biti bolj sistematičen in postaviti te dogovore in te predloge v kontekst, ki ga dejansko tudi predstavljajo.

Najprej kratko komentar na mnenje Zakonodajno-pravne službe. Vsa so bila upoštevana, vsa so bila pokrita z amandmaji, kot je rekla kolegica. Dejansko smo skrbno preučili in z njimi izkomunicirali, kako tak zakon, ki meni neljubo posega v številne druge zakone, uskladiti tako, da bo pravno sprejemljiv. To smo tudi storili v dialogu in zaradi tega so tudi predlogi narejeni.

Ampak stalno poslušamo očitke, tudi meni, še enkrat poudarjam, da ta neljubi zakon, ki nesistemske rešuje in posega v različne druge zakonske predloge, nesistemske ureja neka področja, ampak ureja področja, ki jih lokalne skupnosti želijo urediti, ki smo jih temeljito izpogajali, želijo področja, ki so se dolgo želela urediti in jih na tak način lahko uredimo. Lahko pa rečemo, urejali bomo sistemsko, vsako z odprtjem posebnega zakona, nekoč v prihodnosti, nekoč, ko bo dosežen konsenz, kar pomeni, da se to ponovno ne bo uredilo. To je ključni razlog, da predlagamo zakon, ki na enem mestu posega v več drugih zakonov, zato ker na enem mestu odraža tiste dogovorjene zakonske spremembe, ki smo jih tako predstavniki lokalnih skupnosti, njihovih združenj, kot predstavniki Vlade smatrali za utemeljene, smiselne in zato tudi upamo zapisati v predlog in ga predložiti Državnemu zboru v sprejetje.

Zakaj takoj, zakaj urgentno? Ukrepi so, tako kot tudi že iz amandmaja naslova izhaja, spremenjeni, ni več interventno, ampak so ukrepi, ki bodo veljali, hvala bogu, trajno. Ampak prej jih bomo uveljavili, prej bodo začeli dati dejansko tudi učinke. Vsak ukrep, ki je predlagan, je zato, ker je sedaj to predlog koalicijske strani ali Vlade, če želite, seveda kritiziran, ampak to so ukrepi, ki so dogovorjeni med lokalno skupnostjo, med predstavniki lokalnih skupnosti in Vlado in so bili zapisani v ta predlog, ki je bil prenesen v Državni zbor. Še ena stvar je pomembna, predvsem kar se tiče pravnih subjektivitet lokalnih skupnosti, ki ga je tudi Državni zbor naprej dodatno spreminjal. Kajti, vi morate razumeti, kaj je bil dogovor z občinami, podlaga za predlog, ki ga je Vlada sprejela, vendar ima Državni zbor vso pravico ta predlog še nadgraditi tudi na podlagi mnenja Zakonodajno-pravne službe, ki je vplivala na to, da so bili dodatno sprejeti amandmaji. Gospod

Lah, to pismo s strani občin, ki ste ga prebrali, smo zelo resno tudi vzeli na znanje, tudi že kolegica iz Poslanske skupine SMC je povedala, da imamo resne pomisleke, kako se odzvati na tako pismo, ampak dejstvo je, da je bila pravna subjektiviteta v smislu ukinjanja ožjih delov skupnosti oblikovana na parlamentarnem odboru kot odziv na pripombo Zakonodajno-pravne službe.

Če to ogrozi kredibilnost Vlade v pogovorih z občinami, sem jaz pripravljen lepo prositi poslance Državnega zbora, da s podprtjem opozicijskih amandmajev umaknejo ukinjanje pravne subjektivitete, ampak jaz lahko poslance zgolj lepo prosim. In s predstavniki občin se je pogajala Vlada in ne Državni zbor. To je pač vse, kar lahko v tem primeru storim. Sam osebno sem še vedno trdno prepričan, da pravna subjektiviteta ožjih delov občine, krajin skupnosti, ni potreba, ni smiselna in je lahko celo škodljiva in v ničemer ne okrne avtonomijo delovanja krajevnih skupnosti. Gre za to, da pravna subjektiviteta pomeni samo to, da imajo lahko krajevne skupnosti samostojno finančno poslovanje. Ampak zanje solidarno, popolno solidarno odgovarja občina. Čeprav lahko same nastopajo v finančnem prometu, prevzemajo obveznosti, ob tem da občina polno prevzema vso odgovornost za njihove odločitve. V ničemer nikakor ne posega v imenovanje, upravljanje, delovanje krajevne skupnosti, njihovo vplivno občinsko politiko in tudi finančna sredstva, ki so vedno del občinskega proračuna. Pravna subjektiviteta gre samo za nastopanje, za samostojno prevzemanje finančnih obveznosti. To je zelo pomembno.

Mogoče bi se odzval samo še ... In mimogrede, več kot polovica občin slovenskih je pravno subjektiviteto že ukinilo s spremembo svojih statutom. Druga polovica občin ali ne more doseči dvotretjinske večine, da bi pravno subjektiviteto ukinilo s statutom. In če sem še iskren, ukinitev pravne subjektivitete je bil eden od prvotnih predlogov z občinske strani na začetku pogovorov, ki so ga potem umaknili; kar pomeni, da tudi ta predlog ni ideja vlade, ampak spoštuje mnenje predstavnikov lokalnih skupnosti, da tega ne podpirajo. Zato bom tudi prosil, da se temu ustrezno odzovemo.

Mogoče pa samo še za konec moj odziv na to – glede dogovarjanja in različna stališča, ki jih imajo različne občine. 212 občin, od katerih so velikosti od 400 do preko 200 tisoč prebivalcev, ne bo nikdar zavzelo enotnega stališča do enotnih rešitev. To je popolnoma razumljivo. Dogovori, ki z občinami potekajo, dogovori potekajo še ta trenutek in predvsem bodo potekali še naprej in je težko reči, kdaj je dokončno dosežen popoln konsenz. Ampak mislim, da je največji uspeh teh dogovorov, ki smo jih z občinami odprli, ravno v tem, da se je odprl odkrit, trajen, odprt dialog z občinami in se s sprejetjem tega zakona nikakor ne bo zaključil. Še več, celo zavezali smo se, kako točno strukturirano se bo ta dogovor z občinami

nadaljeval, da bi iskali še nove, še bolj sistemske rešitve, ki bodo še bolj omogočale, da bodo občine delovale bolj racionalno in bolj učinkovito. K temu dogovoru smo se dejansko tudi zavezali. Popolne usklajenosti ne bomo nikdar dosegli in nikdar se ne bomo nehali dogovarjati, ampak je pomembno, da se dogovarjamo naprej. To mislim, da je temeljni najboljši izplen tega začetka dogovarjanja, da je bilo vzpostavljeno to sodelovanje in ta stalni konflikt različnih mnenj, ki bo vodil v boljše rešitve. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Kot vidim, je še interes za razpravo, zato prosim, da se prijavite.

Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala za besedo. Gospod predsednik, spoštovani kolegice, kolegi, spoštovani gospod minister s sodelavci! Naj povem, da bom tako sam kot bo tudi Poslanska skupina Nove Slovenije podprla amandma kolegic in kolegov Slovenske demokratske stranke. Kot pa je pač parlamentarna praksa takšna, da pri prvem amandmaju imamo neformalno dovoljenja, da v splošnem nekaj povemo tudi o predlogu zakona, moram reči, da kot minister sam pravi, da je to njemu neljubi zakon, da je gotovo imel težko delo. Res pa je, da morda včasih preveč posegamo v lokalno samoupravo. Morda dobro tega ne razumemo, kaj pravzaprav pomeni samouprava.

Meni je bilo zelo všeč kolegice in kolegi, ko je dr. Trček, moj spoštovani kolega, odprl vprašanje načela subsidiarnosti. To je pravzaprav ključno. To je ključni temelj, na katerem lokalna samouprava sloni. Ne bom zdaj na dolgo razpredal o encikliki *Quadragesimo anno* iz leta 1931, ki je zaradi izzivov totalitarnih ideologij konkretizirala svoje mnenje o svobodi posameznika. Mimogrede, v tej encikliki je opisano za krščansko demokratsko filozofijo zelo pomembno načelo subsidiarnosti. Sledi načelom zasebno pred državnim, prednost daje odgovornosti posameznika pred intervencijo države in tudi malemu pred velikim, ko gre za delovanje države. Iz tega sledi načelo, da naj bo država, kolikor je mogoče, decentralno organizirana, obstaja pa tudi dolžnost subsidiarnosti, ko manjša in šibkejša enota ne more izpolniti določene obveznosti.

Kar zadeva decentralizacijo bi lahko seveda veliko govorili in seveda tudi tokrat na tem mestu obžalujem, da leta 2008 nismo uspeli prepričati tudi opozicijskega dela takratne sestave državnega zbora, da bi v Sloveni vpeljali tudi pokrajine; torej drugi nivo lokalne samouprave. Zdaj, od takrat do danes je minilo že kar nekaj časa in tudi imamo na tem zaradi tega veliko negativnih izkušenj, velikih problemov pri izvajanju kohezijskih projektov, črpanju evropskih sredstev in tako naprej. Če bi takrat

uspeli uvesti pokrajine, bi nam, verjemite, bilo danes življenje bistveno lepše.

Ko sem se pripravljal na to točko, sem seveda šel tudi pogledat koalicijski sporazum in sem pogledal, kaj pravzaprav koalicijski sporazum govori o lokalni samoupravi. Pravzaprav nobenih tako zelo konkretnih ukrepov, jih je naštetih sicer 10, in kot 10. je tudi finančna samostojnost lokalne samouprave. Ne bom zdaj šel brat, vsak si lahko to prebere.

Seveda tudi verjamem, da ta ministru neljubi zakon je namenjen izključno temu, da državni proračun enostavno privarčuje nekaj denarja na račun lokalne samouprave. To seveda ni dobro, ni dobro! Mi smo imeli v preteklem mandatu veliko razprav o reformi lokalne samouprave, danes pravzaprav ne vem, kje je ta reforma, zato tudi ministra sprašujem, ker je pač obravnava te točke zelo pomembna, in me zanima, kako je zdaj z delovno skupino, ki deluje na področju reforme lokalne samouprave. Po 20 letih pač imamo nekaj izkušenj in gotovo je kakšna reforma smiselna, gotovo pa se tukaj tudi večina strinja, da ne reforma na ta način, kot si jo je zamislil dr. Gregor Virant, ko bi kar črtal polovico slovenskih občin. Mimogrede, slovenske občine so pravzaprav, v povprečju gledano, med večjimi v primerjavi z drugimi državami članicami Evropske unije.

Tukaj je seveda tudi to pismo, ki smo ga dobili od Združenja občin Slovenije in Skupnosti občin Slovenije. Dejansko je en cmok za vse nas, kot da smo jih ali pa jih je Vlada na nek način izigrala, podobno pismo smo dobili tudi za Zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leti 2014 in 2015, ko se Skupnost občin Slovenije čudi nedogovorjenemu novemu 64. a členu. Ampak, tako na hitro je vse skupaj šlo, in danes če boste vprašali župane ali pa tudi občinske svet, boste videli, da nihče s temi rešitvami ni zadovoljen.

Kar zadeva ukinjanje pravne subjektivitete, ta zadeva 29. člen; torej pravne subjektivitete, recimo krajevnih skupnosti. Tukaj je zdaj vprašanje, če bi imeli, recimo, dobrega pravnika ali pa tako močnega političnega sindikalista, kot je gospod Branimir Štrukelj, ki bi zastopal občine, bi najbrž zadeva lahko tudi pravno padla, če jo primerjamo z Evropsko listino lokalne samouprave. Ni samouprava, če enostavno država poseže v neko organiziranost in pravno subjektiviteto ali pravno subjektiviteto na lokalni ravni. To bi morala biti pristojnost občin.

Mi imamo primere v občini, iz katere prihajam, smo že pretekli mandat spremenili statut in dejansko krajevne skupnosti kar ukinili. Tu je bilo polno soglasje, tako da imamo občinski svet in potem šest vaških odborov za šest vasi, ki so na nek način posvetovalni organi občinskemu svetu, v katerih, teh vaških odborih, seveda sedijo tudi svetniki iz tiste vasi, če jih vas seveda ima, in na nek način zadeva kar dobro funkcionira. Ni pa dobra ta rešitev, da država na nek način dirigira, kakšna naj bo organizacijska

shema lokalne samouprave. Hvala lepa zaenkrat.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Matjaž Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa.

Sem mislil, da bom pri tej točki molčal, ampak je bilo na začetku predvsem s strani nekaterih nametanih toliko neresnic, toliko izmišljotin in toliko nepoznavanja, pri tem pa še, zanimivo, poučevanje, kako nekateri nič ne vemo, se mi zdi, da je to bilo po moje zelo nekorektno. Zato bom zelo plastično, ker zelo rad plastično povem, kaj se sploh tukaj dogaja in kaj je bil namen zakonodajalca.

Prvič, občine so podpisale, za moje pojme, zelo dober dogovor. Zakaj? Obdržale so v priv fazi povprečnino relativno na znesku, ki na nek način lahko omogoča občinam, da imajo in investicije, da se ukvarjajo z vso zakonodajo in tako naprej, po drugi strani so pa z državo sklenile dogovor, da mora v šestih mesecih za 210 občin, ta ista država, skleniti dogovor, kjer bo toliko zakonskih obveznosti izpustila, da bodo lahko znižali povprečnino na 500 evrov. Če tega ne naredi, bo ostala povprečnina 525, ker mora država najti nekje 23 milijonov. Moje osebno mnenje, ker sem pa vendarle bil župan, sicer malo manjše občine, ampak zadeve poznam, država ne bo mogla, za moje pojme, najti neke skupne ukrepe, ki bodo zadovoljile 210 občin, ki bo občine od 300 pa do 210 tisoč prebivalcev in bo to zelo težko. Če pa bo, pa mislim, da je treba ministru dati potem neko medaljo. To je ena stvar.

Druga stvar, ko sem poslušal gospoda Jožeta Horvata, malo je skakal sem in tja, moram reči, ne gre kriviti opozicijo pri pokrajinah, Jože. Ti sam veš, da kadar se govori o novih občinah, kadar govorimo o pokrajinah, kadar smo govorili v Državnem zboru, ni bila opozicija ali pozicija, ampak so bili županski lobiji, če lahko temu tako rečeš, bom rekel, lobiji iz različnih okrajev. Sam veš, kako smo prihajali najprej s šestih pokrajin na 12 pokrajin in tako naprej. V Sloveniji na nek način gre zadeva v to smer: treba je nekaj spremeniti, moramo nekaj narediti, ampak ne v moji občini, ne v mojem podjetju, ne pri meni, pri tebi in pri tvoji občini, tam je treba pa nekaj spremeniti. Zato se pa v tej državi ne spremeni nič.

Na tisto, če želite, notorično zavajanje glede pravne subjektivitete. Verjamem, da Miha Kordiš ne pozna delovanja lokalne skupnosti, da ne ve točno, kaj v občinah delajo župani, da ne ve točno, kaj delajo člani krajevnih skupnosti in tako naprej. To, da je zavajal iz te sredinske dvorane, da je zavajal, da s tem členom ukinjamo, ne vem kaj, celo je rekel, ukinjamo krajevne skupnosti, ukinjamo demokracijo in ne vem še kaj, je laž. S tem ukinjamo – ne denar – ukinjamo tiste majhne šerife v občinah ... /oglašanje iz klopi/ Ne, ne, ne! Sedaj bom pa nekaj povedal. Poglejte, kaj se je naredilo.

Krajevne skupnosti zelo dobro laufajo, če je med njimi in med županom dober odnos. In ne rabiš nobene pravne subjektivitete, ampak dogovor, kaj bo ta krajevna skupnost delala, kakšen program bo imela in ko se to dogovoriš, v proračun daš postavko in zadeve funkcionira – če je normalen odnos. Če je pa med županom in predsednikom krajevne skupnosti političen dvoboj, je pa za predsednika krajevne skupnosti seveda pomembno, da ima svojo pravno osebo, da je svoj mali župan in se nekateri za to borijo. S tem pa, da občino bistveno več stane, ker je treba imeti enega zaposlenega, ker je treba delati obvezno zaključne račune, ker je treba delati bilance in tako naprej. V primeru, da bi pravno subjektiviteto ukinili, bi ostala normalna krajevna skupnost, vse bi ostalo isto, samo ne bi bilo treba imeti tam enega zaposlenega, ne bi bilo treba delati bilance, ker bi to delali vse na občini. Ne bi pa ... Če je pametni župan, pa pametna krajevna skupnost, se pa nobena investicija ne bi ustavila.

Ampak, ker Socialni demokrati spoštujemo dogovore predvsem s socialnimi partnerji in tako naprej, v tem primeru z občinami, bomo podprli ta amandma. Samo ta amandma bomo podprli, žal samo zaradi enih petih, šestih županov, ki v svoji občini ne morejo narediti reda. In podprli bomo tudi zato, da ne bi slučajno ogrozili dobre pogovore in dogovore, ki jih rabimo v šestih mesecih, da bomo našli neko rešitev, ki bo predvsem dobra za občanke in občane vseh 2013 občin. Tako, da tukaj gre za eno veliko zavajanje in za en politični prestiž posameznikov tudi v ZOS in v SOS.

Še nekaj. Tudi župani se med sabo nismo mogli dogovoriti, pa da bi imeli samo eno skupnost, ki bi nas zagovarjala. Ne! Smo morali imeti Skupnost občin Slovenije, ker so bili tam bolj levi župani, potem pa je ZOS naredil pa svojo skupnost, zato ker so bili tam bolj desni župani. Potem so pa mestni župani mislili, da pa se tudi ne morejo pogovarjati, ker so to premajhne občine, so naredili pa še ZMOS. In zdaj imamo 3 skupnosti občin, ki se pogovarjajo in se dogovarjajo in se nič ne morejo med sabo dogovoriti. Mislim, samo zadeve moraš malo poznati, moraš biti realen, pa ne smeš računati, da ti bo mogoče škodoval kak takšen nastop. Ampak jaz raje dam več denarja za občine kot pa za nekatere posameznike, da bodo sestankovali, da si bodo izplačevali denar. Ko sem bil župan, so predsedniki krajevnih skupnosti najbolj delali / oglašanje iz dvorane / – v redu je – so predsedniki krajevnih skupnosti najbolj delali, več, kot vsak občinski svetnik. Predsedniki krajevnih skupnosti so hodili od hiše do hiše pobirat podpise, da smo lahko imeli investicije v kraju, hodili na vse sestanke občinskih svetov in zato niso prijeli nobenega evra in je taka krajevna skupnost odlično funkcionirala. Svetniki pa velikokrat pridejo na občinske seje, odprejo na sami občinski seji svoj program oziroma vabilo in ga malo preberejo.

Tako mislim, da ni fino, da govorimo kar tako, na lahko, da govorimo, da bomo ukinjali, ne vem občine in tako naprej, če zadeve ne poznamo. Je pa fino slišati, kako ti vse veš, kako to vse znaš. Fino pa je, da kdaj sodeluješ pri postavitvi kakšne telegraf štange, pa kakšne ceste, ki jo kje delajo, da znaš malo drugače razmišljati, ne samo to, kar prebereš v knjigah. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Erika Dekleva.

ERIKA DEKLEVA (PS SMC): Hvala za besedo.

Prej sem hotela replicirati gospodu Lahu. Bom zdaj povedala, da pač ne vem, ali ste natančno sledili razpravi v Državnem zboru, vsekakor pa niste razumeli kolegice Anite, ki je razpravljala pred vami. Res ne vem, zakaj ste vi brali cel dopis Združenja občin, niti ne vem, komu ste ga brali, še manj razumem, zakaj menite, da mi tega nismo prebrali, ker Anita, ki je pred vami razpravljala, vam je povedala, da smo ta dopis prebrali, da smo se o njem pogovorili, da smo razmislili in da bomo sledili željam občin, in da bomo podprli vaš amandma. Tako da ... Razprava ... Okej, je bila malce mimo.

Drugače pa – ja, predlog zakona o ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin res posegajo v enajst zakonov, vendar pa so prav vsi ukrepi v zakonu, kot prvič, usklajeni in dogovorjeni z reprezentativnimi združenji občin in Vlado in pa definitivno vplivajo na povprečne stroške za opravljanje obveznih nalog občin in odpravo administrativnih ovir. Vse te ukrepe oziroma večino teh ukrepov so predlagale občine same in meni se zdi to ključno in pomembno. Si pa osebno ne delam nobenih utvar, da je kdorkoli s tem zadovoljen. Dejstvo je, da se z rebalansom proračuna jemlje finančna sredstva občinam v obliki znižanja povprečnine. Vendar menim, da bi bilo velik bolj neodgovorno, če bi nižali povprečnino in puščali občinam isti obseg zakonsko obveznih nalog ali pa bi jih celo povečevali. Tako pa dejansko imamo sedaj pred seboj predlog zakona, ki prinaša pozitivne spremembe in te spremembe bodo imele pozitivne finančne učinke in občinam bodo pomagale doseči prihranke na različnih področjih. Seveda je to le prvi korak in nas najpomembnejše še čaka in to je sprejetje sistemskih ukrepov na področju financiranja občin.

Kolega Kordiš je dejal, da je Vlada vehementno zatrjevala, da je predlog zakona usklajen. Tudi sama se sprašujem, ali sva sedela na seji istega odbora, ker tam so to isto povedali tudi predstavniki občin. Tako podpredsednik SOS kot predsednik ZOS sta poudarila, da so združenja občin z Vlado dosegla in podpisala dogovor. Upam, da so podpisali nekaj, kar je bilo usklajeno. Seveda pa je jasno, da gre za kompromis; in prav to mislim, da je pohvalno. Najlažje je biti v opoziciji in kritizirati, bistveno težje pa se je uvesti in doseči

nek dogovor oziroma sprejeti, kot v tem primeru, kompromis. Predlogi, verjamem, da sledijo skupnemu cilju in to je stabilizacija delovanja občin. Res je, da smo poslanci prejeli tudi pisna mnenja posameznih občin, ki se z ukrepi ne strinjajo in opozarjajo na nekatere po njihovem mnenju neustrezne rešitve, ampak kot smo že slišali, jasno, učinki finančni v vseh občinah ne bodo enaki, ker so tudi razlike med občinami zelo velike. Nekje je treba začeti, saj je delovanje lokalne samouprave treba racionalizirati in bolje organizirati, ne nazadnje se je ravno v občinskih upravah število zaposlenih od leta 2008 dalje povečalo za kar 4,2 %.

Tako kot sem na začetku rekla, bi danes predvsem z veseljem ugotovila, da je predlog zakona usklajen, da je dogovorjen in da predlagani ukrepi predvidevajo zmanjševanje stroškov občin, kar je bil cilj. Kako visoki bodo ti prihranki, pa bomo lahko preverili še čez čas in se mi zdi sedaj zelo neodgovorno trditi, da jih ne bo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospa Andreja Katič.

ANDREJA KATIČ (PS SD): Hvala.

Žal mi je ostalo zelo malo časa, ampak najprej, naloge občin so se bistveno povečale v vsem tem času in finančni viri za to se niso zagotavljali, čeprav bi se morali. Zato se je povečalo tudi število zaposlenih v občinskih upravah. Od leta 1998 naprej sem direktorica občinske uprave, sodelovala sem skoraj v vseh pogajanjih z Vlado na nasprotnem bregu kot gospod Lavtar in velikokrat se ne strinjam in tudi sedaj menim, da ta zakon je samo blažev žegen na to, kar občine potrebujejo in finale pogajanj šele pride.

V Sloveniji imamo tri različne vrste občin: mestne občine, občine na posebnih območjih in ostale občine. Zakon žal ni šel v tej smeri, da bi se jim zagotovilo tudi različno financiranje, ampak vse mečemo v isti koš. Od ministra bo pričakovati, pa verjamem, da bi bilo to delo za enega celega ministra, da se bo lotil tega, da bo pogledal in da se bomo skupaj odločili, kakšne občine želimo, katere naloge dejansko opravljajo ali naj opravljajo in koliko denarja za te naloge tudi potrebujejo. In to je tisto temeljno, kar nas čaka, in šele takrat bodo občine v bistvu zadovoljne s tem, ko bodo videle, kje so in kje je njihovo mesto v tej strategiji razvoja lokalne samouprave.

Kar se tiče samo pa še položaja mestnih občin, tudi Ustavno sodišče je velikokrat naložilo, da mora zakon urediti poseben status mestnih občin pa temu žal še nismo sledili, tako da nas tudi to čaka.

Kar se tiče pa krajevnih skupnosti in mestnih četrti, pa se strinjam s tem, kar je kolega Han pred menoj povedal. V Velenju imamo šestnajst krajevnih skupnosti, ki so samostojne pravne osebe, tri mestne četrti, ki

niso, delajo približno enako, samo predsedniki krajevne skupnosti, ki so samostojne pravne osebe, imajo nekoliko več dela s finančnimi papirji. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Franc Laj.

FRANC LAJ (PS SMC): Spoštovani predsednik, hvala za besedo, spoštovani predstavniki ministrstva, kolegice in kolegi!

Ogromno je bilo že povedanega okoli financiranja uravnoteženja javnih financ občin – ampak, kaj je bistveno? Zagotovo to, tudi lahko vam povem iz same prakse, da je marsikatera občina že pred tem ugotovila, da ne razpolaga z zadostnimi sredstvi, s katerimi bi lahko kvalitetno pokrila vse na njo prenesene naloge. Zato kot tudi ta zakon so bile prisiljene oziroma so se prilagodili trenutnim finančnim situacijam in so določene službe organizirane v obliki organov skupnih občinskih uprav, in sicer trenutno že v Sloveniji obstaja osemindeset tovrstnih organov in ti so se začeli ustanavljati že leta 2005. To je vsekakor pozitivna praksa, ker na marsikaterem območju zelo dobro funkcionira. Zakaj? Zaradi tega, ker so ene občine, predvsem majhne občine, bile kadrovske izredno podhranjene, vendar pa si zaradi razpoložljivih virov financiranja niso mogle privoščiti, da bi se kadrovske okrepile in so se prav zaradi tega odločile v tovrstno obliko povezovanja.

Glede na to, da pričujoči zakon ne prinaša celovite systemske rešitve, kar je objektivno jasno, da zaradi tega hitrega ukrepanja to sploh ni mogoče oziroma zelo težko je pričakovati, da bi se v temu kratkemu času lahko kvalitetno pripravile. Prinaša pa, kot sem že rekel, na marsikaterem področju pozitivne stvari, ki so se že uveljavljale v praksi, in predvsem to, da tudi ostale občine, ki se do sedaj še niso prilagodile novim razmeram, da bodo na nek način tudi na podlagi tega zavezane, da se bodo prilagodile.

Zakon bom podprl tudi zaradi tega, ker prinaša možnosti in priložnosti za pridobitev dodatnih finančnih sredstev za investicije, in to predvsem velja za tiste občine, ki so nekako razvojno odrinjene, to se pravi, da je redka poseljenost, obmejne občine in tako dalje.

Tako govoriti, da ta zakon prinaša samo slabo, mislim, da kar nekaj pozitivnih stvari tudi prinaša. Prav tako – bom še to izkoristil, da bom omenil, kar se tiče pravne subjektivitete. Marsikatera občina je to že uredila, ker je videla, da bo lahko tako bolj racionalno funkcionirala in celo še povečala svojo učinkovitost in investicijsko sposobnost. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo dajem gospe Janji Sluga. Izvolite.

JANJA SLUGA (PS SMC): Hvala lepa za besedo.

Rekla bi takole, da bi si seveda vsi želeli več denarja na vseh področjih. Ampak, če bi ga bilo vsepovsod dovolj, potem proračuna sploh ne bi potrebovali in potem teh ukrepov danes tukaj ne bi sprejemal. Zakaj je ta zakon nujno sprejeti – zato ker je bil dogovorjen s soglasjem z občinami, pogajanja, smo slišali, so bila dolgotrajna, naporna in bi se morala zgoditi že zdavnaj. Pozdravljam napore te vlade, ki – če malo spremljamo – na vseh področjih resnično, resnično dela na tem in se trudi, da se dogovarja s socialnimi partnerji in da vzpostavi neko komunikacijo in nek dogovor in tega sem zelo vesela.

Kot so že ugotovili vsi moji predgovorniki, občin je veliko, med sabo so si povsem različne, nikoli, nikoli – po stari slovenski navadi – neki ukrepi ne bodo všeč vsem in nikoli se vsi med sabo ne bodo mogli dogovoriti in se poenotiti. Ta predlog po eni strani predstavlja nek protiukrep, neko uravnoteženost temu, da je pač občinam treba znižati povprečnino. Državni proračun ne prenese več takšne višine, kot je bila določena do sedaj. Če bi kar naštela mogoče nekaj dejstev, neko dejansko stanje. Zakon o financiranju občin je bil sprejet pred letom 2008, to se pravi pred letom, ko so se zaradi krize prihodki iz naslova dohodnine v bistvu začeli zniževati. Ta učinek je bil na državni proračun takojšen, občinske proračune pa ne, ker se pri izračunu povprečnine upoštevajo podatki za 2 leti nazaj, torej pride vsaj do 2-letnega zamika. Če pogledamo tudi indeks državnega proračuna in indeks proračuna občin, lahko ugotovimo, da znaša indeks državnega proračuna v letih med 2008 do 2014 minus 9, torej 91 %, medtem ko znaša indeks občinskih proračunov plus 8, torej 108 %. Pomemben podatek se mi zdi tudi število zaposlenih, in sicer da se je v tem istem obdobju, se pravi od leta 2008 do leta 2014, število zaposlenih na občinskih upravah povečalo za 195, torej za 4,2 %.

Seveda se zavedam, da so občine v zelo različnih položajih; kot rečeno, ene nimajo do zdaj še nikakršnih težav, še vedno tudi zaposlujejo, druge se že vsakodnevno spopadajo z zamiki plačil in nesposobnostjo plačevanja računov. Ampak v svoji občini, če pogledam, lahko v tem trenutku zelo hitro naštejemo kar nekaj stvari, ki bi si jih želela, da bi bile še narejene, pa mogoče to zdaj ne bo mogoče, ker je stanje v državi takšno, kot pač je. Ta predlog ponuja občinam nek nabor nekih ukrepov, ki jih lahko občine izkoristijo, si s tem pomagajo in nekako, kot sem že rekla, s tem dobimo neko protiutež temu znižanju povprečnine.

Glede amandmaja k 5. členu bi pa dejala samo to, kar je bilo sicer že rečeno, ampak nekako se mi zdi, da je bilo tudi preslišano. Se pravi, na predlog Združenja občin Slovenije, na njihov predlog, se en zahtevek – gre na en zahtevek zemljiške parcele znotraj

katastrske občine lahko največ 10 posameznih nepremičnin. Torej, to so predlagale občine same. Ni predlagala Vlada in v tem primeru je bil njihov predlog upoštevan. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Besedo ima gospod Zvonko Lah. Izvolite.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa za besedo, predsedujoča.

Zelo se strinjam z vašo razpravo. Tukaj v parlamentu mislim, da so vsaj štiri bivše direktorice občinskih uprav. Ministru bi predlagal, da jih vključi v ekipo in še kakšnega bivšega župana, in mislim, da bo zakonodaja dosti bolj užitna, kot pa če bodo samo uradniki na vladi to pripravljali.

Ta dopis, ki je prišel včeraj – zakaj sem ga prebral? Očitno, če ni to prav oziroma ali lažeta ta dva predsednika, ki sta to napisala ali kaj? To je po seji odbora, ki je sprejel te amandmaje in te člene in naknadno je to prišlo po seji odbora. Če mislite, da ni prav ... Prav pa je in sem prebral, da tudi tisti predsedniki krajevnih skupnosti, ki danes gledajo, vedo, kaj je bilo napisano. Mogoče so se samo posuli s pepelom, ti združenji, do tistih občin, ki jih nista prav zastopala v dogovorih, mogoče tudi to. Vesel pa sem, da ta naša dva amandma tudi koalicijske stranke podpirajo.

To, kar je bilo rečeno – zakaj ta zakon? Ni denarja, občinam je treba manj dati, da pa ne boste toliko manj in toliko prizadete, vam bomo pa omogočili, da boste privarčevali, ne boste imeli toliko izdatkov. Če gledam samo ta amandma k 5. členu. Vlada je hotela dati neko orodje, da bodo občine prišle do določenega prihodka, s tem da bodo zaračunavali nenormalno visoke takse za ta potrdila našim občanom in državljanom. Je bilo rečeno, občine bodo toliko pridobile. Ja, ampak bodo zaračunale občanom, kar ni prav in ni pošteno! Enostavno skrbi prestavite na nižji nivo in naj se občine potem znajdejo! Potem smo kupčkali na samem odboru, kaj je prav, če je za vsako parcelno številko to preveč, dajmo pa na 10 skupaj in dajmo na katastrsko občino pa dajmo, ne vem kaj še vse. Kar nekaj smo tam modrovali in na koncu prišli do enega zaključka. Mogoče bi bilo celo bolj prav na katastrsko občino kot pa na OPN. Veseli me, da vsaj nekateri to podpirate.

Kar se pa tiče k 8. členu. Že sedaj imajo občine in župani – in verjemite mi, tisti, ki so vsaj večkrat bili izvoljeni, niso neumni, so dobri gospodarji in to lahko dokazujemo, da so občine ogromno naredile s tistim denarjem, ki so ga imele v teh 20 letih. Bistveno več kot država! Pustimo njim, da občinski sveti sami odločijo, ali bo tam ena krajevna skupnost imela račun ali ga ne bo imela; naj se sami odločijo. Ena mestna občina, ki ima 20 krajevnih skupnosti, 20 krajevnih praznikov, donatorjev, sovlaganj in ne vem koliko služnosti, je treba pobrati. Zakaj ne pustijo račune predsedniku krajevnih skupnosti, da ima svoj denar in bo lažje pobiral tiste

služnosti po terenu, da bodo vodovode lahko zgradili, kanalizacijo in ceste. To je stvar posameznikov. En ima tako prakso, da bolje deluje, drugi pa drugačno. To je stvar. Sedaj pa bomo mi kaj na silo osrečevali nekatere župane. Jaz to tako vidim. Tukaj ne bomo profitirali. Ne vem, kdo je izračunal. Ali ste izračunali, koliko bomo tukaj pridobili ali bodo občine pridobile? Mislim, da bodo več izgubile, če določeni projekti zaradi tega ne bodo izvedeni; da bo manj ljudi dobilo zdravo pitno vodo ali kakšna cesta ne bo zgrajena. Sedaj imamo velik problem, kar se tiče posegov občinskih cest, kategoriziranih, na privatna zemljišča; tožbe, ker so sodišča kar pripoznala nazaj lastnikom, do so lastniki cest, lastniki objektov, ne samo zemljišča pod objektom. Baje je bil tudi celo primer, da bi enemu moral Dars celo plačati del avtoceste, ker gre po parceli, ki ni bila prej pridobljena v imenu države. Kot Butalci. In velike probleme imajo zdaj občine, ker pravijo, da kar v vrsti čakajo lastniki s tožbami. Verjetno bodo na terenu predsedniki krajevne skupnosti ali pa člani sveta krajevnih skupnosti lažje do tistih lastnikov prišli in se pametno pogovorili, če že nimamo zakonodaje tako urejene, kar bi bilo sam po sebi umevno, da je vrednost tistega zemljišča pod objektom vrednost dejanske rabe, ali je bil travnik, ali je bil gozd, ali je bila njiva, ne pa vrednost objekta, kar se v praksi zdaj pojavlja. In pustimo tisto, kar dobro funkcionira in dobro dela, tistim, ki to upravljajo bolje, kot pa upravlja država.

Ne dvomim, da minister nima najboljših namenov in želi kar najbolje stvari urediti, ki so zelo neurejene, vendar, gospod minister, na tak način, kot so bili ti prvi koraki, ne bo najbolje. Lokalna samouprava, kot je kolega Trček že tam bral Evropsko listino ali pa določbe Evropske listine lokalne samouprave, je zelo občutljiva tema. In Evropska listina in naša Ustava pravi, da mora država zagotoviti sredstva za naloge, ki jih naloži občinam. Tudi predsedujoča je to povedala. Od leta 2008, kot pravite 4 %, 4,2 % je bilo več zaposlenih, nalog verjetno pa za 10 % več zaposlenih, za katere pa občina niti sredstev ni zagotovila.

Vesel sem, da boste podprli, upam da, oba amandmaja. V tem času pol leta pa, gospod minister, da boste našli res tiste prave prihranke pri občinah. Mislim, da je na odpravljanju administrativnih ovir ali pa birokratskih, največ dela in največ koristi, ker sem prepričan, da občine opravljajo najmanj 30 % jalovega dela. Če bi vsi tisti, ki opravljajo jalovo delo, opravljali koristno delo, pa je tega tudi veliko, bi bilo tudi še bistveno več narejenega. Določena poročila morajo pošiljati po trikrat na državo, pa še pokličejo nazaj, kdaj boste poslali. To lahko povejo bivše direktorice, kako to zgleda.

Želim vam srečno roko pri tem, upam pa, da boste tistih 23 milijonov zagotovili, če ne boste dobro uspeli, pa res konec leta dali občinam, če ne bodo toliko prihranile. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Besedo ima dr. Franc Trček. Izvolite.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo, predsedujoča.

Kot je kolega Lah zelo plastično povedal, mi se tu pogovarjamo o lokalni samoupravi. Samouprava. Občine na to seveda različne načine organizirajo. Če bi šli zdaj gledat to najnižjo delitev, bi videli, v enih občinah imajo krajevne skupnosti, mestne četrti, vaške več pristojnosti, v drugih manj. Kolega Han je žal odšel, lahko bi mu povedal, da sem v življenju tudi kakšen jarek za vodovod skopal – pa za kaj še? Kaj smo že kopali? Za ozemljitev televizijskega oddajnika na Žežlju, da sem tudi v gozdu z babico kakšne kostanje podiral, da smo potem dobili, bom rekel v lepi slovenščini telegraf štange, da smo si telefon postavili in tako naprej. Tako ta praktični vidik zelo dobro poznam.

Zelo mi je tudi jasno, kaj pomeni pravna subjektiviteta. Ne vem, kako delate druge stranke, v Združeni levici naši strokovnjaki za svoje peneze garajo in včasih mogoče tudi preveč časa namenimo kakšnim zakonom, ki niso najpomembnejši, to pa gledamo v luči seveda tudi participativnega proračuna. Navsezadnje, da prihaja tudi do neke delitve odgovornosti. Seveda je tukaj kolega Han strigel, pa rekel, zdaj boš pa dobil še toliko malih šerifov, pa je šel takoj spraševati sekretarja ali vedeje, koliko pa je teh subjektivitet, pa bi jih bilo 800, pa je rekel, da bo to blazno drago. Glejte, 10. člen, Pravica lokalnih oblasti do združevanja: "Lokalne oblasti imajo pri izvajanju svojih pooblastil pravico sodelovati in v okviru zakona oblikovati konzorcij z drugimi lokalnimi oblastmi za izvajanje nalog skupnega pomena." Lahko pa potem, ne vem, ima deset občin skupaj enega birokrata, ki bo bilance na koncu delal, pa bo prišlo cenejše, če sem zelo banalen.

Moti nas v tem zakonu in v sorodnih tovrstnih zakonih sam pristop, ki ni dober za pravni red v Sloveniji, kar sem že večkrat nekako povedal. Tudi imam občutek, da minister nekako razume resor in hoče nekaj premakniti. Sedaj pa je na meni kot poslancu – pogledajte, ne bom delal forenzike, kdo se je dogovarjal s figo v žepu. Resorno ministrstvo trdi, da ste se zmenili, včeraj dobimo nek tovrstni dopis in zdi se mi, da bi malo vseeno morali končno se začeti zavedati, da živimo v 21. stoletju, kjer različni ljudje različno mislimo in tudi delujemo in tudi pričakovati neko enotnost občin, da jih boste vse na eno šimelno merili – tega več ne bo! Zaradi tega bo delo izvršilne oblasti vse težje in bomo verjetno vse težje tudi našli ljudi, ki bodo pripravljeni na tem garati. Meni se zdi pravna subjektiviteta teh najnižjih teritorialnih ravni organizacije družbenega delovanja pomembna tudi zaradi tega, ker na ta način tudi v nekih občinah porazdelimo odgovornost. Če bi bilo tega zavedanje več, mogoče celo kakšne občine ne bi imeli. Mogoče bi imeli celo manj občin, ker

občine so se pogosto ustanovljale, veste, ste imeli kraj A in kraj B. Kraj A je bil center občine, kraj B je bil malo zanemarjen, se je počutil zanemarjenega, pa je bila zakonska podlaga za neko tovrstno ustanovitev. Mi sedaj lahko na veliko bentimo tu, da polovica občin niti ni zagotovila tisti minimalni kriterij, ampak te občine so v 20 letih naredile nek infrastrukturni preboj, kar je v redu. Na nas pa je, da po 20 letih seveda to temo odpremo, jo premislimo, se končno že nehamo pogovarjati o pokrajinah, ampak se resno zagrizemo v to.

Upam, da bomo junija imeli o neki razpravi s številnimi deležniki res nek dober predlog strategije lokalne samouprave, ki bo izhajala iz tega, da govorimo o samoupravi, ne pa o tem, kaj bomo mi občinam nalagali. Hvala.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Besedo ima gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):

Saj ni čudno, da volivci in volivke, Slovenci in Slovenke, pravijo, da toliko neumnosti in norosti je lahko samo v tem državnem zboru.

V tej eni uri sem se naposlušal o pravni subjektiviteti od volilne vspečnosti posameznim občinam in za to da so opravili domačo nalogo do nekih razlag, kako je treba prepustiti lokalno samoupravo, da se samoupravlja in tako naprej. Kar je pa najbolj obskurno, je pa to, da se večina strinja, da pravna subjektiviteta, takšna, kakršna je ne more biti, ampak okej, zaradi petih županov boste podprli trapast SDS amandma. Tega ne razumem! Oprostite! Tega ne razumem. Štiri ure in pol smo bili na odboru in štiri ure in pol je bila, bom rekel, neka konsistentna razprava, kjer smo prišli do nekih zaključkov, zakaj kakšna stvar je prišla in zakaj jo je treba podpreti in zakaj ne. Sedaj pa ne vem; jaz ne vem, kaj se je zgodilo ponoči – čira čara, gotovo, drugi ljudje, fertig, bomo podprli, ne gremo se več. Poglejte, tako to več ne gre naprej!

Sedaj grem pa po vrsti, dovolj časa imam, da to razložim. To je približno tako, kot da imate v familiji, saj poznate tisto družinsko kartico, Pika kartico, da ne bom še imena in reklame delal. Ene so na ime in priimek – tisti, ki bo plačal to na koncu –, zraven spodaj je pa družinska kartica, kjer hčerke in sinovi vlečejo in draisajo po POS-terminalih in vlečejo in zapravljajo, kakor se da. Ampak na koncu vedno samo en plača: ata ali pa mama. V tem primeru lokalne skupnosti je občina tista, ki bo vedno plačala vse neumnosti, ki jih naredi del občine s pravno subjektiviteto, ki je šel v kredit in vzel za neko cesto, nek vodovod in ne vem kaj še vse in tega denarja sploh nima. Veste, kdo ima pravno subjektiviteto? Tisti, ki tudi denar dobi! Ta trenutek je odvisno samo od občinskega sveta na lokalni ravni, ali se bo odločil, da bo dal denar, ne glede na to, ali ima pravno subjektiviteto ali je nima. Vedno lahko odloči, da ga ima – s podračunom na računu občine, v

kateri ta ožji del je, pa če se mu reče vaška skupnost, krajevna skupnost ali četrtna skupnost. Kakorkoli že. Razlika je samo ena, da v nobenem primeru se ne more zgoditi, če tam ni pravne subjektivitete, da bi se lahko zadolžil mimo župana, ki je pa na koncu glavni in odgovorni v občini in bo nosil vse posledice teh neumnosti in norosti, ki se dogajajo v ožjem delu. In to vi dobro veste! Samo zaradi 5, 6 županov, zaradi tega, ali pa bom rekel, političnih strank, ki jim ustreza, ampak dobesedno ustreza, da ostaja pravna subjektiviteta, zato ker jim ni povšeči župan, bo nazaj noter zabijal kol in bodo delali po svoje.

Gremo naprej. Kaj sploh je pravna subjektiviteta? Ne gre za to, da vam bom zdaj razlagal in vas učil. Daleč od tega! Ampak, ker vi to zelo dobro veste, veste nekaj, da če hočeš biti pravno in neodvisen in se ne vmešavati v lokalno samoupravo, moraš imeti najprej svoje vire. Lokalne skupnosti še danes nimajo svojih virov 100 %, ampak jih na koncu zalaga zgornja mama, država jih sofinancira s povprečnino. Dokler je tako, ima država tudi pravico povedati, kje se pa stvari nehajo. Gre lahko ožji del četrtne skupnosti občine v stečaj? Ne more. Ne more iti v noben stečaj. Gre lahko občina? Pravnoformalno da. Seveda gre lahko, ampak zato je država posegla z nekimi mehanizmi. Zakaj se takrat niste oglasili, ko je država rekla, da se občina ne sme več zadolžiti za več kot 20 %? Zato ker je videla, da so tudi nekatere občine bile nore in so se zadolževale na 100 % svojih lastnih prihodkov. Takrat pa nič niste govorili o tem, da je to poseg v lokalno samoupravo. Zakaj niste tega takrat omenili? In mimogrede, koliko ima kdo znanja o tem, kaj kaj je in kaj kaj ni v lokalni samoupravi. 6 let sem bil podžupan, zadolžen – ne boste verjeli, gospod Lah – za četrtne skupnosti. In niso imeli nobene pravne subjektivitete, glasni pa ropotali so pa sto na uro in vsi so se sklicevali na njih, na njihove odločitve. In so uslišani, če hočejo biti. Tako da to – to je nonsens! Danes imate, oprostite minister, večino tukaj v Državnem zboru. Prepričajte jih, tako kot pri proračunu, da ne sprejmejo takšnih neumnosti, in boste naredili veliko koristi za 90 % občin, ne samo za ne vem koga. Zaradi tega, ker imajo občine ta problem, in to je nonsens, da enostavno to razlikujemo.

Ja, nikoli se ne bomo poenotili. Seveda se ne bomo nikoli poenotili! Saj to je normalno, saj smo zdrava družba. Ampak, en pa mora odločiti, ker ne moremo od tu do večnosti se pogovarjati, ali je to prav ali ni prav, ali smo pred volitvami ali nismo, ali ustrezamo tistemu, tretjemu, četrtemu. Lepo vas prosim, ta podpis, garantiram, da če grem zdaj vprašati vse člane županov, je večina za to, da se tak amandma ne sprejme, ampak zaradi 5, 6 županov je pritisk zaradi tega, ker se Skupnost občin vedno bolj in bolj boji, da bo vedno manj članov in potem mora takšne dopise pošiljati. Valjda nismo toliko neumni in naivni, da ne vem, kako nastajajo takšni dopisi. Čim ne ustreza en interes, dajmo poslati in potem

seveda poslanci vstanejo in čitajo takšne dopise, kot da bomo zdaj pa vsi se tresli. Novi poslanci in poslanke, navadite se, za kakšno stvar je treba vzeti tudi odgovornost. Če ste včeraj govorili, da ste prevzeli odgovornost za rebalans, prevzemite odgovornost tudi za to odločitev. In tako je tudi edino prav!

Minister, tu vas podpiram, skrajni čas je, da se tukaj naredi red. Če ne boste s tem manevrom uspeli, kako boste uspeli šele z ostalimi manevri, ker potem ne bo več en dopisek, potem bo sto dopisov. Je treba res enkrat carski rez narediti tu pri teh stvareh. Kdo je izvoljen neposredno – župan; kdo odloča in nosi odgovornost – župan. Torej, župan naj odgovarja za vse, ne pa neki lokalni šerifi, ta mali, ki niso niti izvoljeni neposredno na volitvah v smislu funkcije kot nosilci vodje četrtnih skupnosti, vaških skupnosti, ampak so samo izvoljeni kot četrtni svetniki ali pa vaški svetniki ali karkoli že. In tako je tudi prav. In kdo gre na koncu na sodišče? Župan! Nobeden drug ne gre. Župan! / oglašanje iz dvorane/ Na besedo boste prišli, ko se boste javili, do takrat pa dajte mir. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: / oglašanje iz dvorane/ Prosim za mir v dvorani! Gospod Zvonko Lah, replika. Izvolite.

ZVONKO LAH (PS SDS): Najprej bom povedal, da je bil gospod Jani Möderndorfer podžupan v Mestni občini Ljubljana šest let. Podžupan je lahko vsak svetnik. Velika večina od teh ne bo pa nikoli župan in nikoli ne bo imel polne odgovornosti. Vprašal bi, koliko samoprispevkov krajevnih je imela Mestna občina Ljubljana v času, ko je bil on podžupan. Nič! Vse je dala občina, občini pa država. V velikih, manjših občinah, ki imajo – moja občina ima primerne porabe milijon 800, proračun pa 5 milijonov. Od kod razlika? Razlika v prispevkih občanov, lastnih prispevkov od svojih osebnih dohodkov, zato da imajo zgrajeno komunalno infrastrukturo; za kanalizacijo, za vodovod, za telefonijo, ki smo jo gradili – vse smo gradili z lastnimi sredstvi. In še bomo morali! 30 % Slovencev nima zdrave pitne vode. Mogoče v Ljubljani? Če je nimajo v Ljubljani, potem je sramota za Ljubljano! Kolikor ima Ljubljana lastnih sredstev nad primerno porabo, koliko prihodkov dobi s taksami, s parkirninami, z vsem, potem je to sramota za tiste, ki ste upravljali z občino! Veliko občin, tam na robu, še nima vodovoda, gradijo vodovode s sredstvi, ki so namenjene za ceste, ker imamo tako formulo za financiranje, za ceste, ki so jih gradili pred 30, 40 leti s krajevnimi samoprispevki, pa ni za flikanje lukenj. In ne primerjati Ljubljano pa tam eno Zgornjo Kungoto ali pa Mirno Peč. Kaj smo pa v Mirni Peči zgradili s tistim denarjem, ki smo ga dobili od občine v tem času, pa trdim, da petkrat več kot Ljubljana na prebivalca. Petkrat več, grem staviti, kolikor hoče! In ne tukaj žaliti vse tiste župane, vse predsednike krajevnih skupnosti, ki po dvajset let gradijo, hodijo od

človeka do človeka, pobirajo služnosti in denar. Šest let sem sam pobiral z blokcem od hiše do hiše. Koliko ste tega v Ljubljani storili? Ne zdaj forsirati. Naj se župani sami zmenijo in občinski svetniki, komu zaupajo, kateri krajevni skupnosti, da bodo imeli svoj račun in bodo delali s tistim. Drugače je, če predsednik krajevnih skupnosti reče, da nam je občinski svet s proračunom določil toliko denarja in to je naš denar, določen z občinskim odlokom. Če bomo toliko in toliko še sami zbrali, bomo to investicijo speljali in vodili jo bomo sami...

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Prosim, če končate. To ni bila replika, niste povedali, kdo vas je narobe razumel.

ZVONKO LAH (PS SDS): Narobe razumel, ja, in še marsikaj bo.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Prav. Hvala.

Proceduralno gospod Möderndorfer. Izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB): Kolega Lah, ne vem, o čem sem ga narobe razumel. Govoril je vse druge traparije, ki sploh nimajo veze s tem, o čemer sem jaz razpravljajal. Glede na to, da se je odštevalo od časa, bi vas prosil, predlagam podpredsednica, da to takoj na začetku naredite, ne da čakate tri minute, ko pove že vse tisto, kar ni potrebno. Za prihodnje.

Se bom pa potem kasneje javil k razpravi, da razložim to, kar mi očita.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Besedo dajem ministru za javno upravo gospodi Borisu Koprivnikarju. Izvolite.

BORIS KOPRIVNIKAR: Hvala, predsedujoča, za besedo.

Vseeno menim, da je na mestu, da še nekaj dejstev pojasnim, pa tudi naših stališč glede na to precej burno razpravo, ki moram reči, da mi je zelo všeč, zato ker je vsebinska. Pa bodimo natančni.

Pravna subjektiviteta. Približno polovico občin jo je že ukinilo zaradi tega, ker so očitno smatrali, da je ali moteča ali jo ne potrebuje. Pa poglejmo, kaj je razlika. Če lokalna skupnost oziroma krajevna skupnost nima pravne subjektivitete, je lahko neposredni uporabnik občinskega proračuna. Pri občinskem proračunu ima svoj lasten podračun, letno ima svoj finančni načrt. Javnih naročil sama ne more upravljati, tudi če ima pravno subjektiviteto; zaposlenih ne more imeti, tudi če ima pravno subjektiviteto; torej, v ničemer ni razlika. Če ima pravno subjektiviteto, ne more sprejeti lastnega statuta, imenovati nadzorni odbor, nima lastnih finančnih virov, z njimi pa razpolaga. Še naprej bo lahko predsednik, tudi če nima pravne subjektivitete, sveta ožjega dela pooblaščen za zastopanje občine pri izvajanju v okviru ožjih delov občine –

se pravi, brez problema dobi pooblastilo – in tudi ožji del občine lahko še naprej upravlja z premoženjem te krajevne ali četrtne skupnosti. Torej, diskutiram o tem, zato da ugotovimo, ali se dejansko s tem predlogom kakorkoli posega v avtonomijo delovanja, samoupravno zastopanje, možnost uveljavljanja interesov občanov v ožjem delu. Tukaj ne vidim nobenih zadržkov, vprašanje je samo v tem, kako se razpolaga s sredstvi in prevzema obveznosti.

Mogoče glede zagotavljanja, da država ima nalogo, da zagotavlja občinam delovanje. Država zagotavlja občinam, da s svojo ureditvijo približno milijardo 100 letno za njihovo tekoče delovanje. In v preteklih letih iz zadnje finančne perspektive je bilo občinam s posebnim programom, ki je bil namenjen prav za lokalne skupnosti, namenjeno dodatne 1,4 milijarde za neposredne investicije in iz teh investicij se je dejansko ogromno v občinah zgradilo infrastrukture.

Kar se tiče dejanskih prihrankov, gospod Lah, ko omenjate, da bi se morali ukvarjati s konkretnimi zadevami, ki se nanašajo na hitrejša postopke in odpravljanje administrativnih ovir. Točno to je predmet tega zakona, v več točkah se točno tega dotikamo in te poenostavitve postopkov in zmanjšanje obremenitev občin dejansko tudi uvajamo.

Še enkrat pa komentar glede na reprezentativnost, kar je bilo tudi večkrat očitano. Tri združenja občin imamo, dve imata po zakonu reprezentativnost, tretja te reprezentativnosti po zakonu nima, pa vendar so vsa tri združenja ob vseh pogovorih popolnoma enakopravno sodelovala, vsa stališča so bila enakopravno upoštevana, seveda so pa na koncu dogovor podpisala samo združenja, ki imajo dejansko priznano tudi reprezentativnost.

Mogoče še za ta načelna vprašanja, ki se vedno znova odpirajo takrat, ko želimo delati manjše izboljšave. Strategija lokalne samouprave je začela svojo pot, se pravi, je tik pred tem – mislim, da naslednji teden gredo dokumenti v javno obravnavo –, ampak še enkrat poudarjam: to ne bo strategija lokalne samouprave, za katero bi, recimo, na Ministrstvo za javno upravo pripravili predlog besedila in jo dali za nekaj dni v javno razpravo, ampak smo pripravili predlog odprtih vprašanj, na katera želimo stališča deležnikov; tudi predstavnikov lokalne samouprave, poslanskih skupin in vseh ostalih, potem pa bomo šele zapisali neke usmeritve v dokument, ki se bo ponovno tudi javno obravnaval. Torej ne projiciramo stališč do teh ključnih sistemskih vprašanj, ampak sprašujemo ciljne javnosti, kakšna ta stališča dejansko so.

Ob vsej tej razpravi, ki jo poslušam, se mi vedno znova, pa ne samo tokrat, ko govorimo o lokalni samoupravi, ampak tudi na nekaterih drugih področjih, dva ključna zaključka, taka zelo splošna, porajata. En ključni zaključek, s katerim se vsi strinjamo, je to, da nujno potrebujemo spremembe, izboljšave, popravke sistema. S tem se vsi strinjamo. In drugi ključni zaključek je,

da vsako spremembo, ki jo predlagamo, je treba zavreči. Na tak način se spremembe ne bodo zgodile. Predlagali smo nekaj konkretnih sprememb, niso briljantne, gredo pa v pravo smer in so dogovorjene.

Torej predlagam, da te spremembe podpremo in dejansko zagotovimo, da se v nekem manjšem delu pa vendar izboljšajo pogoji za poslovanje lokalnih skupnosti, v ničemer pa ne poslabšajo.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? Prosim za prijavo.

Besedo ima, gospod Primož Hainz. Izvolite.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Gospa podpredsednica, hvala lepa za besedo. Kolegice in kolegi!

Seveda moram reči, da ta razprava je na nek način globalna, ker je lokalna samouprava eden velikih problemov naše družbene ureditve. Seveda pa moram reči, da če ste pred dnevi brali intervju z Vesno Vuk-Godina, ki je zbrala nekaj zgodovinskih – napisala je knjigo seveda na to temo – dejstev, nekateri so na to že prej opozarjali, ona pa kot antropologinja, v kateri ugotavlja, da slovenski družbeni princip je princip kolektivism. To je seveda zelo pomembna zadeva, ko gradiš lokalno samoupravo, ker je samouprava v tistem pozitivnem smislu ne samo – ker nekateri pravijo, da je samoupravljanje bilo v preteklosti neka izmišljotina in ona ni. Gre za to, da je samoupravljanje bilo imanentno slovenskemu življu že pred stoletjem, še preden smo rekli, da je to slovenski živelj. To samo zato, ker tema je težka in se je moramo na ta način tudi previdno lotevati.

Kar se pa tiče konkretnega zakona, pa moram reči, da je popolnoma očitno bilo iz te razprave, da je ves zakon sporen, če malo poenostavim, samo na točki vprašanje pravne subjektivitete. Pri pravni subjektiviteti gre za razpolaganje s finančnimi sredstvi, to je minister seveda tudi na nek način sedaj razložil. Ta problem te subjektivitete pa ni povezan z evropsko listino o lokalni samoupravi. Evropska lista lokalne samouprave popolnoma jasno reče princip subsidiarnosti; ampak ta princip subsidiarnosti pomeni samo to, da če višja stopnja ali pa večja stopnja da pooblastilo nižji stopnji – beri država občini ali občina četrti skupnosti – mora dati za to tudi sredstva. To je. Tako da se pri tem zakonu na Evropsko listino lokalne samouprave ne moremo sklicevati. Ker četrti skupnost ali pa vaška skupnost, kakor koli se ta najnižji del imenuje, ponekod pač neko zadevo uredi, če za to dobi denar. In ni pomembno, ali je pravna subjektiviteta ali ni pravne subjektivitete.

Kar se tiče pa teh stopenj, četrti skupnost, krajevna skupnost, vaška skupnost, potem seveda občina, nato pokrajina, ki jo imamo v ustavi, pa je nismo uspeli ustanoviti, in država. Praviloma četrti skupnosti težko

prenašajo župana, župan ima seveda same težave s četrtimi skupnostnimi, ki bi rade več naredile, več pločnikov, več tistih drobnarij, ki seveda v četrti skupnosti so. Potem je seveda pokrajina. Zakaj nimamo pokrajine? Zelo preprosto, ker župani nočejo pokrajine, ker bi se morali potem podrediti nekomu ne glede na ... In seveda, tudi noče država, ker noče dati pooblastila in noče dati sredstev. In ta kregarija je tako približno ...

Če konkretiziram, pa to ni nova zadeva oziroma ni popolnoma nič novega, že v socializmu je bilo tako – da vas lahko potolažim za nazaj, ker nekateri ste bistveno mlajši. Namreč, zakaj se Ptuj in Maribor ne moreta združiti v eno pokrajino? Zelo preprosto – kdo bo prvi? In so stalne težave. To je nekaj, kar je popolnoma staro in je tako rekoč večno, lahko rečem – vsaj kar se mene tiče, štirideset let okoli teh stvari študiram. Sicer pa, kar se te večnosti tiče, moram reči, da ko gledam gospoda Romana Lavterja, ki že tudi trideset ali petintrideset let to počne, popolnoma z istimi vprašanji se ukvarja – po mojem, ne vem, če smo danes, ampak vendar, to samo mimogrede v informacijo.

Kar se pa tiče dejstev, koliko občin imamo in kakšne občine imamo, pa gospa Katič, gospa podpredsednica, dovolite. Tisto, kar ste rekli, je res, ampak je premalo. Mi imamo občine, ki so v skladu s temeljnim zakonom, in imamo občine, ki niso v skladu s temeljnim zakonom – namreč, pet tisoč prebivalcev kot omejitev – in imamo eno občino, ki je dana od boga ali berite: Ustavno sodišče. To je klasifikacija, pri kateri smo v tem trenutku.

Drugače pa moram reči, ko beremo pa poročila Računskega sodišča, so pa zelo različna. Imamo Veliko Polano, ki jo vsi hvalite, upravičeno hvalite, ker je uspešna pri pridobivanju sredstev, mednarodnih sredstev in tako naprej. Imamo pa tudi nekatere občine, ki strahotno slabo delajo s tem denarjem, ki ga dobijo od države ali pa, dobro, davkoplačevalcev. Ljubljana je seveda nekje ... Težko bi rekel, Ljubljana ima malo težave. Namreč, imamo Ljubljano ali pa župana, ki je perfektno uredil nekatere dele, recimo center, tako da nam vsi zavidajo, nekateri na obrobju so malo manj zadovoljni s tem, imamo pa seveda tudi Stožice. Skratka, ni rečeno ... Prav v Ljubljani je res vprašanje, in prav zaradi Ljubljanec bi rabili pravzaprav zakon o mestnih občinah, tu bi pa bilo vprašanje, če nima smisla, da so Fužine posebna, s svojo pravno subjektiviteto, enota ali ne. Tukaj se pa pojavlja to vprašanje. Skratka, stvar ni tako ...

Dobro, da ne bom predolg v tem trenutku, mislim, da ta rešitev za te potrebe, ki jih danes imamo, in glede na najavljeno razpravo ministra okoli lokalne samouprave v globalu, mislim, da ta rešitev danes je popolnoma ... / nerazumljivo /. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo želi minister. Gospod Boris Koprivnikar, izvolite.

BORIS KOPRIVNIKAR: Se opravičujem, ker sem nesistemiški, ampak dve stvari sem pozabil povedati, pa mislim, da je prav, da jih jasno povem.

Eno je odgovor glede tabel, ki ste jih želeli, imeti tukaj pred seboj jih imam, na spletni strani so objavljene, tako da so dostopne. Mogoče je bila kakšna tehnična težava.

Druga zadeva pa še moj razmislek glede pravne subjektivitete, svoje osebno mnenje sem povedal. Pravna subjektiviteta ožjih delov lokalnih skupnosti v ničemer ne zmanjšuje njihove vloge v odločanju o participaciji občanov. To je moj pogled in zato zagovarjam, da se pravna subjektiviteta kot taka ukine. Drug pogled je pa pismo oziroma stališče predstavnikov občin, katerega je komentiral gospod Möderndorfer, ki jasno nasprotuje temu ukinjanju. Poudarjam, ukinitve pravne subjektivitete ni bila predmet dogovora s predstavniki občin. Je bila rešitev, ki je nastala na matičnem delovnem telesu kot odgovor na pomisleke Službe Vlade za zakonodajo. Ne želim, da je s strani predstavnikov občin upoštevanje tega stališča tretirano kot nekredibilnost Vlade v nadaljnjih pogovorih, ki jih nameravamo zelo resno nadaljevati, zato poudarjam, da pravna subjektiviteta oziroma njihovo ukinjanje ni bilo predmet zaključka dogovorov z občinami, ampak je nastala v parlamentarni proceduri, osebno jo podpiram, ne želim pa, da se interpretira kot nekredibilnost v nadaljnjem pogovarjanju s predstavniki lokalnih skupnosti, ki ga bomo zelo potrebovali in ki ga zelo resno jemljemo in nameravamo nadaljevati.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Če sem prav razumela, gospod Möderndorfer želite ... Kot predlagatelj? Izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB): Se hecno sliši, da sem predlagatelj, ampak ste me povozili, predlagatelj sem pa še vedno. Tako imam svojih pet minut.

Danes smo slišali tudi to, da kot je omenil kolega poslanec, češ da sem bil samo podžupan, potem pa se je spril na Ljubljano in govoril same traparije in neumnosti. Mimogrede, da ne bomo govorili preveč traparij in poenostavljali. Mestna občina Ljubljana, ker ste jo ravno omenili, je, kakorkoli se hecno sliši, tudi kmetijska občina. Ne boste verjeli, 8. največja občina kmetijska v državi! In ima še kar nekaj hiš, kjer ni vodovoda, imajo pa samostojne vodnjake in podobne stvari. Tudi nimajo vseh cest asfaltiranih. Je pa ena redkih občin v državi, kjer je država prej jemala, kot dajala; razen tisto, kar je po statusu o glavnem mestu. Ne nazadnje Ljubljančani, ki živijo v Mestni občini Ljubljani, se morajo zaradi državnih zadev ogromnokrat odpovedati tistim delom in tistim stvarim, ki je v resnici last vseh občanov. Ne tako poenostavljati

in tako naprej. Zagotovo imajo mestne občine neke prednosti, ki jih druge ruralne občine, ki niso mestne, nimajo, velja pa tudi obratno. V mestu je bolj onesnažen zrak kot v kakšnih drugih občinah in se zato manj ukvarjajo s kakšnimi stvarmi, ki so bolj problematična za taka velika strnjena mesta. Tisto, kar je bolj pomembno, pa je, da ko omenjate mestno občino, vam predlagam sprehod po zgodovini mesta Ljubljane in stvarnem dejstvu, preden kvasite neumnosti tukaj v Državnem zboru. Ampak res dobesedne neumnosti, ker enostavno vidim, da kot bivši župan nimate niti približno pojma, kako deluje Mestna občina Ljubljana.

Ker pa govorimo o pravni subjektiviteti, moram pa reči, da je seveda ta ... So kakšne težave? Ne. Se mi je zdelo, da ne. Tisto, kar je bolj pomembno za mene, je, da je danes priložnost, da lahko odstranimo nekaj, kar je samo po sebi umevno. Zato sem omenil, da četrtne skupnosti, na primer v Ljubljani, kjer nikoli ni bilo pravne subjektiviteti, so normalno funkcionirale. Imele so vse tisto, kar imajo, in tisto, kar ste najbolj omenili – če želijo same zbrati denar, tako imenovani samoprispevek, čeprav ga nimamo več, in ga v resnici nakažejo z zelo jasnim namenom na račun Mestne občine Ljubljana, ga bodo dobile na podračun in bodo tudi o tem denarju odločale in ga bodo lahko porabile.

Tako se ne izgovarjati, da je to nemogoče, seveda je mogoče. Zato je prav, da vemo, o čem kdaj kaj govorimo. Danes pa je izredna priložnost in večina je bila pripravljena to podpreti. Na koncu boste to pravno subjektiviteti, če je ne boste danes ukinili, jo boste kasneje prodajali bistveno dražje, kakor poznam pogajanja s Skupnostjo občin v Sloveniji in ostalima dvema združenjima in jo boste drago, drago plačali. Zdaj pa se tega lahko znebite, čež en mesec pa nihče v Sloveniji več ne bo vedel, kaj je to pravna subjektiviteti četrtnih ali pa ožjih delov občin. Verjemite, da bo tako, ker bodo imeli druge probleme in se bodo z njimi ukvarjali.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ:

Prosim, če smo strpni v svojih razpravah in ne uporabljamo besed, ki jim ni mesto tukaj. Dr. Trček, ste želeli proceduralno? Izvolite.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Po navadi vedno dobim opomin, ko kakšno tako besedo rečem – nimam problema s tem. Rad bi videl, da je slovenski parlament bolj podoben južnokorejskemu, dobro, ne rabimo ga ravno demolirati, ampak imejte iste vatre za vse, ne glede na to, koliko kilometrov ima kdo v parlamentu, kdo ne. Mislim, predsednik Državnega zbora je danes to končno začel, upam, da boste vi tudi nadaljevali s tem. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo ima gospod Jože Tanko, proceduralno. Izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa, gospa predsedujoča.

Že nekajkrat sem opozoril, da tisti, ki vodite seje, imejte enake kriterije, enaka merila do vseh, ki razpravljajo v Državnem zboru. Mislim, da nekatere razprave, ki so bile danes opravljene, niso spoštljive do kolegov poslancev. Včeraj ste za, ali pa je predsednik Državnega zbora praktično za nič podelil javne opomine poslancem, ki si tega niti po moji predstavi niso zaslužili, danes pa grobe razprave, tudi zaničevanje in nespoštljivosti, niso niti opozorjeni niti prekinjeni pri takih razpravah.

Še posebej bi morali biti budni pri razpravah tistih, ki so predlagali poslancem v sprejem etični kodeks in tam je ena pomembna postavka, je spoštljivost. Predlagam vam, gospa predsedujoča, da tiste, ki so ta etični kodeks predlagali, napotite, da ga ponovno preberejo in da ga poskušajo razumeti. Da poskušajo razumeti, kaj so predlagali poslancem Državnega zbora v sprejetje. Mislim, da to zaničevanje bivšega ljubljanskega podžupana, ki ga ima do župana ene druge občine, je pravzaprav neprimerno in nedostojno. Ljubljana tudi ni vse, bi pa lahko uredili tudi tiste pašnike tamle sredi mesta, kjer je Plečnikov stadion, pa še kakšno drugo kmetijsko površino bi lahko kultivirali in jo naredili urbano, tako kot je že nekoč bila, pa še dediščina bi se uredila na spodoben način.

Tako predlagam vam in drugim predsedujočim v Državnem zboru, da ne ločujete poslance na poslance koalicije in opozicije in da imate pri istih točkah, predvsem pa pri sejah Državnega zbora iste kriterije, ne da enkrat veljajo ena stroga merila, drugič pa – kljub temu da tudi vi nosite očala –, spregledate marsikaj in tudi ne opozorite. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Predlagam, da se tega vsi držimo, vključno tudi z vami. Prekinjam razpravo glede proceduralnih vprašanj in predlagam, da gremo naprej z vsebinsko razpravo.

Kot predlagatelj Jani Möderndorfer, izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):

Saj veste, da me ne boste mogli zaustaviti, ampak škoda, ker sem hotel nekaj drugega narediti.

Poglejte, s tiste strani dostikrat prihajajo čudni vzdevki v smislu svojevrstnega označevanja poslancev in poslank. Kolega Tanko je dobro začel stavek, potem pa ga je sredi stavka preformuliral: zaničevanje podžupana Mestne občine Ljubljana, ki ga ima do gospoda Laha, potem je pa obrnil. Ja, prva polovica je bila v redu, druga je bila tako nazaj. Gospod Lah, če ste se čutili ogroženega ali pa napadenega, pogledajte, danes se vam opravičujem, čeprav ne vem, s čim vas prizadel. Povedal sem vam samo, da nimate pojma o stvareh, o katerih govorite, kar se tiče Mestne občine Ljubljana, in ste jih poenostavljali – zavestno ali nezavestno,

pa ne vem. Vendar, če vas je prizadelo, se opravičujem. Niste se pa javili, to je pa res. Drugi so morali to povedati. Ampak veste, tega opravičila nazaj jaz nikoli ne dobim s tiste strani, in to je ključni problem tega, kar se pogovarjamo danes.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Nadaljujemo razpravo. Besedo ima gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Morda v uvodu samo to, da mi, ki iz periferije prihajamo v Ljubljano, mnogo več vemo o Mestni občini Ljubljana kot Ljubljančani o drugih občinah, ker tu smo praktično vsak dan, čutimo vse probleme, ki jih ima mesto ravno tako kot meščani glede parkiranja, glede prevoza, glede konic, glede nedostopnosti, glede vseh ostalih zadev. Toliko mogoče v pojasnilo. Sam vem več o Mestni občini Ljubljana kot katerikoli ljubljanski podžupan o Mirni Peči ali občini Ribnica.

Sedaj bi pa rad v tej svoji razpravi opozoril na eno zadevo, ki se mi zdi nekorektna, nanaša se pa na ministrstvo oziroma na predlog tistega, ki je zakon predlagal. Namreč, v oceni finančnih posledic je zapisano – gospod minister, bi lepo prosil za pozornost – zapisano, da ima ta predlog zakona za občine 15 milijonov evrov pozitivnih učinkov. Ko preberemo pozitivne učinke pri tistih desetih ali enajstih zakonih, ki so napisani, so morda ocenjene vrednosti res tako velike. Vendar žal pri tej oceni manjka uvod, manjka ocena učinka zmanjšane povprečnine, ki bo visoka približno 40 do 60 milijonov evrov in toliko bodo manj občine dobile za izvajanje svojih nalog, in manjša ocena učinka, tistega dela, ki ga država namenjala za sofinanciranje.

Ta zakon, gospod minister, nima 15 milijonov pozitivnih učinkov, ampak ima 50 milijonov še ali 70 milijonov negativnih učinkov. Saldo tega zakona za izvajanje nalog, ki jih boste reducirali, je negativen. Meni se zdi priprava zakona s tako obrazložitvijo nekorektna in neprimerna. Občinam boste dodatno vzeli še približno 30 do 40 milijonov evrov za namene spodbujanja investicij oziroma sofinanciranje investicij. S tem se bo marsikaj v občinah spremenilo. Pozitivnih učinkov ne more biti, če bodo občine denar izgubile. To, kar predlagate, te redakcijske popravke pri tem, kako bo potekala lokalna samouprava ali se izvajala lokalna samouprava na spodnji ravni, je pravzaprav bagatelna zadeva, neprimerna za urejanje s takim zakonom. To je stvar občinskega odloka navsezadnje, kako bo občina uredila te zadeve v statutu in potem tudi naprej izvajala. Danes je pomembna razprava pač samo o tem. Vendar tistega, kar je povezano s ključno spremembo, o tistem pa ni nič. In da minister napiše, da ima ta zakon samo pozitivne učinke za občine, je v tem delu nekorektno, zato ker niso samo pozitivni, ampak je tisti negativni del približno trikrat do štirikrat večji, kot je pozitiven učinek. Žal bodo

marsikateri stvari ostale problem, velik problem bo dolgoročno, zato ker ta zakon ni enoleten, ampak je večleten, ima trajne posledice, bodo tudi trajne posledice pri investicijah na lokalni ravni in bodo trajne posledice pri črpanju evropskih sredstev. To je končni učinek tega zakona.

Mislim, da predlagati nekaj na način, da ni pravilno in korektno obrazloženo, ni korektno obrazloženo, in ne povedati o tem, kakšne bodo tudi po tem dolgoročne posledice teh nekorektnih obrazložitev, se mi zdi neprimerno; za raven Vlade neprimerno. To ni poslanski zakon ali karkoli, kjer je težko kakšne stvari oceniti, ampak podatki o znižanju povprečnine, o znižanju učinkov za sofinanciranje pa obstajajo. V tem zakonu jih pa ni napisanih. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Želite proceduralno ali kaj? Ne.

Besedo dajem predstavniku Vlade ministru za javno upravo gospodu Borisu Koprivnikarju. Izvolite.

BORIS KOPRIVNIKAR: Hvala.

Mislim, gospod Tanko, da ste delno že sami odgovorili na vprašanje, ki ga tudi želim sam pojasniti. Ta zakon ima pozitivne učinke, vendar je povezan z ostalimi zakoni in mi nismo nikdar zavajali ali karkoli podobnega govorilo o tem, da je to kompenzacija za tisto zmanjšanje financiranja občin, ki prihaja iz drugih zakonov. To je bil tudi osnovni namen in osnovni dogovor oziroma osnovni namen pogovarjanj z občinami: kako lahko zmanjšano porabo občin dosežemo na takšen način, da se tudi zmanjša obremenitev občin z določenimi ukrepi, ki jih ta zakon dejansko tudi prinaša. Opozoril bi še enkrat, da smo se dogovorili z predstavniki občin za 3 nivoje ukrepov. Prvi, manjši novi, ki se je uredil na podlagi nekih pravilnikov in sprememb, poenostavitev, je bil izveden, še preden je bil sploh sklenjen dogovor. Drugi nabor ukrepov je ta, ki ga prinaša zakon, ki je pred vami, in tretji nabor ukrepov, ki bo še bolj sistemski kot ta drugi, je tisti, ki bo rezultat dogovorov, ki jih še vedno nadaljujemo. Mi smo 6 resornih ministrstev zavezali tudi s sklepom Vlade, da postavijo vodje skupin, ki se bodo s predstavniki občin pogovarjali o nadaljevanju sistemskih ukrepov, ki jih enostavno v tako kratkem času ni bilo mogoče realizirati in bodo imeli za posledico tudi posege v zakonodajo, ko bo ta seveda tudi pripravljena.

Kar se tiče sofinanciranja investicij, v letošnjem letu je bilo sofinanciranje po dogovoru ne ukinjeno, ampak zmanjšano za 1 odstotek, s tem da je drug procent. Pomeni, 2 odstotka sofinanciranja odprto za leto 2016, ob tem pa se je tudi ta ukrep kompenziral z možnostjo občin za lažje, hitrejše in višje zadolževanja v primeru sofinanciranja evropskih projektov. Tak je bil dogovor in je tudi zapisan. Kar se pa tiče evropskih sredstev, pa moramo tudi vsi na nek način sprejeti dejstvo, da je bila tako visoka

investicijska dinamika, ki je bila posledica posebej rezerviranih evropskih sredstev stare finančne perspektive, šlo je za približno milijardo 400, samo za potrebe lokalnih skupnosti, da se take investicijske dinamike v prihodnji finančni perspektivi ne bo nadaljevala. Prihodnja finančna perspektiva ne ločuje sredstev za lokalno samoupravo in ostalih evropskih sredstev, ampak odpira skupne tenderje za projekte, zato pričakujemo, da ta dinamika ne bo tako intenzivna, kot je bila do sedaj.

Pa še enkrat, če pogledate samo osnovne številke, da pri milijardi 100 tekočega stroška za poslovanje občin v enem letu doseže to v enem letu neke med 600 in 700 milijonov investicij, to je tako intenzivna investicijska dejavnost, da v nobeni, še tako intenzivni panogi ni mogoče take dinamike investiranja zdržati na dolgi rok. To na nek način pojasni, upam da, zakaj ima ta zakon pozitiven saldo, v kombinaciji z ostalimi zakoni je saldo še vedno negativen. Pričakujemo pa tudi mi, da bodo lokalne skupnosti delile breme, ki ga nosi ta država že nekaj let, in bodo zmanjševale lastno porabo. Če dam samo primerjavo, zelo konkretno, v državni upravi se je od leta 2008, 2009 število zaposlenih zmanjšalo za 4 tisoč, s 35 tisoč na 31 tisoč, državni proračun se je skrčil za skoraj 10 %, medtem ko je v istem obdobju v lokalnih skupnostih število zaposlenih naraslo za 3,4 % in se dejansko poraba povečala za 8 %. To pomeni, da so se praktično v primerljivih odstotkih gibale zneski v nasprotno smer. To so dejstva in na podlagi teh dejstev tudi pričakujemo, da bodo, tako kot je bila država sama prisiljena iti v racionalizacije, del tega negativnega učinka pa občine kompenzirale tudi s svojimi notranjimi prilagoditvami, pri katerih pa želimo sodelovati in iskati neke skupne rešitve, da bodo te prilagoditve lažje.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Replika gospod Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Samo pojasnilo. Gospod minister, občinski proračuni so rasti izključno zato, ker so se povečala in izboljševala črpanja evropskih sredstev, ne zaradi delovanja države in blagovoljnosti države, ki jim je namenjala več sredstev. Če občine ne bi bile sposobne črpati za investicije in dobiti sofinanciranje iz evropskih proračunov, teh virov ne bi bilo. Učinki evropskih sredstev na lokalne proračune, celo pri isti nominali, imajo bistveno večji indeks ali odstotek kot na državni proračun.

Mislím, da je to razlaganje tega, da so te zadeve rastle na tak način, neprimerno, ker to ne zdrži.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Zdaj dajem najprej besedo ministru gospodu Koprivnikarju, potem pa je gospod Möderndorfer kot predlagatelj tudi zraven. Izvolite.

BORIS KOPRIVNIKAR: Pojasnujem zdaj, da te se razprave učim, in mislim, da sem bil narobe razumljen.

Ločeno govorimo o sredstvih, ki so bila vložena v investicije, in ločeno govorimo o sredstvih, ki se uporabljajo za tekoče delovanje občin. Za tekoče delovanje občin se namenja okrog 1,1 milijarde letno, investicije pa niso vključene v ta podatek. Ti procenti se ne nanašajo na investicije, kajti če bi investicijska sredstva upoštevali v skupno porabo občin, potem se ta ne bi povečala za 9 %, ampak za 50 %, kar je bistveno drugačna številka.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Kot predlagatelj gospod Möderndorfer, izvolite.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB): Hvala lepa.

En od poslancev je zelo jasno povedal, da kako država nič ni dala občinam. Ni res! Leta 2007 je Janševa vlada sprejela Zakon o financiranju občin, kjer je spremenila način financiranja. Trem občinam je vzela, zato da se bo sorazmerno porazdelilo, da bodo vse ostale občine dobile več denarja. Takrat smo opozarjali, da bo tako funkcioniralo samo eno do dve leti, potem pa je enostavno začelo vse skupaj padati. Tako je rezultat seveda, kolega, na vaši strani.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo ima dr. Dragan Matić, izvolite.

DR. DRAGAN MATIĆ (PS SMC): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovane kolegice in kolegi!

Sicer se nisem mislim danes oglašati k besedi, ampak ko sem videl vso to dramatiko in vso to napetost, sem šel še enkrat pogledat, kaj pravzaprav je na dnevnem redu in vidim Predlog zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin. To je slikovito v nasprotju z vsem, kar je bilo tukaj povedanega; s strani Združene leve se je opisovalo, da je to ataka na demokracijo, da gre za rušenje osnovnih postulatov lokalne samouprave, s strani SDS je bilo slišati, da je ta zakon itak brezvezen, ker ne bo imel nobenih posebnih učinkov oziroma bo imel kvečjemu škodljive. Skratka, zelo sem bil začuden ob vseh teh izjavanjih, ker če lahko pripomnim, pa nisem neka avtoriteta, nek bivši občinski funkcionar, kot gospo Lah ali gospod Möderndorfer, ampak vseeno, dovolite mi, da pripomnim.

Bil sem na seji Odbora za notranje zadeve in tam sta bila tudi dva predstavnika združenj občin, gospod Kremžar in gospod Smrdelj, in ta dva sta povedala – lahko pogledate tudi magnetogram –, da izrekata posebno priznanje tej vladi za potrpežljiv odnos, za razpravo, za analizo vseh problemov, ki so na mizi in za skupno iskanje rešitev, kar je ta zakon dejansko tudi prinesel. Res je bilo že takrat v razpravi

slišati razne očitke, zlasti s strani SDS, da ti predvideni ukrepi ne bodo prinesli rezultatov, ampak je bilo tudi pojasnjeno s strani obeh predstavnikov združenj občin, da so ti ukrepi različno učinkoviti glede na specifikko, glede na velikost občin, da nekje prinašajo zelo velike prihranke, nekje spet manjše. Ampak, da v globalu, ko potegnemo črto, da so ti skupaj izpogajani ukrepi zelo pozitivni. Tudi tam, kjer je bilo, recimo, očitano, da preveč odstopajo od interesov, kot je na primer znižanje povprečnine, je bilo jasno pojasnjeno, da so se zelo dobro izpogajali, da obstaja varovalka, da v primeru, če ukrepi ne bi prišli, da potem seveda bo država tista, ki bo morala tisto razliko občinam povrniti. To se pravi, bilo je zelo jasno obrazloženo, da je bil tukaj dogovor sporazumen, da rezultati, ki so vgrajeni v zakon, so dobri. Seveda, če pa pride nekaj dopisov s strani občin, ki pa s tem ne soglašajo, se temu ne gre čuditi, ker imamo občin 210 in vedno se bo nekdo našel, ki bo imel neke določene pripombe na že izpogajane in dobre rešitve. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Lahko se potem še prijavite k razpravi.

Besedo dajem gospodu
Möderndorferju.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):

Hvala lepa.

Rad bi se opredelil še do nekaterih amandmajev, ki so bili podani v samem postopku. Eden je zagotovo ta, ki smo ga obravnavali na odboru – veste, da sem razpravljaj predvsem v smeri, da je noro omejevati na deset, če bi lahko bilo tudi več, pa sem predlagal tudi rešitev, kako bi se ta amandma popravil. Seveda pa nisem pričakoval to drugo skrajnost, ki pa je zdaj predlagana z amandmajem, da to pa pomeni kar kolikor hočeš, od tu do večnosti, do onemoglosti. Se pravi, tega amandmaja, kar se tiče zemljiškoknjižnih zahtevkov, preprosto ni za podpreti, ker dejansko to pa res potem lahko nastane strošek, še posebej, kadar bo šlo za resno velike investitorje, kjer bodo želeli toliko in toliko zahtevkov vložiti.

Se mi zdi pa zelo pomemben predlog ustanovitve občinskega in medobčinskega pravobranilstva, ki ga tudi pozdravljam v takšni obliki, kakršen je. Mislim, da je to končno en napredek naprej, v korist občinam. Dileme okoli tega funkcionar ali ne funkcionar pa mislim, da ta v bistvu niti niso toliko pomembne, bolj pomemben je rezultat, zakaj se to uvaja oziroma kaj hočemo s tem doseči. To se mi zdi zelo pomembno.

Naj zaključim s tistim, kar sem v osnovi začel, glasovali bomo popoldne ob štirih. Predlagam, vmes boste imeli itak še pavzo, da resno razmislite, ker imate res lepo priložnost, da naredite ta korak. Ne nazadnje res ni treba podlegati temu vprašanju, še posebej zato, ker

sta bila na temu odboru dva predstavnika in tudi približno ni bilo tega rompompoma, kot se zdaj nekateri obešajo na ta dopis. Predvsem pa izpeljite kakšno stvar do konca, tako kot se spodobi.

Samo enkrat boste minister; če boste imeli srečo dvakrat, trikrat pa ne boste, ker niste nori.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? Prosim, če se prijavite.

Besedo ima mag. Matej Tonin, izvolite.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi, amandmaji, ki so pred nami, na nek način lahko izboljšajo ta zakon, ki je pa, resnici na ljubo, slab in občinam predvsem veliko jemlje, več jim jemlje, kot jim pa daje.

Da bom zelo konkreten in da ne bom govoril samo v načelnih stališčih, lahko to povem iz prakse, konkretno iz naše občine Kamnik, ker v današnji razpravi se zdi, kot da, toliko kot bodo občine izgubile pri glavarinah, bodo sedaj lahko nazaj dobile preko tega interventnega zakona, pozabi pa se dodati vejico – ja, če bodo dodatno davčno obremenjevale svoje občane, kar pa najbrž ni v interesu nobenemu občinskemu svetu ali pa nobenemu županu. Na nek način zdaj država sili s tem zakonom župane in občinske svete, da bodo dodatno obremenjevali svoje občane, kar je narobe.

Rekel sem, da bom govoril o številkah; Občina Kamnik približno 30 tisoč prebivalcev, z glavarino bomo izgubili približno pol milijona evrov, preko teh ukrepov, ki se nam jih pa ponuja, bomo pa pridobili 50 tisoč evrov. Torej, razlika je 1:10. Če je to pravičen ukrep pa če je to dober ukrep, naj si vsak sam odgovori. Je pa dejstvo, da so občine še ena izmed redkih institucij, kjer se investicije še vedno peljejo, ker se še vedno zmanjšujejo zaradi njihovega dela regionalne razlike in na nek način povišujejo standard vsem našim državljanom.

Razmisliti, če bi veljalo vztrajati pri takšnih zadevah.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Besedo ima gospod Primož Hainz. Izvolite.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Gospa podpredsednica, hvala lepa!

Prej seveda nisem dobil besede, ker sem se čutil prizadetega, če lahko tako rečem, od gospod Tanka, ki je sicer govoril o Ljubljančanih, ni me imenoval osebno – upam, da je šel na malico, da posluša tam spodaj.

Namreč tako je, 67 let sem bil Ljubljančan, ampak vendar sem od tega 40 let ali pa skoraj 40 let bil v nekih službah, kjer sem bil vedno vezan na teren in sem vedno ali cerkve gradil – seveda ne v materialnem smislu – ali sem se ukvarjal z lokalno samoupravo itn. Skratka, bil sem izjemno veliko in poznam Slovenijo od Lendave do Portoroža, bi rekel naš

glasbenik. Tako ne vem, če je res, da gospod Tanko tako dobro pozna Slovenijo, kot jaz, recimo, poznam Ribnico ali pa Ljubljano. Mislim, da njegova pripomba ni bila korektna. Poleg tega smo pa poslanci, po mojem, rekli, da nismo vezani na lokalne sredine, ampak imamo širše zadolžitve, tako da pripomba na Ljubljančane ni bila prav vljudna. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Želi še kdo razpravljati?

Gospod minister Boris Koprivnikar, izvolite.

BORIS KOPRIVNIKAR: Samo gospodu Toninu bi pojasnil, da bom prav razumljen.

Kamnik z letošnjim letom izgublja 375 tisoč v primeru največje restrikcije, če bi bila uveljavljena. Govorimo o prvi seriji ukrepov, ki je bila že izvedena, drugi, ki prinaša ta zakon, in o nadaljevanju ukrepov, ki bodo dodatno zmanjšani. In če bomo te uspešno izvedli in kompenzirali izpad v primeru Kamnika 375 tisoč, potem bodo tudi uveljavljeni, in sicer bo država po več letih dolžna doplačevati, tako kot dela sedaj, v prvi polovici leta iz integralnega dela proračuna poleg glavarine. Tak je dogovor in tako je tudi zapisano.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Želi še kdo razpravljati o 5. členu in vloženemu amandmaju? (Ne.)

Potem dajem naprej razpravo 8. člen in amandma k 8. členu, ki je vsebinsko povezan z amandmajem k 10. in 29. členu, se pravi, da dajemo skupaj v razpravo 8., 10. in 29. člen in amandmaje Slovenske demokratske stranke k temu členu. Pri tem opozarjam tudi, da smo dobili spremembe amandmaja k 8. členu. Želi kdo razpravljati? (Ne.) Zaključujem razpravo.

V razpravo dajem še 31. člen in amandma poslanskih skupin SMC, Desus in SD. Želi kdo razpravljati? Gospa Sluga, izvolite.

JANJA SLUGA (PS SMC): Samo želela bi dodati eno dodatno obrazložitev k 31. členu, in sicer ta amandma pomeni, da se bodo postopki, ki bodo začeti, se pravi vlozene vloge, do 31. marca končali po dosedanjih predpisih. Pravica bo ... / izklop mikrofona/.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? (Ne.)

Ker ne želi nihče več razpravljati, zaključujem razpravo. O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali danes v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **3. TOČKO DNEVNEGA REDA, NA OBRAVNAVO PREDLOGA ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA ORGANE DRŽAVNE UPRAVE, PRAVOSODNE**

ORGANE, JAVNE ZAVODE, JAVNE GOSPODARSKE ZAVODE, JAVNE AGENCIJE IN JAVNE SKLADE ZA LETO 2015.

Predlog odloka je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga odloka dajem besedo predstavnici Vlade gospe mag. Renati Zatler, državni sekretarki.

MAG. RENATA ZATLER: Hvala za besedo. Gospa podpredsednica, spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Vlada Republike Slovenije Državnemu zboru predlaga sprejem odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za organe državne uprave, pravosodne organe, javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade za leto 2015. Predlagani odlok se sprejema na podlagi 2. in 5. odstavka 11. člena Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti ter 3. in 6. odstavka 13. člena Zakona oziroma 13. člena Uredbe o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti.

Zakon v 5. odstavku 11. člena in 6. odstavku 13. člena določa, da se načrt ravnanja z nepremičnim premoženjem predloži v sprejetje Državnemu zboru skupaj s predlogom proračuna. Ker gre v konkretnem primeru za rebalans državnega proračuna za leto 2015, se tudi letni načrti pripravljajo kot samostojen odlok za leto 2015, ki bo razveljavil in nadomestil sedaj veljavni Odlok o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za organe državne uprave, pravosodne sodne organe, javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade za leto 2015.

Obveznost priprave nam je naložila tudi 14. točka sklepa Vlade. Upošteva načrt oziroma podlage načrta ravnanja z nepremičnim premoženjem in načrtov ravnanja s premoženjem v letu 2015 načrtujemo 117 milijonov 337 tisoč 971 evrov prihodkov od prodaje stvarnega premoženja. Po drugi strani pa v enakem obdobju načrtujemo nakupe premoženj v višini 97 milijonov evrov. V delu, kjer se finančne posledice nanašajo na predvideno povečanje prihodkov državnega proračuna, gre za okvirne finančne posledice, te bodo odvisne od uspešnosti oziroma realizacije načrtovanih postopkov razpolaganja s stvarnim premoženjem države.

Posebej poudarjam, da v predlogu odloka ni premoženin ali nepremičnin v vrednosti, ki so nižje ali enake 10 tisoč evrov. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Predlog odloka je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici mag. Lilijani Kozlovič. Izvolite.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Hvala, predsedujoča, za besedo.

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je na 6. redni seji 12. 2. 2015 obravnaval Predlog odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za organe državne uprave, pravosodne organe, javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade za leto 2015, ki ga je v obravnavo predložila Vlada.

Odbor se je seznanil s predlogom odloka in mnenjem Zakonodajno-pravne službe. Predstavnik predlagatelja minister za javno upravo Boris Koprivnikar je v dopolnilni obrazložitvi povedal, da gradivo obsega načrt ravnanja z nepremičnim premoženjem, znotraj katerega so še drugi načrti, in sicer načrt pridobivanja nepremičnega premoženja, načrt razpolaganja z zemljišči, načrt razpolaganja s stavbami in deli stavb v upravljanju organov in načrt razporejanja z zemljišči, stavbo in upravljanje organov.

Drugi načrt je načrt ravnanja s premičnim premoženjem države, znotraj katerega sta načrt pridobivanja premičnega premoženja, načrt razpolaganja s premičnim premoženjem in oba načrta se predložita v sprejetje Državnemu zboru skupaj s predlogom državnega proračuna. Predlog odloka bo nadomestil sedaj veljavni Odlok o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem. Odbor je bil seznanjen tudi s pisnim mnenjem Zakonodajno-pravne službe, ki k predlogu odloka ni imela pripomb. Člani in članice odbora o predlogu odloka niso razpravljali, nato so pa glasovali o vseh členih skupaj in jih sprejeli.

Ker v predlogu odloka na matičnem delovnem telesu niso bili sprejeti amandmaji, Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo Državnemu zboru predlaga, da Predlog odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za organe državne uprave, pravosodne organe, javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade za leto 2015 sprejme v predloženem besedilu. Hvala.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Stališče Poslanske skupine Stranke Mira Cerarja bo predstavila gospa Janja Sluga.

JANJA SLUGA (PS SMC): Spoštovani, hvala za besedo.

Predlagani odlok o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za organe državne uprave, pravosodne organe, javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade za leto 2015 sprejemamo v skladu z 11. členom Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti ter 13. členom istega zakona in 13. členom Uredbe o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti. Prav tako Zakon o stvarnem premoženju države in

samoupravnih lokalnih skupnosti določa, da se načrt ravnanja z nepremičnim premoženjem predloži v sprejetje Državnemu zboru skupaj s predlogom proračuna – v tem primeru rebalansa proračuna za leto 2015. Aktualni odlok, ki ga danes sprejemamo vsebuje naslednje: načrt pridobivanja nepremičnega premoženja v orientacijski vrednosti 31 milijonov 813 tisoč 642 evrov, načrt razpolaganja z zemljišči v orientacijski vrednosti je 7 milijonov 866 tisoč 646 evrov, načrt razpolaganja s stavbami in deli stavb v vrednosti 26 milijonov 370 tisoč 163 evrov, načrt razpolaganja z zemljišči s stavbo v vrednosti 66 milijonov 123 tisoč 990 evrov, načrt pridobivanja premičnega premoženja v vrednosti 63 milijonov 695 tisoč 40 evrov in načrt razpolaganja s premičnim premoženjem v vrednosti 13 milijonov 721 tisoč evrov.

Vlada v letu 2015 načrtuje 114 milijonov 81 tisoč 799 evrov prihodkov od prodaje stvarnega premoženja in nakupe premoženja v vrednosti 95 milijonov 508 tisoč 682 evrov. V delu, kjer se finančne posledice nanašajo na predvideno povečanje prihodkov državnega proračuna, gre za okvirne finančne posledice, saj so le-te odvisne od uspešnosti oziroma od realizacije načrtovanih postopkov razpolaganja s stvarnim premoženjem države in so usklajene z rebalansom proračuna za leto 2015. Kako se bodo gibale cene nepremičnin, v tem trenutku ni mogoče natančno napovedati. Geodetska uprava zaznava trend, ki še vedno kaže padanje cen. Prav tako ne vemo, kakšen vpliv na cene nepremičnin bo imela prodaja nepremičnin s strani DUTB.

Ministrstvo za javno upravo se zaveda, da je realizacija ravnanja s premoženjem države bistveno nižja, glede na načrtovanje in intenzivno iščejo rešitev za boljšo realizacijo. V prihodnosti moramo zato poskrbeti za centralizacijo ravnanja z državnim premoženjem, ureditev evidenc, pravno ureditev nepremičnin in njihove prodaje na enem mestu, kar bo omogočilo bolj ekonomično razpolaganje s tem premoženjem.

Poslanci Poslanske skupine SMC bomo predlog odloka podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavila gospa Nada Brinovšek.

NADA BRINOVŠEK (PS SDS): Predsedujoča, hvala za besedo. Lep pozdrav vsem!

Zakon o stvarnem premoženju države in lokalne skupnosti določa, da Državni zbor na predlog Vlade Republike Slovenije sprejme načrt ravnanja z nepremičnim in pa premičnim premoženjem, skupaj s predlogom državnega proračuna. Iz načrta ravnanja z nepremičnim premoženjem je razvidno pridobivanje nepremičnega premoženja, se pravi zemljišč, stavbnih zemljišč, stavbe, v višini 35 milijonov 141 evrov za vse organe v posplošeni tržni

vrednosti in pa razpolaganje z zemljišči, s stavbami in deli stavb v višini 103 milijone 551 tisoč, tudi za vse organe. Iz načrta ravnanja s premičnim premoženjem pa je razvidno pridobivanje v višini 62 milijonov 099 tisoč evrov, od tega motorna vozila v skupni vrednosti 10 milijonov 428 tisoč evrov, informacijska oprema v skupni višini 19 milijonov 212 tisoč evrov in drugo premično premoženje v vrednosti 32 milijonov 458 tisoč evrov. Razvidno je tudi razpolaganje s premičnim premoženjem: prodaja motornih vozil v vrednosti 5 milijonov 272 tisoč evrov, prodaja informacijske opreme v višini 60 tisoč evrov in pa prodaja drugega premičnega premoženja v višini 8 milijonov 454 tisoč evrov. Poudariti želim, da naša stranka podpira predloge, ki gredo v smeri pridobivanja in razpolaganja v smislu dobrega gospodarjenja. V tej luči bi morali ravnati vsi upravljavci premoženja, še zlasti v tem času, ko smo soočeni z visokim proračunskim primanjkljajem, ko dolg države narašča in ko so stiske državljanov in državljanek iz dneva v dan večje.

Ustavila bi se pri načrtu ravnanja s premičnim premoženjem, natančneje pri pridobivanju. V imenu naše stranke bi rada opozorila, da se nam zdi, da nekateri proračunski uporabniki načrtujejo nakup vozil kar po tekočem traku in s tem ne sledijo načelu dobrega gospodarja. Naj tu omenim, da izstopa Ministrstvo za finance s 45 avtomobili in Ministrstvo za okolje in prostor s 14 avtomobili. Po drugi strani pa nas policijski sindikat opozarja na iztrošen vozni park, ampak so pri načrtovanju kljub temu ravnali gospodarno in razumno. Predlagamo, da pristojni te zadeve še enkrat preverijo in ocenijo, ali so vse nabave res upravičene in gospodarne oziroma ali so v luči dobrega gospodarja. Prav tako bi želeli opozoriti tudi na postavko Informacijska tehnologija v skupnem znesku 19 milijonov 212 tisoč evrov. Za ta namen bo samo Ministrstvu za javno upravo namenjeno 11 milijonov 22 tisoč evrov.

Ne nazadnje pa tako ali tako ugotavljamo, da se ti zneski postavk v rebalansu proračuna za leto 2015 ne ujemajo z načrtom ravnanja s stvarnim premoženjem in da je realizacija za pretekla leta glede na poročila o realizaciji ravnanja s stvarnim premoženjem države zelo zelo nizka. Tu bi rada poudarila, da se v naši stranki tudi strinjamo z mnenjem Vlade, da se pod vprašaj postavlja smiselnost obveznosti pripravljanja omenjenih načrtov. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo predstavila gospa mag. Jana Jenko.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Vsem skupaj prav lep pozdrav! Naj na začetku povem, da večina poslank in poslancev stranke Desus predlogu odloka o

načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za leto 2015 ne nasprotuje. Smo pa o tem obširno razpravljali in se dotaknili posameznih točk, do nekaterih pa smo bili zelo kritični. Uvod v načrt premoženja državne uprave obeta veliko. V njem piše, da v letu 2015 načrtujemo za 117 milijonov evrov prihodkov od prodaje stvarnega premoženja, po drugi strani v enakem obdobju načrtujemo nakupe premoženja v višini 97 milijonov evrov. A že ob malo bolj detailnem pogledu smo bili v Poslanski skupini Desus nad nekaterimi številkami, milo rečeno, začuden. V 2. členu Ustave Republike Slovenije piše, da je Republika Slovenija socialna država, a so žal zneski, namenjeni za socialo, v primerjavi z ostalimi nizki. Znesek nakupa premičnega premoženja pri postavki Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti naša manj kot pol milijona evrov. Gre za nakupe nujno potrebnih stvari za domove upokojencev, kot so na primer pomivalni stroji, plinske parne peči, stroji za mletje organskih odpadkov, pralni stroji, dvigala za prevoz invalidnih oseb in še bi se kaj našlo. Približno pol milijona evrov pa znaša tudi nakup štirih protioklepniških raket Spike. Ministrstvo za obrambo jih namerava kupiti 20, za kar bomo odšteli 2,4 milijona evrov. Ministrstvo za obrambo v oklepaju navaja, da gre za postopno obnovo zalog. Je pa res, da bo ministrstvo hkrati prodalo 30 tankov za 3,6 milijona evrov in eno letalo falcon za 6,5 milijonov evrov. Vojska letos prav tako načrtuje nakup 40 lahkih kolesnih oklepniških vozil ameriških hummerjev, ki se uporabljajo za varen prevoz pehotnih enot, saj imajo balistično zaščito pred prebojnimi izdelki. Hummerji bodo stali 2 milijona evrov.

Tudi na Ministrstvu za javno upravo so nekatere postavke zelo visoke. Nakup treh sistemov strežniških rezin bo znašal 1,2 milijona evrov, oprema jedra HKOM pa nekaj čez 3 milijone. Po drugi strani pa nas veseli, da so pri načrtu pridobivanja nepremičnega premoženja predvidena sredstva za dom upokojencev Nova Gorica in Institut Jožef Stefan. Istočasno se prodaja kar nekaj nepotrebnih državnih nepremičnin tudi s strani obrambnega ministrstva, kar bi lahko vsaj za malenkost okrepilo stanje javnih financ. V Poslanski skupini Desus pozdravljamo tudi dejstvo, da bo nekaj nakupov nujne tehnične opreme tudi s strani Ministrstva za zdravje in Instituta Jožef Stefan, kar pomeni, da se kljub težkim časom za področje javnega zdravstva in znanosti še vedno najde nekaj sredstev. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavila gospa mag. Bojana Muršič. Izvolite.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Spoštovana, podpredsednica, predstavniki Vlade, kolegice in kolegi, lep pozdrav!

Na podlagi zakonskih določil Državni zbor v obravnavi proračunskih dokumentov obravnava tudi Predlog odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države z organi državne uprave, pravosodne organe, javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade. Tokrat je pred nami dokument z načrti pridobivanja nepremičnega premoženja in razpolaganja z zemljišči, stavbami, deli zemljišč in z zemljišči za leto 2015 kot tudi z načrti ravnanja s premoženjem države. Načrti ravnanja s stvarnim premoženjem za organe državne uprave, pravosodne organe, javne agencije, javne sklade, javne zavode in javne gospodarske zavode so praviloma obsežni. Zapisane so pa ciljne številke, naslovi, kvadrature, orientacijske vrednosti in še kakšni podatki, vse z namenom čim bolj transparentnega prikaza načrta. Če pa malce pogledamo nazaj, se nekateri podatki konstantno ponavljajo iz leta v leto. Prav tako se ob teh dokumentih ponavljajo kritične razprave. Skratka, v teh razpravah se praviloma izpostavi vprašanje o smiselnosti pripravljanja teh načrtov ter praviloma prihaja do velikega razkoraka med načrtovanjem in realiziranimi pravnimi posli. To je tudi razlog, da v stališču Poslanske skupine Socialni demokrati niti ne operiramo s številkami in se nanje tudi ne sklicujemo. Prav o teh razkorakih smo razpravljali januarja 2015 na matičnem delovnem telesu ob obravnavi Poročila o realizaciji načrtov ravnanja s stvarnim premoženjem države za organe državne uprave, pravosodne organe, javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade za leto 2013.

Predstavniki Vlade so poudarili, da se bo v prihodnje centraliziral način upravljanje s stvarnim premoženjem države. Socialni demokrati si želimo, da bo to upravljanje potekalo po načelu dobrega gospodarja, prav tako v načrtovanju tudi do realizacije načrtov pa tudi, da vzdrževanje naj poteka po načelu dobrega gospodarja. Ne gre pa zanemariti dejstva, da je tak poizkus centralnega vodenja in upravljanja že bil predviden, a sicer z ustanovitvijo javnega nepremičninskega sklada. A so bile po nujnem postopku s sklepom Vlade februarja 2012 ustavljene vse aktivnosti v zvezi s konstituiranjem javnega nepremičninskega sklada. Ali bi bil sklad uspešen ali ne – nikoli ne bomo izvedli. Se pa verjetno vsi strinjamo, da je treba to področje urediti in z našim državnim premoženjem ravnati kar se da gospodarno. Glede na to, da danes obravnavamo predlog odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem za leto 2015, ki je sestavni del Predloga rebalansa proračuna Republike Slovenije za leto 2015, bomo poslanke in poslanci Socialnih demokratov ta odlok podprli. Pa naj na tej točki napovem tudi podporo k dopolnjenemu Predlogu odlokov o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za druge državne organe: Urad predsednika Republike Slovenije, Računsko sodišče in

Ustavno sodišče za leto 2015, ki so navedeni pod 4. točko dnevnega reda. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker k predlogu odloga matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmaja na seji zbora ni mogoče vlagati. Odločanje o predlogu odloka bomo v skladu s časovnim potekom seje opravili danes v okviru glasovanj. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **4. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGE ODLOKOV O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA DRUGE DRŽAVNE ORGANE ZA LETO 2015: PREDLOGA ODLOGA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA URAD PREDSEDNIKA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2015, PREDLOGA ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM RAČUNSKEGA SODIŠČA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2015 TER PREDLOGA ODLOKA O NAČRTU RAVNANJA S STVARNIM PREMOŽENJEM DRŽAVE ZA USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA LETO 2015.**

Predloge odlokov je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

V njenem imenu dajem besedo mag. Renati Zatler, državni sekretarki.

MAG. RENATA ZATLER: Hvala za besedo. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Vlada predlaga sprejetje odlokov o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za druge državne organe za leto 2015. Vsebina načrtov ravnanja za druge državne organe je enaka kot za organe državne uprave.

Postopek sprejema načrtov ravnanja s stvarnim premoženjem države za druge državne organe določata tretji odstavek 11. in četrti odstavek 13. člena že prej omenjenega zakona, ki določata, da pošlje Vlada načrt ravnanja s stvarnim premoženjem države za druge državne organe in njihov predlog v sprejetje Državnemu zboru. Vlada je tako pripravila predlog odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Urad predsednika Republike Slovenije, za Računsko sodišče Republike Slovenije ter za Ustavno sodišče Republike Slovenije za leto 2015.

Načrt ravnanja z nepremičnim premoženjem države, in sicer načrt razpolaganja oziroma odprodaje s stavbami in deli stavb je pripravilo le Ustavno sodišče Republike Slovenije, in sicer za leto 2015, v katerem načrtuje prodajo ene nepremičnine v orientacijski vrednosti 119 tisoč evrov. Upošteva vse načrte ravnanja s stvarnim premoženjem države, predložene ob rebalansu

državnega proračuna za leto 2015, načrtujejo drugi državni organi v letu 2015 za nakupe premičnega premoženja porabo sredstev iz državnega proračuna v višini 147 tisoč evrov in z naslova razpolaganja tako imenovane prodaje oziroma odtujitve stvarnega premoženja, premičnega, pa načrtujejo prihodek v višini 132 tisoč evrov.

Na vse tri odloke so vloženi tudi sprejeti redakcijski amandmaji, s katerimi se Vlada strinja. Predlagamo, da poslanci predlagane odloke sprejmete. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Predloge odloka je obravnaval tudi Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici mag. Lilijani Kozlovič.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Hvala, predsedujoča.

Odbor je na 6. redni seji 12. 2. 2015 obravnaval predlog odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Ustavno sodišče, Računsko sodišče ter Urad predsednika Republike Slovenije za leto 2015, katere je obravnaval na podlagi Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti predložila Vlada.

Odbor se je seznanil s predlogi odlokov in mnenji Zakonodajno-pravne službe. K predlogu odlokov so bili vloženi amandmaji poslanskih skupin.

Predstavniki predlagatelja, minister za javno upravo Boris Koprivnikar, je v dopolnilni obrazložitvi povedal, da predlogi odlokov o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za druge državne organe za leto 2015 na področju pridobivanja stvarnega premoženja obsegajo: Za Urad predsednika Republike – premično premoženje, motorno vozilo v predvideni vrednosti 50 tisoč evrov; za Računsko sodišče Republike Slovenije – premično premoženje, motorno vozilo v predvideni vrednosti 27 tisoč evrov; za Ustavno sodišče Republike Slovenije prav tako premično premoženje, in sicer motorno vozilo in informacijsko opremo v predvideni vrednosti 70 tisoč evrov. Ustavno sodišče je predvidelo tudi načrt razpolaganja s premičnim premoženjem v predvideni vrednosti 13 tisoč evrov.

Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je v predstavitvi mnenja povedala, da so bile njihove pripombe s strani koalicijskih poslanskih skupin predlaganih amandmajev ustrezno upoštevane. Člani in članice odbora o predlogu odloka niso razpravljali, sprejeli pa so predlagane amandmaje.

Odbor je v skladu s poslovnikom glasoval o vseh členih predloga in jih tudi sprejel. Glede na sprejeti amandma je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnemu zboru pripravljeno besedilo

dopolnjenih predlogov odlokov, v katerih so sprejeti amandmaji vključeni, dopolnjeni predlogi odlokov so sestavni del tega poročila. Hvala.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke. Gospa Nada Brinovšek, izvolite.

NADA BRINOVŠEK (PS SDS): Hvala še enkrat, in še enkrat lep pozdrav.

V tej točki gre za stališče treh predlogov odlokov o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države, in sicer za Urad predsednika Republike Slovenije, Ustavno sodišče in Računsko sodišče Republike Slovenije za leto 2015.

Iz načrta ravnanja z nepremičnim premoženjem je razvidno, da se je samo Ustavno sodišče Republike Slovenije odločilo za odprodajo stanovanja, za katero meni, da ni strateška naložba in da povzroča samo stroške. Iz načrta ravnanja s premičnim premoženjem pa je razvidno, da vsi ti organi načrtujejo nakup službenih vozil in le Ustavno sodišče Republike Slovenije v načrtu ravnanja predvideva tudi odprodajo vozila v višini 13 tisoč evrov. Tu se nam poraja vprašanje, zakaj v načrtu ravnanja ni dotrajanih vozil predsednika Vlade in Računskega sodišča, saj v obrazložitvi navajajo, da gre za zamenjavo. Torej bi morali načrtovati tudi odprodajo. Le v tem primeru bi bil nakup teh avtomobilov smotrn.

Še enkrat želim poudariti, da naša stranka podpira predloge, ki gredo v smeri pridobivanja in razpolaganja premoženja v smislu dobrega gospodarja. Glede na to, da pa živimo v časih, ko zmanjšujemo proračunske postavke na račun najšibkejših, ko jemljemo proračunska sredstva občinam in ko se primanjkljaj v proračunu veča, menimo, da bi bila smotna tudi odprodaja teh avtomobilov tako pri predsedniku Vlade kot pri Računskemu sodišču. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala.

Stališče Poslanske skupine Stranke Mira Cerarja bo predstavila gospa Janja Sluga. Izvolite.

JANJA SLUGA (PS SMC): Lep pozdrav še enkrat.

Načrt ravnanja s stvarnim premoženjem države oziroma za druge državne organe, Urad predsednika Republike, Računskega sodišča in Ustavnega sodišča, vsebinsko sledi ureditvi kot za druge organe državne uprave. Postopek sprejema načrtov ravnanja s stvarnim premoženjem države za druge državne organe določa Zakon o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti, ki narekuje Vladi, da pripravi načrt ravnanja s stvarnim premoženjem države za druge državne organe na njihov predlog v

sprejetje Državnemu zboru. Za Vlado Republike Slovenije je načrte ravnanja in predloge odlokov za druge državne organe zbralo Ministrstvo za javno upravo. V okviru te točke dnevnega reda tako obravnavamo Predlog odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Urad predsednika Republike Slovenije za leto 2015, Predlog odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem Računskega sodišča Republike Slovenije za leto 2015 in Predlog odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Ustavno sodišče Republike Slovenije za leto 2015.

Ustavno sodišče Republike Slovenije za leto 2015 načrtuje prodajo ene nepremičnine v orientacijski vrednosti 119 tisoč evrov. Načrt pridobivanja premičnega premoženja v posamični vrednosti nad 10 tisoč evrov so za leto 2015 ob rebalansu proračuna pripravili na Uradu predsednika Republike v višini 50 tisoč evrov, Računskem sodišču v višini 35 tisoč evrov in na Ustavnem sodišču v višini 70 tisoč evrov.

Ustavno sodišče je za leto 2015 pripravilo načrt razpolaganja s premičnim premoženjem države v višini 13 tisoč evrov. Drugi državni organi za leto 2015 načrtujejo za nakupe premičnega premoženja porabo sredstev državnega proračuna v višini 155 tisoč evrov, iz naslova razpolaganja s stvarnim premoženjem pa načrtujejo prihodek v višini 132 tisoč evrov. Veljavni načrti ravnanja s stvarnim premoženjem države za leto 2015 za preostale državne organe, ki so bili sprejeti v letu 2013, ostanejo še naprej v veljavi. Predlagane odloke bomo v Poslanski skupini SMC podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA ANDREJA KATIČ: Hvala. Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Amandmaji niso bili vloženi k nobenemu od predlogov odlokov. Odločanje o predlogih odlokov bomo v skladu s časovnim potekom seje Državnega zbora opravili v okviru glasovanj.

S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prekinjam pa tudi 9. izredno sejo Državnega zbora, ki jo bomo z glasovanjem nadaljevali ob 16. uri.

(Seja je bila prekinjena ob 13.50 in se je nadaljevala ob 16.02.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo Državnega zbora. Prehajamo na glasovanje Državnega zbora o predlogih odločitev. Poslanke in poslance najprej prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 2. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga

zakona o interventnih ukrepih za uravnoteženje javnih financ občin po nujnem postopku.

Nadaljujemo z **drugo obravnavo**, to je z odločanjem o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dne 20. 2. 2015, ki ste ga prejeli na e-klop.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 5. členu.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 50.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 8. členu. Ob tem opozarjam, da je amandma vsebinsko povezan z amandmajem istega predlagatelja k 10. in 29. členu. Če ta amandma ne bo sprejet, postane amandmaja k 10. in 29. členu brezpredmetna.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Zavezništvo gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):

Ker gre za zakone, ki so v resnici povezani predvsem na tisti, o kateri smo govorili še pred eno uro in pol, je, mislim, prav, da povem stališče da tega zakona ne bomo podprli. Še posebej ne zato, ker se je zgodil svojevrstni premik. Na odboru je bila ta odločitev sprejeta v smeri za to, da se podpre in končno uredi v celem slovenskem prostoru, da ne bo pravne subjektivitete, danes pa smo doživeli svojevrstni preobrat v razmišljanju, ki je nepojmljiv, nerazumljiv, še posebej zato, ker ga je minister zagovarjal in ga je delno celo danes tudi zagovarjal, tako da o temu razlogu seveda kaže, da tega ni za podpreti.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC mag. Lilijana Kozlovič.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC):

Poslanci Poslanske skupine SMC bomo tako ta amandma kot te med seboj povezane podprli iz razlogov, ki so bili že povedani na sami seji. Namreč, nanaša se na ukinitve oziroma, če bodo sprejeti amandmaji, neukinitve pravne subjektivitete ožjih delov lokalnih skupnosti.

Mi v sami stranki, tudi v koaliciji, menimo, da bi prinesel pozitivne učinke ta ukrep, vendar sta Združenje občin in Skupnost občin temu nekako nasprotovala in menimo, ker je celoten zakon dogovor med partnerji, želimo omogočiti, da se to partnersko sodelovanje in nadaljnji dogovori nadaljujejo, zato bomo te predloge amandmajev podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ni več obrazložitev glasu, zato prosim za glasovanje.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in posancev. Za je glasovalo 76, proti pa jih je bilo 7.

(Za je glasovalo 76.) (Proti 7.)

Ugotavljam, da je amandma k 8. členu sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 10. členu.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in posancev. Za je glasovalo 78, proti pa jih je bilo 5.

(Za je glasovalo 76.) (Proti 5.)

Ugotavljam, da je amandma k 10. členu sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 29. členu.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in posancev. Za je glasovalo 78, proti pa jih je bilo 5.

(Za je glasovalo 78.) (Proti 5.)

Ugotavljam, da je amandma k 29. členu sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanskih skupin SMC, Desus in SD k 31. členu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC.

JANJA SLUGA (PS SMC): Hvala za besedo.

Mi bomo seveda ta amandma podpri, ker vsebuje določila glede začetka uporabe tega zakona in predpisuje, da se bodo postopki, katerih vloge bodo vložene do 31. Marca, končali po starih predpisih, po 1. aprilu pa se bodo vloge reševale po novih predpisih in bo pravica priznana s 1. majem za obdobje enega leta. Tisti najemniki, ki že imajo pravico do subvencije najemnine priznana tudi za obdobje po 31.3., ne morejo vložiti nove vloge pred iztekom pravice, saj je o tej pravici že odločeno. Seveda amandma podpiramo, kot že rečeno.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine Združena levica dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Malo se bom ponavljal. Mi bomo pri tem amandmaju vzdržani. Ne zaradi tega, ker se ne bi zavedali resnosti te zadeve, ampak kot neko opozorilo koaliciji in zlasti stranki SMC, da malo bolje piše zakone. Imeli smo že na odborih primere nekih podzakonskih aktov, ko pozabite, da se zakoni tudi postavljajo v čas, ne samo v prostor, pa ste jih hoteli retrogradno in tako naprej.

Mislím, da to ljudje, ki ste končali pravne fakultete, ne bi smeli početi. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev glasu? Ne.

Glasujemo. Navzočih je 83 poslank in posancev, za jih je glasovalo 52, proti pa ni bil nihče.

(Za je glasovalo 52.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmajih in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru nujnega postopka. Ugotavljam, da je zbor v drugi obravnavi sprejel amandmaje k 8., 10., 29. in 31. členu dopolnjenega predloga zakona.

Sprašujem kvalificirane predlagatelje, ali nameravajo k temu členu vložiti amandmaje. Očitno ne, zato lahko preidemo na **tretjo obravnavo** predloga zakona.

Ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vloženih amandmajev.

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista obvestili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih v drugi obravnavi, predlog zakona neusklajen. Prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine Zavezništvo gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):

Za razliko od nekaterih poslanskih skupin, kot sem napovedal, bomo mi vsaj dosledni.

Na začetku sem vam napovedal, da se bomo do konca razprave odločili, kako bomo glasovali o tem zakonu. Navedel sem nekaj razlogov, ki so neobičajni in niso ravno v ponos Državnemu zboru niti vladni koaliciji, da se je sploh odločila za takšen zakon. Namreč, uvajamo novo parlamentarno prakso, ki je, bom rekel, za to državo svojevrsten unikum, da z enim zakonom lahko posekamo 11 zakonov. Tukaj vidim, sedijo ministri, ki so nasprotovali klasičnemu ZUJF, ko smo posekali 40 zakonov, danes so vehementno za to, da se gre v to smer in da pač to počnemo. To je bil prvi razlog.

Drugi razlog je bil, kot sem opozoril, da kljub temu ene določene stvari seveda zakon rešuje; vendar ta svojevrsten preobrat z enim telefonskim klicem, ki praktično naredi malodane Državni zbor enoten, in pod pretvezo, da se posega v lokalno samoupravo oziroma to neodvisnost, ki je seveda iz trte zvita – o moram reči, da sem prav žalosten. Žalosten sem tudi zato, ker bo Vlada točno zaradi te odločitve, zaradi pravne subjektivitete drago plačala gor kar nekaj milijonov, ko se bo usklajevala za to isto stvar naslednjič v pogajanju, v krogu s temi istimi interesnimi skupinami.

Iz tega razloga, bom zelo jasen, tega predloga zakona ne mislimo podpreti in ne bomo sodelovali v tej kalvariji. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo.

Podobno kot pri zadnjem predloženem amandmaju se bomo tudi pri celotnem zakonu v Združeni levici vzdržali. Zakaj? Zakon vsebuje neke dobre rešitve, neke slabe rešitve, ker smo pa danes vsebinsko diskusijo na to temo že imeli, dovolite, da povzamem samo v štirih točkah nekaj mogoče manj vsebinske, pa zato nič manj pomembne zadeve.

Prvič, ta predlog sploh ne govori o interventnih ukrepih, zato mu je koalicija na odboru preprosto spremenila ime in iz njega odstranila besedo "interventnih", to je pač neka taka stvar, ki se je ne počne. Drugič, ker ukrepi niso nujni, saj jih več kot polovica sploh nima s strani Vlade tako zelo želenih varčevalnih učinkov. Tretjič, ker brez korenitih sistemskih sprememb občine ne bodo delovale bolje. In četrtič, ker ukrepi sploh niso tako zelo usklajeni s predstavniki občin, kot je Vlada to vehementno zatrjevala.

Kot rečeno, v Združeni levici se bomo pri tem vzdržali. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov gospa Andreja Katič.

ANDREJA KATIČ (PS SD): Socialni demokrati bomo ta predlog zakona podprli predvsem zaradi tega, ker se s je s tem začelo dogovarjati med občinami in Vlado, kaj lahko naredimo za to, da bodo imele občine za svoje delovanje manj stroškov, seveda pa ob tem pričakujemo, da je to šele začetek pogajanj in da bodo prava pogajanja šele nastopila. Je pa to prvi korak v dobro smer, ta zakon je plod sodelovanja in dogovarjanja med občinami in Vlado in mislim, da je pravi korak naprej.

Zato bomo Socialni demokrati, kot sem povedala, to podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC mag. Lilijana Kozlovič.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Poslanci Poslanske skupine SMC bomo prav tako ta zakon podprli, ker tako kot je povedala kolegica, je to res eden prvih dobrih korakov pri nadaljnjemu urejanju lokalne samouprave. Prinesel bo določene finančne učinke in menimo, da je treba v tej smeri nadaljevati, zato bomo ta predlog tudi podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ker vidim, da ni več obrazložitev glasu, lahko ...

Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):

Eden redkih finančnih učinkov, ki bo, je to, da bodo pravne subjektivitete, ki bodo naprej delovale, lahko naprej še zunanje računovodske servise imele, zato da bodo lahko delali bilance tem četrtim, vaškim in krajevnim skupnostim; in

to je finančni učinek tega zakona. Namesto da bi to delala občina za vse, z enim finančnim načrtom. Bravo! To je prihranek.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Mogoče je to prihranek ali pa ni, ampak to ni obrazložitev glasu.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):

Ne bom podprl.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: S tem mislim, da smo izkoristili tudi možnost obrazložitve glasu, zato lahko o predlogu zakona v celoti glasujemo.

Glasujemo. Navzočih je 81 poslank in poslancev, za je glasovalo 67, proti 9.

(Za je glasovalo 67.) (Proti 9.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

Prehajamo na zaključitev zakonodajnega postopka za predlog zakona, ki ni bil osnova za pripravo dopolnjenega predloga zakona.

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo predlaga zboru, da sprejme naslednji sklep: Predlog zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o lokalni samoupravi, skrajšani postopek, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslank in poslancev s prvopodpisanim gospodom Janijem Möderndorferjem, ni primeren za nadaljnjo obravnavo.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 76, proti 2.

(Za je glasovalo 76.) (Proti 2.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 3. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za organe državne uprave, pravosodne organe, javne zavode, javne gospodarske zavode, javne agencije in javne sklade za leto 2015.

Ker k predlogu odloka matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbora ni bilo mogoče vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu odloka.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine SMC gospa Janja Sluga.

JANJA SLUGA (PS SMC): Hvala lepa.

Predlagani odlok o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za leto 2015 sprejemamo v skladu z 11. in 3. členom Zakona o stvarnem premoženju države ter 13. členom Uredbe o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti. Prav tako ta zakon določa, da se načrt ravnanja predloži v sprejetje Državnemu zboru skupaj s predlogom proračuna, torej v našem primeru skupaj s Predlogom rebalansa proračuna za leto 2015.

Vlada v letu 2015 načrtuje za 114 milijonov 81 tisoč 799 evrov prihodkov od prodaje stvarnega premoženja in nakupe premoženja v višini 95 milijonov 508 tisoč 682 evrov. V delu, kjer se finančne posledice nanašajo na predvideno povečanje prihodkov državnega proračuna, gre za okvirne finančne posledice, ker so le-te odvisne od uspešnosti oziroma realizacije načrtovanih postopkov razpolaganja s stvarnim premoženjem. Na to razpolaganje vpliva gibanje cen nepremičnin, ki ga v tem trenutku seveda ni mogoče natančno napovedati, trend je zaenkrat še v padanju, nedoločen je tudi vpliv prodaje nepremičnin, ki se bo zgodil s strani DUTB. Ministrstvo za javno upravo nam je zagotovilo, da intenzivno išče rešitve za boljšo realizacijo s centralizacijo ravnanja, ureditvijo evidenc, pravno ureditvijo nepremičnin in njihovo prodajo na enem mestu, zato bomo ta predlog seveda podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ker ni več obrazložitev ...

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine DeSUS gospod Primož Hainz.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Hvala lepa, gospod predsednik. Ni v imenu poslanske skupine, se opravičujem. Končam ali počakam?

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: V redu je.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Seveda bom glasoval sicer za, ampak moram reči, da smo v teh mesecih vendar veliko govorili o javnih naročanjih, o skupnem kupovanju. Celo Ministrstvo za obrambo sem spraševal, kako to, da se tam ne poslužujejo istih sistemov, tukaj pa seveda vidim, da so kriteriji različni, kaj kupujemo – iste kategorije, različne številke. Skratka, če so nakupi v večjem številu bolj racionalni, potem ne vem, zakaj se tega ne začnemo držati takoj. Hvala lepa. Bom pa seveda glasoval za kljub vsemu.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ni več obrazložitev glasu, zato začnemo z glasovanjem o predlogu odloka. Navzočih je 80 poslank in poslancev, za je glasovalo 53, proti 21.

(Za je glasovalo 53.) (Proti 21.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 4. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predlogov odlokov o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za druge državne organe za leto 2015: pod a Predlog odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Urad predsednika Republike Slovenije za leto 2015, pod b Predlog odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem

Računskega sodišča Republike Slovenije za leto 2015 in pod c Predlog odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Ustavno sodišče Republike Slovenije za leto 2015.

Amandmaji k predlogom odloka niso bili vloženi. Odločali bomo o vsakem predlogu odloka posebej. Najprej prehajamo na odločanje o predlogu odloka pod točko a, to je o **Predlogu odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Urad predsednika Republike Slovenije za leto 2015.**

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih v drugi obravnavi na matičnem delovnem telesu, predlog odloka neusklajen.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanke skupine SMC gospa Janja Sluga.

JANJA SLUGA (PS SMC): Hvala lepa.

Načrt ravnanja s stvarnim premoženjem za druge državne organe, torej za Urad predsednika Republike Slovenije, za Računsko sodišče in Ustavno sodišče vsebinsko sledi ureditvi kot za organe državne uprave. Vlada pripravi načrt ravnanja s stvarnim premoženjem države za druge državne organe na njihov lastni predlog. Za Vlado je v tem primeru storilo Ministrstvo za javno upravo.

Obrazložila bom kar za vse tri urade, in sicer Ustavno sodišče Republike Slovenije za leto 2015 načrtuje prodajo ene nepremičnine v orientacijski vrednosti 119 tisoč evrov. Načrt pridobivanja premičnega premoženja v posamični vrednosti nad 10 tisoč evrov so za leto 2015 ob rebalansu proračuna pripravili na Uradu predsednika Republike, in sicer v višini 50 tisoč evrov, na Računskem sodišču v višini 35 tisoč evrov in na Ustavnem sodišču v višini 70 tisoč evrov. V Uradu predsednika Republike in pri Računskem sodišču gre dejansko za zamenjavo, in sicer kombiniranega vozila in osebnega vozila in ne za nakup, kot je bilo to danes enkrat tu zatrjevano.

Odprodaja starih vozil ne bo dosegla vrednosti 10 tisoč evrov in zato v odloku ravnanja ta cena ni zajeta, ni vidna. Gre pa dejansko za zamenjavo, zato bomo v Poslanski skupini SMC to podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ni druge obrazložitve glasu, zato glasujemo o tem odloku. Glasujemo. Navzočih je 84 poslank in poslancev, za je glasovalo 53, proti 22.

(Za je glasovalo 53.) (Proti 22.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet.

Prehajamo na odločanje o predlogu odloka pod točko b, to je o **Predlogu odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem Računskega sodišča Republike Slovenije za leto 2015.**

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da je bil

zaradi amandmajev, sprejetih v drugih obravnavi na matičnem delovnem telesu, predlog odloka neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 84 poslank in poslancev, za je glasovalo 53, proti 22.

(Za je glasovalo 53.) (Proti 22.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet.

Prehajamo na odločanje o predlogu odloka pod točko c, to je o **Predlogu odloka o načrtu ravnanja s stvarnim premoženjem države za Ustavno sodišče Republike Slovenije za leto 2015.**

Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da je bil zaradi amandmajev, sprejetih v drugih obravnavi na matičnem delovnem telesu, predlog odloka neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 84 poslank in poslancev, za je glasovalo 53, proti 22.

(Za je glasovalo 53.) (Proti 22.)

Ugotavljam, da je odlok sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 1. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga rebalansa proračuna Republike Slovenije za leto 2015.

Obrazložitev glasu? Postopkovno.

Postopkovno dr. Simona Kustec Lipicer.

DR. SIMONA KUSTEC LIPICER (PS SMC):

Hvala lepa, spoštovani predsednik. Spoštovani kolegice in kolegi!

Na podlagi 73. člena Poslovnika Državnega zbora najjavljam prekinitev za 45 minut zaradi posvetovanja v poslanski skupini. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Pred to prekinitvijo bi prosil za obrazložitev o splošnem delu. Če ni obrazložitve o splošnem delu, potem bomo nadaljevali samo z vašo obrazložitvijo po prekinitvi 45 minut.

Prekinjam sejo za 45 minut. Nadaljujemo ob 17.15.

(Seja je bila prekinjena ob 16.30 in se je nadaljevala ob 17.18.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: **Nadaljujemo s prekinjeno 1. točko dnevnega reda.**

Postopkovno gospod Franc Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): V skladu s 73. členom Poslovnika predlagam petinštirideset minut za usklajevanje znotraj Poslanske skupine Desus.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: **Nadaljujemo s sejo ob 18.00**

(Seja je bila prekinjena ob 17.18. in se je nadaljevala ob 18.02.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: **Nadaljujemo s prekinjeno 1. točko dnevnega reda.**

Besedo ima, če želi seveda, gospod Franc Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Znotraj poslanske skupine kakor tudi vodstva koalicijskih strank smo se uskladili in moram povedati, da smo prišli do korektnega zaključka. Če bo gospodarska rast v letu 2014 2,5 %, bo usklajevanje pokojnin v naslednjem letu, ta sredstva bomo morali pa zagotoviti naslednje leto v proračunu za 2016 oziroma konec letošnjega leta za proračun 2016.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Hvala za pojasnilo.

Lahko prehajamo na odločanje o splošnem delu predloga rebalansa? Tam smo se ustavili. Torej, smo pri Predlogu rebalansa proračuna Republike Slovenije za leto 2015, pri splošnem delu.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev. Za je glasovalo 49, proti pa jih je bilo 29.

(Za je glasovalo 49.) (Proti 29.)

Ugotavljam, da je splošni del predloga rebalansa proračuna sprejet.

Prehajamo na odločanje o posebnem delu Predloga rebalansa proračuna. Prehajamo na odločanje o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmajev z dnem 18. 2. 2015.

Prehajamo na proračunkega uporabnika 1537 – Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Podpora Slovincem v zamejstvu in po svetu.

Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 51.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunkega uporabnika 1540 – Urad Vlade Republike Slovenije za narodnosti. Odločamo o amandmaju poslanskih skupin SMC, Desus in SD, k podprogramu Podpora manjšinam. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC dr. Simona Kustec Lipicer.

DR. SIMONA KUSTEC LIPICER (PS SMC): Hvala lepa.

Poslanska skupina SMC bo podprla ta amandma. To je tudi edini amandma, ki ga bo Poslanska skupina SMC podprla v okviru rebalansa proračuna, pa še tega samo zaradi tega, ker je prišlo pri pripravi rebalansa na tej postavki do tehnične napake, ki je bila na ta način ustrezno tudi popravljena.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Zavezništvo gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):
Spoštovani zbor!

Ne boste verjeli, ampak ko smo mi sprejemali rebalans, je bila tudi tehnična napaka; neverjetno, točno z istim amandmajem in to na isti postavki! Da se Vlada ni naučila, vsaj tisti, ki suportira in dela ene in iste tehnične napake, v enem letu in pol – oprostite, mislim, da je čas, da prevzame tudi odgovornost. Tak amandma je preprosto nemogoče sprejeti: samo zaradi tehnične napake.

In to moram reči, da je res neverjetno, če res vsemu verjamete. Upam, da ne.

Tega ne bomo podprli. To res ne.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Hvala. Vidim, da ni več obrazložitev glasu. Glasujemo. Navzočih je 82 poslank in poslancev, za je glasovalo 77, proti 4. (Za je glasovalo 77.) (Proti 4.) Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 1714 – Policija in na odločanje o vloženih amandmajih k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku. Najprej prehajamo na podprogram Javni mir in splošna varnost ljudi in premoženja. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k temu podprogramu pod številko 1. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Kot veste, smo v Združeni levici inicirali razpravo o stanju v resorju, zlasti glede vprašanja stanja na področju policije. Ne se bati, ko zmaga eko socializem, mi seveda nismo za tak zelo grob tovrstni aparat, smo pa za to, da tovrstni aparat je ustrezno opremljen, ustrezno deluje, navsezadnje, da ni nevaren samemu sebi, ker je potem tudi nevaren nam, da ni nevaren samemu sebi tudi zaradi nekih frustracij, zaradi preslabih plač, iztrošene opreme in tako naprej. Ne bom dolg. Ta niz amandmajev, ki se nanašajo na policijo, bomo v Združeni levici podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC mag. Lilijana Kozlovič.

MAG. LILIJANA KOZLOVIČ (PS SMC): Glede na cilj, ki ga zasleduje rebalans proračuna, torej primanjkljaj, manjši od 3 % BDP, v Poslanski skupini SMC ne bomo mogli podpreti tega in tudi nadaljnjih amandmajev, ki se nanašajo na policijo. Zavedamo se stanja, ki je v policiji, od takrat sprejetih zavez na odboru so bili določeni sklepi realizirani, in sicer se sredstva za plače za javne

uslužbenke niso zmanjšala glede na obseg za leto 2014, prav tako se bo v tem letu zagotovilo dodatnih 150 zaposlitev med policisti. Glede materialnih sredstev je v proračunu predvidenih 278 milijonov, seveda za manjkajoča sredstva, ki jih bo pa policija potrebovala, če bo to potrebno, imamo zagotovilo Ministrstva za finance, da bodo poleg teh racionalnih ukrepov znotraj samega ministrstva, če bo treba, na podlagi Zakona o izvrševanju proračuna in Zakona o financah med letom razporedili sredstva tam, kjer je potrebno, in seveda ne bodo dopustili, da bi varnost ljudi in premoženja zdrsnila na nižjo raven, zato seveda zaupamo, da se bo to tudi zgodilo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v svojem imenu dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Ja, moram se še enkrat oglasiti. Seveda bom glasoval za, ampak izhajajoč iz tega, kar je rekel SMC, očitno je nekemu do tega, da bi ta resor postal tako izčrpan, da bi se potem dejavnosti s tega področja privatizirale. V Združeni levici smo seveda proti temu. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v lastnem imenu. Ja, v lastnem imenu smo zdaj. Gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):
Pri teh amandmajih je treba biti zelo pozoren, še posebej, kadar gre za isti resor in, bom rekel, so si več ali manj podobni. Razlika je predvsem v temu, od kje jemlješ. Če bomo zelo natančni in bomo videli – ta amandma bi sicer takoj podprl, seveda če ne bi jemali s postavke, ki pravzaprav govori, da jemljemo iz splošne javne storitve itn. Tega pač ne morem podpreti. Zato smo mi dali drug amandma, ki je enak, vendar jemlje od drugod. Tudi ne bom podprl zaradi obrazložitve, ki jo je dala moja spoštovana kolegica. Namreč, če z ene postavke damo na drugo postavko, ne lovimo 3 %. Z enega kupčka na drugo kupček je isto denarja. Problem je, da to ni dobra obrazložitev, saj ne bo nič se povečalo. Predlagam, da govorimo o tistem, kar vemo, ne da si pripovedujemo nekaj, kar ne gre skupaj. Ne bom podprl tega predloga.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Jaz bom podprl, tako kot tudi moja kolegica in kolega, ta amandma tudi zaradi tega, ker sem bil na odboru, ki je pristojen za notranje zadeve in seveda tudi za policijo, in tam smo sprejeli sklep, da Vlado zavezujemo, da poskrbi

za varnost tudi v tem smislu, da nadomesti kadrovske izgube, če smem tako reči, ki jih je policija doživela v lanskem letu in tudi v preteklih letih.

Gospe in gospodje, če se o čem moramo pogovarjati, je to danes gotovo tudi varnost. Varnost je ogrožena na evropski ravni in gotovo tudi na slovenski ravni. To, kar smo slišali od predstavnikov policije, nas močno skrbi in ta amandma in tudi naslednji ne posegajo v Maastricht, če smem tako reči. Posegajo pa v to, da našim državljanom in državljanom zagotovimo večjo varnost. Če je kdo pač za to, da varnostni nivo v Sloveniji znižamo, ali pa trdi, da je varnost na dovolj visoki ravni, potem bo pač glasoval proti temu amandmaju. Ampak mislim, da se moramo, kolegice in kolegi, zamisliti, kakšno je stanje v slovenski policiji. Poglejte, če ne bo zagotovljene varnosti v državi, je to problem zaradi naših ljudi, je to problem zaradi premoženja in na drugi strani, ko vsi govorimo, da moramo internacionalizirati slovensko gospodarstvo, se vprašam, za božjo voljo, kdo bo pa prišel v Slovenijo investirat, če ne bo varna država in opazuje te naše razprave o – pravzaprav se vsi nekako zavedamo, da je problem v policiji, vendar pa nimamo te korajže, da bi dvignili roko za piškave štiri milijone. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: S tem smo izčrpali obrazložitve glasu in lahko glasujemo o podprogramu Javni red in splošna varnost ljudi in amandmaju Poslanske skupine SDS.

Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 50.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine Zaveznštvo k istemu podprogramu pod številko 2.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB): Hvala lepa.

Gre za amandma, ki je težak 33 milijonov, praktično skoraj 44, za razliko od prejšnjega, ki je samo 4 milijončke. Pa verjamem, da bo zdaj teža še hujša, če za 4 niste, potem kaj šele za 33 milijonov 900, ampak preden se boste odločali, je prav, da povem naslednje.

Če ste prebrali včeraj izjavo ministrice, da je dobila zagotovilo od predsednika Vlade, da bo znotraj vsega tega poskrbel, da bo vsa stvar funkcionirala, moram reči, da ne vidim razloga, zakaj zdaj nekaj zagotavljati, zakaj potem to ni urejeno preprosto s tem, da to uredimo s proračunom danes in da bo to kar zagotovljeno. Še posebej zato, ker teh 33 milijonov 900 ni kar tako potegnjenih, ampak je to podatek, ko govorimo o plačah in vseh tistih stroških, ki so

nujno potrebni za avtomobile in je podatek državnega sekretarja z Ministrstva za notranje zadeve. Zato smo izhajali točno iz te številke in se mi zdi korektno, da če resno mislite vse to, kar ste povedali na odboru, ki je bil takrat sklican na zahtevo Združene levice, bil je sicer nekako ... Združena levica je bila nekako izbrana na eni od sej, da to pripravi, je pa takrat za ta odbor podprla celotna koalicija s stranko SMC in takrat smo tudi podprli neke sklepe in se zavezali.

Moram reči, da sem v tem mandatu strašno začuden, če sem v prejšnjih mandatih poslušal, bom rekel zelo solidno; če je bilo na odboru "ne", potem tudi kasneje v proračunu kaj dosti nismo slišali tega. Danes imamo svojevrsten paradoks. Vsi ste "za", samo ko je treba glasovati, pa glasujete proti. To nekako ne gre skupaj. Tako iz tega razloga ... Moram reči, da če boste tudi natančno pogledali, boste lahko videli, da v resnici sredstva jemljemo s postavke Plačila v Evropsko unijo in Servisiranje javnega dolga in Upravljanje z denarnimi sredstvi. In če kaj, potem s teh dveh postavk – in to minister za finance ve –, lahko med letom vse to uredi, kar je vam obljubil, ministrica za notranje zadeve, predsednik Vlade. Veliko bolj in hitreje kot to, kar vam zdaj obljublajo, da vam bodo tokom leta uredili.

Zelo vesel bom in srečen, če bo ta amandma sprejet, ker potem bomo tudi policiji dali vsaj miniminiminimini minimalne pogoje za to, da bodo lahko se postavili v vrsto in rekli, da so lahko enaki z ostalimi. Ministrica, za vas gre. Prepričajte svojo koalicijo, največ jih je v Državnem zboru. Verjemite mi, da vam bo uspelo, samo pomežkniti jim je treba. Jaz sem za.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Lepo, da ste vi za, ampak to je bila obrazložitev v imenu poslanske skupine in ni bila obrazložitev, ampak pozivanje vseh in vsakogar. Tako prosim, da se držite tega, kaj pomeni obrazložitev lastnega glasu.

Še kakšna obrazložitev glasu?

Obrazložitev glasu v lastnem imenu ima dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Seveda bom podprl ta amandma. Ne bom na dolgo razlagal, zakaj. Ne glede na neke razlike med nami si verjetno vsi želimo neko varno državo. Ne bom nobenega pozival, saj nisem prerok ali kaj podobnega, se pa podobno kot kolega Jani nekako čudim neki tej bipolarnosti. Če bi rekel bipolarna motnja, bom dobil opomin, pa ga ne bom rekel, v določenih strankah koalicije. Hvala za besedo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Zaveznštvo k istemu podprogramu kot prej, pod številko 2.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev. Za je glasovalo 28, proti pa jih je bilo 48.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 48.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo še na podprogram Kriminalistična dejavnost in na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo k temu podprogramu.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 28, proti 47.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 47.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2030, Ministrstvo za pravosodje. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo k podprogramu Alternativno reševanje sodnih sporov - podporne dejavnosti. Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 12, proti 64.

(Za je glasovalo 12.) (Proti 64.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2130, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, in na odločanje o vloženih amandmajih k štirim podprogramom pri tem proračunskemu uporabniku. Najprej prehajamo na podprogram Lokalna razvojna infrastruktura. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo k temu podprogramu pod številko 1. Glasujemo... Prekinitev!
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica ima gospod Hanžek.

MATJAŽ HANŽEK (PS ZL): Hvala lepa.

Prepričan sem, da je to zelo koristna prerazporeditev. Gre za lokalno infrastrukturo. Veliko smo se pogovarjali o problemih financiranja občin in to je tudi ena izmed stvari, ki občinam pomagajo. Glede na to, da je to tudi za urejanja infrastrukture romskih naselij, je to dvojna pomoč. Namreč vemo, da je država v veliki meri preveč prepušča reševanje romske problematike, romske tematike lokalnim skupnostim. In tiste lokalne skupnosti, ki resno jemljejo svojo nalog, predpisano v ustavi, so na nek način kaznovane, ker so to običajno revnejše občine in potem še iz tega manjšega dela morajo ali pa hočejo reševati res kriminalen standard, ki je v večini ali vseh romskih naseljih – se sicer med seboj razlikujejo.

Zato je ta denar dvojno koristen: pomaga reševati finance tistih občin, ki resno mislijo pomagati k boljšemu življenju naših državljanz Romov in s tem na nek način tudi zmanjšujejo napetost med romskim in neromskim prebivalstvom. V naslednjih letih ali že prej bi morala o tej nalogi bolj resno država, Vlada razmisliti, tako da bi v to dejavno vključili tudi občine, kjer Romi ne živijo, da bi prinesli delež. Hvala lepa in seveda glasovali bomo "za".

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Torej, lahko glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo k podprogramu Lokalno razvojna infrastruktura.

Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 51.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 51.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine SDS k istemu podprogramu pod številko 2.

Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 51.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 51.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na podprogram Regionalni razvoj in na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k istemu podprogramu.

Glasujemo. Navzočih je 79 poslank in poslancev, za je glasovalo 21, proti 51.

(Za je glasovalo 21.) (Proti 51.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na podprogram Spodbujanje začetnih in novih investicij in na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k temu podprogramu.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 21, proti 55.

(Za je glasovalo 21.) (Proti 55.)
Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo še na podprogram Učinkovito trženje in promocija Slovenije. Najprej odločamo o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo k temu podprogramu, pod številko 1.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Zavezništvo gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB):

Pred nami je amandma v višini treh milijonov, kjer v resnici sredstva namenjamo promociji Slovenije. Vi veste, da v Državnem zboru teče postopek za izločitev slovenske turistične organizacije STO iz, bom rekel, okvira, ki je danes v okviru znotraj samega ministrstva in ga v resnici postavljamo v neko situacijo, ko v resnici bo imel eno nalogo, to pa je, da izvršuje promocijo. Problem pa nastane tisti trenutek, ko ga postaviš v neko vlogo, potem pa mu ne daš dovolj sredstev, da lahko opravi kvalitetno in dobro nalogo.

Minister je na svojem zadnjem nastopu na odboru, ko smo obravnavali ta zakon, zelo jasno povedal, da je ena večjih zadev, ki jih bo v letošnjem letu potrebno izpeljati, Expo, ki bo samo iz naslova stroškov znašal, če hočemo kvalitetno predstaviti, dva milijona. Mi imamo na tej postavki ta hip 5 milijonov, za to, da STO obratuje, pa seveda porabi vsaj pol stroškov, vse ostalo pa seveda zmanjka za tisto, kar bi v resnici res moral delati. S temi sredstvi dejansko

zagotovimo multiplikativen učinek, to pa je, da z dobro promocijo, seveda lahko dobimo nazaj kapital preko, bom rekel, turizma v slovenskem prostoru.

Zato se mi zdi, da če resno mislimo temu STO pihniti in mu dati življenje, potem mu dajmo še energijo za to, da bo lahko dejansko to počel. Zakaj ni tega v proračunu? Vsi vemo, vemo, zaradi tega, ker je prišlo do reza enakopravnosti teh rezov znotraj proračunov, o katerih je govorila državna sekretarka. Mislim, da je en korektiv, ki ga lahko naredimo v Državnem zboru poslanci, to je naša pristojnost, to je naša pravica in ne nazadnje omogočimo ministru, na katerega veliko stavimo, imamo veliko povedati o njemu, koliko je uspešen, ampak v resnici, če mu hočemo kaj pomagati, mu moramo pomagati zdaj na ta način. S tem amandmajem bi seveda omogočili slovenskemu turizmu kvaliteten predstavitev.

Naj zaključim, včeraj sem poslušal razpravo, da učinki in rezultati stranke SMC in koalicije bodo šele v letu 2016. Če danes ta amandma sprejmemo, bodo učinki šele v letu 2017, zato ne čakati na drugo leto, ker bo prej konec mandata, preden boste uspeli učinke pokazati. Podpiramo ta amandma in zato ga bomo tudi podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v lastnem imenu dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Ta amandma bom podprl. Jani je nekako razložil celo zgodbo. Že večkrat smo se pogovarjali v zadnjih nekaj tednih o pomenu turizma, o tem, koliko BDP turizem ustvarja, o tem, koliko bi ga lahko ustvaril. Brez promocije seveda to ne bo šlo, zato bom tudi to podprl. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Lahko preidemo na odločanje o amandmaju poslanske skupine Zavezništvo k podprogramu Učinkovito trženje in promocija Slovenije pod številko 1.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev. Za je glasovalo 24, proti pa jih je bilo 50.

(Za je glasovalo 24.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine SDS k istemu podprogramu pod številko 2.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev. Za je glasovalo 20, proti pa jih je bilo 49.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2330 – Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Obnova, nega, varstvo gozdov.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev. Za je glasovalo 21, proti pa jih je bilo 51.

(Za je glasovalo 21.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2431 – Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo in na odločanje o vloženih amandmajih k dvema podprogramoma pri temu proračunskemu uporabniku. Najprej prehajamo na podprogram Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo k temu podprogramu pod številko ena.

Obrazložitev glasu v imenu poslanske skupine? Združena levica, dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo. Se opravičujem, ampak to so teme, ki jih jaz v strančici pokrivam.

Govoril bom kar za niz teh amandmajev na tej postavki. Vsak od nas bi lahko izhajajoč iz svojega okolja napisal nekaj takšnih amandmajev. Rekel bi za moj del Slovenije, kjer sem izvoljen, pa če se usedem še z nekaj ljudmi skupaj jih napišem petdeset, za Belo krajino tudi verjetno trideset. Državnih cest imamo okoli šest tisoč kilometrov, da bi jih približno normalno uredili, poflikali, bi potrebovali 300 milijonov, v letošnjem proračunu bo pa na tej postavki, se mi zdi da, nekaj 75 milijonov, nekaj takšnega – ministra trenutno ni ... Skratka, dobra četrtina. Je nek resen problem, ki se ga je potrebno ustrezno lotiti. Podprli bomo enajsti amandma, ki se nanaša na sanacijo mostov, tistih sedemnajst nujnih zadev, pri drugih zadevah s te postavke bomo pa v bistvu vzdržani iz razloga, ki sem ga povedal. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Lahko preidemo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo na podprogram Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod številko ena.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev. Za je glasovalo 20, proti pa jih je bilo 51.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo k temu podprogramu pod številko dva.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev. Za je glasovalo 20, proti pa jih je bilo 51.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo k temu podprogramu pod številko 3.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 20, proti 51.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Zaveznštvo k temu podprogramu pod številko 4.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 20, proti 51.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Zaveznštvo k temu podprogramu pod številko 5.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 20, proti 51.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k temu podprogramu pod številko 6.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in poslancev, za je glasovalo 20, proti 51.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k temu podprogramu pod številko 7.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 19, proti 51.

(Za je glasovalo 19.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k temu podprogramu pod številko 8.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 18, proti 52.

(Za je glasovalo 18.) (Proti 52.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k temu podprogramu pod številko 9.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS ima gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala, spoštovani gospod predsednik!

V Slovenski demokratični stranki smo vložili amandma, ker smo prepričani, da je treba problematiko, s katero se srečuje Občina Zgornja Kungota, urediti na način v skladu s podpisano pogodbo. 4. 10. 2013 je bila z Občino Zgornja Kungota podpisana pogodba, torej tripartitna pogodba med Direkcijo za ceste, Občino Kungota in z izvajalcem, in sicer za vrednost milijon in 300 tisoč in še nekaj. Vendar so bila ne glede na to pogodbo, ki je bila podpisana že leta 2013, 2014 z rebalansom in 2015 ponovno umaknjena sredstva z rebalansom proračuna s postavke, ki je

zagotavljala izvršitev tega, kar je podpisano s to pogodbo. Občina Zgornja Kungota je zagotovila proračunu 300 tisoč evrov, medtem ko pa s strani države, ki bi morala zagotavljati skozi podpisano pogodbo milijon in 50 tisoč evrov, so bile z rebalansom te zadeve umaknjene. Mi smo prepričani, v Slovenski demokratični stranki, da je ta problem treba rešiti in zato smo predlagali ta amandma, ta amandma vložili in smo prepričani, da bodo danes poslanke in poslanci za ta amandma glasovali ravno zato, ker je ta pogodba bila že podpisana 4. 10. 2013. In med drugim tudi zato, ker ta občina Zgornja Kungota meji z Republiko Avstrijo in kjer se točno vidi razlika, kako ta predraga Republika Slovenija, država, skrbi za svoje občine ob robu držav, torej ob robu Avstrije, in kako na drugi strani Republika Avstrija skrbi za občine, ki so vezane na mejo – torej, sicer meje uradno ni več –, ampak ko govorimo o povezavi, med Slovenijo in Avstrijo.

Prepričan sem, da je ta cesta – in vsi tisti, če ste se kdajkoli vozili po tej cesti, bi lahko ugotovili, da je zelo problematična in da je rekonstrukcija izjemnega pomena in treba je to storiti.

Zato prosim vse poslanske skupine v Državnem zboru, da ta amandma Slovenske demokratične stranke podprejo, ker ga bodo podprli vsi poslanke in poslanci Slovenske demokratične stranke, ker se zavedamo, da ta država Slovenija ne stoji samo na Ljubljani, temveč stoji tudi na občinah, ki so izven te naša preljubne prestolnice Ljubljane. Zato vas prosim, da potrdite ta amandma.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Marsikdo se bo zdaj začudil, češ kaj pa zdaj, Andrej Čuš obrazlaga glas in podporo omenjenemu amandmaju. Ampak rad pa bi povedal to, da v Sloveniji imamo v veljavi Zakon o skladnem regionalnem razvoju. Pa je kdo od vas novih poslancev – 64 bi vas naj bilo – slišal kaj o tem zakonu? Po moje nič. Načelo tega zakona je, da se morajo vse regije, ki so slabše razvite, razvijati hitreje kot te, ki so boljše razvite. Ravno zaradi tega seveda podpiram amandma, ki ga je predlagal poslanski kolega gospod Pojbič. V končni fazi pa tudi sam podpiram ta amandma zaradi tega, ker sem tudi sam poslanec severovzhodnega dela Slovenije, torej Štajerske, in mislim, da je treba na Štajersko premestiti precej več sredstev iz Ljubljane, kot se jih je premestilo do danes. Ob tem pa je poslanski kolega Pojbič povedal, da je občina zagotovila vsa zadostna sredstva za financiranje izgradnje te ceste. Žal pa so ministrstva tista, ki tega niso naredila, in država. Danes, ko v medijih, vsepovsod poslušamo gonjo, kako so občine krive za vse živo na tem svetu, pa se meni zdi na podlagi teh obrazložitev seveda to: občine so še danes edini razvojni kapital podeželja in svoje obveznosti izpolnjujejo

zgledno, ministrstva in država pa žal ne. Tukaj ni problem v občinah, ampak v uradnih tretje lige. Zato pozivam, da pristopimo k neki reformi javne uprave in da končno pokličemo na odgovornost tiste, ki zavirajo razvoj drugih regij Slovenije. Na koncu pa bi rad povedal: ni samo Ljubljana Slovenija. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala.

Ta amandma bom podprla, čeprav gre za eno izmed cest, kot pravi gospod Trček, iz naše regije, ki jo zagovarjamo. Tudi sama sem predlagala takšen amandma tudi za podobno cesto, ki je prav tako nevarna, in je še obvozna cesta, kadar se avtocest zapre, je obvozna cesta za Dramlje, Slovenske Konjice – žal ni bil amandma sprejet, bom pa tega prav tako z veseljem podprla.

Gre tudi za varnost v cestnem prometu. Če govorimo o varnosti, lahko govorimo tudi o tej varnosti in da ne bo prihajalo do samozaprtja takšnih cest zaradi, bom rekla, tudi plazov in tako naprej – če že ne bodo takšne ceste zapirali državljani, da bodo dosegli svoje, torej da bodo dosegli rekonstrukcijo cest. Po razgovorih na Ministrstvu za infrastrukturo in po razgovorih na Direkciji za ceste so tudi sami prosili, so rekli, glejte, mi nimamo denarja, če boste pa kakšen amandma vložili ... Torej, zdaj je na vas poslancih, da te zadeve na takšen način rešujete, kar je pa v bistvu zelo žalostno. Mislim, da bodo te zadeve doživele malo večjo podporo v Državnem zboru, kot so jo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Mislim, da je obrazložitev toliko, da prosim za prijavo. Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Bojan Podkrajšek.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Hvala, spoštovani predsednik, za dano besedo. Spoštovane kolegice in kolegi!

Sam bom ta amandma Slovenske demokratske stranke z veseljem podprl. Včeraj smo skozi ves dan se pogovarjali o najpomembnejšem dokumentu v tem letu, Rebalansu proračuna za leto 2015. Državljanke, državljani nas nekako morajo razumeti, da za veliko področij ni denarja, je pa za nas nedopustno, da so projekti, ki so se pred leti začeli, bile podpisane pogodbe – in so sedaj ti projekti prekinjeni. Če se prav spomnim, je včeraj naš vodja poslanske skupine gospod Tanko o tem govoril, primerjal gospodarstvo. Zelo klavarno bi bilo, če bi v Republiki Sloveniji eno podjetje prekinilo svoj proizvodni proces, ki ga je začelo eno leto ali dve leti nazaj. To bi pomenilo veliko zgubo za to podjetje, zato bodimo toliko odgovorni, da projekte, ki so se

začeli, za projekte, ki so podpisane pogodbe, da jih nadaljujemo in tudi končamo.

Predvsem se mi zdi ta projekt zelo pomemben, ker tudi na meji z državo Avstrijo in dajem temu še dodatno težo. Zato apeliram na vse spoštovane poslanke in poslane, da ta amandma podprejo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Malo tišine prosim, kadar drugi govorijo.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Spoštovani predsednik, najlepša hvala.

Seveda bom podprl ta amandma, o katerem sta prej kolega, mislim, da gospod Marijan Pobjbič in Andrej Čuš, nekaj povedala. Za nekatere bi rad s svojega vidika povedal, zakaj je ravno za to cesto treba nameniti ta sredstva. Gre za mejno območje, kot je kolega Pobjbič prej razlagal. Torej, mi na tem mejnem območju vsaj v naslednjih letih želimo vzpostaviti tesno sodelovanje z Republiko Avstrijo predvsem zaradi promocije regije Štajerske. Evropa regij je nek projekt, ki bo tekel naslednje desetletje. Mi želimo na tem območju ljudem, ki so bili stalno deprivilegirani, ki nikoli niso začutili vsaj dela neke infrastrukture, ki jo je kdajkoli imela Ljubljana z okolico, da dobijo s to infrastrukturo tudi neko osnovo, da lahko začnemo širiti na tem področju tudi turizem.

Gre predvsem za vinske ceste. Kot veste, jugovzhodna Štajerska ima izrazito znano vinsko cesto in tudi na tem območju v Kungoti imamo številne vinogradnike. In cesta, da pripelje tudi turiste, predvsem tudi kolesarski turizem na to področje, je to neka osnova. Ta milijon evrov lahko, če dovolite, ta milijon evrov pomeni tudi za te ljudi, ki so v Slovenskih goricah izredno deprivilegirani, neko naslednjo možnost, kjer bodo lahko predstavili prvič tudi svoje produkte, jih lahko prodajali. Gre za del neke turistične ceste in ki ima širši pomen. Ne gre za neko lokalno zgodbo, gre za neko širšo cesto, zato vas vse kolege, kolegice nekako naprošam, tudi kot poslanec Slovenskih goric, da ta naš amandma, ki ga je predstavil tudi kolega Pobjbič, podprete. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prosim, da se umirate.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik.

Ta amandma bom podprl, tako kot tudi vse prejšnje in vse prihodnje tako imenovane cestne amandmaje. Stanje na naših cestah, državnih seveda, je problematično, da ne rečem dramatično. Pred nekaj dnevi sem prebral, da je ena avtomobilska korporacija, ne bom delal reklame, katera, odločila naslednje. Da za avtomobile, ki se prodajajo v Sloveniji, skrajša

garancijsko dobo. Pa ne želim, da nam neka tuja avtomobilska korporacija sporoča, kakšne ceste imamo. Želim, da se vsi mi, vseh nas 90, z odprtimi očmi vozimo po tej naši državi in da nas najbrž mora, kolegice in kolegi, skrbeti za našo varnost in varnost naših državljanov. Mene skrbi, ker sem bil priča mnogim, res mnogim smrtnim nesrečam v Prekmurju, ker pač to območje bolj poznam, kjer je bil razlog in vzrok za nesrečo edino in edino luknja na cesti, slaba cestna infrastruktura. Če mi želimo gospodarstvo razvijati, če mi želimo odpirati nova delovna mesta, ga ne boste našli junaka, ki bi investirali v nek kraj, kamor pelje luknjasta cesta ali kjer ceste sploh ni.

Mislím, da je tukaj tudi priložnost, da vsaj na nek način koalicija pokaže, da resno misli, ko govori, da stopimo skupaj, da pač sedaj je treba narediti ta prvi korak za skupaj z opozicijo. Torej, podpiram ta amandma.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala, spoštovani gospod predsednik. Na to problematiko sem postavil pisno poslansko vprašanje, na katerega mi je gospod minister, gospod Gašperšič, odgovoril naslednje. Citiral bom en odstavek: "Novembra 2014 so bila takratni Direkcije Republike Slovenije za ceste z rebalansom proračuna za leto 2014 in s sprejetim proračunom za leto 2015 močno zmanjšana finančna sredstva za investicije vzdrževanje državnih cest v Republiki Sloveniji. Zaradi tega dejstva Direkcija ni uspela pričeti z gradbenimi deli, med drugim tudi na navedenem investicijskem projektu v Zgornji Kungoti. Z izvajalci gradbenih del in sofinancerjem občine Zgornjo Kungoto sta bila sklenjena že dva aneksa za podaljšanje roka izvedbe in dokončanja do 30. 11. 2015. V kolikor bo z rebalansom proračuna za leto 2015, ki se v tem trenutku pripravlja, možno zagotoviti finančna sredstva, bomo gradbena dela izvedli še v letošnjem letu."

Spoštovani gospod predsednik, denar je bil tudi za 2015 umaknjen s te postavke, ki bi zagotavljala sofinanciranje tega projekta. Torej pomeni, da gospod minister, ki je to pisal, je pisal samo zato, da meni odgovori, in mu je čisto vseeno, kako bodo tisti ljudje v občini Zgornja Kungota in v Slovenskih goricah živeli, kako se bodo lahko vozili, po kakšnih cestah se bodo vozili in tako naprej. Čisto vseeno! In čisto vseeno je tej vladi, kako se bo to zgodilo. Prepričan sem, da je to neokusno, neodgovorno, nesprejemljivo in skrajno neodgovorno obnašanje in odnos tistih, ki v tej državi kot Vlada Republike Slovenije, koalicija zastopamo interese vseh državljanov in državljanov Republike Slovenije, ne samo Ljubljane, temveč tudi občank in občanov Zgornje Kungote. Zato sem prepričan, da bi bilo treba, da danes ta

amandma podpremo in dokažemo, da nam gre za Slovenijo, ne za Ljubljano.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Izkoristili smo obrazložitev glasu v lastnem imenu, zato lahko preidemo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijsko vzdrževanje in gradnja državnih cest pod številko 9.

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 21, proti 46.

(Za je glasovalo 21.) (Proti 46.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k temu podprogramu pod številko 10.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS gospod Žan Mahnič.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala za besedo, predsednik. Ministrice in ministri, kolegice in kolegi!

Verjetno vsi veste, da bomo Škofjeločani, Poljanci Sevcani in ostali po praktično 30 letih pogajanj, usklajevanj in ne vem česa še vsega, dobili škofjeloško obvoznico. Sam prihajam iz Poljanske doline in nam Poljancem bo ta obvoznica precej olajšala vsakodnevni tranzit. Gradi se tudi, bo letos otvoritev gorenjevaške obvoznice, od koder sam prihajam. Zdaj nam pa manjka za boljši razvoj kraja še ena stvar, to je pa cesta, ki vodi iz Gorenje vasi v Todraž, tam je industrijska cona, 12 podjetij, približno 80 zaposlenih, cesta je resnično v slabem stanju, gre skozi dve strnjeni naselji, veliko je peščev, tako da je tudi na precej odsekih ta cesta nevarna.

Zato sem predlagal samo za milijon in 250 tisoč evrov, za gradnjo prve etape, celotna približno bo stala tam nekje okoli 4 milijone, in vas prosim za podporo. Ne nazadnje sem prepričan, da boste podprli ta amandma tudi zaradi tega, ker se po tej cesti praktično dnevno vozi moj sovaščan, to je minister za infrastrukturo gospod Boris Koprivnikar.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prosim malo miru, nobenemu nisem dal besede. Tako lahko preidemo o odločanju o amandmaju Poslanske skupine SDS k temu podprogramu pod številko 10.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 20, proti 49.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 49.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Zdaj odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k temu podprogramu pod številko 11.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 48.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k temu podprogramu pod številko 12.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in posancev, za je glasovalo 20, proti 51.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine SDS k temu podprogramu pod številko 13.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in posancev, za je glasovalo 20, proti 50.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo še na podprogram Investicijska dejavnost na železniški infrastrukturi in odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k temu podprogramu.

Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in posancev, za je glasovalo 20, proti 50.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2550 – Ministrstvo za okolje in prostor in na odločanje o vloženih amandmajih k dvema podprogramoma pri tem proračunskem uporabniku.

Najprej prehajamo na podprogram Rudniki in sanacija rudarske škode in na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k temu podprogramu.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in posancev, za je glasovalo 25, proti 50.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo še na podprogram Upravljanja z vodami in na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k temu podprogramu.

Glasujemo. Navzočih je 78 poslank in posancev. Za je glasovalo 21, proti pa jih je bilo 50.

(Za je glasovalo 21.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2611 – Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti in na odločanje o vloženih amandmajih k trem podprogramom pri tem proračunskem uporabniku. Najprej prehajamo na podprogram Družinski prejemki in starševska nadomestila in na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k temu podprogramu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija - krščanski demokrati gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik, spoštovani kolegice in kolegi!

Nova Slovenija - krščanski demokrati smo vložili amandma, s katerim želimo izboljšati

oziroma zvišati postavko Družinski prejemki in starševska nadomestila. Mislim, da pravzaprav ime same postavke pove vse. Nedavno nazaj smo imeli razpravo in ugotavljali, kako narašča pri nas revščina, da najbolj na udaru družine, sploh pa tiste, kjer so starši brezposelni. Imamo 22 tisoč družin, kjer sta dva starša, oba starša, brezposelna. 22 tisoč je takšnih družin! To je zadnjič bilo postreženo na ustreznem odboru s tem podatkom.

Vsi vemo, da otroški dodatek spada med družinske prejemke in je namenjen preživetju, vzgoji in izobraževanju otrok. Z otroškim dodatkom se zasleduje cilj izenačevanja možnosti družine za preživetje, vzgojo in izobraževanje otrok. Upravičenost in višina otroškega dodatka je vezana seveda na premoženjski status družine. Ob splošni socialni stiski v naši državi je otroški dodatek pogosto edini, a pomemben prejemek družine za preživetje otrok. Stopnja revščine se v Sloveniji povečuje. Kogice in kolegi, država je dolžna sprejeti ukrepe, da revščini ne bodo izpostavljeni otroci kot najranljivejša skupina ljudi. Torej je treba na tem področju sprejeti ukrepe, ki bodo zaščitili otroke; gre za zaščito otrok, kogice in kolegi! Prav otroški dodatek je pomemben vzvod za odpravljanje materialne prikrajšanosti.

Razen tega se seveda tudi Slovenija tako kot pravzaprav celotna Evropa sooča s padcem rodnosti, ki je močno povezan tudi s socialno sliko družine. Številni pari, zlasti tisti, kjer je eden od partnerjev nezaposlen, se ne odločajo za povečanje družine oziroma za dodatnega otroka zaradi in prav zaradi materialnih razmer v družini.

Vse to in še veliko več je razlogov, zaradi katerih smo se Nova Slovenija - krščanski demokrati odločili, da povečamo postavko Družinski prejemki in starševska nadomestila z amandmajem, ki to postavko povečuje za deset milijonov evrov. Poslanska skupina Nove Slovenije bo seveda ta amandma podprla. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Desus gospod Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Kogice in kolegi!

S kolegom Horvatom se seveda absolutno strinjam, da se morajo sprejeti takšni ukrepi in več njih, da se zaščitijo pravice otrok, pravice družin, pravice najbolj ranljivih ciljnih skupin. Pa vendar, Poslanska skupina Desus tega amandmaja ne bo podprla iz preprostega razloga, ker vsi tisti upravičenci do otroškega dodatka in starševskih nadomestil in vseh drugih vrst družinskih prejemkov bodo dobili – torej ni pod vprašaj postavljena njihova pravica izplačila teh transferjev, ker je to določeno z zakonom in s samo odločbo. V primeru, da bi se zgodilo, da bi sredstev na teh postavkah zmanjkalo, ravno iz tega razloga, ker je garancija v izdani odločbi

centra za socialno delo, se bodo sredstva morala zagotoviti in se bodo zagotovila, kot so si vsa ta leta zagotovila. Podobno razpravo smo imeli ob rebalansu proračuna za leto 2014. Želim pa iskreno si, da sprejme ta država, ta vlada tiste ukrepe, ki bodo pomenili, da se položaj otrok, položaj družin, tudi tistih z večjim številom, predvsem tistim z večjim številom otrok, bistveno izboljša. Iskreno bom pa zadovoljen, če teh sredstev ne bo treba izkoristiti v polnem obsegu, ker to pomeni, da bodo ljudje, da bodo družine v takšni situaciji, v takšnem položaju, ko teh sredstev ne bodo potrebovali. Še enkrat pa poudarjam, Poslanska skupina Desus tega amandmaja ne bo podprla, preprosto iz razloga, ker upravičenci morajo na vsak način, v vsakem primeru ta sredstva dobiti izplačana. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Kolega Jožko je lepo povedal, da ime pove vse. Kolega Prikl prihaja iz Maribora. Jaz bi tudi bil srečen, če na tej postavki bi ostalo denarja, ampak vemo, da to je pravljica, odkrito povedano.

Verjamem, ko se dela proračun, čeprav nisem nobenega delal, da se pač sedi v nekih čumnatah, mogoče so celo spuščene rolete in se vrtijo ustrezni programi v tisti zarezi časa in se dela nekaj, čemur rečemo v lepi slovenščini "fine tuning" in če ste na Vladi ali v koaliciji, verjetno gledate tisto, kar vam pripravi Statistični urad pa Umar na način, pod vogalom, ki vam nekako malo bolj odgovarja. Petnajst let sem predaval indikatorje družbenega razvoja, lahko rečem, da sem vsaj dobro laik, če že ne strokovnjak za to, in situacija je daleč od tega, da bi bila rožnata. Situacija, če bere malo časopise, veste, kakšna je.

V Združeni levici bomo ta predlog Nove Slovenije podprli. Gre za neko področje – čeprav se na področjih o tem, kakšna naj bi bila družina, kaj je naravna družina, zelo razlikujemo, ampak mi upamo, da bodo ta dodatek dobili otroci iz vseh možnih različnih oblik družine, tudi zaradi tega, ker sem že doživel, da mi mulc pride iz šole ves žalosten, da mu je tovarišica rekla, da pa mi nismo družina – ampak, to je neka druga tema za drugo debato.

Vem, da je Uroš delal v resorjih, razume zadeve, ampak zdi se mi, da bi ta amandma lahko podprle tudi nekako koalicijske stranke in s tem izkazale tudi digniteto do nekih ljudi, ki v tej državi ne živijo tako dobro kot mi. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC gospa Irena Grošelj Košnik.

IRENA GROŠELJ KOŠNIK (PS SMC): Hvala za besedo, predsednik. Spoštovani ministri, ministrice, kolegi in kolegice!

Res je, kot sta že omenila kolega, da bi pravzaprav vsakemu otroku pripadal en tak optimalen otroški dodatek. V bistvu je vsako otroški dodatek vezan na gmotni položaj družine in je za to odmerjen. V tem finančnem okviru, kot ga imamo na razpolago, pa je ministrstvo zavzelo takšno držo, da so otroški dodatki zelo ciljano naravnani. To pomeni, da jih res dobijo tiste najranljivejše družine. Če se bo gospodarska rast in splošna klima, ki je sicer krhka, ampak da se bo nadaljevala, potem lahko sklepamo, da bo tudi nekoliko manj brezposelnih in bodo ta sredstva za to zadoščala. Če pa bi bila situacija drugačna in bi se morda spremenila, pa je zakonska osnova za to, da se ta sredstva zagotovijo, ker so pač vezana na odločbo centra za socialno delo. Zato mislim, da bodo res tisti otroci, ki to potrebujejo, ta sredstva vsekakor dobili. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Socialni demokrati gospa Andreja Katič.

ANDREJA KATIČ (PS SD): Včeraj je ob razpravi ministrica dr. Anja Kopač Mrak povedala, da je na tej proračunski postavki 3556 zagotovljeno popolnoma enako sredstev, kot je bila ocena realizacije 2014.

Otroški dodatek je žal pomemben dohodek družine in res je, da ni pričakovati, da se bo bistveno izboljšal položaj družin in Socialni demokrati ne bi pristali na proračun, ki ne bi upošteval tudi na drugih postavkah, družinskih prejemkih, starševskih nadomestilih in podobno, da bi se zagotovile vse pravice in dovolj sredstev za izplačilo teh temeljnih družinskih prejemkov.

Zato menimo, da tega amandmaja ni treba podpreti.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo z obrazložitvami glasu, tako da ...

Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik.

Samo še nekaj besed. Seveda, ministrica je povedala, da je postavka na isti ravni, kot je bila realizacija v letu 2014. Ravno tu sem jo čakal. Mi želimo vendarle s tem amandmajem dvigniti otroški dodatek. Dvigniti! In zdaj nazaj k izračunu čez palec. Če so podatki uradni in točni, da imamo 24 tisoč družin, kjer sta oba starša na cesti, brezposelna, če imajo te družine v povprečju samo enega otroka in če damo enemu otroku 500 evrov na leto, smo na 12 milijonih. Za to gre! Ne mi govoriti o realizaciji, prosim vas!

Podprl bom ta amandma – dvakrat!

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu Matjaž Hanžek.

MATJAŽ HANŽEK (PS ZL): Jaz ga ne bom dvakrat, ker mi pač ne dajo dveh glasov. Moj kolega je sicer šel ven, ampak ...

Povedal bi malo podobno, kot je moj predgovornik. Tudi mene jezi to, če bo gospodarska rast, bo pa več zaposlenih. Oprostite, ne le v koalicijski pogodbi, že pred leti, ko se je začelo z varčevanjem, je bilo rečeno, da se bodo ne samo pokojnine, ampak tudi socialni prispevki in tako naprej začeli usklajevati ob 2,5 % rasti. Mi govorimo, kako bo večja rast, ne razmišljamo pa o tem, da bi ob tej rasti lahko povečali ne samo te prejemke, o katerih smo zdaj govorili. Zelo bi želel sistemske rešitve, ampak vseeno bom podprl ta amandma, ker vsaj nekaj nakazuje, v resnici pa bi se morali lotiti vseh socialnih prispevkov, ki so zamrznjeni že kar nekaj let. Še posebej ob večji gospodarski rasti sploh ni več nobenega argumenta, da varčujemo, ampak bom ponovil to: očitno smo se navadili varčevanja; ko je bilo treba, smo varčevali, zdaj, ko je gospodarska rast 2,5 %, bomo naprej varčevali in verjetno bomo drugo leto ponovno varčevali, ker bomo že pozabili, da kaj drugače kot varčevati se sploh ne da.

Še enkrat bom ponovil to, kar sem rekel: varčevanje ni ekonomska nuja, ampak je očitno ideologija. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Spoštovani gospod predsednik!

Ta amandma Nove Slovenije - krščanskih demokratov bom seveda absolutno z veseljem podprl. Prepričan sem, da so predlagali nekaj, kar je v tej dani situaciji še kako pomembno. Gospod Jožef Horvat je izjemno podrobno obrazložil, zakaj so predlagali ta amandma.

Ko je vlada obrazlagala, zakaj ta amandma zavračajo, je zapisala naslednje: "Vlada Republike Slovenije se strinja o pomembnosti otroških dodatkov in njihov pozitiven vpliv na znižanje revščine. Vlada Republike Slovenije se tudi zaveda, da socialni položaj posameznikov in družin pomembno vpliva na rodnost. Ocenjena pozitivna gibanja na trgu dela bodo tudi pozitivno vpliva na število prejemnikov in posledično na višino sredstev. Prav tako se ne predvideva zakonskih sprememb, kar posledično pomeni, da ocenjena sredstva zadostujejo." In v zadnjem stavku je napisala: "Vlada navedeni amandma zavrača, ker posega v sredstva za izvajanje zakonskih nalog Finančne uprave Republike Slovenije. Glejte, sveti bog nam lahko samo pomaga, ko si Vlada Republike Slovenije pri tako pomembnem vprašanju dovoli zapisati ta zadnji odstavek. Prepričan sem, da ga ni v

tem državnem zboru, ki bi si želel, da ima na področju vodenja te države takšno vlado, ki si dovoli napisati takšen odstavek oziroma takšen zadnji stavek. To je v resnici žalostno ali pa ta vlada v resnici ne ve, kaj počenja. Prepričan sem, ne samo zaradi tega, kar je ta vlada zapisala v zadnjem stavku, ker je žaljiv, a moramo ta amandma podpreti vsi tisti, ki se zavedamo in vemo, kaj pomeni .../ izklop mikrofona/.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Kot vidim, še nismo izčrpali, torej prosim, da se prijavite. Obrazložitev glasu gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Spoštovani gospod predsednik, najlepša hvala!

Tudi sam dajem podporo amandmaju kolegov iz Nove Slovenije. Verjamem, da se težko išče denar, ni moj namen zganjati populizem, ampak mislim, da podatek, ki ga je kolega Horvat omenil, koliko družin živi dobesedno pod pragom revščine, je tisto, kar dnevno tisti poslanci, predvsem ki prihajamo s podeželja, dnevno srečujemo.

Pred kratkim sem tudi ministru za gospodarstvo predlagal nov model trošarinskega ... torej spremembo trošarinskega modela, tudi njegovo vprašanje je bilo na ravni nekoga, ki ne bi končal niti osnovne šole. Torej, Slovenija ima izrazite možnosti pokasirati celo vrsto denarja v tranzitu, tega ne znate in vsaj vse te milijone, ki jih danes odrekamo tudi družinam in otrokom, so skriti ravno v marsikaterem vozilu, ki se danes vozi skozi Slovenijo, se tukaj ne ustavi, ne tanka goriva, ne kupuje cigaret, ne kupuje alkohola, ne kupuje v slovenskih trgovskih centrih in tako naprej. To pomeni, manj je več. Jaz sem predlagal rešitve, kjer bi lahko več dotoka dobili v državni proračun, ampak kot veste oziroma zgleda, da ne znate, morali bomo počakati na resno desno vlado, da bo te zadeve reševala in da bodo lahko več denarja namenili otrokom, družinam in vse ostalo.

To je pač neko tipično razumevanje socialne države. Jaz je na tak način nikoli nisem razumel in tudi vedno sem dajal predloge, kje več denarja dobiti, nisem pa zganjal populizma. Zato dajem še enkrat podporo temu amandmaju kolegov iz Nove Slovenije, ker menim, da ta amandma ima neko podlago in neko realno vrednost. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Predsedujoči posluša, kaj pravite, in se ne strinja s tem, da bi kdorkoli iz vladne ekipe imel končano samo osnovno šolo. Vsakdo ima še nekaj več.

Postopkovno, gospod Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Spoštovani gospod predsednik, predlagam, da v najkrajšem času lahko vam tudi tak odgovor ministra pokažem. Mislim, da ne boste verjeli, kakšna argumentacija je v tem odgovoru, od nekoga

napisana, ki vodi ali pa ljudi, ki vodijo Ministrstvo za gospodarstvo v tem trenutku. Bil sem zgrožen, ta odgovor bom dal v kratkem na Facebook ali pa karkoli v javnost, zato da vidite, kakšna je argumentacija nekoga, zakaj se to ne da v Sloveniji. Zakaj se to ne da.

Pa še nekaj, da povem. Glede trošarin, kljub temu da zdaj nimajo nobene zveze s tem, imam odgovor tudi predstavnikov Petrola, največje družbe, kjer nekako pozivajo Ministrstvo za finance in ministra, da spremenijo trošarinski model – in ničesar se ni zgodilo! Pol leta mesečno izgubljam več kot milijon evrov in nič – tri milijone evrov in ni ničesar od tega. Zato moj namen ni žaliti kolegov, ampak bom pa javnosti predstavil ta odgovor ministra za gospodarstvo, ker menim, da ni na nivoju niti ministra niti nekoga, ki ima končano srednjo šolo. Dobesedno, morate to videti. Najlejša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: To ni bilo proceduralno, tako da vas opozarjam.

Gremo naprej.

Imamo obrazložitev glasu v lastnem imenu, in to gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik.

Sam bom od Petrola preskočil k otroškim dodatkom in drugim družinskim prejemkom. Poglejte, verjamem, da je Ministrstvo za delo ocenilo potrebna sredstva korektno, da je upoštevalo vse parametre, ki so tukaj relevantni, da je sredstev toliko oziroma da bo sredstev toliko, kot jih bo dejansko potrebno. Ne bom podprl tega predloga amandmaja, zato ker mislim, da ni treba. Če bo slučajno, še enkrat poudarjam, slučajno zmanjkalo sredstev za izplačilo otroških dodatkov, starševskih nadomestil in drugih družinskih prejemkov, so zadaj odločbe in ta denar se bo zagotovil. Ta denar se mora zagotoviti! Vsako leto se je zagotovil in tudi letos bo seveda tako. In vsi tisti upravičenci, ki bodo tekom leta izpolnili pogoje za dodelitev posamezne vrste prejemka, bodo le-teh deležni.

Pa še nekaj je. Noben zakon, noben predpis v letošnjem letu se ne planira, ki bi kakorkoli omejeval pravice do teh transferjev in to mislim, da je bistveno. Sem pa verjetno eden izmed tistih, ki po kar nekaj letih službovanja na tem ministrstvu pač ima malo občutka za socialo. Verjamem, da jo imam, in bom najbolj zadovoljen, da se bo položaj otrok in družin bistveno izboljšal. To pa ne bodo ob zaključku mojega izvajanja, to pa ne bodo samo ukrepi na področju izplačevanja socialnih, družinskih in drugih transferov, ampak tudi ukrepi na področju zaposlovanja, ampak tudi ukrepi na področju stanovanjske politike, gospodarstva in tako dalje.

Tako ni nobene potrebe, pa nikogar ne obtožujem populizma, seveda, tukaj. Spoštujem vas, zagovornike, podpornike tega amandmaja,

ni pa nobene potrebe. Kdor je upravičen in bo upravičen z odločbo do tovrstnih prejemkov, bo tega prejemka tudi deležen. To pa vam zagotavljam.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Zato boste glasovali proti, seveda.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Tudi jaz sem izvoljen v Mariboru in si ne bi upal reči, da ni nobene potrebe, in hoditi po ulicah v Mariboru. Poglejte, mi smo v neki ideologiji: kakorkoli kažejo ključni ekonomski kazalci, je treba šparati, je treba zategovati pas. O tem je že kolega Hanžek govoril. Ko so dobra leta, bomo šparali za slaba leta, ko so slaba leta, bomo šparali za dobra leta in v krogu naprej. Gre za neko ideologijo, ki se jo potem nekako maskira v tako ekonomistično-makrotehnicističnih nebuloz, če se tako izrazim, in se vrtimo v tem krogu, da na eni strani bomo imeli vedno bolj bogate, vedno bolj revne, če odlepimo neke transfere, če malo drugače pogledamo te podatke, bomo videli, da Slovenija ni več tako egalitarna. Če greste gledat, če daste to v prosto, boste videli, da vam lokacija, kje živite, vedno bolj pojasnjuje, kako živite. Kolegica iz SMC je rekla, da je ministrstvo zavzelo takšno držo. To je pač drža, ki jo ta koalicija zavzema. Lahko bi pa zavzela tudi kakšno drugačno držo navsezadnje.

Povedal bom eno zgodbo, seveda, komu iz Ljubljane se bo zdela populistična. Dve leti nazaj sem predaval v gimnaziji v Ormožu, pa sem se pogovarjal s kolegicami, skupaj smo včasih študirali, in so mi rekli, bo kar Jožko govoril. Pol naših dijakov ali sta oba starša nezaposlena ali je en nezaposlen. Če mi hočemo organizirati ekskurzijo v Ljubljano, je 37 ali 38 ali 39 evrov – saj veste, avtobus stane, pa kakšen muzej ima vstopnino – ogromno denarja in nas prosijo, če lahko plačajo v dveh obrokih. Tudi to je Slovenija. To je tisto, kar imenujem druga, tretja Slovenija. In končno se že začnimo zavedati in glasujemo za ta predlog. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Če je bila pa to obrazložitev glasu ... Predvsem je bila polemika. Obrazložitev glasu je namenjena temu, da obrazložite svoj glas. In vaš glas je glas "za". Razlog za vaš glas "za" je pa očitno ideologija, ki se skriva v rebalansu. To bi se dalo precej bolj preprosto povedati. Še kakšna obrazložitev glasu? Ne. Lahko preidemo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija k podprogramu Družinski prejemki in starševska nadomestila.

Glasujemo. Navzočih je 76 poslank in poslancev, za je glasovalo 25, proti 50.

(Za je glasovalo 25.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na podprogram Štipendije in na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k temu podprogramu. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Hvala za besedo.

Pri tem amandmaju dajemo dodatne tri milijone evrov za štipendije in gre za prvega od naših dveh tako imenovanih razvojnih amandmajev. Zakaj sta ta dva amandmaja oziroma zakaj konkretno lahko ta amandma beremo kot razvojni? Namesto razvoja v nerazvitost, ki nam ga ponuja Vlada, predlagamo preusmeritev v štipendije preprosto zato, ker so visoko izobraženi državljani nujni, če hočemo razvijati produkcijski proces, ki bo temeljil na produktivnosti dela in ne na neposrednem zmanjševanju stroškov delovne sile, kakor današnja retorika zelo rada poniža človeka. Dodatno so štipendije pomemben socialen korektiv, hkrati pa zmanjšujejo selekcijo študentov na podlagi materialnih sredstev, so pomemben prispevek k večji socialni mobilnosti. To je še toliko bolj pomembno v današnjem izobraževanju, v katerem, jasno, raste in se vidi revščina in neenakost. V vsakem primeru si pa lahko končno ob napovedani gospodarski rasti privoščimo razširiti, okrepiti področje štipendiranja, ki v splošnem zadnje desetletje že nazaduje.

3 milijone mogoče ni veliko, je pa nek prispevek, ki bi ga v Združeni levici želeli, ki ga v Združeni levici predlagamo. Zakaj, smo pa že povedali: tako zaradi študentov, njihovih družin, samih dijakov kot tudi zaradi neke razvojne perspektive, ki je vezana na širše izobraženo prebivalstvo, ki lahko zasleduje svojo srečo skozi vertikalno izobraževanja, ne glede na to, iz kakšnega socialnega okolja prihaja. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Prehajamo na odločanje o podprogramu Štipendije in na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Združene levice.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 10, proti 62.

(Za je glasovalo 10.) (Proti 62.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo še na podprogram Varstvo duševno in telesno prizadetih in na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Združene levice k temu podprogramu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Spoštovani predsednik, hvala za besedo, kolegi in kolegice! Imela sem to čast in srečo, da sem lahko delala z osebami z motnjo v telesnem in duševnem razvoju. Lahko vam zagotovim, da je vsak evro, ki je vložen v njihov razvoj, trikrat do desetkrat povrnjen, kajti potem si ti ljudje lažje sami pomagajo in državi je treba mnogo manj skrbeti

za njih. Zato v Združeni levici predlagamo povečanje sredstev za varstvo oseb z motnjo v telesnem in duševnem razvoju.

Povečanje je po našem mnenju potrebno, ker ta sredstva že tri leta stagnirajo. Gospodarska rast je letos dosegla 2,5 %, napovedi za leti 2015 in 2016 pa so ugodne. Rebalans proračuna je glede na oceno ministrstva, koliko bo izplačil, nadomestil za invalidnost in dodatkov za tujo nego in pomoč, ampak iz tega programa se financira tudi nekatere ustanove, ki izvajajo varstvo oseb z motnjo v telesnem in duševnem razvoju. Del teh ustanov je seveda zasebnih, del je pa v lasti Republike Slovenije.

V Združeni levici pričakujemo, da se jim omogoči razvoj, ne pa, da se že nekaj let ohranja krizno financiranje. In tako kot je rekel kolega Hanžek: varčevanje ni nuja, ampak je ideologija – tako kot so nas včasih učili, da je treba vsak dan jesti vsaj en dan star kruh, ne glede na to, da smo šli vsak dan v trgovino po svežega.

Zato vas prosim, glasujte za naš predlog. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v lastnem imenu dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Čeprav mi vodja poslanske skupine, naj ne "moram". Ali se mi poslušamo, kaj govorimo? Motnja v duševnem in telesnem razvoju, varstvo duševno in telesno prizadetih – v katerem stoletju pa mi živimo, prosim vas lepo? In to je to in kolega in prijatelj in gospod predsednik, ideologija, ki se skriva v rebalansu. Moteni so tisti, ki v 21. stoletju še uporabljajo takšne besede.

Jaz bom glasoval za ta naš amandma, ampak, prosim, prosim, prosim, da se te besede ne uporabljajo več, ker so žaljive! Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Glasujemo o navedenem podprogramu in amandmaju Poslanske skupine Združena Levica k temu podprogramu.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev. Za je glasovalo 28, proti pa jih je bilo 45.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 45.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2613 – Inšpektorat Republike Slovenije za delo in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Urejanje in nadzor na področju dela.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena Levica Matjaž Hanžek.

MATJAŽ HANŽEK (PS ZL): Hvala lepa za glas.

Ne bom ponavljal, včeraj sem že povedal, čeprav se mi včasih malo hecno zdi, da celo popoldne sedimo pa razlagamo, zakaj je kaj smiselno, s tem pa, da že vnaprej vemo, da je

tako ali tako popolnoma vseeno, ker nobeden argument ne velja nič, ampak vseeno ponovil to torturo.

Ni treba kaj posebej veliko gledati medijev, pa vidimo, kaj se počne v množici firm, kjer izkoriščajo delavce, nimajo delavci zaščito, delajo brez plače, brez pogodb in tako naprej, ne samo naši, ne samo tuji – vsi po vrsti. S temi zlorabami se ukvarja osemdeset inšpektorjev za skoraj dvesto tisoč firm v Sloveniji, kar pomeni, da tudi če bi grozljivo delali štiriindvajset ur na dan – komaj kaj malo pogledajo. In zato smo prepričani, da je treba dati ta dodaten denar za povečanje števila zaposlenih inšpektorjev, da bomo imeli vsaj toliko inšpektorjev, kot smo jih leta 2010 imeli. Tako.

Mi bomo seveda glasovali za, v upanju, da bodo mogoče kdaj malo drugače glasovali tudi drugi.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k podprogramu Urejanje, nadzor na področju dela. Glasujemo. Navzočih je 77 poslank in poslancev, za je glasovalo 13, proti 50.

(Za je glasovalo 13.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 2711 – Ministrstvo za zdravje. Najprej odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijska vlaganja na sekundarni in terciarni ravni pod številko 1.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, gospa ministrica!

Saj ne vem, kaj še naj na podlagi zadnjih dveh tednov dogajanja v Državnem zboru sploh rečem. Imeli smo redno sejo Odbora za zdravstvo, kjer smo glasovali o sklepu, da se urgentni center Ptuj vključi v mrežo urgentnih centrov ter se čim prej pristopi k izgradnji tega. Ta sklep je podprla, lahko rečem, skorajda celotna opozicija, vzdržalo se je Zavezništvo Alenke Bratušek, medtem ko so potrebo lokalnega okolja po vzpostavitvi urgentnega centra v Mesti občini Ptuj, katero – recimo, Splošno bolnišnico Ptuj obkroža preko 120 tisoč Slovencev in Slovencev – so prepoznale tudi določene stranke koalicije. Tako so naš predlog sklepa podprli tudi Socialni demokrati, medtem ko je bilo glasovanje pri Demokratični stranki upokojencev Slovenije ena proti ena. Žal je bilo glasovanje o omenjenem sklepu na koncu 8 proti 8, ampak konec koncev na koncu je nekako politika stopila skupaj in prepoznala potrebo lokalnega okolja, tudi podporo več kot 18 županov iz Spodnjega Podravja, ki so jasno povedali, da se njim ne gre za politično opredelitev, kdo od kod prihaja, ampak za

potrebo lokalnega okolja. Mestna občina Ptuj, Spodnje Podravje potrebujejo urgentni center. Zato je tudi takrat na redni seji Odbora za zdravstvo, upam si trditi, skupaj stopila celotna politika in potrdila s 15 glasovi za, nobenim proti, da se urgentni center Ptuj vključi v mrežo urgentnih centrov v Republiki Sloveniji. S tem amandmajem v bistvu dajemo Ministrstvu za zdravje dodatne tri milijone evrov sredstev, katere bomo privarčevali na počitniških hišicah, na garažah, na vzdrževanju objektov javne državne uprave, da pristopimo k izgradnji urgentnega centra Ptuj, katerega Ministrstvo za zdravje obljublja Mestni občini Ptuj ter Spodnjemu Podravju že od leta 2003. Res je sicer, da je bila nekaj let tišina in se na tem področju ni dogajalo nič, ampak leta 2011 se je tedanji minister za zdravje dr. Marušič na obisku na Ptuj tudi javno zavezal, da Ptuj potrebuje urgentni center in ga je treba vključiti v mrežo urgentnih centrov. Meni se danes zdi izpod časti sploh, da se moram o tem pogovarjati, ampak sem prepričan, da je ... / znak za konec razprave/ omenjeni sklep podpreti glede na to, da se že gradi deset urgentnih centrov oziroma eden je že zgrajen, plus to, da se zgradil ljubljanski urgentni center. To, da se moramo pogovarjati o enem, mislim... / izklop mikrofona/.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložite glasu v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija - krščanski demokrati gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi!

Poslanska skupina Nove Slovenije bo podprla ta amandma. Kot rečeno, gre za gradnjo urgentnega centra za Ptuj. Severovzhodna Slovenija ima razvojne probleme, in to že vrsto let, preprosto tudi zaradi tega, ker pri nas v Sloveniji ne deluje skladen regionalni razvoj. In če kje, potem prav na področju zdravstva, na področju urgentnih zdravstvenih uslug bi gotovo bilo treba, da nekako z enim glasom odločimo oziroma soglasno odločimo, da podpremo gradnjo urgentnega centra Ptuj. Mi smo zadovoljni, da je Odbor za zdravstvo Vladi predlagal, da vključi urgentni center Ptuj v mrežo urgentnih centrov. Tukaj je bilo soglasje. To soglasje je bilo doseženo na Odboru za zdravje. Pravzaprav se sprašujem, ali pri nas deluje parlamentarna demokracija ali ne. Ker če bi delovala, bi pravzaprav tega amandmaja ne bilo treba pisati.

Mi v Novi Sloveniji močno podpiramo prizadevanja za čimprejšnjo gradnjo urgentnega centra Ptuj, saj so na Splošni bolnici Ptuj vezani predvsem prebivalci regije Spodnje Podravje ter okoliške občine oziroma vsaj 120 tisoč prebivalcev Slovenija. Ob tem seveda mi opozarjamo, da je bilo v preteklem letu na tem koncu 44 tisoč 364 urgentnih obravnav. Se pravi, več kot 44 tisoč urgentnih obravnav, kar dokazuje tudi jasno upravičenost in potrebno po

organizaciji urgentnega centra Ptuj, in to celo stopnje C2, saj se bo sicer nadaljevala in poglobljala neenakost obravnave prebivalcev omenjenega področja, ki že tako leta prejema bistveno manj zdravstvenih programov in denarja kot ostala primerljiva okolja. To nam med drugim piše tudi župan Občine Ormož, naš član gospod Alojz Sok, doktor veterinarske medicine.

Pa ne samo zaradi tega pisma, zaradi dejanske potrebe, zaradi več kot 44 tisoč urgentnih obravnav v lanskem letu, mislim, da je nujno potrebno, da se gradnja urgentnega centra Ptuj začne; in to čim prej. In še enkrat: Poslanska skupina Nove Slovenije bo ta amandma podprla.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC gospod Branko Zorman.

BRANKO ZORMAN (PS SMC): Predsedujoči, hvala za besedo. Pozdravljeni predstavniki Vlade, kolegi, kolegice!

Mi v Poslanski skupini SMC bomo seveda glasovali, kot je bilo že prej rečeno, proti temu amandmaju. Bom pa obrazložil tudi, zakaj.

Najprej je treba povedati, da na Ptujju urgentni center oziroma se pravi služba nujne medicinske pomoči deluje. Slišalo se je, kot da je ni in da so tam vsi prebivalci tistega dela Slovenije brez nujne medicinske pomoči, kar seveda ni res.

Treba je povedati, da je Ministrstvo za zdravje uspelo dobiti bistveno več sredstev v tem rebalansu proračuna, kot je bilo prvotno planirano, vendar je treba tudi povedati, za kaj so ta sredstva namenjena. Namenjena so prvenstveno za, to se pravi ta višek, prvenstveno za dokončanje vseh začetih projektov teh 10 urgentnih centrov, ki se gradijo, ki morajo biti dokončani in delovati do konca tega leta. V nasprotnem primeru sledi Sloveniji nevarnost, da bo morala že pridobljena evropska sredstva vračati, kar pomeni, da je to prva prioriteta.

Kar se tiče urgentnega centra Ptuj, je res, da bilo na odboru rečeno, nekako naloženo ministrstvu, da vključi urgentni center Ptuj v mrežo, kar verjamem, da se tudi v prihodnosti bo zgodilo, vendar v letu 2015 za ta urgentni center Ptuj ni denarja. Zaradi tega tega amandmaja ne bomo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Še kakšna obrazložitev v imenu poslanske skupine najprej.

V imenu Poslanske skupine Zavezništvo gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB): To je res neverjetno, predsednik, prvič sem dvignil roko, ampak O. K., ampak potem na koncu se pa še sprašujem, če je kdo slučajno... Ampak, okej, to je pač, smo majhni, ali kako se temu že reče. ... / oglašanje iz dvorane: strankica./ ... Ne, to je nekaj drugega.

Ta amandma kolega Čuša je v resnici edino pravilen amandma. Ni res, da v letu 2015 ni denarja, ker je ministrica rekla, da niti v 2016 ne bo denarja, in to je treba potem na glas povedati. Ker ga ni. Ampak, ravno zato vseskozi ponavljam, v Državnem zboru moramo narediti korekcijo, česar Vlada ne zmore. In dajte že razumeti, da se je treba preprosto odločiti. Zato seveda v poslanski skupini vsi štirje poslanci, čeprav smo samo štirje, podpiramo namero in tudi ni res ... Ja, res je, dela prva pomoč, ampak v stanju, ki si ga nihče ne bi želel. Pa tudi kje drugje po Sloveniji, kar se pa ljubljanske urgence tiče, pa mislim, da bo zadnja, ki bo narejena. Zadnja zaradi tega, ker se čisto predolgo vleče, pa čisto nekaj drugega je od vseh urgenc, ki se jih dela v Sloveniji. Tako ne bo pred Ptujem in upam, da bo Ptuj čim prej, glede na to, da še manj sredstev potrebuje kot samo 3 milijone. Problem pri nas je, da kakšni drugi potem nalepijo, da potem nastane več, kot dejansko potem stane.

Tako je to samo za podpreti. Ostalim pa predlagam, da raje glasujete, kot pa da komentirate, ker ni v redu.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: V imenu poslanske skupine?

V imenu Poslanske skupine Združena levica Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo.

V Poslanski skupini Združena levica bomo tudi podprli vaš amandma, ker se nam zdi koristen in nujen. Centri za urgentno pomoč so seveda urgentni in nujni, in ne gre samo za Ljubljano, kot je rekel Jani – tam vemo, kakšna je situacija, ampak na podeželju urgentni centri tudi morajo delovati, in vemo, da je vsaka minuta včasih dragocena in gre tudi za sekunde. Tako bom čisto kratka: zdi se nam dober predlog, stvar je samo prioritet, kako ta denar prerazporediti. V Združeni levici amandma podpiramo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod, ne gospod Prosim, da se kar prijavite, ker vas je več.

Obrazložitev glasu gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik!

Reakcija koalicije je jasna, ampak jaz bom seveda obrazložil glas, tokrat v osebnem imenu. Preprosto se človek in tudi sam seveda se lahko samo zdrzneš, ko ugotoviš, da je v lanskem letu bilo na ptujskem območju, torej na območju, ki naj bi gravitiralo na ta novi urgentni center, več kot 44 tisoč urgentnih obravnav... Gospod predsednik, imam besedo?

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Imate besedo in prosim za mir v dvorani.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik, da ste naredili mir.

44 tisoč in nekaj več urgentnih obravnav na leto pomeni, izračunano čez palec, 120 na dan. Frapantna številka! Zdaj pa naj kdo še kaj drugega izračuna in naj reče, da urgentni center na Ptujju ni potreben. Ta denar bi se lahko zlahka našel z optimizacijo v zdravstvenem sistemu. V ponedeljek je poslanska skupina in vodstvo Nove Slovenije bilo na terenskem obisku, že 20. po vrsti, v jeseniški bolnici. Novi direktor nam je s slidi prikazal, kako se da prihraniti. Neverjetno! Medaljo bi mu bilo treba dati in mislim, da bi bilo dobro, da bi na Ministrstvo za zdravje prišel pokazati, kako se da; kako se takole, zlahka da prihraniti za urgentni center na Ptujju, na primer.

Podpiram ta amandma, ker je nujno potreben.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Gospod predsednik, najlepša hvala.

Predno podam svoje mnenje, napovedujem podporo temu urgentnemu centru na Ptujju. Morda bi rabil več časa, da bi sploh obrazložil, ker nekateri poslanci SMC ne ločijo nujne medicinske pomoči od urgentnega centra. Torej, nujna medicinska pomoč je vezana predvsem največkrat na nek zdravstveni dom, je javna služba, kjer gre za prvo tisto pomoč. Urgentni center pa je specializiran center za urgenco, kjer gre v bistvu v okviru bolnišnične oskrbe in ima celo vrsto strokovnjakov za to področje. Gre za veliko razliko, kolega. Vam je smešno, meni ni smešno. Mislim, da je kolega Horvat obrazložil, kaj pomeni 120 urgentnih primerov na nekem območju na dan, in mislim, da nam je vsem jasno, kaj pomeni tista prava oskrba v prvih 10, 15 minutah ali v roku pol ure. Ne bom sedaj učil zdravstvenih zadev, ampak vseeno gre za zadevo, ki je nujno potrebna na tem območju. Mislim, da si Ptuj, najmanj kar je, zasluži tak center.

Druga zadeva, ki pa je, je pa, da je denarja v zdravstvu, vsaj po mojem mnenju, še veliko, treba pa je racionalizirati. Gospa ministrica, mogoče bi vas vprašal, če ste mogoče videli prihode zadnji mesec gospoda Zemljariča v UKC – tja ni hodil kot bolnik. Več je prihodov gospoda Zemljariča v UKC, manj je denarja za take urgentne centre. In vsaka operacijska miza potem vedno stane še naslednjih 50 % več. Mislim, da bo treba malo pogledati pod prste, kje so te rezerve, in izkoristiti. In še enkrat, kot sem povedal na začetku, dajem podpro temu amandmaju, ki ga je kolega Čuš predstavil, in želim, da se urgentni center na Ptujju čim prej začne graditi. Najlepša hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Kot veste, gospa ministrica, po postopkovniku ne more odgovoriti, zato prosim, da drugič ne vključujete vprašanja ministrom v obrazložitev glasu.

Obrazložitev glasu ima gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala, predsednik, za besedo.

Tudi jaz se bom pridružil in podprl ta amandma, ker mislim, da je v spodnji podravski pokrajini preko 120 tisoč ljudi, državljani, vezanih na Splošno bolnišnico Ptuj. Da je potreba po tem urgentnem centru, je tudi ugotovil Odbor za zdravstvo oziroma Splošna bolnišnica Ptuj je tudi že vložila preko 100 tisoč evrov za projektno dokumentacijo na poti do gradbenega dovoljenja. In tudi na televiziji smo gledali, kakšne problemi so na podeželju glede ukinjanja teh urgenc oziroma premalo denarja za te urgence. Mislim, da toliko denarja bi se pa moralo najti, da se zgradi tudi ta urgentni center, saj če se že drugje, naj se še tukaj na Ptujju. Mislim, da je to ena najpotrebnejših stvari, da vsaka minuta, bolj veste tisti, ki ste doma v zdravstvu, ki ste strokovnjaki na tem področju, kako je pomembna včasih vsaka minuta, koliko življenj se lahko reši s tem.

Mislim, da če temu ne bomo prisluhnili pri toliko milijardnem proračunu, pri takih izdatkih, potem pa res škoda. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik!

Amandma, ki ga je vložila Slovenska demokratska stranka, bom z veseljem podprl. Podprl ga bom predvsem zato, ker sem prepričan, da je moj poslanski kolega Andrej Čuš, ki prihaja s Ptuja, dovolj dobro in kvalitetno seznanjen s stanjem na tem področju. Prav je in odgovorno je, da je moj poslanski kolega Andrej Čuš tudi vložil ta amandma, ki ga je posvojila Slovenska demokratska stranka in ga predlagala v obravnavo Državnemu zboru.

Prepričan sem, da Ptuj potrebuje urgentni center. S tem soglaša 18 županov, ki sodijo v to regijo. Tukaj so njihove izjave in če gospodje župani ne vedo, kaj potrebuje tisto okolje najbolje – kdo pa potem lahko odloča o tem, kaj je v nekem okolju potrebno in kaj ne? Mislim, da so župani tisti, ki so merodajni in najbolj seznanjeni s problematiko, ki se v tistem okolju dogaja. To je eden izmed ključnih razlogov, poleg tega pa še 120 tisoč ljudi je vezanih na tisto okolje in nujno potrebujejo ta urgentni center. Nujno potrebujejo, zato ga v Slovenski demokratski stranki podpiramo in jaz osebno.

In še nekaj, spoštovane gospe in gospodje! Če bi ne hodil na Ministrstvo za zdravje in bil svetovalec gospod Janez

Zemljarič, gospod Borut Miklavčič, potem sem prepričan, da bi v tej naši državi lahko zgradili še naslednjih deset urgentnih centrov in ne bi bilo nobene težave. Ko bomo to problematiko enkrat razčistili in jo postavili na svoje mesto, bo začelo zdravstvo v tej državi dihati. To je pa na nas, da te probleme rešimo. Hvala bogu, upam, da smo počasi prišli do te zgodbe, da bomo zmožni to ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Bojan Podkrajšek.

BOJAN PODKRAJŠEK (PS SDS): Hvala, spoštovani predsednik, za besedo.

Sam bom podprl amandma Slovenske demokratske stranke, ki ga predlaga poslanec iz ptujskega dela. Prav gotovo ne gre to za njega, ne gre za našo poslansko skupino, ampak gre za celoten zbor in zdaj se lahko dokažemo, da želimo in da delamo za naše državljane in državljanke. Ker sem nov poslanec, popoldne je kolega, ki ga zdaj ni v dvorani, vodja Poslanske skupine Desus, dvakrat prekinil sejo. Sam sem pričakoval, kaj se bo zgodilo dobrega za Slovenke in Slovence, ampak na žalost sem ugotovil, da je zgolj šlo za medijski nastop. Od tega Slovenke in Slovenci nimajo nič. Če delamo za Slovenke in Slovence, potem se dokažimo v temu amandmaju in ga podprimo. Ne gre za Ptuj, ampak gre za naše ljudi. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Mi smo že rekli, da bomo to podprli, skoraj se mi zdi malo pod nivojem razlagati, zakaj. Čeprav se bojim, da zadeva ne bo šla čez, ker kar naenkrat je velik del koalicijskih poslank in poslancev, kamera verjetno ne kroži, moral urgentno iti zadovoljevati – sklepam – fiziološke potrebe.

V familiji imam ogromno ljudi, ki delajo v zdravstvu v Slovenji in kje drugje in tudi na kakšnem drugem kontinentu, imam skoraj v ožji familiji neko gospo, ki je, recimo, v Kanadi skrbela za to, da so si zdravstvo poštimali. Če gremo gledati Supervisor – tisto, kar se uradno vidi – boste ugotovili, da javno naročilo v slovenskem zdravstvu dejansko drži v šahu, dajmo reči, formalno devet firm pa pet ljudi ali šest. Ljudje, ki se malo spoznajo na ta resor, pravijo, da je tukaj štiristo, petsto milijonov. V javnih naročilih, drugih, računalniške opreme gor, dol, pravijo, da je tristo do štiristo milijonov. Vlada, začnite delati, prosim vas lepo!

Mi na štajerski strani tudi helikopterskega reševanja nimamo, pa plačujemo iste zdravstvene uzance kot cela Slovenija. Je to pravično? Verjetno ni. Veste, mi se zdaj pogovarjamo tukaj, ali dati Ptuju urgentni center ali ne, nekaj časa sem celo živel na Ptuj, doktorat sem napisal v tem najstarejšem mestu.

Če imamo dvanajst statističnih regij, se mi zdi, da tukaj glede optimizacije urgentnih centrov bi lahko imeli tudi dvanajst urgentnih centrov. Upam pa, veste, Vlada je včeraj / znak za konec razprave/ prešla v šesti mesec delovanja, in upam, da bo Vlada končno začela delovati na temu področju, ki sem ga prej nakazal, ker tukaj se skrivajo stotine milijonov / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospa Suzana Lep Šimenko.

SUZANA LEP ŠIMENKO (PS SDS): Hvala za besedo, predsedujoči.

Naj v samem začetku povem, da tudi sama prihajam s tega območja, iz okolice Ptuja in vsekakor ta amandma Slovenske demokratske stranke podpiram.

Urgentni center Ptuj je bil obljubljen že v preteklosti, v letu 2003. Kot je že bilo tukaj izpostavljeno, gre za širše območje, gre za okoli 120 tisoč ljudi in občine Spodnjega Podravja, tako mi tisti konec imenujemo, so si nekako okoli potrebe po tem centru pa resnično enotne. Zdaj, res je, da nujno medicinsko pomoč na Ptuj imamo, ampak to je daleč od tega, da bi imeli karkoli podobnega samemu urgentnemu centru, ki pa ga seveda nujno potrebujemo. Zakaj ga potrebujemo? Zato, da bomo imeli sodobne pogoje za izvajanje nujne medicinske pomoči, to pomeni, da bomo imeli oskrbo na enem mestu, s sodobno opremo in predvsem za hitrejšo obravnavo samih pacientov. Slišano je bilo 44 tisoč urgentnih primerov.

Mislim, da ta številka pa resnično pove dovolj in nekako resnično pričakujem tukaj vašo podporo, sama pa, kot že rečeno, ta amandma absolutno podpiram.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovana ministrica, predsednik!

Seveda bom ta dober amandma, koristen amandma z veseljem podprl. Namreč, v to so me poleg argumenta, da so vsi pacienti, ne glede na to, kje bivajo, kje so doma, kje imajo stalno bivališče, enaki in morajo biti enako obravnavani in nihče ne sme biti zavoljo zdravja prikrajšan. So me seveda poleg tega v to prepričali tudi podpisi županov, ki smo jih lahko prejeli, in 14 županov s tega območja oziroma 18, se opravičujem, je podalo jasno zahtevo oziroma prošnjo, spoštovana vladna koalicija. Prošnjo so podali, da potrebujejo urgentni center na Ptuj. Pa ne se igrati z zdravjem ljudi pod pretvezo, da ni denarja! Pri Fakinu, vašemu Fakinu ga najdete – 21 milijonov izkaza ima to leto! Mislim, mi govorimo, da ni denarja, naša zdravstvena zavarovalnica, v katero pa plačujejo

tudi pacienti iz Ptuja in občanke in občani Ptuja, pa pravi, da ni denarja.

Tudi jaz se bom pridružil tistim, ki pravijo, da je dovolj tega, da pravimo, da v zdravstvenem sistemu ni denarja. Tega je dovolj. In pisati zgolj in samo strategije in z njimi mahati, ko pridemo ven, teh strategij je na področju zdravstvenega sistema bilo v preteklosti že veliko, potrebna je torej temeljita reforma, da se tudi denar zagotovi. Tako strategije, ki so zdaj obljubljene, ne bodo rešile problematike slovenskega zdravstvenega sistema. Potrebni so ukrepi.

Sam torej ponavljam, podprl bom ta amandma in začetek gradnje urgentnega centra na Ptju. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v lastnem imenu Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala za besedo.

Sam bom, kot so kolegi že napovedali, ta amandma podprl. Zakaj? Ne samo zato, ker ko se pogovarjamo o zdravju, se pogovarjamo o neki prioriteti oziroma o nekem področju, ki bi moralo biti absolutno prioriteta kakršnegakoli proračuna, ker gre preprosto za neke civilizacijske pridobitve, ampak tudi zato ker imamo opravka z neko bazično pravičnostjo. Namreč, sam sem se s problematiko urgentnega centra na Ptju seznanil v preteklih nekaj mesecih kot član Odbora za zdravstvo in tam sem imel priložnost izvedeti, da ima ta projekt že zelo dolgo brado. Bil je obljubljen, pa potem je bil umeščen v mrežo urgentnih centrov, pa potem ga spet ni bilo; skratka, cela neka štorija se je razvila okrog tega. Mislim, da je skrajni čas, da se obljube realizirajo, ta del Slovenije pa dobi medicinske, zdravstvene kapacitete, ki si jih zasluži in ki jih potrebuje. Ta amandma vključuje, je težek neke dva milijona evrov in ne razlagati, da ni denarja za tako pomembno stvar, kot je zdravje, in to zdravje celotne regije.

Če pomislimo, če se samo spomnimo za 6 mesecev nazaj ali pa celo pred volitvami, mnogo je bilo govora o centralizaciji javnih naročil, o tem kakšni strašni milijoni tu ven uhajajo, no o tej centralizaciji in o tem, da bi polovili te milijone, ki sodijo v javne finance, danes ne duha ne sluha, je pa polno besedi in nasprotovanja temu, da bi te kapacitete zdravstvene na Ptju dejansko postavili.

Sedaj pa, če mi dovolite, si bom privoščil še eno politično neumnost, ampak rad bi izpostavil, da če bi se vsak izmed tukaj prisotnih poslancev tukaj – iz koalicije in še najbolj – tako zelo postavil za neko dobro stvar, kot se je kolega Čuš za ta urgentni center, danes ne bi imela takega zmazka ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Po obrazložitvi ... Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala lepa.

Dovolite mi, da se vsem kolegom, ki so obrazložili svoj glas glede glasovanja o omenjenem amandmaju, s katerim namenjam znotraj rebalansa proračuna 2015 3 milijone evrov za urgentni center Ptju, da se seveda vam zahvalim. Zdi se mi, da ste nekako prisluhnili potrebam lokalnega okolja, seveda tudi širši regiji Spodnjega Podravja. Zdaj bo meni marsikdo rekel, da tukaj predstavljam nekaj na blef za svoje potrebe, ampak veste, marsikatera poslanska skupina oziroma mislim, da skoraj vse, ste v teh dneh dobile preko elektronske pošte 18 pisem podpor županov Spodnjega Podravja. To so občine Ptuj, Hajdina, Ormož, Gorišnica, Destrnik, Juršinci, Trnovska vas, Žetale, Kidričevo, Podlehnik, Majšperk, Videm, Zavrč, Središče ob Dravi, Cirkulane, Dornava in Markovci. In veste, ljudje si bodo zapomnili to, o čem se danes tukaj pogovarjamo, ker ta urgentni center je Ptju bil obljubljen. In to, da ni bil vključen v deset urgentnih centrov, ki bodo grajeni iz evropskih sredstev, je samo norčevanje in centralizacija Slovenije, ki je pa že tako ali tako dovolj centralizirana.

Ne vem kaj naj naredim, da vas dovolj prepričam, da sprejmemo ta amandma. Gre za 3 milijone evrov. V končni fazi tukaj so stopili skupaj župani različnih strank. So župani LDS, Neodvisni, SD, SMC pač nima nobenega župana, zato nismo mi nič krivi, so tudi župani SLS, SDS in so stopili skupaj, dajmo nekaj narediti za regijo, kar nam je obljubljeno že od leta 2003. Zdaj pa jaz samo na vas prenašam to prošnjo: dajmo stopiti skupaj in nameniti 3 milijone evrov za gradnjo urgentnega centra Ptju in s tem, da nekaj naredimo za celotno regijo Spodnje Podravje ... / izklop mikrofona/.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Prehajamo na odločanje. O amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Investicijska vlaganja na sekundarni in terciarni ravni pod številko 1.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 48.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 48.)

Postopkovno? Minuta vam mora miniti.

Ta čas lahko povem to, da ta amandma ni sprejet. Sedaj pa mora delovati.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Gospod predsednik, hvala lepa za besedo.

Dovolite, da vam povem proceduralni predlog. Sicer bo zelo konkreten, to vam obljubljam, tako da me ne boste opozarjali. Ampak pogledajte, danes smo s temi podporami lokalnih skupnosti oziroma glasovanje koalicijskih strank, torej Socialnih demokratov, Demokratične stranke upokojencev ter Stranke Mira Cerarja ste Spodnjemu Podravju naredili to ... / zvok trganja papirja/ Upam, da se tega zavedate, in upam, da boste to vedeli v vseh svojih nastopih v prihodnje.

Bi pa rad povedal tole. Bo zelo konkreten proceduralni predlog. Stranka Mira Cerarja je v teh štirih volilnih okrajih, od koder prihajajo podpore, dobila 26 %, 34 %, 26 % ter 26 % in v kolikor boste delovali tako v prihodnje, sem prepričan, da boste dobili nulo.

Moj proceduralni predlog pa je, da nadaljujemo sejo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ne, ne, to ne bo pomenilo ... Bom vas kar lepo opozoril za zlorabo proceduralnega predloga in to ostro opozoril, ker ste najprej zlorabili obrazložitev glasu na odgovarjanje, potem pa še tole.

Zdaj, čas za, dajmo reči, novačenje za svoje glasovanje je bil zdavnaj pred to sejo. / oglašanje iz klopi/ Ne v zaprti sobi. Vsekakor pa bomo zdaj nadaljevali.

Nadaljujemo z amandmajem Poslanske skupine Združene levice k istemu podprogramu pod številko 2.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica Violeta Tomić.

VIOLETA TOMIČ (PS ZL): Hvala za besedo.

Predstavila vam bom amandma, ki verjetno s strani koalicije ne bo podprt, vendar upanje umre zadnje.

V Združeni levici predlagamo, da se z amandmajem zagotovijo sredstva Oddelka za invalidno mladino pri Splošni bolnici Nova Gorica na Stari Gori. To je edina ustanova za zdravljenje in nego najhuje telesno in duševno prizadetih, ki potrebujejo 24-urno zdravljenje in oskrbo. Problem je, da so otroci zdaj nameščeni v 50 let starih paviljonih, ki so narejeni iz azbesta. Vsi dobro vemo, kako so te azbestne plošče zdravju nevarne in škodljive.

V podprogramu so sicer zagotovljena sredstva za izgradnjo urgentnih centrov, med drugim tudi v Splošni bolnici Nova Gorica, ni pa sredstev za gradnjo Stare Gore. Načrti pa so že zdavnaj pripravljeni, ustanovljeno je bilo tudi društvo za donatorska sredstva in to je stari dolg države, ki bi ga lahko že enkrat izpolnila, vsaj zdaj, ko naj bi se gospodarske razmere izboljšale. Sredstva pa se zmanjšujejo na tistem delu proračuna Ministrstva za obrambo, ki ne vpliva na obrambno sposobnost države. Ta podprogram predvideva prioriteto vzdrževanje sredstev enot, ki so predvidene za delovanje v mednarodnih operacijah in v Natovih odzivnih silah. Realno gledano, z našim predlogom ta sredstva zmanjšujemo samo za 600 tisoč evrov. Dileme med sedežem Nata in bolnico v Stari Gori najbrž sploh ne bi smelo biti. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prehajamo na obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija - krščanski demokratov gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi!

V Poslanski skupini Nove Slovenije bomo predlagani amandma Združene levice podprli. Tudi sam osebno poznam primer, pozna ga tudi kolega iz socialdemokratov in za ta denar, 600 tisoč evrov, je vredno ta amandma podpreti, kajti tukaj gre zares invalidno mladino, invalidne otroke, žal prizadete otroke in to je edini center na Goriškem oziroma v širši okolici. Če hočemo kaj dobrega otrokom iz tega okolja, iz Primorske regije, potem predlagam, da ta amandma, vas ne pozivam, predlagam, in to v Novi Sloveniji dobronamerno počnemo, da ne bom dobil opomina, da se to podpre.

Sam bom amandma podprl.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Je še kakšna obrazložitev glasu?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC gospod Branko Zorman.

BRANKO ZORMAN (PS SMC): Predsedujoči, hvala za besedo.

Če je kdo v tej dvorani od nas 90 za to, da se ta center v Stari Gori, sem jaz prvi za to od vseh nas 90. Ampak! Vem, da ministrstvo pripravlja projekt, vezan na to Staro Goro, obnovo oziroma na novo postavitve tega centra. Vendar v letu 2015 sredstev za to pač ni, da spet ne zahajamo tja. Verjamem, da je to ena od prvih prioritet Ministrstva za zdravje, in verjamem, da bo letu 2016 ne samo projekt pripravljen, ampak to tudi že izvedeno. Vendar tega amandmaja ne moremo podpreti, ker, kot rečeno, sredstev v letu 2015 za ta namen žal ni. Verjamem pa, da bodo v 2016. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Zavezništva mag. Mirjam Bon Klanjšček.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS ZaAB): Hvala lepa.

Tudi v naši poslanski skupini bomo ta amandma z veseljem podprli. Posebej zaradi tega, ker sama prihajam iz tega konca in dobro poznam to bolnico, sem prepričana in vsi smo prepričani, da je to nujno, nujno potrebno in zato prosim tudi vse oziroma – pozivati ne smem – predlagam pa tako kot kolega Vrtovec, da ta amandma podpremo.

Prepričana sem, da se ta denar, teh 600 tisoč evrov tudi v letu 2015 da dobiti iz kakršnekoli postavke. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo z obrazložitvami glasu, zato lahko glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Združene levice k istemu podprogramu kot prej, torej pod številko 2.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 19, proti 48.

(Za je glasovalo 19.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na proračunskega uporabnika 3330 Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport in na odločanje o vloženih amandmajih k dvema podprogramoma pri tem proračunskemu uporabniku.

Najprej prehajamo na podprogram Raziskovalni programi in projekti. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija - krščanski demokrati k temu podprogramu pod številko 1.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija - krščanski demokrati gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala, gospod predsednik.

Poslanska skupina je predlagala ta amandma in povsem logično je, da ga bomo tudi podprli.

Slovo smo sicer upu dali, strahu pa še ne. Strahu bomo dali slovo takrat, ko bomo resnično odločili, da iskreno želimo postati družba znanja. Mi nimamo naftnih vrelcev, mi nimamo bogatih rudnikov zlata, srebra, premoga in tako naprej. Imamo pa, prepričani smo v Novi Sloveniji, dobre ljudi, da imamo veliko znanja, ki lahko s svojim znanjem realizirajo projekte in takšne projekte, ki bodo lahko uporabljeni v slovenskem gospodarstvu. Dokler ne bo te odločitve, da naredimo vsaj majhen korak za ta piškava dva milijona, vsaj majhen korak v smeri družbe znanja, do takrat bomo še kar naprej capljali na mestu. Druge države nas preprosto prehitevajo po levi in desni, pri nas pa enostavno se ne moremo odločiti, v katero smer bi šli, vrtimo se v krogu. Tisti, ki imajo znanje, ki želijo nekaj narediti, pa enostavno bežijo iz Slovenije. Zadržimo jih doma in podprimo ta amandma, predlagam. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC gospa Irena Kotnik.

IRENA KOTNIK (PS SMC): Hvala za besedo. Raziskovalni programi in projekti, namenjeni financiranju temeljnih in aplikativnih raziskovalnih projektov ter programov so načrtovani v zadostnem obsegu in z izvedbo vseh aktivnosti. Predlagatelj s predlaganim amandmajem predvideva zmanjšanje podprograma, in sicer pri čemer je treba poudariti, da s tem posega v sredstva za plačila mednarodnih obveznosti.

Iz navedenih razlogov predlaganega amandmaja ne bomo sprejeli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Lahko preidemo na odločanje?

Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Najlepša hvala, spoštovani gospod predsednik!

Amandma bom podprl, kajti ta amandma je dejansko tableta ali injekcija proti

begu možganov. Veste, znanje, ki ga lahko imamo in ki ga lahko imajo slovenska mladina, mladi, to je nekaj, kar ti ne more nihče odvzeti. Odvzamejo vam lahko avto, vzamejo nam lahko vse, edino znanja ne. Žal, koalicija vi hočete to vzeti – finančna sredstva namenjena za znanje in razvoj.

Zaradi tega mi predlagamo ta amandma in tudi zaradi tega, ker želim, da je slovenska družba napredna družba, razvijajoča družba, družba znanja. Zato želim, da se ta amandma tudi sprejme. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prehajamo na odločanje.

Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Nova Slovenija na podprogramu Raziskovalni programi in projekti pod številko ena.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev. Za je glasovalo 20, proti pa jih je bilo 50.

(Za je glasovalo 20.) (Proti 50.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine Združena levica k istemu podprogramu, pod številko dva.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala za besedo.

Brez spodbujanja znanosti in raziskovanja ni razvoja. Siromašno raziskovanje pomeni siromašen razvoj in siromašen razvoj pomeni siromašno prihodnost. Človek bi pričakoval, da je to jasno, da je to samoumevno; ampak pogledaj ga zlomka, temu očitno ni tako! Zakaj? Sredstva za raziskovalne programe in projekte se na predlog Vlade zmanjšujejo za dobrih sedem milijonov in pol v temu proračunu, ki bo, kot kaže, tudi potrjen s strani koalicije.

V Poslanski skupini Združeni levici želimo ta, no recimo temu, kiks popraviti, sanirati vsaj do neke mere in predlagamo, da se znanost, raziskovanje, razvoj podpre z dodatnimi finančnimi sredstvi. Dodatno raziskovanje nima neposrednega učinka samo na vprašanje gospodarstva, ampak je zelo pomembno tudi z gledišča družbenega napredka, ker prinaša znanstvene dosežke tudi na drugih področjih, ki služijo kvaliteti bivanja človeka, kot so to na primer zdravstvene potrebe, da perečih okoljskih težav, ki bodo v prihodnosti še naraščale, niti ne omenjamo.

Soočamo se vedno bolj in bolj v zadnjih letih tudi s tako imenovanim fenomenom bega možganov. Delno lahko temu odpomoremo prav tako s tem, da podpremo točno to postavko, da podpremo raziskave, da podpremo razvoj. V Združeni levici smo vložili ta amandma, ga bomo podprli, upamo, da sedi v tej sobi čim več takšnih poslank in poslancev, ki bodo to podprli z nami. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC gospa Irena Kotnik.

IRENA KOTNIK (PS SMC): Hvala predsedujoči za besedo.

V okviru rebalansa proračuna so raziskovalni programi in projekti, ki so namenjeni financiranju temeljnih in aplikativnih raziskovalnih projektov, načrtovani v zadostnem obsegu in za izvedbo vseh aktivnosti.

Predlagatelj pa s predlaganim amandmajem predvideva zmanjšanje podprograma Informativno izobraževalne in promocijske aktivnosti na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo. Zmanjšanje predlaganega obsega teh sredstev ni mogoča.

Iz navedenih razlogov predlaganega amandmaja ne podpiramo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v lastnem imenu dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Kolega je že povedal, kako bom glasoval.

Poslušam že več kot pol leta tukaj o družbi znanja in me čudi, da koalicija ni vložila amandmaja in našla 25 milijonov za to postavko. Osebnost bi seveda izstopil iz Nata in ta denar raje prenakazal v znanost. Gre za vprašanje, ali bomo mi dežela lon poslov ali bomo dežela neke znanosti. Ne bom ga podprl zgolj zaradi tega, ker sem 15319, tisti ki so v registru raziskovalcev, vedo, kaj to pomeni.

"V zadostnem obsegu", ste rekli kolegice iz SMC; ne vem, nisem gledal, ali ste v registru raziskovalcev ali ne, kar nekaj esemcejevcev je znanstvenikov kot sem jaz, kot je predsedujoči. Zdi se mi, da je to norčevanje še iz enega dela slovenske družbe, ampak očitno je, bom delno parafraziral kolega predsedujočega, v rebalansu skrita tudi ideologija; in to je ideologija pač neke Slovenije, da bomo, kot bi rekli na Štajerskem, tunteki, da bomo delali za neke male peneze, kdor bo pa lahko, bo šel pa ven. Ampak, jaz bi rad, da gre naša mladina še več ven, da se izobrazijo, da dobi nova znanja in da pride nazaj. Zelo me žalosti, da verjetno ta naš predlog ne bo šel čez, in me zelo žalosti, da tukaj ni vsaj še ene nule zraven. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v lastnem imenu Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala.

Trditve, da so te dejavnosti financirane in zasnovane v dovolj velikem obsegu, bistveno več pove o tistem, ki si je takšno izjavo privoščil kot o sami materiji pred nami.

Raziskovalni projekti – tega prej v obrazložitvi stališča poslanske skupine nisem omenil – tako v bazičnem kot v aplikativnem raziskovanju so pogoj za oblikovanje nekega gospodarskega

temelja, neke razvojne perspektive, ki temelji na produktivnosti dela in ne na tem, da se plače reže in delavske pravice klesti na vsakem vogalu, na vsakem oglu, kot je naša razvojna perspektiva v tem trenutku. Skratka, temelji na zmanjševanju stroškov delovne sile.

Kar se tiče pa postavke, iz katere jemljemo sredstva, je naš amandma koristen na obeh točkah; na tej točki pozitivni, da dodaja sredstva raziskovanju – to, kar sem ravnokar omenil – in je koristen tudi z vidika postavke, s katere jemlje. Namreč, govorimo o postavki, ki v resnici ne bo pripeljala do nikakršnih resnih učinkov greenfield investicij, pri tej postavki gre preprosto za to, da promoviramo privatizacijo oziroma promoviramo razprodajo naših podjetij. Če to postavko spravimo na nič, ne bo nikakršne večje škode, če pa na ta račun dodamo še sredstva raziskovanju, smo pa sploh dvakrat v plusu.

Hvala. Zato bom tudi pač osebno glasoval za ta amandma.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Združene leveice k podprogramu Raziskovalni programi in projekti pod številko 2.

Glasujemo. Navzočih je ... Prosim za mir v dvorani, dokler ne dodelim besede nikomur, prosim, da ne govori. Takšen je poslovnik. Navzočih je 77 poslank in poslancev. Za je glasovalo 16, proti pa jih je bilo 51.

(Za je glasovalo 16.) (Proti 51.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na podprogram Izvajanje osnovnošolskih programov. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo k temu podprogramu pod številko ena.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Zavezništvo gospod Peter Vilfan.

PETER VILFAN (PS ZaAB): Hvala za besedo.

Torej, v naši poslanski skupini bomo ta amandma seveda podprli. Podprli ga bomo zato, da bodo otroci s posebnimi potrebami oziroma otroci z odločbami še naprej imeli na voljo učno pomoč oziroma dodatno strokovno pomoč. Podprli ga bomo zato, da bodo v šolo v naravi lahko hodili vsi otroci, ne samo otroci staršev, ki si bodo to lahko privoščili, in podprli ga bomo zato, da bodo v šolah še naprej lahko izvajali različne in raznolike interesne dejavnosti.

Ko je ministrica v imenu Vlade napovedala ta ukrep tudi na tem segmentu, je to v Sloveniji povzročilo veliko ogorčenje – upravičeno. In to tako širše kot strokovne javnosti, učiteljev, sindikatov in seveda predvsem staršev in skrbnikov teh otrok. Potem je sicer Vlada retoriko nekoliko spremenila, začelo se je govoriti o tem, da vse ni tako črno, da najbrž ne bo prišlo do ukinitve te pomoči, da se dela na tem, da se pogovarjajo, dogovarjajo znotraj Vlade, izven Vlade, da o tem razmišljajo in podobno.

To je vse lepo in prav, to lahko seveda verjamemo ali pa tudi ne. In jaz se bolj nagibam k temu drugemu. Zakaj? Zato ker imamo danes tukaj pred nami rešitev; imamo amandma, ki to problematiko rešuje. In če bomo danes glasovali za ta amandma, bomo ta problem rešili danes, tu in zdaj oziroma čez nekaj minut seveda, če bomo, tako kot sem rekel, glasovali za. To je razlog seveda, da bomo v naši poslanski skupini ta amandma podprli in tudi glasovali zanj.

Ker ne želim biti predolg, saj sem že včeraj v razpravi povedal, mislim, da dovolj, bom zaključil podobno kot sem včeraj. Tako jaz, kot v naši poslanski skupini še vedno verjamemo, da je Slovenija še vedno tako socialna, sočutna, solidarna in tudi humana država. To so štiri stvari, ki nam jih nihče ne more vzeti, ne Evropska komisija, ne Evropska centralna banka, ne kakšna trojka in seveda ne nobena kriza, četudi bi bila desetkrat hujša, kot je tale trenutna.

Seveda vas, kolegice in kolegi, prosim, da si tega danes tukaj ne vzamemo sami zaradi borih štirih milijonov evrov v približno 9 milijardnem proračunu. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Prehajamo na odločanje ...

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC gospa Irena Kotnik.

IRENA KOTNIK (PS SMC): Predsedujoči, hvala za besedo.

Z rebalansom proračuna 2015 se na podprogramu Izvajanje osnovnošolskih programov glede na sprejeti proračun za leto 2015 povečujejo pravice porabe za 13,9 milijonov evrov. Pri tem se v okviru načrtovanih sredstev predvideva, da bodo sredstva zadoščala za realizacijo zakonskih obveznosti. Tako načrtovana sredstva omogočajo nemoteno izvajanje programov osnovnega šolstva ob premišljeni racionalizaciji, organizaciji pouka, ki jo dopuščajo veljavni normativi in standardi.

Glede na dosedanje burno debato o učni pomoči, na katere se navedena amandmaja nanašata, bi želela samo še enkrat poudariti, da se učna pomoč za otroke s posebnimi potrebami ne ukinja oziroma se spreminja le njeno izvajanje.

Glede na to predlaganih amandmajev ne podpiramo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Zavezništvo k podprogramu Izvajanje osnovnošolskih programov pod številko ena.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev. Za je glasovalo 28, proti pa jih je bilo 45.

(Za je glasovalo 28.) (Proti 45.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Odločamo še o amandmaju Poslanske skupine SDS k istemu podprogramu pod številko dve.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala.

Rezultat poznamo, obrazložitev poznamo. Kolegica iz SMC je prebrala obrazložitev Vlade – torej nič novega. Jaz bom pa rekla takole: vsi, ki podpirate javno šolstvo, ki ste vložili tudi predlog za spremembo ustave, da boste zaščitili javno šolstvo, verjamem ali pa upam vsaj, da boste podprli ta amandma, ki tudi v bistvu nekako ščiti javno šolstvo. Mogoče boste s tem podprli tudi 4 tisoč 463 podpisanih pod peticijo gospe Bojane Potočnik, ki se zavzema za nadaljnjo sofinanciranje učne pomoči. Mogoče boste podprli tudi SVIZ, s katerim se dogovarjate nenehno, in tudi podpise 36 tisoč 268 učiteljev in ostalih, ki so to podpisali, in boste nehali zavajati v bistvu javnost, da boste financirali učno pomoč, ker boste financirali zakonske obveznosti iz teh 13 oziroma slabih 14 milijonov. Učna pomoč ni zakonska obveza, ni definirano v ZOFl in spremenite ZOFl, da boste lahko to potem tudi v tem rebalansu zagotavljali ta sredstva.

Ministrica je dobesedno prosila za ta amandma, koalicija je januarja predlagala, da ministrstvo oziroma Vlada najde – na Odboru za izobraževanje predlagala, da Vlada in ministrstvo najde denar za to. No, in ko je včeraj ministrica izjavila, da bo vseeno financirala učno pomoč, šolo v naravi in tako naprej, se je med učitelji že začelo šušljati tudi – pa ne bom rekla takoj iz neuradnih virov, ampak uradnih –, da se bo na ta račun znižali materialni stroški za osnovno šolo in da se bo iz tega budžeta to prelevilo vse lepo na stran tega, da se bo financirala učna pomoč šola v naravi itn. Zavedati se pa morate tudi tega, kar sem že tudi povedala, da tudi občine izdajajo sklepe, da ne bodo sofinancirale več učne pomoči, ker se je vzelo denar občinam.

Govoriti, da bo financirano, je brez smisla, ker še enkrat poudarjam, učna pomoč ni zakonsko obvezna in ne zavajati učiteljev, da bodo imeli to poravnano oziroma da se ne ukinja. Seveda se ne ukinja, učitelji bodo delali to zastonj. Saj tudi pripravništvo delajo brezplačno, volontersko, še vedno.

Tako seveda prosim za podporo vsaj tistih, ki podpirajo javno šolstvo. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Izvajanje osnovnošolskih programov pod številko 2.

Glasujemo. Navzočih je 75 poslank in poslancev, za je glasovalo 26, proti 48.

(Za je glasovalo 26.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Postopkovno? Postopkovno gospod Peter Vilfan.

PETER VILFAN (PS ZaAB): Hvala za besedo, spoštovani predsednik!

Na podlagi 73. člena Poslovnika prosim za 45-minutni odmor, da se pri naslednjim sklopom amandmajev in odločanj uskladimo in dogovorimo v poslanski skupini. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Imamo samo še en amandma. Obrazložitve imajo prednost pred 45 minutami. Torej ne bo obrazložitev pri zadnjem ...

Želi kdo obrazložiti še pri naslednjem? Potem bom pa odred 45 minut.

Ne, ne, ne! Počakajte, počakajte. Najprej bomo prebrali v bistvu to in odločali bomo kasneje. Najprej bomo pa opravili obrazložitev glasu, ker imajo prednost pred 45 minutami.

Obveščam vas, najprej, da je bil amandma Poslanske skupine Združene levice k podprogramu Prehrana študentov, dijakov in učencev umaknjen, zato nam ostaja samo še en amandma, to je na proračunskega uporabnika 3331, Urad Republike Slovenije za mladino, kjer odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Programi za mlade. Tukaj zdaj odpiram možnost najprej za obrazložitev glasu.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala lepa, gospod predsednik.

Kaj še naj sploh povem danes, glede na to? Najboljše nič bi – rekli poslanci koalicije. Ampak glede na to, kako pa danes poteka seja Državnega zbora in sploh to sprejemanje rebalansa proračuna, pa sam sebe sprašujem, kdo sploh smo mi. Najboljše je, da si sami v eni skriti pisarni sestavite svoj rebalans, zaprite se, nas, ne vem, nesite ven, odpeljite nas nekam, ker se zdi, da tako brez zveze, kaj se sploh vse tukaj trudimo. Če so to nova etična merila in standardi, potem pa res ne vem, kje danes je Slovenija. Kar čez palec zavrniti vse, kar predlaga opozicija. Pa se meni zdi, da so danes vsi amandmaji, ki jih je predlagala opozicija, bili vredni vsaj razmisleka. Ampak, kdo smo spet mi, saj pa vi ste tisti, ki veste vse, vi ste etični, moralni, čisti; kdo sploh smo, da upamo razpravljati o tem? Je tako?!

Dovolite, da preidem na amandma. Pri tem amandmaju gre samo za eno načelo: ali bomo še naprej dajali 500 tisoč evrov za dobre in bogate pogostitve, polne jastogov, penine, kaviarja ali bomo 500 tisoč evrov namenili za mlade, za oblikovanje politik mladim... Zdaj danes vas je malo več prisotnih kot zadnjič, verjetno zato, ker je predsednik Državnega zbora sklical sejo ob 16. uri, pa ste si nekako dan tako tempirali, pa mora ta koalicijski valjar skozi iti, saj to vsi razumemo.

Ampak poglejte, Mladinski svet Slovenije je krovna mladinska organizacija, v katero vključujejo tudi podmladki Socialnih demokratov, Slovenske demokratske stranke, Stranka Mira Cerarja žal nima podmladka, to se tudi pozna na njihovi politiki in Desus ima podmladek, to jim moramo priznati. S tem amandmajem želimo nameniti 500 tisoč evrov za oblikovanje mladinskih politik. Vsi veste, da problematika mladih danes eskalira, je vse bolj prisotna v družbi. Menimo, da je mladinski sektor v Sloveniji podhranjen, ni dovolj priznan in s temi 500 tisoč evri, ne da bi jih mi delili na razpisih, ampak bi pripomogli k "policy making", kot bi rekla gospa Simona Kustec Lipicer, torej oblikovanju politik, ki bodo izboljšale problematiko zaposlovanja, štipendiranja, izobraževanja in formiranja, v končni fazi tudi zdravstva mladih. Problematika mladih ni ideološka tema, ni desna, ni leva, gre za mlade in mislim, da bi vsaj na tej točki se moral poediniti ves Državni zbor, vseh 90 stopiti skupaj in končno v zadnjih nekaj letih vsaj eno priznanje dati mladim. Torej, mi bomo seveda podprli ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Mislim, da vam bom izrekel drugi opomin. Imate drugi opomin in to je tudi zadnji opomin, ki ga mislim vam izreči.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi, ministrica, minister, ostali predstavniki Vlade!

Smo pri zadnjem amandmaju, mislim, da jih je bilo okoli 40, v glavnem jih je praktično vse, razen enega spisala opozicija. Tudi tega zadnjega bomo mi, Nova Slovenija - krščanski demokrati podprli. Gre za programe za mlade. Mlade, mi smo vsaj tako prepričani, nekako zanemarjamo v vseh naših razpravah in toliko bolj tudi takrat, ko je treba kakšne evre nameniti za mlade. Nas močno skrbi, pa to zdaj sicer ni konkretno vsebina tega amandmaja, močno nas skrbi, kljub temu da ima Evropska unija posamezne instrumente in zelo močne podprte z milijardami evrov, kot je na primer Jamstvo za mlade, da pa v Sloveniji število brezposelnih mladih od marca 2013 do januarja 2015 naraste za več kot 3 tisoč 170. Mi sicer, drage kolegice in kolegi, ne bomo užaljeni, če boste tudi ta amandma povozili. Na nek način pa se bo tudi, s tem ko boste, spoštovana koalicija, ovrgli tudi ta amandma opozicije, pa se na nek način na žalost gradi še majčkeno višji zid in težko bo stopiti preko tega zida in težko bo udejaniti to, kar vsi govorimo in kar si mi v, Novi Sloveniji želimo – stopimo skupaj. Hvala, gospod predsednik.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združene levice Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS SDS): Najlepša hvala.

V Združeni levici bomo ta amandma seveda podprli. Lahko pa rečem, da bi načeloma moralo veljati, da na področju "policy making", kar se tiče mladih, pa res ne bi potrebovali dodatnih sredstev. Žal realnost ni taka. Kot vidimo, imamo lahko po polovici leta te vlade še vedno opravka z neplačanimi pripravništvii, in to pod isto ministrico, ki je bila na tej poziciji že v prejšnji vladi. Tako je več kot očitno, da so ta sredstva potrebna, da so ta sredstva krvavo potrebna. Če pa pridejo z neke take postavke, kot je to izvedba protokolarnih dogodkov, s postavke, ki financira neko jaro gospodo, jastoge in tako naprej, je pa sploh ta denar dvakrat koristno porabljen. Zaradi tega ne bo trpela funkcionalnost Vlade, zaradi tega ne bo trpela ideološka podstat proračuna, to je marsikomu tu pomembno. Prav nič, razen goli luksus – v resnici ne bo trpel, ogromno pa lahko pridobi mladina, kar se tiče razvijanja kapacitet njihove politične participacije, kar se tiče razvijanja kapacitet političnega pritiska ne nazadnje, ki pa lahko pripelje do tega, da pa vendarle neplačana pripravništva ukinito, ker ministrstvo jih kratko malo samo od sebe ne bo.

V Združeni levici bomo ta amandma podprli. Upam tudi, da še kdo drug, poleg samo opozicije. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod - kar prijavili se boste. Prosim za prijavo. Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod - pardon, dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala.

Tovariš bi bilo čisto zadovoljivo. Ker sem mlad, bom seveda ta amandma podprl. Seveda se absolutno ne strinjam s tem, da to ni ideološko vprašanje. Je, ampak teh nekaj malo penezov bo mladim omogočilo, da razvijajo njihove ideologije pa da nas pometejo sčasoma iz parlamenta.

Če pogledamo, amandma je predlagala opozicija, koalicija nas je povozila pri vseh amandmajih. Mi smo bili toliko fer, razen ZaAB, ki se je razjezil, da smo glasoval za vaš amandma, ki je bil napaka – že drugič. Poglejte, vi ste povozili nas, vas bo pa povozil čas, in upam, da bodo mladi več hodili na volitve. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Žan Mahnič.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala, predsednik. Kolegice, kolegi!

Sam bom amandma Slovenske demokratske stranke podprl. Podprl ga bom zaradi tega, ker želim s tem, ko se bo dalo pol milijona evrov več za mladinske politike slediti tudi koalicijski pogodbi, kljub temu da nisem član koalicije. Tam piše, da se boste zavzemali za dostopnejše

vrtnice, vavčerski sistem, stanovanjske zadrage, ugodne kredite, kadrovske štipendije, beleženje delovnih izkušenj, karierni inkubatorji in tako naprej. Vse to stane več kot teh 500 tisoč evrov, ki jih mi predlagamo. Upam, da boste s tem, ko boste podprli ta amandma, dali vsaj mladim nek signal, da podpirate te politike. Ne nazadnje za to se zavzema Mladinski svet Slovenije, katerega predsednik je, tako čisto mimogrede, član Socialnih demokratov, bivši sekretar njihovega podmladka. Tako upam, da boste vsaj vaše podprli. To vam sedaj dam kot argument, ker vem, da to zelo šteje.

Ta amandma bom podprl, lahko pa samo glede prej rečem; upam, da se kolega Čuš ne sekira, ker je dobil že drugi opomin. Veste, bolje je dobiti dva opomina kot pa, da si predsednik Državnega zbora in ti Ustavno sodišče razveljavi glasovanje.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ja, saj ne morem drugega narediti, ker ne morem polemizirati, lahko pa dam opomin zaradi zlorabe obrazložitve glasu v lastnem imenu za stvari, ki niso povezane niti najmanj s tistim, kar je na dnevnem redu.

Postopkovno imate pravico, gospod Žan Mahnič.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala, predsednik.

Prosil bi vas samo, da poveste, kaj v mojem govoru ni bila resnica oziroma kaj je bila neresnica oziroma ali se slučajno nisem opredelil in v katerem delu nisem govoril o tem, kar govori amandma.

Prosim, če mi lahko vsaj to razložite.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Vaš postopkovni predlog je zavrnjen.

Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospa Jelka Godec.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala. Amandma bom podprla.

Veliko amandmajev danes, tudi ta, nekako sledijo sklepom odborov, Odbora za šolstvo, Odbora za delo, Odbora za zdravstvo in tako naprej. Vse te sklepe, ki so bili sprejeti na odborih, je predlagala koalicija, ki se zdaj posmehuje, ko obrazlagamo glasove in nekateri, češ, saj nima smisla, kaj sploh govorite. Danes ste pokazali v bistvu, da ste pravi glasovalni stroj, niti z lastno glavo niste pri nekaterih razmišljali, če pa ste, ste pač morali pritisniti "proti". Namreč, glasovali ste tudi proti amandmajem, ki se tičejo vaših regij, ki se tičejo vašega področja, zavrgli ste marsikatero peticijo, marsikatero župane in s tem amandmajem bi lahko v bistvu nekako – grdo bo povedano – zaprli meje za mlade, da bi ostali doma. Tako bomo pa še vedno gledali tam čez; v Avstrijo, če greste – veliko naših mladih Slovencev dela čez in še več jih bo.

Tako ta denar, ki je zdaj s tem amandmajem namenjen za mlade, mislim, da ni

neka velika zadeva; ampak jasno je, odločeni ste, tako da dajte glasovati še naprej, tako kot ste se dogovorili – pa ostanite potem vsaj tukaj načelni! Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovani predsednik, ministra!

Predlagani amandma bom podprl, kajti krščanski demokrati smo zagovorniki mladih v tem državnem zboru za razliko od drugih interesnih skupin, poslanskih skupin v Državnem zboru, ki so si na začetku vzele petinštirideset minut časa in tako naprej. Se pravi, naj se sliši tudi glas mladih v Državnem zboru s tem amandmajem – če se je v prvem delu slišal glas tudi starejših.

Smilijo se mi tudi tisti mladi – kje je? Iščem obraz svojega kolega Kamala, ki sva v bistvu skupaj prebrodila mladinsko politiko, ko je bil še predsednik Mladinskega sveta Slovenije. Kamal, danes imamo tukaj priložnost z amandmajem. Poglej! Veš, koliko bi bila vesela pet let nazaj, če bi imeli takšen amandma na mizi? In zaradi tega bom jaz to podprl. Zdaj sem malo izrazil ampak za dobro vzdušje, Kamal je moj dober prijatelj in tudi razume to izvajanje.

Ta amandma je v prid zelo dobremu postopanju naši prihodnosti. In kje se jemlje – na postavki, ki je v bistvu luksuz! Tukaj ne jemljemo niti vojski, ker po navadi rečemo, če nimamo kje jemati: "Kje bomo vzeli – vojski," rečemo. Kje jemljemo oziroma od kod se jemlje? Hrani, pijači in tako naprej.

Če želimo pozitivno izvajanje mladinske politike, mladinskega dialoga, kulturnega dialoga in tudi medgeneracijskega sodelovanja, potem podprimo ta amandma. Jaz ga bom, upam, da tudi moj prijatelj. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v lastnem imenu gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Tokrat v lastnem imenu še verjetno zadnjič nocoj glede na neodobranje nekaterih poslancev koalicije, sam vas ne bom več izzival, gospod predsednik. Danes mi je prvič, da sem sploh dobil opomin, kaj šele dva. Tako bom bolj priden, bolj vzoren poslanec.

Rad bi pa povedal, da smo takoj po parlamentarnih volitvah 13. julija na zahtevo Poslanske skupine SDS sklicali nujno sejo Obora za izobraževanje, znanost šport in mladino, kjer smo prav tako soglasno s podporo vseh strank – ne opozicije, ampak tudi koalicije – podprli sklep, s katerim nalagamo Ministrstvu za izobraževanje seveda, da nam poroča na pol leta o realizaciji nacionalnega programa za mladino, po drugi strani pa smo se vsi strinjali,

da so sredstva, ki smo jih namenili za izvajanje te strategije, premajhna oziroma jih sploh ni.

Namreč, resolucija je približno tak špeh papirja in ko se je v Državnem zboru sprejemala, to se bo še nekaj bivših poslancev spominjalo, ni bilo niti enega evra finančnih učinkov, ko smo sprejeli to strategijo, pa smo bili takrat v Slovenski demokrati stranki tudi v opoziciji in smo podprli, ker smo rekli, da gre za dobro strategijo, rabimo pa konkretna sredstva, da bomo sploh lahko izoblikovali politiko na mladinski ravni.

To, da imamo prav, me je še dodatno prepričala soglasna podpora precej raznolike opozicije v Državnem zboru in, lahko rečemo, tradicionalno prisotna tišina poslancev koalicije. Res ne vem, zakaj ne bi končno enkrat glasovali nekaj po svoji vesti, po svojem razmišljanju, ampak vedno samo sledite temu valjarju. Še enkrat bolj se mi sploh zdi nepotrebno, da imamo takšne seje Državnega zbora.

Kot povedano, sam bom podprl ta amandma in nekako izražam prepričanje, da bo seveda sprejet. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ker so bila izčrpana obrazložitev glasu v lastnem imenu in ker niso izpolnjeni pogoji za prekinitev seje iz 73. člena Poslovnika, bomo zdaj odločali. Postopkovno gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB): Predsednik, vi dobro veste, da sem prisoten v dvorani in kot vodja poslanske skupine sem pooblastil poslanca in bi lahko to po poslovniku naredili, problem bi bil, če bi bil zunaj, če me ne bi bilo zraven. No, ker ste pač opozorili na to poslovniško določbo, vas je sodelavka opozorila na to, zdaj jaz kot vodja poslanske skupine zahtevam 45 minut po Poslovniku, 73. člen, odmor 45 ur, da se lahko odločimo ... / oglašanje v dvorani/... minut – se opravičujem, – da se lahko odločamo o nadaljnjih postopkih. Prosim, če spoštujemo poslovnik in se nehamo iti igrice, ki se jih zdaj tudi vi poslužujete.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: To ni nobena igrice, ki se ji reče spoštovanje poslovnika. Sledil bom vašemu predlogu, torej odrejam 45 minut za vse poslance, razen za vas 45 ur.

Nadaljujemo ob 21.45.

(Seja je bila prekinjena ob 20.58 in se je nadaljevala ob 21.46.)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovani kolegi poslanci in kolegice poslankel! Nadaljujemo s prekinjeno sejo Državnega zbora. Želi predlagatelj 45 minutnega odmora besedo?

Prosim, besedo ima gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB): Hvala lepa, predsednik!

Po vaše sem malce prezgodaj prišel, ampak vendar. Glejte, danes smo spremljali sejo in bo še vedno naprej trajala, proračunsko sejo, kjer je bilo vloženih 40 amandmajev. Samo en amandma, samo en amandma je bil sprejet s strani koalicijskih strank in še ta zaradi domnevne tehnične napake. Ta tehnična napaka nas seveda pelje do tega, da v resnici smo prišli v fazo, ko enostavno nimamo več posluha za posamezna vprašanja. Spomnim se, da je v tem državnem zboru na začetku mandata eden od poslancev iz največje stranke povedal naslednje: "Prišel je čas, ko bo izvršna oblast delala svoje, zakonodajna oblast pa seveda svoje." Danes ugotavljamo, da temu ni tako. Vlada je dejansko nas obvestila, kakšen je proračun in v resnici mašinerija teče in takšnega je treba sprejeti. Zato enostavno pri tej farski ne mislimo več sodelovati, še posebej ne zato, ker je ta koalicija zelo jasno povedala, na katerih točkah ne bo imela več posluha. Hvala lepa. In zato v imenu poslanske skupine seveda obveščam, predsednik, vas, da v skladu s poslovnikom najjavljamo obstrukcijo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Mir, prosim.

Torej, nadaljujemo na točki, kjer smo ostali. Odločamo o amandmaju Poslanske skupine SDS k podprogramu Programi za mlade.

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 19, proti 47.

(Za je glasovalo 19.) (Proti 47.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

S tem smo zaključili odločanje o amandmajih. Prehajamo na odločanje o posebnem delu Predloga rebalansa proračuna v celoti.

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 51, proti 19.

(Za je glasovalo 51.) (Proti 19.)

Ugotavljam, da je posebni del predloga rebalansa proračuna v celoti sprejet.

Prehajamo na odločanje o Načrtu razvojnih programov.

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev. Za je glasovalo 50, proti pa jih je bilo 19.

(Za je glasovalo 50.) (Proti 19.)

Končali smo odločanje o posameznih delih Predloga rebalansa proračuna. V skladu z drugim odstavkom 162. člena Poslovnika Državnega zbora sprašujem predstavnika Vlade, ali je Predlog rebalansa državnega proračuna glede prejemkov in izdatkov usklajen. Besedo ima državni sekretar na Ministrstvu za finance, gospod Bojan Pogačar.

BOJAN POGAČAR: Hvala za besedo.

Ne, zaradi sprejetega amandmaja na posebni del Predloga rebalansa proračuna za

leto 2015 proračun ni usklajen. Zato je treba pripraviti uskladitveni amandma.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Na podlagi mnenja Vlade ugotavljam, da Predlog rebalansa državnega proračuna ni usklajen. Vlada naj do 22.20 pripravi amandma za uskladitev Predloga rebalansa državnega proračuna. Do amandmaja Vlade se bo opredelilo tudi matično delovno telo.

Prekinjam to točko dnevnega reda. Članice in člane Odbora za finance in monetarno politiko obveščam, da se bo čez trideset minut v velikem salonu začela seja odbora.

Prekinjam 9. izredno sejo Državnega zbora, ki jo bomo nadaljevali ob 22.35, to je čez 45 minut.

(Seja je bila prekinjena ob 21.52 in se je nadaljevala ob 22.36)

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci, gospe in gospodje! **Nadaljujemo s prekinjeno 1. točko dnevnega reda, to je z obravnavo in glasovanjem o amandmaju Vlade za uskladitev predloga rebalansa državnega proračuna za leto 2015.**

Želi besedo predstavnik Vlade?

BOJAN POGAČAR: Ne.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Hvala. Želi besedo predstavnik Odbora za finance in monetarno politiko, ki je obravnaval uskladitveni amandma?

URŠKA BAN (PS SMC): Ja.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Potem – prosim.

URŠKA BAN (PS SMC): Odbor je uskladitveni amandma, kot ga je predlagala Vlada, sprejel.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Hvala. Želijo besedo predstavniki poslanskih skupin? Ja. Obrazložitev ... Ne. Besedo želi predstavnik Združene levice Luka Mesec, prosim. Ne želi. Potem ugotavljam, da nihče od predstavnikov poslanskih skupin ne želi besede na tej točki, zato zaključujem razpravo in prehajamo na odločanje o amandmaju za uskladitev predloga rebalansa državnega proračuna. Glasujemo. Navzočih je 64 poslank in poslancev. Za je glasovalo 48, proti pa jih je bilo 14.

(Za je glasovalo 48.) (Proti 14.)

Ugotavljam, da je uskladitveni amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o Predlogu rebalansa proračuna Republike Slovenije za leto 2015 v celoti.

Obrazložitev glasu v.../ oglašanje iz dvorane/...
Postopkovno, gospod mag. Marko Pogačnik.

MAG. MARKO POGAČNIK (PS SDS):
Spoštovani predsednik, hvala za dano besedo.

Smo pred najpomembnejšim dokumentom države Republike Slovenije in ne vidim niti enega ministra, še manj pa predsednika Vlade. Mislim, da to kaže odnos te koalicije, te sedanje vlade in sem prepričan, da gre to samo v slabo državljanov in državljanke Republike Slovenije. Jasno se zdaj kaže besede, ki jo je izrekla državna sekretarka, da je največji uspeh tega proračuna, da ste vsi enako nezadovoljni. To ni moj problem, če je koalicija nezadovoljna, problem pa je to za Republiko Slovenijo, za gospodarstvo, za socialo, za šolstvo, za zdravstvo in ne nazadnje tudi za državljanke in državljane Republike Slovenije.

Žalostno, da ni niti enega ministra in predsednika Vlade.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Proceduralni predlog, ki ni bil proceduralni predlog, sprejet.

Zdaj pa, kot vidim, ni ... Obrazložitev glasu?

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Nova Slovenija gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, drage kolegice in kolegi!

Najbrž je vsem jasno, da bova s kolegom Vrtovcem glasovala proti rebalansu, to je jasno iz naših razprav. Glasovali bomo proti, ker smo v Novi Sloveniji pričakovali, da se bo iz tega rebalansa po pol leta vlade koalicije Mira Cerarja le nekako odražala nova ekonomska politika Republike Slovenije. Te pa ni in smo prepričani in verjamemo, da je tudi v letu 2016 ne bo, ne bo.

Slovenija potrebuje novo ekonomsko politiko, drugače bo capljala na mestu, tako kot doslej, zadnjih 5 let, tudi v letu 2015 in še naprej. Slovenija potrebuje nov poslovni model in nove ekonomske politike, kolegice in kolegi, ne bo brez razbremenitve gospodarstva – tako davčne kot birokratske – in je tudi ne bo brez internacionalizacije slovenskega gospodarstva.

Zdaj pa ne bom govoril v prvi osebi množine, ampak malo drugače; to, kar ste danes nekatere poslanske skupine predstavljale, predstavbo torej, šlo je za nek teater, prekinitve prvič, drugič, tretjič. Glejte, to me, nas, krščanske demokrate hudo moti. Kaj si danes, kolegice in kolegi, misli 120 tisoč brezposelnih in vsak dan več brezposelnih mladih, ko gledajo te predstave tukaj v tej hiši demokracije? Kaj si mislijo? Mene je danes sram iti domov, tja, v tisto skrajno vzhodno regijo, proti Ukrajini. Sram me je! Kjer je 20 % registrirane brezposelnosti, ljudje ne upajo ven, zapirajo se v svoje hiše. Kdaj se bo začela nova politika v tej državi?!

Še nekaj, in s tem zaključujem, in se danes več ne bom oglašal. Po mojem prepričanju in prepričanju krščanskih demokratov je bila pravica – to je za razmislek čez vikend –, po našem prepričanju je bila pravica do participacije pri gospodarski rasti v naši državi že izkoriščena, že konzumirana. V krizi smo si namreč privoščili obilno zadolževanje, s katerim smo si zmanjšali, blažili participacijo na posledicah krize. Rasti torej ne moremo konzumirati, še enkrat ... / znak za konec razprave/ Eurostat v evroobmočju menda beleži deflacijo, to je bil en od argumentov ECB za kvantitativno sproščanje. Kupna moč se nam ob nespremenjen ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SMC dr. Simona Kustec Lipicer.

DR. SIMONA KUSTEC LIPICER (PS SMC):
Spoštovani!

V Poslanski skupini SMC bomo seveda podprli rebalans proračuna za leto 2015, ker ga razumemo kot volilno zavezo, ki smo jo dali našim ljudem, našim volivcem s ciljem, da bomo zagotovili končno nazaj pogoje za to, da se bo ta država postavila na noge in da bo začela delati na svojem napredku, ki si ga nesporno z znanjem in svojim delom tudi zasluži.

Ta rebalans razumemo kot velik kompromis in najbolj optimalen kompromis, ki ga je bilo mogoče v danih razmerah doseči. Veliko truda, veliko napora, odrekanj pa tudi nezadovoljstva je povezanih s sprejemanjem tega rebalansa proračuna. Ampak, na koncu smo skozi dialog našli sporazum; sporazumno rešitev, ki ni samo politične narave ampak je predvsem širše, socialne, družbene narave. Veste, da so bili v okviru sporazuma oziroma rebalansa podpisani sporazumi tako na ravni socialnega dela kot tudi z občinami in to je dokaz tega, da je naša država, da je naša družba zmožna za svoj boljši jutri iskati načine, da se postavi na noge, v temu konkretnemu primeru rebalansa, da stabilizira javnofinančno situacijo, da skupaj s predvsem upravljavskim delom te države najde nove oblike, bolj uspešne, bolj učinkovite, bolj optimalnega upravljanja z državo. In verjamemo, da nam bo to uspelo.

Verjamemo, da je ta podpora rebalansu odgovorna odločitev, ki zagotavlja nujno potrebno umiritev razmer političnih, socialnih in gospodarskih v naši državi. Predstavlja stabilnost, ki je predpogoj za spremembe proti boljšemu jutri, za vse, za pot napredka za vse, za nove priložnosti, za ljudi, gospodarstvo in državo.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Desus gospod Uroš Prikl.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsednik. Kologice in kolegi!

Povedati moram, da smo v Poslanski skupini Desus zelo zadovoljni, da vendarle oziroma da bo vendarle pod streho rebalans proračuna za letošnje leto. Priznati seveda moram, da je bilo potrebno kar nekaj navora, kar nekaj truda, kar nekaj usklajevanja, da je cilj dosežen. Z zadovoljstvom lahko ocenjujem, da smo po več kot petletnem obdobju vendarle prišli do točke, ko se bodo tudi pokojnine za vse upokoјence začele valorizirati; ne poviševati, ampak usklajevati. Končno smo prišli do te točke, ko se bo gmotni in socialni položaj upokoјencev lahko začel tudi izboljševati. Mislim, da je današnji proračun oziroma rebalans uspeh tako za koalicijo, želim pa si, da bi udejanjanje tega proračuna postal uspeh tudi za celotno Slovenijo, predvsem pa za njene državljane in državljanke.

Seveda proračun kot takšen ni idealen, ne more biti idealen, smo pod pritiskom limita 3 % deficita in seveda so bili potrebni navori, da se vendarle nekako uokvirimo v gabarite proračuna. Mislim, da nam je uspelo, da nam je uspelo te gabarite pripraviti, se uokviriti, zdaj nas pa čaka trdo delo, tako nas v parlamentu predvsem pa Vlado, od katere pričakujemo vsi skupaj mnogo konkretnih aktivnosti, konkretnih dejanj. In če je bil mogoče začetek delovanja te koalicije, če hočete, ali pa Vlade nekoliko trši, verjamem, da bo v nadaljevanju steklo neprimerno bolje, hitreje, učinkovito. Seveda si ob tem želim, jaz osebno in tudi v stranki Desus, konstruktivnega dialoga z opozicijo. Na podlagi vsega navedenega verjamem, da nam bo vsem skupaj uspelo in da se bomo lahko pogovarjali v prijetnejšem ozračju, v prijetnejši atmosferi, ko bomo sprejemali proračun za naslednja leta. Iskrena hvala vsem, ki so sodelovali pri pripravi tega proračuna, še posebej pa ob tej priložnosti želim še enkrat se zahvaliti tako imenovanemu socialnemu bloku, našim partnerjem, Socialdemokratom, tudi Združeni levici, ki so nas pri teh prizadevanjih za pravice upokoјencev maksimalno podpirali, seveda pa iskrena hvala tudi predsedniku Vlade in koalicijskemu partnerju SMC, od katerega smo danes dobili zagotovilo, da se pokojnine po dolgem času ponovno usklajujejo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združene levice Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala za besedo, gospod predsednik. Hkrati pa se vam zahvaljujem za odlično izhodišče za kritiko tega proračuna, ki ste ga podali prej.

Namreč, ta proračun je potrebno prejeti skozi ideologijo, ki jo uteleša. Prva točka te ideologije je, je treba znižati proračunski primanjkljaj in to ta proračun počne na zelo specifičen način. Na prihodkovni strani ne bo naredil nič, torej ne bo novih davkov za bogate, ne bo novih davkov na luksuz, ne bo novih davkov za kapital, pa čeprav so ti polovico

manjši kot primerljivih državah Evropske unije. Bodo pa zato rezi na odhodkovni strani. Torej, konkretno 30 milijonov manj štipendij, 93 milijonov nadomestil za brezposelnost in dodatno razgrajevanje socialne države in pravic, ki jih državljani te države zaenkrat še imamo.

Premier Miro Cerar take politike opravičuje z gospodinjsko logiko. Torej, država kot gospodinjstvo mora v krizi varčevati. Ampak to je seveda samo izgovor. Namen teh politik ni, da bi se izvlekli iz krize, tudi rezultati zadnjih šestih let kažejo, da take politike krize niso rešile, ampak so jo poglobile, ampak je namen popolnoma nekaj drugega. Namreč, kot je pravilno že včeraj opozoril Matjaž Hanžek, bomo v konjunkturalnih časih izvajali čisto iste politike, jemali revnim in dajali bogatim, samo da takrat ne bo izgovor gospodinjska logika, ampak bo izgovor fiskalno pravilo. Ker namen teh politik je ravno to: redistribucija bogastva od revnih proti bogatim. In izgovor za te politike, ki so si ga izmislili ekonomisti, je tako imenovana ekonomka ponudbe. Kar pomeni, če bomo vzeli revnim, dali bogatim, bodo bogati in kapital sedaj te svoje presežne prihodke prelevili v investicije, investicije bodo pa pojutrišnjem postala nova delovna mesta in na koncu dneva bomo vsi bogatejši. Ampak spet posledice ne bi mogle biti dlje od teh pričakovanj.

Če pogledamo samo Evropo. Evropa je bila regija, ki je imela po II. svetovni vojni 2- do 3-odstotno brezposelnost. Danes je ta brezposelnost v povprečju 11,5-odstotna, v nekaterih državah že 25-odstotna in več odstotna. Se pravi, vsak četrti državljan nekaterih držav je brezposeln. 20 % ljudi oziroma vsak peti Evropejec je danes socialno ogrožen. Moja generacija, mlada generacija pa je prva generacija po 2. svetovni vojni, ki bo živela slabše od svojih staršev; nima ne služb, ne stanovanj in ne kakršnekoli lastnine. Na drugi strani pa 1 % najbogatejših, kot je ugotovila letošnja konferenca v Davosu, si lasti že 50 % svetovnega bogastva.

Kako smo prišli do tega stanja? Spoštovani in spoštovane, ravno s takimi proračuni, kot ga imamo pred seboj! S proračuni, ki jemljejo revnim in dajejo bogatim; s proračunom, ki se ravna po načelih – ne Robin Hooda, kot bi se socialistične ali socialdemokratske politike, ampak neoliberalnega antijunaka Superhika in takih politik v Združeni levici ne moremo in ne bomo podprli.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu Poslanske skupine SD gospod Matjaž Han.

MATJAŽ HAN (PS SD): Hvala lepa.

Najprej naj povem, da za Socialne demokrate rebalans ni agenda posameznih interesov, temveč ukrepov. Veste, rebalans ni last ene politične stranke, rebalans ni last enega ministra, enega posameznega poslanca, ampak je stvar realnosti, predvsem pa je stvar

prihodnosti naše države, kam to državo želimo peljati.

O rebalansu, dragi moji, se ne moremo pogovarjati na način, kot da je to jedilni list, ki bi lahko vsak z njega vzel tisto, kar mu paše, in pustil tisto, kar mu ne paše. Enostavno se rebalansi na tak način ne dajo izpeljati. Socialni demokrati zato ne bomo ravnali tako, na takšen način. Mi bomo ta rebalans seveda podprli, z zavedanjem, da moramo tudi v svojih lastnih vrstah predvsem obnoviti snov, kaj pomeni koalicijska pogodba. Vendar na način, da ne bomo izpostavljali samo svoje politične stranke za promocijo. Rebalans je realnost in rebalans je prihodnost, kam želimo to državo peljati.

Socialni demokrati bomo rebalans podprli z upanjem, da bo to eden zadnjih pravih varčevalnih rebalansov, ki bo dal tej Sloveniji lepšo prihodnost. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine SDS? V lastnem imenu?

V lastnem imenu gospod Marijan Pojbič.

MARIJAN POJBIČ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani gospod predsednik.

Tega proračuna ne bom podprl oziroma rebalansa proračuna ne bom podprl, zato ker sem prepričan in se strinjam s tistimi, ki trdijo, da se za malega človeka v tej državi s tem proračunom ne bo čisto nič spremenilo. Resno, čisto nič! Upokojeanci bodo še vedno imeli 200, 300 in ne vem koliko evrov pokojnine. Minimalna plača bo še vedno tam, kjer je bila, še vedno bo 60- ali pa še več odstotkov ljudi na pragu revščine, še vedno bomo imeli skoraj 125 tisoč brezposelnih itd. In še vedno bomo imeli ta problem, da na področju gospodarstva se ne bo zgodilo čisto nič ali pa sploh nič v tej smeri, kar bi zagotavljalo podlago za to, da bi lahko govorili, da bi gospodarstvo v tej državi lahko zaživelo in da bi lahko začeli zniževati brezposelnost in vse tisto, kar je z njo povezano. Če imamo pred seboj takšen rebalans proračuna, potem ni mogoče pričakovati od vseh razsodnih poslancev v tem parlamentu, da bi takšen rebalans proračuna podprli. Zato ga tudi jaz osebno ne morem podpreti. Bi ga seveda podprl, vedno in znova takrat, ko bi začutil, da tisti predlagatelj, ki je predlagal, torej Vlada ali koalicijska, ta proračun, rebalans tega proračuna, iz katerega bi izhajalo, da se bo za tiste ljudi, ki so na dnu, socialnem dnu te države, karkoli pomembnega v dobrobit teh ljudi spremenilo. Iz tega rebalansa proračuna to ne izhaja, zato bom glasoval proti temu rebalansu proračuna.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:

Obrazložitev glasu v lastnem imenu dr. Franc Trček.

DR. FRANC TRČEK (PS ZL): Hvala za besedo.

Vodja največje koalicijske stranke je izjavil, da je "ta proračun optimalen kompromis",

ter da je, citiram dalje, "umiritev razmer političnih, gospodarskih in socialnih". Vodja Poslanske skupine SD je izjavil, da "ni last ene politične stranke" in tretjič, tretji član koalicije pa govoril nekaj o socialnem bloku. Zdaj ne vem, očitno zadnji mesec nisem bil v istem vesolju s temi osebami, kaj šele v isti bajti. Če bi bil ta proračun optimalen kompromis, potem bi vsaj polovico tega sprejeli; če bi veljala koalicijska pogodba, potem bi vsaj polovico tega sprejeli. Novinar Jager je lepo napisal v Večeru že takoj po volitvah, da v Sloveniji koalicijski pogodbe so "bull shit" – se opravičujem, predsedujoči. Se jih podpiše, pa se nekako pozabi na njih. Res je, številni upokojeanci živijo pod pragom revščine, polovica tam nekje, ampak če bi ta socialni blok res deloval že prej, verjetno tudi Združena levica nikoli ne bi prišla v parlament, in če bi ta socialni blok res veljal, bi podprli vsaj polovico teh amandmajev.

Za tak proračun seveda ne morem glasovati "za". Danes je gospod Cerar izjavil, da ta špetir, ki se je dogajal med Desusom pa SMC, ko sem imel tam varnostnike, skoraj na WC nisem mogel iz pisarne, je nek sporazum. Zdi se mi, da je ta proračun kot celota en velik nesporezum, da ta proračun ni ne nova politika ni ne nova zgodba, je zgolj neko indeksiranje navzdol, ni ambiciozen ... / izklop mikrofona/ ...

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prosim, zdaj pa res dovolj. Vse, kar je bilo podobno obrazložitvi glasu, je bilo pol stavka. Vse drugo je bila polemika in polemiki ni mesto v obrazložitvi glasu, zaradi tega vam izrekam opomin.

Obrazložitev – torej so še obrazložitve glasu. Prosim, da se prijavite.

Obrazložitev glasu gospod Jernej Vrtovec.

JERNEJ VRTOVEC (PS NSi): Spoštovane kolegice in kolegi, na kratko.

Glasoval bom proti predlaganemu rebalansu proračuna iz enega in edinega razloga: ker ni razvojno naravnan. Zgolj in samo iz postavke Podjetništvo, konkurenčnost, se jemlje 153 milijonov evrov. Ampak, tudi zaradi tega, ker ta proračun dejansko kaže, da imamo eno vrečo denarja in zgolj in samo predstavljamo finančna sredstva iz te vreče denarja v ene žepe te vreče. Nič drugega! Prihodkovna stran pa je mrzla. Prihodke znamo napolniti zgolj in samo iz pobiranja davkov, ne pa iz dodane vrednosti, iz oživitve, gospodarstvo, podjetništvo. To je glavni in poglobitni razlog, vse drugo je blef, ampak to je glavni in poglobitni razlog, da tega rebalansa proračuna ne morem podpreti, ker ni razvojno naravnan.

Govorili ste o kompromisu, fini kompromis imamo na mizi, fini kompromis, da smo se v kriznih časih na odhodkovni strani približali magični meji 10 milijard evrov. V časih konjunktore, v časih debelih krav, niti približno nismo bili na takšnih odhodkih in da smo povečali primanjkljaj s tem rebalansom za 200

milijonov evrov. Krasno! Ni čudno, da se mladi izseljujejo v tujino in iščejo priložnosti, svoje kariere v sosednjih državah Evropske unije, pa ne mladi do 30 let, ampak tisti, ki so stari med 30 in 40 let, tako rekoč izgubljena generacija, ker tukaj, v tej državi ne vidijo več priložnosti. To je ta ekonomska politika, ki sledi temu rebalansu proračuna.

Za konec, draga koalicija, upam, da to ni bil – v dobro države –, zadnji rebalans proračuna, kajti na takšen način, kar se je danes dogajalo in včeraj, ne boste več mogli ... / izklop mikrofona /

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Ta rebalans proračuna ne morem podpreti, enostavno zaradi tega, ker – sicer veliko niste mogli narediti v tem kratkem času in kolikor denarja je, pač je, vendar računica je čisto enostavna. Če porabimo 10 milijard, 8,5 milijard se nabere v proračun, imamo več kot milijardo obresti za plačati, skoraj dve milijardi in pol vrniti dolga za nazaj in poleg tega moramo še za pokojnine dati iz proračuna več kot milijardo in pol. Rešitve enostavno ni, če se ne bo nekaj naredilo na prihodkovni strani. Iz normativnega programa Vlade za letošnje leto kaj slabo kaže, da se bo v tem letu naredilo tudi kaj v smeri, da bi razbremenili gospodarstvo, da bi privabili tuje vlagatelje in število brezposelnih zmanjšali, povečali število zaposlenih, tistih, ki plačujejo v proračun.

Zato sem zelo skeptičen, da bomo s tako politiko, na tak način, kot se je zdaj zastavila, izšli iz te krize. Matematika ni komplicirana, to je osnovnošolska matematika. Če se ne bo nič naredilo, dvomim, da bomo dočakali brez novega rebalansa konec letošnjega leta. Ali bo pa še kaj hujšega, saj bo denarja v tem rebalansu oziroma tem proračunu zmanjkalo, zato apeliram na vse koalicijske stranke, na Vlado, da se resno lotijo problemov in da se kaj naredi v smeri, da se bo v proračun nateklo več denarja, ampak ne samo z novimi davki.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu gospod Igor Zorčič.

IGOR ZORČIČ (PS SMC): Hvala, gospod predsednik. Spoštovani kolegice in kolegi!

Ta proračun oziroma rebalans proračuna bom podprl. Kolega Lah je pravilno povzel situacijo, v kateri je bil proračun sestavljen; se pravi, slabo finančno stanje, velik znesek obresti, ki jih mora država plačevati in iz vsega tega razdeliti vsem, kolikor si želijo, je pač nemogoče. Verjamem, da je ta proračun sestavljen tako, da bo v prihodnosti prinesel tudi neko gospodarsko rast, povišanje zaposlitev. Kolega Lah je rekel, da je premalo prezentirano gospodarstvo, na drugi strani je Združena levica predlagala amandmaje, kjer bi se na tej postavki proračuna nekaj

odvzelo, pa bi se dalo več v izobraževanje. Skratka, mnenja glede tega so zelo razdeljena.

Verjamem, da je proračun nastavljen optimalno, seveda pa bomo lahko njegove učinke ocenili šele čez eno leto. Danes tega vsega ne bomo mogli, lahko jih samo predvidevamo, z malo optimizma pa verjamem, da nam ne preostane drugega, kot da ga potrdimo in učinke proračuna oziroma rebalansa ocenimo šele čez eno leto. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu gospod Franc Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Gospod predsednik, najlepša hvala.

Upam, da si tudi jaz danes ne bom zaslužil opomina, bom pa vseeno poskušal približno obrazložiti državljanom in državljanom v Sloveniji, zakaj se ne morem strinjati s tem proračunom.

Prvič, proračun je pač odraz časa, ki ga slovenski narod preživlja. To je odraz časa, ko tržno gospodarstvo v takšni družbi ne more v celoti delovati, nima – vsaj približno ne – nekih resnih, lahko rečem nekih tržnih pogojev, da bi se lahko sploh uveljavilo. Predvsem institucije države, kjer imamo najdražji pravosodni sistem na 100 tisoč prebivalcev, po drugi strani, kjer imamo kartelne dogovore, predvsem v medicini, na široki farmacevtski industriji; kjer ljudje plačujejo nekatere storitve, ki so na ravni Nemčije izpred dvajsetimi leti, mislim predvsem telekomunikacije.

V taki družbi pač tržno gospodarstvo ne more delovati. Ne more delovati tudi ne, ker ni vsaj približno neke popolne konkurence, ni vzpostavljen trg, imamo še vedno nek tovariški kapitalizem, delno lahko rečem še planski model gospodarstva in v takih pogojih pač se nas ljudje izogibajo. Slovenija ima izrazito manjšo kupno moč, smo tranzitna država, ne znamo izkoristiti dobre geostrateške lege, živimo, lahko rečem, kot nek čolnič, ki nas premetava, nimamo resne strategije, kaj ta narod in država hoče.

Ta proračun je pač odraz tega časa; ne želimo si nobenih reform, ničesar se ne sme spremeniti, ne v zdravstvu, ne v sodnem sistemu in pač to je maksimum, kar smo dosegli. In upokojenci, 2016 se ne bodo dvignile pokojnine, zato ker boste imeli 20 % manjše pokojnine. Prihaja novo dno, zmanjšala se bodo naročila že v drugi polovici tega leta, spoštovani kolegi, proračun bo prej, kot ... / znak za konec razprave / ..., zato ga ne bom podprl, ker je nerealen, ker bodo, lahko rečem, vsa gibanja v Evropi v drugi polovici tega leta izkazovala čisto druge izkaze in poglejte ... / izklop mikrofona /

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu gospod Andrej Čuš.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Hvala za besedo, gospod predsednik.

Kaj še naj danes povem? Sem že kar nekaj, pa zgleda, da ni bilo v korist. Najboljše, da čim prej zaključimo, pa gremo domov, ampak bom šel na vsebino, ker nočem dobiti še enega opomina; namreč, danes je prvič, kar sem sploh kakšnega dobil.

Rad bi samo povzel razpravo, ki je danes potekala. Vlada Mira Cerarja do danes ni storila prav nič, razen da je pripravila en seznanitveni rebalans za preteklo leto, kot tudi en rebalans za leto 2015, za katerega pa, kot vidimo tudi s strani opozoril opozicije, je samo vprašanje časa, kdaj bo spet na dnevnem redu rebalans proračuna za leto 2015. Vsi pravijo, da tam nekje po parlamentarnih počitnicah, torej septembra, oktobra, in prepričan sem, da bo takrat marsikaterega poslanca ali pa poslanko precej pekla vest, kako je glasoval danes.

V Slovenski demokratiški stranki podpiramo načela učinkovitosti, odgovornosti, nikakor pa ne predstavljamo in zagovarjamo novih načel, etičnih načel in standardov politike, kot so načela seznanjanja, proučevanja, predlaganja in analiziranja, saj imamo tega v tej stavbi dovolj. Čas je, da ljudje, ki so bili izvoljeni, vladajo ne pa, da proučujejo, analizirajo in skušajo kaj storiti. Izvoljeni ste bili zato, da delate in tega do danes niste naredili primerno, kot bi vaši profesorji v vaših poslanskih vrstah rekli: "Nezadostno, sedi." Tako je tudi ta rebalans.

Zavrnili ste konkreten amandma za gradnjo urgentnega centra Ptuj, kar vam posebej zamerim, po drugi strani pa ste rajši namenili petsto tisoč evrov za reprezentanco kot za mlade ... / izklop mikrofona/

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu dr. Franc Križanič.

DR. FRANC KRIŽANIČ (PS SD): Hvala lepa, predsednik, spoštovani visoki zbor!

Ta rebalans proračuna bom podprl. Je tipični keynesianski proračun, opozarjam vas, prvič po letu 2009 se občutneje dviga javna poraba za 3 %. To bo imelo multiplikativni učinek, to se da praktično napovedati le, če bodo projekti stekli. Podobno kot se je dalo napovedati, da bo ZUJF leta 2012 povzročil recesijo in dvojno dno, se da zdaj prvič napovedati pospešitev rasti zaradi domačih faktorjev, ne samo zaradi izvoza. Tudi izvoz, kot sem govoril že v razpravi, in trenutno nimam časa, bo naraščal in dodatno prispeval k gospodarski rasti.

Velik problem je seveda zagotavljanje normalne reprodukcije ali delovanje podsistemov. Tu bo morala Vlada intenzivno prerazporejati sredstva in v okviru tega prerazporejanja bo morda potreben tudi kakšen rebalans, zaradi tega se niti najmanj ne sekiram, časi so pač takšni. Zakaj? Ker smo davčne stopnje preveč spustili in jih zdaj nočemo dvigniti pri dohodnini in pri davku od dohodka pravih oseb. Nekoliko smo popravili z DDV, nekoliko s trošarinami, vendar

premalo; in trošarinska politika – tukaj se strinjam – ima velike rezerve in napake.

Amandmajev se na takšen način, kot smo jih danes podajali, ne da sprejemljati, če bi jih sprejeli, bi uničili davčno upravo. To morate vedeti. Sedemindvajset milijonov meni se zdi preko prsta, bi samo tam pobrali. In podobno bi delali škodo drugod, seveda skozi odbore. Drugače pa je kar nekaj bilo; vsaj pri prejšnjem zakonu, se pravi Zakonu o interventnih ukrepih in uravnoveženju javnih financ občin, smo kar nekaj amandmajev sprejeli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Prehajamo na odločanje o Predlogu rebalansa proračuna Republike Slovenije za leto 2015 v celoti ... / oglašanje iz dvorane/ Očitno ne. Potem prosim, da se zopet prijavite. Obrazložitev glasu gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):
Hvala za besedo, spoštovani predsednik!

Sicer sem mislila, da že glasujemo, pa sem pritisnila tipko, ampak bom zdaj vseeno povedala, ker pač imam besedo, da obrazložim svoj glas.

Glasovala bom seveda za ta proračun, ker menim, da je primeren in da je naravnan tako, da bomo našo državo dvignili iz te recesije. In dosegli smo tudi soglasje glede nekaterih zadev in tako seveda bom podprla ta proračun. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ:
Obrazložitev glasu Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Najlepša hvala za besedo.

Lahko smo slišali tekom razprave, da so mnenja o tem proračunu deljena; da ena poslanska skupina meni tako, druga poslanska skupina meni drugače.

Spoštovani, spoštovane, socialisti ne menimo, sociali vemo. Tekom te iste diskusije sem izrazil tudi željo, da izrečem kakšen komentar na temo tega proračuna v zvezi z zdravstvom, pa bi rad izkoristil to priložnost, da utemeljim svoje zavrnitveno stališče proračuna, ravno na področju zdravstva.

Glede na lanski rebalans se sredstva za zdravstvo zvišujejo, ampak ne pozabimo, da so se sredstva najprej z lanskim rebalansom znižala. To navidezno povečanje letos je posledica zamika pri gradnji urgentnih centrov in prenosa sredstev. V resnici je proračun Ministrstva za zdravje za leto 2015 še vedno krizni proračun in namesto da bi bilo zdravstvo v krizi prioriteta, je zapostavljeno. Velik del problema je v dopolnilne zdravstvenem zavarovanju, ki je socialno nepravilno in ekonomsko neučinkovito. Vlada je že v koalicijski pogodbi obljubila, da ga bo nadomestila s pravično javno dajatvijo, v 6 mesecih nismo na mizo dobili še ničesar. Imamo

še vedno bolnice v rdečih številkah, imamo pomanjkanje zdravstvenega osebja, medicinske sestre od UKC od domov za ostarele izgorevajo, imamo klinične oddelke v objektih iz 19. stoletja. S pravično davčno politiko in s postavljanjem pravih prioritet bi lahko ta problem odpravili do leta 2020. Ampak, to je stvar izbire. Ali so prioriteta zdravje, sociala, razvoj ali pa nizki davki na kapital in premoženje?! To je stvar izbire.

Vlada, koalicija sta s tem proračunom izbrala, jaz pa prav tako. Proti! Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Zdaj pa lahko preidemo na odločanje o Predlogu rebalansa proračuna Republike Slovenije za leto 2015 v celoti.

Glasujemo. Navzočih 69 je poslank in poslancev, za je glasovalo 51, proti 18.

(Za je glasovalo 51.) (Proti 18.)

Ugotavljam, da je rebalans proračuna Republike Slovenije za 2015 sprejet.

Na podlagi osmega odstavka 163. člena Poslovnika Državnega zbora predlagam zboru, da sprejme naslednji predlog sklepa: Državni zbor pooblašča predsednico Odbora za finance in monetarno politiko gospo Urško Ban, poslanca Uroša Prikla in poslanca Miho Kordiša, da v sodelovanju z Ministrstvom za finance ter Zakonodajno-pravno službo zbora na podlagi sprejetih odločitev zbora pripravijo končno besedilo rebalansa proračuna Republike Slovenije za leto 2015.

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 59, proti 7.

(Za je glasovalo 59.) (Proti 7.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 5. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2014 in 2015 po nujnem postopku.

Nadaljujemo z **drugo obravnavo**, to je z odločanjem o vloženi amandmaji, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženi amandmaje v dne 20. 2. 2015, ki ste ga prejeli na e-klop.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Združene levice k 1. členu. Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združene levice ima Luka Mesec.

LUKA MESEC (PS ZL): Hvala, gospod predsednik, za besedo.

Na tem mestu spoštovani zbor še enkrat pozivam, da glasuje za naš amandma, in sicer da se 1. člen tega zakona prečrta, ker s tem bi omogočili, da v kolikor bo prišlo do kakšnih

izrednih okoliščin in ne bo možno izplačilo pokojnin, se bo država, če sprejmemo naš amandma, lahko, zato da udejanji 2. člen svoje ustave, ki pravi, da je Slovenija socialna država, se bo lahko v ta namen dodatno zadolžila in bo poskrbela za to, da bodo pokojnine izplačane še letos.

Mislimo, da je to temeljna naloga države. Ta država naj bi bila socialna in naj bi zagotavljala socialno varstvo vsem, sploh pa upokojemcem, ki so med najbolj ogroženimi – kar 50 % jih namreč živi pod pragom revščine. Zato mislim, da si nikakor ne moremo privoščiti, da bi ta člen prečrtali in s tem tvegali, da se v primeru izrednih okoliščin jim vzame še tiste dohodke, od katerih so eksistenčno odvisni.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Torej glasujemo o amandmaju Poslanske skupine Združene levice k 1. členu.

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za so glasovali 4, proti 48.

(Za je glasovalo 4.) (Proti 48.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine SDS k 6. členu.

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 12, proti 53.

(Za je glasovalo 12.) (Proti 53.)

Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 12, proti 53.

(Za je glasovalo 12.) (Proti 53.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmajih in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru nujnega postopka.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi predlagana amandmaja nista bila sprejeta, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neusklajen.

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 51, proti 18.

(Za je glasovalo 51.) (Proti 18.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Zaključujem tudi 9. izredno sejo Državnega zbora.

Seja je bila končana 20. februarja 2015 ob 23.24.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BAČIČ, MARIJA	56, 74
BAH ŽIBERT, ANJA	50, 52, 73, 75, 100, 108
BAN, URŠKA	14, 50, 169
BIZJAK, MAG. MILOŠ	57
BON KLANJŠČEK, MAG. MIRJAM	83, 162
BOŽIČ, TILLEN	65, 76, 87, 90, 106
BRATUŠEK, MAG. ALENKA	22
BREZNIK, FRANC	150, 154, 159, 173
BRINOVŠEK, NADA	32, 136, 139

C

CERAR, DR. MIROSLAV	11
---------------------------	----

Č

ČUŠ, ANDREJ	62, 81, 85, 149, 157, 161, 166, 168, 173
-------------------	--

D

DEKLEVA, ERIKA	111, 118, 123
DOLINŠEK, MARJAN	66

F

FERLUGA, MARKO	64
----------------------	----

G

GANTAR, TOMAŽ	48, 107
GODEC, JELKA	46, 78, 83, 150, 165, 167
GÖNCZ, DR. LÁSZLÓ	23, 74
GRIMS, MAG. BRANKO	73
GROŠELJ KOŠNIK, IRENA	153

H

HAINZ, PRIMOŽ	41, 129, 134, 143
HAN, MATJAŽ	17, 43, 80, 93, 122, 147, 154, 171
HANŽEK, MATJAŽ	156
HORVAT, JOŽEF	20, 53, 54, 78, 81, 89, 90, 98, 121, 145, 150, 152, 153, 157, 158, 159, 163, 166, 170
HRŠAK, IVAN	101

J

JENKO, MAG. JANA	44, 137
JURŠA, FRANC	31, 54, 92, 144

K

KATIČ, ANDREJA	28, 116, 124, 142, 153
KOLEŠA, ANITA	117, 120
KOPAČ MRAK, DR. ANJA	78, 79, 80
KOPMAJER, BENEDIKT	115
KOPRIVNIKAR, BORIS	120, 128, 130, 132, 133, 135
KORDIŠ, MIHA	68, 79, 82, 86, 111, 141, 156, 161, 163, 164, 167, 174
KOTNIK POROPAT, MARJANA	96, 174
KOTNIK, IRENA	163, 164, 165
KOVAČIČ, MARIJA ANTONIJA	104
KOZLOVIČ, MAG. LILIJANA	63, 114, 136, 139, 140, 142, 145

KRIVEC, DANIJELO	74
KRIŽANIČ, DR. FRANC	33, 82, 88, 105, 174
KUSTEC LIPICER, DR. SIMONA	23, 144, 170

L

LAH, ZVONKO	54, 114, 117, 125, 128, 159, 173
LAJ, FRANC	42, 124
LEP ŠIMENKO, SUZANA	29, 77, 160
LEVIČAR, MARINKA	40
LOGAR, MAG. ANŽE	52, 102, 104

M

MAČEK, DR. PETER	82, 85
MAHNIČ, ŽAN	66, 86, 151, 167
MATIČ, DR. DRAGAN	133
MESEC, LUKA	18, 35, 89, 93, 94, 108, 171, 175
MÖDERNDORFER, JANI (JANKO)	45, 75, 76, 77, 90, 93, 110, 113, 127, 128, 130, 131, 133, 134, 140, 141, 142, 145, 146, 147, 158, 168
MRAMOR, DR. DUŠAN	12
MURŠIČ, MAG. BOJANA	137

N

NEMEC, MATJAŽ	47, 104, 108
NOVAK, LJUDMILA	35

P

PODKRAJŠEK, BOJAN	60, 68, 150, 160
POGAČAR, BOJAN	169
POGAČNIK, MAG. MARKO	25, 91, 170
POJBIČ, MARIJAN	55, 149, 151, 154, 159, 172
PRIKL, UROŠ	15, 43, 95, 100, 103, 104, 152, 155, 170

S

SLUGA, JANJA	125, 135, 136, 139, 141, 142, 143
--------------	-----------------------------------

Š

ŠERGAN, VOJKA	49
ŠIRCELJ, MAG. ANDREJ	36, 94
ŠKODNIK, IVAN	61
ŠKOPAC, MARUŠA	59

T

TANKO, JOŽE	70, 72, 131, 132, 133
TOMIČ, VIOLETA	60, 80, 81, 156, 158, 162
TONIN, MAG. MATEJ	134
TRČEK, DR. FRANC	69, 118, 126, 131, 141, 145, 146, 148, 153, 155, 156, 160, 164, 167, 172

V

VILFAN, PETER	84, 85, 164, 166
VRANIČAR, MAG. MATEJA	38, 57, 71, 86, 94, 97, 103, 105, 109
VRTOVEC, JERNEJ	27, 93, 98, 102, 105, 112, 160, 162, 163, 168, 172

Z

ZAJC, SIMON	62
ZATLER, MAG. RENATA	109, 135, 138
ZATLER, RENATA	135, 138
ZORČIČ, IGOR	59, 173
ZORMAN, BRANKO	158, 162

LEGENDA

PS SMC – Poslanska skupina Stranka Mira Cerarja
PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke
PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije
PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov
PS ZL – Poslanska skupina Združena levica
PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije
PS ZaAB – Poslanska skupina Zavezništvo Alenke Bratušek
PS IMNS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti